

అధికారము

శ్రీధరాచార్యున శిష్యుల - భాగవత -

BANGALORE TELCOM DISTRICT

27002705 82

1782

= 1860 A.D.

महाभारत... अथ श्रीमद्भागवत...

मद्भागवतपुस्तकवृत्तमन्त्रिपूर्वकवागिकोदुदुशाहिलिवाहनशक१७८२नेरौद्रिसंवत्सरदश्रावणशुक्लचुषकारदेउ

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः नमः परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय वागीशा-
यस्यवदनेलक्ष्मीर्यस्यचवक्षसि यस्यास्तेहृदयेसंवित्तं नृसिंहमहंभजे १ विश्वसर्गविसर्गादिनवलक्षणलक्षितम् श्रीकृष्णारब्धपरंधा-
मजगद्भामनमामतत् २ माधवोमाधवांवीशोसर्वसिद्धिविधायिनो वंदेपरस्परआत्मानोपरस्परनुतिप्रियो ३ संप्रदायात्तुरोधेनपौर्वापर्यानु-
सारतः श्रीभागवतभावार्थदीपिकेयंप्रतन्यते ४ काहंमंदमतिः केदंमंथनंक्षीरवारिधेः किंतत्रपरमाणुर्वैयत्रमज्जतिमंदरः ५ मूकंकरो
तिवाचालंपंगुलंघयतेगिरिम् यत्कृपातमहंवंदेपरमानंदमाधवम् ६ श्रीमद्भागवताभिधःसुरतरुस्तारांकुरःसज्जनिःस्कंधैर्द्वादशाभिस्त
तःप्रविलसद्भुत्त्यालवालोदयः द्वात्रिंशत्रिंशतंचयस्यविलसच्छाखाःसहस्राण्यलंपणान्यष्टदशोष्टदोऽतिसुलभोवर्तिसर्वोपरि ७ अ
थनानापुराणशास्त्रप्रबंधैश्चित्तप्रसत्तिमलभमानस्तत्रतत्रापरितुष्यन्नारदोपदेशतः श्रीमद्भगवदुणवर्णनप्रधानंभागवतशास्त्रंप्रारोप्य
वेदव्यासस्तत्प्रतिपाद्यपरदेवतानुस्मरणलक्षणमंगलमाचरति जन्मादीति परंपरमेश्वरंधीमहीति ध्यायतेर्लिङ्छांदसंध्यायेमेत्यर्थः
बहुवचनंशिष्याभिप्रायम् तमेवस्वरूपतदस्थलक्षणाभ्यामुपलक्षयति तत्रस्वरूपलक्षणंसत्यमिति सत्यत्वेहेतुः यत्रयस्मिन्त्रयाणां-
मायागुणानांतमोरजःसत्त्वानांसर्गोभूतेन्द्रियदेवतारूपःमृषासन्अमृषा सत्यः यत्सत्यतयामिथ्यासर्गोऽपिसत्यवत्प्रतीयतेतत्परंसत्य-
मित्यर्थः अत्रदृष्टांतः तेजोवारिमृदांयथाविनिमयोव्यत्ययः अन्यस्मिन्नन्यावभासः सयथाऽधिष्ठानसत्तयासद्वत्प्रतीयतइत्यर्थः त
त्रतेजसिवारिबुद्धिर्मरीचितोयेप्रसिद्धा मृदिकाचादौवारिबुद्धिरित्यादियथायथमूढम् यद्वा तस्यैवपरमार्थसत्यत्वप्रतिपादनायत-
दितरस्यमिथ्यात्वमुक्तम् यत्रमृषैवायंत्रिसर्गोनिवस्ततःसन्निति यत्रेत्यनेनप्रतीतमुपाधिसंबंधंवारयति स्वेनैवधास्नामहसानिरस्तं
कुहकंपटयस्मिन्तम् तदस्थलक्षणमाह जन्मादीति अस्यविश्वस्यजन्मादिस्थितिभंगायतोभवंतितंधीमहीति तत्रहेतुः अन्व-
यादितरतश्चार्थेषुकार्येषुपरमेश्वरस्यसद्रूपेणान्वयादकार्येभ्यश्चरवपुष्पादिभ्यस्तद्वातिरेकात् यद्वा अन्वयशब्देनानुवृत्तिरितरश-
ब्देनव्यावृत्तिः अनुवृत्तत्वात्सद्रूपंब्रह्मकारणंमूलवर्णादिवत् व्यावृत्तत्वाद्विश्वंकार्यघटककुंडलादिवदित्यर्थः यद्वा सावयवत्वादन्वय
व्यतिरेकाभ्यांयदस्यजन्मादितद्यतोभवतीतिसंबंधः यतोवाइमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंति यत्प्रयंत्यभिसंविशंतीत्याद्याः
श्रुतयः यतःसर्वाणिभूतानिभवंत्यादियुगागमे यस्मिंश्चप्रलयंयांतिपुनरेवयुगास्तयइत्याद्याः तर्हि किंप्रधानंजगत्कारणत्वाद्ध्येयम
भिप्रेतंनेत्याह अभिज्ञायःतम् स एक्षतलोकानुसृजा इति स इमौल्लोकानुसृजतेतिश्रुतेः ईक्षतेर्नाशब्दमिति न्यायाच्च तर्हिजीवःस्या
न्नेत्याहस्वराट् स्वेनैवराजतेयःतम् स्वतःसिद्धज्ञानवानित्यर्थः तर्हि किंब्रह्मा हिरण्यगर्भःसमवर्त्तताग्रेभूतस्यजातः पतिरेकआसी

दिशितं युतेः नेत्याह तेन इति आदिकवये ब्रह्मणेऽपि ब्रह्मवेदं यः तेने प्रकाशितवान् यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वयोर्वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै
तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वैश्वरिणं प्रपद्येति युतेः ननु ब्रह्मणोऽन्यतो वेदाध्ययनमप्रसिद्धम् सत्यम् तच्च हृदामनसे वेतेने अनेन
बुद्धिबुद्धिप्रवर्त्तकत्वेन गायत्र्यर्थो दर्शितः वक्ष्यति हि प्रचोदितायेन पुरासरस्वती वितन्वताऽजस्य सती स्मृतिरिति हृदि स्वलक्षणायादुरभूत्कि
न्नास्यतः समेच्छाणां मृषाः प्रसीदतामिति ननु ब्रह्मा स्वयमेव सप्तप्रतिबुद्ध्या येन वेदमुपलभ्यतां नेत्याह यद्यस्मिन् ब्रह्मणि सूरयोऽपि
मुह्यंतीति तस्मात् ब्रह्मणोऽपि पराधीनज्ञानत्वात् सत्यतः सिद्धज्ञानः परमेश्वर एव जगत्कारणम् अतएव सत्यः असतः सत्ताप्रदत्वाच्च परमा

अ.
१

जन्माद्यस्य यतोऽन्यथादितरतश्चार्थेष्वभिज्ञः स्वराट् तेने ब्रह्म हृदाय आदिकवये मुह्यंति यत्सूरयः
तेजोवारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा धाम्नास्वेन सदानिरस्तकुहकं सत्यं परं धीमहि १

यस्य सत्यः सर्वज्ञत्वेन च निरस्तकुहकः तं धीमहीति गायत्र्या प्रारंभेण च गायत्र्या ब्रह्मविद्यारूपमेतत्पुराणमिति दर्शितम् यथोक्तं म
त्स्यपुराणे पुराणदानप्रस्तावे यत्राधिकृत्य गायत्री वर्ण्यते धर्मविस्तरः च तत्रासुरबधोपेतं तद्भागवतमिष्यते लिखित्वा तच्च यो दद्याद्देमसि
हसमन्वितम् प्रौष्ठपद्यां पौर्णमास्यां सयाति परमंपदम् अष्टादशसहस्राणि पुराणान्तस्य कीर्तितम् पुराणान्तरे च ग्रंथोऽष्टादशसाहस्रो-
द्वादशस्कंधसंमितः हयग्रीवब्रह्मविद्यायत्र चतुर्वधस्तथा गायत्र्या च समारंभस्तद्भागवतं विदुः पद्मपुराणे अंबरीषं प्रतिगौतमोक्तिः अं
बरीषशक्तप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृणु पठस्व स्वमुखेनापि यदीच्छसि भवक्षयमिति अतएवेदं भागवतमन्यवदित्यपि न शंकायायम् १ ६२

१

इदानीं श्रोतृप्रवर्तनाय श्रीभागवतस्य कांडत्रयविषयेभ्यः सर्वशास्त्रेभ्यः श्रैष्ठ्यं दर्शयति धर्म इति अत्र श्रीमत्तिसंदरे भागवते परमो धर्मो निरूप्यते परमत्वे हेतुः प्रकर्षेण उज्झितं कैतवं फलाभिसंधिलक्षणं कपटं यस्मिन्सः प्रशब्देन मोक्षाभिसंधिरपि निरस्तः केवलमीश्वराराधनलक्षणो धर्मो निरूप्यत इति अधिकारितोऽपि धर्मस्य परमत्वमाह निर्मत्सराणां परोत्कर्षासहनं मत्सरः तद्रहितानां सतां भूतानु कं पिनाम् एवं कर्मकांड विषयेभ्यः शास्त्रेभ्यः श्रैष्ठ्यमुक्तम् ज्ञानकांडविषयेभ्योऽपि श्रैष्ठ्यामाह वेद्यमिति वास्तवं परमार्थभूतं वस्तु वेद्यम् न तु वैशेषिकाणामिव द्रव्यगुणादिरूपम् यद्वा वास्तवशब्देन वस्तुनोऽंशो जीवो वस्तुनः शक्तिर्माया वस्तुनः कार्यं जगच्च तत्सर्वं वस्त्वेव न ततः पृथगिति वेद्यम् अयत्नेनैव ज्ञातुं-

धर्मः प्रोज्झितकैतवोऽत्र परमो निर्मत्सराणां सतां वेद्यं वास्तवमत्र वस्तु शिवदंतापत्रयोन्मूलनम् ॥
श्रीमद्भागवते महासुनिहृते किंवा परैरीश्वरः सद्यो हृद्यवरुद्ध्यतेऽत्र कृतिभिः शुश्रूषभिस्तत्क्षणात् २

शक्यमित्यर्थः ततः किमत आह शिवदं परमसुखदम् किंच आध्यात्मिकादितापत्रयोन्मूलनं च अनेन ज्ञानकांडविषयेभ्यः श्रैष्ठ्यं दर्शितम् कर्तृतोऽपि-
श्रैष्ठ्यामाह महासुनिः श्रीनारायणः तेन प्रथमं संक्षेपतः कृते देवताकांडविषयगतं श्रैष्ठ्यामाह परैः शास्त्रैस्तदुक्तसाधनैर्वा ईश्वरो हृदि किंवा सद्य एवावरु-
द्ध्यते स्थिराक्रियते वाशब्दः कदाक्षे किंतु विलंबेन कथंचिदेव अत्र तु शुश्रूषुभिः श्रोतुमिच्छद्भिरेव तत्क्षणादेवावरुद्ध्यते इदमेव तर्हि किमिति सर्वे न शृण्वं-
तितत्राह कृतिभिरिति श्रवणेच्छा तु पुण्यैर्विनानोत्पद्यत इत्यर्थः तस्मादत्र कांडत्रयार्थस्यापि यथावत्प्रतिपादनादिदमेव सर्वशास्त्रेभ्यः श्रैष्ठ्यम् अतो नित्य-
मेतदेव श्रोतव्यमिति भावः २

इदानींतुन केवलं सर्वशास्त्रेषु येष्वन्यादस्य श्रवणं विधीयते अपितु सर्वशास्त्रफलरूपमिदमतः परमादरेण सौख्यमित्याह निगमेति निगमो
वेदः स एव कल्यतस्तुः सर्वपुरुषार्थोपायत्वात् तस्य फलमिदं भागवतं नाम तत्तु वैकुण्ठगतं नारदेनानीयमख्यं दत्तम् मया च शक्यं सुरैर्निहितम् त
च्च नन्मुखाद् विगलितम् शिष्यप्रशिष्यादिरूपपल्लवपरंपरया शनैरखंडमेवावतीर्णम् नतृच्च पातेन स्फुरितमित्यर्थः एतच्च भाविष्यदपि भूतव-
न्निर्दिष्टम् अनागतास्थानेनैवास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तेः अतएवास्मत्तत्त्वेण द्रव्येण संयुतम् लोकैर्हि शक्यं सुरैस्सृष्टं फलमस्मृतमिदं स्यादुभयवतीति
प्रसिद्धम् अचमुको मुनिः अमृतं परमानंदः स एव द्रवोरसः रसो वै रसः रसः २ स्यात्पल्लव्यानां दीभवतीति श्रुतेः अतोरसिकाः हेरसज्ञाः तत्रापि
भावुकाः हेरसविशेषभावनाच्चतुराः अहो फलविगलितमित्यलप्यलाभोक्तिः इदं भागवतं नाम फलं मुहुः पिवत ननु त्वगध्यादिकं विहाय फ-

निगमकल्यतरोर्गलितं फलं शुक्लसुखादमृतद्रवसंयुतम्
पिवत भागवतं रसमालयं मुहुर्होरसिका मुवि भावुकाः ३

लाद्रसः पीयते कथं फलमेव पातव्यं तत्राह रसरसरूपम् अतस्त्वगध्यादेर्हेयांशस्याभावात् फलमेव हृत्संपिबत अत्र चरसतादात्म्यवि-
वक्ष्यारसवत्तस्याविवक्षितत्वादगुणवचनेऽपिरसशब्दे मतुपः शास्त्रभावात्तेन विनैव रसं फलमिति सामानाधिकरण्यम् तत्र फलमित्युक्तेषां
नासंभयो हेयांशस्य सक्तिश्च भवेदिति तन्निरुत्ययै रसमित्युक्तम् रसमित्युक्तेऽपि गलितस्य रसस्य पातुं मशक्यत्वात् फलमिति द्रष्टव्यम् नच भा-
गवतामृतपानं मोक्षेऽपित्याज्यमित्याह आलयं लयो मोक्षः अभिविधावाकारः लयमभिव्याप्य न हीदं स्वर्गादिसर्ववन्मुक्तैरुपेक्ष्यते किंतु से-
व्यतएव वक्ष्यति हि आत्मारामश्च मुनयो निर्यया अप्युरुक्रमे कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिमित्यं भूतगुणो हरिरिति ३ ४२ ४३

तदेवमनेन श्लोकत्रयेण विशिष्टेष्टदेवताऽनुस्मरणपूर्वकं प्रारोपितस्य शास्त्रस्य विषयप्रयोजनादिवैशिष्ट्येन सारवसेव्यत्वेन च श्रोतृनभिमुखी
कृत्यशास्त्रमारभते नैमिश इति ब्रह्मणा विसृष्टस्य मनोमयस्य चक्रस्य नेमिः शीर्यते कुंठी भवति यत्र तन्नेमिशं नेमिशमेव नैमिशम् तथा च वाय
वीये एतन्मनोमयं चक्रं मया सृष्टं विसृज्यते यत्रास्य शीर्यते नेमिः स देशस्तपसः शतम् इत्यक्त्वा सूर्यसंकाशं चक्रं सृष्ट्वा मनोमयम् प्रणिपत्य महा
देवं विसर्जयित्वा महः तेऽपि हृष्टमाविष्टाः प्रणम्य जगतां प्रभुम् प्रययुस्तस्य चक्रस्य यत्र नेमिर्व्यशीर्यत तद्वनं तेन विख्यातं नैमिशं मुनिपूजित
मिति नैमिष इति पाठे वाराहपुराणोक्तं द्रष्टव्यम् तथा हि गौरमुखमृषिं प्रति भगवद्वाक्यम् एवं कृत्वा ततो देवो मुनिगौरमुखं तदा उवाच निमिषे
णेदं निहतं दानवं बलम् अरण्येऽस्मिन् तस्त्वेतन् नैमिषारण्यसंज्ञितम् भविष्यति यथार्थं वै ब्राह्मणानां विशेषकमिति अनिमिषः श्रीविष्णुः

नैमिशोऽनिमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ४ त एकदा तु मुनयः प्रातर्हुत
हुताग्नयः सत्कृतं सूतमासीनं पप्रच्छुरिदमादरात् ५ ऋषय ऊचुः त्वयारबलुपुराणानि सेति हासानि
चानघ आख्यातान्यप्यधीतानि धर्मशास्त्राणि यान्युत ६ यानि वेदविदां श्रेष्ठो भगवान्वा दरायणः अन्ये च मुनयः
सूतपरावरविदो विदुः ७ वेत्थ त्वं सौम्य तत्सर्वं तत्त्वतस्तदनुग्रहात् ब्रूयुः स्निग्धस्य शिष्यस्य गुरवो गुह्यमप्युत ८

अलुप्तदृष्टित्वा तस्य क्षेत्रे तथा चात्रैव शौनकादिवचनम् क्षेत्रेऽस्मिन् वैष्णवे वयमिति स्वः स्वर्गे गीयत इति स्वर्गायो हरिः स एव लोकः भक्तानां निवा
सस्थानं तस्मै तस्यास्य इत्यर्थः सहस्रं समाः संवत्सराः अनुष्ठानकालो यस्य तत् सत्रं सत्रसंज्ञकं कर्मोद्दिश्य आसत उपविशुः यद्वा आसता कुर्व
तेत्यर्थः आलभेत्तन्निर्वपति उपयंतीत्यादिवत् प्रत्ययोच्चारणमात्रार्थत्वेन आसतेर्धात्वर्थस्याविवक्षितत्वात् ४ प्रातः काले हुता एव हुता अग्न
यो यैस्ते अनेन नित्यं नैमित्तिकहोमसाकल्यं दर्शितम् इदं वक्ष्यमाणमादरात् पप्रच्छुः ५ विविदिषितानर्थान् प्रष्टुं सूतस्य सर्वशास्त्रज्ञानातिशय-
माहुः त्वयेति त्रिभिः श्लोकैः इति हासो महाभारतादिस्तत्सहितानि न केवलमधीतानि अपितु आख्यातान्यपि व्याख्यातानि च उत अपि यानि
धर्मशास्त्राणितान्यपि ६ किंच यानीत्यादि विदां विदुषां मध्ये श्रेष्ठो व्यासः यानि वेद परावरे सगुणनिर्गुणे ब्रह्मणी विदंतीति तथा ७ वेत्थ जाना
सि सौम्य हे साधो तेषामनुग्रहात् तत्त्वतो ज्ञाने हेतुमाह ब्रूयुरिति स्निग्धस्य प्रेमवतः उत एव रहस्यमपि ब्रूयुरेव ८ ९ ९

अंतसायंयार्जवेन एकांततः श्रेयः अन्यभिचारिश्रेयः साधनम् ९ अन्यैः पितृदुनाकालेन बहुशास्त्रश्रवणादिभिर्विचिन्वंतु नंत्याहुः या
येषांति हेसाम्यसाधो अस्मिन्पुगेकलो अस्यायुपोजनाः तत्रापिमंदाः अलसाः तत्रापिसमंदमतयः तत्रापिमंदभाग्याः तत्राप्युपद्रुताः रोगा
दिभिः १० नचबहुशास्त्रश्रवणेऽपिनावर्तेव फलसिद्धिरित्याहुः भूरीणिकर्माण्यनुष्ठेयानियेषुतानि समुद्रुत्ययथावदुद्रुत्य येन उद्धृतवचनेन
भात्माबुद्धिः संवसीदति सम्यगुपशास्यति ११ प्रश्नांतरं सूतजानासीति पंचभिः भद्रंतद्व्योत्सुत्येनाशीर्वादः भगवान्निरतिशये श्रवणादिगुणः
सात्वताम् सच्छब्देन सत्वभूतिर्भगवान्सउपास्यतया विद्यते येषामिति सात्त्वंतो भक्ताः स्वार्थे अणू राक्षसवायसादिवत् तस्य चाश्रवणमाय

तत्र तत्रांजसाः युष्मन्भवतायहिनिश्चितम् पुंसामेकांततः श्रेयस्तन्नः शंसितुमर्हसि ९ प्रायेणास्यायुषः सभ्य
कलायस्मिन्पुगेजनाः मंदाः समंदमतयो मंदभाग्या ह्युपद्रुताः १० भूरीणि भूरिकर्माणि श्रोतव्यानि विभागशः
अतः साधोऽश्रयत्सारं समुद्रुत्य मनीषया ब्रूहि नः श्रद्धानानायेनात्मा संवसीदति ११ सूतजानासि भद्रं ते भगवान्
सात्वतां पतिः देवक्यां वसुदेवस्य जातो यस्य चिकीर्षया १२ तन्नः शुश्रूषमाणानामर्हस्य गानुवर्णितुम् यस्यावतारो
भूतानां क्षेमाय च भवाय च १३ आपन्नः संसृतिं धोरां यन्नाम विवशो गृणन् ततः सद्यो विसृज्येत यद्भिमेति स्वयं भय
म् १४ यत्पादसंश्रयाः सूतमुनयः प्रशमायनाः सद्यः पुनत्कपस्पृष्टाः स्वर्धुन्यापोऽनुसेवया १५ कौवा भगवतस्त
स्य पुण्यं लोकेऽयं कर्मणः शठ्ठिकामेन शृणुयाद्यशः कलिमलापहम् १६

सू तदेवं सात्त्वंत इति भवति तेषां पतिः पालकः यस्या

र्थविशेषस्य चिकीर्षया वसुदेवस्य भार्यायां देवक्यां जातः १२ अंगहे सूत तन्नो वर्णयितुमर्हसि सामान्यतः तावद्यस्यावतारो भूतानां क्षेमाय पा
लनाय भगवत्समृद्धये १३ तस्य भावमनुवर्णयंतस्तद्यशः श्रवणौत्सुक्यमाविशुर्वन्ति आपन्न इति त्रिभिः संसृतिमापन्नः प्राप्तः विवशोऽपिततः सं
सृतेः तत्र हेतुः यद्यतो नास्ति भयमपि अविद्यालक्षणं तमः स्वयमेव विभेति १४ किंच यस्य पादः संश्रयो येषाम् अतएव प्रशमोऽयनं वन्मोक्षयो
येषां ते मुनयः उपस्पृष्टाः सन्निधिमात्रेण सेविताः सद्यः पुनन्ति स्वर्धुनी गंगा तस्या आपस्तुतत्पादान्निःसृताः ननु तत्रैव तिष्ठन्ति अतस्तसंबंधेनैव
पुनंत्योऽप्यनुसेवया पुनन्ति नतु सद्य इति मुनीनामुत्कर्षोक्तिः १५ पुण्यं लोकेऽयं कर्मणः शठ्ठिकामेन शृणुयाद्यशः कलिमलापहम् १६ ७२ ७२

प्रश्नांतरंतस्येति उदाराणिमहांतिविश्वसृष्ट्यादीनि सूरिभिर्नारदादिभिः कलाः ब्रह्मरुद्रादिमूर्तिः १७ अथेतिप्रश्नांतरं अवतारकथाः स्थित्य
र्थमेवतत्तदवसरे येमत्स्याद्यवताराः तदीयाः कथाः स्वैरलीलाः कुर्वतः श्रीकृष्णावतारप्रयोजनप्रश्नेनैवतच्चरितप्रश्नोऽपिजातएवेतिज्ञातव्यम् १८
अत्यौत्सुक्येनपुनरपितच्चरितान्येवश्रोतुमिच्छंतस्तत्रात्मनस्तृप्त्यभावमावेदयंति वयंत्विति योगयागादिषुतृप्ताः स्म उद्गच्छतितमोयस्मात्सुत्तमः
तथाभूतः श्लोकोयशोयस्यतस्यविक्रमेतुविशेषेणनतृप्यामः अलमिति नमन्यामहे तत्रहेतुः यद्विक्रमंशृण्वताम् यद्वा अन्येतृप्यंतुनाम वयं-
तुनेतितुशब्दस्यान्वयः अयमर्थः त्रेधाह्यलंबुद्धिर्भवति उदरादिभरणेनवा रसाज्ञानेनवास्वादुविशेषाभावाद्वा तत्रशृण्वतामित्यनेनश्रोत्रस्या

तस्यकर्माण्युदाराणिपरिगीतानिसूरिभिः ब्रूहिन्ःश्रद्धधानानांलीलयादधतः कलाः १७ अथारव्याहिहरेर्धर्मि
न्वतारकथाःशुभाः लीलाविदधतःस्वैरमीश्वरस्यात्ममायया १८ वयंतुनवितृप्यामउत्तमश्लोकविक्रमे य
च्छृण्वतारसज्ञानांस्वादुस्वादुपदेपदे १९ कृतवान्किलवीर्याणिसहरामेणकेशवः अतिमर्त्यानिभगवान्गूढः
कर्पटमानुषः २० कलिमागतमाज्ञायक्षेत्रेऽस्मिन्वैष्णवैवयम् आसीनादीर्घसत्रेणकथायांसक्षणाहरेः २१ त्वं
नःसंदर्शितोधात्रादुस्तरंनिस्तितीर्षताम् कलिंसत्वहरंपुसाकर्णधारइवाणवम् २२ ब्रूहियोगेश्वरेकृष्णोब्रह्म-
ण्येधर्मवर्मणि स्वांकाशामधुनोपेतधर्मःकशरणगतः २३

काशत्वादभरणमित्युक्तम् रसज्ञानमित्यनेनचाज्ञानतःपशु
वृत्तिर्निराकृता इक्ष्मक्षणावत्तरसांतराभावेनतृप्तिंनिराकरोति पदेपदेप्रतिक्षणंस्वादुतोऽपिस्वादु १९ अतःश्रीकृष्णाचरितानिकथयेत्या
शयेनाहुः कृतवानिति अतिमर्त्यानिमर्त्यानितिकांतानि गोवर्द्धनोद्धरणादीनि मनुष्येष्वसंभावितानीत्यर्थः २० ननुयाजनाध्यापनादिव्य-
त्राणांकुतएतच्छ्रवणावकाशःस्यादत आहुः कलिमागतंज्ञात्वातद्वियाविष्णुपदंगंतुकाभाः दीर्घसत्रेणनिमित्तेनात्रासीनाः हरेःकथायांसक्ष-
णाःलब्धावसराः २१ अस्मिंश्चसमयेत्वद्दर्शनमीश्वरेणैवसंपादितमित्यभिनंदंति त्वमिति कलिंनिस्तर्तुमिच्छतामर्णवंतितीर्षतांकर्णधारो-
नाविकइव २२ पुनःप्रश्नांतरंब्रूहीति धर्मस्यवर्मणिकवचवद्रक्षके स्वांकाशां गद्यादांस्वरूपमित्यर्थः अस्यचोत्तरंकृष्णोस्वधामोपगतेधर्मज्ञान-
दिभिःसहेत्ययंश्लोकः २३

ननु च तत्त्वमिदं ज्ञानं नाम धर्मजिज्ञासैव धर्म एव हि तत्त्वमिति केचित्तत्राह तत्त्वविदस्तु तदेव तत्त्वमिति किंतु तत्त्वज्ञानं नाम अद्वयमिति स्त-
 निकविज्ञानपक्षं व्यावर्त्तयति ननु तत्त्वविदोऽपि विगीतवचना एव मैवम् तस्यैव तत्त्वस्य नामांतरैरभिधानादित्याह औपनिषदेष्वेति हेर-
 ण्यगर्भे परमात्मैति सात्वतैर्भगवानिति अभिधीयते ११ तच्च तत्त्वमपरिकरया भक्त्यैव प्राप्यत इत्याह तच्चैत्यन्वयः ज्ञानवैराग्ययुक्तयेत्यत्र ज-
 नः परोक्षम् तच्च तत्त्वमात्मनिक्षेत्रज्ञोपपत्तिरिति किंतु आत्मानं परमात्मानं श्रुतेन वेदांतादिश्रवणेन गृहीतया प्राप्तयेति भक्त्या दाढ्यमुक्तम् १२
 धर्मस्य फलं भक्तिर्नार्थकामादिकमितीममर्थमुपपाद्योपसंहरति अत इति हे हि जयेश्वरः हरितोषणं हरं रागधनं संसिद्धिः फलम् १३ यस्याश्च
 भक्तिर्दानो धर्मः केवलं यम एव तस्माद्भक्तिमयान एव धर्मोऽनुष्ठेय इत्याह तस्मादिति एकेन एकाग्र्येण मनसा १४ भक्तिरहितो धर्मः केवलं यम-

वदंति तत्त्वविदस्तत्त्वयत्तु ज्ञानमद्वयम् ब्रह्मेति परमात्मैति भगवानिति शब्दयते ११ तच्छ्रुद्धानां सुनयो ज्ञानवै-
 राग्ययुक्त्या पश्यत्यात्मनि चात्मानं भक्त्या श्रुतगृहीतया १२ अतः पुंभिर्हि जयेश्वरावर्णाश्रमविभागाः स्वनुष्ठितस्य
 धर्मस्य संसिद्धिर्हरितोषणम् १३ तस्मादेकेन मनसा भगवान् सात्वतापतिः श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च ध्येयः पूज्यश्च नि-
 त्यदा १४ यदनुध्यासिना युक्ताः कर्मग्रंथिनिबन्धनम् छिदंति कोविदास्तस्य कोन कुर्यात्कथारतिम् १५ श्रुश्रूषोऽथ
 हृद्धानस्य वासुदेवकथारुचिः स्यान्महत्सेवया विषाः पुण्यतीर्थनिषेवणात् १६ श्रृण्वतां स्वकथारुचिः पुण्यश्रवण-
 कीर्तनः हृद्यंतस्यो ह्यभद्राणि विधुनोति सुहृत्सताम् १७ नष्टप्रायेष्वभद्रेषु नित्यं भागवतसेवया भागवत्कृतमस्त्यो
 के भक्तिर्भवति नैष्ठिकी १८ तदारजस्तमोभावाः कामलोभादयश्च ये चैत एतैरेना विह्वलस्थितं सत्त्वं प्रसीदति १९

एवेति यपंचितम्

इदानीं तु भक्तेर्भुक्तिफलत्वं प्रपंचयति यदिति यस्यानुध्या अनुध्यानं सैव असिः स्वद्वः तेन युक्ता विवेकिनः ग्रंथिमहंकारं निवर्त्तयन्त्यतस्तद्वि-
 दंति तस्य कथारतिं कोन कुर्यात् १५ ननु सत्यमेव कर्म निर्मूलनी हरिकथारतिस्तथाऽपि तस्यां रुचिर्नोत्पद्यते किं कर्म तत्राह श्रुश्रूषोरिति पु-
 ण्यतीर्थनिषेवणादिभिः निष्पापस्य महत्सेवायात् तया च तद्गुणं हृद्वा ततः श्रवणेच्छा ततोरुचिः स्यादित्यर्थः १६ ततश्च श्रृण्वतामिति पुण्य-
 श्रवणकीर्तने यस्य सः सतां सुहृत्करी हृदियान्यभद्राणिकामादिवासनाः तानि अंतस्यः हृदयस्यः सन् १७ ततश्च नष्टप्रायेष्विति सर्वा-
 भद्राणां स्य ज्ञानोत्तरकालत्वात् प्रायश्चरणम् भागवतानां भागवतशास्त्रस्य वासेवया नैष्ठिकी निश्चला विक्षेपकाभावात् १८ रजश्च तमश्च ये
 च तस्य भवाः कामादयः एतैरेना विह्वलमनमिभूतं प्रसीदति उपशाम्यति १९

भगवद्भक्तियोगतः प्रसन्नमनसः अतएवमुक्तसंगस्य २० ज्ञानफलमाह भिद्यतइति हृदयमेवग्रंथिः चिज्जडग्रथनरूपोऽहंकारः अतएवसर्वसंशयाः असंभावनादिरूपाः कर्माण्यनारब्धफलानि आत्मानिस्वरूपभूते ईश्वरे दृष्टे साक्षात्कृते सति एवकारेण ज्ञानानंतरमेवेति दर्शयति २१ तत्रच सदाचारं दर्शयन्नुपसंहरति अतइति आत्मनः प्रसादनीमनः शोधनीम् वासुदेवे भक्तिं कुर्वतीति भजनीयविशेषो दर्शितः २२ तदेवोपपादयितुं ब्रह्मादीनां त्रयाणामेकात्मकत्वेऽपि वासुदेवस्याधिक्यमाह सत्वमिति इहयद्यपि एक एव परः पुमानस्य विश्वस्य स्थित्या दये स्थितिः सृष्टिप्रलयार्थं संज्ञाः केवलं भिन्नाः धत्ते हरिविरिंचिहरे इति वक्तव्ये संधिरार्थः तत्र तेषां मध्ये श्रेयांसि शक्तमफलानि सत्वतनोर्वासुदेवादेव स्फुः २३ उपाधिवैशिष्ट्येन फलवैशिष्ट्यं सदृशं तमाह पार्थिवात्स्वतः प्रवृत्तिप्रकाशरहिता दारुणाः काष्ठात्स काशात् धूमः प्रवृत्तिस्वभा

एवं प्रसन्नमनसो भगवद्भक्तियोगतः भगवत्तत्त्वविज्ञानं मुक्तसंगस्य जायते २० भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य कर्माणि दृष्ट एवात्मनीश्वरे २१ अतो वैकव्यो नित्यं भक्तिं परमया मुदा वासुदेवे भगवति कुर्वत्यात्मप्रसादनीम् २२ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धत्ते स्थित्या दये हरिविरिंचिहरेति संज्ञाः श्रेयांसि तत्र खलु सत्वतनोर्नृणां स्युः २३ पार्थिवा दारुणा धूमस्तस्मादग्निस्त्रयीमयः तमस्तुरजस्तस्मात्सत्त्वं ब्रह्म दर्शनम् २४ भोजिरे मुनयोऽथाग्रे भगवंतमधोक्षजम् सत्त्वं विशद्ब्रह्मेमाय कल्पंते ये तु तानि ह २५ सुमुक्षवो धाररूपान् नृहत्वा भूतपती नथ नारायणकलाः शांता भजंति ह्यनसूयवः २६

वः त्रयीमयः वेदोक्तकर्मप्रचुरः ईषत्कर्मप्रत्यासत्तेः तस्मादप्यग्निः त्रयीमयः साक्षात्कर्मसाधनत्वात् एवं तमसः सकाशाद्ब्रह्मदर्शनं ब्रह्मप्रकाशकम् तु शब्देन लयात्मकात्तमसः सकाशाद्ब्रह्मसः सौपाधिकज्ञानहेतुत्वेन किंचिद्ब्रह्मदर्शनं प्रत्यासत्तिमात्रमुक्तम् न तु सर्वथा तत्प्रकाशकत्वं विक्षेपकत्वात् यत्सत्त्वं तस्माद्ब्रह्मदर्शनम् अतस्तद्गुणोपाधीनां ब्रह्मादीनामपि यथोत्तरं वैशिष्ट्यमिति भावः २४ वासुदेवभक्तौ पूर्वाचारं प्रमाणयति भोजिरइति अथ अतो हेतोः अग्रे पुरा विशुद्धसत्त्वमूर्तिं भगवंतमधोक्षजम् अतो ये ताननुवर्तन्ते त इह संसारे क्षेमाय कल्पंते २५ न च न्यन्यनपिकेचिद्भजंतो दृश्यंते सत्यम् सुमुक्षवस्तु अन्यान् भजंति किंतु सकामा एवेत्याह सुमुक्षव इति दाभ्याम् भूतपती निति पितृप्रजेशादीनामुपलक्षणम् अनसूयवः देवतांतरानिंदकाः संतः २६

रजस्तमः प्रकृतिः स्वभावो येषां ते अतएव पितृभूतादिभिः समंशीलं येषां ते श्रिया सहैश्वर्यं च प्रजाश्चैषां तांति तथान्ते २७ मोक्षप्रदत्वाद्वा
सुदेवो भजनीय इत्युक्तम् सर्वशास्त्रतात्पर्यगोचरत्वादप्याह द्वाभ्याम् वासुदेवः परः तात्पर्यगोचरो येषां ते ननु वेदामखपराह श्यंत इत्याशं
क्यतेः पितृदागधनार्थत्वात्तत्पराणवैत्तक्यम् योगाः योगशास्त्राणि तेनामप्यासनप्राणायामादिक्रियापरत्वमाशंक्यता सामपितृत्वात्प्राय
त्वात्तत्परत्वमुक्तम् २८ ज्ञानं ज्ञानशास्त्रम् ननु च तज्ज्ञानपरमेवैत्याशंक्यज्ञानस्यापितत्परत्वमुक्तम् तपोऽभजानम् धर्मो धर्मशास्त्रं दान
वतादिविषयम् ननु तत्स्वर्गपरमित्याशंक्यगम्यत इति गतिः स्वर्गादिफलं साः पितृदानं दांशरूपत्वात्तत्परैवेत्युक्तम् यद्वा वेदा इत्यनेनैव न
न्मूलत्वात्सर्वाण्यपि वासुदेवपराणीत्युक्तम् तत्र ननु तेषां भवयोगक्रियादीनां नानाऽर्थपरत्वान्न तदेकपरत्वमित्याशंक्यमरवादीनामपितृ-
त्परत्वमित्युक्तमिति द्रष्टव्यम् २९ ननु जगत्सर्गप्रवेशनियमनादिविलासयुक्ते वस्तुनिसर्वशास्त्रसमन्वयो दृश्यते कथं वासुदेवपरत्वं सर्वस्य त

रजस्तमः प्रकृतयः समशीला भजंति वै पितृभूतप्रजेशादीन् श्रियैश्वर्यं प्रजेष्वपि २७ वासुदेवपरावेदा वासुदेवप
राभ्याः वासुदेवपरायोगा वासुदेवपराः क्रियाः २८ वासुदेवपरं ज्ञानं वासुदेवपरं तपः वासुदेवपरो धर्मो वासु
देवपरा गतिः २९ स एवेदं स सज्जगि भगवान्नात्ममायया सदसद्रूपया त्वा सौगुणमप्याऽगुणो विष्णुः ३० तया विल
सितेष्वेव गुणेषु गुणवानिव अंतःप्रविष्ट आभाति विज्ञानेन विजृम्भितः ३१ यथा ह्यवहितो वह्निर्दीर्घवेकः स्व-
योनिषु नानैव भाति विश्वात्मा भूतेषु च तथा पुमान् ३२ असौ गुणमयैर्भावं भूतसूक्ष्मैर्द्रियात्मभिः स्वनिर्मितेषु
निविष्टा भंक्ते भूतेषु तद्गुणान् ३३

आह स एवेति चतुर्भिः एतैरेव श्लोकैस्तस्य कर्माण्युदाहराणि ब्रूहीति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् सदसद्रूपया क
र्यकारणात्प्रकृत्या अगुणमप्येत्यन्वयः स्वतो निर्गुणोऽपि सन्नित्यर्थः ३० भगवतो जगत्कारणत्वमुक्तम् प्रवेशनियमनलक्षणां लीलायाह तथेति
विलसितेषु ब्रूतेषु गुणेषु आकाशादिषु अंतःप्रविष्टः सन् गुणवानिव मदधीना एते गुणा इत्यभिमानवानिव ननु वस्तुतस्तथा यतो विज्ञाने
न निच्छत्तया विजृम्भितः अल्यूजितः ३१ बहुरूपत्वलीलामाह यथेति स्वयोनिषु स्वाभिव्यंजकेषु अवहितो निहितः विश्वात्मा पुमान्परमं
स्वरो भूतेषु पाणिषु अंतर्गमिणोऽपि प्रतियोनितानां त्वेन नानात्वमिव उच्यते क्षेत्रज्ञरूपेण वा ३२ भोगरूपां लीलायाह असौ हरिः म
तसूक्ष्माणि च इंद्रियाणि च आत्मनश्चैतैः स्वयं निर्मितेषु भूतेषु चतुर्विधो विधिभोगे स्वातंत्र्यं द्योत्यते तद्गुणान् तत्तद्वस्तु रूपान् विषयानि-
च्छया भंक्ते भोजयतीति निजार्थोवाज्ञेयः पालयतीति वा तदात्मात्मने पदमार्धं भजो नवन इति स्मरणात् ३३

इदानीं सूतजानासीति प्रश्नस्योत्तरमाह भावयतिपालयति एतच्च सर्वावतारसाधारणं प्रयोजनम् विशेषतः कृष्णावतारस्य कुंतीस्तौ वक्ष्य-
ते लोकभावनः लोककर्त्ता देवादिषु येलीलावतारास्तेष्वनुरतोऽनुरक्तः ३४ इति प्रथमे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ अवतारक-
थाप्रश्ने तृतीयेनूत्तराभिधा पुरुषाद्यवतारोक्त्या तत्तच्चारित्रवर्णनैः १ यदुक्तमथारव्याहिहरेर्धर्मिन्नावतारकथाः शक्रमादितितदुत्तरत्वेनाव-
ताराननुक्रमिष्यन्प्रथमं पुरुषावतारमाह जगृह इति पंचभिः महदादिभिः महदहंकारपंचतन्मात्रैः संप्रभूतं सन्निष्पन्नम् एकादशेन्द्रियाणि पंचम-
हाप्रभूतानीति षोडशकला अंशायस्मिन् यद्यपि भगवद्विग्रहो नैवंप्रभूतः तथाऽपि विराड्जीवांतर्यामिणो भगवतो विराड् रूपेणोपासनार्थमेव सुक्त-
मिति द्रष्टव्यम् १ कोऽसौ भगवानित्यपेक्षायां तं विधिनष्टि यस्यां भसि एकार्णवेशयानस्य विश्रान्तस्य तत्रच योगः समाधिस्तद्रूपां निद्रां विस्तारय-

भावयत्येष सत्वेन लोकान् वै लोकभावनः लीलावतारा नुरतो देवतिर्यङ् नरादिषु ३४ इति श्री भगवते म-
हापुराणे प्रथमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ सूत उवाच जगृहे पौरुषं रूपं भगवान् महदादिभिः संप्रभूतं षो-
डशकलमादौ लोकसिंस्तक्षया १ यस्यां भसि शयानस्य योगनिद्रां वितन्वतः नाभिः कदांबुजादासीद्ब्रह्मा विश्व-
सृजापतिः २ यस्यावयवसंस्थानैः कल्पितो लोकविस्तरः तद्भू भगवतो रूपं विश्वहंसत्वं सूर्जितम् ३ पश्यंत्य-
दौ रूपमदध्मचक्षुषा सहस्रपादोरुभुजाननाद्भुतम् सहस्रं मूर्द्धाश्रवणाक्षिनासिकं सहस्रमौल्यं वरकुण्डलोद्धसत्
४ एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्ययम् यस्यां शोशेन सृज्यंते देवतिर्यङ् नरादयः ५

तो नाभिरेव हृदः तस्मिन् यदंबु-
जंतस्मात्सकाशाद्ब्रह्मा आसीत् अमृत्याद्येकत्वे स पौरुषं रूपं जगृहे २ कीदृशं रूपं तदाह यस्येति ननु कीदृशो विग्रहस्तस्य योऽभसि शो-
ते स्म तदाह तत्तस्य भगवतो रूपं तु विश्वहंसज आद्यसन्निभम् अतएवोर्जितं निरतिशयं सत्त्वं ३ एतच्च योगिनां प्रत्यक्षमित्याह पश्यं-
तीति अदध्ममनल्पं ज्ञानात्मकं चक्षुः तेन सहस्रमपरिमितानि यानि पादादीनि तैरेद्भुतम् सहस्रं मूर्द्धादयो यस्मिन् तत् सहस्रं यानि मौल्यादी-
नि तैरुद्धसच्छोभमानम् ४ एतच्च कूटस्थं न त्वन्यावतारवदा विभावतिरोभाववदित्याह एतदादि नारायणरूपम् निधीयतेऽस्मिन्निति-
निधानम् कार्यावसाने प्रवेशस्थानमित्यर्थः बीजमुद्गमस्थानम् बीजत्वेऽपि नान्यबीजतुल्यम् किंतु अव्ययम् न केवलमवताराणामेव बी-
जम् किंतु सर्वप्राणिनामपीत्याह यस्यां शो ब्रह्मा तस्यां शो मरीच्यादिस्तेन ५

सनत्कुमारायवतारंतच्चरित्रं चाह सण्वेति कौमार आर्यः राजापत्यो मानव इत्यादीनि सर्गविशेषनामानि यः पौरुषं रूपं जगृहे स एव देवः ।
कौमारस्य सर्गमास्थितः सन् ब्रह्मा ब्राह्मणो मूला ब्रह्मचर्यं चचार प्रथमं द्वितीयादिशब्दानिर्देशमात्रापेक्षया ६ चाराहावतारमाह अ
स्य विष्णुस्य गणाय उद्वाप महासुन्दरिष्यन्नितिकर्माक्तिः एवं सर्वत्रावतारस्तत्कर्मचोक्तमित्यनुसंधेयम् ७ नारदावतारमाह तृतीयमि
ति ऋषिसर्गमुपेत्य तत्र च देवर्षित्वमुपेत्येत्यर्थः सान्वतं वैष्णवं तं त्र्यं पंचरात्रागममाचष्ट उक्तवान् यतस्तत्रात्र निर्गतं कर्मत्वं बंधदेतुत्वं येत्य
स्तानि निष्कर्मागितेषां भागो नैकर्म्यम् कर्मणा मेव मोचकत्वं यतो भवति तदा चष्टेत्यर्थः ८ नरनारायणावतारमाह तुर्यं चतुर्थं ९ वतारं धर्म
स्य कल्पा अशः भार्येत्यर्थः अर्धो वाण्य आत्मनो यस्यात्तीति श्रुतेः तस्याः सर्गं ऋषी मूलेत्येकावतारत्वं दर्शयति ९ कपिलावतारमाह आसुर

सा एव प्रथमं देवः कौमारं सर्गमास्थितः चचार दुश्चरं ब्रह्मा ब्रह्मचर्यं मखंडितम् ६ द्वितीयं तु भवायास्य रसात्
लगतां महीम् उद्गरिष्यन्नुपादत्तयज्ञेशः सौकरं वपुः ७ तृतीयं मृषिसर्गं च देवर्षित्वमुपेत्य सः तत्र सान्वतः
माचष्ट नैकर्म्यं कर्मणा यतः ८ तुर्यं धर्मकलासर्गे नरनारायणावृषा मूलात्सोपशमोपेतमकरो दुश्चरं तपः
९ पंचमः कपिलो नाम सिद्धेशः कालविप्लुतम् प्रोवाचासुरये सारख्यतत्त्वग्रामविनिर्णयम् १० षष्ठं अत्र
रपत्यत्वं दतः प्रातोऽनसूयया आन्वीक्षिकीमलकाय प्रह्लादादिभ्य ऊचिवा ११ ततः सप्तमं आकृत्यारुन्धयं
जोऽभ्यजायत सयामाद्यैः सरगणैरपाल्वाय फवांतरम् १२ अष्टमं मेरुदेव्या तु नाभे जात उरुक्रमः दर्शयन्व-
त्संधीराणां सर्वाश्च मनमस्कृतम् १३

येतन्नाम्ने ब्राह्मणाय तत्त्वानां ग्रामस्य संघस्य विनिर्णयो यस्मिन् तत्सांख्यम् १० दत्तात्रेयावतारमाह प
ष्टति अत्रे रपत्यत्वं तेनैव दतः सन् प्रातः अत्रे रपत्यमभिकांक्षत आह तुष्ट इति वक्ष्यमाणत्वात् कथं प्राप्तः अनसूयया मलदृशापत्यमिषेण
मामेवापत्यं दतयानिति दोषदृष्टिं कुर्वन्नित्यर्थः आन्वीक्षिकीमात्मविद्यां प्रह्लादादिभ्यश्च आदिपदाद्यदुद्देह्याद्यागृह्यते ११ यज्ञावता
रमाह सयज्ञः यामाद्यैः स्वस्यैव पुत्रायामानाम देवाः तदाद्यैः सह स्वायं भवं मन्वन्तरं पालितवान् तदा स्वयमिन्द्रोऽसृदित्यर्थः १२ ऋषिमा
वतारमाह सर्वाश्च मनमस्कृतम् अंत्याश्च मंपारमहंस्यं वर्त्संधीराणां दर्शयन् नूनाभेराग्नीधपुत्रादृषभो जातः १३

पृथोरवतारमाह पार्थिवंवपुः राजदेहं पृथुरूपम् पाठांतरे पृथोरिदं पार्थिवम् औषधिरित्कपलक्षणम् इमां पृथ्वीं सर्वाणि वस्तूनि दुग्धं अदु-
ग्धं अडागमाभावस्त्वार्थः हे विप्राः तेन पृथ्वीदोहनेन सोऽयमवतार उशान्तमः कमनीयतमः वशकांतावित्यस्मात् १४ मत्स्यावतारमाह चा-
क्षुषमन्वतरे यउदधीनां संप्लवः संश्लेषस्तस्मिन् यद्यपि मन्वतरावसाने प्रलयो नास्ति तथाऽपि केन चित्कौतुकेन सत्यव्रताय मायाप्रदर्शिता यथा
कांडे मार्केडेयायेति द्रष्टव्यम् महीमय्यां नाविनोकारूपायां मत्स्यामित्यर्थः अपाद्रक्षितवान् वैवस्वतमिति भाविनी संज्ञा १५ कूर्मावतारमाह
कमठः कूर्मः तद्रूपेणैकादशोऽवतारे विष्णुर्दधेदधार १६ धन्वंतर्यवतारमाह धान्वंतरं धन्वंतरिरूपम् द्वादशमादिप्रयोगस्त्वार्थः त्रयोदशममे-
वरूपं तच्चरितेन सह दर्शयति अपाययदित्यत्र स्रग्धामित्यध्याहारः मोहिन्यास्त्रियात्तद्रूपेण अन्यानसुरान् मोहयन् धन्वंतरिरूपेणा मृतमा-

ऋषिभिर्याचितो भेजेन वमं पार्थिवंवपुः दुग्धे मा मौषधीर्विप्रास्तेनायं स उशान्तमः १४ रूपं सजगृहे मात्स्यं चाक्ष-
षोदधिसंप्लवे नाव्यारोप्य महीमय्यामपां वैवस्वतं मनुम् १५ सुरासुराणां सुदधिमक्षतां मदराचलम् दधे कमठरू-
पेण पृष्ठे एकादशो विष्णुः १६ धान्वंतरं द्वादशमं त्रयोदशममेव च अपाययत्सुरान् न्यान्मोहिन्या मोहयन् स्त्रिया १७
चतुर्दशानां सिंहविष्णुर्द्वैत्ये द्रमूर्जितम् ददारकरजैर्वक्षस्योरकांकटकृद्यथा १८ पंचदशं वामनकं कृत्वा गादध्वरं व-
लेः पदत्रयं यान्वमानः प्रत्यादित्सु स्त्रिविष्टपम् १९ अवतारे षोडशमे पश्यन् ब्रह्मद्रुहो नृपान् त्रिः सप्तकृत्वः कुपि-
तो निःस्त्रामकरोन्महीम् २० ततः सप्तदशे जातः सत्यवत्यां पराशरात् चक्रे वैदतरोः शारखा दृष्ट्वा पुंसोऽल्पमेधसः
२१ नरदेवत्वमापन्नः सरकार्यचिकीर्षया समुद्रनिग्रहादीनि चक्रे वीर्याण्यतः परम् २२ एकोनविंशो विंशतिमे-
वृष्णिषु प्राप्य जन्मनी रामकृष्णाविति फ्रवो भगवानहरद्भरम् २३

नीयमोहिन्याऽपययदित्यर्थः १७ नृसिंहावतार

माह नारसिंहं रूपं विष्णुत् एरकां निर्गथितृणम् १८ वामनावतारमाह दुष्टानां मदं वामयतीति वामनकं रूपम् इत्स्वं वा प्रत्यादित्सुः तस्या
दाच्छिद्यगृहीतुमिच्छुः १९ परशुरामावतारमाह अवतार इति त्रिः त्रिगुणं यथाभवति तथा सप्तकृत्वः सप्तवारान् एकविंशतिवारानि
त्यर्थः २० व्यासावतारमाह अल्पमेधसः अल्पप्रज्ञान्युंसो दृष्ट्वा तदनुग्रहार्थं शारखाश्चक्रे २१ रामावतारमाह नरदेवत्वं राघवरूपेण प्राप्तः
सन् अतः परमष्टादशो २२ रामकृष्णावतारमाह विंशतितम इति वक्तव्ये तकारलोपः छंदोऽनुरोधेन रामकृष्णावित्येवं नामनी जन्मनी प्राप्य २३

बुद्ध्यावतारमाह अजनस्यसक्तः जिनसक्तइति पादेजिनोऽपि स एव कीकटेषु मध्ये गयाप्रदेशे २४ कल्क्यवतारमाह युगसंध्यायां भा
व्यापामित्यर्थः कल्केरंतं विष्णुयशसो ब्राह्मणात्सकाशात् जनिता जनिष्यते २५ अनुक्तसर्वसंग्रहार्थमाह अवताराइति असंख्येयत्वे ह
रांतः यथेति अविदासिनः उपक्षययून्यात् दस उपक्षयइत्यस्मात्सरसः सकाशात् कुल्याः क्षत्रप्रवाहाः २६ विष्णुतीराह ऋषयइति २७
तत्रविशेषमाह एते चेति पुंसः परमेश्वरस्य केचिदंशाः केचित्कलाः विष्णुतयश्च तत्रमत्स्यादीनामवतारत्वेन सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वेऽपि यथा
पयोगमेव दानक्रियाशक्त्या विष्करणम् कुमारनारदादिष्वधिकारिकेषु यथोपयोगमंशकलावेशः कृष्णस्तभगवान्साक्षान्नारायण एव
आविर्भूतसर्वशक्तित्वात् सर्वेषां प्रयोजनमाह इंद्रारयोर्देव्यास्तैर्व्याकुलमुपद्रुतं लोकं मृडयति कस्मिन्नं कुर्वति २८ एतत्कीर्तनफलमाह

ततः कलौ संप्रवृत्ते संमोहाय सारद्विषाम् बुद्धो नाऽन्नाजनसक्तः कीकटेषु मविष्यति २४ अथासौ युगसंध्यायां
दस्य भायेषु राजसक्त जनिता विष्णुयशसो नाऽन्ना कल्किर्जगत्पतिः २५ अवताराह्यसंख्येया हरेः सत्त्वनिधोर्हि-
जाः यथाऽविदासिनः कुल्याः सरसः स्युः सहस्रशः २६ ऋषयो मनवो देवा मनुष्या महोजसः कलाः सर्वे हर रव
सप्रजापतयस्तथा २७ एते चांशकलाः पुंसः कृष्णस्तभगवान्त्वयम् इंद्रारिव्याकुलं लोकं मृडयति युगं युग
२८ जन्मगुह्यं भगवतोऽय एतत्प्रयतो नरः सायं प्रातर्गुणान् भक्त्या दुःखग्रामाद्दिमुच्यते २९ एतद्रूपं भगवतोऽस्य
रूपस्य चिदात्मनः मायागुणैर्विरचितं महदादिभिरात्मनि ३० यथानभसि मेघौघौरेणुर्वापार्थिवौ निले एवं द्रष्टारि
दृश्यत्वमारोपितमबुद्धिभिः ३१

जन्मेति गुह्यमतिरहस्यं जन्म प्रयतः शुचिः सन् दुःखग्रामात्संसारान् २९ विमुच्यतइति य
दुक्तं तत्र कथं देहद्वयसंबंधे सति तद्दिमुक्तिरित्याशंक्य देहद्वयसंबंधस्य भगवन्मायोऽप्यविद्याविलसितत्वादेतच्छ्रवणादिज नितविद्यया तून्नि
रुक्तिरूपपद्यतइत्याशयेनाह एतदिति पंचभिः अरूपस्य चिदेकरसस्यात्मनो जीवस्य एतत्स्थूलं रूपं शरीरं भगवतोऽयमायातस्यागुणैर्मह
दादिरूपैर्विरचितम् क आत्मनि आत्मस्थाने शरीरं कृतमित्यर्थः ३० कथमित्यपेक्षायां स्वरूपावरणेन तदध्यासतइतिसहस्रांतमाह यथा
वाय्वाग्निमैघौघौ नभसि आकाशे अबुद्धिभिरज्ञैरारोपितः यथापार्थिवौरेणुः तद्वतं धूसरत्वाद्यनिले एवं द्रष्टारि आत्मनि दृश्यत्वदृश्य
त्वादधर्मकं शरीरमारोपितमित्यर्थः ३१

किंच अतःस्थूलाद्रूपात्परमन्यदपिरूपमारोपितमित्यनुषंगः कथंभूतंतत् यत् अव्यक्तं सूक्ष्मं तत्र हेतुः अव्यूढगुणव्यूहितं व्यूहः कर-
चरणादिपरिणामः तथा अव्यूढा अपरिणता ये गुणाः तैर्व्यूहितं रचितम् आकारविशेषरहितत्वात् अव्यक्तमित्यर्थः एतदेव कुतस्तत्राह अ-
दृष्टाश्रुतवस्तुत्वात् यच्चाकारविशेषवद्वस्तुतदस्मदादिवत् दृश्यते श्रूयते वा इन्द्रादिवत् इदं तु न तथा तर्हितस्य सत्त्वे किंप्रमाणं तत्राह सजीवः
जीवोपाधिः जीवो जीवेन निर्मुक्तो जीवो जीवं विहायेत्यादौ जीवोपाधौ लिंगदेहे जीवशब्दप्रयोगात् जीवोपाधितया कल्प्यत इत्यर्थः ननु स्थूल-
मेव भोगाय तनत्वाज्जीवस्योपाधिरस्तु किमन्य कल्पनयेत्यत आह यद्यस्मात्सूक्ष्मात् पुनर्भवः पुनः पुनर्जन्म उक्तांति गत्या गतीनां तेन वि-
नाऽसंभवादिति भावः ३२ तदेवमुपाधिद्वयमुक्तात्तदपवादेन जीवस्य ब्रह्मतामाह यत्र यदा इमे स्थूलसूक्ष्मरूपेस्वसंविदास्वरूपसम्यक्-
ज्ञानेन प्रतिषिद्धे भवतः ज्ञानेन प्रतिषेधार्हत्वे मायागुणौ विरचितत्वमेव हेतुमाह अविद्ययाऽत्मनि कृते कल्पिते इति हेतौः तद्ब्रह्मतदा जीवो

अतः परं यदव्यक्तमव्यूढगुणव्यूहितम् अदृष्टाश्रुतवस्तुत्वात् सजीवो यत्पुनर्भवः ३२ यत्रेमे सदसद्रूपे प्रतिषिद्धे
स्वसंविदा अविद्ययाऽत्मनि कृते इति तद्ब्रह्मदर्शनम् ३३ यद्येषोपरता देवीमाया वैशारदीमतिः संपन्नस्व-
तिविदुर्महिम्निस्वेमहीयते ३४ एवं जन्मानि कर्माणि ह्यकर्तुं रजनस्य च वर्णयति स्म कवयो वेदगुह्यानि ह्यस्य
तेः ३५ सवा इदं विश्वममोघलीलः सृजत्यवत्यत्तिनसज्जतेऽस्मिन् भूतेषु चातर्हित आत्मतत्रः षाड्गुणिकं जिघ्रति
षड्गुणेशः ३६

ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः कथंभूतं दर्शनं ज्ञानैकस्वरूपम् ३३ तथाऽपि भगवन्मायायाः संसृत्तिकारणभूताया विद्यमानत्वात् क-
थं ब्रह्मता तत्राह यदीति असंदेहे संदेहवचनम् यदिवेदाः प्रमाणं स्युरितितद्वत् वैशारदीविशारदः सर्वज्ञ ईश्वरस्तदीया देवी संसारचक्रेण
क्राडंती एषा माया यद्युपरता भवति किमित्युपरता भवेत्तत्राह मतिर्विद्या अयं भावः यावदविद्यात्मनाऽवरणविशेषोपैकरोति तावन्नोपरम-
ति यदा तु सैव विद्यारूपेण परिणता तदा सदसद्रूपं जीवोपाधिदग्ध्या निरिंधनाग्निवत्स्वयमेवोपरमेदिति तदा संपन्नः ब्रह्मस्वरूपं प्राप्त एवे-
ति विदुस्तत्त्वज्ञाः किमतो यद्येवंस्वेमहिम्नि परमानंदस्वरूपे महीयते पूज्यते विराजत इत्यर्थः ३४ यथा जीवस्य जन्मादिमाया एव भूषणस्यापि ज-
न्मादिमायेत्याह एवमिति अकर्तुः कर्माणि अजनस्य जन्मानि ह्यस्य तेः अंतर्यामिणः ३५ तर्हि जीवात् ईश्वरस्य को विशेषः स्वातंत्र्यमेव विशेष-
इत्याह सवा इति षाड्गुणिकमिंद्रियषड्गुणविषयं जिघ्रति दूरादेव गंधवत्गृणहाति न तु सज्जत इत्यर्थः कुतः षड्गुणेशः षडिंद्रियनियंता ३६ ७

ननु किमीश्वरस्य सृष्ट्यादिकर्मभिर्विषयभोगैर्वर्तित्वाह नचेति धातुर्जगदिधातुरीश्वरस्य उतीर्त्वाः कुमनीषः कुबुद्धिः निपुणेनतर्का
दिकोशालेन नायेति न जानाति मनसा रूपानि वचसानामानि संतन्वतः सम्यग्विस्तारयतः वचोभिरिति बहुलं श्रुत्यभिप्रायेण मनोवचोभिः
सदेति वा ३० भक्तस्तु कथंचिज्जानातीत्याह सर्वेदेति अमाययाः कुटिलभावेन संततयानिरंतरया अनुवृत्त्या अनुकूल्येन भजेत ३८ भ
क्तिमार्गे प्रवृत्तानृषी न भिनंदति अयेति यतो भक्त एव भगवत्तत्त्वं जानाति अथ अतः भगवतः सर्वज्ञाः भवतो धन्याः कृतार्थाः कुतः य-
द्यस्यादित्यं यन्मैरिक्तदेवे आत्मभावं मनोवृत्तिं कुर्वीति सर्वात्मकमैकांतिकम् यत्र यस्मिन् भावे सति भूयः परिवर्त्तो जन्ममरणाद्यावर्त्तोन भ

नचास्य कश्चिन्निपुणेन धातुरवेति जंतुः कुमनीष उतीः नामानिरूपाणि मनोवचोभिः संतन्वतो नटचर्यामिवा
ज्ञः ३० सर्वेदधातुः पदवीपरस्य दुरंतवीर्यस्य रथांगपाणेः यो मायया संततयाऽनुवृत्त्या भजेत तत्पादसरोजगंध
म् ३८ अये ह धन्या भगवत इत्येयं ह्यस्तदेवेऽखिललोकनाथं कुर्वीति सर्वात्मकमात्मभावं नयन् भूयः परिवर्त्तयः
३९ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसम्पितम् उत्तमश्लोकचरितं चकार भगवानृषिः ४० निःश्रेयसोयलोकस्थ
न्यस्य स्य यनं महत् तदिदं ग्राह्यामास सक्तमात्मवतां वरम् सर्वेदेति हासानां सारसारं स सुद्धृतम् ४१ सतु संश्रव
यामास महाराजं परीक्षितम् प्रायोपविष्टं गंगायां परीतं परमर्षिभिः ४२ कृष्णोऽस्य धामोपगतं धर्मज्ञानादिभिः सह
कलौ न दृष्टं शोभं पुराणां कोऽधुनोदितः ४३ तत्र कीर्त्तयतो विप्रविप्रर्षेभूरितेजसः अहं चाध्यगमं तत्र निविष्टस्तद
नुग्रहात् सोऽहं वः श्रावयिष्यामि यथाऽधीतं यथा मति ४४ इति श्रीभागवतं महापुराणं प्रथमस्कंधोऽवर्त्ततीयोऽ
ध्यायः ३

वति ३९ सूतकिमेतच्छास्त्रमपूर्वकथयसित्वाह ब्रह्मसम्पितं सर्ववेदतुल्यम् उत्तमश्लोकचरितं यन्मिन्नत
ऋषिर्व्यासः ४० तत्संप्रदायमवृत्तिमाह तदिदमिति सक्तं शुकम् ४१ प्रायेण मृत्युपर्यंतानां शकेनोपविष्टमिति परमं वैराग्योक्तिः ४२
४३ हे विप्रः विप्रर्षेः सकाशादध्यगमं ज्ञातवानस्मि तत्र कीर्त्तयतः तत्र निविष्ट इति चान्ययमेदात्तत्र पदावृत्तिरदोषः यथाऽधीतम् ननु
स्यमतिविलसितम् तत्र तु यथा मतिस्त्वमत्यनुसारेण संक्षेपतः कथितं विस्तरतः श्रावयिष्यामि ४४ इति श्रीभागवतं महापुराणं
प्रथमस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३

तुर्ये भागवतारंभकारणत्वेन वर्ण्यते व्यासस्यापरितोषस्तुतपः प्रवचनादिभिः १ इति एवं प्रसन्नतया श्रावयिष्यामीति ब्रुवाणम् सु
नीनां बहूनां मध्ये एकेन वक्तव्ये यो वृद्धः वृद्धेष्वपि बहुषु यः कुलपतिः गणमुख्यः तेष्वपि बहुषु यो बह्वृचः ऋग्वेदीतेन वक्तव्यम् अतए
वं भूतत्वात् शौनकोऽब्रवीत् १ यत्कथां कथामाह २ कस्मिन्वास्थाने केन हेतुनेति महाभारतादिधर्मशास्त्राणि कृतवतः पुनरेतत्संहिता
करणे किं कारणमित्यर्थः कुत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः केन प्रवर्तित इत्यर्थः कृष्णो व्यासः ३ यदुक्तं स तु संश्रावयामासेति तत् शकस्य-
व्याख्यानादिकं कथं धटितमिति प्रष्टुं तस्यासंगो दासीनतामाह द्वाभ्याम् तस्येति समदृक् समं ब्रह्म पश्यति अतो निर्विकल्पकः स्वार्थकः
निरस्तभेदः किंच एकस्मिन्नेवांतः समाप्तिर्यस्याः तथा भूतामतिर्यस्य सः यतः उन्निद्रः मायाशयनादुद्धुः यानि शासर्वभूतानां तस्यां जा
गर्त्तिसंयमीति स्मृतेः अतएव गूढः अप्रकटः मूढ इव प्रतीयते ४ निर्विकल्पकत्वं प्रपंचयति हृष्टेति आत्मजं शकं प्रव्रजंतमनुगच्छंतमृषिं

व्यास उवाच इति ब्रुवाणं संस्तूय मुनीनां दीर्घसन्निधौ १
शौनक उवाच सूतसूत महाभाग वद नो वदतां वरः कथां भागवतीं पुण्यां यदा ह भगवान् शुक्रः २ कस्मिन् वा
गे प्रवृत्ते यं स्थाने वा केन हेतुना कुतः संचोदितः कृष्णः कृतवान् संहितां मुनिः ३ तस्य पुत्रो महायोगी समदृक् नि
र्विकल्पकः एकांतमतिरुन्निद्रो गूढो मूढ इव प्रतीयते ४ हृष्टानुयांतमृषिमात्मजमप्यनग्नं देव्यो क्रियापरिदधे नृसू
तस्य चित्रम् तद्दीक्ष्य पृच्छति मुनी जगदुक्तवास्ति श्रीपुंभिर्दानतुस्तस्य विविक्तहृष्टैः ५ कथमालक्षितः पौरैः
संप्राप्तः कुरुजांगलान् उन्मत्तमूकजडबाह्वचरन् गजसाह्वये ६ कथां वा पांडवेयस्य राजर्षेर्मुनिना सह संवादः
समभूता तय त्रैषां सात्वती श्रुतिः ७ सगोदोहनमात्रं हि गृहेषु गृहमेधिनाम् अवक्षते महाभाग स्तीर्थी कुर्वन्
दाश्रमम् ८

व्यासमनग्नमपि हृष्टाजले क्रीडंत्यो देव्यः अप्सरसः क्रिया लज्जया परिदधुः वस्त्रपरिधानं कृतवत्यः अनग्नमपीत्य
नेनार्थान्तिस्ततो नग्न इत्युक्तम् नग्नस्य पुरतो गच्छतः स्तस्य तु हियां परिदधुः तच्चित्रं वीक्ष्य इयं स्त्री अयं पुमान् इति भिदाभेदः तवास्ति
विविक्ता पूता दृष्टिर्यस्य ५ एवं भूतोऽसौ कथमालक्षितः ज्ञातः कुरुजांगलाश्च देशविशेषाः तान् संप्राप्तः प्रथमम् ततो गजसाह्वये विचरन्
गजेन सहित आकुर्यो नाम यस्य तस्मिन् हस्तिनापुरे हस्तीनाम राजा तेन निर्मितत्वात् ६ एवं भूतेन मुनिना सह यत्र संवादे एषा सात्वती भाग
वती श्रुतिः संहिता ७ एतद्व्याख्यानं बहुकालावस्थानापेक्षम् तस्य लेकत्रावस्थानं दुर्लभमित्याह स इति गोदोहनमात्रं कालं प्रतीक्षते त
दपि न भिक्षार्थं किंतु तेषां माश्रमं गृहं तीर्थं कुर्वन् विप्रैः कुर्वन् ८

तस्मादेवंभूतोः प्रयत्नेत्याश्चर्यं श्रोतुस्तच्चरितमतीवाश्चर्यं प्रायोपवेशनं यतः अतः कथयेत्याह अभिमन्युसूतमिति पञ्चभिः गृणीहि कथय
 • सम्राट् चक्रवर्ती वेति वितर्ककस्य वा हेतोः कस्मात्कारणात् अधिराट् श्रियं अधिराजां श्रियं संपदमनाहृत्य १० यस्य पादनिर्केतं चरणपी
 रम् इस्फुटम् धनान्यानीयशत्रवो नमंति अंगहेस्तूत युवातरुण एव ऐषत ऐच्छतु अन्वार्षमात्मनेपदम् असक्तिः प्राणैः सह ११ विरक्तस्य
 किं धनादिभिरिति चेत्तत्राह लोकस्य शिवाय सखाय भवाय समृद्धौ भूतये ऐश्वर्याय च ते जीवंति नत्वात्मार्थम् एवं सत्यसौ राजानिर्विघ्नविरज्या
 निपरं पामाश्चयं कलेवरं कुतो हेतोर्मुमोच नहि परोपजीवनं स्वयं त्यक्तुमुचितमित्यर्थः १२ यत्किंचन पृष्टोऽसितत्सर्वनोऽस्मभ्यं समाचक्ष्व यद्यस्मा
 द्दानां विषये गिरांगोचरैः र्थे स्नातं पारंगतं त्वामन्ये छांदसादन्यत्र वैदिकात् व्यतिरेकेण अत्रैव णिकत्वात् १३ कस्मिन् युगइत्यादिप्रश्नानां व्या

अभिमन्युसूतं सूतं प्राहुर्भागवतोत्तमम् तस्य जन्म महाश्चर्यं कर्माणि च गृणीहि नः ९ ससम्राट् कस्य वा हेतोः पांडुनां
 मानवर्द्धनः प्रायोपवेशं गंगायामनाहृत्याधिराट् श्रियम् १० नमंतियत्पादनिर्केतमात्मनः शिवाय हानीय धनानि शत्र
 वः कथं सवीरः श्रियमंगदुस्त्यजां युवैषतो लघुमहोसहासक्तिः ११ शिवाय लोकस्य भवाय भूतये यउत्तमं लोकपरा
 यणाज्जनाः जीवंति नात्मा र्थमसौ पराश्चयं मुमोच निर्विघ्नकुतः कलेवरम् १२ तत्सर्वनः समाचक्ष्व पृष्टो यदिह किंचन म
 न्येत्वा विषये वाचं स्नातमन्यत्र छांदसात् १३ सूत उवाच द्वापरे समनुप्राप्ते तृतीये युगपर्यये जातः पराशरा
 द्योगी वासव्या कलयाहरेः १४ सकदा चित्सरस्वत्या उपस्पृश्य जलं शुचिं विविक्त एक आसीन उदितेर विमंडले १५ परा
 वरज्ञः सक्तपिः कालेनाव्यक्तरं हसा युगधर्मव्यतिकरं प्राप्तं मुवि युगे युगे १६ भौतिकानां च भावानां शक्तिद्रासं च तत्कृत
 म् अश्वदधानान्निःसत्त्वान् दुर्मेधान् रुद्रसितायुषः १७

सजन्म कथनपूर्वकमुत्तरमाह द्वापरे समनुप्राप्ते कदेत्यपेक्षायामाह तृतीये युगस्य पर्य
 ये परिवर्त्ते वासव्या मुपरिचरस्व सोर्वीर्याज्जातायां सत्यवत्यां योगी ज्ञानी व्यासो जातः १४ जलमुपस्पृश्य जले स्नानादिकं हत्वेत्यर्थः आसीनो
 यश्च भूवेति शेषः विविक्तदेश इत्यादिचित्तैकाग्र्यार्थमुक्तम् अनेनैव बदरिकाश्रमस्थानं सूचितम् १५ तत्र सक्तपिर्युगधर्मव्यतिकरादिकं वीक्ष्य स
 र्ववर्णाश्रमाणां गद्गितं तद्दृष्ट्वा वितितृतीयेनान्वयः परावरज्ञः अतीतानागतवित् अव्यक्तरं होवेगो यस्य तेन कालेन युगधर्माणां व्यतिकरं संकरं
 प्राप्तं वीक्ष्य तदा मुवि युगे युगे १६ भौतिकानां शरीरादीनां तत्कृतं कालकृतम् निःसत्त्वान् धैर्यं शून्यान् दुर्मेधान् दमतीन् १७ ७ ७

१८ ततश्च होत्रोपलक्षिताश्चत्वारः अत्रिजश्चतुर्होतारस्तैरनुष्ठेयं कर्म चातुर्होत्रम् शतद्वंशद्विकरम् यज्ञसंतत्येयज्ञानामविच्छेदाय १९
चातुर्विध्यमेवाह ऋगिति उद्भूताः पृथक्कृताः २० २१ दारुणः अथर्वोक्ताभिचारादिप्रवृत्तेः २२ व्यस्यन्विभक्तवतः २३ वेदविभागप्रयोज
नमाह तएवेति येषु पूर्वमतिमेधाविभिर्धार्यते स्म तएव २४ किंच स्त्रीशूद्रेति द्विजबंधवः त्रैवर्णिकेष्वधमाः तेषां कर्मरूपे श्रेयसि श्रेयःसाध-

दुर्मगांश्च जनान्वाक्ष्यमुनिर्दिव्येन चक्षुषा सर्ववर्णाश्च माणां च दृष्ट्वो हितममोघदृक् १८ चातुर्होत्रं कर्म शतद्वं
प्रजानां वाक्ष्यवैदिकम् व्यदधाद्यज्ञसंतत्येवेदमेकं चातुर्विधम् १९ ऋग्यजुः सामाथर्वारव्या वेदाश्चत्वार उद्भूताः इ
तिहासपुराणचपंचमो वेद उच्यते २० तत्र गर्वेदधरः पौलः सामगोजैमिनिः कविः वैशंपायन एवैको निष्णातो यजुषा
मुत २१ अथर्वंगिरसामासीत्सुमंतुर्दारुणो मुनिः इतिहासपुराणानां पिता मेरो महर्षिणः २२ तएतच्छ्रुयो वेदस्व
स्वव्यस्यन्ननेकधा शिष्यैः प्रशिष्यैस्तच्छिष्यैर्वेदास्ते शाखिनोऽभवन् २३ तएव वेदादुर्मधैर्धार्यते पुरुषैर्यथा ए
वं चकार भगवान् व्यासः कृपणवत्सलः २४ स्त्रीशूद्रद्विजबंधूनां त्रयीनश्चुतिगोचरा कर्मश्रेयसिसूदानां श्रेय ए
वं भवेदिह इति भारतमारव्यानं कृपया मुनिना कृतम् २५ एवं प्रवृत्तस्य सदा भूतानां श्रेयसि हिजाः सर्वात्मकेनापि
यदानां तुष्यद्दृढयंततः २६ नातिप्रसीदद्दृढयः सरस्वत्यास्तदेशाच्चो वितर्कयन् विविक्तस्थ इदं प्रोवाच धर्मवित् २७
धृतव्रतेन हि मया छंदांसि गुरवोऽग्नयः मानिता निर्व्यलीकेन गृहीतं चानुशासनम् २८ भारतव्यपदेशेन ह्याम्ना
यार्थश्च दर्शितः दृश्यते यत्र धर्मादिरूपाश्चूद्रादिभिरप्युत २९ अथापि बत मे देहो ह्यात्मा चैवात्मना विभक्तः असं
पन्न इवाभाति ब्रह्मवर्चस्य सत्तमः ३०

ने एवं भवेत् अनेनैव प्रकारेण भवत्विति अतएव तेषां कृपया भारतारव्यानं मुनिना कृ
तम् २५ भूतानां श्रेयसि हिते सर्वात्मकेनापि अनेकोद्देशवताऽपि कर्मणा २६ न अतिप्रसीदद्दृढयं यस्य सः चित्ताप्रसक्तो हेतुं वितर्कय-
न्निदमुवाच स्वगतम् २७ मानिताः पूजिताः २८ २९ देह्यः देहे भवः आत्मा जीवः वस्तुतो विभक्तः परिपूर्ण एव आत्मना स्वेन रूपेणासंपन्नः
तादात्म्यमप्राप्त इवाभाति ब्रह्मवर्चसं वेदश्रवणाध्यापनोत्कर्षजं तेजः तत्र साधवो ब्रह्मवर्चस्याः तेषु सत्तमः अतिश्रेष्ठोऽपि यदा न केवलमसंपन्न
इवाभाति प्रत्यक्त ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मवर्चसवानपि असत्तम इवाभाति पाठांतरे कमनीयतमोऽपीति ३० ६१ ६२ ६३

असंपन्नो हेतुस्तयमेवाशंकते किंवेति प्रायेण मूयस्त्वेन हियस्मान्न एव धर्माः अच्युतस्य प्रियाः ३१ खिलं न्यूनम् स्विद्यतः स्वेदंशमुबतः
 कृष्णस्य न्यासस्य प्रागुदाहृतं सरस्वतीतीरस्थम् ३२ तं नारदमागतमभिज्ञाय सहसा प्रत्यक्त्वा यविधिवत् पूजयामासेति ३३ इति यथे
 टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमोऽसर्वधर्मभ्यो हरिकीर्तनगौरवम् व्यासचित्तप्रसादाय नारदेनोपदिश्यते १ उपसमीपे आसीनं विमर्षं
 व्यासम् बृहच्छ्रुवाः महायशाः स्मयन् द्रुपदसन्निवेशनेन मुखप्रसन्नोऽत्यते यदा इवेत्यनधिकारार्थम् अहो महानपि सुहृतीति स्मयमा
 नः १ शारीरः शरीराभिमानो आत्मा आत्मना तेन शरीरेण कश्चिद्विपरितुष्यति मानस आत्मा मनोऽभिमानो तेन मनसा परितुष्यति कश्चि
 न्नो वेति २ ते जिज्ञासितं ज्ञातुमिष्टं धर्मादियत्तत्सर्वं संपन्नम् सम्यक्ज्ञातम् अपिशब्दादनुष्ठितं चेत्यर्थः अतीतिपाठे संबोधनम् सत्संप

किंवा भागवताधर्मानप्रायेण निरूपिताः प्रियाः परमहंसानां त एव ह्यच्युतप्रियाः ३१ तस्यैवं खिलमात्मानं मन्य
 मानस्य स्विद्यतः कृष्णस्य नारदो म्यागादाश्रमं प्रागुदाहृतम् ३२ तमभिज्ञाय सहसा प्रत्यक्त्वा यागतं मुनिः पूजया
 मास विधिवन् नारदं सुरपूजितम् ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ सूत उवा
 च अथ तं सरस्वतीनोऽपासीनं बृहच्छ्रुवाः देवर्षिः प्राह विमर्षं विषाणापाणिः स्मयन्निव १ नारद उवाच
 पाराशर्यमहाभाग भवतः कश्चिदात्मना परितुष्यति शारीर आत्मा मानस एव वा २ जिज्ञासितं संपन्नमपि ते मह
 ददुतम् कृतवान्भारतं यस्त्वं सर्वार्थपरिबृंहितम् ३ जिज्ञासितमधीतं च यत्तद्ब्रह्मसनातनम् अथापिशोचस्यात्मा
 नमैकतार्थ इव प्रभो ४ व्यास उवाच अस्त्येवमे सर्वमिदं त्वयोक्तं तथाऽपि नात्मा परितुष्यते मे तन्मूलम्
 व्यक्तमगाधबोधं पृच्छामहे त्वात्मभवात्मभूतम् ५ सर्वे भवान्वेदसमस्तगुह्यमुपासितो यत्पुरुषः पुराणः परावरेणो मन
 सेव विश्वं सृजत्यवत्यतिगुणैरसंगः ६

नले हेतुः महददुतमित्यादि सर्वैरर्थैर्धर्मादिभिः परिबृंहितं परिपूर्णम् ३ किंच यत्सनातनं नित्यं प
 रं ब्रह्म तच्च त्वया जिज्ञासितं विचारितम् अधीतमधिगतं ज्ञातं चेत्यर्थः अथापिशोचसितस्मिन्नर्थमिति शेषः ४ आत्मा शारीरो मानसश्च तन्मूलं त
 स्यापरितोषस्य कारणम् अव्यक्तमस्फुटम् हेनारदत्वात्वां पृच्छामहे आत्मभवो ब्रह्मा तस्यात्मनो देहादुद्धृतः तम् अतएवागाधो गतिगंभीरो
 बोधोपस्यतं त्वाम् ५ अगाधबोधतां पंचयन्नाह सवा इति द्वाभ्याम् सर्वगुह्यज्ञाने हेतुः यद्यस्मात्पुराणः पुरुष उपसितस्त्वया कथं भूतः परा
 वरेशः कार्यकारणनियंता मनसैव संकल्पमात्रेण गुणैः कृत्वा विश्वं सृजतीत्यादि ६

किंच त्रिलोकीं पर्यटन् अर्क इव सर्वदर्शी योगबलेन प्राणवायुरिव सर्वप्राणिनामंतश्चरः सन्नात्मसाक्षी बुद्धिरतिज्ञः अतः परे ब्रह्मणि धर्मतो
योगेन निष्णातस्य तदुक्तं याज्ञवल्क्येन इत्याचारदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणाम् अयंतु परमोधर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति अवरेच ब्रह्म
णिवेदाख्ये व्रतैः स्वाध्यायनियमैर्निष्णातस्य मे अलमत्यर्थं यन्त्यूनं तद्विचक्ष्व वितर्कय ७ अनुदितप्रायमनुक्तप्रायम् विमलं भगवद्यशोविना
येनैव धर्मादिज्ञानेनासौ भगवान्न तुष्येत तदेव दर्शनं ज्ञानं खिलं न्यूनं मन्येऽहम् ८ ननु भगवद्यश एव तत्र तत्रानुवर्णितं तत्राह यथेति च श
ब्दाद्धर्मादिसाधनानि च तथा धर्मादिवत्साधान्येन वासुदेवस्य महिमान् ह्युक्त इत्यर्थः ९ वासुदेवस्य तिरिक्तान्यविषयज्ञानवदेवान्यविषय-
वाकृत्वातुर्यं च खिलमेवेत्याह नेति चित्रपदमपि यद्वचोर्हरेर्यशोनप्रगृणीत तद्वायसंतीर्थं काकतुल्यानां कामिनारतिस्थानम् उशंति मन्यंते

त्वं पर्यटन् अर्क इव त्रिलोकीमंतश्चरो वायुरिवात्मसाक्षी परावरे ब्रह्मणि धर्मतो व्रतैः स्नातस्य मे न्यूनमलं विचक्ष्व ७
श्रीनारद उवाच भवताऽनुदितप्रायं यशो भगवतोऽमलम् येनैवासौ न तुष्येत मन्येत दर्शनं खिलम् ८
यथा धर्मादयश्चार्था मुनिवर्यानुकीर्तिताः न तथा वासुदेवस्य महिमा ह्यनुवर्णितः ९ न यद्वचश्चित्रपदं हरैर्यशो
जगत्पवित्रं प्रगृणीत कर्हिचित् तद्वायसंतीर्थं मुशंति मानसान यत्र हंसा निरमलशिक्षुक्षयाः १० तद्वाग्विसर्गो जन
ताद्यविप्लवो यस्मिन् प्रतिश्लोकमवद्ववत्यपि नामान्यनंतस्य यशोऽकितानि यच्छृण्वन्ति गायन्ति गृणन्ति साधवः ११
नैकर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरंजनम् कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरे न चार्पितं कर्म यदप्यका
रणम् १२

कुतः मानसाः सत्त्वधाने मनसि वर्तमानाः हंसा यतयो यत्र न निरमंति कर्हिचिदपि नितरां न रमंते उशिक्षुक्षयाः उशिक्षुक्षमनी
यं ब्रह्मक्षयो निवासो येषां ते यथा प्रसिद्धा हंसा मानसे सरसि चरंतः कमनीयपद्मखंडनिवासास्त्यक्तविचित्रान्नादियुक्तेऽप्युच्छिष्टगर्ते काकक्री-
डास्थानेन निरमंत इति शेषः १० विनाऽपि पदचातुर्यं भगवद्यशः प्रधानं वचः पवित्रमित्याह तद्वाग्विसर्गः सचासौ वाग्विसर्गः वाचः प्रयोगः जना
नां समूहो जनता तस्या अयं विप्लवयति नाशयतीति तथासः यस्मिन् वाग्विसर्गे अवद्ववत्यपि अपशब्दादियुक्तेऽपि प्रतिश्लोकम् अनंतस्य यश
सां अकितानि नामानि भवन्ति तत्र हेतुः यत्प्राणिनामानि साधवो महान्तो वक्तरिसति शृण्वन्ति श्रोतारिसति गृणन्ति अन्यदा तु स्वयमेव गायन्ति की-
र्तयन्तीति ११ भक्तिहीनं कर्म शून्यमेवेति कैमुत्यन्यायेन दर्शयति नैकर्म्यमिति कर्म निवृत्तिप्राप्यत्वात् निष्कर्म ब्रह्मतदेकाकारत्वात् निष्कर्मतारूपं

नैकम्यम् अत्यन्तं नैनेत्यंजनमुपाधिः तन्निवर्तकं निरंजनम् एवं भूतमपि ज्ञानं अच्युते भावो भक्तिस्तद्वर्जितं चेदलमत्यर्थं न शोभते सम्य-
गपरोक्षाय न कल्पत इत्यर्थः तदाशयवत्साधनकाले फलकाले चाभेदं दुःस्वरूपं यत्काम्यं कर्म यदप्यकारणमकाम्यं तच्चैति चकार स्यान्वयः
तदपि कर्म ईश्वरे नार्पितं चेत्कुतः पुनः शोभेत बहिर्मुखत्वेन सत्त्वशोधकत्वाभावात् १२ तदेवं भक्तिः शून्या निज्ञानवाक्चातुर्यकर्मकोशलानि
व्यर्थान्येव सतः अतो हरे श्रितमेवानुवर्णयेत्याह अथो अतः कारणात् अमोघायथार्थाह कृधीर्यस्य शक्तिश्चुद्धं श्रवो यशो यस्य सत्यैरतः धृ-
तानि व्रतानि येन स भवानेवं महागुणस्तावत् अतः उरुक्रमस्य विविधं चेष्टितं लालां समाधिना चित्तैकाग्र्येण अखिलस्य बंधमुक्तये त्वमनुस्मर-
त्पूज्यावर्णयेत्यर्थः एतच्च वाक्यांतरमिति मध्यमपुरुषप्रयोगो नानुपपन्नः १३ विपक्षे दोषांतरमाह तत उरुक्रमचेष्टितात् पृथक् दृष्टाः अतए-
वान्यथा प्रकारांतरेण यत्किंचिद्व्यांतरं विवक्षतः तया विवक्षया कृतैः स्फुरितैः रूपैः नामभिश्च वक्तव्यत्वेनोपस्थितैः दुःस्थिताः न वस्थिताः स-

अथो महाभाग भवानमोघहृक् शून्यनिश्चवाः सत्यरतो धृतव्रतः उरुक्रमस्याखिलबंधमुक्तये समाधिनाः नुस्मरत द्विचे-
ष्टितम् १३ ततोऽन्यथा किंच नर्याह वक्षतः पृथग्दृष्टास्तत्कृत रूपनामभिः न कुत्रचित्कापि च दुःस्थिता मतिर्लभेत-
वा तादृशतनौरियास्पदम् १४ ऋगुष्मितं धर्मकृतेऽनुशासतः स्वभावरक्तस्य महान्व्यतिक्रमः यद्वाक्यतो धर्म इती-
तरः स्थितो न मन्यते तस्य निवारणं जनः १५

तीमतिः कदाचित्कापि विषये आस्पदं स्थानं न लभेत वार्तेनाह ता आयुर्णिता
नौरिव तदुक्तं गीतासु व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन बहुशारवाह्यनताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनामित्यादि १४ तदेवं हरियशो वि-
नाभारतादिपुरुषतंधर्मादिवर्णनमकिंचित्करमित्युक्तम् प्रत्यत विरुद्धमेव जातमित्याह ऋगुष्मितं निंद्यं काम्यकर्मादिस्वभावतएव रक्तस्य
तत्र रागिणः पुरुषस्य धर्मकृते धर्मार्थमनुशासतस्तव महान्व्यतिक्रमः अन्यायः कुत इत्यत आह यस्य वाक्यतोऽयमेव मुख्यो धर्म इति-
स्थित इतरः प्राकृतो जनः तस्य काम्यकर्मादेरन्येन तत्त्वेन क्रियमाणं निवारणं स्वयमेव वा त्वया क्रियमाणम् यद्वा न कर्मणानप्रजयाथ
नैनव्यागेनैके अमृतत्वमानशक्तित्यादि कल्याणं क्रियमाणं निवारणं यथाऽर्थमेतदिति न मन्यते किंतु प्रवृत्तिमार्गानधिहृतविषयं तदिति कल्पयं-
ति तदुक्तं मतांतरोपन्यासे भट्टैः तत्रैवं शक्यते वक्तुं येषां धर्मादयो नराः गृहस्यत्वं न शक्यंति कर्तुं तेषामयं विधिः नैष्ठिकब्रह्मचर्यवापरिमा-
त्रकताऽपि वा तैरेतस्य गृहीतव्यातेनादावेत दुच्यत इत्यादि १५

ननु यद्येवं प्रवृत्तिमार्गो निंद्यते तर्हि निवृत्तिमार्गो सर्वक्रियात्यागे नैव पारमेश्वरस्वरूपानुभूतेः किंतु यशः कथनेनापि तत्राह विचक्षणेः
 तिनपुणः कश्चिदेव निवृत्तितः सर्वक्रियानिवृत्त्याः स्य विभोः सखं निर्विकल्पकसुखात्मकं स्वरूपं वेदितुं ज्ञातुमर्हति न पुनरविचक्षणः प्रवृ
 त्तिस्वभावः विफलहेतुः न अंतः कालतः पारं च देशतः यस्य तस्य विभोश्चोदितम् ततः कारणात् हे विभो अनात्मनो देहाद्यभिमानिनः अ-
 तएव गुणैः सत्त्वादिभिः प्रवर्तमानस्य जनस्य दर्शय भवानितित्वमित्यर्थः पाठांतरे भवन्नितिसंबोधनम् १६ एवतावत्काम्यकर्मादेरनर्थ
 हेतुत्वात्तं विहाय हरेर्लैव वर्णनीयेत्युक्तम् इदानीं तु नित्यनैमित्तिकस्वधर्मनिष्ठामभ्यनादृत्य केवलं हरिभक्तिरेवोपदेष्टव्येत्याशयेनाह
 त्यन्तेति ननु स्वधर्मत्यागेन भजन् भक्तिपरिपाकेन यदि कृतार्थो भवेत्तदानकाचिच्चिंता यदि पुनरपक्व एव म्रियेत ततो भ्रश्येद्वा तदा स्वधर्मत्या
 गनिमित्तोऽनर्थः स्यादित्याशंक्याह ततो भजनात्कथंचित्पतेत् भ्रश्येत् म्रियेत वा यदि तदाऽपि भक्तिरसिकस्य कर्मनिधिकारान्नानर्थशंका
 अंगीकृत्याप्याह वाशब्दः कदाक्षे यत्र क्वानीचयोनावपि अमुष्य भक्तिरसिकस्या भद्रमभूत्किम् नाभूदेवेत्यर्थः भक्तिवासनासद्भावादिति

विचक्षणेऽस्यार्हतिवेदितुं विभोरनंत पारस्य निवृत्तितः सखम् प्रवर्तमानस्य गुणैरनात्मनस्ततो भवान्दर्शय
 चेष्टितं विभोः १६ त्यक्त्वा स्वधर्मचरणां बुजहरे भजन्पक्षोऽथ पतेत्ततो यदि यत्र क्ववाऽभद्रमभूत्सुष्य किं कोवाः
 य आतो भजतां स्वधर्मतः १७ तस्यैव हेतोः प्रयतेत को विदो न लभ्यते यद्भूमता सुपर्यधः तल्लभ्यते दुःखवदन्यतः
 सखं कालेन सर्वत्र गभीरं रहसा १८ न वै जनो जातु कथंचना व्रजे सुकुंदसेव्यं न्यवदंगसंसृतिम् स्मरन् सुकुंदायु
 पगूहनं पुनर्विहातु मिच्छेन्नरसग्रहोयतः १९

भावः अभजद्भिस्तु केवलं स्वधर्मतः कोवा अर्थः आसः प्राप्तः अभजतामिति षष्ठीतु सं
 बंधमात्रविचक्षया १७ ननु स्वधर्ममात्रादपि कर्मणा पितृलोक इति श्रुतेः पितृलोकप्राप्तिः फलमस्त्येव तत्राह तस्यैव हेतोः तदर्थं यत्नं कुर्यात् य
 त्उपरि ब्रह्मपर्यंतं अधः स्थावरपर्यंतं च भ्रमद्भिर्जीवैर्न लभ्यते षष्ठीतु पूर्ववत् तत्तु विषयसखमन्यत एव प्राचीनकर्मणा सर्वत्र नरकादावपि ल
 भ्यते दुःखवत् यथा दुःखं प्रयत्नं विनाऽपि लभ्यते तद्वत् तदुक्तम् अप्रार्थितानि दुःखानि यथैवायांति देहिनाम् सखान्यपि तस्यामन्ये दैन्यमत्रा
 तिरिच्यत इति १८ यदुक्तं यत्र क्ववाऽभद्रमभूदिति तदुपपादयति नवा इति सुकुंदसेवी जनो जातु कदाचि कथंचन कुयो निगतोपि संसृतिं नाव्रजेत्
 नाविशेत् अंग अहो अन्यवत् केवलकर्मनिष्ठवत् इति वैधर्म्ये दृष्टान्तः कुत इत्यत आह सुकुंदांघ्रेरुपगूहनमालिंगनं पुनः स्मरन् विहातुं न

चेत यतोऽयं जनो रसग्रहः रसेन रसनीयेन गृह्यते वशीक्रियते यद्वा रसे रसनीये ग्रह आग्रहो यस्य तदुक्तं भगवता यतते च ततोऽभूयः सं
 मिद्धो कुरुनंदन पूर्वाभ्यासेन तेनैवाद्रियते व्यवशोऽपि स इति १९ तदेवं भगवत्लीलां प्राधान्येन वर्णयेत्युक्तं तत्र को भगवान् नृकाश्च स्य लीला
 श्रवणे क्षायाभाह इदं विश्वं भगवानेव सत्तु अस्मात् विश्वस्मादितरः ईश्वरात् पंचो न पृथक् ईश्वरस्तु पंचात् पृथगित्यर्थः तच्च हेतुः यतो भ
 गवतो हेतोर्जगतः स्थित्यादयो भवन्ति अनेनैव लीला अपि दर्शिताः यद्वा इदं विश्वं भगवान् इतर इव यः स जीवोऽपि भगवान् चेतना चेतनः
 पंचस्तद्व्यतिरेकेण नास्ति सा एवैकस्तत्त्वमित्यर्थः दिशब्देन सर्ववत्त्विदं ब्रह्मेत्यादि प्रमाणं सूचितम् तद्विस्तृतमेव भवान् वेद प्रादेशमात्रमेक
 देशमात्रम् आचार्यवान् पुरुषो वेदेत्यादिभ्यस्त्यर्थसंपादनाय प्रदर्शितम् २० न च तवाचार्यापेक्षा ईश्वरावतारत्वादित्याह त्वमिति हे अग्रो यद्वा

इदं हि विश्वं भगवानिवेतरं यतो जगत्स्थाननिरोधसंभवाः तद्विस्तृतं वेदभवांस्तथाऽपि यैः प्रादेशमात्रं भवतः प्रदर्शि
 तम् २० त्वमात्मना त्वमात्मनमेव त्वसो यद्वा कपरस्य पुंसः परमात्मनः कलाम् अजं प्रजातं जगतः शिवाय तन्महानुभावा
 न्युदयोऽधिगण्यताम् २१ इदं हि पुंसस्तपसः श्रुतस्य वास्तिष्ठस्य सूक्तस्य च बुद्धिदत्तयोः अविच्युतोऽर्थः कोविभिर्नि
 रूपितो यदुत्तमं लोकस्य गुणानुवर्णनम् २२ अहं पुराऽतीतमवेऽभवत्सु नृणां दास्यास्तु कस्याश्च न वेद वादिनाम् निरूपि
 तो बालक एव योगिनां शुश्रूषणो प्रादुर्षि निर्विषि क्षताम् २३ ते मय्यपेताः खिलचापलैः भर्कैर्दातैः धृतक्रीडनकैः शुभ
 र्त्तिनि चक्रुः कृपाय यपितुल्यदर्शनाः शुश्रूषमाणे मुनयोऽल्पभाषिणि २४

कृत्वमात्मना स्वयमात्मन मजमेव संतं जगतः शिवाय प्रजातमवेहि कुतः परस्य पुंसः कलामंशमृतम् तत्तस्मान्महानुभावस्य हरेरम्फद
 यः पराक्रमः अधिअधिकं गण्यताम् निरूप्यताम् २१ अनेनैव तप आदिसर्वतवसफलं स्यादित्याह इदं हीति श्रुतादयो भावे निष्ठाः इदमेव
 हितम् श्रवणादेरविच्युतो नित्योऽर्थः फलम् किंतु उत्तमं लोकस्य गुणानुवर्णनमिति यत् २२ सत्संगतो हरिकथा श्रवणादिफलं स्ववृत्तां
 तेन प्रपंचयति अहं पुरा पूर्वकल्पे अतीतमवे पूर्वजन्मनि वेदवादिनां दास्याः सकाशात् असंभवम् जातोऽस्मि निरूपितः निरुक्तः क योगि
 नां शुश्रूषणो प्रादुर्षि विवर्षापलक्षिते चातुर्मास्ये निर्विषि क्षतां निर्वेशमेकत्र वासं कर्तुमिच्छताम् २३ अपेतान्य खिलानि चापलानि यस्यात्तस्मि
 नूनियते दिये अथ त क्रीडनकेत्युक्तं क्रीडासाधने अनुवर्त्तिनि अनुकूले २४

उच्छिष्टलेपान्पात्रलग्नान्तेर्दिजेरेनुज्ञातः सन्भोजेस्म तेनभोजनेनापास्तकिल्बिषोजातोऽस्मि तेषांधर्मेपरमेश्वरभजनेएवात्मनोमनसोरु
चिः प्रजायतेस्मैत्यनुषंगः २५ अशृण्वंश्रुतवानस्मि मेश्रद्धयाममेवस्वतः सिद्धयानलवत्येनबलाज्जनितया अतोममेत्यस्यापौनरुक्त्यम् अनुप
दं प्रतिपदम् प्रियंश्रवोयस्यतस्मिन् २६ तस्मिन्भगवतिलब्धरुचेर्महास्वलित्ता अप्रतिहतामतिरभवदित्यनुषंगः ययामत्यापरेप्रपंचातीते
ब्रह्मरूपेमयिसदसत्सूक्ष्मं चैतच्छरीरंस्वमाययास्वाविद्ययाकल्पितम् ननुवस्ततोऽस्तीति तत्क्षणमेवपश्यामीति २७ एवंश्रुत्वात्वंपदार्थं
ज्ञातेदेहादिकृतविशेषनिवृत्तेस्तत्कारणभूतरजस्तमोनिवर्तिकादृढाभक्तिर्जातेत्याह इत्थमिति हरैर्यशः अनुसवंत्रिकालम् २८ तस्येति श्रु

उच्छिष्टलेपान्नुमोदितोर्दिजैः सहस्मभुंजेतदपास्तकिल्बिषः एवंप्रवृत्तस्यविश्रुद्धचेतसस्तद्धर्मएवात्मरुचिः प्रजायते
२५ तत्रान्वहंकृष्णाकथाः प्रगायतामनुग्रहेणाशृण्वंमनोहराः ताःश्रद्धयामेऽनुपदंविशृण्वतः प्रियश्रवस्यगममाभव
दुचिः २६ तस्मिन्स्तदालब्धरुचेर्महामुनेप्रियश्रवस्यस्वलित्तामतिर्मम ययाहमेतत्सदसत्सूक्ष्माययापश्येमयिब्रह्मणि
कल्पितंपरे २७ इत्थंशरत्यावृषिकावृत्तहरैर्विशृण्वतोमेऽनुसवंयशोऽमलम् संकीर्त्यमानं सुनिभिर्महात्मभिर्भक्तिः
प्रवृत्तात्मरजस्तमोपहा २८ तस्यैवमेऽनुरक्तस्यप्रश्रितस्यहर्तनसः श्रद्धधानस्यबालस्यदातस्यानुचरस्यच २९ ज्ञा
नंगुह्यतमंयत्तत्साक्षाद्भगवतोदितम् अन्ववोचनामिष्यतः कृपयादीनवत्सलाः ३० येनैवाहंभगवतोवास्तुदेव-
स्यबोधसः मायाऽनुभावमविदंयेनगच्छंतितत्पदम् ३१ एतत्संसूचितं ब्रह्मस्तापत्रयचिकित्सितम् यदीश्वरेभ-
गवतिकर्मब्रह्मणिभावितम् ३२ आमयोयश्चभूतानांजायतेयेनसकृत् तदेवह्यामयंद्रव्यंनपुनातिचिकित्सित
म् ३३

तत्साध्यं विविक्तात्मज्ञानंगुह्यतरम्
तत्साध्येश्वरज्ञानंगुह्यतमम् भगवतोदितंभगवतंशास्त्रमन्ववोचन् उपदिष्टवतः ३० तदेवज्ञानंपूर्वोक्तत्वंपदार्थज्ञानात् विवेकेनदर्शयति येनैवेति
अविदंज्ञातवाहनम् ३१ तत्साधनधर्मरहस्यंचसूचितमित्याह एतदिति तापत्रयस्याध्यात्मिकादेश्चिकित्सितं भेषजंनिवर्तकंसत्तशोधकमितियावत्
किंतत् भगवतिभावितंसमर्पितंयत्कर्मतत् कथंभूतेभगवति ईश्वरेसर्वनियंतरि एवमपिचब्रह्मणिअप्रच्युतपूर्णरूपे ३२ ननुसंसारहेतोः कर्मणः
कथंतापत्रयनिवर्तकत्वम् सामग्रीभेदेनघटतइतिसदृष्टांतमाह ह्यास्याम् य आमयोरोगः येनघृतादिनाजायतेतदेवकेवलमामयकारणभूतंद्रव्यंतमाम
यंनपुनातिननिवर्तयतीत्यर्थः किंतुचिकित्सितंद्रव्यांतरैर्भावितंसत्पुनात्येवयथा ३३

आत्मविनाशाय कर्मनिवृत्तये कल्पंते समर्था भवन्ति परे ईश्वरे कल्पिता अर्पिताः संतः अत्र च प्रथमं महत्सेवा ततश्च तत्कृपा ततश्च तद्दर्शनं तथा ततो
भगवत्कथा श्रवणम् ततो भगवतिरतिः तथा च देहदृश्यविवेकात्मज्ञानम् ततो हृदा भक्तिः ततो भगवत्तत्त्वज्ञानम् ततस्तत्कृपया सर्वज्ञत्वादभगव
दुणा विभावदतिक्रमो दर्शितः ३४ ननु च ज्ञानेनाज्ञानभातकर्मनाशः तच्च ज्ञानं भक्तियोगाद्भवति कथं कर्मणा कर्मनाशः स्यात्तत्राह यदत्रेति ३५
भगवदर्पणेन क्रियमाणं कर्म भक्तियोगं जनयतीति सदाचारेण दर्शयति यत्र यदा भगवतः शिक्षया कर्माणि कुर्वाणा भवन्ति तदा श्रीकृष्णस्य
गुणनामानि गृणन्ति अनुस्मरन्ति च कृष्णमित्यर्थः इयं भगवच्छिक्षा यत्करोषियदस्मासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरु स्वम्
दर्पणमिति ३६ कीर्तनस्मरणरूपं भक्तिहेतुत्वं मुक्तं ज्ञानहेतुत्वं माह द्वाभ्याम् नम इति नमो धीमाहिमनसानमनं कुर्वीमहि ३७ अस्मूर्तिकर्म-

एवं च नृणां क्रियायोगाः सर्वे संसृतिहेतवः त एवात्मविनाशाय कल्पंते कल्पिताः परे ३४ यदत्र क्रियते कर्म भगवत्परि
तोषणम् ज्ञानं यत्तदधीनं हि भक्तियोगसमन्वितम् ३५ कुर्वाणाय च कर्माणि भगवच्छिक्षयाः सकृत् गृणन्ति गुणना
मानि कृष्णस्यानुस्मरन्ति च ३६ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय धीमहि प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च ३७
इति मूर्त्यभिधानेन मंत्रमूर्तिमुमूर्तिकम् यजते यज्ञपुरुषं स सम्यग्दर्शनः पुमान् ३८ इमं स्वनिगमं ब्रह्मन् च वेत्यमद
नुष्ठितम् अदान्मे ज्ञानमेश्वर्यस्य स्मिन् भावं च केशवः ३९ त्वमप्यदभ्यश्रुतविश्रुतविप्रोः समाप्यते येन विदां बु
भक्तिसितम् आख्याहि दुःखैर्मुहुर्दितात्मनां संक्लेशानिर्वाणमुशांतिनान्यथा ४० इति श्रीभगवते महापु
रणे प्रथमस्कन्धे व्यासनारदसंवादे पंचमोऽध्यायः ५ सूत उवाच एवं निशम्य भगवान् देवर्षे जन्मकर्मच
क्रयः पप्रच्छ तं ब्रह्मन् व्यासः सत्यवतीकृतः १

त्रोक्तव्यतिरिक्तमूर्तिश्च न्यम् यजते पूजयति स पुमान् सम्यग्दर्शनो भवति ३८ एवं च रतव
तिमपि हरिः स्वसदृशं ज्ञानादिकं दत्तवानित्याह इमं स्वनिगमं स्वोपदेशं मयाऽनुष्ठितम् अवेत्यज्ञात्वा भावं प्रीतिं च ३९ अतस्त्वमप्येवं कुर्वित्वा
ह त्वमिति अदभ्यमनस्यं श्रुतं यस्य हे अदभ्यश्रुतविप्रोर्विश्रुतं यशः आख्याहि कथय येन विश्रुतेन बुद्धेन विदां विदुषां बुभक्तिसितं बोधुमिच्छ
समाप्यते यतो दुःखैः पीडितानां संक्लेशशान्तिप्रकारांतरेण न मन्यंते ४० इति प्रथमे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ व्यासस्य प्रत्युपायं च
वष्टे शाजन्मसंभवम् स्वभाग्यं नारदः प्राह कृष्णसंकथनोद्भवम् १ १ ५ ५ ५ ५

स्वयमपितथाचिकीर्षुर्गुरुरूपदेशानंतरं भावितच्चरितं पृच्छति भिक्षुभिरिति विप्रवसिते दूरदेशगमने कृते सति विज्ञानस्यादेष्टुभिः २ परं
वयः उत्तरमायुः तैलयाकथं वर्तितं नीतम् इदमिति दासीपुत्रभूतं कलेवरमुदस्माक्षीः उत्सृष्टवानसि ३ एष कल्पांतलक्षणः कलः ते स्मृ-
तिकथं न व्यवधात् न खंडितवान् अडागमाभावस्त्यार्थः हियत एष सर्वस्य निराकृतिरपलापो यस्मात्सः ४ अकार्षं कृतवानहम् रेफकार-
योर्विश्लेषः छंदोऽनुरोधेन ५ तत्र तावत्कंचि कालं तत्रैव मातृस्नेहयंत्रितो न्यवसामित्याह त्रिभिः एक एवाहमात्मजो यस्याः सा यौषिदिति-
मूढेति च स्नेहानुबंधहेतुः ६ किं करीत्यस्यार्थं प्रपंचयति अस्वतंत्रा सा अतो न कल्याणसमर्था आसीत् दारुमयी योषेत्यतिपारयश्येदृष्टांतः ७
तदेवं सा स्नेहचक्रे अहंचदिगादिष्वनभिज्ञोऽस्तत्रैव न्यवसामित्याह अहंच तस्मिन्ब्रह्मकुले तस्य मातुः स्नेहानुबंधस्यावेक्षया कदा विरमेदिति

व्यास उवाच भिक्षुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेष्टुभिस्तु वृत्तमानो वयस्याद्येततः किमकरोद्भवान् २ स्वायं भ-
वकया वृत्त्या वर्तितं ते परं वयः कथंचेदमुदस्माक्षीः काले प्राप्ते कलेवरम् ३ प्राक्कल्पविषयामेतां स्मृतिते स्मरु सत्तम
न ह्येष व्यवधात् काल एष सर्व निराकृतिः ४ नारद उवाच भिक्षुभिर्विप्रवसिते विज्ञानादेष्टुभिर्मम व-
र्तमानो वयस्याद्येतत एतद्कारणम् ५ एकात्मजामे जननी यौषिन्मूढा च किं करी मय्यात्मजेऽनन्यगतो चक्रे स्ने-
हानुबंधनम् ६ साऽस्वतंत्रान कल्पासीद्योगक्षेमममेच्छती ईशस्य हि वशो लोको योषा दारुमयी यथा ७ अहंच
तद्ब्रह्मकुल ऊषिवांस्तदवेक्षया दिग्देशकालाव्युत्पन्नो बालकः पंचहायनः ८ एकदा निर्गतांगे हादुहंतीं निशिगां
पथि सर्पैः दशस्य दास्यष्टः रूपणां कालचोदितः ९ तदा तदहमीशस्य भक्तानां शमभीप्सतः अनुग्रहं मन्यमा-
नः प्रातिष्ठदिशमुत्तराम् १० स्फीतान् जनपदांस्तत्र पुरग्रामं व्रजाकरान् खेटरवर्षटवादींश्च वनान् सुपवनानि च

११

प्रतीक्षयेत्यर्थः ऊषिवान्वासं कृतवान् पंचहायनः पंचवर्षः ८ गेहान् निर्गतां गां दुहंतीम् हेतौ शतप्रत्ययः दोग्धुं निर्गतामित्यर्थः पदापादेन आस्यष्टः
ईषदाक्रांतः अदशत् अखादत् ९ तन्मातुर्मरणं शंकल्याणमभीप्सत ईशस्यानुग्रहं मन्यमानः प्रातिष्ठं प्रस्थितोऽस्मि १० स्फीतान् जनपदादीन्
तियातः सन्महद्विपिनमद्राक्षमिति चतुर्थेनान्वयः जनपदादिषु नानागुणदोषयुक्तेषु समदृष्टिः सन्नृगतो ह मिति तात्पर्यार्थः स्फीतान् समृत्तान्
जनपदान् देशान् तत्र तस्यां दिशि पुरग्रामं व्रजाकरान् तत्र पुराणिराजधान्यः ग्रामाभ्युगु प्रोक्ताः विप्राश्च विप्रभृत्याश्च यत्र चैव वसंतिते सत्तुग्रा

मदतिनोक्तः शृङ्गाणांवासएवचेति व्रजागोकुलानि आष्वारत्नाद्यत्यतिस्थानानितान् खेटाः कर्पकयामाः खर्वटागिरितटग्रामाः शृङ्गमोक्षा
या एकतोयचतुर्ग्रामोनगरचेकतः स्थितम् मिश्रतुखर्वदनामनदीगिरिसमाश्रयमिति वाद्यः पूगपुष्पादीनांयादिकास्ताः वनानिस्वतः सिद्ध
रक्षाणांसमूहाः उपवनानिरोपितरक्षाणांसमूहाः तानिच ११ चित्रेर्धातुभिः स्पर्णरजताद्यैः विचित्रानद्रांश्च इमेर्षगनाभजाः शारखायेषांतेद्रु
मापेषुतान् शिवानिभद्राणिजलानिपेषांतान् नलिनीः सरसीः १२ चित्राः स्वनाः येषांतैः पञ्चरथैः पक्षिभिः तन्नादप्रबुद्धैरित्यर्थः विष्णुम-
दिर्भर्मरैः श्रीः शोभायासांताः नलिनीः अतिपातः अतिक्रम्यगतः सन्महद्विपिनंवनमद्राक्षम् कीदृशम् नलवेणुशराणांस्तंबैः कुशैः कीचकैः

चित्रधातुविचित्रादीनिभमग्नभजद्भुमान् जलाशयांश्छिन्नजलान्नलिनीः सरसेविताः १२ चित्रस्वनैः पञ्चरथैर्वि
प्रमदप्रमथिभ्यः नलवेणुशरस्तंबकुशकीचकगद्गरम् १३ एकएवातियातोऽहमद्राक्षंविपिनंमहत् घोरंप्रतिमयाकारं
व्यालोलूकशिवाजिरम् १४ परिश्रान्तंद्रियात्माहं तदपरीतोबुभक्षितः स्नात्वापीत्वाद्देनद्याउपस्पृशोगतयमः १५
तस्मिन्निमंजुजरण्येपिप्यलोपस्य आस्थितः आत्मनात्मानमात्मस्थंयथाश्रुतमचिंतयम् १६ ध्यायतश्चरणांभोजं
भावनिर्जितचेतसा औलंक्यशुकलाऽक्षस्यहृद्योसीन्मेशनैर्हरिः १७ प्रेम्णोतिभरनिर्भिन्नपुलकांगोऽतिनिर्दुतः
आनंदसंपूर्वलीनोनापश्यसुभयसुने १८ रूपंभगवतोयत्तन्मनःकांतंशुचाऽपहम् अपश्यन्सहसोत्तस्थेवैकुल्या
हृमनाइव १९ दिहृक्षस्तदहंभूयःप्रणिधायमनोहृदि वीक्षमाणोऽपिनापश्यमवितृप्तइवातुरः २० एवंयतंतोविज
नेमाभाहागोचरोगिराम् गभीरस्लक्षणायावाचाशुचःप्रशमयन्निव २१

अगह्रंरंदुर्गमम् तत्रवेणुजातयएवविपुलांतरालगर्भाः

कीचकाः १३ घोरंदुःसहम् प्रतिमयाकारंभयंकररूपम् व्यालादीनामजिरंकीडास्थानम् १४ परिश्रान्तानिद्रंद्रियाणि आत्मादेहश्चपस्य
तृषापरीतोव्यातः उपस्पृष्ट आत्मांतः १५ पिप्यलोपस्येअश्वत्थमूलेआस्थितउपविष्टः आत्मनाबुल्या आत्मस्थंहृदिस्थम् आत्मानंपरमा
त्मानम् १६ भावेनमत्तयानिर्जितंवशीकृतंयच्चेतः तेन औलंक्येनवैवश्येनाशुकलायुक्तेअक्षिणीयस्य १७ प्रेम्णोतिभरेणनिर्भिन्नपुलका
न्यंगानियस्य आनंदानांसंपूर्वेमहापूरेपरमानंदेउभयमात्मानंपरंच १८ मनःकांतमभीष्टम् शुचाशोकः तामपहंतीतितथातत् उत्तस्थेष्पु
स्थितोऽस्मि १९ हृदिमनःप्रणिधायस्थिरीकृत्यअवितृप्तोऽहमातुरइवाभवमितिशेषः २० गिरामगोचरः संवेदनस्याविषयभूतईश्वरः २१ ६१

हंतेतिसानुकंपसंबोधने माइतिमांद्रुष्टुं नार्हति यतः नविपक्षाः दुग्धाः कषायाः मलाः कामादयो येषां तेषां कुयोगिनामनिष्पन्नयोगानाम् २२
 कुतस्तर्हि दृष्टोऽसितत्राह सकृद्वर्णितं मयेति यत् एतत्कामायममथ नुरागाय त्वत्कामेन किमित्यत आह मत्कामः पुमान् हृच्छयान् कामान् २३
 अदीर्घयाऽपि सतांसेवया अवद्यंति द्यलोकं देहम् मज्जनतामत्यार्षदतांगताऽसि २४ प्रजानां सर्गेऽसृष्टौ निरोधे संहारेऽपि प्रजासर्गस्य निरोध इति वा
 २५ तत्पसिद्धं महद्भूतम् अस्मिन् महतो भूतस्य निश्चयसितमेतद्यद्दृष्टव्येद इत्यादि श्रुतेः कीदृशम् ईश्वरं सर्वनियन्तु नमसिलिङ्गं मूर्तिर्यस्य तन्नमो लिङ्ग
 म् सन्निहितमपि नलिङ्ग्यत इति अलिङ्गतस्मै अदृष्टाया वनामं प्रणामं विदधे कृतवानहम् तेनानुकंपितः सन् २६ अनंतस्य नामानि पठन्निवान

हंतास्मिन् जन्मनि भवान् न माद्रुष्टुमिहार्हति अविपक्षकषायाणां दुर्दृशोऽहं कुयोगिनाम् २२ सकृद्वर्णितं रूपमेत
 त्कामायतेऽनघ मत्कामः शनैः साधकैः सर्वान्मुच्यति हृच्छयान् २३ सत्सेवया दीर्घया तेजातामयि दृढा मतिः हित्वाऽवद्य
 मिमं लोकं गतामज्जनतामसि २४ मतिर्मयि निबद्धेयं न विपद्येत कर्हिचित् प्रजासर्गनिरोधेऽपि स्मृतिश्च मदनुग्रहात्
 २५ एतावदुत्कोपररामतन्महद्भूतं नमो लिङ्गमलिङ्गमीश्वरम् अहं च तस्मै महतां महीयसे शीष्णां वनामं विदधेऽनु
 कंपितः २६ नामान्यनंतस्य हतत्रयः पठन् गुह्यानि भद्राणि कृतानि च स्मरन् गांपर्यं दत्तं कष्टमनागतस्पृहः कालं प्रतीक्षन् वि
 मदो विमत्सरः २७ एवमुक्त्वा मते ब्रह्मन् सक्तस्यामलात्मनः कालः प्रादुरभूत्काले विद्वत्सौ दामनीयथा २८ प्रयुज्य
 माने मयितां श्रुत्वा भागवती तनुम् आरब्धकर्म निर्वाणो न्यपतत्पांचभौतिकः २९

वरतंगुणान् हतत्रयः त्यक्तलज्जः विमत्सरो जा

तदतिशेषः २७ काले स्वावसरे कालो मृत्युः प्रादुरभूत् दविर्बभूव अकस्मात्प्रादुर्भावे दृष्टान्तः विद्वदिति सौदामनीति विशेषणं स्फुटं त्वप्रदर्शनार्थं
 म् सुदामा मालातत्र भवासौ दामिनी मालाकारेत्यर्थः यद्वा सुदामा पर्वतः तेनैकदिगिति सूत्रेणाणू स्फटिकादिमय पर्वत प्रांते भवा हि विद्युदिति
 स्फुटाभवति तद्वदित्यर्थः यद्वा तडिदिति अंतिक इत्यर्थः तडिदित्यंतिकवधयोरिति नैरुक्तिस्मरणान् २८ प्रयुज्यमाने मयितामित्ययमर्थः हित्वाऽव
 द्यपि मं लोकं गतामज्जनतामसीति यथा भागवती भगवत्पार्षदरूपा शक्रसत्त्वमयी तनुः प्रतिश्रुता तां प्रतिभगवतामयि प्रयुज्यमाने नीयमाने आर
 ब्धं यत्कर्म तन्निर्वाणं समाप्तं यस्य आरब्धकर्मणो निर्वाणमेव निर्वाणं यस्येति वा संपंचभूतात्मको देहो न्यपतत् अनेन पार्षदतनूनामकर्मरिब्ध
 त्वं शक्रत्वं नित्यत्वमित्यादिसूचितं भवति २९

इदं वैश्वोक्तमादाय उपसंहृत्य उदन्वतः कार्णवस्योऽभिमिश्रयाने श्रीनारायणे शिशयिषोः शयनं कर्तुं मिच्छोर्विभोर्ब्रह्मणः अंतः मध्यमनुप्राणं
निशामेन सह विनिशोऽयिषोऽहम् ततोऽवतार्य विभवात्पादं ह माविश पञ्चक्रिणः अवाप वैष्णवीं निद्रामेकीं मूयाथ विष्णुनेति कौर्मोक्तेः स्वायनेन
प्रसीतिपादे स्थापनं स्वस्थायने अंभसि शिशयिषोर्ब्रह्मण इति श्रीनारायणेनाभेदविवक्षयोक्तमित्यवगंतव्यम् ३० प्राणेष्विन्द्रियेष्वः अहं
शिशयिषाः तन्पुरव्याकृषयश्च जज्ञिरे ३१ यं कर्मिणस्तेषां हिर्नयांति तप आदिभिर्ब्रह्मलोकं गतास्त्वं नर्नयांति अहं तु महाविष्णोरनुग्रहात् अरव
डितं ब्रह्म चर्षयतः सत्तन्तर्बहिश्च पर्येषि पर्यटामि क्वचिदप्यविधाता अप्रतिहता गतिर्यस्य सः ३२ किमिति पर्यटामि ईश्वराज्ञया लोकं गच्छामि

कल्पान्त इदमादाय शयानेऽभस्फुटन्वतः शिशयिषोरनुप्राणं विविशोऽतुरहं विभोः ३० सहस्रयुगपर्यंत उत्थाये
दं सिसृक्षतः मरीचिमिश्राक्षयः प्राणेष्वोऽहं च जज्ञिरे ३१ अंतर्बहिश्च लोकान्प्राप्त्यर्थं स्फुटितवतः अनुग्रहाच्च
हाविष्णोरविधातगतिः क्वचित् ३२ देवदत्तामिमांवीणां स्वरब्रह्मविभूषिताम् मूर्च्छयित्वा हरिकथां गायमानश्चरा
म्यहम् ३३ प्रगायतः स्ववीर्याणि तीर्थपादः प्रियश्च वाः आहूत इव मेशी घं दर्शनं याति चेत्तसि ३४ एतद्यातुरचित्ता
नां मात्रास्पर्शच्छया मुहुः भवसिंधुपूर्वो दृष्टो हरिर्चर्याऽनुवर्णनम् ३५ यमादिभिर्योगपर्यैः कामलोभहृता मुहुः सु
कुंदसेवया यद्वत्तथात्मा हानशाम्यति ३६ सर्वतदिदमारख्यातयत्पृष्टोऽहं लयाऽनघ जन्मकर्मरहस्यं मे भवतश्चा
त्मतोषणम् ३७ सूत उवाच एव संभाष्य भगवान् नारदो वासवीकृतम् आमं च्यवीणारणयनूययौ
यादृच्छिको मुनिः ३८

त्याह चतुर्भिः देवेनेश्वरेण दत्ताम् स्वरानिषाद र्षभगांधारषट्क मध्यमर्धैवतपंचमा इति सप्तत एव ब्रह्म ब्रह्माभि
व्यंजकत्वात् तेन विभूषिताम् स्वतः सिद्धसप्तस्वरमित्यर्थः मूर्च्छयित्वा मूर्च्छनालापवतीं कृत्वा ३३ स्वप्रयोजनमाह प्रगायत इति ३४ परप्रयोज
नमाह एतद्वीति मात्राविषयास्तेषां स्पर्शाः भोगास्तेषां मिच्छया आतुराणि चित्तानियेषां तेषां हरिचर्याऽनुवर्णनं यत् एतदेव भवसिंधौ पूर्वः पो
तः न केवलं मुनिप्रामाण्येन किं त्वन्यथ व्यतिरेकाभ्यां दृष्ट एवेत्यर्थः ३५ एतदेवेत्युक्तमवधारणमनुभवेन दृढयति यमादिभिस्तथा न शाम्यति
यदनु कुंदसेवया ह्यासादादात्मा मनः शाम्यति कथंचिन्मुकुंदसेवा मात्रेण शाम्यति किंपुनस्तद्गुणवर्णनेनेति भावः ३६ भवतोयनः परितोषकं
चारुयातम् ३७ आमं च्य अनुज्ञाय यादृच्छिकः स्वप्रयोजनसंकल्पमूल्यः ३८

हरिकथागायकभाग्यंश्लाघते अहोइति माद्यन् हृष्यन् तं व्यावीणया ३९ इति प्रथमेटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ अथ भागवतश्रोतुर्जन्मव-
 कुंपरीक्षितः कृतबालवधादौणेर्देहः सप्तमउच्यते १ तस्य नारदस्याभिप्रेतं श्रुतवान्सन् १ ब्रह्मनद्यां ब्रह्मदेवत्यायां ब्राह्मणैराश्रितायांच
 शम्यायुगकीलाः प्रास्यंते परिध्यर्थे प्रक्षिप्यंतेऽस्मिन्निति शम्याप्रासः सच्चं कर्मवर्द्धयतीति तथा २ बदरीणां षंडेन समूहेन मंडिते मनःप्रणिद-
 ध्यौ स्थिरीचकार समाधिनाऽनुस्मरत द्विचेष्टितमिति नारदोपदिष्टं ध्यानं कृतवानित्यर्थः ३ प्रणिहिते निश्चले अत्र हेतुः भक्तियोगेनामले-
 पूर्वे प्रथमं पुरुषमीश्वरमपश्यत् पूर्णमिति वापाठः तदपाश्रयांतदधीनां मायांचापश्यत् ४ ईशमायाकृतांच जीवानां संसृतिमपश्यदित्याह

अहो देवर्षिर्द्वयोऽयं यत्कीर्तिं शार्ङ्गधन्वनः गायन्माद्यन्निदंतं चारमयत्यातुरं जगत् ३९ इति श्रीभागवते म-
 हापुराणे प्रथमस्कंधे व्यासनारदसंवादे षष्ठोऽध्यायः ६ शौनक उवाच निर्गते नारदे सूत भगवान् नृबा-
 दरायणः श्रुतवांस्तदभिप्रेतं ततः किमकरो द्विषुः १ सूत उवाच ब्रह्मनद्यां सरस्वत्या माश्रमः पश्चिमे त-
 दे शम्याप्रास इति प्रोक्तः ऋषीणां सच्चवर्द्धनः २ तस्मिन् स्व आश्रमे व्यासो बदरी षंडमंडिते आसीनो पउपस्पृश्य प्रणि-
 दध्यौ मनः स्वयम् ३ भक्तियोगेन मनसि सम्यक् प्रणिहिते मूले अपश्यत् पुरुषं पूर्वमायांच तदपाश्रयात् ४ यया-
 संमोहितो जीव आत्मानं त्रिगुणात्मकम् परोऽपि मनुतेऽनर्थं तत्कृतं चाभिपद्यते ५ अनर्थोपशमं साक्षाद्भक्तियोगम-
 धोक्षजे लोकस्याजानतो विद्वांश्चक्र सात्त्वतसंहिताम् ६ यया संमोहितः स्वरूपावरणेन विक्षिप्तः परोऽपि गुणत्रयाद्यति

स्त्विहोऽपि तत्कृतं त्रिगुणत्वाभिमानकृतमनर्थं च कर्तृत्वादिकं प्राप्नोति ५ अनर्थमुपशमयति योऽधो क्षजे साक्षाद्भक्तियोगः तंचापश्यत् ए-
 तत्सर्वं स्वयं दृष्ट्वा एवमजानतो लोकस्यार्थं सात्त्वतसंहितां श्रीभागवतारख्यांचक्रे तदनेन श्लोकत्रयेण भागवतार्थः संक्षेपतो दर्शितः एतदु-
 क्तं भवति विद्याशक्त्या मायानियंतानित्या विष्णुत परमानंदस्वरूपः सर्वज्ञः सर्वशक्तिरीश्वरः तन्मायया संमोहितस्तिरोभूतस्वरूपस्तद्वि-
 परीतधर्मजीवः तस्य चेश्वरभक्त्या लब्धज्ञानेन मोक्ष इति तदुक्तं विष्णुस्वामिना ल्लादिन्यासं विदांश्चिष्टः सच्चिदानंद ईश्वरः स्वावि-
 द्या संवृतो जीवः संक्षेपानिकराकरः तथा स ईशो यद्दशमायासजीवो यस्तयाऽर्दितः स्वाविष्मृत परानंदः स्वाविष्मृतस्तदुःखमूः स्वादृगु-
 ल्यविपर्यासभवभेदजभीशुचः यन्मायया जुषन्नास्ते तमिमं नृहरिं नुम इत्यादि ६ ७ ८ ९ १०

संहिताया अनयोपशमकृत्यंदर्शयति यस्यां वैभूयमाणाया मेव किंपुनः श्रुतायामित्यर्थः ७ अनुक्रम्य शोधयित्वा ८ कस्य बाहंतो रंहतीं
 वितता ९ निर्वय्याः ग्रंथेभ्यो निर्गताः तदुक्तं गीतासु यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गतां सिनिर्वेदं श्रोतव्यं स्पृशतस्वचे
 ति यदा ग्रंथिरेव ग्रंथः निरुत्तः क्रोधाहंकाररूपो ग्रंथिर्येषां ते निरुत्तहृदयग्रंथ इत्यर्थः ननु सुक्तानां किं भक्त्येत्यादिसर्वाक्षेपपरिहारा
 र्यमाह इत्यंभूतगुण इति १० भक्तिं कुर्वंतु नाम एतच्छास्त्राभ्यासे शक्यस्य किं कारणमित्यत आह हरैरिति अध्यगात् अधीतवान् विष्णु
 जनाः प्रियायस्येति व्याख्यानादिप्रसंगेन तत्संगतिकाम इति भावः ११ एतेन तस्य पुत्रो महायोगीत्यादिना शक्यव्याख्याने प्रवृत्तिः कथं
 मितियत्पृष्टं तस्योत्तरमुक्तम् यदन्यत्पृष्टं परीक्षितः प्रायोपवेशेन श्रवणं कथमिति तस्य जन्म महाश्रयमित्यादिना तस्योत्तरं वक्तुमाह परी

यस्यां वैभूयमाणायां रूपोपरमपूरुषे भक्तिरुत्पद्यते पुंसः शोकमोहजरापहा ७ ससंहितां भागवतीं हत्वाः नृक
 म्पचात्मजम् शक्यमध्यापयामास निरुत्तिनिरतं मुनिः ८ शौनक उवाच सर्वे निरुत्तिनिरतः सर्वत्रोपेक्ष
 को मुनिः कस्य वा रुहती मेतामात्मारामः समभ्यसत ९ सूत उवाच आत्मारामश्च मुनयो निग्रया अप्युरु-
 क्रमे कुर्वन्त्यहेतुर्की भक्तिमित्यंभूतगुणो हरिः १० हरेर्गुणाक्षितमतिभगवान् बादरायणिः अध्यगान्महदारव्या-
 नेनित्यं विष्णुजनप्रियः ११ परीक्षितोऽथ राजर्षिर्जन्मकर्मविलापनम् संस्थां च पांडुपुत्राणां वक्ष्ये कृष्णकथोदयम् १२
 यदा मध्ये कौरवसृजयानां वीरैश्च यो वीरगतिगतेषु रकोदरा विद्मगदाभिर्मर्शभग्नौ रुरुदंडे धृतराष्ट्रपुत्रे १३

क्षित इति विलापनं मुक्तिं मूलं वा संस्थां महाप्रस्थानम् श्रीकृष्णकथानामुदयो यथा भवति तथा १२ तत्र परीक्षितो जन्मनिरूपयिष्यन्ना
 दौतावद्गर्भस्य एवाश्वत्थान्नो ब्रह्मास्त्रान् कृष्णेन रक्षित इति वक्तुं कथां प्रस्तौति यदेत्यादिना यदा द्रौणि रश्वत्थामा कृष्णा सत्तानां द्रौपदीपु-
 त्राणां शिरांसि उपाहरन् तदा तन्पाना रुदन् तां च सांख्यन् किरीटमानी अर्जुन आहति तृतीयेनान्वयः किमिति बालानां शिरांस्थानीतवानि-
 त्यपेक्षायामाह मृधेपुदे यद्यपि पांडवा अपि कौरवा एव तथा अपि सृजयवंशो धृष्टकर्मः पांडवानां सेनापतिरिति सृजयानां मित्युक्तम् वीर
 गतिं स्वर्गम् अथो अनंतरम् रकोदरेणा विद्वायाः क्षिमाया गदाया अभिमर्शे निघातेन भग्नौ रुरुदंडौ यस्य तथा मृते धृतराष्ट्रपुत्रे दुर्योध-
 ने सति १३

मर्तुः दुर्योधनस्य स्मेतिवितर्के इति एवं प्रियं स्यादिति पश्यन् तस्य तद्विप्रियमेवेति वाक्यान्तरम् विप्रियत्वे हेतुः सुगुप्तिमिति १४ घोरं दुःस
हेयथाभवति बाष्पस्य कलाभिर्विंदुभिराकुले अक्षिणीयस्याः सा किरीटस्यैकलेऽपितदग्राणां बहुत्वात् किरीटमालीकृतम् १५ सुचः शो
काश्रूणि प्रमृजामि परिमार्जयामि यत्तदा ब्रह्मबंधो ब्राह्मणाधमस्य आततायिन इति अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्रदारहर
श्चैव षडेतेत्याततायिन इति स्मरणात् अत्राततायी शस्त्रपाणिः तेन च पुत्रहंतृत्वं लक्ष्यते गांडीवाद्भुवो मुक्तैर्विशिखैर्बाणैरुपाहरे त्वत्स
मीपमानयामि यच्छिर आक्रम्य आसनं विधाय दग्धपुत्रासती १६ वल्गाघोरस्याः विचित्रा जल्यः भाषणानितैः सौर्जुनः अच्युत एव मित्रं सू
तश्च यस्य दंशितः बद्धकवचः उग्रधनुश्चापं यस्य कपिर्हनुमान् ध्वजे यस्य सः गुरोः पुत्रं रथेन अन्वाद्रवत् अन्वधावत् १७ आपतंतमाधावत्

मर्तुः प्रियं द्रौणिरिति स्मर्य पश्यन् कृष्णासक्तानां स्वपतां शिरांसि उपाहरद्विप्रियमेव तस्य तज्जुगुप्सितं कर्म विगर्हयंति
१४ माताशिशूनां निधनं सक्तानां निशम्य घोरं परितप्यमाना तदाऽरुदहाष्पकलाकुलाक्षी तां सांख्यन्नाह किरी
टमाली १५ तदा शतवस्ते प्रमृजामि मदेयद्रह्मबंधोः शिर आततायिनः गांडीवमुक्तैर्विशिखैरुपाहरे त्वाक्रम्य यत्
स्नास्यसि दग्धपुत्रा १६ इति प्रियां वल्लुविचित्रजल्यैः ससांख्यित्वाऽच्युत मित्रसूतः अन्वाद्रव दंशित उग्रधन्वा
कपिश्च जोरुपुत्रं रथेन १७ तमापतंतसविलक्ष्य दूरात् कुमारहो द्विग्नमनारथेन पराद्रवत्पाणपरीष्करुर्व्यायाव
द्गमं रुद्रभयाद्यथाकः १८ यदा शरणमात्मानमेक्षते श्रांतवाजिनम् अरुं ब्रह्मशिरोमन आत्मत्राणं द्विजात्म
जः १९

तम् सद्रौणिः कुमारहा बालघाती उद्विग्नमनाः कंपितहृदयः प्राणपरीष्कः प्राणान् लब्धुमिच्छुर्न तु कीर्तिम् यावद्गमं याव
द्गंतुं शक्यं तावदुर्व्यापराद्रवत् अपलायत कः ब्रह्मामृगो मूलासक्तो यल्लुमुद्यतः स नुरुद्रस्य भयाद्यथापलायते स्म अर्क इति पाठे वामनपुरा
णकथासूचिता तथा हि विद्यन्मालीनाम कश्चिद्राक्षसो माहेश्वरः तस्मै रुद्रेण सौवर्णे विमानं दत्तम् ततोऽसौ अर्कस्य पृष्ठतो भ्राम्यन् विमा
नदीप्त्यारात्रिं विलोपितवान् ततोऽर्केण निजतेजोभिर्द्रावयित्वा तद्विमानं पातितम् तच्छ्रुत्वा कुपितैरुद्रे भयादर्कः पर्याद्रवत् ततोरुद्रस्य
क्रूरहृदयादं दह्यमानः पतन्वाराणस्यां पतितो लोलार्कनाम्ना विख्यात इति १८ अशरणं रक्षकरहितम् ननु पलायनमेव रक्षकमस्ति न तस्या
पि कुंठितत्वादित्याह श्रांतवाजिनो यस्य तम् ब्रह्मशिरोऽरुं ब्रह्मरुम् द्विजात्मज इत्यदीर्यदर्शितामाह १९

तत्तु ब्रह्मास्मिन् सग्राहितः कृतध्यानः उपसंहारमजानतोऽपि संधाने हेतुः प्राणरुच्छुदिति २० ततः अस्मात् सर्वतो दिशं प्रादुक्षतं प्रवर्तते
तं तेजोऽभिप्रेक्ष्यततः प्राणापदं चाभिप्रेक्ष्य २१ प्रस्तुतं विज्ञापयितुं प्रथमं स्तौति हृणोति चतुर्भिः संसृतेः हेतोर्दक्षमानानामपवर्गोऽपवर्ज
पितानाशक इत्यर्थः २२ यतस्त्वमीश्वरः साक्षात् कुतः यतः प्रकृतेः परः पुरुषः तत्कुतः यतः आद्यः कारणम् कारणत्वेऽप्यविवारितामाह
मायां व्युदस्य अभिभूय केवल्यरूपे आत्मन्येव स्थित इति २३ विवर्गदाताऽपि त्वमेवेत्याह स इति यस्त्वं मायां मभिभूय स्थितः स एव माया-
भिभूतस्य जनस्य धर्मादिफलमुपशंसितः सन्निधत्से वीर्येण प्रभावेन २४ तथा चानेनावतारेण तव साधुपक्षपातो लक्ष्यत इत्याह तथेति किं

अयोपस्पर्शसलिलं संदधे तत्समाहितः अजानन्नुपसंहारं प्राणरुच्छु उपस्थिते २० ततः प्रादुक्षतं तेजः प्रचं
दं सर्वतो दिशम् प्राणापदं मभिप्रेक्ष्य विष्णुजिष्णु रुवाच ह २१ अर्जुन उवाच हृष्ण हृष्णो महाभाग भ-
क्तानामभयकरः त्वमेको दक्षमानानामपवर्गोऽसि संसृतेः २२ त्वमाद्यः पुरुषः साक्षादीश्वरः प्रकृतेः परः मायां
व्युदस्य निच्छत्तया केवल्ये स्थित आत्मानि २३ स एव जीवलोकस्य माया मोहितचेतसः विधत्से स्वेन वीर्येण श्रेयो
धर्मादिलक्षणम् २४ तथाऽयं चावतारस्ते भवो भारजि हीर्षया स्वानां चानन्यभावानामनुध्यानाय चासकृत्
२५ किमिदं स्मिन्कुतो वेति देवदेवनवेत्यहम् सर्वतो मुखमायाति तेजः परमदारुणम् २६ श्रीभगवानुवा-
च वेत्येदं द्रोणपुत्रस्य ब्राह्ममरुत्प्रदर्शितम् नैवासौ वेदसंहारं प्राणबाध उपस्थिते २७ न ह्यस्यान्यत-
मं किंचिदस्त्रं प्रत्यवकर्शनम् जह्यस्त्र तेज उन्मद्मरुत्प्रजो ह्यस्त्र तेजसा २८

भूभारहरणं यदिच्छामात्रेण न भवति तत्राह स्वानां ज्ञातीनामनुध्यानाय च तथाऽनन्यभावानामेकांतभक्तानां च २५ एवं स्तुत्याम-
स्तुतं विज्ञापयति किमात्मकमिदं कुतो वा आयातीति स्थित्वितर्के २६ इदं द्रोणपुत्रस्य ब्राह्ममरुत्प्रदर्शितं केवलं
न तत्प्रयोगे कुशल इत्यर्थः यतोऽसावुपसंहारं न वेद एतच्च त्वं तु वेत्यजानासि २७ प्रत्यवकर्शनं कृशत्वकरं निवर्तकमित्यर्थः अतः तदस्त्रं
तेज उन्मद्मरुत्प्रजो ह्यस्त्र तेजसा २८ यतय लक्ष्युक्तं चारुतं दुपसंहृत्य सयमुपशंस्येत् यतस्त्वमस्त्रजोऽसि २८
श्रीगोपालकृष्णाय नमः ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

परेशत्रवस्तएववीरास्तान् हंतीति तथा फाल्गुनोऽर्जुनः अपः स्पृष्ट्वा आचम्य तं श्रीकृष्णं परिक्रम्य प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणं ब्रह्मसूत्रं निव
र्तयितुम् ३९ ततश्च उभयोर्ब्रह्मसूत्रयोः तेजसीशरैः संवृते संवेष्टिते परस्परं मिलित्वा ववृधाते अवर्द्धताम् किंकृत्वारोदसीद्यावापृथि
व्योरवमंतरिक्षं चारुस्य यथाप्रलये संकर्षणसुरवाग्निः उपरिस्थितोऽर्कश्च संहत्य वर्द्धते तद्वत् ३० तयोर्द्वौ णि फाल्गुनयोः तेन दह्यमानाः
सांवर्त्तकं प्रलयाग्निममंसत मे निरे ३१ लोकानां व्यतिकरं व्यत्ययं नाशमित्यर्थः वासुदेवस्य मतं चालक्ष्य ब्रह्मसूत्रद्वयमुपसंहृतवान्
३२ गौतमवंशजा गौतमीकृपीतस्याः स्तुतम् अमर्षेण कोपेन ताम्ने अक्षिणीयस्य सः निष्कृपत्वे दृष्टान्तः पश्यायेति तस्य बंधनं धर्मद्वि

सूत उवाच श्रुत्वा भगवता प्रोक्तं फाल्गुनः परवीरहा स्पृष्ट्वाऽपस्तं परिक्रम्य ब्राह्मं ब्राह्मणं ब्रह्मसूत्रं निव ३९ संहत्या
ऽन्योऽन्यमुभयोस्तेजसीशरसंवृते आचम्य रोदसीरवंच ववृधातेऽर्कवह्निवत् ३० दृष्ट्वा स्तुतं जस्तुतयोस्त्रील्लोका
न्यदहन्महत् दह्यमानाः प्रजा सर्वाः सांवर्त्तकममंसत ३१ प्रजोपप्लवमा लक्ष्य लोकव्यतिकरं च तम् मतं च वासुदेव
स्य सजहारार्जुनो द्वयम् ३२ तत आसाद्य तरसादारुणं गौतमी स्तुतम् बंधामर्षताम्राक्षः पशुरशानया यथा ३३
शिविराय निनीषतं दास्ना बध्वारिपुं बलात् प्राहार्जुनं प्रकुपितो भगवान् नृबुजैः क्षणः ३४ मैत्रेयार्थाहं सित्रातुं ब्र-
ह्मबंधुमिमं जहि योऽसाधनागसः स्तुतानवधीन्निशि बालकान् ३५ मत्तं प्रमत्तमुन्मत्तं सत्तं बालस्त्रियं जडम् प्र-
पन्नं विरथं भीतिनरिपुं हंति धर्मवित् ३६ स्वप्राणान्यः परप्राणैः प्रपुष्णात्यघृणः खलः तद्वधस्तस्य हि श्रेयो यो यद्वा
षाद्यात्यधः पुमान् ३७ प्रतिश्रुतं च भवता पांचाल्यैश्चृण्वतो मम आहरिष्ये शिरस्तस्य यस्ते मानिनि पुत्रहा ३८
तदसौ वध्यतां पाप आतताय्यात्मबंधुहा मर्त्तुश्च विप्रियं वीरकृतवान् कुलपासनः ३९

त्यत्र दृष्टान्तः यथा याज्ञिकः पशुमिति रश

नयारज्ज्वा ३३ शोकरोषादि युक्तस्याप्यर्जुनस्य धर्मनिष्ठारख्यापनाय श्रीकृष्णावाक्यम् तदा ह षड्विः शिविराय राजनिवेशाय नेतुमिच्छंतं प्रकुपि
त इवेति ३४ अनागसो निरपराधान् ३५ रिपोरपि स्तुतस्य बालस्य च वधो न धर्म इत्यन्यार्थैर्दर्शयति मत्तं मद्यादिना प्रमत्तमनवहितम् उन्मत्तं य
हवातादिना जडमनुद्यमम् प्रपन्नं शरणागतम् विरथं भग्नरथम् ३६ तद्वधो दंडरूपस्तस्यैव श्रेयः पुरुषार्थः यद्यतो दंडप्रायश्चित्तरहिताद्वा
वात्सपुमानधोयातीति तथा च स्मरंति राजभिर्धृतदंडास्तकृत्वा पापानि मानवाः विधूतकल्मषायांति स्वर्गं सकृत्तिनो यथेति ३७ ३८ ३९

यद्यदिचोदितः तथाऽपि हंतुं नैच्छत् आत्महनं पुन हंतारमपि यतो महान् ४० गोविंदः प्रियः सारथिश्च यस्वसः आत्मजान् शोचंत्यै ४१ त-
यापरिमयेनाहतमानातम् कर्मणो जगुस्सितेन दोषेणावाङ्मुख्यम् अपकृतमपकारिणम् कृपया निरीक्ष्य वामः शोभनः स्वभावापेयस्याः सा
४२ ननामन उवाच चोतिचकाराभ्यां संश्रमः सूचितः बंधनेनानयनमसहमाना ४३ सरहस्यः गोप्यमंत्रसाहितः विसर्गः अस्त्रप्रयोगः उपसं-
श्रमः उपसंहारः ताभ्यां सहितोऽस्त्रसमूहश्च ४४ किंच तस्य द्रोणस्यात्मा देहस्तस्याहं कृपा आसौ अर्द्धत्वे हेतुः पत्नी अर्द्धा बाण आत्मनो
यत्पत्नीति श्रुतेः जायापती अग्निमादधाया तापितिक्रते रुभयोरैककारकत्वावगमाच्च ननु भर्तृरिमृते सा कथं जीवति तत्राह नान्वगादीरसू-
यतो वीरसूः पुत्रवती ४५ तत्तस्माद्गौरवंगुरोः कुलं भवद्भिः रजिनंदुः स्वभासुं नार्हति किंतु पूज्यं वंद्यं च ४६ मृतवत्सा मृतपुत्रा ४७ विपक्षे दो-

एवंपरीक्षता धर्मपार्यः कृष्णेन चोदितः नैच्छत् हंतुं गुरुकृतं यद्यप्यात्महनं महान् ४० अथोपेत्य स्वशिविरंगोविंद
प्रियसारथिः न्यवेदयत्तं प्रियायै शोचंत्या आत्मजान् हतान् ४१ तथाहतपशवत्सा शवद्भ्रमवाङ्मुख्यकर्मजगुस्सि
तेन निरीक्ष्य कृष्णाऽपकृतंगुरोः कृतं वामस्वभावा कृपया ननामच ४२ उवाच चासहस्यस्य बंधनानयनसती मुच्य
तां मुच्यतामेष ब्राह्मणो नितरां गुरुः ४३ सरहस्यो धनुर्वेदः सविस्सर्गोपसंश्रमः अस्त्रग्रामश्च भवता शिषितो यदनु
ग्रहात् ४४ सुएष भगवान् द्रोणः प्रजारूपेण वर्तते तस्यात्मनोऽर्द्धपत्न्यास्तेनान्वगादीरसूः कृपा ४५ तद्धर्मज्ञमहा
भाग भवद्भिर्गौरवंगुलम् रजिनं नार्हति भासुं पूज्यं वंद्यं मभीक्ष्णशः ४६ मारोदीदस्य जननी गौतमी पतिदेवता
यस्याहमृतवत्सा तिरिदिम्यश्च सुखी सुहुः ४७ यैः कोपितं ब्रह्मकुलं राजन्यैरकृतात्मभिः तत्कुलं भूदहत्या शतसानुब
धं मुचापितम् ४८ सूत उवाच धर्मन्याय्यं सकरुणं निर्व्यलीकं सममहत् राजा धर्मसत्ताराज्याः प्रत्य
नंदहृचोदितः ४९ नकुलः सहदेवश्च युयुधानो धनजयः भगवान् देवकीपुत्रो ये चान्ये याश्च योषितः ५० वमाह वैरिति
तेषां राजन्यानां कुलं कर्म कथं भूतम् सातुबंधं सपरिवारम् शत्रुचाशोकेनार्पितं व्याप्तं च ब्रह्मकुलं कर्तृपदहति ४८ धर्म्यमित्यादयो च-
क्रः षट्पणाः पूर्वश्लोकषट्के दृष्टव्याः तत्र धर्म्यं धर्मादनपेतं मुच्यतां मुच्यतामिति न्याय्यं न्यायादनपेतं सरहस्य इत्यादि सकरुणं तस्यात्मनो-
र्दूषितं निर्व्यलीकं तद्धर्ममिति समं मारोदिदिति दुःस्वप्नाभ्योक्तेः महत्तयैः कोपितमिति निपुरोक्त्याहितोपदेशात् एवंभूतं राज्याः वचः हे
दिनाः प्रत्यनंदत् अनुमोदितवान् ४९ नकुलादयश्च प्रत्यनंदन् युयुधानः सात्यकिः ५०

तस्य तथाविधस्य द्रोणेर्वध एव श्रेष्ठः अन्यथाऽस्य नरकपातप्रसंगः स्यात्तदाह नभर्तुरिति अहनूजघान ५१ चतुर्भुजोक्तेरयं भावः श्री
मे एनं हंतुं प्रवृत्ते द्रोणं च सहसा तन्निवारणे प्रवृत्ताया सुभयोः संवारणाया विष्कृतचतुर्भुज इति संदिहानस्य सरल्युरर्जनस्य ५२ वधार्ह-
णः वधार्हः मयैव शास्त्रकृता ब्राह्मणो न हंतव्यः तथाच आततायिनमायांतमपि वेदांगपारगम् जिघांसंतं जिघांसीयान्न तेन ब्रह्महा-
मवेदिति वदता तदुभयमप्यनुशासनं परिपालय ५३ तव च प्रतिज्ञां पूरयेत्याह प्रियां सांत्वयता त्वया यत्प्रतिश्रुतं हननं तच्च सत्यं कुरु प्रियं
च कुरु मत्स्यं मम तत्र वधे भीमस्य प्रियं भवति अवधे द्रोणद्याः ह्ये श्रीकृष्णस्य ५४ हार्दमभिप्रायम् आज्ञाय ज्ञात्वा न ह्यशक्यमुभयं विद-

तत्राहामर्षितो भीमस्तस्य श्रेयान्वधः स्मृतः नभर्तुर्न त्विनश्चार्थेयोऽहनूकृतांश्चिच्छून्तथा ५१ निशम्य भीमग
दितं द्रोणद्याश्च चतुर्भुजः आलोक्य वदनं सरल्युरिदमाह हसन्निव ५२ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मबंधु
न हंतव्य आततायी वधार्हणः मयैवोभयमास्नातं परिपालयानुशासनम् ५३ कुरु प्रतिश्रुतं सत्यं युत्तसांत्वयता-
प्रियाम् प्रियं च भीमसेनस्य पांचाल्यामहमेव च ५४ सूत उवाच अर्जुनः सहसा ज्ञाय हरेर्हार्दमयासि-
ना मणिं जहार मूर्धन्यं हि जस्य सह मूर्धजम् ५५ विमुच्य रशना बद्धबालहत्या हतप्रभम् तेजसामणिना हीनं शि-
विरान्निरयापयतु ५६ वपनं द्रविणादानं स्थानान्निर्यापणं तथा एष हि ब्रह्मबंधूनां वधो नान्योऽस्ति देहिकः ५७ इति श्रीभागव-
पुत्रशोकातुराः सर्वपांडवाः सह कृष्णया स्वानां मृतानां यत्कृत्यं च कुर्निर्हरणादिकम् ५८ सूत उवाच अथ ते संपरेतानां स्वानां
ते महापुराणे प्रथमस्कंधे द्रोणिनिग्रहो नाम सप्तमोऽध्यायः ७
मुदकमिच्छताम् दातुं सकृष्णा गंगायां पुरस्कृत्य ययुः स्त्रियः १ ध्यात् अतोऽस्यायमभिप्राय इति ज्ञात्वेत्यर्थः असिनास्य

देन मूर्धन्यं मूर्धनि जातम् सह मूर्धजं सकेशम् ५५ मणिना च हीनम् निरयापयतु निःसारितवान् ५६ अनेन श्रीकृष्णोक्तं सर्वसं-
पादितमित्याह वपनमिति ५७ निर्हरणं दाहार्थं नयनम् ५८ इति प्रथमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे कुपित द्रोणे रस्त्राद्
क्षापरीक्षितः श्रीकृष्णो न स्तुतिः कुंत्याराज्ञः शोकश्च कीर्त्यते १ तेषां डवाः संपरेतानां मृतानां गंगायां मुदकं दातुम् सकृष्णाः श्रीकृष्णो न स
हिताः स्त्रियः पुरस्कृत्य अग्रतः कृत्वा तस्मिन् कार्ये स्त्रीपुरः सरत्नविधानात् १ ७ ७ ७ ७

निनीयदत्ता हरिपादाञ्जरजःपूतसंरिज्जले पुनर्ग्रहणादादावपि स्नाता इति गम्यते २ कुरुपतिं युधिष्ठिरम् सहाजुजंभी
यादिभिः सहितम् पुत्रशोकान्तोषितिसृण्विरोषणम् ३ मुनिभिः सहितः ४ कितवैर्धूर्तैः दुर्योधनादिभिः द्रौपद्याः कचग्रहणादिनास्व
तनयमायुर्येषां तान् ५ याजयित्वा आधिक्यासंक्षेपः शतमन्योः शतक्रतोरिव ६ शौनेयः शिनेर्नतासात्यकिस्तेन चोद्भवेन च संयुतः
७ गन्धमास्थितः सन् उत्तरां परीक्षित्वा तं भयेन विह्वलां व्याकुलामभिमुखं धावतीमुपलेभे ददर्श ८ उत्तराश्वी कृष्णां प्रार्थयते पाहि पादा

ते निनीयोदकं सर्वे विलप्य च भृशं पुनः आप्नुता हरिपादाञ्जरजःपूतसंरिज्जले २ तत्रासीनं कुरुपतिं धृतराष्ट्रं स
हाजुजम् गांधारीपुत्रशोकान्तोषितां कृष्णां च माधवः ३ सात्वयामोसमुनिभिर्हतबंधूंश्चुचाः पिता नृ भूतेषु
कालस्य गतिं दर्शयन् प्रतिक्रियाम् ४ साधयित्वा जातशत्रोः स्वराज्यं कितवैर्हृतम् याजयित्वा सतां राज्ञः कच
स्पर्शस्तथायुधः ५ याजयित्वा श्वमेधैस्तत्रिभिरुत्तमकल्पकैः तद्यशः पावनं दिक्षु शतमन्योरिवातनोत् ६ आ
मन्त्रपांडुपुत्राश्च शौनेयोद्भवसंयुतः द्रौपायनादिभिर्विप्रैः पूजितैः प्रतिपूजितः ७ गंतुं कृतमतिब्रह्मन् द्वारकारं
मास्थितः उपलेभेऽभिधावतीमुत्तरां भयविह्वलाम् ८ पाहि पाहि महायोगिन् देवदेव जगत्पते नान्यत्त्वदभयं
परमेष्ठिनमस्तुः परस्परम् ९ अभिद्रवति मामीश शरस्तमाय सोविभो कामं दहतुमानाथ मामेगर्भो निपात्यता
म् १० सूत उवाच उपधार्य वचस्तस्या भगवान् नृभक्तवत्सलः अपांडवमिदं कर्तुं द्रौणेरस्त्रमबुध्यत
११ तर्ह्येवाथ मुनिश्रेष्ठ पांडवाः पंचसायुकान् आत्मनो भिमुखान्दीप्तानालक्ष्यास्त्राण्युपाददुः १२ व्यसनं वी-
क्ष्य तत्तेषां मनन्य विषयात्मनाम् सुदर्शनेन स्वस्त्रेण स्वानारक्षाव्यधादिभुः १३

तिहाभ्याम् अन्यस्तु प्रार्थनायोग्यो

नास्तीत्याह लतलतः अन्यमभयं भय रहितं न पश्यामि यत्र लोके परस्परमन्योऽन्यं मूलकर्मवतितत्र ९ प्रकृतं भयमावेदयति अभिद्रवति
अभिमुखं भाषति तत्तमायसंलोहमयं शल्यं यस्य सः अतिकार्षण्यमाह काममिति कामं यथेच्छम् १० पराभवेनातिकुपितस्य द्रौणेः अ-
पांडवं पांडवभृत्यम् इदं विश्वं कर्तुं प्रवृत्तं ब्रह्मास्त्रमबुध्यत ११ अतएव बहुमुखं तदागतमित्याह तर्ह्येवेति १२ ब्रह्मास्त्रस्यास्त्रांतरै-
रनिवर्त्यत्वात्तदुष्परिहरं व्यसनं वीक्ष्य अनन्यविषय आत्मायेषाम् स्वैकनिष्ठानामित्यर्थः १३

वैराट्याः उत्तराया अंतस्थः सन् गर्भमावृतवान् तत्र हेतुः यत आत्मा अंतर्धामी योगेश्वर इति बहिःस्थस्यापि प्रवेशघटनार्थमुक्तम् कुरुणां
तंतवे संतानाय पांडवानामपि कुरुवंशजत्वादेवमुक्तम् १४ अमोघमप्रतिक्रियं च समशाम्य तसंशान्तमासीत् १५ एतद्ब्रह्मास्त्रं शमनमाश्रय
र्यमामंस्थाः नमन्यस्व १६ कृष्णाय सह १७ त्वात्मानं नमस्ये नमस्करोमि ननु कनिष्ठं मां कथं नमस्करोषि तत्राह आद्यं पुरुषम् कुतः प्रकृतेः पर
म् तत्कुतः ईश्वरं प्रकृतेरपि नियंतारम् अतएव सर्वभूतानां मंतर्बहिः पूर्णत्वेनावस्थितम् तथाऽप्यलक्ष्यम् १८ तत्र हेतुः मायैव जवनिका
तिरस्कारिणी तथा आच्छन्मप्रतिच्छन्म अतोऽहं ज्ञातमिदं भक्तियोगं न भिजा केवलं नमस्यामि अधः अक्षजं इंद्रियजं ज्ञानं यस्मात्तम् अव्यय-
मपरिच्छिन्नम् तत्पंचः सूदृढशादेहाभिमानिनां पुंसानलक्ष्यसे १९ किंच परमहंसानां मात्मानात्मविवेकिनाम् ततो मुनीनां मननशीला-
नामपि ततश्चामलात्मनां निवृत्तरागादीनामपि तथा तेन निजमहिम्नानलक्ष्यसे अतो भक्तियोगं विधातुं त्वां वयं स्त्रियः कथं हि पश्येम यद्वा

अंतस्थः सर्वभूतानां मात्मा योगेश्वरो हरिः स्वमायया वृणोर्ध्वं वैराट्याः कुरुतंतवे १४ यद्यप्यस्त्रं ब्रह्म शिरस्त्वमोघं
चाप्रतिक्रियम् वैष्णवं तेज आसाद्य समशाम्य दृग्दृह १५ मामंस्था ह्येतदाश्चर्यं सर्वं चर्यमयेऽच्यते यद्दं मायया दे
व्या सृजत्यवतिहंत्यजः १६ ब्रह्म तेजो विनिर्मुक्तैरात्मजैः सह कृष्णाय प्रयाणाभिमुखं कृष्णामिदमाह पृथासती १७
कुंलकाच्च नमस्ये पुरुषत्वाद्यमीश्वरं प्रकृतेः परम् अलक्ष्यं सर्वभूतानां मंतर्बहिर्वस्थितम् १८ मायाजवनि
काच्छन्ममज्ञाधोऽक्षुजमव्ययम् नलक्ष्यसे सूदृढशानदीनां द्यधरो यथा १९ तथा परमहंसानां मुनीनां ममलात्मनाम्
भक्तियोगविधानार्थं कथं पश्येम हि स्त्रियः २० कृष्णाय वासुदेवाय देवकी नंदनाय च नंदगोपकुमाराय गोविंदाय न
मोनमः २१ नमः पंकजनाभाय नमः पंकजमालिने नमः पंकजनेत्राय नमस्ते पंकजाग्रये २२ यथा हृषीकेश खलेन दे
वकी कंसेन रुद्धाऽतिचिरं शृत्वा पिता विमोचिता अहं च सहात्मजा विभो त्वयैव नाथेन सुदुर्विपद्गणात् २३

परमहंसादीनामपि

भक्तियोगविधानार्थं त्वाम् आत्मारामानप्यचिंत्य निजगुणैराकृष्य भक्तियोगं विधातुं कारयितुमवतीर्णमित्यर्थः २० ज्ञानभक्त्योरशक्यत्वं सुक्ता
पुनः केवलं नमस्करोति कृष्णायैति द्वाप्याम् २१ पंकजनाभौ यस्य पंकजानां मालाऽस्तियस्य पंकजवत्सन्नेनेत्रे यस्य पंकजांकितौ अंघ्रौ य
स्य तस्मै २२ तत्कृतोपकाराननुस्मरति यथेति द्वाप्याम् अयमर्थः मातृतोऽपि मय्यधिका तव प्रीतिः तथा हि हे हृषीकेश यथा देवकी कंसेन
रुद्धा त्वया विमोचिता अहं च तथैव किं विमोचितेति काष्ठा महाविशेष उक्तः तं दर्शयति साऽतिचिरं रुद्धा सती तस्मादेव सह हि विमोचिता तथा

शक्त्याः पितात्मसती नचतस्याः पुनारक्षिताः अस्तिचान्योनाथस्तस्याः अहंतुविपद्गणात् तत्रापिसुदुःशीघ्रं च सात्मजाचक्षये वचना
थेनेति २३ विपद्गणमेवदर्शयति विधातुभीमस्यविषमोदकदानात् महाग्नेः जतुगृहदाहात् पुरुषादाहिडिंबादयोराक्षसास्तेषां दर्शना
त् असत्समायाः द्युतस्यानात् अभितोरक्षिताः आस्पृशमवाम २४ यत्रयासुविपत्क कीदृशं दर्शनम् नास्तिपुनरपिभवदर्शनंयस्या
त् २५ संपदस्तस्यैवैः परिपंथिन्यदत्याह जन्मसत्कुलेजन्मादिभिरेधमानोमदोयस्यसः अभिधातुं श्रीरुष्णागोविंदेतिवक्तुमपि अकिंचना
नागोचरंविषयभूतम् २६ प्रस्तुतमनोरथपूरणायप्रणमति अकिंचनाभक्ताएववित्तं सर्वस्वंयस्यतस्मै ततः किम् निवृत्तागुणवृत्तयोधर्मा
र्यकामविषयायस्मात्तस्मैकुतः आत्मारामाय तत्कुतः शांतायरागादिरहिताय किंच कैवल्यपतये कैवल्यंदातुंसमर्थाय २७ ननुदेवकीपुत्रं

विषममहाग्नेः पुरुषाददर्शनादसत्समायावनवासकृच्छ्रतः मृधेमृधेनेकमहारथारुच्यतोद्रौण्यरुच्यतश्चास्मह
रेऽभिरक्षिताः २४ विपदः संतुनः शश्वत्तत्रतत्रजगद्गुरो भवतोदर्शनयत्स्यादपुनर्भवदर्शनम् २५ जन्मेष्व
र्यभूतश्रीभिरेधमानमदःपुमान् नैवार्हत्यभिधातुं वै त्वामकिंचनगोचरम् २६ नमोऽकिंचनवित्तायनिवृत्तगु
णवृत्तये आत्मारामायशांतायकैवल्यपतयेनमः २७ मन्येत्वाकालमीशानमनादिनिधनविष्णुम् समचरतस्म
र्वचभूतानांयन्मिथः कलिः २८ नवेदकश्चिद्गवश्चिकीर्षितंतवेहमानस्यनृणांविडंबनम् नयस्यकश्चिद्विपिता
ः स्तिकर्हिचित्तुहेष्यश्चयस्मिन्विषमामतिर्नृणाम् २९ जन्मकर्मचविश्वात्मन्नजस्याकर्तुरात्मनः तिर्यङ् नृपिषु
यादस्सुतदत्यंतविडंबनम् ३०

मांकथमेवंस्तौषितत्राह मन्येत्वाकालंननुदेवकीपुत्रम् तत्रहेतवः ईशानंनियंतारम् अ
नादिनिधनसाद्यंतभूत्यम् विष्णुंयत्तम् समंयथाभवतितथासर्वत्रचरंतम् ननुपार्यसारथेः कथंममसाम्यंतत्राह यत्रयतः त्वत्तोनिमि
तभूतात् भूतानामेवमिथः कलिः कलहोभवति ननुस्वतरुवयिवैषम्यम् २८ ननुनिग्रहानुग्रहरूपंमयिप्रसिद्धं वैषम्यमत आह नवेदे
ति नृणांविडंबनमनुकरणमीहमानस्यकुर्वतः यस्मिंस्त्वयिविषमामतिः अनुग्रहनिग्रहरूपाभवति २९ अजस्यजन्म अकर्तुः कर्मति
र्यभूवरादादिरूपेण नृपुरामादिरूपेण ऋषिषुवामनादिरूपेणयादस्तमत्स्यादिरूपेण ३०
श्रीगणेशायनमः श्रीगोपालरुष्णायनमः

नरविडम्बनमत्याश्चर्यमित्याह गोपीति यशोदात्वयिकृतागसिदधिभांडस्फोटनं कृतवतियाव हामरज्जुं आददेजग्राह तावत्तत्क्षणमेवयाते
दशा अवस्थासामांविमोहयति किंभूतस्य अश्रुभिः कलिलं व्यामिश्रमंजनं ययोस्ते च ते संप्रमेव्याकुले अक्षिणीयस्मिन् तद्वच्चक्रं निनीय अधः
कृत्वा ताडयिष्यतीति भयस्य भावनया स्थितस्य यत्नयतः त्वत्तः भीरपि स्वयं विभोति तस्य ते दशा ३१ अतएव जगन्मोहनतया दुर्ज्ञेयत्वात्तवज
व्यादि बहुधा वर्णयन्तीत्याह केचिदिति चतुर्भिः पुण्यश्लोकस्य प्रियस्य युधिष्ठिरस्य कीर्तये यदोरेव कीर्तय इति मलयस्य कीर्तये वंशो वाचं द
नम् ३२ तथा वसुदेवस्य भार्यायां देवक्यामज एव त्वमभ्यगात् पुत्रत्वमिति शेषः प्रथमपुरुषस्त्वार्थः अर्भत्वमिति पाठः सगमः ताभ्यामेव पू-
र्वं कृतपः पृथिरूपाभ्यां याचितः सन् अस्य जगतः क्षेमाय ३३ आत्मभावेति ब्रह्म प्रार्थनस्य प्राधान्यविवक्षया ३४ मतांतरम् परमानंदस्वरू-

गोप्याददेत्वयिकृतागसिदामतावद्याते दशाः शुकलिलांजनसंप्रमाक्षम् वच्चक्रं निनीय भवभावनया स्थितस्य सा
मांविमोहयति भीरपि यद्विभोति ३१ केचिदाहुरजं जातं पुण्यश्लोकस्य कीर्तये यदोः प्रियस्यान्ववाये मलयस्येव चं-
दनम् ३२ अपरे वसुदेवस्य देवक्या याचितोऽभ्यगात् अजस्त्वमस्य क्षेमाय वधाय च स्मरहिषाम् ३३ भारवतर
णा यान्ये भवो नावद्वदधौ सीदं त्याभूरिभारेण जातो ह्यात्मभावाऽर्थितः ३४ भवेऽस्मिन् कुश्र्यमानानां मविद्या
कामकर्मभिः श्रवणस्मरणाहर्णिकरिष्यन्निति केचन ३५ शृण्वन्ति गायन्ति गृणन्त्यपीक्ष्यांशः स्मरन्ति नंदन्ति त
वेहितं जनाः तएव पश्यन्त्यचिरेण तावकं भवप्रवाहोपरमं पदांबुजम् ३६ अप्यद्य नस्त्वं स्वकृते हितप्रभो जिहास
सि स्थितस्सहृदोऽनुजीविनः येषां न चान्यद्भवतः पदांबुजात्परायणं राजसूयं योजिता हसाम् ३७

पाज्ञानमविद्या ततो देहाद्यभिमानात्कामः ततः कर्माणि तैश्च कुश्र्यमानानां तन्निरुत्तये श्रवणाद्यहर्णिकर्माणिकरिष्यन् ३५ अस्य पक्षस्य
सिद्धांततामभिप्रेत्य श्रवणादिफलमाह शृण्वन्तीति नंदन्ति अन्यैः कीर्त्यमानमभिनंदन्ति ये जना ईहितं चरितं तावकं त्वदीयं पदांबुजं तएव प
श्यन्त्येव अचिरेणैवेति च सर्वत्रावधारणम् कीदृशम् भवप्रवाहस्य जन्मपरंपराया उपरमोयस्मिन् तत् ३६ इदानीं तवास्मत्परित्यागोऽनु
चित इत्याशयेनाह अपीति चतुर्भिः हे प्रभो सहृदोऽनुजीविनश्चनोऽद्य अपि स्थित्वं जिहाससि येषामस्माकमन्यत्परायणं नैवास्ति तत्कुतः
यजसूयं योजितमहोदुःखं ये स्तेषाम् स्वानां कृतमीहितमपेक्षितं येन तस्य संबोधनम् विसर्गात्पारेल्वं पदविशेषणम् ३७ ७ ७

अ-
८

ननु तत्पदं धरो वदतः पुनश्च पांडवाः शूराः समर्थाश्च तत्किं कार्पण्यं भाषसे अत आह केवयमिति यार्हं भवतोः दर्शनं यदा त्वमस्मान्न पश्यसि
तदा नाम मरुताभ्यां नाम्ना विख्यात्वा रूपेण समुत्पन्ना च यदुभिः सहिताः पांडवानाम केवयं न केऽपि अतितुच्छा इत्यर्थः दृषाकाणामाशितु
तीति न्यादृशं नेययान किं निन्नाम च रूपं च तद्वत् ३८ किंच यथेदानीमियमस्मत्साल्याभूमिः स्वैरसाधारणैर्वज्रैः कुशादिभिर्लक्षणैर्विलक्षितं
श्रान्तिस्तत्पदैरंकिता सती भाति तत्र तदा त्वयि निर्गते सति न शोभिष्यते ३९ अपिच इमे जनपदादेशाः स्मृद्धाः सप्त स्मृद्धाः संतः ४० गमने
पांडवानामकुशलम् अगमने च यादवानामपि कथयतो व्याकुलचित्ता सती तेषु स्नेहनिवृत्तिं प्रार्थयते अथेति विश्वेशोत्पादिसंबोधनानि स्नेह
ल्लेखे सामर्थ्यरूपेणापनाय हृदं संतम् ४१ ततः किमत आह त्वयि अतः अनन्यविषया सती मे मतिः रतिमुद्रहतात् अनवच्छिन्नां प्रातिवरोचित्य

केवयं नामरूपाभ्यां यदुभिः सह पांडवाः भवतो दर्शनं यार्हं दृषाकाणामिवेशितुः ३८ नेयं शोभिष्यते तत्र यथेदानीं
गदाधर लक्ष्मणदेरंकिता भाति स्वलक्षणविलक्षितैः ३९ इमे जनपदाः स्मृद्धाः सप्त कौपथिर्वारुधः वनादिनयदन्वतो
ह्यधते तव वीक्षितैः ४० अयं विश्वेश विश्वात्मन् विश्वमूर्तेस्वकेषु मे स्नेहपाशमिमां छिदि हृदं पांडुपुत्राणि ४१
त्वयि मे अनन्यविषयामतिर्मकपतेः सकृत् रतिमुद्रहतादद्वागगेवो धिसुदन्वति ४२ श्रीकृष्णकृष्ण सर्ववृष्णपूर्यभा
वनिधुयाजन्यवशदहनाजपवर्गवीर्य गोविंदगोहिजस्ररार्तिहरावतारयोगेश्वरारिवल्लगुरो भगवन्नमस्ते ४३
सूत उवाच पृथयेत्येकलपदैः परिणूताखिलोदयः मंदजहासर्वकुटामो हयन्निवमायया ४४ त्वया दामित्यु
पामेच्यप्रविश्य गजसाहस्यम् स्त्रियश्च स्वपुरयास्यन् प्रेम्णाराजानि वारितः ४५

र्थः ओषं पूरम् यथा गंगा यतिबंधं न गणयति

एवं यतिरपि विद्यान्मागणयत्विति भावः ४२ एवमभ्यर्थ्य पुनः प्रणमति हे श्रीकृष्णा तेन मे उपकाराननुस्मरंती बहधा संबोधयति कृष्णसस्य अ
र्जुनस्य सस्ये रूपा नाम पद्मपेठ अवन्त्येष्टुम्यैद्रुह्यंतिये राजन्यास्तेषां वंशस्य दहन एवमप्यनपवर्गवीर्य अक्षीणप्रभाव गोविंदप्राप्तकायधेनौ च
य गोहिजस्रराराणामार्तिहरो वतारो यस्येति ४३ कलानिमधुराणि पदानियेषु तैर्वीर्यैः परिणूतोऽखिल उदयो महिमा यस्य सः पुस्तता विल्य स्मा
त् परिणूतोति वक्तव्ये दीर्घच्छंदोऽनुरोधेन मंदमीषत् तस्य हास एवमाया वक्ष्यति हि हासो जनोन्मादकरी च मायेति ४४ त्वयि मे अनन्यविषयामति
मिति यत्प्रार्थितं तदा दमित्यं गोहिजस्ररस्थानात् गजसाहस्यमागत्य पश्चात्तां चान्याश्च सप्तदाप्रमुखाः स्त्रिय उपामं चानुजाप्य स्वपुरं यास्यन् राराजा युधि

ष्ठिरेण प्रेम्णाऽत्रैव किंचित्कालं निवसेति संप्रार्थ्य निवारितः ४५ ७.

३३

अथभीष्मनिर्याणोत्सवंवक्तुमुपोद्वातकथांप्रस्तौति व्यासाद्यैः प्रबोधितोऽपिशुचाव्यासः सन्नाबुध्यत विवेकं न प्राप कुतः ईश्वरेहाया अ-
ज्ञैः स्वभक्तभीष्मनिर्याणमहोत्सवायराज्ञासहकुरुक्षेत्रंगंतव्यम् तत्रतन्मुखेनैवायंप्रबोधनीय इति ईश्वराभिप्रायः कार्यद्वयविधायकस्तम-
जानद्विरित्यर्थः श्रीकृष्णोनापिप्रबोधितोनाबुध्यत अत्रहेतुः अद्भुतकर्मणेति यथाकुरुपांडवसंधानार्थंगतोऽपियथोचितमेववदन्नपि
विग्रहमेवदृढीकृतवान् एवमत्रापिप्रबोधयन्नबोधमेवदृढीचकारेत्यर्थः ४६ अबोधमेवप्रपंचयति आहेतिषड्विः प्राकृतेनाविवेकव्यासे-
नात्मनावित्तेन हेविप्राः ४७ पारक्यस्यश्वसृगालाद्याहारस्यदेहस्यार्थेमेमया अक्षौहिणीः अक्षौहिण्यः अक्षौहिणीप्रमाणंतुव्यासेनोक्त-
म् अक्षौहिणीप्रसंख्यातारथानां द्विजसत्तमाः संख्यागणनतल्लक्षैः सहस्राण्येकविंशतिः शतान्युपरिचैवाष्टौ तथाभूयश्चसप्ततिः गजा-

व्यासाद्यैरीश्वरेहाज्ञैः कृष्णोनाद्भुतकर्मणा प्रबोधितोऽपीतिहासैर्नाबुद्ध्यतशुचाऽर्पितः ४६ आहराजाधर्मसक्तश्चिं-
तयन्सकृद्दावधम् प्राकृतेनात्मनाविप्राः स्नेहमोहवशंगतः ४७ अहोमेपश्यताज्ञानं हृदि रूढं दुरात्मनः पारक्य
स्यैवदेहस्यबन्धोमेः क्षौहिणीर्हताः ४८ बालद्विजसुहृन्मित्रपितृभ्रातृगुरुद्वहः नमेस्यान्निरयान्मोक्षोह्यापिव
र्षायुतायुतैः ४९ नैनोराज्ञः प्रजाभर्तुर्धर्मयुद्धेवधोद्विषाम् इतिमेनतुबोधायकल्पतेशासनंवचः ५० स्त्रीणांमद्व-
तबधूनाद्रोहोयोः साविहोस्थितः कर्मभिर्गृहमेधीयैर्नाहंकल्योव्यपोहितुम् ५१

नांचप्रसंख्यानमेतदेवप्रकीर्तितम् ज्ञेयंशतसहस्रंतुसहस्राणिनवैवतु नराणामपिपंचाशच्छतानित्रीणिचैवहि पंचषष्टिसहस्राणित-
थाश्वानांशतानिच दशोत्तराणिषट्प्राहुः संख्यातल्विदोजनाः एतामक्षौहिणींप्रादुर्यथावदिहसंख्ययेति ४८ सकृदः संबंधिनः मित्रा
णिसखायः पितरः पितृव्याः ४९ द्विषांवधः एनः पापंनभवतीतियत् शासनं शिक्षारूपंवचः कुतो न कल्पतेयतस्तद्वचः प्रजाभर्तुरेव अयंभा-
वः स्वप्रजानामन्यतोबाधेप्रसक्तेतद्वधोऽनुज्ञातः दुर्योधनेनतुप्रजायांपाल्यमानायांमयाकेवलंराज्यलोभेनहतत्वात्पापमेवेदमिति ५० किं
च युद्धेपुंसांवधोभवतुनामधर्मः स्त्रीणांतुमयाहताबंधवोयासांतासांयोः सौद्रोहोऽनुद्विष्टोऽप्युत्थितः तंव्यपोहितुमपाकर्तुंकल्पः सम-
र्थोनाहंगृहमेधीयैर्गृहाश्रमविहितैः ५१

ननु सर्वपापानंतरतिब्रह्महत्यायोः श्रमोपेनयजतेयउचैनमेवंवेदंतिश्रुतेः पापमश्रमोपेननश्येदेवेत्याशंक्य अविवेकविज्ञाभितहेतुवाद
माभिन्यनिराकरोति यथाघनपंकेनपंकांभोनमृज्यते यथावासुरालेशकृतमपाविच्यंबह्यासुरयानमृज्यते तथैवभूतहत्यामेकाग्रमा
दतोजातांबुद्धिपूर्वादिस्मायायैर्यज्ञैर्माधुंशोधयितुंनार्हतीति ५२ इतिप्रथमेटीकायांअष्टमोऽध्यायः ८ युधिष्ठिरायभीष्मोऽप्येकसर्वध
र्मनिरूपणम् कृष्णास्तुतिश्चमुक्तिश्चनवमेतस्यवर्ण्यते १ यदर्थंतस्याविवेकः श्रीकृष्णोनसंवर्द्धितः तद्दर्शयति इतीति सर्वेषांधर्माणां-
विविक्तयावेदितुमिच्छया विनशनंकुरुक्षेत्रम् देवव्रतोभीष्मः १ संतःश्रेष्ठाअश्वायेषुतैरथैः २ ३ ४ तन्नतदातत्रासन्नतक्षणमेवाग

यथापंकेनपंकांमःसुरयावासुराकृतम् भूतहत्यांतथैवैकांनयज्ञैर्माधुंमर्हति ५२ इतिश्रीभागवतेमहापुरा
णोप्रथमस्कंधेकुंतीस्तुतियुधिष्ठिरानुतापोनामाष्टमोऽध्यायः ८ सूतउवाच इतिभीतःपजाद्रोहात्सर्व
धर्मविविक्तया ततोविनशनंप्रागाद्यन्नदेवव्रतोऽपतत् १ तदातेज्यातरःसर्वेसदश्वैःस्वर्णभूषितैः अन्वगच्छन्
रथैर्विप्राव्यासधोम्यादयस्तथा २ भगवानपिविप्रैरर्थेनसधनजयः सतैर्व्यरोचतनूपः कुबेरइवगुह्यकैः ३ द
ह्यानिपतितंभूमौदिवश्च्युतमिवामरम् प्रणोमुःपांडवाभीष्मसानुगाःसहचक्रिणा ४ तत्रब्रह्मर्षयःसर्वदेवर्षय-
श्चसत्तमं राजर्षयश्चतत्रासन्नद्रुंभरतपुंगवम् ५ पर्वतो नारदोद्योम्योभगवान्ब्यादरायणुः बृहदश्वोभरद्वाजः
सशिष्यारेणुकासुतः ६ वसिष्ठइंद्रप्रमदस्त्रितागृत्समदोऽसितः कक्षीवान्गोतमोऽत्रिश्चकौशिकोऽथसुदर्शनः
७ अन्येचमुनयोब्रह्मन्ब्रह्मरातादयोमलाः शिष्यैरुपेता आजगमुः कश्यपागिरसादयः ८ तान्समेतान्ब्रह्मा
मागात्तुपलभ्यवसूतमः पूजयामासधर्मज्ञोदेशकालविभागवित् ९ कृष्णाचूतस्त्वभावज्ञासीनजगदीश्व
रम् हृदिस्थंपूजयामासमोययोपात्तविग्रहम् १० पांडुपुत्रात्तुपासीनान्प्रथममसंगतान् अभ्याचक्षानुरागा
स्यैरधीभूतनचक्षुषा ११

तादस्यर्थः भरतपुंगवंभीष्मम् ५ रेणुकासुतः परशुरामः ६ ७ ब्रह्मरातःशक्रः आंगिरसोबृहस्पतिः

८ वसूतमोभीष्मः ९ हृदिस्थंसंतपुरतश्चासीनंपूजयामास १० उपासीनान्समीपेउपविष्टान् प्रथमोविनयः प्रेमस्नेहः ताभ्यांसंगता
नुपसन्नान् पादांतरताभ्यामवनतान् अभ्याचक्षअभ्यभाषत अनुरागास्यैः स्नेहाशुभिः अधीभूतेनचक्षुषाउपलक्षितः ददर्शतिवा ११

अभिभाषणमाह अहो इत्येकादशभिः हे धर्मनन्दनाः किं वृथया भवत्येवं जीवितुं नार्हय यूयमिति यत् एतदहो कष्टं जुगुप्सितम् अहो अन्या
य्यंचैतत् यतो यूयं विप्राः धर्मोऽच्युतश्चाश्रयो येषां ते १२ किंच संस्थिते मृते बालाः प्रजाः पुत्राय स्याः सा वधूश्चेति दैन्यं दर्शितम् तोकान्य
पत्या नितहृती अपत्यैः सह कुशान् प्राप्तेत्यर्थः १३ कालकृतत्वेन शोकं वारयति सर्वमिति द्वाभ्याम् भवतामपि यद्दृशेयस्य वशावर्त्ता १४
अहो दुर्घटघटनापदुः काल इत्याह यत्रेति कृष्णोऽर्जुनः अस्त्री धन्या ततः तत्रापि विपत् पुण्यशारीरबलारुन्ने पुण्यशस्त्रदेवसंपत्तावपी
त्यर्थः १५ ननु कृष्णकथं कालोऽतिक्रमेदित्यपेक्षायामाह न ह्यस्य श्रीकृष्णस्येत्यंगुल्यानिर्दिशति विधिसितं कर्तुमिष्टं यत् यस्य विधिसि
तस्य जिज्ञासया १६ इदं सखादिदेवतंत्रमीश्वराधीनम् व्यवस्य निश्चित्य तस्येश्वरस्यानुविहितः अनुवर्त्तमानं कर्त्तरिक्तः हे नाथ कुल

अहो कष्टमहो न्याय्यं यद्युयं धर्मनन्दनाः जीवितुं नार्हय किं वृथया विप्रधर्माच्युताश्रयाः १२ संस्थितेति रथे पांडो पृथा
बालप्रजावधूः युष्मत्कृतं बहून्कुशान् प्राप्तातो कवतीमुहुः १३ सर्वकालकृतं मन्ये भवतां च यदप्रियम् सपालो यद्
शैलोको वायोरिव धनावलिः १४ यत्र धर्मसूतो राजा गदापाणिर्दुर्कोदरः कृष्णोऽस्त्रीगां डिवचापसहत् कृष्णस्त
तो विपत् १५ न ह्यस्य कर्हि चिद्राजन् पुमान् वेदविधिसितम् यदि जिज्ञासया युक्ता मुह्यते कवयोऽपि हि १६ त
स्मादिदं देवतंत्रं व्यवस्य भरतर्षभ तस्यानुविहितो नाथानाथपाहि प्रजाः प्रभो १७ एष वै भगवान् साक्षादाद्यो ना
रायणः पुमान् मोहयन्मायया लोकंगूढश्चरति वृष्णिषु १८ अस्यानुभावं भगवान् वेदगुह्यतमं शिवः देवर्षिर्ना
रदः साक्षाद्भगवान् कपिलो नृप १९ यमेन्यसे मातुलेयं प्रियं मित्रं सहतमम् अकरोः सचिवदूतसौहृदादयसार
थिम् २० सर्वात्मनः समदृशो ह्यहं यस्यानहंकृतेः तत्कृतं मतिवैषम्यं निरवद्यस्य न क्वचित् २१

परंपरागतस्वामिन् प्रभो समर्थ

अनाथाः प्रजाः पाहि १७ अनुविधेयः परमेश्वरश्च श्रीकृष्ण एवेत्याह एष एव भगवान् सर्वेश्वरः यतः आद्यः पुमान् तच्च कुतः यतो नारायणः सा
क्षात् १८ तदुपपादयति अस्येति अनुभावं प्रभावम् १९ त्वमज्ञानात् यमेवं मन्यसे मातुलेयं देवक्याः सुतं प्रियं प्रीतिविषयम् मित्रं प्रीतिक
र्त्तारम् सहतममुपकाराननपेक्ष्योपकारकंच सौहृदादिश्वासात् अकरोः कृतवानसि सचिवं मंत्रिणम् २० नन्वीश्वरश्चेत्येकं कथं नीचे सार
थ्यादौ प्रवृत्तस्तत्राह सर्वेति तत्कृतं नीचोच्चकर्मकृतं मम योग्यमयोग्यमिति मते वैषम्यं क्वचिदपि नास्ति कुतः निरवद्यस्य रागादिभूत्यस्य त
त्कृतः अनहंकृतेः तच्च कुतः अहं यस्य तदपि कुतः समदृशः तत्रापि हेतुः सर्वस्यात्मनः यथेष्टं वा हेतुहेतुमद्भावः २१

तथाऽपि मन्त्रोदि हं भूष अनुकंपितमनुकंपाम् २२ इदानीं सदेहत्यागपर्यंतं श्रीकृष्णावस्थानं प्रार्थयते भक्तयेति दास्याम् २३ यावदिदं वि-
लंबं द्योतयति अहं हि नो मित्यजामीति स्यात्तत्र च इदमित्यनात्मत्वेन जातम् प्रसन्नहासेन अरुणलोचनाभ्यां च उल्लसद्भुत्तिरंभुस्वांघुजं यस्य ध्या-
नसदृशं चाविषयः योऽन्ये धिं त्यते केवलं सोऽग्रतः स्थितः सन्ध्यां प्रतीक्षतामित्यर्थः २४ तत्तस्मान्नुक्तं पंचाक्षरमाकर्ण्य २५ पुरुषस्वभावेन विहितान्
रज्जातिसाधारणान् वर्णयामासेति तृतीयेनान्वयः यथा वर्णं वर्णधर्मान् यथाश्रममाश्रमधर्मांश्च वैराग्यरागाभ्यामुपाधिभ्यां क्रमेणास्नातमुभय-
निवृत्तिप्रवृत्तिरूपम् लक्षणं येषां तान् २६ पुनस्तत्रैव विशेषमाह दानेति मोक्षधर्मान् शमदमादीन् भगवद्दर्मान् दारितोषणान् द्वादश्यादिनि-

तथाऽप्येकांतभक्तेषु पश्यन्मूपांनुकंपितम् यन्मोःसंस्त्यजतः साक्षात्कृष्णो दर्शनमागतः २२ भक्त्या वैश्यमनोयस्मि
न्वाचायन्नामकीर्तयन् त्यजन्कलेवरं योगी मुच्यते कामकर्मभिः २३ सदेवदेवो भगवान्प्रतीक्षतां कलेवरं यावदिदं हि
नो म्यहम् प्रसन्नहासारुणलोचनो ल्लसन्भुस्वांघुजो ध्यानपथश्चतुर्भुजः २४ स्तूत उवाच पुथिष्ठिरस्तदा
कथ्येशायानं शरफंजरे अपृच्छद्विविधान् धर्मान् नृधीणां चानुशृण्वताम् २५ पुरुषस्वभावविहितान्यथा वर्णयथा
श्रमम् वैराग्यरागोपाधिभ्यामास्नातो भयलक्ष्णान् २६ दानधर्मान् राजधर्मान् मोक्षधर्मान् विभागशः स्वीधर्मा
न् भगवद्दर्मान् समासव्यासयोगतः २७ धर्मार्थकाममोक्षांश्च सहोपायान्यथा मुने नानाख्यानेति हासेषु वर्णयामा
सतत्त्ववित् २८ धर्मप्रवदतस्तस्य सकालः प्रत्यक्षस्थितः यो योगिन् शृङ्खलसूत्योर्वा छितस्तूत्तरायणः २९ तदोप
सहस्रगिरः सहस्रणी विमुक्तसंगं मन आदिपूरुषं कृष्णो लसतीतपदे चतुर्भुजं पुरःस्थितेः मीलितदृग्व्यधारयत्
३० विशद्वयाधारणया हताशमस्तदीक्षयैवाशुगता बुधश्रमः निवृत्तसर्वेन्द्रियवृत्तिविभ्रमस्तथावजन्मविसृजन् ज
नाहं नम् ३१

यमरूपान् समासव्यासौ संक्षेपविस्तारौ तावेव योगौ उपायौ ततः ताभ्याम् २७ धर्मादींश्च यथाधिकारं प्रतिनियतोपायसहितान्
प्रकाशयत् नानाख्यानेषु ये ये इति हासास्तेषु यथासंति तथा वर्णयामासेति २८ छंदेनेच्छया मूर्त्यस्य २९ सहस्रणीः युद्धे समीपस्थान् सह-
स्रं रथिनो नयति पालयतीति सहस्रणीर्भीष्मः सहस्रिणीरिति पाठे सहस्रार्थवती गिरः लसंतौ पीतौ पदौ यस्य तस्मिन् अमीलितदृगे व मनो व्यधार-
यत् ३० अनयैव विशद्वयाधारणया हतमशमं यस्य सः तस्य श्रीकृष्णस्येक्षयारूपादृश्यैव गत आशुधश्चमो यस्य सः अतएव निवृत्तः सर्वेन्द्रियवृत्तीनां
विभ्रमः विविधं भ्रमणं यस्यास्यः जन्यं देहम् ३१

परमफलरूपां श्रीकृष्णोदतिं प्रार्थयितुं प्रथमं स्वकृतमर्पयति इति नानाधर्माद्युपायैर्मतिर्मनोधारणलक्षणा उपकल्पिता समर्पिता क सात्त्वतानां पुं
गवे श्रेष्ठे भगवति वितृष्णानिष्कामा अवितृष्णोतिवाछेदः अवितृष्णेत्यर्थः विगतो भूमायस्मात्तस्मिन् यमपेक्ष्यान्यत्र महत्त्वं नास्तीत्यर्थः तदेव पर
मैश्वर्यमाह स्वस्वरूपं स्वस्वरूपभूतं परमानंदमुपगते प्राप्तवत्येव क्वचित् कदाचित् विहर्तुं क्रीडितुं प्रकृतिं योगमाया मुपेयुषि स्वीकृतवति न तु स्वस्व
पतिरोधानेन जीववत्पारतंत्र्यमित्यर्थः विहर्तुमिति यदुक्तं तत्प्रपन्नयति यत्प्रयतः प्रकृतेर्भवप्रवाहः सृष्टिपरंपराभवति ३२ इदानीं श्रीकृष्णामूर्तिं
वर्णयन्नरतिं प्रार्थयते त्रिभुवनकमनं त्रिलोक्यामेकमेव कमनीयं यत्तद्वपुर्दधाने रतिर्मेऽस्तु कथं भूतं वपुः तमालवत् नीलो वर्णो यस्य तत् प्रातः-
कालीनारवेः करादवस्वत एव गौरे पीते वरे निर्मले च अंबरे यस्मिन् तत् अलककुलैरुपर्याद्युतमाननाब्जं यस्मिन् तत् विजयसखे पार्थसारथी अ-
नवद्या अहैतुकी फलाभिसंधिरहितारतिरस्तु ३३ विजयसरिवत्त्वमेवानुवर्णयन्नरतिं प्रार्थयते युधियुद्धे तुरगाणां स्वरुरजस्तुरगरजः तेन विधूम्ना

श्रीष्म उवाच इति मतिरुपकल्पिता वितृष्णा भगवति सात्त्वतपुंगवे विभूम्नि स्वस्वरूपमुपगते क्वचिद्विहर्तुं
प्रकृतिमुपेयुषि यद्वपुः प्रवाहः ३२ त्रिभुवनकमनं तमालवर्णं रविकरगौरवरांबरदधाने वपुर्लककुलाद्युतमाननाब्जं
विजयसखेरतिरस्तु मे नवद्या ३३ युधितुरगरजो विधूम्नविध्वक्चलुलितश्चमवार्यलंकृतास्ये मम निशितशरैर्वि-
भिद्यमानत्वं च विलसत्कवचं स्तु कृष्णा आत्मा ३४ सपदि सरिवच्चो निशम्य मध्ये निजपरयोर्बलयोरथ निवेश्य स्थि-
तवति परसेनिकायुरक्षणा हृतवति पार्थसखेरतिर्ममास्तु ३५

धूसरास्ते च ते विध्वक् इतस्ततश्चलंतः कचाः कुंतलाः तैर्लुलितं विकीर्णं चमवारिस्वेदविंदुरूपं तेन भक्तवात्सल्यद्योतकेनालंकृतमास्यं य-
स्य तस्मिन् श्रीकृष्णो ममात्मा मनोऽस्तरमतामित्यर्थः पुनः किं भूते मदीयैर्निशितैस्तीक्ष्णैः शरैर्विभिद्यमाना लवकुयस्य तस्मिन् शरैरेव वि-
लसत्तुद्यत्कवचं यस्य तस्मिन् ३४ किंच सपदीति सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत यावदेतान्निरीक्षेहं योत्सुकामानवस्थिता
नितिसरस्युरर्जुनस्य वच्चो निशम्य सपदितल्लक्षणमेव स्वपरयोर्बलयोः सैन्ययोर्मध्ये स्थिते पार्थसखेरतिरस्तु तत्र स्थित्वा हृतं सरव्यं दर्शयति
परस्य दुर्योधनस्य सेनिकानामायुरक्षणा कालहृत्वा हृतवति असौ भाष्मः असौ द्रोणः असौ कर्ण इति तत्तत्तददर्शनव्याजेन दृष्ट्वैव सर्वेषा-
नायुराकृष्यार्जुनस्य जयं कृतवतीति ३५

न केवलमर्कनस्य सपत्न्यापुर्हरणेनैव जयपावहन् किंलविद्याहरणेनापीत्याह व्यवहितादूरेस्थिताया पृतनातस्यासुरवमिवसुरवमयेस्थिता
नृमीयादीन्निरीक्ष्येत्यर्थः स्वजनवधादिमुखस्य निवृत्तस्य तदुक्तंगीताक्त एवमुक्तार्जुनः संस्येरथोपस्तुउपाविशत् विसृज्यसशरं चापंशो
कसंनिम्नयानसदति कुमतिमहं हंतेत्यादिकुबुद्धिम् ३६ ममतुमहंतमनुग्रहं कृतवानित्याह द्वाभ्याम् स्वनिगमम् अशस्त्र एवाहं साहाय्यमात्रं
करिष्यामीत्येवंभूतां स्वप्रतिज्ञां हित्वा श्रीकृष्णशस्त्रं ग्राहयिष्यामीत्येवंरूपां मत्प्रतिज्ञां मृतसत्ययथाभवति तथा अधि अधिकां कर्तुं योरयस्थः
सन्नययुतः सहसैवावतीर्णः सन्त्योः भ्रयात् अभिसुरवमधावन् इमं हंतुं हरिः सिंह इव किंभूतः धृतरथचरणः चक्रं येन सः तदाच संरंभेण
पालुष्यमीत्यविस्मृतेरुदरस्थसर्वभूतभुवनभारेण प्रतिपदं चलद्गुः चलंतीगौः पृथ्वीयस्मात्सः तेनैव संरंभेण पथिगतं पतितमुत्तरीयं वस्त्रं यस्य

व्यवहितपृतनासुरवं निरीक्ष्य स्वजनवधादिमुखस्य दोषबुद्ध्या कुमतिमहरदात्मविद्ययायश्चरणरतिः परमस्य तस्य मे
स्तु ३६ स्वनिगममपहाय मत्प्रतिज्ञां मृतमाधिकर्तुं भवपुत्तोरयस्थः धृतरथचरणोः भ्रयाच्चलद्गुर्हरिरिव हंतुं मिभंग
तोत्तरीयः ३७ शितविशिरवहतो विशीर्णदंशः क्षतजप रिपुत आततायिनो मे प्रसममभिससारमहृदार्थं सभवतु
मे भगवान् गतिर्मुकुंदः ३८ विजयरयकुटुंब आत्ततोत्रे धृतहयरश्मिभित्तच्छ्रियं क्षणीये भगवतिरतिरस्तु मे सुमू
र्षीर्यमिह निरीक्ष्य हतागताः स्वरूपम् ३९

समुकुंदो मे गतिर्भवत्वित्युत्तरेणान्वयः ३७ एवं यदाऽभ्रयात्तदास्पृश्यमानस्यातता
यिनो धन्विनो मे शितैस्ताक्ष्णैर्विशिखैर्हतः अतो विशीर्णदंशः क्षतकवचः क्षतजेन रुधिरं पारिप्लुतः व्यासः सन् प्रसमं बलाद्वारयंतमर्जुन
मप्यतिक्रम्य महृदार्थं मभिससार अभिजगाम एवं यो लोकप्रतीत्याऽर्जुनपक्षपातीवलक्षितः वस्तुतस्तममैवानुग्रहे कृतवान् यच्च इत्तेनो
क्तं वचो मा मृषाऽस्त्वितिसंभगवान् मे गतिर्भवत्वित्यर्थः ३८ तदेव मन्यायैरपि मृत्युरक्षाव्यग्रे कृष्णोरतिमाशास्ते विजयोऽर्जुनः तस्य रथा एव
कुटुंबमकृत्यैरपि रक्षाणीयो यस्य तस्मिन् आत्ततोत्रं प्रतोदो येन तस्मिन् धृताश्च ते हयानां रश्मयः प्रग्रहास्ते संतियस्यतस्मिन् भीत्यादिभ्यश्च
त्यनकासां तादपरिशिशब्दादिभिः तच्छ्रिया तया सारथ्यभिर्या ईक्षणीये शोभमाने सुमूर्षोर्मर्तुमिच्छोः नन्वन्यायवर्तिनिकमिति रतिः प्रार्थ्य-
तोऽत आह भगवत्यर्चिं सौख्यं तदाह इह युद्धे हताः सर्वे यं निरीक्ष्य स्वरूपं तत्समानं रूपं गताः प्राप्ता इति दिव्यदृष्ट्या पश्यन्नाह ३९ ५५

क्षत्रधर्मेण युध्यमानास्तत्त्वरूपं प्राप्नुयितुं तन्न विप्रम् यतो मदां धा अपि प्राप्नुयितुं ललितगतिश्च विलासश्च रासादिः मंजुगत्यादिभिरात्मा
यैस्तदीयैर्वा कल्पित उरुमानः पूजायासांताः अत उक्तं नमदेनां धा विचशाः अत एव तदेकचित्तत्वेन तस्य कृतं कर्म गोवर्द्धनोद्धारणादिकमनुक
तवत्योगोपवध्यो यस्य प्रकृतिस्वरूपमगन् अगमन् मकारलोपस्वार्थः किल प्रसिद्धम् तस्मिन्नेरतिरस्त्विति पूर्वैर्णैवान्वयः ४० जगत्पूज्यतामनु
स्मरन्नाह मुनिगणैर्नृपवर्यैश्च संकुले व्याप्ते अंतः सदसि सभामध्ये युधिष्ठिरस्य राजसूये एषां मुनिगणादीनां ईक्षणीयः अहोरूपमहोमहि
मेत्येवमाश्चर्येण विलोकनीयः सन् उपपेदे प्राप एष जगतामात्मा मम दृशि गोचरः दृष्टि विषयः सन्नाविः प्रकटो वर्तते अहोमे भाग्यमिति भावः
४१ सोऽहं कृतार्थोऽस्मीत्याह तमिममजं सम्यगधिगतः प्राप्तोऽस्मि सम्यक्कमाह विधूतभेदमोहः तदर्थं भेदस्योपाधिकत्वमाह आत्मकल्पि

ललितगतिविलासवल्गुहासप्रणयनिरीक्षणकल्पितोरुमानाः कृतमनुकृतवत्युन्मदां धाः प्रकृतिमगन् किल य-
स्य गोपवध्यः ४० मुनिगणानृपवर्यसंकुलेऽतः सदसि युधिष्ठिरस्य राजसूय एषाम् अर्हणमुपपेद ईक्षणीयो मम दृशि गोच-
र एष आ विरात्मा ४१ तमिममहमजं शरीरभाजाहृदि हृदि धिष्ठितमात्मकल्पितानाम् प्रतिदृशामिव नैकधाऽकमेकं
समधिगतोऽस्मि विधूतभेदमोहः ४२ सूत उवाच कृष्णा एवं भगवति मनोवाग्दृष्टि वृत्तिभिः आत्मन्यात्मा
नमावेश्य सोऽतः श्वास उपारमत् ४३ संपद्यमानमाज्ञाय भीष्मं ब्रह्मणि निष्कले सर्वेण भूवुस्तेतूष्णीं वियांसीव दिना
त्यये ४४ तत्र दुःखयोने दुर्देवमानववादिताः शशंस्कः साधवो राजारवात्येतुः पुष्पवृष्टयः ४५ तस्य निर्हरणादी
निसंपरेतस्य भागेव युधिष्ठिरः कारयित्वा सुहृत्तदुःखितो भवत् ४६ तुष्टुवुस्तु नयो हृष्टाः कृष्णां तद्गुह्यनामभिः
ततस्तैकृष्णा हृदयाः स्वाश्रमान्प्रययुः पुनः ४७ ततो युधिष्ठिरा गत्वा सह कृष्णा गजाङ्गयम् पितरस्वात्त्वयामास
गांधारी च तपस्विनीम् ४८

तानां स्वयं निर्मितानां शरीरभाजां प्राणिनां हृदि हृदि प्रतिहृदयं धिष्ठितमधिष्ठितम् अकारलोपस्वार्थः नैकधा अनेक
धा अधिष्ठानभेदादनैकधा मातमित्यर्थः अत्र दृष्टं तः सर्वप्राणिनां दृशं दृशं प्रति एकमेवार्कमनेकधा प्रतीतमिवेति ४२ मनोवाग्दृष्टिनां वृत्तिभिः प-
रमात्मनि श्रीकृष्णो भ्रंतरे विलीनः श्वासो यस्य सः ४३ निष्कले निरुपाधौ संपद्यमानं मिलितमाज्ञाय आलक्ष्य ४४ देवैर्मनवैश्च वादिताः राज्ञां मध्ये ये
साधवः अनसूयवः ४५ निर्हरणादीनि दाहसंस्कारादीनि सम्यक्परेतस्य मुक्तस्यापीत्यर्थः ४६ ४७ पितरंधृतराष्ट्रम् तपस्विनीं संतापवतीम् ४८

राजायुधिष्ठिरः ४९ इति प्रथमैकीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमेकृतकार्यस्थहस्तिनापुरतोहरः स्त्रोभिः संस्तूयमानस्य वर्ण्यते दारकागमः १
 १ राज्यं चकारेत्युक्तं तत्र पृच्छति हत्वेति स्वस्वरिक्थस्य धने स्पर्द्धते स्पर्द्धते तथा यदा स्वरिक्थाय स्पृत् संयामो येषामतएव धनादिहरणादातता
 पिनस्तान् हत्वा प्रत्यवरुद्धभोजनः बंधुवधदुःखेन संकुचितभोगः राज्यलाभेन प्राप्तभोगो वा कथं राज्यं प्रवृत्तः प्रवृत्तो वा ततः किमकार्षीत् १
 राज्यं प्रवृत्तौ श्रीकृष्णस्य प्रीतिं पर्यालोच्य प्रवृत्त इत्याशयेनोत्तरमाह वंशंकुरोः संरोहयित्वा परीक्षिद्रक्षणेन संरोह्य अंकुरितं कृत्वा कथं भूतम्
 वंशदवाग्निनिर्द्दतं वंश एव दवावनंतस्मादुद्भूतोयः क्रोधरूपोऽग्निः तेन निर्द्दतं दग्धं निजराज्यं निवेश्य च २ प्रवृत्तौ हेतुमुक्त्वा किमकार्षीदित्य

पित्रा चानुमतो राजा वासुदेवानुमोदितः चकार राज्यं धर्मेण पितृपैतामहं विष्णुः ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे
 प्रथमस्कन्धयुधिष्ठिरराज्यप्रलंभेनामनवमोऽध्यायः ९ शौनका उवाच हत्वा स्वरिक्थस्य धनाततायिनो युधि
 स्थिरं धर्मं भूतां वरिष्ठः सहानुजैः प्रत्यवरुद्धभोजनः कथं प्रवृत्तः किमकार्षीत् ततः १ स्मृत उवाच वंशंकुरोर्वं
 शदवाग्निनिर्द्दतं संरोहयित्वा भवभावनां हरिः निवेशयित्वा निजराज्यं देवराज्यं युधिष्ठिरं प्रीतमं नावभूवह २ निशम्य
 भीष्मोक्तं मया च्युतोक्तं प्रवृत्तविज्ञानविधूतविष्णुमः शशासगा मिद्रु इवाजिताश्रयः परिध्युपांतामनुजानुवर्तितः ३
 कामं ववर्ष पर्जन्यः सर्वकामदुद्यामही सिंघिचुः स्मन्नजान् गावः पयसा धस्वतीं मुदा ४ नद्यः समुद्रा गिरयः सवनस्पति
 वीरुधः फलं लोषधयः सर्वाः काममन्वतुतस्य वै ५ नाधयो व्याधयः क्लेशा देवभूतात्महेतवः अजातशत्रावभवन् जं
 तूनां राज्ञि कर्हिचित् ६ उषित्वा हास्तिनपुरं मासान्कतिपयान् हरिः संहृद्वा च विशांकाय स्वसत्त्वाप्रियकाम्यया ७
 आमन्त्र्य चाभ्यनुज्ञातः परिधज्याभिवाद्य तम् आरुरोहरथं केश्वित् परिधक्तोभिवादितः ८

स्योत्तरमाह निशम्येति प्रवृत्तं यद्वि

ज्ञानं परमेश्वराधीनं जगत्तत्सतं त्रमित्येवं भूतेन विधूतो विभ्रमो हं कर्त्तेत्येवं भूतो मोहो यस्य सः अनुजैरनुवर्तितः सेवितः सन् अजितः श्रीकृष्णा
 गाययो यस्य सः परिधिः समुद्रस्तत्पर्यं तां गां पृथ्वीं गालया मास ३ तस्य राज्यमनुवर्णयति काममिति त्रिभिः मही सर्वकामदोग्धी च भूच भजान् गो
 वानि रुधस्वतीः ऊधस्वत्यः ऊधः क्षीराशयः तद्वत्यः स्मृतो धस इत्यर्थः सिंघिचुरभ्यधिचन् ४ अन्वतु क्रतावृत्तौ ५ आधयो मनोव्ययाः व्याधयो रोगाः
 क्लेशाः शीतोष्णादिरुताः देवभूतानि च आत्मा च हेतुर्येषां माधिदैविकादीनां ते जंतूनां नामवन् ६ इदानीं दारकागमनं निरूपयितुमाह उषित्वे
 ति स्वसः समुद्रायाः ७ तं युधिष्ठिरम् ८

युयुत्सुः धृतराष्ट्रद्वेषयायांजातः गौतमः कृपः यमौनकुलसहदेवौ ९ अन्यथास्त्रियः मत्स्यसुताउत्तरा तस्याः पुनर्ग्रहणंगर्भरक्षककृष्णवि-
रहेमोहाधिव्यात् यद्वा मत्स्यसुतासत्यवती १० तेषांकृष्णविरहासहनंकेमु लन्यायेनाह सत्संगादिति द्वाप्याम् सतासंगाद्देतोर्मुक्तः पुत्रा-
दिविषयोदुःसंगोयेनसः सद्भिः कीर्त्यमानंरुचिकरंयस्ययशः सकृदप्याकर्ण्यसत्संगं त्यक्तुंनशक्नोति ११ दर्शनादिभिस्तस्मिन् श्रीकृष्णोन्यस्ता-
ऽप्यस्ताधीर्येषांते १२ अतएवानिमिषैर्नेत्रैः तमेववीक्षमाणास्तत्रतत्रार्हणानयनाद्यर्थंचलंतिस्म यतःस्नेहेनसम्यक्बद्धाः अतएवतमनु-
दुतानिगतानिचेतांसियेषांते १३ अगारान्निर्यातिनिर्गच्छतिसति औत्कण्ठ्याद्देतोः उद्गलत्स्ववत्बाधमश्रुन्यरुंधन् नेत्रेषेवस्तंभितवत्यः

सप्तद्राद्रौपदीकुंतीविराटतनयातथा गांधारीधृतराष्ट्रश्चयुयुत्सुर्गौतमोयमौ ९ वृकोदरश्चधौम्यश्चस्त्रियो
मत्स्यसुतादयः नसेहिरेविमुह्यंतोविरहंशार्द्धधन्वनः १० सत्संगान्मुक्तदुःसंगोहातुंनोत्सूहतेबुधः कीर्त्यमानंय-
शोयस्यसकृदाकर्ण्यरोचनम् ११ तस्मिन्न्यस्तधियःपार्थाः सहैरन्विरहंकथम् दर्शनस्पर्शसलापशायनासनभो-
जनैः १२ सर्वतैः निमिषैरक्षैस्तमनुदुतचेतसः वीक्षतः स्नेहसंबद्धाविचलुस्तत्रतत्रह १३ न्यरुंधन्नुद्गलद्बाध-
मौत्कण्ठ्याद्देवकीकृते निर्यात्यगारान्नोपद्रमितिस्माद्बाधवस्त्रियः १४ मृदंगशंखभेर्यश्चपणवानकगासुरवाः धुं-
धुर्यानि कघटाद्यानेदुर्दुदुमयस्तथा १५ प्रासादशिरवरारूढाः कुरुनार्योदिदृक्षया ववृषुः कुसुमैः कृष्णोपमव्रीडा-
स्मितेक्षणाः १६ सितातिपत्रजयाहमुक्तादामविभूषितम् रत्नदंडगुडाकेशः प्रियः प्रियतमस्यह १७ उद्धवः सा-
त्यकिश्चैवव्यजनेपरमाद्भुते विकीर्यमाणः कुसुमैरेजमधुपतिः पथि १८ अश्रूयताशिषः सत्यास्तत्रतत्रदिजेरि-
ताः नानुरूपाचुरूपाश्च निर्गुणस्यगुणात्मनः १९ अन्योऽन्यमासीत्संजल्पन्तमंश्लोकचेतसाम् कौरवैद्रुपूरुषा-
णांसर्वश्रुतिमनोहरः २०

तत्रहेतुः अपद्रवंनोस्यात् अमंगलंमाभूदित्येतदर्थम् १४ मृदंगादयोदशवाद्यभेदाः १५ प्रेमव्रीडास्मितपूर्वक-
माक्षणांप्रासांताः १६ गुडाकानिद्रातस्याईशः जितनिद्रोऽर्जुनः १७ व्यजनेचामरेजगृहतुः मधुपतिः श्रीकृष्णः १८ सत्याः श्रीकृष्णोतासा-
मव्यभिचारात् किंतु नानुरूपाश्चता अनुरूपाश्च निर्गुणस्यपरमानंदस्यसरवेभवेत्यादयो नानुरूपाः गुणात्मनोमानुष्यनाद्यावतारेऽनु-
रूपाश्चेत्यर्थः १९ सर्वासांश्रुतीनामनोहरः उपनिषदोऽपिमूर्तिमत्यस्तंसंजल्पमभ्यनंदन्नित्यर्थः २०

तत्र तैजः सौंदर्याद्यतिशयेन निश्चिताभ्यः सर्वाभ्योऽन्याः स्थिराः कथयन्ति नाप्रविश्यः कार्यः साक्षादभ्युत्पत्त्यादस्येति स्यादिति चतुर्थिः वै
स्वरणे किञ्चेति प्रसिद्धा प्रमाणेन कम् यएक एवादितीयः पुरुष आसीत् स एवायं श्रीकृष्णः कुत्र आसीत् अविशेषे आत्मनि निष्पपंचे निज
रूपे कदा अग्रेगुणेष्वः गुणसोभात्पूर्वम् तथानि शिष्ये च तस्य लक्षणम् जगतामात्मनि जीवे निमीलितात्मनि निमीलितात्मनि निज
नुत्तमसम्पत्तं पदम् जातावकवचनम् ईश्वरे लीनरूपे पुनर्जायेषु सत्त्वित्यर्थः ननु जीवानां ब्रह्मत्वात्कथं लयः तन्नाह सुतासृष्टिषु सतीषु जी
वोपाधिस्तत्तत्सत्त्वादिशक्तिलया एव जीवलया इत्यर्थः २१ तदेवं सृष्टेरादौ प्रलयानन्तरं च निष्पपंचावस्थानमुक्त्वा सृष्टिप्रलययोर्मध्ये सप्तपंचाय-
स्थानमाहुः स एवापच्युतस्वरूपस्थितिरेव प्रकृतिमनुससार अधिष्ठितवान् भूयः पुनः सृष्टिप्रवाहस्यानादित्वात् कीदृशीम् निजवीर्यचोदितां

सर्वैकलायं पुरुषः पुरातनो यएक आसीदविशेष आत्मनि अग्रेगुणेष्वोजगदात्मनीश्वरे निमीलितात्मनि विशिक्त
तशक्तिषु २१ स एव भूयो निजवीर्यचोदितां स्वजीवमायां प्रकृतिसिद्धसतीम् अनामरूपात्मनिरूपनामनीविधि-
त्ममानोऽनुससार शारुचकृत् २२ सवा अयं यत्पदमत्र सूरयोजितेन्द्रिया निर्जितमातरिश्वनः पश्यति भक्त्युत्कलि-
तामलात्मनानन्वेषसत्त्वं परिमार्ष्टुमर्हति २३ सवा अयं सरव्यनुगीतसत्कथो वेदेषु गुह्येषु च गुह्यावादिभिः यएक
ईशो जगदात्मलीलया सृजत्यवत्यति न तत्र सज्जते २४

स्वकालशक्तिप्रेरिताम् स्वांशभूतानां जीवानां मायां मोहिनीम् अतएव
सिद्धसतीं सृष्टुमिच्छतीम् किमर्थमनुससार अनामरूपे आत्मनि जीवे रूपनामनीविधातुमिच्छन् उपाधिसृष्ट्या जीवानां भोगायेत्यर्थः कर्मा-
णि च विधातुं वेदान्कृतवानित्याहुः शारुचकृदिति २२ अस्य दर्शनमतिदुर्लभमस्माभिर्लब्धमित्याहुः सर्वैरयम् यस्य पदं स्वरूपमधिगम्य निर्जि-
तो मातरिश्वभाषोयैः हस्तत्वमार्ष्टुम् ते सूरय एव पश्यन्ति केन भक्त्युत्कलितउत्कण्ठितः अमलो य आत्मा बुद्धिस्तेन दृश्यते त्वष्टया चतुर्धा इति
श्रुतेः बुद्धिर्वैमल्यस्याप्ययमेव हेतुरित्याहुः ननु हे सखि एष एव सत्त्वं बुद्धिं परिमार्ष्टुमस्य कृशोधयितुमर्हति ननु योगादय इत्यर्थः यद्वा नु अ-
हो एष सत्त्वं ज्ञानं परिमार्ष्टुं नाशयितुं दूरगमनेनाप्रत्यक्षीभवितुं नार्हति किं त्वनेन सहैवास्माभिर्गतव्यमित्यर्थः २३ पुण्यमुक्तामाहुः हे सखि
यो वेदेषु रहस्यागमेषु च रहस्यनिरूपकैरनुगीतसत्कथः अन्वनुगीताः सत्यः कथा यस्य स एवायम् गानप्रकारमाहुः यएक ईश इत्यादि २४ ७३

एवंभूतस्यनानावतारेकारणमाहुः यदाहीति तमोव्यासाधीर्येषांतेनृपायदाअधर्मेणजीवंतिकेवलंप्राणान्मुञ्चन्ति तत्रतदाएषएवभवायस्थि
 लैसत्वतः विशालसत्वेनरूपाणिदधत्तभगादीनिधत्ते प्रकटयति युगेयुगेतत्तदवसरे भगमैश्वर्यम् सत्यंसत्यप्रतिज्ञत्वम् ऋतंयथार्थोपदेश
 कत्वम् दयाभक्तकृपासु यशः अद्भुतकर्मत्वम् २५ विशेषतः श्रीकृष्णावतारसौभाग्यवर्णयन्ति अहोइतिपंचभिः यत्तयस्मादेषपुरुषोत्तमःश्रियः
 प्रियःपतिः स्वजन्मनायदोःकुलमंचति पूजयतिसत्करोति अतःश्लाघ्यतमंतत् चक्रमणेनचमधोर्वनंमधुरांसत्करोति अतस्तत्पुण्यतममिति त
 मवर्धयस्याप्यत्यन्तातिशयोक्तमिति तत्राप्याश्चर्येअहोइत्युक्तम् २६ अहोबतअत्याश्चर्यम् किंतत् कुशस्थलीद्वारकासर्गउत्कृष्टइतियत्तद्यश
 स्तस्यतिरस्करीपरिभवकर्त्री सुवश्चपुण्ययशः कर्त्राभवति यद्यतः तत्रत्याः सर्वाः प्रजाः स्वानुग्रहेणइषितंप्रेषितंयत्स्मितंतत्पूर्ववल्लोकोयस्य

यदाह्यधर्मेणतमोधियोनृपाजीवंतितत्रैषहिसत्वतः किल धत्तेभगंसत्यमृतंदयांयशोभवायरूपाणिदधत्तगोयुगे २५
 अहोअलंश्लाघ्यतमंयदोःकुलअहोअलंपुण्यतमंमधोर्वनम् यदेषपुंसांसुषभःश्रियःप्रियःस्वजन्मनाचक्रमणेन
 चंचति २६ अहोबतस्वयंशसस्तिरस्करीकुशस्थलीपुण्ययशस्करीसुवः पश्यन्तिनित्यंयदनुग्रहेषितस्मितावलोकं
 स्वपतिंस्मयत्यजाः २७ नूनंयतस्नानहुतादिनेश्वरःसमर्चितोह्यस्यगृहीतपाणिभिः पिबंतियाःसरस्यधरामृतमुहुर्व
 जस्त्रियःसंसुमुहुर्यदाशयाः २८ यावीर्यशुल्केनहृताःस्वयंवरेप्रमथ्यचैद्यप्रमुखान्हिशूभिणः प्रद्युम्नसांबांबसू
 तादयोऽपरायाश्चाहृताभौमवधेसहस्रशः २९ एताःपरस्त्रीत्वमपास्तपेशलनिरस्तशौचंबतसाधुकुर्वते यासांगृहा
 त्युष्करलोचनःपतिर्नजात्वपैत्याहृतिभिर्हृदिस्पृशन् ३०

तम् यद्वा अनुग्रहार्थमिषितमिष्टम् स्वस्यात्मनः पतिंश्रीकृष्णाम् नतुपित्रादि
 वत्तदेहमात्रपतिंनित्यंपश्यन्तिस्म उषितमितिपाठेस्वानुग्रहार्थमुषितंकृतनिवासंनैतत्स्वर्गेऽस्तीत्यर्थः २७ हेसखि अस्यगृहीतपाणिभिः पत्नी
 भिरीश्वरोऽयमेवनूनंजन्मांतरेषुसमर्चितः यस्मिन्नधरामृतेआशयश्चित्तंयासांताः संमोहंप्राप्ताइतिमनोहरत्वमुक्तम् २८ एतत्पंचःयाइति-
 द्वाप्त्याम् वीर्यप्रभावएवशुल्कंमूल्यंतेन शूभिणोबलिष्ठान् प्रद्युम्नःसांबश्चअंबश्चसतायासांरुक्मिणीजांबवतीनाग्नजितीनांता आदिर्यासां
 सत्यभामादीनांताःयाश्चापराः अस्यश्लोकस्योत्तरश्लोकेनान्वयः २९ एताःस्त्रीत्वमेवपरंकेवलंसाधकशोभनंकुर्वते अपास्तंगतंपेशलंभद्रंस्वातं
 न्ययस्मात्तत् निरस्तंशौचंशुचिलंयस्मात्तथाभूतमपिजातुकदाचिदपिनापैतिननिर्गच्छति आहृतिभिर्व्याहारैः यद्वा परिजातादिप्रियवस्त्वाह
 रणैः हृदिस्पृशन्नानंदयन् ३०

एवंविधाविचित्रागिरः सस्मितेन निरीक्षणेनाभिनन्दन् सहरिर्ययौ ३१ मधुहिषोऽपि गोपीयाय रक्षणाय स्नेहात्परेभ्यः शत्रुभ्यः शंकितः सन् प्रायुक्तं हस्तप्रययादातं सेनागं स्याच्चतुर्विधम् इत्येवंचतुरंगिणीं धृतनाम् सेनाम् ३२ पांडोः कुरुवंशजत्वात् पांडवा अपि कौरवा एव तान् प्रियैरुद्वादिभिः सह ३३ कुरुक्षेत्रं कुरुदेशांतरगतमेव कमौऽत्र न विवक्षितः ३४ मरुर्निरुदको देशः धन्वोऽस्योदकः आनर्त्तास्वो हारकादेशः सविष्कः उपागात् प्राप्तः हेमार्गव मनार्गायत् श्रान्तावाहाय स्पसः ३५ तत्र तत्र देशे तत्रत्यैर्जनैः प्रत्युद्यतानि निर्वदिता न्यर्हणान्युपायनानि यस्यैतैः सायमपराणंदे पश्चाद्दिशं पश्चिमां दिशं भेजे प्राप्तः तदा च गविष्ठः स्वर्गस्थः सूर्यो गामुदकं गतः प्रविष्टोऽस्तगत इत्यर्थः अत्रोवा एष श

एवंविधा गदंतीनां सगिरः पुरयोषिताम् निरीक्षणेनाभिनन्दन् सस्मितेन ययौ हरिः ३१ अजातशत्रुः धृतनां गोपीयाय मधुहिषः परेभ्यः शंकितः स्नेहात् प्रायुक्तचतुरंगिणीम् ३२ अथ दूरागतान् शौरिः कौरवान् विरहातुरान् सन्निवर्त्य हृदस्मिन् स्थान् प्रायात्स्वनगरीं प्रियैः ३३ कुरुजांगलपांचालान् शूरसेनान् सयासुनान् ब्रह्मावर्त्तपुरुक्षेत्रं मत्स्यान्सारस्वतानथ ३४ मरुधन्वमतिक्रम्य सोवीराभीरयोः परान् आनर्त्तान् भार्गवोपागाच्छ्रान्तावाहो मना विष्कः ३५ तत्र तत्र हतत्रत्यैर्हरिः प्रत्युद्यता हर्षणः सायं भेजे दिशं पश्चाद्गविष्ठो गंगतस्तदा ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे दशमोऽध्यायः १० सूत उवाच आनर्त्तान् स उपब्रज्य स्मृद्धान् जनपदान् स्वकान् दध्यौ द्रवरं तेषां विषादं शमूयन्निव १ स उच्चकाशो धवलोदरोदरोऽप्युरुक्रमस्याधरशोणशोणिमा दाध्मायमानः करकंजसंपुटे यथाऽअखंडे कलहस उत्त्वनः २

तुरुदेत्यपः सायं प्रविशतीति श्रुतेः यदा तदा सायंकाले जातेरथा दवतीर्य गविष्ठो भूमौ स्थितस्ततो गांजलाशयंगतः सन् पश्चाद्दिशं संख्यां भेजे उपासितवानित्यर्थः ३६ इति प्रथमस्कंधे टीकायां दशमोऽध्यायः १० आनर्त्तैः स्तूयमानस्य पुरीं निर्विशयबंधुभिः एकादशोरतिः सम्यग्यादवेंद्रस्य वर्ण्यते १ उत्सवैरुच्चलस्योर सुदं च ध्वजतोरणम् उल्लसद्भ्रूलदीपालिस्वपुरं प्रफराविशत् २ स्मृद्धान् स स्मृद्धान् द्रवरं पांचजन्यं शंसदध्यौ वादितवान् १ स इति दरः शंसवः उच्चकाशो अतिशयेन शशशमे कथं भूतः दरः करकंजसंपुटे दाध्मायमानः आपूर्यमाणः धवलं उदरं यस्य सः उरुक्रमस्य कृष्णस्याधरस्ययः शोणगुणस्तेन शोणिमायस्य सः कथमुच्चकाशो अखंडे रक्तकमलसमूहे कलहं संपाजदं स उच्चकाशो यथा तद्वत् २

जगतो यद्भयं तस्य भयावहम् प्रत्यक्षयुः प्रत्यक्षजग्मुः भर्तुर्दर्शनं लालसमौत्सुक्यं यासां ताः ३ तत्र तस्मिन् श्रीरुघोः उपनीताः समर्पिता ब-
लयोऽपायनाभिराभिस्ताः निरपेक्षेऽपि तस्मिन्नादरेण समर्पणे दृष्टांतः रवेर्दीपमिवेति पितरमर्भका इव तं सर्वसहृदमवितारमूचुरित्युत्तरेणा-
न्वयः सहृद्वेनैवावितारं न तु कामेन अत्र हेतुः आत्मारामम् तत्रापि हेतुः परमानंदनिजस्वरूपलाभेनैव पूर्णकामम् ५ विरिचो ब्रह्मा वैरि-
च्याः सनकादयः इह संसारे परं क्षेममिच्छतां परायणं परमं शरणम् कुतः परेषां ब्रह्मादीनां प्रभुरपि कालो यत्र प्रफर्न भवेत् ६ अतो भवाय
उद्भवाय नोऽस्माकं त्वं भव हे विश्वभावन कृतिनः कृतार्थाः बभूविम जाता वयम् ७ कृतार्थत्वमेवाहुः अहो भवता वयं सनाथाः स्म यद्यस्मात्त

तमुपश्रुत्य निनदं जगद्भयभयावहम् प्रत्यक्षयुः प्रजाः सर्वा भर्तुर्दर्शनं लालसाः ३ तत्रोपनीतबलयो रवेर्दीपमि-
वाहताः आत्मारामं पूर्णकामं निजलाभेन नित्यदा ४ श्रीरुक्मिण्युखाः प्रोचुर्हर्षगद्गदया गिरा पितरं सर्वसहृदम-
वितारमिव अर्भकाः ५ नताः स्मृतेनाथसदांघ्रिपंकजं विरिचिवैरिच्यसुरेद्रवंदितम् परायणं क्षेममिहेच्छतां परं नय-
त्र कालः प्रभवत्परः प्रभुः ६ भवाय नस्त्वं भव विश्वभावन त्वमेव माताऽथ सहृदयतिः पिता त्वं सद्गुरुर्नः परमं च देवतं
यस्यानुवृत्त्या कृतिनो बभूविम ७ अहो सनाथा भवता स्म यद्भयं त्रैविष्टपानामपि दूरदर्शनम् प्रेमस्मितस्निग्ध-
निरीक्षणाननं पश्येम रूपं तव सर्वसौभाग्यम् ८ यद्दं बुजाक्षपससारभो भवान् कुरुन्मधून्वाऽथ सहृदि हृदया
तत्राब्दकोटिप्रतिमः क्षणो भवेद्रविं विनाऽक्ष्णोरिव नस्तवाच्युत ९ इति चोदीरिता वाचः प्रजानां भक्तवत्सलः शृ-
ण्वानोऽनुग्रहं दृष्ट्वा वितन्वन् प्राविशत्पुरीम् १० मधुभोजदशार्हा हं कुरांधकवृष्टिभिः आत्मतुल्यबलैर्गुप्तानां
गौर्भोगवतीमिव ११

वरूपं पश्येम त्रैविष्टपानामपि दूरदर्शनं यस्य तत् देवानामपि दुर्लभमित्यर्थः प्रेम्णायस्मितं तद्युक्तं स्निग्धं निरीक्षणं
यस्मिन् तदाननं यस्मिन् तद्रूपम् सर्वेषु चांगेषु सौभाग्यं यस्मिन् तत् ८ अर्भका इव सकरुणमाहुः यर्हि यदा भो अंबुजाक्ष नो भवानिति पारेण
इत्यनादरेषु अस्मान् अनादृत्य अपससार अपहाय जगाम कुरुन् हस्तिनापुरम् मधून्मथुरां वा तत्र तदारविं विना आंध्यादक्ष्णोर्यथा
एवं तवनः त्वदीयानामस्माकमपीत्यर्थः ९ इति च एवंविधाः अन्याश्चोच्चारिता वाचः शृण्वन् दृष्ट्वा साभिनंदा वलोकेनानुग्रहं कुर्वन् पुरीं
द्वारकां प्राविशत् १० तां द्वारकां स्तोति पंचभिः स्य तुल्यबलैः मधुभोजादिभिः गुप्तारक्षिताम् ११

सर्वेषु कृत्येषु सर्वविधैः पुण्यादिसंपदोयेषां तेषु ण्यरक्षाः लताश्रमाः लतामंडपाश्च ये पुनैरुद्यानादिभिः वृतायेपद्याकराः सरांसितैः श्रीः
शोभाप्रस्थाताम् उद्यानं फलप्रधानम् उपवनं पुष्पप्रधानम् आगमः क्रीडार्थवनम् १२ गोपुरं पुरद्वारम् द्वारं गृहद्वारम् कृतानिकेतुके-
नोत्सवेन तोरणानियस्थाताम् गरुडादिचिन्हांकितध्वजाः जयप्रदयंत्रांकिताः पताकाः चित्राणां ध्वजपताकानामर्थैः अंतःप्रतिहत आत-
पोयस्थाताम् १३ संमार्जितानि निःसारितरजस्कानि महामार्गादीनियस्थाताम् महामार्गाः राजमार्गाः रथ्याः इतरमार्गाः आपणकाः प-
ण्यनीययः चत्वारण्यंगणानि फलादिभिरुत्सामवकीर्णम् १४ १५ प्रेष्ठमंत्रात्मानमायांतं निशम्य शुल्बावसुदेवादयः प्रत्यज्जग्मु-
रिति चतुर्थेनान्वयः १६ ग्रहर्षवेगेन उच्छ्वसितानि उल्लंघितानि शयनादीनि येनैते स्वसप्तगणौ १७ वारणेंद्रमंगलार्थपुरतः कृत्वा

सर्वर्तुसर्वविधेषु पुण्यरक्षुलताश्रमैः उद्यानोपवनारामैर्वृतपद्याकरश्रियम् १२ गोपुरद्वारमार्गेषु कृतकैतुकैतोर-
णाम् चित्रध्वजपताकारैरंतःप्रतिहतातपाम् १३ संमार्जितमहामार्गरथ्यापणकचत्वराम् सिक्तागंधजलेरुता-
फलपुष्पाक्षतांकुरैः १४ द्वारिद्वारिगृहाणांच दध्यक्षतफलेक्षभिः अलंकृता पूर्णकुम्भैर्वलिभिर्धूपदीपकैः १५
निशम्य प्रेष्ठमायातवसुदेवो महामनाः अक्रुरश्रोग्रसेनश्चरामश्चाद्भुतविक्रमः १६ प्रद्यम्नश्चरुदण्णाश्च सांघो-
जाश्च वतीकृतः ग्रहर्षवेगेन उच्छ्वसितशयनासनभोजनाः १७ वारणेंद्रपुरस्कृत्य ब्राह्मणैः सप्तमंगलैः शंखचतुर्थनि-
नादेन ब्रह्मघोषेण चाहताः प्रत्यज्जग्मुरथैर्हृष्टाः प्रणयागतसाध्वसाः १८ वारमुख्याश्च शतशो यानैस्तद्दर्श-
नोत्सकाः लसत्कुंडलनिर्भातकपोलवदनेश्रियः १९ नटनर्तकगंधर्वाः सूतमागधवदिनूः गायतिचोत्तमश्चोक्त-
चरितान्यद्भुतानि च २० भगवांस्तत्र बंधूनां पौराणामनिवर्तिनाम् यथाविध्युपसंगम्य सर्वेषां मानमादधे २१

सप्तमंगलैः सप्तमंग

लंपुष्पादितपुष्पगणिभिः ब्रह्मघोषो मंत्रपाठः प्रणयेन स्त्रैर्हैमार्गतं साध्वसंसंघमोयेषां ते १८ वारमुख्या नटादयश्च प्रत्यज्जग्मुः लसत्कुंडलैर्निर्भा-
तानि यानिकपोलानि तैर्वदनेषु श्रीः शोभायासां ताः वारमुख्याः नर्तक्योवेश्या इति यावत् १९ अद्भुतानि चैतिचकारस्य वंदिनश्चैत्यन्वयः नटानवर-
माभिन्नचतुराः तालाद्यनुसारेण नृत्यंतो नर्तकाः गंधर्वा गायकाः सूताः पौराणिकाः प्रोक्ता मागधवा वंश शंसकाः वंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसह-
शोक्तयः ते सर्वे गायति चैतिचकारस्यान्वयः २० यथाविधियैः सह यथोचितं तैस्तथा समागमं कृत्वा सर्वेषां मानं कृतवानित्यर्थः २१ ७ ७

तदाह प्रवृत्तेति प्रवृत्तं प्रवृत्तं शिरसानतिः अभिवादनं वाचनतिः आश्वत्थास्यमयंदत्वाश्वपाकानभिध्याप्यवरैरश्विष्टदानैश्चमानंकृतवान् २२
अन्यैश्चबंदिभिः २३ तस्येक्षणो नमहानुत्सवोयासांताः २४ यत्तु यस्मात् नित्यं सदा अच्युतं निरीक्षमाणानामपि दृशो नैव तृप्यन्ति अत आरुरुहुः
कथं भूतम् श्रियः शोभायाः धामस्थानमंगं यस्य तम् २५ एतदेवाभिनयेनाह श्रियो लक्ष्म्याः यस्योरः वक्षः निवासः यस्य मुखं सर्वपाणिनां दृशा
सौंदर्यामृतपानाय पात्रम् यस्य बाहवो लोकपालानां निवासः सारं श्रीकृष्णां गायन्तीति सारंगाः भक्तास्तेषां यस्य पादांबुजं निवासः तं निरीक्षमाणानां
नां दृश इति पूर्वोक्तान्वयः २६ सितैरातपत्रव्यजनैरुपस्कृतो मंडितः अर्कश्च उडुपो नक्षत्रसहितश्चंद्रश्च चापमिंद्रधनुश्च वैद्यकं विद्यते जश्च तैः अर्कः
श्चंद्रश्चोपमानम् नक्षत्राणि पुष्पवृष्टेः चंद्रः परिष्कृतमंडलाकारयोश्चामरव्यजनयोः चापं वनमालायाः विद्यते जः पिशंगवाससोः अभूतो

प्रवृत्ताभिवादनश्लेषकरस्पर्शस्मितेक्षणैः आश्वत्थास्यचाश्वपाकेभ्योवरैश्चाभिमनैर्विष्णुः २२ स्वयंचरुगुरुभिर्विष्णुः स
दारैः स्थविरैरपि आशीर्भिर्युज्यमानो न्येर्बंदिभिश्चाविशत्पुरम् २३ राजमार्गं गते कृष्णद्वारकायाः कुलस्त्रियः ह
स्याप्यारुरुहुर्विप्रतदीक्षणमहोत्सवाः २४ नित्यं निरीक्षमाणानां यदपि द्वारकोकसाम् न वितृप्यन्ति हि दृशाः श्रियो
धामांगमच्युतम् २५ श्रियो निवासो यस्योरः पानपात्रमुखं दृशाम् बाहवो लोकपालानां सारंगाणां पादांबुजम् २६ सि
तातपत्रव्यजनैरुपस्कृतः प्रसूनवर्षैरभिवर्षितः पथि पिशंगवासावनमालया बभौ धनो यथाः कैटुपचापवैद्यकैः २७
प्रविष्टस्तु गृहं पित्रोः परिषक्तः स्वमातृभिः ववंदेशिरसा सप्तदेवकी प्रमुखा सुदा २८ ताः पुत्रमंकमारोप्य स्नेहस्तुतः
पयोधराः हर्षं विह्वलितात्मानः सिषिचुर्नेत्रजैर्जलैः २९ अथाविशत्स्वभवनं सर्वकाममनुत्तमम् प्रासादायत्र पत्नीनां
सहस्राणि च षोडश ३० पत्युः पतिं प्रोष्या गृहानुपागतं विलोक्य संजातमनो महोत्सवाः उत्तस्थुरारात्सहसा सनाशयात्सा
कं व्रतं त्रैर्वाडितलोचनाननाः ३१ पमेयम् यदि धनस्योपरि सूर्यबिंबम् उभयतश्चंद्रौ सर्वतो नक्षत्राणि मध्ये च मिलितं चापद्वयम् स्थिरं
विद्युत्तेजश्च यदि भवेत्तर्हि स धनो यथा भाति तथा हरिर्बभौ वित्यर्थः ३२ देवकी प्रमुखाः सप्त वंद्य इति मातृसौंदर्यादादरविशेषज्ञापनार्थमुक्तम्
अष्टादशापिवक्तुं देवभार्यामातृतुल्यत्वात् नमस्कृता एव २८ २९ सहस्राणि च षोडश इति चकारादष्टोत्तरशताधिकानीति ज्ञेयम् ३० प्रोष्यदेशां-
तरे उषित्वा आरात् दूरादेव विलोक्य संजातो मनसि महोत्सवो यासां ताः आसनादाशयाच्च आसनाद्देहेनोत्तस्थुः आशयोऽतः करणं तस्माद-
प्यात्मना उत्तस्थुः श्रीकृष्णो नात्मनः संश्लेषेऽतः करणव्यवधानमपि नासहंतेत्यर्थः त्रैर्वाडितानिलोचनान्या ननान्वियासांताः अपांगैरेव वी-

क्षणात्तद्विहितलोचनाः भवनतमुसवाद्वाडिताननाः साकं वनेतिहास्य कीडावर्जनादिनियमा अपिताभ्युत्तस्थुरित्यर्थः धृतवता एवोत्तस्थु-
 रितिवाचनानिचयात्तवन्त्योक्तानि कीडांशरीरसंस्कारं समाजोत्सवदर्शनिम् हास्यं परगृहेयानं त्यजेद्यो पितृभर्तृवैति ३१ आयातंतं पतिद-
 र्शनात्पूर्वमाप्नोष्यापरिरेभिरे ततो हृदिभिः ततः समीपमागतमात्मजैः पुनैर्गृहीतकंठमालिङ्गयंत्यदवस्वयमालिङ्गितवत्यदित्यर्थः अत्रहेतुः
 दुरंतमावागंभीराभिप्रायाः तदाचतासां नेत्रयोर्निरुद्धमप्यबुवाप्यवैकुल्यात् वैवस्थादास्ववत् ईपलसत्त्वात् अतएव धैर्यं हान्या रिक्कज्जतीनाम्
 हृष्टगुर्वयंचित्रं शृण्विति ३२ पार्श्वगतः समीपस्यः तत्रापिरहोगतः एकांतोऽप्रवर्तते स्म पदे पदे प्रतिक्षणं नवं नवमेव अत्र वै सुखन्यायः काविरमे-
 तेति चचाचंचलस्वभावाऽपि ३३ उक्तं श्रीकृष्णचरितं संक्षिप्याह एवमिति हास्याम् क्षितं भारियजन्येषाम् असौहिणीभिः कृत्वा परिचृतं

तमात्मजैर्हृदिभिरंतरात्मना दुरंतमावाः परिरेभिरेपतिम् निरुद्धमप्यास्ववदंबुनेत्रयोर्विलज्जतीनां भृगुवयवैकु-
 यात् ३२ यद्यप्यसौ पार्श्वगतो रहोगतस्तथाऽपि तस्यां प्रियुगं नवं नवम् पदे पदे काविरमेततस्य दाक्षलाऽपि चच्छीर्ण-
 जहातिकर्हिचित् ३३ एवं नृपाणां क्षितिभारजन्मनामसौहिणीभिः परिचृततेजसाम् विधाय वैरं श्वसनो यथाऽनलं
 मियावधेनो परतो निरायुधः ३४ स एष नरलोके स्मिन्नवतीर्णः स्वमायया रेमे रूरीरत्नकूटस्थो भगवान्प्राकृतो यथा
 ३५ उद्दामभावपिशुना मलवल्गुहासवीडाऽवलोकनिहतोऽमदनोऽपियासाम् संमुह्येत्वापमजहात्यमदोत्तमास्ता
 यस्योद्विग्नमिथितुं कुहकैर्न शक्नुः ३६ तमयं मन्यते लोको ह्यसंगमपिसंगिनम् आत्मोपम्येन मनुजं व्यापृण्वानं यतो
 युधः ३७

सर्वतः प्रसृतं तेजः प्रभावो येषाम् श्वसनो वायुः वेणूनामन्योऽन्यसंघर्षेणानलं विधाय मियोदाहेन यथापशाम्यति तद्वत् ३४ रूरी-
 रत्नकूटस्थः उत्तमरूपी कंदवस्थः ३५ नन्वेवं रूरीसंगादिभिः संसारप्रतीतेः कथं भगवानवतीर्ण इत्युच्यते तत्राह उद्दामेति हास्याम् यासां सु-
 दामो गंभीरो यो भावोऽभिप्रायः तस्य पिशुनः सूतकोऽमलो वल्गुः सुंदरो हासः व्रीडाऽवलोकश्च ताभ्यां निहतः अमदनः श्रीमहादेवोऽपि संमु-
 ह्यलज्जया चापि नाकमजहात् एवं भावाः याः स्त्रिय इत्येतावद्विवक्षितम् यद्वा भगवतो मोहिनीरूपेण महेशोऽपि मोहित एवमेताश्च हवि-
 त्वासा एवेति तथोक्तम् ताः कुहकैः कपटैर्विचित्रैर्यस्येन्द्रियमनः विमथितुं क्षोभयितुं न शक्ताः ३६ तं श्रीकृष्णमयं प्राकृतो लोकः आत्मोपम्ये-
 न स्वसादृश्येन संगिनं मनुजं मन्यते अत्र हेतुः व्यापृण्वानं व्यापियमाणम् यतोऽयमनुधः अतल्वज्ञः ३७

कुत इत्यपेक्षायामैश्वर्यलक्षणमाह एतदिति ईशस्य ईशानमैश्वर्यनामैतदेव किंतत् प्रकृतिस्थोऽपि तस्यागुणैः सखदुःखादिभिः सदानयु
ज्यत इतियत् यथा आत्मस्थैरानंदादिभिरात्माश्रयाऽपि बुद्धिर्न युज्यते तद्वत् वैधर्म्ये दृष्टान्तो वा आत्मस्थैः सत्ताप्रकाशादिभिर्यथा बुद्धिर्न युज्य
त इति एवं वा असदात्मा देहः तत्रस्थैर्गुणैस्तदाश्रया बुद्धिस्तदुपाधिजीवो यथा युज्यते एवं प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैर्न युज्यत इतियत् एतदीशान
मीशस्येति ३८ तस्य त्वोऽपि तस्य तत्त्वं न जानंतीत्याह तस्मैणमात्मवश्यम् रह एकांते अनुव्रतमनुसृतंचमेनिरे भर्तुरप्रमाणविदः प्रमाणमि
यत्ताम् महिमानमजानंत्य इत्यर्थः ईश्वरं क्षेत्रज्ञमतयः अहं वृत्तयो यथा स्वाधीनं स्वधर्मयोगिनं मन्यते तद्वत् यद्वा यथा यथा मतयः कल्पनाः त
था तथा तमीश्वरं स्त्रैणादिरूपं मे निर इत्यर्थः ३९ इति प्रथमे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ पुरोक्तं यत्संगाय द्रौणिदंडादिविस्तरा

एतदीशानमीशस्य प्रकृतिस्थोऽपि तद्गुणैः न युज्यते सदात्मस्थैर्यथा बुद्धिस्तदाश्रया ३८ तं मे निरेऽबलामूढाः स्त्रैणंचानु
व्रतरहः अप्रमाणविदो भर्तुरीश्वरं मतयो यथा ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे श्रीकृष्णद्वारकाप्र
वेशो नामैकादशोऽध्यायः ११ शौनका उवाच
तोगर्भ ईशो नाजीवितः पुनः १ तस्य जन्म महाबुद्धेः कर्माणि च गृणीहि नः निधनं च यथैवासीत्स मेत्यगतवान्यथा
२ तदिदं श्रोतुमिच्छामि गदितुं यदि मन्यसे ब्रूहि नः श्रद्धा नानां यस्य ज्ञानमदाच्छ्रुकः ३ सूत उवाच अ
पीपलुहं मराजः पितृवद्वंजयन् प्रजाः निस्पृहः सर्वकामेष्वः कृष्णपादाब्जसेवया ४ संपदः क्रतवो विप्रामहिषीप्त्रातरो म
हो जंबुद्वीपाधिपत्यं च यशश्च त्रिदिवंगतम् ५

तद् द्वादशोत्तुत देवाश्च परीक्षिज्जन्मवर्ण्यते १ परीक्षितोऽथ राजर्षेर्जन्मकर्मविला
पनम् संस्थांच पांडुपुत्राणां वस्ये कृष्णकथोदयमिति प्रतिज्ञाय पांडवानां राज्यस्थितिरुपोद्वातरूपासप्रसंगं सप्तमाध्यायमारभ्य निरूपिता इदा
नामोपोद्वातिकमुक्तानुवादपूर्वकं पृच्छति अश्वत्थाम्नेति उपसृष्टेन विस्मृष्टेन तस्य जन्मेत्यादेर्ब्रूहीत्युत्तरेणान्वयः १ सपरीक्षितमेत्यदेहं त्यक्त्वा
२ प्रार्थयेन त्वाज्ञापयामीत्याह गदितुं यदि मन्यसे अनुग्रहेण तर्हि ब्रूहीति यस्य ज्ञानमदाच्छ्रुक इति श्रवणेच्छायां कारणम् ३ निस्पृहस्यापिरा
जः श्रीकृष्णानुग्रहात्तादृक्पोत्रः समजनीति वक्तुं तस्य श्रीकृष्णो भक्त्युद्रेकमाह अपीपलुदिति त्रिभिः पितृवदपीपलत् पालयामास ४ क्रतवः
तदुपाजितान्नोकाश्च ५

सरस्वतीः सुगणोऽसृष्टिणीयास्तैः संपदादयः कायाः विषया राज्ञः किं मुदं प्रीतिमपि जनुः न कृतवन्त इत्यर्थः अत्र हेतुः मुकुन्दे एव मनोपस्येति क्ष
धितस्य अनेकमनसो यथादतरेऽन्वयं नन्दनादयो न कुर्वन्ति तद्वत् ६ यस्तु तमाह मातुरिति ७ पुरदं स्वरुणं स्फुरन् पुरदमौलिनिर्यस्यास्तितं ब्राह्मण
पुण्यंतिदनिपत्यः अपीच्यमतिस्तरं हस्यत इति दर्शनं रूपं यस्य तम् तडिदहाससायस्येति श्याममिति च पदाभ्यां विद्युत्तमे पापमासृचिना
अच्युतमविकारम् ८ ततं दादोनीर्णयकांचनं तन्मये कुंडले यस्य क्षतजासं संरंभादत्यारक्तनेत्रम् अहोमद्रक्तस्यापि गर्भास्त्रपाडोति क्रोधेनैति स
यः अस्त्रतेजो विधमंतं विनाशयंतम् नीहारं हिमं गोपतिः सूर्य इव एवं विधंगर्भगतो बालः सन्निकर्षे समीपे ददर्श दृष्ट्वा चासौ वदति पर्यै क्षत वित

किंते कायाः सरस्वतीः सुकुंदमनसो द्विजाः अधिजहुर्मुदं राज्ञः क्षधितस्य यथेतरे ६ मातुर्गर्भगतो वारः सतदा मृगुनंद
न ददर्श पुरुषं कंचिद्वत्मानोऽस्त्रतेजसा ७ अंगुष्ठमात्रममलं स्फुरत् पुरदमौलिनम् अपीच्य दर्शनं श्यामं तडिदहासस
मच्युतम् ८ श्रीमदीयं चतुर्धा हुतं तकांचनकुंडलम् क्षतजासंगदापाणिमात्मनः सर्वतो दिशम् परिभ्रमंतमुल्काभा
श्यामयंतं गदां मुहुः ९ अस्त्रतेजः स्वगदयानीहारमिव गोपतिः विधमंतं सन्निकर्षे पर्यै क्षतक इत्यसौ १० विधूयतदमे
यात्पाभगवान्धर्मगुणिभ्यः मिषतो दशमास्यस्य तत्रैवातेर्दधे हरिः ११ ततः सर्वगुणोदके सानुकूलग्रहोदये जज्ञे वंश
धरः पांडोर्मूयः पांडुरिवोजसा १२ तस्य श्रीतमनाराजा विप्रैर्धौर्म्यरूपादिभिः जातकं कारयामासे वाचयित्वा च मंगलम्
१३ हिरण्यगामहीयामान्द्रहस्यश्चान्नृपतिर्वरान् प्रादात्स्वन्नं च विप्रैश्चः प्रजातीर्थे सतीर्थे वित् १४ तस्मै च ब्राह्म
णास्तु शाराजानि प्रशयान्वितम् एष ह्यस्मिन् प्रजातंतो पुरुषोणा पौरैर्वर्षम् १५

किंतिवान् १० अमेयात्मा कथं तदिधूतवानित्यवितर्क्य

रूपः धर्मगोपायतीति धर्मगुप् यद्वा धर्मगोपायंतीति धर्मगुपो राजानः तस्य क्रः तेषामपि पालकत्वात् दशमासपरिच्छेदस्य तस्य मिषतः पश्यतः य
न हृष्टस्तत्रैवांतर्हितः नलन्यत्रगतः यतो विष्णुः सर्वगतः ११ उदकं उत्तरफलम् सर्वगुणानामुत्तरोत्तराधिक्यसूचकैलगे तत्र हेतुः अनुकूलैरन्यैर्दे
सहितानां शक्रमग्रहाणां सुदयोऽस्मिन् १२ जातकं जातकर्म मंगलं पुण्याहम् १३ वरान् येषान् स्वन्नं शोभनमन्नं च यावन् चिद्यते नात्र तावन्नामो
निसृतकम् छिन्नेनालेततः पश्चात्सूतकं तु विधीयत इति वचनात् ततः पूर्वमादात् आमन्त्रेया प्रजातीर्थे पुत्रोत्पत्तिपुण्यकाले तीर्थविद्वान्कात्तः
पुत्रे जातेऽतीराते दत्तं भवन्ति चाक्षयम् इति स्मृतेः देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते द्विजन्मनाम् आयांति हि नृपश्चेष्टपुण्याहमिति चाब्रुवन्निनिच १४ हे पौर
वर्षमपुरुषां पुरुवंश्यानाम् १५

शकुलेश्वरे अस्मिन्प्रजातंतौ दैवेन कथं भूतेन अप्रतिघातेन दुर्वारेण संस्थां नाशमुपेयुषि गते सति वोऽनुग्रहार्थाय यस्मात्प्रभवनशालेन श्रीवि
ष्णुनारातो दत्तः १६ तस्मान्नो के विष्णुरात इति नाम्ना भविष्यति महाभागवतं च गुणैश्च महान् भविष्यति नात्र संदेह इति तं राजानं ब्राह्मणा ऊ-
चुरिति त्रयाणामन्वयः १७ महाभागवतो भविष्यतीत्युक्ते हृष्टः पृच्छति अपि स्वि त्किं सित् साधवादेन सुयशसा सत्कीर्त्या चानुवर्तिता भवि-
ष्यतीति पूर्वस्यैवातः परमप्यनुषंगः १८ प्रजानामवितारक्षकः मानवः मनोः पुत्रः ब्राह्मणेषु हितः सत्यप्रतिज्ञश्च श्रीरामो यथा १९ उशीनर
देशाधिपतिः शिविः येन स्वमांसं श्येनाय दत्त्वा शरणागतः कपोतो रक्षितः स्वानां ज्ञातीनाम् यज्वनां च यशो विस्तारको दौष्यंतिर्भरत इव २० अ-

दैवेनाप्रतिघातेन शकुलेश्वरे संस्थां मुपेयुषि रातो वोऽनुग्रहार्थाय विष्णुना प्रभविष्युना १६ तस्मान्नो के विष्णुरात इति
लोके हृच्छ्रुवाः भविष्यति न संदेहो महाभागवतो महान् १७ युधिष्ठिर उवाच अप्येष वं श्यान् राजर्षी
न्युपयन् लोकान् महात्मनः अनुवर्तिता सुयशसा साधुवादेन सत्तमाः १८ ब्राह्मणा ऊचुः पार्थ प्रजाः वित्तासा
क्षादि ह्वाकुरिव मानवः ब्रह्मण्यः सत्यसंधश्च रामो दाशरथि यथा १९ एष दाता शरण्यश्च यथा ह्यौ शीनरः शिविः
यशोवितनिता स्वानां दौष्यंति रिव यज्वनाम् २० धन्विनामग्रणीरेष तुल्यश्चार्जुन योर्द्वयोः हुताश इव दुर्धर्षः समुद्र
इव दुस्तरः २१ मृगेंद्र इव विक्रांतो निषेव्यो हिमवानिव तिति क्षर्वसुधेवा सोऽसहिष्णुः पितरा विव २२ पितामहसमः
साम्ये प्रसादे गिरिशोपमः आश्रयः सर्वभूतानां यथा देवो रमाश्रयः २३ सर्वसद्गुणमाहात्म्य एष कृष्णामनुव्रतः रति-
देव इवोदारो ययातिरिव धार्मिकः २४ धृत्या बलिसमः कृष्णो प्रह्लाद इव सद्गुहः आहर्त्तृषोऽश्वमेधानां वृद्धानां पर्युपा-
सकः २५ राजर्षीणां जनयिता शास्ता चोत्पथगामिनाम् निग्रहीता कलेरैष भुवो धर्मस्य कारणात् २६ तक्षकादा-
त्मनो मृत्युं द्विजपुत्रोपसर्जितात् प्रपत्यत उपश्रुत्य मुक्तसंगः पदं हरिः २७

र्जुनयोः पार्थ कर्त्तव्यीर्ययोः २१ हिमवानिव सतां-
निषेव्यः अनन्यगतिकत्वेन वसुधैव तिति क्षः क्षंता प्रीत्या माता पितरा विवसहिष्णुः २२ पितामहो ब्रह्मा तेन समः साम्ये समत्वे रमाश्रयो हरिः
२३ सर्वैः सद्गुणैर्माहात्म्यं यत्तस्मिन् श्रीकृष्णा तुल्यः २४ धृत्या धैर्येण सद्गुहः सन् भद्रः ग्रहः अभिनिवेशो यस्य सः आहर्त्ता कर्त्ता २५ राजर्षीणां-
जनमेजया दीनाम् २६ द्विजपुत्रेण प्रेरितान् तक्षकादात्मनो मृत्युमुपश्रुत्य हरिः पदं प्रपत्यते भविष्यति २७ ६२ ६२ ६२

ततश्च जिज्ञासितमात्मनो याथात्म्यं येन सः इदं शरीरं गंगायां हित्वा अकुतो भयं पदं यास्यति २८ लब्धा उपपत्तिः पूजायै स्ते २९ परीक्षिदिति
नामनिर्वक्ति स एष इति यद्यस्मात्प्रकः समर्थः सन् गर्भं दृष्टं पुरुषमनुध्यायन् इह दृश्यमानेषु नरेषु मध्ये सर्वमपि नरं परीक्षेत अयमसौ भवे-
दिति नो वेति विचारयेदतः परीक्षिदिति विख्यातः पूर्वदृष्टमिति वापारः ३० शकुंशुकुपक्षे सप्रसिद्ध उडुपोऽन्वहं यथा काष्ठाभिः पंचदशक-
लाभिरापूर्यमाणो वर्द्धते एवं पितृभिर्युधिष्ठिरादिभिः कामैश्चतुः षष्टिकलाभिश्चापूर्यमाणो वर्द्धते ३१ पूर्वमपहृष्योक्तान् श्वमेधान् स्वाव-
सरे सप्रकारं कथयति ज्ञातिद्रोहस्य हानेच्छया यक्ष्यमाणः करदंडयोरन्यत्र ताभ्यां विनाऽलब्धधनो दध्यौ चिंतयामास करदंडजस्य परिजन-

जिज्ञासितात्मयाथात्म्यो मुनेर्व्याससुतादसौ हित्वेदं नृपगंगायां यास्यत्यद्वाऽकुतो भयम् २८ इति राज्ञ उपदि-
श्य विप्राजातककोविदाः लब्धोपचितयः सर्वे प्रतिजग्मुः स्वकान् गृहान् २९ स एष लोकविख्यातः परीक्षिदिति
यत्प्रकः गर्भं दृष्टमनुध्यायन् परीक्षेत नरेष्विह ३० सराजपुत्रो वर्द्धते आशुशकुंशुद्वोडुपः आपूर्यमाणः पितृभिः
काष्ठाभिरिव सोऽन्वहम् ३१ यक्ष्यमाणोऽश्वमेधेन ज्ञातिद्रोहजिहासया राजालब्धधनो दध्यौ वन्यत्र करदंड-
योः ३२ तदभिप्रेतमालक्ष्य भ्रातरोच्युतचोदिताः धनं प्रहीणमाजङ्गुरुदीच्यादिशि भूरिशः ३३ तेन संभृतसंभारो
धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः वाजिमैधौ स्त्रिभिर्भीतो यज्ञैः समयजह्हरिम् ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्क-
न्धे परीक्षिज्जन्माद्यत्कृष्णो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ सूत उवाच विदुरस्तीर्थयात्रायां मैत्रेयादात्मनो गति-
म् ज्ञात्वाऽगाद्धास्तिनपुरं तथा वासविविस्मितः १ यावतः कृतवान् प्रश्नान् क्षत्ता कौषारवाग्रतः जातैकभक्तिर्गो-
विंदे तेभ्यश्चोपररामह २

भरणमात्रोपक्षीणत्वात् ३२ प्रहीणं मरुत्तस्य यज्ञेत्यक्तं सुवर्णपात्रादिकमानीतवतः ३३ संभृतसं-
भारः संपादितयज्ञोपकरणः भीतो ज्ञातिद्रोहात् ३४ इति प्रथमे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ निर्गमो धृतराष्ट्रस्य विदुरोक्त्या त्रयोदशो
उक्तः पौत्राभिषेकेण वक्तुं राज्ञो महोदयम् १ इदानीं परीक्षितः कलिनिग्रहादिकर्माणि कथयिष्यन् विदुरागमनेन धृतराष्ट्रप्रस्थानम् ततो
ऽर्जुनागमनम् ततः पांडवप्रस्थानं च निरूपयति त्रिभिर्ध्यायैः गतिं हरिम् तथात्मगत्याऽवासं विविस्मितं ज्ञातुमिष्टं सर्वयेन १ तदेवाह या-
वतः कर्मयोगव्रतादिविषयान् प्रश्नान् प्रथमं कृतवान् कौषारवस्य मैत्रेयस्य पुरतः पश्चात् त्रिचतुरप्रश्नार्थं ज्ञानमात्रेण गोविंदे जातैकभक्तिः
कृतार्थः सन्तेभ्यः प्रश्नेभ्यः उपरराम ततः परं न विजिज्ञासितवान् २

सूतः संजयः शारद्वतः रूपः ३ रूपीद्रोणभार्या जामयोज्ञातिभार्याः अन्याश्चस्त्रियः प्राणंतन्वइवेतिकुतश्चिन्मूर्च्छादिदोषतः प्राणोसन्नेसतित-
 न्वः करांध्यादयोनिश्चेशामवंति पुनस्तस्मिन्नाविर्भूतेयथोत्तिष्ठंतितद्वत् ४ विरहेणयदौलंक्यंतेनकातराः विवशाः ५ ६ पक्षिणोत्थपत्या
 नियथाऽतिस्नेहेनपक्षच्छायायावर्द्धयंतितद्वत् युष्मत्पक्षपातच्छायायासमेधितान्नोऽस्मान् किंनस्मरथ समेधितत्वमेवाह विपद्गुणात्तूयस्मा
 न्मोचिताः स्म ७ वीयुष्माभिः कयावृत्त्यावर्तितंदेहवृत्तिः कृता कान्चितीर्थादीनिसेवितानीति ८ भवतांचतीर्थादिनंनस्वार्थं किंतुतीर्थांनुग्र-
 हार्थमित्याह भवद्विधेति मलिनजनसंपर्केणमलिनानितीर्थानिसंतः पुनः स्वयंतीर्थाकुर्वन्ति स्वांतंमनः तत्रस्थेन स्वस्यांतः स्थितेनेतिवा ९ अ

तंबंधुमागतंदृष्ट्वाधर्मपुत्रः सहानुजः धृतराष्ट्रोयुयुत्सश्चसूतः शारद्वतः पृथा ३ गांधारीद्रौपदीब्रह्मन्सुभद्राचोत्त
 राक्ष्णी अन्याश्चजामयः पांडोज्ञातयः ससुतास्त्रियः ४ अभिसंगम्यविधिवत्परिधंगाभिवादनेः मुमुचुः प्रेम
 बाष्पोद्यं विरहौलंक्यकातराः ५ राजातमर्हयांचक्रेकृतासनपरिग्रहम् तंभक्तवत्मासीनविश्रांतसुखमासने प्र
 श्रयावनतोरजाप्राहतेषांचशृण्वताम् ६ युधिष्ठिरउवाच अपिस्मरथनोयुष्मत्पक्षच्छायासमेधितान्
 विपद्गुणाद्विषाग्न्यादेर्मोचितायत्समातृकाः ७ कयावृत्त्यावर्तितंवश्चरद्भिः क्षितिमंडलम् तीर्थानि क्षेत्रमुख्यानि
 सेवितानीहभूतले ८ भवद्विधाभागवतास्तीर्थभूताः स्वयंविभो तीर्थाकुर्वन्तितीर्थानिस्वांतस्थेनगुदाभृता ९
 अपिनः सहदस्तातबांधवाः कृष्णदेवताः दृष्टाः श्रुतावायदवः स्वपुण्यां सुखमासते १० इत्युक्त्वाधर्मराजेनसर्वतत्स
 मवर्णयत् यथाऽनुभूतक्रमशोविनायदुकुलक्षयम् ११ नन्वप्रियंदुर्विषहंनृणांस्वयमुपस्थितम् नावेदयेत्स
 करुणोदुःखितान्द्रष्टुमक्षमः १२ कंचित्कालमथावात्सोत्सल्लुतोदेववत्सुखम् भ्रातृज्यैष्ठ्यश्रेयस्कृतसर्वेषांप्रीति
 मावहन् १३ अविभ्रदर्यमाददंयथावदधकारिषु यावद्वधारश्चूद्रसंशापाद्वर्षशतंयमः १४

पिकिंसुखमासते भवद्भिः कापिह
 दृष्टाः श्रुतावा १० ११ यदुकुलक्षयावर्णनेकारणमाह नन्विति १२ श्रेयस्कृततत्त्वमुपदिशन् १३ ननुशूद्रोऽसौक्यमुपदिशेत् नह्यसौशूद्रः किंतु
 यमस्तद्रूपेणासीत् किंतत्रकारणंतत्राह यमेचात्रागतेअमुत्रकोदंडधरइत्यपेक्षायामाह अविभ्रदिति धृतवानित्यर्थः मांडव्यस्यशापात्
 तथाहि कंचिच्चोराननुधावंतोरजभटामांडव्यस्यऋषेस्तपश्चरतः समीपेतान्संप्राप्यतेनसहनिबन्ध्यानीयराज्ञेनिवेद्यतदाज्ञयासर्वान्शू

लमारोपयामासः ततो राजा तमृषिं ज्ञात्वा शूलं दत्तार्थं प्रसादयामास ततो मुनिर्यमंगत्वा कुपित उवाच कस्मादहं शूलमारोपित इति तेनोक्तं
 लंबाल्येशलभं कुशाग्रेणाविध्य क्रीडितवानिति तच्छ्रुत्वा मांडव्यस्तं शशाप बाल्येऽजानतो मे महान्तं दंडं दत्तस्त्वं कारितवान् अतः शूद्रो भवेति
 १४ इदानीं राज्यस्थापकं नैरूपयितुमुक्तं नैरुपयति युधिष्ठिर इति कुलंधरं वंशधरम् १५ तदीह यागगृहव्यापारेण प्रमत्तानां मत्स्यक्रामत्-
 आयुः कालः अतिक्रान्तः यद्वा तानप्यभवदित्यर्थः १६ अभिप्रेत्य ज्ञात्वा १७ तत्पतीकारः क्रियतां किं निर्गमनेन तत्राह प्रतिक्रियेति सर्वेषां-
 भिति यैः प्रतिकर्तव्यं तेषामपीत्यर्थः १८ कथंधनादिवियोगः सोढुं शक्यः अत आह येन चेति अभिपन्नः अभिग्रस्तः १९ तत्रावस्थानमिति दैन्यमि

युधिष्ठिरो लब्धराज्यो दृष्ट्वा पौत्रं कुलंधरम् भ्रातृभिर्लोकपालाभैर्मुमुदे परयाश्रिया १५ एवं गृहेषु सूक्तानां प्रमत्तानां
 तदीह या अत्यक्रामदविज्ञातः कालः परमदुस्तरः १६ विदुरस्तदभिप्रेत्य धृतराष्ट्रमभाषत राजन् निर्गम्यतां शीघ्रं पश्येदं
 भयमागतम् १७ प्रतिक्रियानयस्येह कुतश्चिद्वर्हिचित्प्रभा स एव भगवान् कालः सर्वेषां नः समागतः १८ येन चैवाभि-
 पन्नो यं प्राणैः प्रियतमैरपि जनः सद्यो वियुज्येत किमु तान्यैर्धनादिभिः १९ पितृभ्रातृसहसुत्राहतास्ते विगतं वयः आ-
 त्मा च जरया ग्रस्तः परगोहमुपासते २० अहो महोयसी जंतोर्जीविताशाययाभवान् भीमेनावर्जितं पिंडमादत्ते गृहपा-
 लवत् २१ अग्निर्निसृष्टो दत्तश्च गरोदाराश्च दूषिताः हतं क्षेत्रं धनं येषां तद्दत्तैरसृभिः कियत् २२ तस्यापि तव देहाय
 कृपणस्य जिजीविषोः परैर्यनिच्छतो जीर्णो जिरया वाससी इव २३ गतस्वार्थमिमं देहं विरक्तो मुक्तबंधनः अविज्ञातग-
 तिर्जह्यात्स वैधीर उदाहृतः २४ यः स्वकात्परतो वेह जातनिर्वेद आत्मवान् हृदि कृत्वा हरिं गेहात् प्रजेत्सनरोत्तमः २५

तिदर्शयन् वैराग्यमुत्पादयति पितृभ्रात्रितिसप्तभिः आत्मा च देहः २० येन पुत्राहतास्तेन भीमेन दत्तं पिंडमन्नं गृहपाल इव गृहपालः शवा २१
 निसृष्टः प्रक्षिप्तः गरोविषम् दूषिताः अवमताः तद्दत्तैरन्नादिभिर्लब्धैरसृभिः कियत् योजनं न किंचिदित्यर्थः २२ तस्यापि एवं दैन्यमनु-
 भवतोऽपि परैरिति क्षीयते अत एव धीरो भवेति २३ किंलक्षणो धीर इत्यपेक्षायामाह गतस्वार्थं यशोधर्मादिशून्यम् मुक्तबंधनः त्यक्ता-
 भिमानः कृतगत इत्यविज्ञाता गतिर्यस्य सः धीरः प्राप्तदुःखस्य स्वयं सहनेन मुक्तिप्राप्तेः २४ नरोत्तमस्तुततः प्रागेव कृतप्रतीकारः स्वकात्स्व-
 त एव परतः परोपदेशतो वा २५

त्वंतुनरोत्तमोनाभूः अतइदानींधीरोभवइत्याह अथेति अर्वाक् अर्वाचीनः एष्यन्नित्यर्थः गुणान्धैर्यदयादीन् विकर्षति आच्छिनतीति तथा
 २६ आजमीढः अजमीढवंशजः प्रज्ञाचक्षुरंधः एवं बोधितः सन् द्रदिम्नः चित्तदाढ्यात् आत्रासंदर्शितः अध्वाबंधमोक्षयोमार्गोयस्यसः २७
 सुबलस्यपुत्रीगांधारीसाध्वीसुशीला हिमालयं प्रयांतं पतिमनुजगाम ननु कथं सासुकुमारी हिमादिदुःखबहुलं हिमवंतंगता अत आह न्यस्त
 दंडानां प्रहर्षोयस्मिन्तम् दुःखदमपिकेषांचित्प्रहर्षहेतुमर्वतीत्यत्र दृष्टांतः मनस्विनां शूराणां युद्धे सन्तीवः प्रहारोयथा पाठांतरे सत्संप्रहारं
 युद्धं यथेति २८ कृतं मैत्रं मित्रदेवत्यं संध्यावंदनं येन नत्वा संपूज्य पितरौ विदुरधृतराष्ट्रौ २९ हेगावल्गाने गवल्गानस्य पुत्रसंजय ३० अकृतप्रज्ञे

अथोदीचीं दिशं यातुस्वैरज्ञातगतिर्भवान् इतोर्वाक् प्रायशः कालः पुंसां गुणविकर्षणः २६ एवं राजा विदुरेणानुजेन
 प्रज्ञाचक्षुर्बोधितो ह्याजमीढः छित्वास्वेषु स्नेहपाशां द्रदिम्नो निश्चक्राम आत्रासंदर्शिताध्वा २७ पतिं प्रयांतं सुबल
 स्यपुत्रीपतिव्रतात्पुनरनुजगामसाध्वी हिमालयं न्यस्तदंडप्रहर्षमनस्विनामिव सत्संप्रहारः २८ अजात शत्रुः कृतमैत्रो
 हुताग्निर्विशन्नत्वा तिलगोष्ममिरुक्मैः गृहं प्रविष्टो गुरुवंदनाय नचापश्यत् पितरौ सौबलींच २९ तत्र संजयमासीनं
 पप्रच्छो हि ग्नमानसः गावल्गाने कनस्तातो वृद्धो हीनश्च नेत्रयोः ३० अंबाचहतपुत्रार्त्ता पितृव्यः क्व गतः सुहृत् अ
 पिमय्यकृतप्रज्ञे हतबंधुः सभार्यया आशंसमानः शमलगंगाया दुःखितो पतत् ३१ पितर्युपरते पांडौ सर्वान्नः सु
 हृदः शिशून् अरक्षतां व्यसनतः पितृव्यौ क्व गतावितः ३२ सूत उवाच कृपया स्नेहवैकुव्यात्सूतो विरह
 कर्षितः आत्मेश्वरमचक्षाणो न प्रत्याहति पीडितः ३३ विमृज्या शूणिपाणिभ्यां विष्टभ्यात्मानमात्मना अजातशत्रु
 प्रत्यूचे प्रभो पादा वनुस्मरन् ३४ संजय उवाच नाहं वेदव्यवसितं पित्रोर्वः कुलनंदन गांधार्या वामहाबा
 हो मुषितोऽस्मि महात्मभिः ३५ अथाजगाम भगवान्नारदः सहतुंबरुः प्रकृत्या याभिवाद्या हसानुजोऽप्यर्चयन्निव

मंदमतौ शमलमपराधम् आशंसमानः आशंकमानः भार्यया सह ३१ यौ अरक्षतांतौ इतः स्थानात् ३२ कृपया स्नेहवैकुव्याच्चातिपीडितः आ
 त्मेश्वरं धृतराष्ट्रमपश्यन् विरहकर्षितश्च सूतः संप्रयोजनप्रत्युत्तरमाह ३३ आत्मना बुद्ध्या आत्मानं मनो विष्टभ्यधैर्ययुक्तं कृत्वा प्रभो र्धृतराष्ट्रस्य ३४
 गांधार्याश्च व्यवसितं निश्चितम् यतो मुषितो वचितोऽस्मीति ३५ एवं कंचिक्कालं शोचति तस्मिन् अथ नारद आजगाम अत्रास्ति कंचित्युक्तके पाठांतरे
 तदुल्लंघ्य यथासंप्रदायं व्याख्यायते शोकवेगादप्यर्चयन्निवाह राजानत्वाप्यर्चयत् ३६

नाहंवेदवेदि तपस्विनीदुःखयुक्ता अपारेशोकार्णवेभगवान्त्वमेवपारदर्शकः अतोब्रूहीतिशेषः ३७ आदावेवयथावृत्तकथनेशोकेनमूर्च्छितः
पतेदितिप्रथमंतावच्छोकमुपशमयति माकंचनशुचःमाशोच नकेवलंतानेव यद्यस्मादीश्वराधीनंजगत् ३८ तदेवाह लोकाइति ३९ ४०
प्रवृत्तौपारतंत्र्यमुक्तासंयोगवियोगयोरप्याह यथेति क्रीडोपस्कराणां क्रीडासाधनानाम् ४१ ईश्वराधीनत्वान्नशोकः कार्यइत्युक्तम् लोकत-
त्वेविचार्यमाणेनिर्विषयोयंशोकइत्याह यद्यदिलोकंजनंध्रवंजीवरूपेण अध्रवंदेहरूपेण नचेति नध्रवंनाप्यध्रवंशब्दब्रह्मरूपेणअनिर्वच-
नीयत्वेनवा उभयंवाचिज्जडांशतः सर्वथाचतुर्धपिपक्षेषुतेपित्रादयोनशोच्याः स्नेहादन्यत्र स्नेहएवकेवलंशोकहेतुः सचाज्ञानमूलइत्यर्थः ४२

युधिष्ठिरउवाच नाहंवेदगतिंपित्रोर्भगवन्कृतावितः अंबावाहतपुत्रार्ताक्कृताचतपस्विनी कर्णधारइवापा
रैभगवान्पारदर्शकः ३७ अथावभाषेभगवान्नारदोमुनिसत्तमः माकंचनशुचोराजन्यदीश्वरवशंजगत् ३८ लोकाः
सपालायस्येमेवहंतिबलिमीशितुः ससंयुनक्तिभूतानिसएववियुनक्तिच ३९ यथागावोनसिप्रोतास्तंत्यावद्धाःस्वदाम्
भिः वाकृतंत्यां दामभिर्बद्धावहंतिबलिमीशितुः ४० यथाक्रीडोपस्कराणांसंयोगविगमाविह इच्छयाक्रीडितुः स्यातां
तथैवेशेच्छयानुणाम् ४१ यन्मन्यसेध्रवंलोकंमध्रवंवानचोभयम् सर्वथानहिशोच्यास्तेस्नेहादन्यत्रमोहजात् ४२
तस्माज्जहंगवैकुण्ठमज्ञानकृतमात्मनः कथंत्वनाथाःरूपणावर्त्तेरन्वनमाश्रिताः ४३ कालकर्मगुणाधीनोदेहोऽयं पां
चभौतिकः कथमन्यास्तुगोपायेत्सर्पग्रस्तोयथापरम् ४४ अहस्तानिसहस्तानामपदानिचतुष्पदाम् फलानितत्र
महतांजीवोजीवस्यजीवनम् ४५ तदिदंभगवान्प्राजन्नेकआत्मात्मनांस्वदृक् अंतरोनंतरोष्मातिपश्यतमाययोरुधा
४६

तस्मान्मांविनाकथंतेवर्त्तेरन्नितिमनसावैकुण्ठं चव्याकुलतांत्यज ४३ तत्रत्वदेहतस्तेषांरुत्तिरेवतावन्नास्तीत्याह कालोगुणक्षोभकः कर्मजन्मनिमि
तम् गुणाउपादानम् तदधीनः पांचभौतिकः जडः तद्विभागेनाशवांश्च सर्पग्रस्तः अजगरगिलितोयथाऽन्यंनरक्षतितद्वत् ४४ ईश्वरेणविहितावृ-
त्तिश्चसर्वतःसलभैवेत्याह अहस्तानिपश्वादीनि अपदानितृणादीनि तत्रतेषहस्तादिष्वपिफलानिअल्पानि एवंजीवःसर्वोऽपिजीवस्यसर्वस्य
जीवनंजीविकाएतेनैवसर्वतोमृत्कृत्वासत्वंचोक्तम् ४५ मोहनिवृत्त्यर्थं द्वैतस्यावस्तुत्वमाह तदिदमहस्तसहस्तादिरूपंजगत् स्वदृक्भगवा-
नेव नततः पृथक् सचैकएव नतुनाना ननुसजातीयविजातीयभेदेप्रत्यक्षेकुतएतत्तत्राह आत्मनांभोक्तृणामात्मास्वरूपम् अतो नसजा-

तीयभेदः अंतरोऽन्तरश्च अंतर्बहिश्चभोक्तृभोग्यरूपश्चास्ति अतो नवाविजातीयभेदोऽपि एकः कथं तथा प्रतीयते अत आह मायया बहु
धातं पश्येति ४६ कासावस्तीदृशो महामायावीद्वारकायामित्याह सोऽयमिति अस्यां भूम्याम् अभवाय नाशाय ४७ तर्हि श्रीकृष्णोऽत्रास्तीत्य
त्रैवास्यां माकृथा इत्याह तच्च देवानां कार्यं तेन निष्पादितम् केवलमवशेषं प्रतीक्षते यदु कुलक्षयमिति हृदि स्थम् ततो निजं धाम यास्यति ततो-
यूयमपि गच्छतेत्यर्थः तच्च भूतमपि विदुरवदेवनावर्णयत् ४८ तदेवं शोकमास्थां च निवार्य जिज्ञासवेतस्मै यथावृत्तं कथयति धृतराष्ट्र इति षड्वि-
हिमवतो दक्षिणे भागे ४९ यावै प्रसिद्धा स्वर्धुनी सा आत्मानं यत्र सप्तधा व्यधात् किमर्थम् नाना पृथक् सप्तभिः स्रोतोभिः प्रवाहैः सप्तानां सृषीणां
प्रीतये अत एव तत्तीर्थं सप्तस्रोतो वदन्ति ५० तत्र तेन कृतमष्टांगयोगमाह स्नात्वेति चतुर्भिः तत्र स्नानं होमोऽब्रक्षणं चेति नियमा उक्ताः सप्तस्थाने-

सोऽयमद्य महाराज भगवान्भूतभावनः कालरूपोऽवतीर्णोऽस्यामभवाय स्फुरद्विषाम् ४७ निष्पादितं देवकृत्यमवशेषं
प्रतीक्षते तावद्यूयमवेक्षध्वं भवेद्यावदिहेश्वरः ४८ धृतराष्ट्रः सहस्रात्राणां धार्य चिस्वभार्यया दक्षिणेन हिमवतः सृषी-
णामाश्रमंगतः ४९ स्रोतोभिः सप्तभिर्यवैस्वर्धुनी सप्तधा व्यधात् सप्तानां प्रीतये नाम्ना सप्तस्रोतः प्रचक्षते ५० स्नात्वा
ऽनुसवनं तस्मिन्नुहत्वा चाग्नीन्यथाविधि अब्रक्ष उपशां तात्मा स आस्ते विगतैषणः ५१ जितासनो जितश्वासः प्रत्या-
हृत षडिंद्रियः हरिभावनया ध्वस्तरजः सत्वतमो मलः ५२ विज्ञानात्मनिसंयोज्य क्षेत्रज्ञे प्रविलाप्य तम् ब्रह्मण्यात्मानमा-
धारे घटांबरमिवांबरे ५३ ध्वस्तमाया गुणोदको निरुद्ध करणाशयः निवर्तितारिखलाहार आस्ते स्थाणुरिवाचलः त-
स्यांतरायो मैवाभूः संन्यस्तारिखलकर्मणः ५४

अपां स्वीकारादब्रक्षः उपशांतः आत्मा यस्य सः विगताः पुत्रादि एषणा यस्मादिति नियमा उ-

क्ताः ५१ जितासन इत्यादिना आसन प्राणायाम प्रत्याहारा उक्ताः हरिभावनयेति धारणोक्ता ध्वस्ताः रजः सत्वतमो रूपामला यस्येति फलतो ध्यानमुक्तम्
५२ समाधिमाह विज्ञानेति ह्याभ्याम् आत्मानमहंकारास्यदं स्थूलदेहादियोज्य एकीकृत्य तंच विज्ञानात्मानं दृश्यांशादियोज्य क्षेत्रज्ञे दृष्टिप्रविलाप्य
तंच क्षेत्रज्ञं द्रष्टृं शादियोज्य आधारे आश्रय संज्ञे ब्रह्मणि प्रविलाप्य घटांबरं घटोपाधेर्वियोज्य यथा महाकाशे प्रविलाप्यते तद्वत् ५३ व्युत्थानाभावमाह
ध्वस्तेति अंतर्गुणक्षोभाद्वा बहिरिंद्रियविक्षेपाद्वा व्युत्थानं भवेत् तदुभयंतस्य नास्ति यतो ध्वस्तो माया गुणानां सुदर्क उत्तरफलं वासना यस्य सः निरुद्धा नि-
करणानि चक्षुरादीनि आशयो मनश्च यस्य सः अत एव निवर्तितारिखल आहारो भोग्यमिंद्रियैर्विषयाहरणं वा येन सः स्थाणुरिव निश्चल आस्ते तथा भूत-

मप्यानेतुमुद्यतं प्रस्थाह तस्येति अंतरायो विघ्नः मैवाभूरित्यङ्गगमः छांदसः ५४ ६

दर्शनमपितावत्कुर्यामीत्यद्यतं प्रत्याह सर्वे अद्यतनादहः स्वस्याधीनम् तर्हि दाहार्थं गमिष्यामिनेत्याह तच्चेति ५५ तर्हि गांधार्या नयनाय गमिष्यामिनेत्याह पत्कंदेहे सहोदजे पर्णशालासहिते योगाग्निना सहगार्हपत्यादिभिर्दह्यमाने तस्य पत्नी बहिः स्थिता सती तं पतिमन्वग्निं वेक्ष्यति प्रवेक्ष्यति ५६ तर्हि विदुरानयनार्थं गंतव्यमेवनेत्याह विदुरस्ततन्निशम्य दृष्ट्वा भ्रातुः कृगत्याहर्षः तन्मृत्युना शोकश्च ताभ्यां युक्तः तस्मात्स्थाना तीर्थानि सेवितुं गता गमिष्यति ५७ शुचः शोकान् ५८ इति प्रथमे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशे त्वरिष्ठानि दृष्ट्वा राजा विशंकितः अश्रुणो दर्शुना लक्ष्मणातिरोधानमितीर्यते १ श्रीकृष्णस्य चेति चकारेणाभिप्रायं च ज्ञातुम् १ कतिचिस्सप्त तदा कालातिक्रमेऽपि ततः द्वारकातः

सवा अद्यतनाद्राजन् परतः पंचमेहनि कलेवरं हास्यति स्वतश्च भस्मीभविष्यति ५५ दह्यमानेऽग्निभिर्देहे पत्कः पत्नी सहोदजे बहिः स्थिता पतिसाध्वी तमग्निमनुवेक्ष्यति ५६ विदुरस्ततदा श्रयं निशम्य कुरुनंदन हर्षशोकयुतस्तस्माद्गता तीर्थनिषेवकः ५७ इत्युक्त्वाऽथारुहस्वर्गनारदः सहतुवरुः युधिष्ठिरो वचस्तस्य हृदि कृत्वाऽजहान् च्छुचः ५८ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ सूत उवाच संप्रस्थिते द्वारकायां जिष्णोर्बुध्ददि दृष्ट्या ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य कृष्णस्य च विचेष्टितम् १ व्यतीताः कतिचिन्मासास्तदनायात्ततोऽर्जनः ददर्श धीररूपाणि निमित्तानि कुरूद्वहः २ कालस्य च गतिरौद्रां विपर्यस्तर्तुधर्मिणः पापीयसी नृणां वार्त्ता क्रोधलोभानृतात्मनाम् ३ जिह्मप्रायं व्यवहृतं शाठ्यमिश्रं च सौहृदम् पितृमातृसहृद्भातृदंपतीनां च कल्कनम् ४ निमित्तान्यत्यरिष्ठानिकां लेख्यनुगते नृणाम् लोभाद्यधर्मप्रकृतिं दृष्ट्वा वाचानुजं नृपः ५ युधिष्ठिर उवाच संप्रोषितो द्वारकायां जिष्णुर्वेधुर्दिदृक्षया ज्ञातुं च पुण्यश्लोकस्य कृष्णस्य च विचेष्टितम् ६ गताः सप्ताधुना मासा भूमिसेनतवानुजः नायातिकस्य वा हेतोर्नाह वेदेदमजसा ७

नायान्नागतः निमित्तानि उत्पातान् कुरूद्वहो युधिष्ठिरः २ रौद्रांघोराम् तदेवाह विपर्यस्तां च त्रुधर्मा यस्मिन् तस्य वार्त्ता जीविकाम् क्रोधलोभानृतेर्युक्तः आत्मा येषाम् ३ जिह्मप्रायं कपटबहुलं व्यवहृतं व्यवहारम् शाठ्यं वचनं तस्मिन् मिश्रं सौहृदं सरस्यम् पित्रादीनां प्रतियोगिभिः कल्कनं कलहादि ४ अत्यरिष्ठानि अत्यंतमशुभानि दृष्ट्वा नृणां लोभाद्यधर्मप्रकृतिं च दृष्ट्वा अनुजं भीमम् ५ ६ वेति वितर्के कस्माद्देतोर्नायातीत्यहं न वेदि ७

अपिकिम् यदा आत्मनः आक्रीडं क्रीडासाधनमंगं मनुष्यनाल्यमुत्सृष्टमिच्छतिसकालः प्राप्तः ८ अस्माकंसर्वपुरुषार्थत्वे हेतुः श्रीकृष्णः
 अतस्तद्वियोगं विनाऽनिष्टं न स्यादित्याशयेनाह यस्मात् श्रीकृष्णाद्देतोः एतच्चोपरिष्टादजुनः स्पष्टीकरिष्यति लोकाश्च यज्ञकरणानुरूप-
 पायस्यानुग्रहात् ९ अदूरात्संनिहितं नोऽस्माकं आशंसतः उत्पातान् १० दौहिकानाह ऊर्विति ऊर्वादयो वामाः स्फुरन्ति वेपथुः कंपश्च
 हृदये वर्तते एते मत्स्यमारात्संनिहितं विप्रियं दास्यन्ति ११ भौमानाह सार्द्धेऽस्त्रिभिः शिवाक्रोष्ट्री आदित्यमभिरौति उद्यत्सूर्याभिमुखं क्रोशति अन-
 लानना अग्निं मुखेन वमन्ती अंगहेभीममामभिलक्ष्य सारमेयः श्वाः भिरौति पुतं भवति अभीरुवत् निःशंकम् १२ शस्ताः गवादयो मांसव्यं वा-

अपि देवर्षिणादिष्टः सकालो यमुपस्थितः यदात्मनोऽगमाक्रीडं भगवानुत्तिसृक्षति ८ यस्मान्नः संपदो राज्यं दा-
 राः प्राणाः कुलं प्रजाः आसन्नसपत्न्यविजयो लोकाश्च यदनुग्रहात् ९ पश्योत्पातान्नरव्याघ्रदिव्यान् भौमान्सदौहिका-
 न् दारुणांश्छंसतो दूराद्भयं नो बुद्धिर्मोहनम् १० ऊर्वक्षिबाहवो मत्स्यं स्फुरत्यग पुनः पुनः वेपथुश्चापि हृदये आरादा-
 स्यन्ति विप्रियम् ११ शिवैषोद्यतमादित्यमभिरौत्य नलानना मामंगसारमेयोऽयमभिरौति ह्यभीरुवत् १२ श-
 स्ताः कुर्वन्ति मांसव्यं दक्षिणं पशवो णरे वाहांश्च पुरुषव्याघ्रलक्षयेरुदतो मम १३ मृत्कदूतः कपोतो यमुत्सृज्य कः कंपयन्म-
 नः प्रत्नलूकश्च कुक्कुरैरनिद्रोऽशून्यमिच्छतः १४ धूम्रादिशः परिधयः कंपते मूः सहादिभिः निर्घातश्च महानासी-
 त्साकंचस्तनयितुभिः १५ वायुर्वातिरवरस्पृशोरजसा विस्मृजस्तमः अस्मृगवर्षति जलदावी भस्ममिव सर्वतः १६ सूर्यह-
 तप्रभं पश्य ग्रहमर्दमिथो दिवि ससकुलैर्भूतगणैर्ज्वलिते इव रोदसी १७ नद्यो नदाश्च क्षभिताः सरांसि च मनोसि च
 न ज्वलत्यग्निराज्येन कालो यं किं विधास्यति १८

मंकुर्वन्ति अपरे गर्दभाद्याः प्रदक्षिणं कुर्वन्ति वाहान् अश्वासन् १३ अयं कपोतो मृत्क-
 दूतः मृत्कसूचकः उत्सृज्य कः प्रत्नलूकस्तत्पक्षो घृकः काको वा कुक्कुरैः कुलितशब्दैः विश्वं शून्यमिच्छतः १४ धूम्राधूसरादिशः परिधयो
 ऽग्निमिव लोकमावृण्वन्ति दिव्यानाह सार्द्धाभ्याम् निर्घातो निरफ्रवज्वपातः स्तनयित्वोऽवगर्जितानितैः सह १५ तमः विशेषेण स्मृजन् अ-
 स्मृकुरक्तम् १६ ग्रहाणां मर्दं युद्धम् भूतारुदानुचराः तेषां गणैः संकुलैर्व्याभिर्भैः प्राणिभिः सहितैः रोदसी द्यावापृथिव्यौ ज्वलिते प्रदीप्ते इव च प-
 श्येति १७ पुनर्भौमानाहनघ इति सार्द्धेऽस्त्रिभिः प्राणिनां मनोसि च १८

दुह्यंतीतिकर्मकर्त्तर्यार्षम् न प्रस्तुवंतीत्यर्थः १९ दैवतानिप्रतिमाः अघंदुःखम् २० एतैः कृत्वा न विद्यते अन्येषु पुरुषेषु श्रीर्वज्रांकुशादिशौ-
भायेषांतैः भगवतः पदैर्हीनाभूरित्यहं मन्ये २१ तस्य राज्ञः इति एवं दृष्टान्यरिष्टानियेन तेन चेतसा चिंतयतः सतः २२ अयथा पूर्वनिपतितम्
तदेवाह आतुरमित्यादि अपाबिंदून् अश्रूणि नेत्राभ्यां विसृजंतमित्यर्थः २३ उद्दिग्दं कपितं हृदयं यस्य सः विच्छायां विगतकांतिम् २४ स्वजनाः बा-
धवाः २५ किं वक्ष्यतीति शक्या व्यवहितक्रमेण पृच्छति शूर इत्यादिना मारिषः मान्यो मातामहः आनकदुंदुभिर्वसदेवः २६ स्वसारः परस्पर

नपि वंतिस्तनं वत्सान दुह्यति च मातरः रुदंत्यश्च मुखगावो न हृष्यत्यृषभा व्रजे १९ दैवतानि रुदंतीव सिद्धंति ह्यच-
लंति च इमे जनपदाग्रामाः पुरोद्यानाकराश्चमाः अष्टश्रियो निरानंदाः किमघं दर्शयंति नः २० मन्य एतैर्महोत्पातैर्नूनं
भगवतः पदैः अनन्यपुरुषश्रीभिर्हीनाभूहंतसौ भगाः २१ इति चिंतयतस्तस्य दृष्टारिष्टेन चेतसा राज्ञः प्रत्यागम इह
न्यदुपूर्याः कपिध्वजः २२ तं पादयोर्निपतितमयथा पूर्वमातुरम् अघो वदनमधिदून् सुचंतं नयनाभयोः २३ विलो-
क्योद्दिग्दं हृदयो विच्छाया मनुजं नृपः पृच्छति स्म सहन्मध्वे संस्मरन् नारदे रितम् २४ युधिष्ठिर उवाच कश्चि-
दानर्त्तपुद्गलिनः स्वजनाः सखमासते मधुभोजदशार्हा हंसा त्वतांधकवृष्णयः २५ शूरो मातामहः कश्चित्स्वस्त्यास्ते वा-
थमारिषः मातुलः सानुजः कश्चित्कुशल्यो न कदुंदुभिः २६ सप्तस्वसारस्तत्पत्न्यो मातुलान्यः सहात्मजाः आसते सस्तु-
षाः क्षेमदेवकी प्रसुखाः स्वयम् २७ कश्चिद्राजा हुको जीवत्यसत्पुत्रोऽस्य चानुजः हृदीकः ससुतोऽक्रूरो जयंतगदसार-
णाः २८ आसते कुशलं कश्चिद्योचुः शत्रुजिदादयः कश्चिदास्ते सखरा मो भगवानुसा त्वतां प्रभुः २९ प्रद्यम्नः सर्ववृष्णा-
नां सखमास्ते महारथः गंभीररयोऽनिरुद्धो वर्द्धते भगवानुत ३० सुषेणश्चारुदंष्ट्राश्च सा बाजा बवती सतः अन्ये च
कार्ष्णिप्रवराः सपुत्रा अरुषभादयः ३१ तथैवानुचराः शौरैः श्रुतदेवो हृवा दयः सुनंदनं दशीर्षण्या ये चान्ये सा त्वतर्षभाः

३२

म् वसुदेवक्षेमेन तासामपि क्षेमं पृष्टमेव तथाऽपि पृथक् पृच्छति स्वपमिति २७ आहुकः उग्रसेनः असत्पुत्रो यस्य अतएव जीवनमा-
त्रमेव पृष्टम् अनुजश्च देवकः हृदीकः सतः कृतवर्मा जयंतादयः कृष्णभ्रातरः २८ २९ सर्ववृष्णीनां मध्ये महारथः गंभीररथः युद्धे महावेगः
वर्द्धते मोदत इत्यर्थः ३० कृष्णस्यापत्यानि कार्ष्णयः तेषु प्रवराः ३१ सुनंदनं दौशीर्षण्यौ सुरत्यौ येषांते ३२

भगवत्सुखमास्तइतिप्रश्नस्यानौचित्यमाशङ्क्याह पुरइत्यादि ३४ भगवतीत्रावस्थानहिलोकानांमंगलंनान्यथेत्याशयेनाहचतुर्भिः
मंगलायशभाय क्षेमायलब्धपालनाय भवायउद्भाय अनंतसरवःबलभद्रसहायः ३५ अर्चिताःसर्वेपूजिताःपरमानंदंयथाभवतितथा
महापौरुषिकाः वैकुण्ठनाथानुचराः ३६ यस्यादशुश्रूषणंमेवमुत्तमप आदिभ्यः श्रेष्ठंयत्कर्मतेनसत्यभामादयः संख्ययुद्धेश्रीकृष्णबले
ननिर्जित्यतदाशिषः देवभोग्यान्पारिजातादीन् वज्रायुधस्यबलभाशचीतस्याः उचिताः ३७ यद्वाहुदंडप्रभावोपजीविनःसुधर्ममिंधिभि
रधिक्रामंतिसगोविंदः सुखमास्तेइतिगतपंचमश्लोकेनान्वयः ३८ इदानींतस्यैवकुशलंपृच्छति कांचेदितिषड्विः अनामयमारोग्यम् नल

अपिस्वस्त्यासतेसर्वेरासकृष्णपुजाश्रयाः अपिस्मरंतिकुशलमस्माकंबद्धसौहृदाः ३३ भगवानपिगोविंदोब्रह्म
ण्योमत्तवत्सलः कश्चित्पुरेसुधर्मायांसुखमास्तेसहृदतः ३४ मंगलायचलोकानांक्षेमायचभवायच आस्तेय-
दुकुलांमोधावाद्योऽनंतसरवःपुमान् ३५ यद्वाहुदंडगुप्तायांस्वपुण्यायदवोऽर्चिताः कीदृतिपरमानंदमहापौ-
रुषिकाइव ३६ यस्यादशुश्रूषणमुत्तमकर्मणासत्यादयोद्वष्टसहस्रयोषितः निर्जित्यसंख्येत्रिदशास्तदाशिषोह
रतिवज्रायुधवल्लभाचिताः ३७ यद्वाहुदंडाश्रुदयानुजीविनोयदुप्रवीराह्यकुतोभयामुहुः अधिक्रमत्यंधिभिरा
हृतांबलात्सभासुधर्मासुरसत्तमोचिताम् ३८ कश्चित्तेऽनामयतोतप्रष्टतेजाविभासिर्मे अलब्धमानोऽवज्ञातः
किंवातातत्रिरोषितः ३९ कश्चिन्नाभिहतोभावैः शब्दादिभिरमंगलैः नदत्तमुक्तमर्थिभ्य आशयायत्यतिश्रुतम्
४० कश्चित्त्वब्राह्मणंवालगावृद्धरोगिणंस्त्रियम् शरणोपसृतंसत्वंनात्यासीः शरणप्रदः ४१ कश्चित्त्वंनागमोऽ
गम्यांगस्यावासत्कृतास्त्रियम् पराजितोवाऽथभवान्नोत्तमैर्नासमैःपथि ४२

धोमानोयेन बंधुभ्यःसकाशा

तु किंवातैः प्रकृत अवज्ञातः तिरस्कृतः यतश्चिरोषितः बहुकालंतत्रस्थितः ३९ अभावैरितिच्छेदः प्रेमशून्यः अ मंगलैः परुषैः शब्दादिभिर्नाभि
हतः नताडितोऽसिकिम् यद्वा अर्थिभ्यः किमपिदास्यामीतिनोक्तंकिम् यद्वा आशयासहयथाआशाभवतितथादास्यामीतिप्रतिश्रुतंसत्वनदत्तं
किंकृतः विच्छायोसि ४० अन्यद्वाशरणागतंसत्वंप्राणिमात्रंनत्यक्तवानसिकिम् यतस्त्वंपूर्वशरणप्रदः आश्रयप्रदः ४१ अगम्यामितिच्छेदः ननिंदि
तांस्त्रियमगमः किंनगतवानसि असत्कृतांमलिनवस्त्रादिनानागमः किम् नोत्तमैः अनुत्तमैः समैरित्यर्थः असमैरधमैर्वाकिंनपराजितोऽसीत्यर्थः

संभोजनार्हान्बृहन्नवालकांश्च किंस्वित्यर्थं भंक्त्वाः त्यक्त्वा फलवानसि किम् अक्षमं कर्तुं मयोर्यं यत्तन्न कृतवानसि किम् ४३ नित्यं सदा प्रेष्ठतमे
न हृदयेनांतरंगेण स्वबंधुना श्रीकृष्णो नरहितः शून्योऽस्मीति मन्यसे अन्यथा ते रुक्मिनः पीडानघटेत ४४ इति प्रथमे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः
१४ कलिप्रवेशमालस्यधुरं न्यस्य परीक्षति आरुरोह नृपः स्वर्गमिति पंचदशोऽब्रवीत् १ कृष्णोऽर्जुनः अविकल्पित इति च्छेदः नानाशंकास्पदं
रूपमालस्यविकल्पित इत्यर्थः प्रतिभाषितुं नाशकोदित्युत्तरेणान्वयः तत्र हेतवः कृष्णाविश्लेषेण कश्चितः कृशः कृतः १ शोकेन हेतुनावदनं च ह
चत एव सरोजे शक्यतीवदनसरोजे यस्य सः हताप्रभाते जोयस्य सः २ शुचः शोकाश्रूणि पाण्युद्गच्छंति तानि नेत्रयोरेव संस्तप्य गलितानि च पा
णिना आमृज्य परोऽक्षेण दर्शनागोचरेण श्रीकृष्णो न हेतुना समुन्नद्धमधिकं यत्सौ लंकृत्यं तेन कातरः व्याकुलः नृपमित्याहेत्युत्तरेणान्वयः ३

अपि स्वित्यर्थं भंङ्गुः आस्त्वं संभोज्यान्बृहन्नवालकान् जगुस्सितं कर्म किंचित्कृतवान्नयदक्षमम् ४३ कश्चित्प्रेष्ठतमेनाथ
हृदयेनात्मबंधुना शून्योऽस्मि रहितो नित्यं मन्यसे तेऽन्यथानरुक् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे
युधिष्ठिरवितर्कनाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ सूत उवाच एवं कृष्णसरस्वः कृष्णोऽत्रात्राराज्ञा विकल्पितः नानाशंका
स्पदं रूपं कृष्णाविश्लेषकश्चितः १ शोकेन शक्यं हृदयन ह सरोजो हतप्रभः विभक्तमेवानुध्यायन्नाशकोत्पतिभाषितुम् २
कृच्छ्रेण संस्तप्य शूचः पाणिनामृज्य नेत्रयोः परोक्षेण समुन्नद्धप्रणयौ लंकृत्य कातरः ३ सरव्यं मैत्रीसौहृदं च सारथ्यादिषु
संस्मरन् नृपमग्रजमित्याह बाष्पगद्गदया गिरा ४ अर्जुन उवाच वंचितोऽहं महाराज हरिणा बंधकरूपिणा
येन मेऽपहतं तेजो देवविस्मापनं महत् ५ यस्य क्षणवियोगेन लोकोत्थप्रियदर्शनः उक्थेन रहितो ह्येष मृतकः प्रोच्यते
यथा ६ यत्संश्रयात्तद्रूपदगेहमुपागतानां राज्ञां स्वयंवरमुखे स्मरदुर्मदानाम् तेजो हतं खलु मयाऽभिहतश्च मत्स्यः स-
ज्जीकृतेन धनुषाऽधिगता च कृष्णा ७

सरव्यं हितैषिताम् मैत्रीसुपकारिताम् सौहृदं संबंधितां च बाष्पेण कंठावरोधात् गद्गदया ४ येन-
मां वेचयता देवान् विस्मापयति यत् ५ यस्य क्षणवियोगेन त्यादियच्छब्दानां तेनाहमद्यमुषित इति सप्तमं लोकस्थेन तच्छब्देन संबंधः प्रियस्याप्य
प्रियत्वे हृष्टांतः उक्थेन प्राणेन एष पित्रादिः ६ श्रीकृष्णोपकाराननुस्मरति यत्संश्रयादिति दशभिः यस्य संश्रयात् बलात् स्मरेण कामेन दुर्मदाना
मतिमत्तानां तेजः प्रभावः हतं धनुर्ग्रहणेनैव पश्चात्तद्धनुः सज्जीकृतं च तेन च मत्स्योपचोपरिभ्रमन् विद्धः ततस्तान् विजित्य द्रौपदीं प्राप्ता च ७

उदतिविस्मये रवांडवमिंद्रस्यवनम् अदांदत्तवानस्मि रवांडवदाहेरक्षितेनमयेनकृताचसमालब्धा अद्भुतशिल्परूपामायायस्यांसा तेअ
धरेयागेराजसूये ८ अनंतरस्लोकोविगीतस्तथाऽपिव्याख्यायते नृपशिरः स्वधिर्यस्यतंजरासंधंतवानुजोभीमः मरुवार्थमहन्हतवान् तन्नि
र्जयंविनाराजसूयमरवानुपपत्तेः गजायुतस्येवसत्त्वमुत्साहशक्तिर्वीर्यबलंचयस्यसः तंहत्वा प्रमथनाथोमहाभैरवः तस्यमरवाययेराजान
स्तेनाहताः तेचयद्यस्मान्मोचिताः तत्तस्मात्तेऽधरेबलिमानीतवंतः ९ यैः कितवैः दुःशासनादिभिः तवपत्न्याः कबरंविकीर्यउन्मुच्यस्पृष्टमा
कृष्टम् तेषांस्त्रियोहृतेशाः अतएववैधव्याद्विसुक्तकेशा अकृतचकार कथंभूतंकबरम् अधिमरुवरंराजसूयमधिकृत्यकुसोरचितोयोमहाभि
षेकः तेनस्त्राघ्यतमंचारुरम्यम् यत्स्मरणान्तदानीमेवप्राप्तस्यश्रीकृष्णास्थनमनेपादयोः पतितान्यश्रूणिमुखात्तस्याः पत्न्याः पदशब्दसा
पेक्षस्यापिपतितशब्दस्याश्रुपदेनसमासोनित्यसापेक्षितत्वात् १० शिष्याणामयुतस्याग्रेतत्पंत्यौफक्तैः तस्मादुर्वससोहेतोः अरिणारचितं

यत्सन्निधावहसुरवांडवमग्नयेदामिंद्रं चसामरगणंतरसाविजित्य लब्धासमामयकृताऽद्भुतशिल्पमायादिगम्योऽह
रन्नुपतयोबलिमध्वरेते ८ यत्तेजसानृपशिरोऽधिमहन्मरुवार्थे आयोऽनुजस्तवगजायुतसत्त्ववीर्यः तेनाहताः प्रमथ
नाथमरवायभूपायन्मोचितास्तदनयन्बलिमध्वरेते ९ पत्न्यास्तवाधिमरुवकुसुममहाभिषेकस्त्राघिष्टचारुकबरंकि
तवैःसमायाम् स्पृष्टंविकीर्यपदयोः पतिताश्रुमुख्यायस्तस्त्रियोऽकृतहृतेशां विसुक्तकेशाः १० योनोजुगोपवनमेत्य
दुरंतकृच्छ्रादुर्वससोऽरिर्विहितादयुताग्रमुग्यः शाकान्नशिष्टमुपयुज्ययतस्त्रिलोकींतृसाममंस्तसलिलेविनिमग्न
संघः ११

यत्दुरंतं कृच्छ्रं शापलक्षणंतस्मात्सकाशान्नोऽस्मान्वने एत्यजगोप किंकृत्वा शाकमेवान्नंतस्मिन्नेवपात्रेऽवशिष्टमुपयुज्यज
ग्ध्या यतउपयोगात्सलिलेविनिमग्नोमुनीनांसंघः त्रिलोकींतृसाममंस्त एवंहिभारतेकथा कदाचिदुर्वससोदुर्योधनेनातिथ्यंकृतम् तेन
चपरितुष्टेनवरंरुणीषेत्यक्तेदुर्वससः शापात्पांडवानश्येयुरितिमनसिविधायदुर्योधनेनोक्तम् युधिष्ठिरोऽस्मत्कुलसुरव्योऽतस्तस्यापिभवते
वमेवशिष्यायुतसहितेनातिथिनाभवितव्यम् किंतु द्रौपदीयथाक्षधानसीदेत्तथातस्यांभक्तवत्यांतद्गुहंगंतव्यमिति ततश्चतथैवदुर्वस
सिप्रातेपरमादरेणयुधिष्ठिरेणमाध्याह्निकंकृत्वा आगम्यतामिति विज्ञापितोमुनिसंघोऽधमर्षणायजलेनिमज्ज तत्रचिंतातुरयाद्रौपद्यास्पृ
तमात्रः श्रीकृष्णास्तत्क्षणमेवभक्तवात्सल्यतयाचागतः तथाचावेदितेवृत्तांतेभगवतोक्तम् हेद्रौपदिअहंचबुभक्षितोऽस्मि प्रथमंमांभोजयेति

तयाचातिलज्जयोक्तम् स्वामिन्मद्भोजनपर्यंतमक्षयमप्यन्नं सूर्यदत्तस्थाल्यां मया च सर्वान्संभोज्यमुक्तम् अतो नास्त्यन्वमिति तथाऽप्यतिनि
र्वधेन स्थालीमानाय्यतत्कंठलग्नं किंचित् शकान्नं प्राश्योक्तम् अनेन विश्वात्मा भगवान् प्रीयताम् अथ भोक्तुं सुनिसंघमाद्वयेति सचतावताऽ
तित्तमो वृथा पाकभयेन पलायित इति ११ गिरिजा सहितो विस्मापितः सन् निजं पाशपतमरुचम् अन्येऽपि लोकपालानि जान्यस्त्राणि अदुः
अन्यदप्याश्चर्यमाह अमुनेति महत इन्द्रस्यासनार्द्धम् १२ तत्रैव स्वर्गे क्रीडतः गांडीवलक्षणं विन्ध्यस्य तत् अरातयो निवातकवचादैत्याः ते
पांवधार्यमाश्रितवंतः येनानुभावितं प्रभावयुक्तं कृतम् हे आजमीढ युधिष्ठिर तेन सुषितः वंचितोऽस्मि कथं भूतेन भूम्नानिजमहिमा वस्थाने
न १३ यद्वांधव इत्यादिश्लोकत्रयस्यापितेन सुषितोऽहमिति पूर्वणैव संबंधः श्रीकृष्णबांधव एवाहं कौरवसैन्याधिपम् नास्त्यंतो गांधीर्येण पारं
चदेशतो यस्य तम् ततरेतीर्णवान् उत्तरगो ग्रहे अतीर्याणि दुस्तराणि सत्वानिति मिंगिलादीनि भीष्मादिरूपाणि यस्मिन् परैर्नीतिंगोधनं प्रत्याह

यत्तेजसाऽथ भगवान्युधिष्ठूलपाणिर्विस्मापितः स गिरिजोऽस्त्रमदान्निजं मे अन्येऽपि चाहममुनैव कलेवरेण प्राप्तो
महेन्द्रभवने महदासनार्द्धम् १२ तत्रैव मे विहरतो मज्जदंडयुग्मं गांडीवलक्षणमरातिवधाय देवाः सेंद्राः श्रिता यद
नुभावितमाजमीढतेनाहमद्य सुषितः पुरुषेण भूम्ना १३ यद्वांधवः कुरुबलाधिपमन्तपारमेकौरयेन ततरेऽहम्
तीर्य सत्वम् प्रत्याहृतं बहुधनं च मया परेषां तेजस्पदं मणिमयं च हृतं शिरोऽप्यः १४ यो भीष्मकर्णगुरुशल्यचमू-
षदम्बराजन्यवर्यरथमंडलमंडितासू अग्रे च रोममविभोरथयूथपानामायुर्मनांसि च दृशा सह ओज आर्च्छतु १५
यद्दोः पुमां प्रणिहितं गुरुभीष्मकर्णद्रोणित्रिगर्तशलसैंधवबाल्हिकाद्यैः अस्त्राण्यमोघमहिमानि निरूपितानि नो
पस्पृशन् नृहरिदासमिवाकराणि १६

तम् परेषांच शिरोऽप्यः सकाशात् तेजस्पदं प्रभावस्यास्पदमुष्णीषरूपम् मणिमयं सुकुटर
लरूपं च बहुधनं तान्मोहनास्त्रेण मोहयित्वा हृतम् यद्वांधवेन मया १४ अदम्बा अनल्पा ये राजन्यवर्याः तेषां रथमंडलैर्मंडितासू भीष्मादीनां
चमूषु सारथिरूपेण ममाग्रे चरः सन् हे विभो तेषां रथयूथपानामायुरादीनियो दृशा दृष्ट्यैव आर्च्छतु हृतवान् मनांसीत् फल्साहादिशक्तिम्
सहो बलं ओजः शस्त्रादिकौशलम् १५ यस्य दोः पुमजेषु मामां प्रणिहितं स्थापितं तेनैव गुर्वादिभिर्निरूपितानि प्रयुक्तान्यस्त्राणि न स्पृशंति स्म
गुरुद्रोणः त्रिगर्तः त्रिगर्तदेशाधिपतिः सुशर्मा शलः शल्यः सैंधवः सिंधुदेशाधिपतिर्जयद्रथः बाल्हिकः शंतनोर्माता अमोघो महिमायेषां तथा
भूतान्यपि पाठांतरेऽपि स एवार्थः प्रतीकाराकरणेऽप्यस्पर्शे दृष्टान्तः नृहरिदासं प्रह्लादमिवेति १६

स्वापराधमनुस्मरन्संतप्यमान आह सौत्येसारथ्येकुमतिनामेमयासद्यतः कुमतित्वमेवाह आत्मदइत्यादिना अभवायमोक्षाय भव्याः श्रे
ष्ठाः श्रान्तावाहा अश्वायस्यतं मांजयद्रथवधोहिजलपानं विनाऽश्वाः श्रान्ताः ततोरथादवतीर्य बाणैर्भवं भित्वा जलं संपादितम् तदायस्यानुभा
वेन निरस्तचित्ता अरयो मां न प्रहृतवन्तः ससौत्येवृत इति कुमतित्वम् १७ हेनरदेव उदारंगं भीरं रुचिरं च यत् स्मितं तेन शोभितानि नर्मणि
परिहासवाक्यानि तथा कार्यप्रस्तावेषु हे पार्थेत्यादीनि मधुराक्षराणि संजल्पितानि च हृदि स्पृशानि मनोज्ञानि माधवस्य यान्येतानि तानीदा
नोऽस्मर्तुर्मम हृदयं लुठंति लोठयंति क्षोभयंति णिजभाव आर्षः १८ विकल्पनं स्वगुणश्लाघनम् शय्यादिषु ऐक्यात् अव्यतिरेकाद्देतोः क
दाचिद्वाभिचारं दृष्ट्वा हे वयस्य कृतवान् सत्ययुक्तस्त्वमिति वक्रोक्त्या विप्रलब्धस्तिर कृतोऽपि ऋषुमानिति पाठे ऋभवो देवाः सेवकाः संतिय

सौत्येवृतः कुमतिनाऽत्मदर्शिवरोमेयत्पादपद्ममभवाय भजंति भव्याः मां श्रान्तवाह मरयोरथिनोऽप्यविष्टं न प्राहरन्त्य
दनुभाव निरस्तचित्ताः १७ नर्मण्युदार रुचिरस्मितशोभितानि हे पार्थ हेऽर्जुन सरवे कुरुनन्दनेति संजल्पितानि नर
देव हृदि स्पृशानि स्मर्तुर्लुठंति हृदयं मम माधवस्य १८ शय्यासनादनविकल्पनभोजनादिष्वैक्याद्दयस्य कृतवानि-
ति विप्रलब्धः सरव्युः सरवेव पितृवत्तनयस्य सर्वं सेहे महान्महितया कुमतेरघं मे १९ सोऽहं नृपेद्रहितः पुरुषोत्त
मेन सरव्याप्रियेण सहृदो हृदयेन शून्यः अध्वन्युरुक्रमपरिग्रहमंगरक्षन्गोपैरसद्विरबलेव विनिर्जितोऽस्मि
२० तद्वै धनुस्तद्वै षवः सरथो हयास्ते सोऽहं रथी नृपतयो यत आनमति सर्वक्षणेन तदभूदसदी शरिक्तं भस्म नूतं कुह
कराद्दमिवोत्तमूष्याम् २१ राजस्त्वयाऽभिपृष्टानां सहृदानः सुहृत्पुरे विप्रशापविमूढानां निघ्नतां मुष्टिभिर्मिथः २२

स्यसः असौ महानपि मया वयस्य इति मत्वा विप्रलब्धः तिरस्कृत इत्यर्थः ऋतवानिति पाठे वत्त्वभाव आर्षः मे अघमपराधमसहत महितयामहत्त्वेन
एकपदे अतिमहत्त्वेनेत्यर्थः सरव्युरघं सरवेव तनयस्याघं पितेव १९ त्वया शंकितं पराजयं चापि प्राप्तोऽहमित्याह तेन सरव्यारहितः अतो हृदयेन अ
स्त्रहृदयेन वा शून्यः अंगहेराजन् उरुक्रमस्य परिग्रहं षोडशसहस्रस्त्रीलक्षणम् असद्विनिर्जितः अवलायोषेव २० श्रीकृष्णवियोग एवात्र हेतु
र्नान्य इत्याह तदिति यतः येभ्यः ईशेन रिक्तं शून्यमसत्कार्यक्षमम् सन्मंत्रविधानैरपि भस्मनि हुतमिव अतिप्रीतादपि कुहकात्माया विनः सका
शाद्राद्दलब्धं यथा असत्सम्यक्कर्षणादिनाप्युपरभूमौ उत्पन्नं बीजमिव २१ सुहृत्पुरे त्वया पृष्टानां सहृदामध्ये चत्वारः पंचवाऽवशेषिताः तत्र हेतुः

वारुणीमन्नमयीम् अजानतामिवान्योऽन्यमेरकाशुष्टिभिर्निघ्नताम् २३ अवशोषिता इत्यनेनोक्तं हेतुकर्तारमाह त्रिभिः प्रायेणेति भावयं-
तिपालयंति २४ जलौकसांमत्स्यादीनामध्यमहांतः स्थूलाः अणीयसः सूक्ष्मान्यथाभक्षयंति २५ एवंबलिष्ठैर्महद्भिः पांडवैर्दुर्योधनजरासं-
धादीन्निहत्ययदून्यदुभिरन्योऽन्यंनिहत्यभगवान् भुवोभारभूतान्संहतवान् २६ अतः परंवक्तुं न शक्नोमीति सूचयन्नाह देशकालोचित-
र्थयुक्तानि मनःपीडोपशमकराणि च गोविंदस्य क्वचनानि स्मरतो मे मम चित्तं हरंति आकर्षति २७ एवमिति सूतोक्तिः अतिदृढेन स्नेहेन चित्तं
यतोमतिः शांताविशोका विमलाविरक्ताच्चासीत् २८ मतिर्वैमल्यफलमाह वासुदेवांश्चनुध्यानेन परिबृंहितं रंहोवेगोयस्याः तयानिर्मथिता-

वारुणीमदिरांपीत्वामदोन्मथितचेतसाम् अजानतामिवान्योऽन्यंचतुःपंचावशोषिताः २३ प्रायेणैतद्भगवतर्ह-
श्वरस्यक्वेष्टितम् मिथोनिघ्नतिभूतानि भावयंति च यन्मिथः २४ जलौकसांजलेयद्वन्महांतोदंत्यणीयसः दुर्ब-
लान्बलिनो राजन्महांतो बलिनो मिथेः २५ एवंबलिष्ठैर्यदुभिर्महद्भिरितरान्विभुः यदून्यदुभिरन्योऽन्यंभूभारान्
संजहारह २६ देशकालार्थयुक्तानि हृत्तापोपशमानि च हरंति स्मरतश्चित्तं गोविंदाभिहितानि मे २७ एवंचित्तय-
तोजिष्णोः कृष्णापादसरोरुहम् सौहार्दनातिगाढेन शांतासीद्विमलामतिः २८ वासुदेवांश्चनुध्यानपरिबृंहितं रं-
हसा भक्त्यानिर्मथिता शेषकषायधिषणोऽर्जुनः २९ गीतं भगवता ज्ञानं यत्तत्संश्राममूर्धनि कालकर्मतमोरुद्धपुन-
रध्यगमत्यक्तः ३० विशोको ब्रह्मसंपत्त्या संछिन्नहैतसंशयः लीनप्रकृतिर्नैर्गुण्यादलिंगत्वादसंभवः ३१ निशम्य भ-
गवन्मार्गसंस्थां यदुकुलस्य च स्वः पथाय मतिंचक्रे निभृतात्मा युधिष्ठिरः ३२

उन्मूलिता अशोषाः कषायाः कासादयो यस्याः

सा धिषणा बुद्धिर्यस्य सः ज्ञानं पुनरध्यगमदित्युत्तरेणान्वयः २९ कालेन कर्मभिः तमसा भोगाभिनिवेशेन च रुद्धमावृतं सत् ३० ज्ञानफलमाह
विशोक इति एतदेव शोकहेतुभावेनोपपादयति शोकस्य हि हेतुर्द्वैतप्रमः तस्य देहः तस्य लिंगम् तस्य गुणाः तेषामविद्यातत्र ब्रह्मसंपत्त्या ब्र-
ह्माहमिति ज्ञानेन लीना प्रकृतिरविद्यायस्मिन् तन्मैर्गुण्यं भवति न तु स्रष्टुमिप्रलययोरिवाविद्याशेषम् तस्मान्नैर्गुण्याद्गुणकार्यलिंगनाशः अ-
लिंगत्वाच्च असंभवः सम्यग्भोगाय भवति पुनः पुनरितिसंभवः स्थूलदेहः तद्रहितः ततश्च तत्परिच्छेदाभावात् संछिन्नो हैतलक्षणः संशयो भ्र-
मो यस्य स विशोकः जात इति ३१ भगवतो मार्गमालस्य यदुकुलस्य संस्थानां शक्यत्वा नारदोक्तं चानुस्मृत्य स्वः पथाय स्वर्गमार्गाय निभृतात्मा निश्चल-
चित्तः ३२

तांदुर्विज्ञेयाम् वक्ष्यति हि सौदामन्यायथाकाशोयात्याहिलाऽभ्रमंडलम् गतिर्नलक्ष्यते मर्त्येस्तथा कृष्णास्य देवतैरिति संसृतेरुपररामजीवन्मुक्ताबभूव देहं जहाविति वा ३३ तदेवमुक्तमपियादवैभ्यो भगवतो वैलक्षण्यमबुध्वा तस्मात्स्यं वदतो मंदमतीन् प्रतिवैलक्षण्यं स्पष्टयति द्वाभ्याम् ययायादवरूपया तन्वाभुवोभारं कंटकेन कंटकमिवाहरत् यादवतनुः भूभारतनुश्चेति द्वयमपीश्वरस्य संहार्यत्वेन सममेव ३४ श्रीकृष्णमूर्तेर्विशेषमाह यथेति तान्यपि यथा धत्ते जहाति च तदाह यथानटो निजरूपेण स्थितो रूपांतराणि धत्ते तर्धत्ते च तथा तदपि कलेवरं जहौ अंतरधादित्यर्थः ३५ युधिष्ठिरस्य स्वर्गारोहप्रसंगाय कलिप्रवेशमाह यदेति स्वतन्वा जहौ सतनोरेव वैकुण्ठारोहात् श्रवणाहसितीकथायस्य तदायदहस्तस्मिन्नेव अहरितिलुप्तसतस्य तं पदम् अप्रतिबुद्धचेतसामिति विवेकिनां तु न प्रफरित्यक्तम् अन्ववर्त्ततेति पूर्वमेवांशेन प्रविष्टस्य

पृथाऽप्यनुश्रुत्य धनं जयोदितं नाशाय दूनां भगवद्भूतिं च ताम् एकांतभक्त्या भगवत्पदोक्षजे निवेशिता त्मोपरराम संसृतेः ३३ ययाऽहरद्भुवोभारं तां तनुं विजहाव जः कंटकं कंटकेनैव द्वयंचापीशितुः समम् ३४ यथा मत्स्यादिरूपाणि धत्ते जह्याद्यथानटः भूभारः क्षपितो येन जहौ तच्च कलेवरम् ३५ यदा मुकुंदो भगवानिमाम्ही जहौ स्वतन्वा श्रवणीयसत्कथः तदा हरे वा प्रतिबुद्धचेतसामधर्महेतुः कलिरन्ववर्त्तत ३६ युधिष्ठिरस्तत्परिसर्पणं बुधः पुरे च राष्ट्रे च गृहे तदात्मनि विष्णोर्व्यापानं तजिह्वहिंसनाद्यधर्मचक्रं गमनाय पर्यधात् ३७ स्वराट् पौत्रं विनयिनमात्मनः सुसमंगुणैः तोयनीत्याः पतिं भूमेरभ्याधिच ह्रज्जह्ये ३८ मथुरायां तथा वज्रं शूरसेनपतिं ततः प्राजापत्यां निरूप्येष्टि मग्नीनपिबदीश्वरः ३९ विसृज्य तत्र तत्सर्वं दुकूलवल्यादिकम् निर्ममो निरहंकारः संच्छिन्नाशेषबंधनः ४० वाचं जुहाव मनसितत्याण इतरं च तम् मृत्यावपानं सोत्सर्गं तं पंचत्वेत्यजो हवीत् ४१

तेन रूपेणानुवृत्तिरुक्ता ३६ बुधो युधिष्ठिरः

तस्यः कलेः परिसर्पणं प्रसरणं विलोक्य कथं भूतम् लोभाद्यधर्मचक्रं यस्मिन् जिह्वं कौटिल्यम् पर्यधात् तदुचितं परिधानमकरोत् ३७ आत्मनः स्वस्य गुणैः सुसममति सट्टशम् तोयं सर्वतः स्थितं समुद्रोदकमेव नीवी परिधानविशेषो यस्याः तस्या भूमेः पतित्वेनाभिषिक्तवान् ३८ वज्रमनिरुद्धस्य पुत्रम् निरूप्य कृत्वेत्यर्थः अपिबत् आत्मन्यारोपयामास ईश्वरः समर्थः ३९ संच्छिन्नान्यशेषाणि बंधनानि उपाधयो येन ४० तदेव दर्शयति द्वाभ्याम् वाचमित्फलक्षणम् सर्वेन्द्रियाणि मनसि प्रविलापितवानित्यर्थः तच्च मनः प्राणो प्राणाधीनवृत्तित्वात् तंच प्राणमितरे

अपाने तेनाकर्षणात् अपानव्यापारउत्सर्गः तत्सहितमपानं मृत्योर्तदधिष्ठातृदेवतायाम् अनेनैव वागादिष्वपितत्तत्कर्मसाहित्यं ज्ञेयम्
तं मृत्युं पंचत्वे पंचभूतानामैक्ये देहे देहस्यैव मृत्युर्नात्मन इति भावितवानित्यर्थः अजो हवीदितियङ् लुगंतात् लुङि रूपम् ४१ त्रिवेगुण
त्रये तच्च त्रित्वमेकत्वे अविद्यायाम् सर्वसर्वारोपहेतुमविद्यामात्मनि जीवे अजो हवीदिति वक्तव्ये अजो हवीदित्यर्थम् एवं शोधितमात्मा
न ब्रह्मणि अव्यये कूटस्थे न तस्यान्यत्र लय इत्यर्थः ४२ तदेव मात्मप्रतिपत्तिमुक्त्वा बाह्यस्थितिमाह चीरवासा इति ह्यप्याम् बद्धवाकूमौ नी
४३ अनवेक्षमाणः अनुजादिप्रतीक्षामकुर्वन् आशांदिशम् गतपूर्वपूर्वप्रविष्टम् यतः यांदिशम् ४४ अधर्मी मित्रं यस्य तेन ४५ साधु

त्रिवेहुत्वाऽथ पंचत्वं तच्चैकत्वेऽनुहोन्मुनिः सर्वमात्मन्यजहवी द्रष्टव्यात्मानमव्यये ४२ चीरवासानिराहारो बद्ध
वाङ्मुक्तमूर्द्धजः दर्शयन्मात्मनोरूपं जडोन्मत्तपिशाचवत् ४३ अनवेक्षमाणो निरगादशृण्वन्बधिरौ यथा उदी
चीप्रविवेशाशांगतपूर्वमिहात्मभिः ४४ तदिब्रह्मपरध्यायन्नावर्त्ततयुतोगतः सर्वतमनुनिर्जग्मुः प्रतिरः कृतनिश्च
याः कलिनाधर्ममित्रेण हृष्टास्पृष्टाः प्रजाफ्रवि ४५ ते साधुकृतसर्वार्थाज्ञात्वात्यंतिकमात्मनः मनसाधारयामा
सर्वैकुण्ठचरणांबुजम् ४६ तद्ध्यानोद्विक्तयाभक्त्या विशद्बधिषणाः परे तस्मिन्नारायणपदे एकात्मतयोगति
म् ४७ अवापुर्दुरवापांते असद्भिर्विषयात्मभिः विधूतकल्मषास्थानं विरजेनात्मनैव हि ४८ विदुरोपि परित्य
ज्यप्रभासे देहमात्मवान् कृष्णावेशेन तच्चित्तः पितृभिः स्वक्षयं ययौ ४९ द्रौपदी च तदा ज्ञायपतीनामनपेक्षताम्
वाक्कदेवैभगवति ह्येकात्मतिरापतम् ५० यः श्रद्धयैतद्भगवत्प्रियाणां पांडोः कृतानामिति संप्रयाणम् शृणोत्य
लं स्वस्थयनं पवित्रं लब्ध्वा हरौ भक्तिमुपैतिसिद्धिम् ५१ इति श्रीभाम० म० प्रथम० पांडवस्वर्गारोहणनामपंचदशः १५

कृताः सर्वे अर्थाधर्मादयो यैः अतएव वैकुण्ठस्य चरणांबुजमेव आत्यंतिकं शरणं ज्ञात्वा ४६ तदिति ४७ कथं भूते पदे विधूतकल्मषाणामास्थानं
निवासस्थानं यत् तस्मिन् विरजेनात्मनैव गतिं प्रापुः न तु षोडशकलेन लिंगेन गतेर्वा विशेषणम् विरजेनात्मनैवावस्थानरूपां गतिम् ते विधूत
कल्मषाः प्राप्नुवन्ति ४८ तीर्थान्यदनुप्रभासे श्रीकृष्णावेशेन कृष्णोचित्तमावेश्य देहं परित्यज्य तच्चित्त एव स नूतदानीं नेतुमागतैः पितृभिः सह स्व
क्षयं स्वाधिकारस्थानं ययौ ४९ आत्मानं प्रति अनपेक्षतां तदा ज्ञात्वा तमाप ५० इति एवं यत्संप्रयाणम् अलमतिशयेन स्वस्थयनं मंगलास्पदम् अ
लंपवित्रं च ५१ इति प्रथमे टीकायां पंचदशः १५ ६९

ततश्च षोडशे भूमिधर्मयोः कलिस्त्रिन्धयोः संवादे वर्ण्यते प्राप्तिः पालकस्य परीक्षितः १ द्विजवर्याणां शिक्षया सूत्यां जन्मनि अभिजातको
विदाः जातकर्मविदः हेविप्र महतां गुणायस्मिन्सः १ जनमेजयादानित्यक्षराधिक्यं छांदसम् हेतौ शत्रुप्रत्ययः कृतानुत्पादयितुमिरावतीसु
पयेम इति वाक्ययोजना २ आजहार कृतवानित्यर्थः शारद्वतं रूपम् यत्र येषु अश्वमेधेषु ३ निजग्राहनिगृहीतवान् कलिमेव निर्दिशति
नृपेति ४ कस्य हेतोरिति अयमर्थः कलिकस्माद्देतोः केवलं निजग्राहनतु हतवान् यतोऽसौ शूद्रः कः अतिकुत्सितः योगांपदाऽहनत् अ
हन्निति ५ अस्य विष्णोः पदांभोजयोर्योमकरंदः तं लिहंति आस्वादयंति ये तेषां सतां महतां वाक्याश्रयमिति समासान्निष्ठस्यानुषंगः

सूत उवाच ततः परीक्षि द्विजवर्य शिक्षया महीमहाभागवतः शशासह यथा हि सूत्यामभिजातको विदाः समादि
शन्विप्रमहद्गुणस्तथा १ सुउत्तरस्य तनया सुपयेम इरावतीसु जनमेजयादोश्चतुरस्तस्यामुत्पादयुत्कृतान् २ आ
जहाराश्वमेधोऽस्त्रीनृगंगायां भूरिदक्षिणान् शारद्वतं गुरुकृत्वा देवायत्राक्षगोचराः ३ निजग्राहो जसावीरः कलिं
दिग्विजये क्वचित् नृपलिंगधरं शूद्रघ्नं तं गोमिथुनं पदा ४ शौनक उवाच कस्य हेतोर्निजग्राहकलिं दि
ग्विजये नृपः नृदेवचिह्नं धृक् शूद्रः कोऽसौ गायः पदाहनत् ५ तत्कथ्यतामहाभाग यदिकृष्णकथाश्रयम् अथवा
स्य पदांभोजमकरंदलिहांसताम् किमन्यैरसदालापैरायुषोयदसद्वयः ६ कद्रायुषां नृणामंगमर्त्यानामृतमिच्छताम्
इहोपहृतो भगवान्मृत्कः शामित्रकर्मणि ७ न कश्चिन्म्रियते तावद्यावदास्तइहान्तकः एतदर्थं हि भगवानाहूतः परमर्षि
भिः अहो नृलोके पीयेत हरिलीलाऽमृतं वचः ८ मंदस्य मंदप्रज्ञस्य वयोमदायुषश्च वै निद्रया क्रियते न क्तं दिवा च
व्यर्थं कर्मभिः ९

तर्हि कथ्यतां नो चे किमन्यैरसदालापैः यत्तयैः आयुषो वृथा क्षयः ६ अस्माकमयं सत्रप्रयत्नोऽपि हरिकथाऽमृतपानार्थं
एवेत्याह सार्द्धाभ्याम् कद्रमल्पमायुर्येषाम् अतो मर्त्यानां मरणधर्मवताम् तथाऽपि कृतं सत्यं मोक्षमिच्छतां यो मृत्कः स इह सत्रेशमितुरिदं शा-
मित्रं कर्म पशुहिंसनं तदर्थमुपहृतः ७ ततः किमत आह न कश्चिदिति ततोऽपि किमत आह अहो नृलोके हरिलीलाऽमृतं वचः पीयेत त्वेतदर्थं
मृ हरिलीले वा मृतं यस्मिन् तत् ८ तदभावे वृथैव जीवनमित्याह मंदस्य अलसस्य नक्तं रात्रौ यद्वयः आयुः तत् निद्रया क्रियते दिवा अन्विच्य
द्वयः तद्व्यर्थं कर्मभिरपक्रियते ९

तत्र तावत्कलिनिग्रहप्रसंगमाह यदानिजचक्रवर्तिनस्वसेनयापालिते देशे कलिप्रविष्टं शुश्राव तदातामनतिप्रियां वात्सी किंचित्प्रियांचयुद्धको
तुकसंपत्तेः तां निशम्य ततः शरासनंदुष्टनिग्रहार्थमाददे संयुगे शौंडिः युद्धे प्रगल्भः पाठांतरे युद्धे शौरितुल्यः १० ततश्च दिग्विजयाय निर्गतः
११ भद्राश्वादीनि पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरतः समुद्रलग्नानिवर्षाणि मेरोः सर्वतः इलाहृतम् तत उत्तरतोरम्यकंहिरण्मयंचदक्षिणतो हरिवर्षी किं
पुरुषंचतानि विजित्य १२ प्रगीयमानं यशः यश आदीनि शृण्वन् तेभ्यो ददावितितृतीयेनान्वयः १३ १४ १५ किंच स्निग्धेषु पांडवेषु विष्णोर्था
निसारथ्यादीनि कर्माणि तानि शृण्वन् तथा विष्णोः जगत्कर्तृकां प्रणतिं च शृण्वन् नृपतिः पराक्षित् विष्णोश्चरणारविंदे भक्तिकरोति स्म यारव-

सूत उवाच यदा परीक्षित् कुरुजांगले वसन् कलिप्रविष्टं निजचक्रवर्तिनं निशम्य वार्तामनतिप्रियां ततः शरासनं सं
युगशौंडिराददे १० स्वलंकृतं श्यामलुरंगं योजितं रथं मृगेंद्रध्वजमाश्रितः पुरात् दृत्तोरथाश्च द्विपपत्तियुक्तया स्वसेनया
दिग्विजयाय निर्गतः ११ भद्राश्च केतुमालचभारतचोत्तरान्कुरुन् किंपुरुषादीनि वर्षाणि विजित्य जगृहबलिम् १२ त
त्र तत्रोपशृण्वानः स्वपूर्वेषां महात्मनाम् प्रगीयमानं च यशः कृष्णामाहात्म्यसूचकम् १३ आत्मानं च परित्रातमश्वत्था
म्नोऽरुतेजसः स्नेहं च दृष्ट्वा पार्थानां तेषां भक्तिं च केशवे १४ तेभ्यः परमसंतुष्टः प्रीत्यज्जृम्भितलोचनः महाधनानि-
वासांसि ददौ हारान्महामनाः १५ सारथ्यपारषदसेवनसरस्यदौल्यवीरासनानुगमनस्तवनप्रणामम् स्निग्धेषु पांडुषु
जगत्प्रणतिं च विष्णोर्भक्तिकरोति नृपतिश्चरणारविंदे १६ तस्यैवं वर्तमानस्य पूर्वेषां वृत्तिमन्वहम् नातिदूरे किलाश्व
र्यं यदासीत् तन्निबोध मे १७ धर्मः पदैकेन चरन् विच्छायां मुपलभ्य गाम् पृच्छति स्माश्रुवदनां विवत्सामिव मातरम्
१८ कच्चिद्भद्रेऽनामयमात्मनस्ते विच्छायां सिम्लायतेषु मुखेन आलक्षये भवती मंतराधिदूरे बंधुं शोचसि कंचना
व १९

दमितिरेफषकारयोर्विश्लेषश्छांदसः तत्र पार्षदं सभापतित्वम् सेवनं चित्तानुवृत्तिः वीरासनं रात्रौ खड्गहस्तस्य तिष्ठतो जा
गरणम् १६ वृत्तिमनुवर्तमानस्य सतः नातिदूरे शीघ्रमेव १७ धर्मो वृषरूपः विच्छायां हतप्रभाम् गांगोरूपां पृथ्वीम् विवत्सां नष्टपत्न्या
म् १८ ते आत्मनो देहस्य यद्यपि बहिरामयो न लक्ष्यते तथाऽपि अंतर्मध्ये आधिः पीडाय स्यात्तां त्वामालक्षये केन यतो विच्छायासि अत-
ईषत् स्लायता वैवर्ण्यं भजता मुखेन लिंगेन तत्र कारणानि कल्पयन् पृच्छति दूरे बंधुमित्यादि पंचभिः दूरे स्थितं बंधुम् १९ ७१ ७२ ७३ ७४ ७५
श्रीवामनो विजयते ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

त्रिभिः पदैर्न्यूनमतएवैकपादम् मामांमल्लक्षणंजनमित्यर्थः दृषलैः इत ऊर्ध्वं भोक्ष्यमाणम् पुंस्त्वमात्मपदविशेषणत्वात् हतायज्ञभागायेषां
तान् यज्ञाद्यकरणात् २० हेउर्विपृथ्वि भर्तृभिररक्ष्यमाणाः स्त्रियः पितृभिररक्ष्यमाणान् बालान् प्रत्यक्ततैरेव पुरुषादैर्निर्दयेरिव आत्तान्
क्षिपान् वाचं देवीं सरस्वतीं कुकर्मणि दुराचारे स्थिताम् कुलाग्र्यान् ब्राह्मणोत्तमान् सेवकान् २१ उपसृष्टान् व्याप्तान् अवरोपितानि उद्वासि
तानि व्यवायोमैशुनम् इतस्ततः निषेधानादरेण सर्वतोऽशनादिषून्मुखं प्रवर्तमानं जीवलोकं वा २२ हे अंब मातः हे धरि त्रि ते तव यो भूरिभा
रः तस्यावतारणार्थं कृतावतारस्य कर्माणि स्मरंती तेन विस्मृता सती शोचसि निर्वाणं विलंबितमाश्रितं येषु तानि पाठांतरैर्निर्वाणं विडंबितं उ

पादैर्न्यूनं शोचसि मैकपादमात्मानं वा दृषलैर्भोक्ष्यमाणम् अथोसुरादीन् हतयज्ञभागान् प्रजाउतस्त्विन्मयवत्य
वर्षति २० अरक्ष्यमाणाः स्त्रिय उर्वि बालान् शोचस्यथो पुरुषादैरिव आत्तान् वाचं देवीं ब्रह्मकुले कुकर्मण्य ब्रह्म
ण्येराजकुले कुलाग्र्यान् २१ किं क्षत्रबंधून्कलिनोपसृष्टान् राष्ट्राणि वा तैरवरोपितानि इतस्ततो वाऽशनपानवास
स्नानव्यवायोन्मुखजीवलोकम् २२ यद्वा बते भूरिभरावतारं कृतावतारस्य हरेर्धरि त्रि अंतर्हितस्य स्मरती विस्मृ
ष्टा कर्माणि निर्वाणं विलंबितानि २३ इदममाचक्ष्वतवाधिमूलवसंधरेयेन विकर्षिताऽसि कालेन वा ते बलिनां बली
यसासुरार्चितं किं हतमद्यसौ भगम् २४ धरण्युवाच भवान्हि वेदतत्सर्वं युन्मां धर्मान् पुच्छसि चतुर्भि
र्वर्त्तसे येन पादैर्लोकस्सखावहेः २५ सत्यं शौचं दया क्षांतिस्त्यागः संतोष आर्जवम् शमो दमस्तपः साम्यं तिति क्षो
परतिः श्रुतम् २६ ज्ञानं विरक्तिरैश्वर्यं शौर्यं तेजो बलं स्मृतिः स्वातंत्र्यं कौशलं कांतिर्धैर्यं मार्दवं मेव च २७

पहसितं येः मोक्षादप्यधिक

सरस्वतीत्यर्थः २३ हे अंब ते सौभाग्यं कालेन वा हतम् २४ भवान् जानात्येव तथाऽपि वक्ष्यामीत्याह येन हेतुभूतेन त्वंचतुर्भिः पदैर्वर्त्तसे यत्र च सत्या
दयो महागुणानक्षीयं ते तेन श्रीनिवासेन रहितं लोकं शोचामीति षष्ठेन अन्वयः २५ सत्यं यथार्थभाषणम् शौचं शाल्त्वम् दया परदुःखासहनम्
क्षांतिः क्रोधप्राप्तौ चित्तसंयमनम् त्यागः अर्थेषु मुक्तहस्तता संतोषः अलंबुद्धिः आर्जवमवक्रता शमो मनो नैश्चल्यम् दमो बाह्येन्द्रियनैश्चल्यम्
तपः स्वधर्मः साम्यमभिमित्राद्यभावः तिति क्षा परापराधसहनम् उपरतिर्लभप्राप्तावौदासीन्यम् श्रुतं शास्त्रविचारः २६ ज्ञानमात्मविषयम् विर
क्तिर्वैतृष्ण्यम् ऐश्वर्यं नियंतृत्वम् शौर्यं संग्रामोत्साहः तेजः प्रभावः बलं दक्षत्वम् स्मृतिः कर्तव्यार्थानुसंधानम् स्वातंत्र्यमपराधीनता कौशलं क्रि
यानिपुणता कांतिः सौंदर्यम् धैर्यमव्याकुलता मार्दवं चित्ताकाठिन्यम् २७

प्रागल्भ्यं प्रतिभाति शयः प्रश्रयो विनयः शीलं सख्यभावः सह ओजो बलानि मनसः ज्ञानेन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणां च पाटवानि भगः भोगास्यद-
त्वम् गांभीर्यमक्षौभ्यत्वम् स्थैर्यमचंचलता आस्तिक्यं श्रद्धा कीर्तिर्यशः मानः पूज्यत्वम् अनहंकृतिः गर्वाभावः २८ एते एकोनचत्वारिंश-
त् अन्ये च ब्रह्मण्यत्वशरण्यत्वादयो महान्तो गुणायस्मिन्नित्याः सहजाः न वियंति न क्षीयंते स्म २९ तेन गुणपात्रेण गुणालयेन पाप्मना पा-
पहेतुना ३० ३१ तस्य विरहो दुःसह इत्याह चतुर्भिः ब्रह्मादयो यस्याः श्रियः अपांगमोक्षः स्वस्मिन् दृष्टिपातः तत्कामाः संतः बहुतिथं ब-
हुकालं तपः समचरन् सम्यक्चरंति स्म भगवद्भिरुत्तमैः प्रपन्ना आश्रिता अपि साथीः यस्य पादलावण्यमलमनुरक्ता सती सेवते ३२ त

प्रागल्भ्यं प्रश्रयः शीलं सह ओजो बलं भगः गांभीर्यं स्थैर्यमास्तिक्यं कीर्तिर्मनो नहंकृतिः २८ एते चान्ये च भगव-
न्नित्या यत्र महागुणाः प्रार्थ्यामि हत्वमिच्छद्भिर्न वियंति स्म कर्हिचित् २९ तेनाहं गुणपात्रेण श्रीनिवासेन सांप्रतम्
शोचामि रहितं लोकं पाप्मना कलिनोक्षितम् ३० आत्मानं चानुशोचामि भवंतं चामरोत्तमम् देवान् पितॄन् ऋषीन्
साधून् सर्वान् वणांस्तथाऽश्रमान् ३१ ब्रह्मादयो बहुतिथं यदपांगमोक्षकामास्तपः समचरन् भगवत्प्रपन्नाः सा-
थीः स्ववासमरविंदवनं विहाय यत्पादुसौ भगमलं भजतेऽनुरक्ता ३२ तस्याहमञ्जकुलिशाकुशकेतुकेतैः श्रीम-
त्पदं भगवतः समलंकृतांगी श्रीनल्यरोच उपलभ्यततो विभूतिं लोकान् समो व्यसृजदुत्समयतो तदते ३३ यो वै म-
मातिभरमासुरवंशराजामक्षौहिणीशतमपानुददात्मतंत्रः स्वांदुःस्थमूनपदमात्मनि पौरुषेण संपादयन् यदुषु-
रस्यमविप्रदंगम् ३४ कावासहेतुविरहं पुरुषोत्तमस्य प्रेमावलोकं रुचिरं स्मितं वल्गुजल्पैः स्थैर्यं समानमहरन्मध-
मानिनीनां रोमोत्सवो मम यदधि विटं किं जायाः ३५

स्य भगवतः श्रीमद्भिः पदैः केतुर्ध्वजः अञ्जादयः केताश्चिह्नानियेषांतैः यद्वा अञ्जादीना-
माश्रयैः सम्यगलंकृतमंगं यस्याः साऽहंततो भगवतो विभूतिं संपदमुपलभ्य प्राप्य त्रीन् लोकान् अतिक्रम्य अरोचेशोभितवत्यस्मि पञ्चान्तस्या वि-
भूतेरंतोनाशकाले प्राप्ते सति उत्समयंतो गर्वकुर्वाणां मांसव्यसृजतुल्यं क्तवान् ३३ किंच यो वै आसुरो वंशो येषां तेषां राजामक्षौहिणीशतरूपं
ममातिभरं भारमपनीतवान् स्वांच ऊनपदलाहुः स्थंसंतं पौरुषेण पुरुषकारेण आत्मनि स्वस्मिन् संपूर्णं पदं सत्स्थं संपादयन् लक्षणहेत्वोः क्रि-
यायादिति हेतौ शत्रुप्रत्ययः संपादयितुमित्यर्थः अविप्रतृधृतवानित्यर्थः ३४ तस्य विरहं कावासहेतु प्रेमावलोकं रुचिरं स्मितं च वल्गुजल्पश्च तैः

मधुमानिनीनांसत्यभामादीनांसमानंगर्वसहितंस्थैर्यस्तब्धवंत्यः अहरत् यस्यांघ्रिणारजस्युस्थितेनविटंकितायाः अलंकृतायाः सस्यादिमिषे
 णरोमोत्सवोभवति ३५ कथयतोःसतोः प्राचीपूर्ववाहिनींकुरुक्षेत्रे ३६ इतिप्रथमेटीकायांषोडशोऽध्यायः १६ ततःसप्तदशोराजाकले
 निग्रहउच्यते तस्यैवंवीर्यभाजोऽपिवैराग्यंवक्तुमद्भुतम् १ हन्यमानंताड्यमानम् १ मृणालंपद्मकंदः तद्वत्तुधवलम् भयात् मेहंतंमूत्रयंत
 म् इवेत्यनेनपादावशेषोधर्मोभयात् मूत्रयन्निवप्रतिक्षणंक्षीयमाणांशः तस्याप्यनिर्वाहात्कंपमानइवेतिदर्शितम् २ धर्मदुष्टांहविर्दग्धी
 म् क्षामांकृशाम् यवसंतृणम् अन्नसस्यादिप्रसवक्षयाद्विवत्सेव यज्ञाद्यभावात्कृशा अतएवयज्ञभागमिच्छंतीपृथ्वीतिसूचितम् ३ कर्त्तस्वि
 रंस्त्वर्णतत्कृतः परिच्छदः परिकरोयस्य स्वर्णनिबद्धमित्यर्थः सज्जीकृतकार्मुकः ४ हंसिधातयसिराजाःहमितिचेत्तत्राह नटइववेषमात्रेणनर

तयोरेवंकथयतोःपृथिवीधर्मयोस्तदा परीक्षिन्नामराजर्षिःप्रातःप्राचींसरस्वतीम् ३६ इतिश्रीभागवतेम
 हापुराणेप्रथमस्कंधेपृथ्वीधर्मसंवादोनामषोडशोऽध्यायः १६ सूतउवाच तत्रगोमिथुनराजाहन्यमानम
 नाथवत् दंडहस्तचवृषलंदहशेनृपलाञ्छनम् १ वृषंमृणालधवलंमेहतमिवविभ्यतम् वेपमानंपदैकेनसीदतंशूद्रता
 दितम् २ गां चधर्मदुष्टादीनांमृशंशूद्रपदाहताम् विवत्सांसाश्रुवदनांक्षामायवसमिच्छतीम् ३ पप्रच्छरथमारूढः
 कर्त्तस्वरपरिच्छदम् मेघगंभीरयात्राचासमारोपितकार्मुकः ४ कस्त्वमच्छरणेलोकेबलाद्धस्यबलांबली नरदेवोऽ
 सिवेषेणनटवत्कर्मणाद्विजः ५ कस्त्वंकृष्णोगतेदूरसहगोडीवधन्वना शोच्योऽस्यशोच्यानूरहसिप्रहरन्वधमर्हसि
 ६ त्वं वामृणालधवलःपादैर्न्यूनःपदाचरन् वृषरूपेणकिंकश्चिद्देवोनःपरिखेदयन् ७ नजातुपौरवेद्राणांदोहं
 परिरंभिते भूतलेऽनुपतंत्यस्मिन्विनातेप्राणिनांशतः ८ मासौरभेया नुशचोव्येतुतेवृषलाद्भयम् मारोदीरं बभ्र
 दंतैरवलानांमयिशास्तरि ९

देवोऽसि कर्मणातुअद्विजःशूद्रः ५ अशोच्यान्निरपराधान् रहसियस्त्वंप्रहरन् प्रहरसिसशोच्यः सापराधो
 ऽसि अतोवधमर्हसि ६ वृषंप्रत्याह त्वंवाकःस्वयमेवसंभावयति किंकश्चिद्देवोवृषरूपेणास्थान्परिखेदयन्वर्त्तसे ७ दोहंडैः परिरंभितेविधि
 वत्स्वरक्षिते तेशतःअशूणिविनाअन्येषामशूणिनानुपतंत्यतिरवेदहेतुत्वंदर्शितम् ८ एवमुक्तेपुनरपिशोचंतंप्रत्याह भोस्करभेःपुत्रमाश्र
 चः शोकंमाकुरुव्येतुअपायतु गांप्रत्याह अंबमातः शास्तरिमयिजीवतिसतितेभद्रमेव अतोमारोदीः ९

महिताथमेवैनं हनिष्यामि न तवोपकारायेत्याह यस्येति ह्यप्याम् हेसाधि सर्वाः याः काश्चिदपीत्यर्थः असाधुभिः त्रस्यंते पीडयंत इत्यर्थः १० गोप्ताग्यम् गतिः परलोकः १० ११ पुनरपिशोचंतं वृषं प्रत्याह कः अहं च त्वच्छेद लाहशाः त्वद्विधाः दुःखिताः १२ वोमद्रमस्त आत्मनस्त वपादच्छेदेन वैरूप्यं कृतवन्तम् कीर्तिदूषयतीति तथा तमाख्याहि ननु तदाख्याने कृते कथं भद्रं स्यादित्यत आह यस्मादनागसिजनेयः अयंदुःखं यं जुजन् कुर्वन् भवति अस्य एवं भूतस्वमत्तः सकाशात् सर्वत्रापि भयं भवति ततः साधूनां भद्रं भवेदेवेति १३ एतस्य दंडे अहमसमर्थ इति मांशं कीरित्याह अनागस्त्विति आगच्छन् अपराधकर्ता तस्यामर्त्यस्य देवस्यापि भजमाहर्ता गस्मि आहरिष्यामि सांगदमित्यनेन मूलतज्ज्याह

यस्य राष्ट्रे प्रजाः सर्वास्त्रस्यंते साध्यसाधभिः तस्य मत्तस्य नश्यंति कीर्तिरायुर्मगोगतिः १० एष राज्ञां परोधर्मो ह्यात्मानां मार्तिनिग्रहः अतएनं वधिष्यामि भूतद्रुहमसत्तमम् ११ को वृश्चत्तवपादां स्त्रीन्सौरभेयचतुष्यद मा भूयं स्त्वाह शाराष्ट्रे राज्ञां कृष्णानुवर्तिनाम् १२ आख्याहि वृषभद्रवः साधूनामकृतागसाम् आत्मवैरूप्यकर्तारं पार्थानां कीर्तिदूषणं जनेऽनागस्य घं जुजन् सर्वतोऽस्य च मद्भयम् १३ अनागः स्विह भूतेषु य आगच्छन् निरंकुशः आहर्ता गस्मि भजं साक्षादमर्त्यस्यापि सांगदम् १४ राज्ञो हि परमोधर्मः स्वधर्मस्थानुपालनम् शासतोऽन्या न्यथा शास्त्रमनापद्यत्यथानिह १५ धर्म उवाच एतद् पांडवेयानां युक्तमात्ताभयं वचः येषां गुणगणैः कृष्णो दौत्यादौ भगवान् कृतः १६ न वयं क्लेशबीजानियतः स्फुः पुरुषर्षभ पुरुषं तं विजानीमो वाक्यभेद विमोहिताः १७ केचिद्विकल्पवसना आहुरात्मानमात्मनः देवमन्येऽपरकर्मस्वभावमपरे प्रभम् १८ रिष्यामीति दर्शि

तम् १४ नन्वेकस्य निग्रहेणान्यस्यानुग्रहेतव किं प्रयोजनं तत्राह राज्ञो हीति अन्यान् अधर्मिष्ठान् शासतः दंडयतः १५ आत्तानामभयं यस्मात्तद्वचोवोयुष्माकं युक्तमुचितमेव १६ वयं तु यतः पुरुषात् प्राणिनां क्लेशहेतवो भवेयुः तं पुरुषं न विजानीमः यतः वादिनां वाक्यभेदैर्विमोहिताः १७ वाक्यभेदानेवाह विकल्पं भेदं वसते आच्छादयंति ये योगिनः ते आत्मानमेवात्मनः प्रभं सखदुःखप्रदमाहुः तदुक्तम् आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मन इति यद्वा विकल्पैः कुतर्कैः प्रावृताः नास्तिकाः एवं हिते वदंति न तावद्देवतादीनां प्रभत्वं कर्माधीनत्वात् न च कर्मणः स्वाधीनत्वात् अतः स्वयमेव प्रभर्तृ चान्यः कश्चिदिति अन्ये देवज्ञाः देवग्रहादिरूपां देवताम् परेतुमीमांसकाः कर्म अपरे लोकायतिकाः स्वभावम् १८

केषपिसेश्वरेषुमध्येकेषपीतिदुर्लभत्वंदर्शितम् निश्चयइतिसिद्धांतत्वम् अप्रतर्क्यात्तुमनोऽगोचरादनिर्देश्यात्तद्वचनागोचरात्परमेश्वरात्सर्वं
भवतीतिविमृशविचारयस्वबुद्ध्या १९ विखेदःगतमोहःपर्यचष्टतप्रत्यभाषत ज्ञातवानितिवा २० अनिर्द्धारितमिवब्रुवन्धातकंजानन्न-
पिनसूचयेदित्येवंरूपंधर्मब्रवीषि अतोधर्मोऽसि सूचनेकोदोषइत्यत आह यदिति स्थानंनरकादि २१ यद्वा अज्ञानादप्यकथनंभवतीत्या-
ह अथवेति देवस्यमायायागतिर्वध्यधातकलक्षणावृत्तिर्भूतानांचेतसोवचसश्चागोचरासृज्येयानभवतिइतिनिश्चयः २२ धर्मोऽसावितिज्ञा-
त्वातस्यपादानुवादेनव्यवस्थामाह तपइतिह्याभ्याम् अधर्मपादैस्तवत्रयःपादास्त्रिभिरंशैर्भगनाःस्मयोविस्मयः २३ इदानींकलौहेधर्मतेपादः
चतुर्थोऽंशः तत्रापिसत्यमेवास्ति यतःसत्यात्भवानात्मानंनिर्वर्तयेत् कथंचिद्धारयेत् यद्वा पुरुषस्त्वांसाधयेत् तमपिपादमनृतेनसंवर्द्धि-

अप्रतर्क्यादनिर्देश्यादितिकेषपिनिश्चयः अत्रानुरूपंराजर्षेर्विमृशस्वमनीषया १९ एवंधर्मप्रवृत्तिसमस्याद्विज-
सत्तम समाहितेनमनसाविखेदःपर्यचष्टत् २० धर्मब्रवीषिधर्मज्ञधर्मोऽसिदृषरूपधृक् यदधर्मकृतःस्थानंसूचक-
स्यापितद्भवेत् २१ अथवादेवमायायानूनंगतिरगोचरा चेतसोवचसश्चापिभूतानामितिनिश्चयः २२ तपःशौचद-
यासत्यमितिपादाःप्रकीर्तिताः अधर्मोऽशैस्त्रयोभगनाःस्मयसंगमदैस्तव २३ इदानींधर्मपादस्तेसत्यंनिर्वर्तयेद्यतः
तंजिघृक्षत्यधर्मोऽयमनृतेनैधितःकलिः २४ इयंचभूर्भगवतान्यासितोरुभरासती श्रीमद्भिस्तत्पदन्यासेःसर्वतःकृ-
तकौतुका २५ शौचत्यश्रुकलासाध्यादुर्भगेवोद्भिताधुना अब्रह्मण्यानृपव्याजाःशूद्राभोक्ष्यन्तिमामिति २६ इति
धर्ममहीचैवसात्वित्वामहारथः निशातमाददेरकङ्कलयेधर्महेतवे २७ तंजिघांसमभिप्रेत्यविहायनृपलोचन-
म् तत्पादमूलशिरसासमगाद्भयविकूलः २८

तः कलिरूपोऽयमधर्मोऽगृहीतुमिच्छति तत्रेयंस्थितिः कृतयुगेप्रथमंसंपूर्णश्चतु-
ष्पाद्धर्मः त्रेतायांचतुर्णामपिपादानांमध्येस्मयेनतपः संगेनशौचम् मदेनदया अनृतेनसत्यमिति एवंचतुर्थोऽंशोहीयते द्वापरेत्वर्द्धम् कलौचतु-
र्थोऽंशोऽवशिष्यतेसोऽपिअंतेनंद्यतीति २४ न्यासितः अन्योऽन्यद्वारेणावतारितः उरुर्भरोभारोयस्याः कृतकौतुकंमंगलयस्याःसा २५ अश्रूणि
कलयतिमुंचर्तात्यश्रुकला तेनत्यक्तासतीशूद्राभोक्ष्यन्तिमामितिशौचति २६ निशातंनिशितम् अधर्मस्यहेतुर्यः कलिस्तंहंतुमित्यर्थः २७
अभिप्रेत्यज्ञात्वा २८

शरण्यः आश्रयार्हः श्लोक्यः सत्कीर्त्यर्हः २९ गुडाकेशोऽर्जनः तस्य यशोधरायेव यन्तेषाम् तान्प्रतिबद्धोऽजलिर्येन तस्य ते किंतु कथंचन केनाप्य-
 शेन न वर्तितव्यम् यस्मात्त्वमधर्मस्य बंधः ३० तदेवाह राजदेहेषु वर्तमानं त्वामनुसर्वतः प्रवृत्तः अनार्यदौर्जन्यम् अंहः स्वधर्मत्यागः ज्येष्ठा अल-
 क्ष्मीः माया कपटम् ३१ तत्तस्मात् वर्तितव्ये वर्तितुमर्हं ब्रह्मावर्ते देशे यज्ञस्य वितानं विस्तारः तत्र विज्ञाः निपुणाः ३२ इज्यायागस्तद्रूपा मूर्तिर्य-
 स्य शंक्षेमम् कामांश्च न त्विन्द्रादयो देवा इज्यन्ते न तु हरिस्तत्राह एषः स्थावरादीनामात्मेति तथाऽपि जीववन्नपरिच्छिन्न इत्याह अंतर्बहिरिति य-
 थावायुः प्राणरूपेणांतस्थोऽपि बहिरप्यस्ति तद्वत्सर्वो तर्कामी श्वरोऽपीति ३३ उद्यतासि मुहृतस्वद्वंदं डपाणिं यमम् उद्यतमुद्यतम् ३४ अत्र न

पतितं पादयोर्वाक्ष्य रूपयादीनवत्सलः शरण्यो नावधीच्छुक्ल्य आह चेदं ह सन्निव २९ राजोवाच न ते गु-
 डाकेश यशोधराणां बद्धां जले वै भयमस्ति किंचित् न वर्तितव्यं भवता कथंचन क्षेत्रे मदीये त्वमधर्मबंधः ३० त्वां वर्त-
 मानं नरदेव देहेषु प्रवृत्तोऽयमधर्मपूगः लोभोऽनृतं चौर्यमनार्यमहोज्येष्ठा च माया कलहश्च दम्भः ३१ न वर्तितव्यं त-
 दधर्मबंधो धर्मेण सत्येन च वर्तितव्ये ब्रह्मावर्ते यत्र यजंतियज्ञैर्यज्ञेश्वरं यज्ञवितानं विज्ञाः ३२ यस्मिन् हरिर्भगवानीज्य-
 मान इज्या मूर्तिर्यजतां शान्तनोति कामानमोघान् स्थिरजंगमानां मंतर्बहिर्वायुरिवैष आत्मा ३३ सूत उवाच
 परीक्षितैवमादिष्टः सकलिर्जातवेपथुः तमुद्यतासिमाहेदं दं डपाणिमिवोद्यतम् ३४ यत्र क्वचन वत्स्यामि सार्वभौम त-
 वाज्ञया लक्षयेत तत्र तत्रापि त्वामात्तेषु शरासनम् ३५ तन्मो धर्मभृतां श्रेष्ठस्थानं निर्देष्टुमर्हसि यत्रैव नियतो वत्स्ये आति-
 ष्ठं स्तेऽनुशासनम् ३६ सूत उवाच अभ्यर्थितस्तदा तस्मै स्थानानि कलयेद्ददौ द्यूतं पानं स्त्रियः सूनायत्राधर्म-
 श्चतुर्विधः ३७

वत्सव्यमिति यातवाज्ञातया यत्र क्वापि वत्स्यामि किंतु तत्र तत्रापि आतः गृहीतः इषुः शरासनं च येन तं त्वामेवलक्षये ३५
 तत्तस्मान्मियतो निश्चलो वत्स्यामि ३६ पानं मद्यादेः सूनाः प्राणिवधाः द्यूते अनृतम् पाने मदः पूर्वमदो दयानाशकत्वेनोक्तः अत्र तु गर्वद्वारा तपोना-
 शकत्वेन स्त्रीषु संगः हिंसायां क्रौर्यं दयानाशकमिति ज्ञेयम् यद्यपि सर्वसर्वत्र संभवति तथाऽपि प्राधान्येनानृततादीनां द्यूतादिषु यथा संख्यं ज्ञेयम् हा-
 दशस्कंधेतु सत्यं दया तपो दानमिति पादाविमोर्नृप इत्यत्र दानशब्देन शौचमेवोक्तम् मनः शक्तिरूपत्वाद्भूताभयदानस्य त्रेतायां धर्मपादानां तुर्या-
 शोहायते शनैः अधर्मपादैरनृतहिंसा संतोषविग्रहैरित्यत्र च असंतोषशब्देन तस्य हेतुः गर्वलक्ष्यते विग्रहशब्देन च तद्धेतुः स्त्रीसंग इत्यविरोधः ३७

चतुर्विधस्याप्येकत्रैवावस्थानं देहोतिपुनर्याचमानायजातरूपं सुवर्णं दत्तवान् ततः सुवर्णदानात् अनृतं मंदं काममिति स्त्रीषु संगमं रज इति र-
जोमूला हिंसाम् एतानि च त्वारिपंचमं वैरं चादादिति ३८ औत्तरेयेण परीक्षिता अमूनि अमूषु स्थानेषु न्यवसदित्यर्थः ३९ अथ इति हेतोः बुध-
षुः उद्भवितुमिच्छुः स्त्रीसुवर्णयोरसेवनं नाम तयोरनासक्तिः ४० एवं कलिं निगृह्य वृषस्य पादान् प्रतिसंदधे तप आदीनि प्रवर्तितवानित्यर्थः ४१
युष्मदीयसन्नप्रवृत्तिरपितत्प्रावादेवेत्याह त्रिभिः एतर्हि इदानीं युधिष्ठिरेणारण्यं प्रवेष्टुमिच्छता उपन्यस्तं समर्पितमासनमध्यास्ते ४२ अधुना
सांप्रतमास्ते पालयत इति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्निर्देशः स्मेत्यध्याहारोवा ४३ सन्नायसन्नं कर्तुं दीक्षिताः दीक्षां कृतवन्तः ४४ इति

पुनश्च याचमानायजातरूपमदात्तः ततोऽनृतं मंदं कामं रजोवैरं च पंचमम् ३८ अमूनि पंचस्थानानि ह्यधर्मप्रभवः
कलिः औत्तरेयेण दत्तानि न्यवसत्तन्निर्देशकृत् ३९ अथैतानि न सेवेत बुधषुः पुरुषः क्वचित् विशेषतो धर्मशीलो
राजालोकपतिर्गुरुः ४० वृषस्य नष्टां स्त्रीन्यादांस्तपः शौचं दयामिति प्रतिसंदध आशवास्य महीं च समवर्द्धयत् ४१ स
एष एतर्ह्यध्यास्ते आसनं पार्थिवोचितम् पितामहेनोपन्यस्तं राजारण्यं विविक्षता ४२ आस्तेऽधुना स राजर्षिः कौरवै-
रुश्रियो ल्लसन् गजाक्षये महाभागश्चक्रवर्त्तिर्विहच्छुवाः ४३ इत्यंभूतानुभावो यमभिमन्युसुतो नृपः यस्य पालयतः
क्षोणीयूयं सन्नायदीक्षिताः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे कलिनिग्रहो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७
सूत उवाच यो वै द्रोण्यस्त्रविपुष्टो न मातुरुदरे मृतः अनुग्रहाद्भगवतः कृष्णस्याद्भुतकर्मणः १ ब्रह्मकोपोत्थिता
द्यस्तु तक्षकात्प्राणविप्लवात् न संसुमो होरुमयाद्भगवत्यर्पिता शयः २ उत्सृज्य सर्वतः संगं विज्ञाता जितसंस्थितिः वै-
यासकेर्जहौ शिष्यो गंगायां स्वकलेवरम् ३ नोत्तमश्लोकवार्त्तानां जुषतां तत्कथाः मृतम् स्यात्संभ्रमोऽतकालेऽपि स्म-
रतां तत्सदां जुगम् ४

प्रथमेटीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ राजस्त्वष्टादशेतस्य ब्रह्मशापो निरूप्यते सच्चानुग्रह एवास्थयतो वैराग्यमावह-
न् १ परीक्षितो निर्याणमत्याश्चर्यं वक्तुं तत्संभावनाय जन्माश्चर्यमनुस्मारयति योवा इति विपुष्टो निर्दग्धः सन् १ ब्रह्मकोपादुत्थितात् तक्षकात्
यः प्राणविप्लवः प्राणनाशः तस्माद्यदुरुभयं तस्मान्न संसुमो ह तत्र हेतुः यस्तु भगवत्येवार्पिता शय इति २ किंतु उत्सृज्येति वैयासकेः शकस्य शि-
ष्यः सन् विज्ञाता अजितस्य हरेः संस्थितिस्तत्त्वयेन सः ३ न चैतच्चित्रमित्याह उत्तमश्लोकस्यैव वार्त्तायेषु अत एव नित्यं तत्कथारूपममृतं जुषतां स-
ंभ्रमो न स्यात् ४

तस्मिन्नुराजिस्ततरांतन्नचित्रमित्याशयेनाह तावदिति अभिमन्योः पुत्रः एकराट्चक्रवर्ती ईशः पतिः यावत् ५ ननु तदा कलेरप्रवेश एवास्तु
प्रविष्टोऽपि न प्राप्तवदितिकुतस्तत्राह यस्मिन्नह नित्यं हि यस्मिन्नेव क्षणो ग्रां पृथ्वीम् अनुवृत्तः प्रविष्टः अधर्मस्य प्रभवो यस्मिन् ६ नन्वधर्म
हेतुं कलिं सर्वथा किं न हतवांस्तत्राह नानुद्देष्टीति सारंगो मर इव सारग्राही सारमाह यद्यस्मिन्कुशलानि पुण्यानि आशु संकल्पमात्रेण फलं
ति इतराणि पापानि आशु न सिद्ध्यन्ति यतस्तानि कृतान्येव सिद्ध्यन्ति ननु संकल्पितमात्राणि इति ७ ननु दोषाधिक्यात् द्वेष एव युक्तः नधीरे
धुतस्या किंचित्करत्वादित्याह किंचित्किंचित्तु तेन भवेत् बालेषु अधीरेषु अप्रमत्तः अवहितः सन् यो एक इव वर्तते ८ पारीक्षितमारव्यानम्

तावत्कलिर्न प्रभवत्प्रविष्टोऽपीह सर्वतः यावद्दीशो महानुर्व्यामा अभिमन्यव एकराट् ५ यस्मिन्नह नित्यं हि यस्मिन्नेव क्षणो ग्रां पृथ्वीम्
त्ससर्जगाम् तदैवेहानुवृत्तोऽसावधर्मप्रभवः कलिः ६ नानुद्देष्टी कलिं सन्माट् सारंग इव सारग्राहक कुशलान्याशु सि
द्ध्यन्ति नेतराणि कृतानि यत् ७ किंचु बालेषु शूरेण कलिना धीरभीरुणा अप्रमत्तः प्रमत्तेषु यो एक इव वर्तते ८
उपवर्णितमेतद् पुण्यं पारीक्षितं मया वासुदेव कथोपेतमारव्यानं यदपृच्छत ९ यायाः कथा भगवतः कथनीयोरु
कर्मणः गुणकर्मश्रयाः पुंभिः संसेव्यास्ता बुभूषुभिः १० ऋषय ऊचुः सूत जीवसमाः सोम्य शाश्वती वि
शदयशः यस्त्वशंससि कृष्णस्य मर्त्यानां ममृतं हि नः ११ कर्मण्यस्मिन्ननाश्वासे धूमधूमात्मनां भवान् आपायय
ति गोविंद पादपद्मासवं मधु १२ तुलया मलवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमु ता शिषः

१३

अपृच्छत पृष्टवन्तो यूयम् ९ किंच हुनानरेरेतावदेव कर्तव्यमिति सर्वशार्वार्थसारं कथयति याया इति कथनीयास्तु स्तूणि कर्माणि
यस्य तस्य गुणकर्मविषयाः बुभूषुभिः सद्भावमिच्छद्भिः १० पुनर्विस्तरेण कथनार्थं सूतोक्तिं तत्संगं चाभिनंदन्ति सूतेति त्रिभिः शाश्वतीः समाः
अनंतान् वत्सरान् जीव अत्यंतसंयोगे द्वितीया विशदयशः कीर्तयसि तच्चास्माकं मर्त्यानां ममृतं मरणनिवर्तकम् ११ किंच अस्मिन् कर्मणिस
त्रे अनाश्वासे अविश्वसनीये वै गुण्यबाहुल्येन फलनिश्चयाभावात् धूमेन धूमः विवर्ण आत्मा शरीरं येषां तान् स्मान् कर्मणि षष्ठी आसवं म
करंदम् मधुमधुरम् १२ भगवत्संगिनो विष्णुभक्ताः तेषां संगस्य यो लवः अत्यल्पकः कालः तेनापि स्वर्गं न तुलया म समं न पश्याम न चापव
र्गम् संभावनायां लोट् मर्त्यानां तुच्छा आशिषो राज्याद्या न तुलया मेति किमु वक्तव्यम् १३ ६९ ६९ ६९

एवंसत्संगमभिनंद्यश्रवणौत्सुक्यमाविष्कुर्वन्ति कोनामेति रसवित्तरसज्ञः महत्तमानामेकांतेन परमयनमाश्रयोयः तस्यकथायाम् अगुणस्यप्रा-
 कृतगुणरहितस्यकल्याणगुणानामंतंयेयोगेश्वरास्तेऽपिनजग्मुः एतावंतइतिनपरिगणयांचक्रुः भवःशिवः पाद्मोब्रह्माचसुख्यौयेषांते १४ नो-
 स्माकंमध्येभगवान्प्रधानंसेव्योयस्यसभवानूनः शूश्रूषतांहरेश्वरितंविस्तारयतु १५ तच्चशक्तपरीक्षितसंवादेनकथयेत्याह सवाइतिहास्याम्
 वैयासकिनाशब्दितेनकथितेनयेनज्ञानेनज्ञानसाधनेन अपवर्गइत्याख्यायस्यतम् स्वर्गेंद्रध्वजस्यहरेः पादमूलभेजे १६ तत् असंवृतार्थयथात-
 थाआख्याहि तदेवनिर्दिशति परीक्षितेकथितंपारीक्षितम् आख्यानंश्रीभागवतंपुराणम् परंपुण्यंसत्त्वशोधकम् अत्यद्भुतेयोगेनिष्ठास्य अनं-
 तस्याचरितैरुपपन्नंयुक्तम् अतएवभागवतानामभिरामंप्रियम् एतैर्विशेषणैः कर्मज्ञानभक्तियोगप्रकाशकत्वंदर्शितम् १७ श्रीभागवतव्याख्या

कोनामतृप्येद्रसविल्कथायांमहत्तमैकांतपरायणस्य नांतंगुणानामगुणस्यजग्मुर्योगेश्वरायेभवपाद्मसुरव्याः १४ त-
 न्नोभवान्वैभगवत्प्रधानोमहत्तमैकांतपरायणस्य हरेरुदाराचरितंविशालंशूश्रूषतांनोवितनोतुविद्वन् १५ सर्वेमहा-
 भागवतःपरीक्षितोनापवर्गारव्यमदभ्रबुद्धिः ज्ञानेनवैयासकिशब्दितेनभेजेस्वर्गेंद्रध्वजपादमूलम् १६ तन्नःपरंपुण्य-
 मसंवृतार्थमारख्यानमत्यद्भुतयोगनिष्ठम् आख्याह्यनंतान्चरितोपपन्नंपारीक्षितंभागवताभिरामम् १७ सूतउवाच
 अहोवयंजन्मभृतोऽद्यहास्मदृद्धानुवृत्त्याऽपिविलोमजाताः दौकुल्यमाधिविधुनोतिशीघ्रंमहत्तमानामभिधानयोगः
 १८ कुतःपुनर्गुणतोनामतस्यमहत्तमैकांतपरायणस्य योऽनंतशक्तिर्भगवाननंतोमहद्गुणत्वाद्यमनंतमाहुः १९

नेलब्धप्रसंगंमहतामादरपात्रमात्मानंश्लाघतेद्वाप्याम् अहोइत्याश्चर्येहइतिहर्षे वयमितिचहुवचनंश्लाघायाम् प्रतिलोमजाअपिअद्य
 जन्मभृतः सफलजन्मानः आत्मजाताः दृद्धानामनुवृत्त्याआदरेण ज्ञानवृद्धः शक्तः तस्यसेवयेतिवा यतोदुःकुलत्वंतन्निमित्तमाधिव मनः
 पीडांमहत्तमानामभिधानयोगः लौकिकोऽपिसंभाषणलक्षणः संबंधः विधुनोतिअपनयति १८ कुतःपुनः किंपुनर्वक्तव्यंतस्यानंतस्यनाम
 गुणतः पुंसोमहत्तमानामभिधानयोगोदौकुल्यंविधुनोतीति यद्वा नामगुणतः पुनर्दौकुल्यमिति यद्वा गुणतः पुंसः तस्यनामदौकुल्यंवि-
 धुनोतीति किंचक्तव्यमिति कैमुत्यन्यायमेवाह अनंताः शक्तयोयस्य स्वतोऽप्यनंतः किंच महत्सगुणायस्यसमहद्गुणः तस्यभावः तस्मात्
 यंगुणतोऽप्यनंतमाहुः १९

एतत्पंचयतित्रिभिः एतावतेति तस्ययदसाम्प्रमनतिशायनंच गुणैस्तत्साम्यंतदाधिक्यंचान्यस्यनास्तीत्यस्यार्थस्यज्ञानं एतावतासूचितेन
अलंपर्याप्तम् कस्तद्विस्तरतोवक्तुंशक्नोति तदेवाह इतरान्ब्रह्मादीन्प्रार्थयमानान्दृष्ट्वाविष्मूतिर्लक्ष्मीः अनभीप्सोरपियस्यांधिरेणुंसेवत
इति २० अथेत्यर्थान्तरे यस्यपादनखावसृष्टंनिःसृतमपिविरंच्येनोपहृतंसमर्पितमर्हणांभः अर्घोदकमीशसहितंजगत्पुनाति विरंच्योपह
तंसेशमितिचतयोरप्युपासकत्वमुक्तम् तस्मान्मुकुंदव्यतिरिक्तः कोनामभगवत्पदस्यार्थः सर्वेश्वरइत्यर्थः २१ धीराः संतः ऊढं धृतम् अंत्यं प
रमकाष्ठापन्नम् तदाह यस्मिन्नहिंसाउपशमश्चस्वाभाविको धर्मः २२ एवंस्वभाग्यमभिनंद्यपारीक्षितोपारब्धानं वक्तुमाह अहंहीति अर्थ
मणः हेसूर्याः त्रयीमूर्तयः अत्रयावानात्मावगमः ममज्ञानंतावदाचक्षेप्रवक्ष्यामि तथाहि यथापक्षिणोनभः आत्मसमंस्वशक्त्यनुरूपमेवोत्प

एतावतालंननुसूचितेनगुणैरसाम्प्रानतिशायनस्य हिलेतरेनार्थयतोविष्मूतिर्यस्यांधिरेणुंजघतेऽनभीप्सोः
२० अथापियत्पादनखावसृष्टंजगद्विरंच्योपहृतार्हणांभः सेशंपुनात्यन्यतमोमुकुंदात्कोनामलोकेभगवत्प
दार्थः २१ यत्रानुरक्ताः सहसेवधीराव्यपोह्यदेहादिषुसंगमूढम् व्रजंतितत्सारमहस्यमत्ययस्मिन्नहिंसोपशमः स्व
धर्मः २२ अहंहिपृष्ठोऽयमणोभवद्विराचक्ष आत्मावगमोऽत्रयावान् नभः पतत्यात्मसमं पतत्रिणस्तथासमंविष्णु
गतिंविपश्चितः २३ एकदाधनुरुद्यम्यविचरन्मृगयावने मृगाननुगतः श्रान्तः क्षुधितस्तृषितोभृशम् २४ जलाश
यमचक्षाणः प्रविवेशतमाश्रमम् ददर्शमुनिमासीनं शांतमीलितलोचनम् २५ प्रतिरुद्धेन्द्रियप्राणमनोबुद्धिमु-
पारतम् स्थानत्रयात्परंप्राप्तं ब्रह्मभूतमविक्रियम् २६ विप्रकीर्णजटाच्छन्नं रौरवेणाजिनेनच विशुष्यत्तालु
रुदकं तथाभूतमयाचत २७ अलब्धतृणभूम्यादिरसंप्राप्तार्थसूनृतः अवज्ञातमिवात्मानं मन्यमानश्चुकोपह २८

तंति नहृत्स्नम् तथाविपश्चितोऽपिविष्णोर्गतिंलीलांसमंस्वमत्यनुरूपमेववदंतीत्यर्थः २३ २४ अचक्षाणः अपश्यन् तंप्रसिद्धमाश्रमम्
तस्मिंश्चमुनिंशमीकम् २५ प्रतिरुद्धाः प्रत्याहृताइंद्रियादयोयेनतम् अतएवोपरतंस्थानत्रयात्जाग्रदादिलक्षणात्परंतुरीयंपदंप्राप्तम् अत
एवब्रह्मभूतत्वादविक्रियम् २६ विप्रकीर्णाभिर्जटाभिराच्छन्नम् रुरुर्मृगविशेषः तस्यचर्मणाचाच्छन्नम् विशेषेणशुष्यत्तालुर्यस्यसः तथाभूतं
मुनिमुदकमयाचत २७ नलब्धंतृणंतृणासनंभूमिरुपवेशस्थानंचयेनसः नसंप्राप्तः अर्थः सूनृतंप्रियवचनंचयेनसः २८ ६५ ६५

मत्सरः तदुत्कर्षासहनम् २९ गतासुंमृतम् धनुकोट्याचापाग्रेण ३० सर्पनिधानेराज्ञोऽभिप्रायमाह एषकिंप्रत्याहृतसर्वेन्द्रियः सन्मी
लितेक्षणः स्थितः यद्वा क्षत्रबंधभिरागतैर्वाकिंनु स्यादित्यवज्ञयामृषासमाधिः सन्निति जिज्ञासयेत्यर्थः ३१ तस्यपुत्रः शृंगीनामा अघं
दुःखम् तत्रअर्पकमध्ये ३२ पालानांराज्ञाम् पीत्रांपुष्टानाम् अधर्ममेवनिर्दिशति स्वामिनिदासानांयदघंपापाचरणम् बलिफ्रजांका
कानामिवशरुनामिवचेति ३३ दासत्वंदर्शयति ब्राह्मणैरिति सभांडंभांडेएवस्थितम् ३४ तत्तदनंतरम् अहंशास्मिदंडयामि ३५

अभूतपूर्वः सहसाक्षत्तृड्भ्यामर्दितात्मनः ब्राह्मणंप्रत्यभूद्ब्रह्मन्मत्सरमन्युरेवच २९ सुतुब्रह्मत्रुषेरंसेगता
समुरगंरुषा विनिर्गच्छन्धनुः कोट्यानिधायपुरमागमत् ३० एषकिंनिभृताशेषकरणोमीलितेक्षणः मृषा
समाधिराहोस्वित्किंनुस्यात्क्षत्रबंधुभिः ३१ तस्यपुत्रोऽतितेजस्वीविहरन्बालकोऽर्पकैः राज्ञाऽघंपापितंतातं
त्वातत्रेदमब्रवीत् ३२ अहोअधर्मः पालानांपीत्रांबलिभुजामिव स्वामिन्यघंयद्दासानांदारपानांशरुनामिव ३३
ब्राह्मणैः क्षत्रबंधर्हिद्वारपालोनिरूपितः सकथंतद्गृहेहास्यः सभांडंभांडेचुमुहति ३४ कृष्णो गतेभगवतिशास्त्र
युत्पथगामिनाम् तद्भिन्नसेतूनद्याहंशास्मिपश्यतमेबलम् ३५ इत्युक्त्वारोषताम्नाक्षोवयस्यानृषिबालकान्
कोशिक्यापउपस्पृश्यवाग्वज्रं विससर्जह ३६ इतिलंघितमर्यादंतक्षकः सप्तमेऽहनि दंक्ष्यतिस्मकुलागारंचो
दितोमेततद्रुहम् ३७ ततोऽप्येत्याश्रमंबालोगलेसर्पकलेवरम् पितरंवीक्ष्यदुःस्वार्तोमुक्तकंठोरुरोदह ३८
सवाआगिरसोब्रह्मन्श्रुत्वाकृतविलापनम् उन्मील्यशनकैर्नत्रेदृष्ट्वास्वासेमृतोरंगम् ३९ विसृज्यपुत्रंप्रच्छ
वत्सकस्माद्दिरोदिषि केनवातेप्रतिहृतमित्युक्तः सन्यवेदयत् ४० निशम्यशप्तमतर्दहनरेद्रसब्राह्मणोनात्मज
मभ्यनंदत् अहोबतांहोमहदज्ञतेकृतंस्वल्पीयसिद्रोहउरुर्दमोधृतः ४१

इतिवयस्यानुक्तारोषेणताम्नेअक्षिणीयस्यसः कौ
शिकीनदीतस्याः अपः संधिरार्षः वाग्वज्रंशापम् ३६ इति एवंसर्पनिक्षेपेणदंक्ष्यति भक्षयिष्यति पाठांतरेभस्मीकरिष्यति स्येतिपादपूरणे
कुलस्यांगारतुल्यम् मेमया ततेतिद्रुस्वमार्षम् ३७ गलेसर्पकलेवरंयस्येत्यलुक्समासः मुक्तकंठः उच्चैरित्यर्थः ३८ ३९ तंसर्पविसृज्यकेना
पकारः कृतः ४० अनभिनंदनवाक्यमहोइत्यादि वतकष्टम् तेलग्रामहत्यापंकृतम् द्रोहेअपराधेदमोदंडः ४१ ७ ७

परः विष्णुरित्यारव्याख्यातिर्यस्य तं नरदेवं नृभिः संमातुं समं द्रष्टुम् ४२ अलक्ष्यमाणे अदृश्यमाने अविवरुथवत् मेषसंघवत् ४३ नष्टो नाथो यस्य लोकस्य तस्य वसोर्वसुनो धनस्य विलुंपकादपहर्तुश्चोरादेर्हेतो र्यत्पापं भविष्यति तत् अस्मिन्निमित्तत्वादस्मात्तुपैष्यति अनन्वयं संबंधश्चून्यमेव तदेव पापं दर्शयति परस्परमिति शपंति परुषं वदंति पशवादीन् वृजते अपहरंति पुरुदस्यवः चोरबहुलाः ४४ आर्यधर्मः स दान्चारः श्रुतां कपीनामिव वाऽर्थकामयोरेवाभिनिवेशितचित्तानाम् ४५ एवमराजमात्रस्य शापानर्हत्वं मुक्ताप्रस्तुते विशेषमाह धर्मपाल इति साद्धेन हयमेधयाद् अश्वमेधयाजी नन्वेवं भूतश्चेत्तत्कुतोऽपकृतवांस्तत्राह क्षत्तृडिति स्वागतप्रश्नाद्यभावेनावज्ञातः प्रकृतशापं कथमर्हतीत्यर्थः ४६ अस्य महापापस्यान्यस्यायश्चित्तमदृष्ट्या पापमावेदयन् भगवंतं प्रार्थयते अपापेष्टिति ४७ राजा चेत्प्रतिशापे दद्यात्तर्हि नि-

नवै नृभिर्नरदेवं परारव्यं संमातुमर्हस्य विपक्षबुद्धे यत्तेजसादुर्विषहेण गुप्ता विंदंति भद्राण्यकुतो भयाः प्रजाः ४२ अलक्ष्यमाणे नरदेवनाम्निरथांगपाणावयमंगलौकः तदा हि चोरप्रचुरो विनश्यत्यरक्ष्यमाणो विवरुथवत् क्षणात् ४३ तदद्य नः पापमुपैत्य नन्वयं यन्नष्टनाथस्य वसोर्विलुंपकात् परस्परं घंति शपंति वृजते पशूंस्त्रियोऽर्थान् पुरुदस्य वोजनाः ४४ तदा र्यधर्मश्च विलीयते नृणां वर्णाश्च मात्रायुतस्त्रयीमयः ततोऽर्थकामाभिनिवेशितात्मना शक्ना कपीनामिव वर्णसंकरः ४५ धर्मपालो नरपतिः स तु सम्राट् बृहच्छूवाः साक्षान् महाभागवतो राजर्षिर्हयमेधयाद् क्षत्तृट् अमयुतो दीनो नैवास्मच्छापमर्हति ४६ अपापेषु स्वभृत्येषु बालेनापक्षबुद्धिना पापं कृतं तद्भगवान् सर्वात्मा क्षंतुमर्हति ४७ तिरस्कृता विप्रलब्धाः शप्ताः क्षिप्ता हताः पिवा नास्य तत्प्रतिकुर्वंति तद्भक्ताः प्रभवोऽपि हि ४८ इति पुत्रकृता येन सोऽनुत्तमो महासुनिः स्वयं विप्रकृतो राजानो वाघतदचित्तयन् ४९ प्रायशः साधवो लोके परे द्वंद्वेषु योजिताः नव्ययंति न हृष्यंति यत आत्मा अगुणाश्रयः ५० इति श्रीभागवते महापुराणे प्रथमस्कंधे विप्रशापोपलंभननामाष्टादशोऽध्यायः १८

कृतिर्भवेदपि तत्तु न संभवति तस्य महाभागवतत्वादित्याह तिरस्कृताः निंदिताः विप्रलब्धाः वंचिताः क्षिप्ताः अवज्ञाताः हताः ताडिताः अस्य तिरस्कारादिकर्तुः न तत्प्रतीकारं कुर्वंति तद्भक्ताः विष्णुभक्ताः प्रभवः समर्था अपि ४८ विप्रकृतः अपकृतः अधमपराधम् ४९ युक्तं चेत्तदित्याह प्रायश इति द्वंद्वेषु सखदुःखादिषु अगुणाश्रयः सखदुःखाद्याश्रयो न भवति ५० इति प्रथमोऽध्यायः अष्टादशः १८

प्रायोपविष्टे गंगायां राज्ञि योगिजनावृते शकस्यागमनं तत्र प्रोक्तमेकोनविंशके १ स्वकृतं तत्कर्म मुनिस्कंधे सर्पप्रक्षेपणं गार्हपत्यं चिंतयन् सुदुर्मना जातः चिंतामेवाह सार्द्धाभ्याम् अहो इति नीचं पापम् अभीवमिति पाठे स एवार्थः ब्रह्मणि ब्राह्मणे गूढं गुप्तं तेजो यस्य तस्मिन् १ कृतं यद्देवहेलनां ईश्वरावज्ञा पापमित्यर्थः तस्मान्मेव्यसनं भविष्यति तत्तु नातिदीर्घा कालात् अचिरादेवास्तु तत्रापि अद्वासाक्षात् न पुत्रादिद्वारेणेति प्रार्थना काममसंकोचतः एवं प्रार्थनायाः प्रयोजनम् अयस्य निष्कृताय प्रायश्चित्ताय यथा पुनरेवं न कुर्यामिति च २ एवं साक्षात् स्वस्यैव व्यसनं संप्रार्थ्य तस्या गोव किं चित्प्रार्थयते अद्यैव मे राज्यादिदहतु प्रकोपितं ब्रह्मकुलमेवानलः पुनर्द्दिजान् पीडयितुं धीर्मेमा भून्न भवेदित्यर्थः ३ इत्थं विचिंतयन् सरा जासुनेः सुतेनोक्तः सप्तमेऽहनि निर्ऋतिर्मृत्युर्यथा भविष्यति तथा शृणोत् शमीकप्रेषितशिष्यात् श्रुत्वा च स तक्षकस्य विषाग्निं साधु मेने यतो

सूत उवाच महोपतिस्त्वय तत्कर्म गार्हपत्यं विचिंतयन् नात्मकृतं सुदुर्मनाः अहो मया नीचमनार्यवत्कृतं निरागसि ब्रह्मणि गूढं तेजसि १ ध्रुवं ततो मे कृतं देवहेलना दुरत्ययं व्यसनं नातिदीर्घात् तदस्तु कामं त्वघनिष्कृताय मे यथा न कुर्यात् पुनरेवमद्वा २ अद्यैव मे राज्यं बलमूढकोशं प्रकोपितं ब्रह्मकुलानलो मे दहतु मद्रस्य पुनर्न मे मृत्या पीयसी धीर्द्दिजदेव गोप्यः ३ सचिंतयन् नित्यमथा शृणोद्यथा सुनेः सुतोक्तो निर्ऋतिस्तक्षकारव्यः स साधु मेनेन चिरेण तक्षकानलं प्रसक्तस्य विरक्तिकारणम् ४ अथो विहाये मम मुचलोकं विमर्शितो हेयतया पुरस्तात् कृष्णांघ्रिसेवामधिमन्यमान उपविशत्सा यममर्त्यं न द्याम् ५ यावैलसच्छीतुलसीविमिश्रकृष्णांघ्रिरेणवप्यधिकां बुनेत्री पुनाति लोकान् भयत्र सेशान् कस्तान सेवेत मरिष्यमाणः ६ इति व्यवच्छिद्य स पांडवेयः प्रायोपवेशं प्रति विष्णुपद्याम् दध्यौ मुकुंदांघ्रिमनन्यभावो मुनिघ्नो मुक्तसमस्तसंगः ७

विषयेषु प्रसक्तस्य विरक्तिकारणम् ४ अथोऽनंतरमुभौ लोकौ पुरस्ताद्वाज्यमध्य एव हेयतया विचारितौ विहाय श्रीकृष्णांघ्रिसेवामेवाधिमन्यमानः सर्वपुरुषार्थाधिकां जानन् प्रायमनशनंतस्मिन्नित्यर्थः तत्संकल्पेनोपाविशदितियावत् यद्वा प्रायं प्रकृष्टमयनं शरणं यथाभवति तथा ५ अमर्त्यं न द्यामिति विशेषणस्य फलमाह या गंगालसंती श्रार्यस्यास्तुलस्याः तया विमिश्राये कृष्णांघ्रिरेणवः तैरप्यधिकं सर्वोक्तं यदं बुतस्य नेत्री तद्वाहिनी उपयत्र अंतर्बहिश्च सेशान् लोकपालैः सहितान् लोकान् पुनाति मरिष्यमाणः आसन्नमरणः मरणस्यानियतकालत्वात् सर्वोऽपि तथा अतस्तां को न सेवेत ६ इति एवं विष्णुपद्यां गंगायां प्रायोपवेशं प्रति व्यवच्छिद्य निश्चित्य पांडवेय इति तत्कुलोचित्यं दर्शयति नास्त्यन्यस्मिन् भावो यस्य सः कुतः मुनिघ्नतः उपशांतः तत्कुतः मुक्तः समस्तसंगो येन सः ७ ८ ९ १० ११

तत्रतदातद्दर्शनार्थमुनयउपागताः ननुतीर्थस्नानार्थम् कृतार्थत्वात् ननुतादृशानामपितीर्थयात्रादृश्यतेतत्राह प्रायेणेति तीर्थयात्राव्या-
जैः ८ ९ १० अरुणादयः कांडर्षित्वविशेषेणपृथक्निर्दिष्टाः नानायान्यार्षेयाणिऋषीणांगोत्राणितेषुप्रवरान्श्रेष्ठान् शिरसाभ्रवस्फु-
ट्वाववंदे ११ विज्ञापनार्थंपुनः कृतप्रणामः विविक्तशब्दंचेतोयस्य अभिगृहीतौसंयोजितौपाणीयेनसः स्वचिकीर्षितंप्रायोपवेशनादियुक्त-
मयुक्तंवेतिविज्ञापयामास १२ अनुमोदनेनानुग्रहमालक्ष्यात्मानंश्लाघते अहोइतिनृणांमध्येमहत्तमैरनुग्रहणीयंशीलंचत्तंयेषांते एतच्च
राज्ञामतिदुर्लभमित्याह ब्राह्मणानांपादशौचात्पादक्षालनोदकात् दूरादुच्छिष्टविण्मूत्रपादांभसिसमुत्सृजेदितिस्मृतेः दूरेहितैस्तद्विस्त-

तत्रोपजग्मुर्भवनंपुनानामहानुभावामुनयःसशिष्याः प्रायेणतीर्थाभिगमापदेशैः स्वयंहितीर्थानिपुनंतिसंतः
८ अत्रिर्वसिष्ठश्च्यवनःशरद्धानरिष्टनेमिर्भृगुरंगिराश्च पराशरोगाधिसक्तोऽथरामउत्तथ्यइन्द्रप्रमदेध्रुवाहौ ९
मेधातिथिर्देवलआर्षिषेणोभारद्वाजोगोतमःपिप्पलादः मैत्रेयऔर्वःकवषःकुंभयोनिर्द्वैपायनोभगवान्नारदश्च
१० अन्येचदेवर्षिर्ब्रह्मर्षिवर्याराजर्षिवर्याअरुणादयश्च नानार्षेयप्रवरान्समेतानभ्यर्च्यराजाशिरसाववंदे ११
सरवोपविष्टेष्वथतेषुभूयः कृतप्रणामःस्वचिकीर्षितंयत् विज्ञापयामासविविक्तचेताउपस्थितोऽग्रेऽभिगृहीतपा-
णिः १२ राजोवाच अहोवयंधन्यतमानृपाणांमहत्तमानुग्रहणीयशीलाः राजांकुलब्राह्मणपादशौचा
दूराद्विस्तृष्टंबतगर्ह्यकर्म १३ तस्यैवमेघस्यपरावरंशौव्यासक्तचित्तस्यगृहेष्वमीक्ष्यन् निर्वेदमूलोद्विजशाप-
रूपोयत्रप्रसक्तोभयमाश्रयते १४ तंमोपयातंप्रतियंतुविप्रागंगाचदेवीधृतचित्तमीशो द्विजोपसृष्टःकुहकस्तक्षको
वादशत्वलंगायतविष्णुगाथाः १५

ज्यते ततोऽपिदूरादेवविस्तृष्टंक्षिप्तम् तत्रापिस्थातुमयोग्यमित्यर्थः गर्ह्यकर्मयस्येत्यात्मानमुद्दिश्यो-
क्तम् १३ आस्तांतावदनुग्रहः ब्रह्मशापोऽपिभगवत्सदादेवजातइत्याह तस्यगर्ह्यकर्मणएव अतःअघस्यपापात्मनोगृहेष्वसक्तचित्तस्य
मेरुप्रसातयेपरावराणामीशएवद्विजशापतयाबभूव यत्रयस्मिन्शापेसतिगृहेषुप्रसक्तोभयंधत्तेनिर्विण्णोभवति यतोनिर्वेदमूलः निर्वेदो
वैराग्यमूलंप्राप्तिकारणंयस्मिन् स्वस्यवैराग्यप्राप्यत्वान्तस्यचभयमूलत्वान्तदर्थंद्विजशापंकारितवानित्यर्थः १४ तान्यार्थयते तमितिह्य-
भ्याम् तंमामासुपयातंशरणागतंप्रतियंतुजानंतुदेवीदेवतारूपागंगाचप्रत्येतु वाशब्दः प्रतिक्रियाऽनादरे गाथाः कथाः १५ ६५ ६५

स आश्रयो येषां तेषु प्रकृष्टः संगो भूयात् तस्यां तस्यां सृष्टौ जन्मनि १६ अध्यवसायो निश्चयः प्राचीनानि प्रागग्राणि मूलानि येषां तेषु प्राग-
 ग्रेषु कुशेषु आस्ते स्म स्वसृते जनमेजयेन्यस्तो भारो राज्यं येन सः १७ मुदा व्यकिरन् देवसंघैर्वा दिताने दुः १८ प्रजाः नुग्रहशीलं स्वभावः सा
 रो बलं च येषाम् उत्तमं श्लोकगुणैरभिरूपं संदरमिव १९ भवत्सु पांडोर्वश्येषु ये जहुरितियुधिष्ठिराद्यभिप्रायेण २० परस्परं संमंत्रयंते परं
 श्रेष्ठं लोकम् तत्र हेतुः विरजस्कं निर्मायम् विशोकं च यास्यतीति कुतस्तत्राह अयमिति २१ आश्रुत्य आकर्ण्य समं पक्षपातशून्यम् मधु-

पुनश्च भूयाद्भगवत्यनंतरितिः प्रसंगश्च तदाश्रयेषु महत्कथायां मुपयामि सृष्टिं मैत्र्यस्तु सर्वत्र नमो द्विजेभ्यः १६
 इति स्मरान्ताः अध्यवसाययुक्तः प्राचीनमूलेषु कुशेषु धीरः उदङ्मुखो दक्षिणकूल आस्ते समुद्रपत्न्याः स्वसुतन्यस्तमा
 रः १७ एवं च तस्मिन्नरदेवदेवे प्रायोपविष्टे दिवि देवसंघाः प्रशस्य भूमौ व्यकिरन् न्यसूने मुदा मुहुर्दुभयश्च ने दुः १८
 महर्षयो वै समुपागता ये प्रशस्य साध्वित्यनुमोदमानाः ऊचुः प्रजानुग्रहशील साराय दुत्तमं श्लोकगुणाभिरूपम् १९
 नवा इदं राजर्षिर्वर्यचित्रं भवत्सु कृष्णं समनुव्रतेषु योऽध्यासनं राजकिरीटं जुष्टं सद्योजहूर्भगवत्याश्च कामाः २० सर्वे
 वयं तावदिहा स्महेऽद्य कलेवरं यावदसौ विहाय लोकं परं विरजस्कं विशोकं यास्यत्ययं भागवतप्रधानः २१ आश्रुत्य
 तद्विषिगणवचः परीक्षित्समं मधच्छुद्रुचाव्यलीकम् आभाषतैर्नानाभिर्वद्युक्तं शुश्रूषमाणश्चरितानि विष्णोः
 २२ समागताः सर्वतएव सर्वे वेदायथा मूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे नेहाऽथवाऽमुत्र च कश्चनार्थं तत्र ते परानुग्रहमात्मशीलम्
 २३ ततश्च वः पृथ्मिमं विपृच्छे विश्रम्य विप्रा इति कृत्यतायाम् सर्वात्मना म्रियमाणैश्च कृत्यं शतं च तत्रा मृशताभि
 युक्ताः २४ तत्राभवद्भगवान्व्यासपुत्रो यदृच्छया गामदमानोऽनपेक्षः अलक्ष्यलिंगो निजलाभतुष्टो वृत्तस्त्रिबालैर
 वधूतवेषः २५

अमुत्तमं तस्मादि गुरुगंभीरार्थम् अत्यलीकं सत्यम् २२ त्रयाणां लोकानां पृष्ठे उपरि सत्यलोके वेदायथा मूर्तिधरा भवन्ति तत्तुल्याः
 ज्ञानातिशयमुक्ता कृपालुतामाह नेहेति भवतां प्रयोजनं परानुग्रहं विनानास्ति तर्हि स एवार्थः स्यात् न आत्मशीलं स्वस्वभावम् २३ पृथ्मं प्रष्टव्यं
 म् विश्रम्य विश्वासं कृत्वा एवं कर्तव्यस्य भाव इति कृत्यता तस्मिन् विषये सर्वात्मना सर्वावस्थासु यत्कृत्यम् विशेषतश्च म्रियमाणैः तच्च शतं पा
 पसंपर्करहितम् आमृशतविचारयत अभियुक्ताः एकमतयः २४ तत्र तेषु यांगयोगतपोदानादिभिर्विबदमानेषु सत्सु यदृच्छया गां पर्यटन्-
 व्यासपुत्रः तत्र अभवत् प्राप्तः नलक्ष्यमाश्रमादिलिंगं यस्य अवधूतः अवज्ञाय जनैस्त्यक्तो यः तस्यैव वेषो यस्य सः २५ ६१ ६२

तमित्यादीनां प्रत्यक्स्थिता इति तृतीयश्लोकेनान्वयः द्विगुणान्यष्टौ वर्षाण्यस्य स्रकुमारौ पादौ करौ ऊरू बाहू अंसौ कपोलौ गात्रं च यस्य चारु-
णा आयते अक्षिणीयस्मिन् उन्नतानासायस्मिन् लंबद्वस्वादिवैषम्यं विना तुल्यौ कर्णौ यस्मिन् शोभनेऽक्रवौ यस्मिन् एवं भूतमाननयस्य कं-
बुवतुरेखात्रयांकितः स्रष्टुजातः कंठो यस्य २६ कंठस्याधोभागयोः स्थिते अस्थिनीजत्रुणी मांसेन निगूढे जत्रुणी यस्य पृथक् विस्तीर्णं तुंगमुन्न-
तं च वक्षो यस्य आवर्तवन्नाभिर्यस्य वलिभिस्तिर्यक् निम्नरेखाभिर्वल्गुरम्यमुदरं यस्य दिशा एव अंबरं यस्य वक्राविकीर्णाः केशा यस्य प्रलंबौ

तं दृष्टवर्षे स्रकुमारपादकरोरुबाहुंसकपोलगात्रम् चार्वायतोक्षन्नसतुल्यकर्णस्रक्वाननं कंबुस्रजातकंठम्
२६ निगूढजत्रुपृथक्तुंगवक्षसमावर्तनाभिं वलिवल्गूदरं च दिगंबरं वक्रविकीर्णकेशं प्रलंबबाहुं स्वमरोत्तमाभम्
२७ श्यामंसदापीच्यवयोः गलक्ष्म्यास्त्रीणां मनोज्ञरुचिरस्मितेन प्रत्यक्स्थितास्ते मुनयः स्वासनैः पयस्तल्लक्षणाज्ञा-
अपिगूढवर्चसम् २८ सविष्णुरातोऽतिथय आगता यतस्मै सपर्यां शिरसा जहार ततो निवृत्ता ह्यबुधाः स्त्रियो भक्ता
महासर्नसोपविवेश पूजितः २९ स संवृतस्तत्र महान्महीयसां ब्रह्मर्षिराजर्षिदेवर्षिसंघैः व्यरोचतालं भगवान् नृपथे
दुर्ग्रहक्षतारानिकरैः परीतः ३० प्रशांतमासीनमुकुंठमेधसं मुनिनृपो भागवतोऽप्युपेत्य प्रणम्य मूर्त्ताः वहितः कृ-
तां जलिर्नत्वा गिरा सूनृतयाऽन्वपृच्छत् ३१ अहो अद्य वयं ब्रह्मन् सत्सेव्याः क्षत्रबंधवः कृपयाऽतिथिरूपेण भव-
द्भिस्तीर्थकाः कृताः ३२ येषां संस्मरणात्पुंसां सद्यः शुद्धांतिवैगृहाः किंपुनर्दर्शनस्पर्शपादशौचासनादिभिः ३३

बाहू यस्य स्वमरेषु श्रेष्ठदेवेषु उत्तमो हरिः तद्वत् आपायस्यतम् २७ सदा अपीच्यमत्कृतमंयद्वयो यौवनं तेन या अंगलक्ष्मीर्देहकांतिस्तयारु-
चिरस्मितेन च गूढवर्चसमपि प्रत्यक्स्थिताः तं दृष्ट्वा प्रत्यक्कृतं वत इत्यर्थः २८ शिरसैव सपर्यां माजहार आत्मनिवेदनं कृतवान् तेन सहाग-
ताः सूर्यपत्यादयो निवृत्ताः सचोपविवेश संधिरार्षः २९ स भगवान् ब्रह्मर्ष्यादिसंघैः संवृतः सन् अलं व्यरोचत ग्रहाः शक्रादयः ऋक्षाण्यभिन्या-
दानि अन्यास्ताराः ३० न कुंठा सर्वार्थेषु मेधायस्यतम् प्रणम्य तत्प्रभार्थेषु नर्त्त्वा ३१ सूनृतां गिरमाह अहो इति पंचभिः सतांसे व्याजाताः य-
तः अतिथिरूपेण हेतुना तीर्थकाः योग्याः कृताः ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८

विष्णोः सान्निध्यादसुरादय इव ३४ पांडुसूतानां प्रियः अतस्तेषां पैतृष्वस्त्रेयप्रीत्यर्थं तद्गोत्रस्य मे आत्तं स्वीकृतं बांधवं बंधु कृत्यं येन सः
३५ अन्यथा श्रीकृष्णप्रसादं विना अव्यक्तागतिर्यस्य म्रियमाणानां नितरां कथं स्यात् वनयितायाचयिता वनयितृ तमो वनीयानृतस्य अ
त्युदारतया याचेथा इति प्रवर्तकस्येत्यर्थः ३६ सम्यक्सिद्धिर्यस्मात्तम् कार्यं कर्तुं योग्यम् कर्तव्यं तु आवश्यकमिति भेदः अतएव सर्वथा म्रिय
माणस्य पुरुषस्य यस्मिन्कृते संसिद्धिर्मोक्षलक्षणा सिद्धिर्भवति त्यां योगिनां गुरुं पृच्छामि ३७ यच्छ्रोतव्यं यज्जाप्यं यत्कर्तव्यं यत्स्मर्तव्यं यदा-

सान्निध्यात्ते महायोगिन् पातकानि महांत्यपि सद्यो नश्यंति वै पुंसां विष्णोरिव सुरेतराः ३४ अपि मे भगवान्
प्रीतः कृष्णः पांडुसूतप्रियः पैतृष्वस्त्रेयप्रीत्यर्थं तद्गोत्रस्यात्तबांधवः ३५ अन्यथा तेऽव्यक्तगते दर्शनं नः कथं
नृणाम् नितरां म्रियमाणानां संसिद्धस्य वनीयसः ३६ अतः पृच्छामि संसिद्धिं योगिनां परमं गुरुम् पुरुषस्येह य
त्कार्यं म्रियमाणस्य सर्वथा ३७ यच्छ्रोतव्यं यज्जाप्यं यत्कर्तव्यं नृभिः प्रप्तो स्मर्तव्यं भजनीयं वा ब्रूहि यद्वा विपर्यय
म् ३८ नूनं भगवतो ब्रह्मन् गृहेषु गृहमेधिनाम् न लक्ष्यते ह्यवस्थानमपि गोदोहनं क्वचित् ३९ सूत उवाच
एवमाभाषितः पृष्टः सराज्ञां श्लक्ष्णया गिरा प्रत्यभाषत धर्मज्ञो भगवान्बादरायणिः ४० इति श्रीभा
गवते महापुराणेऽष्टादशसहस्रपारमहस्योपनिषद्संहितायां प्रथमस्कंधे श्रीकाशगमनं नामैकोनविंशोऽध्यायः १९ ६९
श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभं भवतु ६९ ६९ ६९ ६९ ६९

राध्यंतद्ब्रूहि विपर्ययमश्रोतव्यादि ३८ तव दर्शनस्य पुनर्दुर्लभत्वादिदानीमेव कथनीयमित्याशयेनाह नूनमिति गोदोहनमात्रकालम
पि ३९ एवमहो इत्यादिकया श्लक्ष्णयामधुरया गिरा आभाषितः अभिसुरवीकृतः पृष्टश्च ४० आर्यधर्मजमाह तारिमवनीं कृत्वा परीक्षिन्तु
पं ब्रह्मास्त्रादभिरक्षितं कलिजयख्यातं च कृत्वा भवि अंतैयः शतक रूपतः स्वपरमज्ञानोपदेशेन तं शापादावदमुं न माभिपरमानंदाकृतिमाध-
वम् १ इति श्रीमद्भागवतभाषार्थदीपिकायां श्रीधरस्वामिविरचितायां प्रथमस्कंधे टीकायां एकोनविंशोऽध्यायः १९ ६९ ६९

इति श्रीमद्भागवतप्रथमस्कंधः समाप्तः

ब्रह्मदेव

नारद

कृष्ण

अथ श्रीमद्भागवते द्वितीयस्कंधः प्रारभ्यते.

शिशु

अर्जुन

श्रीगणेशायनमः द्वितीयेतुदशाध्यायेः श्रीभागवतमादितः उद्देशलक्षणोक्तिभ्यांसंक्षेपेणोपवर्ण्यते १ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेकीर्तनश्च
णादिभिः स्थविष्ठेभगवद्रूपेभनसोधारणोच्यते २ यन्नामकीर्तनंदानतपोयोगादिसत्फलम् तन्नित्यंपरमानंदंहरिनरनमस्मर ३ अ
थद्वितीयस्कंधव्याख्या उक्तः पूर्वमुपोद्घातः सप्रसंगः श्रुकागमः राज्ञापहंनृणांकृत्यमथाहशुकसन्मुनिः ४ राज्ञः प्रश्नमभिनंदति
वरीयानिति तेत्वयापुंसांश्रोतव्यादिषुमध्येयः परः श्रेष्ठः गोचरः प्रश्नः कृतएषः वरीयान् यतोलोकहितमेतत् मोक्षहेतुत्वात् आत्मवि
दांमुक्तानांचसंमतोयतः १ तत्रतावत्स्वाभाविकक्रियाणामनर्थहेतुत्वंवदन्ब्रूहि यद्वा विपर्ययमित्यस्योत्तरमाह श्रोतव्यादीनीति-
त्रिभिः गृहेषुसक्तानामतएवगृहमेधिनांतद्गतपंचसूनापराणाम् मेधेति हिंसांर्थः २ तैश्चरथैवायुर्व्ययोभयतीत्याह नक्तंरात्रौयद्वयः

नमोभगवतेवासुदेवाय श्रीशुक उवाच वरीयानेषते प्रश्नः कृतोलोकहितंनृप आत्मवित्तसंगतःपुं
सांश्रोतव्यादिषुयः परः १ श्रोतव्यादीनिराजेंद्रनृणांसंतिसहस्रशः अपश्यतामात्मतत्त्वंगृहेषुगृहमेधिनाम्
२ निद्रयाक्रियतेनक्तं व्यववायेनचवावयः दिवाचार्थेहयाराजनकुटुंबभरणेनवा ३ देहापत्यकलत्रादिष्वात्म
सैन्येष्वसत्स्वपि तेषांप्रमत्तोनिधनंपश्यन्नपिनपश्यति ४ तस्माद्भारतसर्वात्माभगवानुहरिरीश्वरः श्रो
तव्यः कीर्तितव्यश्चस्मर्तव्यश्चेच्छताभयम् ५ एतावान्सारव्ययोगाभ्यांस्वधर्मपरिनिष्ठयो जन्मलाभः
परःपुंसामंतेनारायणस्मृतिः ६

आयुः तन्निद्रयाव्यवायेनरत्यावाक्रियते दिवाअह्नियद्वयः तत् अर्थेहयाअर्थार्थमुद्यमेन-
सिद्धेःर्थेकुटुंबपोषणेनवाचकरावनुक्तसमुच्चयार्थो ३ ननुनश्वरकुटुंबाद्यर्थेकयमायुर्व्ययंकुर्यात्तत्राह देहादिषु आत्मनः सैन्येषुपरि
करेषु असत्समिथ्याभूतेष्वपिप्रमत्तः प्रसक्तः तेषांपित्रादिदृष्टान्तेननाशंपश्यन्नपिनानुसंधत्ते ४ एवंविपर्ययप्रश्नोत्तरमुक्त्वाश्रोत
व्यादिप्रश्नस्योत्तरमाह तस्मादिति हेभारतभरतवंश्यसर्वात्मेतिप्रेषत्वमाह भगवानिति सौंदर्यम् ईश्वरइत्यावश्यकत्वम् हरिरि
तिबंधहारित्वम् अभयंमोक्षमिच्छता ५ अतःपरमन्यत्श्रेयोनास्तीत्याह एतावानेवजन्मनोलाभःफलम् तमाह नारायण-
स्मृतिरिति सारव्यादिभिः साध्यइतितेषांस्वातंत्र्येणलाभत्वंवारयति सारव्यमात्मानात्मविवेकः योगोऽष्टांगः अंतैतुस्मृतिः-
परोलाभः नतन्महिमावक्तुंशक्यइत्यर्थः ६ ७ ७ ७ ७ ७

तत्र सदाचारं प्रमाणायति प्रायेणेति विधिषेधतः विधिनिषेधाभ्यां निवृत्ताः नैर्गुण्ये ब्रह्मणि स्थिता अपि स्मप्रसिद्धम् ७ किमिदमपू-
र्वकथयसि सत्यमत्यपूर्वमेवेदमित्याह इदं भागवतोक्तम् तन्नामैकप्रधानं पुराणम् ब्रह्मसंमितं सर्ववेदतुल्यम् यद्वा ब्रह्मसम्यक्गितं तेन
कुतस्त्वया प्राप्तमत आह अधीतवानिति सिद्धस्य तव कुतोऽध्ययने हतिस्तत्राह परिनिष्ठितोऽपीति गृहीतचेता आकृष्टचित्तः ९ म-
हापुरुषो विष्णुः तदीयः यस्य यस्मिन् शब्दां कुर्वताम् सती अहैतुकी १० साधकानां सिद्धानां च नातः परमन्यत् श्रेयोऽस्तीत्याह एतदिति
इच्छतां कामिनां तत्तत्फलसाधनमेतदेव निर्विघ्नमानानां मुमुक्षूणां मोक्षसाधनमेतदेव योगिनां ज्ञानिनां फलं चैतदेव निर्णीतम् नात्र प्रमा-
णं प्रवक्तव्यमित्यर्थः ११ अल्पमेवायुरवशिष्टं किमहं साधयेयमिति माश्रु च इत्याह किमिति त्रिभिः परोक्षैरलक्षितैर्होयनेर्वैषैः विदितं वया

प्रायेण मुनयो राजन् निवृत्ता विधिषेधतः नैर्गुण्यस्थारमंते स्म गुणानु कथने हरेः ७ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्र-
ह्मसंमितम् अधीतवान् दापरादौ पितुर्द्वैपायनादहम् ८ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्ये उत्तमश्लोकलीलया गृहीत
चेताराजर्षे आख्यायनं यदधीतवान् ९ तदहं तेऽभिधास्यामि महापौरुषिको भवान् यस्य श्रद्धा धृता माश्रुस्था-
न्मुकुन्दे मतिः सती १० एतन्निर्विघ्नमानानां मिच्छतां मुकुतो भयम् योगिनां नृपनिर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम्
११ किं प्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर्होयनेरिह वरमुहूर्तं विदितं घटे तथैव सेयत् १२ खट्वांगो नाम राजर्षिज्ञात्वे
यत्तामिहायुषः मुहूर्तात्सर्वमुत्सृज्य गतवान् भयं हरिम् १३ तवाप्येतर्हि कौरव्यसप्ताहं जीवितावधिः उप-
कल्पयत तत्सर्वं तावद्यत्सांपरायिकम् १४ अंतकाले तु पुरुष आगते गतसाध्वसः छिंद्यादसंगशस्त्रेण स्पृहां दे-
हेऽनुयेचतम् १५

यातीति ज्ञातम् यतो येन ज्ञानेन घटे तयलं कुर्यात् १२ खट्वांगो हि देवपक्षे स्थित्वा दैत्यान् जयत् ततः प्रसन्नैर्दे-
वैर्वरं वृणीष्वेत्युक्तोऽतस्तेनोक्तं प्रथमं तावन्ममायुः कथ्यतामिति ततो देवैरुक्तं तत्तुमुहूर्तमात्रमस्तीति ततोऽतिशीघ्रं विमानेन श्रुवमागत्य-
हरिं शरणं गत इति यत इयं स्वर्गभूमी रजोधिका कर्मभूमिः पृथ्वी १३ तव तु एतर्ह्यपि इदानीमपि तावदिति तावता कालेन सांपरायिकं-
पारलौकिकं साधनं संपादय १४ तत्र वैराग्यं तावदाह अंतकाल इति गतसाध्वसः मृत्युभयशून्यः असंगो नामानासक्तिः तेन श-
स्त्रेण स्पृहां स्मरवेच्छाम् तं देहमनुये पुत्रकलत्रादयः तेष्वपि स्पृहां छिंद्यात् १५

किंच गृहात्प्रवर्जितः निर्गतः गृहेस्थितस्य पुनरप्यासक्तिसंभवात् तत्राष्टांगयोगमाह धीरइति ब्रह्मचर्यादियमोपलक्षणम् पुण्यती-
र्थेति स्नानादिनियमोपलक्षणम् आसनमाह शृचाविति विविक्तेः एकांते विधिवत् कुशाजिनचैलैः क्रमेण निर्मिते १६ जपगणप्राणा-
यामं वक्तुं जप्यमाह त्रिवृत् ब्रह्माक्षरम् त्रिवृत् त्रिभिरकारादिभिर्वर्तितं ग्रथितं ब्रह्माक्षरं प्रणवम् मनसाऽभ्यसेत् आवर्तयेत् मनसा इन्द्रि-
यप्रत्याहारं वक्तुं प्राणायामेन मनो नियमनमाह मनो यच्छेत् वशीकुर्यात् ब्रह्मबीजं प्रणवमविस्मरन्नेव जितश्वासः सन् १७ प्रत्याहार
माह नियच्छेत् निगूणहीयात् अक्षान् इन्द्रियाणि निश्चयात्मिका बुद्धिः सारथिर्यस्य सः धारणामाह मनइति पुनश्च कर्मभिः तदा स-

गृहात्प्रवर्जितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः शृचो विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने १६ अभ्यसेन्मन-
सा शृद्धं त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं परम् मनो यच्छेत् जितश्वासो ब्रह्मबीजमविस्मरन् १७ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्म-
नसा बुद्धिसारथिः मनः कर्मभिराक्षिप्तं शृणुमार्थे धारयेद्द्विधा १८ तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेन चेतसा
मनो निर्विषयं युक्त्वा ततः किंच न न स्मरेत् पदं तत्परमं विष्णोर्मनो यत्र प्रसीदति १९ रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तं वि-
मूढं मन आत्मनः यच्छेद्धारणया धीरो हंतियात् तत्कृतं मलम् २० यतः संधार्यमाणायाम् योगिनो भक्तिलक्ष-
णः आश्रयं पद्यते योग आश्रयं भद्रमीक्षतः २१ राजोवाच यथा संधार्यते ब्रह्मन् धारणाय त्रिसंमता या
दृशी वा हरेर्दाश्रुपुरुषस्य मनो मलम् २२ श्रीशुक उवाच जितासनो जितश्वासो जितसंगो जिते-
न्द्रियः स्थूलभगवतोरूपे मनः संधारयेद्द्विधा २३

नाभिराक्षिप्तमाकृष्टं शृणुमार्थे भगवद्रूपे १८ ध्यानमाह तत्रेति एकमेकं

पादाद्यवयवम् अव्युच्छिन्नेन समग्ररूपादव्युक्तेन आश्रयविशेषेण सामान्यतश्चित्तस्थिरीकरणं धारणा अवयवविभावनया तद्दार्ढ्य-
ध्यानमिति भेदः समाधिमाह निर्विषयं मनो युक्त्वा समाधाय स्थिरीभूते मनसि स्फुरत्परमानंदमात्राकारं कृत्वेत्यर्थः प्रसीदति उपशाम्यति
१९ गुणवशात् पुनरपि क्षोभे सति धारणामेव स्थिरीकुर्यादित्याह रजसा आक्षिप्तम् तमसा विमूढम् स्वीयं मनो निरुंध्यात् तत्कृतं रजस्तमो-
भ्यां कृतम् २० यतः यस्यां क्रियमाणायाम् भद्रं स्मरवात्मकमाश्रयं विषयं पश्यतः तत्रैव प्रीतिर्भवति २१ यथा यत्र यादृशी चेति कर्त-
व्यता विषयतस्तद्विशेषणानां प्रश्नाः २२ यथेत्यस्योत्तरम् जितासनइति विषयमाह स्थूलइति सार्द्धेन २३

विशेषो विराट् देहः अतिस्थूलानामपि स्थूलतरः सत् कार्यमात्रम् २४ अस्य चोपलक्षणत्वेन विषयत्वं वस्तुतस्तु विराट् जीवनि यन्ता भगवाने-
व विषय इत्याह आंडकोशोऽतर्वर्तिनिकटाह एव एथि व्यावरणम् ततः असेजो वाय्वाकाशाहंकारमहत्तत्त्वानीति सप्त २५ विराट् देहतज्जी-
वतदंतर्यामिणामभेदमारोप्योपासनं कर्तव्यमित्याशयेनाह पातालं पादमूलं पादस्याधोभागम् पातालादीनां तदवयवता विधीयते-
पातालादीनि अतलांतानि अधस्तनादारभ्य सप्तभूविवराणि पठंति गृणंतीत्यादि प्रमाणप्रदर्शनम् पार्ष्णिप्रपदं पादस्य पश्चात्पुरो-
भागौ २६ ऊरुद्वयस्याधोभागे वितलमुत्तरभागे अतलमिति ज्ञेयम् नाभिरेव सरः २७ ज्योतिरनीकं ज्योतिषां समूहं स्वर्गम् मह-
भागौ २८

विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च सत् २४ आंडकोशो-
शरीरेऽस्मिन् सप्तावरणसंयुते वैराजः पुरुषो योऽसौ भगवान्धारणाश्रयः २५ पातालमेतस्य हि पादमूलं पठंति
पार्ष्णिप्रपदं रसातलम् महातलं विश्वसृजो यगुलं कोतलातलं वै पुरुषस्य जंघे २६ द्वे जानुनीकृतलं विश्वमूर्ते-
रूरुद्वयं वितलं चातलं च महीतलं तज्जघनं महीपतेन भस्तलं नाभिसरो गृणंति २७ उरस्थलं ज्योतिरनीकं
मस्य ग्रीवामहर्वदनं वै जनोऽस्य तपोरराटीं विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि सहस्रशीर्षाः २८ इंद्रादयो बाहव
आहुरुस्त्राः कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्यशब्दः नासत्यदस्रौ परमस्य नासे घ्राणौऽस्य गंधो मुखमग्निरिन्द्रः २९ घौर
क्षिणी चक्षुरभूत्यतंगः पक्ष्माणि विष्णोरहनी उभे च तद्भूविजृम्भः परमेष्ठिधिष्यमापोऽस्य तालूरस एव जिह्वा ३०
छंदांस्यनंतस्य शिरो गृणंति दंष्ट्रायमः स्नेहकला द्विजानि हासो जनोन्मादकरीचमाया दुरंतसर्गो यदपांगमोक्षः
३१ व्रीडोत्तरोष्ठोऽधर एव लोभो धर्मस्तनोऽधर्मपथोऽस्य एष्टः कस्तस्य मेद्रं वृषणो च भित्रौ कुक्षिः समुद्रा गिरयो
ऽस्य संघाः ३२ लोके ग्रीवेति गृणंति तपो लोकं रराटीम् ललाटम् सत्यं सत्यलोकम् ३३ उस्त्रा देवाः तेजो मयशरीरत्वात् ते वा-

हव इत्याहुः दिशः अस्मदादि श्रोत्राधिष्ठात्र्यो देवताः कर्णौ श्रोत्रस्याधिष्ठानम् शब्दस्तु श्रोत्रविषयः सतस्य श्रोत्रेन्द्रियम् एवं नासिकादि
ष्वपि नासत्यदस्रौ अश्विनौ नासेनासापुटे इत्यो दीप्तः २९ घौरंतरिक्षम् अक्षिणी नेत्रगोलके चक्षुः इंद्रियम् पतंगः सूर्यः अहनीरात्र्य
हनी परमेष्ठिधिष्यं ब्रह्मपदम् तालु अधिष्ठानम् जिह्वा इंद्रियम् ३० छंदांसि वेदाः शिरो ब्रह्मरंध्रम् स्नेहकलाः पुत्रादि स्नेहलेशाः द्वि-
जानि दंताः षट्त्वमार्षम् दुरंतः अपारः सर्ग इति यत् सतस्य कटाक्षः ३१ अधर्ममार्गोऽस्य एष्टभागः कः प्रजापतिः भित्रौ भित्रावरुणौ ३२

अनंतवीर्यस्यसः वयः कालस्तस्यगमनम् गुणप्रवाहः प्राणिनांसंसारः कर्मतस्यक्रीडा ३३ भूम्नः विष्णोः अव्यक्तप्रधानम् सप्रसि-
द्धः चंद्रमाः तदीयमनः सर्वेषां विकाराणां कोश इवाश्रयभूतम् ३४ विज्ञानशक्तिंचित्तम् महिमहत्तत्त्वम् अंतःकरणमहंकारम् गिरिवं-
श्रीरुद्रम् गर्दभाद्वायं उत्पन्ना अश्वतरी ३५ वयांसिपक्षिणः तस्य व्याकरणम् नामरूपे व्याकरवाणीति श्रुत्युक्तं शिल्पेनैपुण्यम् य-
थाहुः येन शक्तीकृता हंसाः शृकाश्च हरितीकृताः मयूराश्चित्रिता येन स ते वृत्तिं विधास्यतीति मनुः स्वायंभुवः मनीषाबुद्धिः मनुजः पुरु-
षः निवासः आश्रयः पुरुषत्वे चाविस्तरा मात्मेति श्रुतेः गंधर्वादीनां हं द्वैक्यम् गंधर्वादयः स्वरस्मृतीः षड्जादिस्वरस्मृतय इत्यर्थः अ-

नद्योऽस्य नाड्योऽथ तनू रूहाणि महीरूहा विश्वतनोर्नृपेन्द्र अनंतवीर्यः श्वसितं मातरि श्वागतिर्वयः कर्म-
गुणप्रवाहः ३३ ईशस्य केशान्विदुरंबुवाहान्वासस्तु संध्याकुरुवर्यभूम्नः अव्यक्तमाहुर्हृदयमनश्च सचंद्र-
माः सर्वविकारकोशः ३४ विज्ञानशक्तिं महिमा मनं तिसर्वात्मनोऽतः करणं गिरित्रम् अश्वश्वतर्युष्ट्रग-
जानरवानि सर्वमृगाः पशवः श्रोणिदेशे ३५ वयांसितद्व्याकरणं विचित्रं मनुर्मनीषामनुजो निवासः गंधर्व-
विद्याधरचारणाप्सरः स्वरः स्मृतीरस्ररानी कवीर्यः ३६ ब्रह्माननं क्षत्रभुजो महात्मा विडूरुं धिश्चितकृष्णाव-
र्णः नानाभिधाः भीज्यगणोपपन्नो द्रव्यात्मकः कर्मवितानयोगः ३७ इयानसावीश्वरविग्रहस्य यः स-
न्निवेशः कथितो मया ते संधार्यतेऽस्मिन्वपुषि स्थविष्ठे मनः स्वबुद्ध्या नयतोऽस्ति किंचित् ३८

सरानी कंवीर्यस्यसः स्मृतिरस्ररानी कवीर्य इति पाठे गंधर्वादयः स्वरः अस्ररसमूहश्चैषः प्रह्लादः स्मृतिस्तस्येति ३६ ब्रह्मविप्रस्तस्यान-
नं पुरवम् क्षत्रं क्षत्रियो भुजो यस्य विदुर्वैश्यः ऊरू यस्य अंधिश्चितः कृष्णावर्णः शूद्रो यस्य नानाभिधानामानियेषां ते च ते अभिज्या-
देवास्तेषां गणैर्वसरुद्रादिभिरुपपन्नो युक्तः द्रव्यात्मको हविः साध्यः वितानयोगः यज्ञप्रयोगः तस्य कर्मकार्यं आवश्यकोऽभिप्रेत इत्यर्थः
३७ इयानेतावान्सन्निवेशः अवयवसंस्थानम् अस्मिन् स्वबुद्ध्या मनः संधार्यते कैर्मुमुक्षुभिः यतो व्यतिरिक्तं किंचिन्नास्ति तस्मिन् ३८

तदेवंचित्तस्थैर्यार्थीविशद्देहजीवेश्वराणामभेदेनोपासनमुक्तम् तत्रतुदेहजीवावीश्वरेप्रविलाप्यसएवध्येयइतिनिर्धारयति सइतिसर्वेषां-
धीवृत्तिभिरनुभूतंसर्वेयेनसएकएवसर्वोतरआत्मातमेवसत्यंभजेत अन्यत्रोपलक्षणेनसज्जेतयतआसंगात् आत्मनःपातःसंसारोभ-
वति एकस्यतत्तदिन्द्रियैः सर्वानुभूतौदृष्टांतः स्वभजनानामीक्षिताययेति स्वमेहिकदाचित् बहून्देहान्प्रकल्प्यजीवस्तत्तदिन्द्रियैः सर्वेप-
श्यतितद्देह ईश्वरस्यतुविद्याशक्तित्वान्नबंधः ३९ इतिद्वितीयस्कंधेटीकायांप्रथमोऽध्यायः १ द्वितीयेतुततःस्थूलधारणा
तोजितंमनः सर्वसाक्षिणिसर्वेशोविष्णोधार्यमितीर्यते १ दृश्यालंबनरूपैवमुक्तोवैराजधारणा इहोच्यतेतुतत्साध्यासर्वोतरयोमिधार-
णा २ तत्रतावत्पूर्वोक्तधारणायाअवांतरफलमाह एवंधाधारणातयातुष्टान्दरेःपुराप्रलयसमयेनष्टांसृष्टिस्मृतिंप्रत्यवरुत्थ्यलब्धाअ

ससर्वधीवृत्त्यनुभूतसर्वआत्मायथास्वभजनेक्षितैकः तंसत्यमानंदनिधिंभजेतनान्यत्रसज्जेततआत्म-
पातः ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेमहापुरुषसंस्थानुवर्णनेप्रथमोऽध्यायः १
श्रीशुकउवाच एवंपुराधारणयात्मयोनिर्नष्टास्मृतिंप्रत्यवरुत्थ्यतुष्टात् तथाससर्जदममोघदृष्टिर्यथाः
प्ययात्प्राग्व्यवसायबुद्धिः १ शाब्दस्यहिब्रह्मणएषपंथायन्नामभिर्ध्यायतिधीरपार्थैः परिश्रमंस्तत्रनविं-
दतेऽर्थान्मायामयेवासनयाशयानः २ अतः कविर्नामसूयावदर्थः स्यादप्रमत्तोव्यवसायबुद्धिः सिद्धेः
न्यथाऽर्थेनयतेतत्रपरिश्रमंतत्रसमीक्षमाणः ३

प्ययात्प्रागिदंविश्वंयथासीत्तथाससर्ज व्यवसायात्मिकाबुद्धिर्यस्य
सः अतएवामोघादृष्टिर्यस्येति अतस्तथाधारणयाविश्वसृष्टिसामर्थ्यंभवति १ उपासनाफलादपिविरक्तस्यशब्दात्मधारणायामधि-
कारः अतोवैराग्यार्थेसर्वकर्मफलंनिंदति शाब्दंशब्दमयंब्रह्मवेदः तस्यएषपंथाः कर्मफलबोधप्रकारः कोऽसौअर्थशून्यैरेवस्वर्गादि-
नामभिः साधकस्यधीर्ध्यायतितत्तदिच्छां करोतिइतियत् अपार्थत्वमेवाह तत्रमायामयेपथिसरवमितिवासनयाशयानः स्वप्नान्प्रश-
न्नवपरिश्रमन् अर्थान्नविंदति तत्तल्लोकंप्राप्तोऽपिनिरवद्यंसरवंनलभतइत्यर्थः २ तर्हि सर्वथाकर्मफलत्यागेसद्यएवदेहपातः स्यादित्या-
शंक्याह अतः कविर्नामसूनाममात्रेषुभोग्येषुयावताऽर्थेनअर्थोदेहनिर्वाहोयस्यसतथाभूतः स्यात् अप्रमत्तः तावन्मात्रेऽप्यनासक्तः
व्यवसायबुद्धिर्नेदंसरवमितिनिश्चयवान् तदाऽपितत्रतस्मिन्नर्थेअन्यथैवसिद्धेसतितत्रयत्नेपरिश्रमंपश्यन्नयतेत ३ ७

अन्यथासिद्धिमाह द्वाभ्याम् सत्यामिति कशिपोः शय्यायाः स्वतः सिद्धेर्बाहोसति उपबर्हणैः उच्छीर्षकैः पुरुधा बहुप्रकारयाऽनपाच्या-
भोजनपात्रेण ४ ननु दिक् सद्बावो नाम नग्नत्वमेव बल्कलमन्नंतोयं वासः स्थानं तु याज्याप्रयत्नं विना कथं प्राप्येत तत्राह चीराणि वस्त्र-
खंडानि परान् विभ्रति पुष्पांति फलादिभिर्ये गुहाः गिरिदर्यः ननु कदाचिदेषामलाभे किं कार्यम् तत्राह अजितो हरिः उपसन्नान् शर-
णागतान् किं नावति नरक्षति किं शब्दस्य पूर्वत्रापि संबंधः धनेन यो दुर्मदस्तेनांधान् नष्टविवेकान् ५ तदा तेन किं कर्तव्यं हरिस्तु सैव्य-
इत्याह एवं विरक्तः सन् तं भजेत भजनीयत्वं हेतवः स्वचित्ते स्वतएव सिद्धः यतः आत्मा अतएव प्रियः प्रियस्य च सेवा सख्यैव अ-
र्थः सत्यः न त्वनात्मवन्मिथ्या भगवान् भजनीयगुणश्च अनंतश्च नित्यः य एवं भूतः तं भजेत् नियतार्थः निश्चितस्वरूपः तदनुभवा

सत्यांक्षितौ किं कशिपोः प्रयासैर्बाहोस्वसिद्धेर्दुपबर्हणैः किम् सत्यं जलौ किं पुरुधाऽनपाच्यादिग्वल्कला-
दौ सति किं दुकूलैः ४ चीराणि किं पथिनसंति दिशंति भिक्षां नैवांघ्रिपाः परभृतः सरितोऽप्यशुष्यन् रु-
द्धा गुहाः किं मजितोऽवति नोपसन्नान् कस्माद्भजंति कवयो धनदुर्मदांधान् ५ एवं स्वचित्ते स्वतएव-
सिद्ध आत्मा प्रियोऽर्थो भगवाननंतः तं निर्वृतो नियतार्थो भजेत् संसारहेतुपरमश्च यत्र ६ कस्तां त्व-
नादृत्य परानुचिंतामृते पशून् सतीनामयुं ज्यातु पश्य जनपतितं वैतरण्यां स्वकर्मजान् परितापान् जुषाण-
म् ७ केचित् स्वदेहांतर्हृदयो वकाशे प्रादेशमात्रं पुरुषं वसंतम् चतुर्भुजं कजरथागशं रवगदाधरं धारणायाम्
रंति ८

नंदेन निर्वृतः सन्निति स्वतः सखात्मत्वं दर्शितम् किंच यत्र यस्मिन् भजने सति संसारहेतोरविद्याया उपरमो नाशो भव-
ति ६ एतदेवान्यचिंतानि दयाद्रदयति कइति तां तथा भूतां परस्य हेरेरनुचिंतां धारणामनादृत्य पशून् कर्मजान् विना यथा पशून्
वंसदेवानामिति श्रुतेः असतीं विषयचिंतां को नाम कुर्यात् तया चिंतया वैतरण्यां पतितम् तत्र च स्वकर्मजान् आध्यात्मिकादिक्लृ-
शान् सेवमानं जनं पश्यन् वैतरणीयमस्य द्वारस्थानदीतत्तुल्यत्वात् संसृतिं वैतरणी ७ तामेव धारणां सविशेषणामाह केचिदिति ष-
ड्विः स्वदेहस्यांतर्मध्ये यत्तद्दृढदयंतत्रयो वकाशस्तस्मिन् वसंतम् प्रादेशस्तर्जन्यंगुष्ठयोर्विस्तारः स एव मात्रा प्रमाणं यस्येति हृदयपरि-
माणं तत्रोपचर्यते कंजं पद्मम् रथांगं चक्रम् ८

नलिनं पद्मं तद्वत्प्रसन्ने आयते दीर्घे ईक्षणे यस्य कदंबकुसुमस्य किंजल्काः केसराः तद्वत्पिशंगे पीते वाससीयस्य लसन्ति महारत्नानि ये पुता-
निस्रवर्णमयान्यंगदानियस्य स्फुरन्ति च तानि महारत्नानि च तन्मयानि किरीटकुंडलानियस्य ९ उन्निद्रं हृत्पंकजं कर्णिकालये योगेश्वरैरास्थापितौ पादपल्लवौ यस्य श्रीरेवलक्ष्मचिह्नं तद्युक्तम् पामादिविहितो मत्वर्थी यो न प्रत्ययः
कौस्तुभरत्नकंधरायां यस्य अम्लानालक्ष्मीः शोभायस्याः तया वनमालया आचितं व्याप्तम् १० स्निग्धत्वादिविशिष्टैः कुंतलैर्विरोचमाने आ-
नने यो हासः तेन पेशलं सुंदरम् ११ अदीनमुदारं यल्लीलाहसितं तेन यदीक्षणं तस्मिन् उल्लसंतो ये भ्रूभंगाः भ्रूविक्षेपास्तैः संसूचितो मूरिरनु-

प्रसन्नवक्त्रं नलिनायते क्षणं कदंबकिंजल्कपिशंगवाससम् लसन्महारत्नहिरण्मयांगदं स्फुरन्महारत्नकि-
रीटकुंडलम् ९ उन्निद्रं हृत्पंकजं कर्णिकालये योगेश्वरास्थापितपादपल्लवम् श्रीलक्ष्मणकौस्तुभरत्नकं-
धरमम्लानलक्ष्म्यावनमालयाचितम् १० विभूषितं मेखलयांगुलीयकैर्महाधनैर्नूपुरकंकणादिभिः स्नि-
ग्धामलाकुंचितनीलकुंतलैर्विरोचमानाननहासपेशलम् ११ अदीनलीलाहसिते क्षणो लुप्तभ्रूभंगसं-
सूचितभूर्यनुग्रहम् ईक्षेत चिन्तामयमेनमीश्वरं यावन्मनोधारणयाऽवतिष्ठते १२ एकैकशांऽगौ निधि-
याऽनुभावयेत्पादादियावद्धसितंगदाभूतः जितं जितं स्थानमपोह्यधारयेत्परंपरं शुद्धातिधीर्यथायथा
१३ यावन्नजायेत परावरेऽस्मिन् विश्वेश्वरे द्रष्टरि भक्तियोगः तावत्स्थवीयः पुरुषस्य रूपं क्रियावसाने प्रय-
तः स्मरेत् १४

ग्रहोयेन चिन्तामयं चिन्तया आविर्भवन्तम् १२ अस्यैव ध्यानमाह एकैकश इति अनुभावयेत् ध्यायेत् यद्य-
ज्जितमयत्नतः स्फुरितं पादगुल्फादिस्थानमवयवस्तत्तदपोह्यत्यक्त्वा परंपरं जंघाजान्वादिधारयेत् ध्यायेत् शब्दाति तस्मिन्निश्चला भवति
१३ पूर्वोक्तवैराजधारणाया एतद्धारणांगत्वमाह यावदिति परे ब्रह्मादयोऽवरेयस्मात् कुतः विश्वेश्वरे द्रष्टरि न तु दृश्ये चैतन्यघनत्वात् भक्ति-
योगः प्रेमलक्षणः क्रियावसाने आवश्यककर्मनुष्ठानानंतरम् अनेन कर्मापि भक्तियोगपर्यंतमेवेत्युक्तम् प्रयतः नियमतत्परः १४ ६९

एवंतावदासन्नमृत्योः पुंसः कृत्यमुक्तम् इदानींतस्यैवस्वयंदेहंत्यक्तुमिच्छतः कृत्यमाह स्थिरमिति सार्द्धं चतुर्भिः अंगहेराजन् एवंभूतोय-
तिर्यदाइमंलोकम् देहंजिहासः हातुमिच्छतितदादेशोपुण्यक्षेत्रेकालेचउत्तरायणादौमनोनसज्जयेत् संगंनप्रापयेत् नदेशकालौयोगिनः
सिद्धिहेतु किंतुयोगएवइतिदृढनिश्चयोभूत्वास्थिरंसरवकरंचासनमास्थितः प्राणानियच्छेदित्यर्थः १५ तत्तृहीतविषयेमनःबुद्ध्यानिश्च
यरूपयानियम्यतन्मात्रंरुत्वाएतांबुद्धिंक्षेत्रज्ञेबुद्ध्यादिद्रष्टारिनिनयेत् प्रविलापयेत् तंचक्षेत्रज्ञमात्मनिशब्दे तंचशब्दमात्मानमात्मैवाहमि
त्यात्मनिशब्देब्रह्मणिअवरुध्यएकीकृत्यलब्धोपशान्तिः प्राप्तनिर्वृतिःसन् कृत्यादिरमेत् ततःपरंप्राप्याभावात् १६ तदेवाह नयत्रेति य
त्रात्मस्वरूपेकालोनप्रभुः किमपिकर्तुंनसमर्थः अतएवदेवाः नप्रभवइत्याह अनिमिषांदेवानांपरः प्रभुः कालोऽपियत्रनप्रभुः तत्रकुतो-
नुदेवाः प्रभवेयुः देवनियम्यानांतुजगतांप्राणिनांकावार्तेत्याह जगतामिति कुतो नप्रभवंतीत्यपेक्षायांनिरुपाधित्वादित्याह नयत्रे

स्थिरंसरवंचासनमाश्रितोयतिर्यदाजिहासरिममंगलोकम् कालेचदेशेचमनोनसज्जयेत्प्राणानियच्छे
न्ननसाजितासः १५ मनःस्वबुद्ध्याऽमलयानियम्यक्षेत्रज्ञेतांनिनयेत्तमात्मनि आत्मानेमात्मन्यवरु
ध्यधीरोलब्धोपशान्तिर्विरमेत्कृत्यात् १६ नयत्रकालोऽनिमिषांपरः प्रभुः कुतोनुदेवाजगतांयदंशिरे
नयत्रसत्त्वंनरजस्तमश्चनवैविकारो नमहान्प्रधानम् १७ परंपदंवेष्णावमामनंतितघनेतिनेतीत्यतदु-
त्तिसृक्षवः विसृज्यदोरात्म्यमनन्यसौहृदाहृदोपगुह्यार्हपदंपदेपदे १८ इत्थंमुनिस्तूपरमेद्यवस्थि-
तोविज्ञानहर्गवीर्यसरंधिताशयः स्वपार्ष्णिनापीड्यगुदततोऽनिलस्थानेषुषट्सून्नमयीजितक्लमः १९

ति यद्वा जगत्कारणान्यपिनयस्यसृष्ट्यादौप्रभवंतीत्याह नयत्रेति विकारोऽहंकारः १७ निरुपाधित्वंकुतइत्यतआह परमिति य-
द्यस्मात् अतत् आत्मव्यतिरिक्तंनेतिनेतीत्येवमुत्सृष्टुमिच्छेदोरात्म्यंदेहाद्यात्मत्वंविसृज्यअर्हस्यपूज्यस्यश्रीविष्णोःपदंपदेपदेक्ष
णेक्षणेहृदाउपगुह्यआश्लिष्यनान्यस्मिन् सौहृदंयेषांतथाभूताः संतः तद्वेष्णावपदमतएवपरंसर्वतः श्रेष्ठमामनंतीत्यन्वयः १८ त-
स्मादित्यंब्रह्मत्वेनव्यवस्थितोमुनिरूपरमेत् तुशब्देनयदिप्रयास्यन्नितिबक्ष्यमाणात्सकामादिशेषउक्तः तमाह विज्ञायतेऽनेनेति विज्ञा
नंशास्त्रेनजातादृक्ज्ञानंतस्यवीर्यबलंतेनसरंधिताः विहंसिताः आशयाविषयवासनायस्यसः इदानींतस्यदेहत्यागप्रकारमाह स्व
पार्ष्णिनापादमूलेनगुदंमूलाधारमापीड्यनिरुध्यअनिलंप्राणमुन्नमयेत् ऊर्ध्वनयेत् जितःक्लमोयेन षट्सस्थानेषुनाभ्यादिषु १९ ७५

नाभ्यांमणिपूरकेस्थितं हृदि अनाहतचक्रे अधिरोप्य उरसिकंठादधोदेशे स्थिते विशद्विचक्रे मनस्वीजितचित्तः स्वतालुमूलं तस्यैव चक्रस्याग्रदेशम् ततो बहुधागमनसंभवाच्छूनकैरित्युक्तम् २० तस्माद्भुवोरंतरमाज्ञाचक्रम् निरुद्धानि श्रोत्रे नेत्रे नासिके मुखं चेत्येवं सप्तायतनानि प्राणमार्गायेन सः अनपेक्षश्चेत्यरं ब्रह्मगतः सन् मूर्ध्नि मूर्ध्नि ब्रह्मरंध्रे निर्भिद्यदेहमिन्द्रियाणि च विसृजेत् २१ सद्यो मुक्तिमुक्ताक्रममुक्तिप्रकारमाह यदीति दशभिः यदितु पारमेष्ठ्यपदं प्रयास्यन् भवति वैहायसानां रवे चराणां सिद्धानां यद्विहारं कीडास्थानम् कीदृशम् अष्टावाधिपत्यानि अणिमाद्यैश्वर्याणि यस्मिन् तदपि प्रयास्यन् कर्गुणसन्निवाये गुणसमुदायरूपे ब्रह्मांडे सर्वत्रेत्यर्थः तर्हि देहत्यागावसरे मनश्चेन्द्रियाणि च न त्यजेत् किंतु तैः सहैव तत्तल्लोकभोगार्थं गच्छेत् २२ यतः कर्मगतिवन्नयोगगतिः परिच्छिन्नेत्याह योगेश्वराणां त्रिलोक्या अंतर्बहिः स्वमहर्लौकादिषु ब्रह्मांडाद्बहिः स्वगतिमाहुः अत्र हेतुः पवनस्यांतः आत्मा लिंगशरीरं येषामिति विद्याउपासना तपोभगवद्धर्मः योगोऽष्टांगः समाधि

नाभ्यां स्थितं हृद्यधिरोप्य तस्माद्बुदानगत्योरसितं नयेन्मुनिः ततोऽनुसंधाय धियामनस्वी स्वतालुमूलं शूनकैर्नयेत् २० तस्माद्भुवोरंतरमुन्नयेत् निरुद्धसप्तायतनोऽनपेक्षः स्थित्वा मुहूर्तार्द्धमकुंठदृष्टिर्निर्भिद्य मूर्ध्नि विसृजेत् परंगतः २१ यदि प्रयास्यन् पारमेष्ठ्यं वैहायसानामुत यद्विहारम् अष्टाधिपत्या गुणसन्निवाये सहैव गच्छन्मने सेंद्रियैश्च २२ योगेश्वराणां गतिमाहु रंतर्बहिः त्रिलोक्याः पवनांतरात्मनाम् न कर्मभिस्तां गतिमाप्नुवंति विद्यातपोयोगसमाधिभाजाम् २३ वैश्वानरयाति विहाय सागतः स्रष्टुम्या ब्रह्मपथेन शोचिषा विधूत कल्कोऽथ हरेरुदस्तात्प्रयाति चक्रं नृपशैश्वर्यमारम् २४ तद्विष्णोर्नाभित्वतिवर्त्य विष्णोरणीयसाविरजेनात्मनैकैः नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैति कल्यायुषो यद्विबुधारमंते २५ ज्ञानम् तान् ये भजंति तेषां यागतिस्ताम् २३ तामाह वैश्वानरमित्य

ष्टभिः विहाय सा आकाशेन तत्र च ब्रह्मलोकपथेन गतः सन् प्रथमं वैश्वानरमग्न्याभिमानिनीं देवतां याति केनोपायेन स्रष्टुम्यानाड्या सा च देहाद्बहिरपि विततास्तीत्याह शोचिषा ज्योतिर्मय्या विधूतः त्यक्तः कल्को मलोयेन सः क्वाप्यसज्जमान इत्यर्थः उदस्तादुपरिष्ठात् वर्तमानं हरेः संबन्धितारारूपं नारायणाधिष्ठितमित्यर्थः शैश्वर्यमारं चक्रं पंचमस्कंधे वक्ष्यमाणं शिशुमाराश्रयं ज्योतिश्चक्रम् चक्रस्थानि आदित्यादिध्रुवांतानि पदानि प्रयातीत्यर्थः २४ तद्विष्णोः चक्रं विश्वस्य नाभिसूर्याद्याश्रयभूतम् आविष्टलिंगत्वान्नाभिश्च शब्दस्य नष्टत्वम् अतिवर्त्य अतिक्रम्य परतः स्वर्गिणां गत्यभावादेक एव निर्मलेन लिंगशरीरेण ब्रह्मविदां स्थानमन्यैर्नमस्कृतं महर्लोकमुपैति यस्मिन् विबुधाः महाकल्यायुषो

अथो अनंतरं कल्पांते सविश्वं त्रैलोक्यमतिशयेन दह्यमानं निरीक्ष्य तत्राप्युष्मप्राप्तेः यत्तद्विपरार्द्धस्थायितत्पारमेष्ठ्यपदं प्रतिनिर्याति सिद्धेश्वर-
रैर्जुष्टानिधिष्यानि विमानानियस्मिन्तत् उद्गतिश्चैष्ठ्यं सूचितम् २६ तदेवाह नयत्रेति आर्तिः दुःखम् उद्देगोभयम् किंतु चित्ततो-
हेतोः यद्दुःखमदः ऋतेतदेकं विना तत्कुतोभवति अनिदं विदामिदं भगवतो ध्यानमजानतां प्राणिनां दुरंतदुःखोयः प्रभवो जन्मतस्यान्वनु-
दर्शनात् तेषां कृपया यद्वा चित्ततो दोमनः पीडेति यत् तद्दिना कुतश्चिदपि यत्र शोकादयो न संतीति तत्र ब्रह्मलोकं गतानां त्रिविधा गतिः
ये पुण्योत्कर्षेण गताः ते कल्पांतरे पुण्यतारतम्येनाधिकारिका भवंति ये तु हिरण्यगर्भाद्युपासनाबलेन गताः ते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ये तु-
भगवदुपासकाः ते स्वेच्छया ब्रह्मांडं भित्वा वैष्णवं पदमारुहन्ति २७ तत्र प्रस्तुतस्य भगवद्वक्तस्य ब्रह्मांडभेदनप्रकारमाह तत इत्या-
दिना तत्रेयं प्रक्रिया ईश्वराधिष्ठितायाः प्रकृतेः केन चिदंशेन महत्तत्वं भवति तस्यांशेनाहंकारः तस्यांशेन शब्दतन्मात्रद्वारा नभः तस्यां

अथो अनंतस्य मुखानलेन दंदह्यमानं स निरीक्ष्य विश्वम् निर्याति सिद्धेश्वरजुष्टानिधिष्यं यद्देपरार्द्धं तदुपासमे-
ष्ठ्यम् २६ नयत्रे शोको न जरानमृत्युर्नार्तिर्न चोद्देगः ऋते कुतश्चित् यच्चित्ततो दुःखपयाऽनिदं विदं दुरंतदुः-
खप्रभवानुदर्शनात् २७ ततो विशेषं प्रतिपद्य निर्भयस्तेनात्मनाऽपोऽनलमूर्तिरत्वरन् ज्योतिर्मयो वायुमु-
पेत्य काले वा व्यात्मना रवं बृहदात्मलिंगम् २८ घ्राणेन गंधं रसं नेत्रेण स्पर्शं तदृष्ट्या श्वसनं त्वचैव श्रोत्रेण-
चोपेत्य नभोगुणत्वं प्राणेन चाकूतिमुपैति योगी २९

शेनस्पर्शतन्मात्रद्वारा वायुः तस्यांशेन रूपतन्मात्रद्वारा तेजः तस्यांशेन
रसतन्मात्रद्वारा आपः तदंशेन गंधतन्मात्रद्वारा एथ्या तैश्च मिलितैश्चतुर्दशभुवनात्मकं विराट्शरीरम् तस्य च पंचाशत्कोटियोजनविशाल-
स्य एथिव्येवांडकटाहविशेषशब्दवाच्या कोटियोजनविशालं प्रथमावरणम् पंचाशत्कोटियोजनविशालमित्येके ततश्चावादीनां ये परिण-
ता अंशाः तान्येवोत्तरोत्तरं दशगुणान्यावरणानि अष्टमंतु प्रकृत्यावरणं व्यापकमेव तदेवं स्थिते एथिव्याद्यावरणभेदप्रकारः कथ्यते ततो
विशेषं प्रतिपद्य लिंगदेहेन एथिव्यात्मतां प्राप्येत्यर्थः एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् निर्भयः कथं यास्यामीति शंका शून्यः तेनात्मना एथिवीरूपे-
ण तन्निरंतरा आपः प्रतिपद्य अत्वरन् त्वरामकुर्वन् तत्तदात्मत्वेन क्लेददाहादिशंकाभावाद्यथेष्टं भोगान्भुंजान इत्यर्थः एवं ज्योतिर्मयः स नू-
काले भोगावसाने बृहत् आत्मलिंगं परमात्ममूर्तित्वेनोपासनेषूक्तम् यद्वा वेदशब्दात्मना तस्य प्रमापकमिति २८ इंद्रियार्थानां भूतसू-
क्ष्माणामतिक्रममाह घ्राणेनाधिष्ठितेन गंधमुपेत्य श्वसनं स्पर्शम् नभोगुणत्वं शब्दात्मताम् प्राणेन तत्तत्कर्मेन्द्रियेण आकूतितत्तत्क्रियाम्

तदेवंस्थूलसूक्ष्मभूतातिक्रममुक्तातदावरणभूताहंकारप्राप्त्यामहदादिप्राप्तिमाह सयोगीविकार्यसंसाधविज्ञानतत्त्वंयाति विविधंकार्यमस्ये
तिविकार्योऽहंकारः सत्रिविधः तामसोराजसः सात्विकइति तत्रतामसाज्जडानिभूतसूक्ष्माणिजायंते राजसाद्विर्भुस्वानिदशेंद्रियाणि सा-
त्विकान्मनइंद्रियदेवताश्च तेषालयश्चतत्तदहंकारे तत्रभूतसूक्ष्माणामिंद्रियाणांचसन्निकर्षलयस्थानम् तामसंराजसंच मनोमयंदेवम-
यंचसात्विकंप्राप्यगत्वा एवंगमनेनतेनाहंकारेणसहविज्ञानतत्त्वंमहत्तत्त्वंयाति ततःगुणानांसन्निरोधोलयोयस्मिन् तत्प्रधानंयाति ३० तेनात्म-
नाप्रधानरूपेणानंदमयःसन् उपाधीनामवसानेशांतमविकृतमानंदंपरमात्मानमुपैति नविषज्जतेनावर्ततइत्यर्थः ३१ सृतीमार्गोप्रकारावि-
त्यर्थः हेनृप अनपेक्षोनिर्भिद्यमूर्द्धन्विसृजेत् परंगतइतियासद्योमुक्तिः सैकासृतिः यदिप्रयास्यन्नित्यादिनाक्रममुक्तिश्चद्वितीयासृतिः

सभूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षमनोमयंदेवमयंविकार्यम् संसाधगत्यासहतेनयातिविज्ञानतत्त्वंगुणसन्निरो-
धम् ३० तेनात्मनात्मानमुपैतिशांतमानंदमानंदमयोऽवसाने एतांगतिंभागवतीगतोयः सवैपुनर्नेहविष-
ज्जतेऽग ३१ एतेसृतीतेनृपवेदगीतेत्वयाऽभिष्टेहसनातनेच येवैपुराब्रह्मणआहृष्टआराधितोभगवा-
नृवास्तुदेवः ३२ नह्यतोऽन्यःशिवःपंथाविशतःसंसृताविह वास्तुदेवोभगवतिभक्तियोगोयतोभवेत् ३३
भगवान्ब्रह्मकाल्स्त्र्येनत्रिरन्वीक्ष्यमनीषया तदध्यवस्यत्कूटस्थोरतिरात्मन्यतोभवेत् ३४

एतेसृतीवेदेनगीतेउ-

क्ते नतुस्वोत्प्रेक्षिते तत्रयदासर्वप्रमुच्यंतेकामायेऽस्यहृदिश्रिताः अथमर्त्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुतइतिसद्योमुक्तिः तेऽर्चिरभिसंभवन्तीत्यादि-
नाक्रममुक्तिश्चवेदेनोक्ता यद्वा नकर्मभिस्तांगतिमाप्नुवंतीतिदक्षिणमार्गस्यापिसूचितत्वादेतेसृतीइतिद्विवचनम् त्वयाऽभिष्टे यच्छ्रोत-
व्यमित्यादिप्रश्नेनार्थान्मुक्तिविषयेदेअपिसृतीष्टे ब्रूहियद्वाविपर्ययमिति दक्षिणमार्गोऽप्यर्थात्ष्टः एवंत्वयाचयेष्टेएतेसृतीइत्यन्व-
यः ३२ संतिसंसरतःपुंसोबहवोमोक्षमार्गास्तपोयोगादयः समीचीनस्त्वयमेवेत्याह नहीति यतोऽनुष्ठितात् भक्तियोगोभवेत् अ-
तोऽन्यःशिवःस्वरूपोनिर्विघ्नश्चनास्त्येव ३३ कुतएतदतआह भगवान्ब्रह्माकूटस्थः निर्विकारः एकाग्रचित्तः सन्नित्यर्थः त्रि-
स्त्रीन्वारान् काल्स्त्र्येनसाकल्येनब्रह्मवेदमन्वीक्ष्यविचार्य यतआत्मनिहरोरतिर्भवेत् तदेवमनीषयाअध्यवस्यत्निश्चितवान् ३४

नन्वनुभूतेऽर्थे रतिर्भवति अननुभूते तु भगवतिकथं रतिः स्यात्तत्राह भगवान् लक्षितः दृष्टः कथम् स्वात्मना क्षेत्रज्ञांतर्यामितया केर्दृश्यैर्बु-
 द्ध्यादिभिः तदेव हेधादर्शयति दृश्यानां जडानां दर्शनं स्वप्रकाशं द्रष्टारं विना न घटत इत्यनुपपत्तिमुरवेन लक्षणेः स्वप्रकाशांतर्यामित्य-
 क्षणेः तथा बुद्ध्यादीनि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वात् वास्यादिवत् इति व्याप्तिमुरवेनानुमापकैः स्वतंत्रश्च कर्तेत्येवमीश्वरसिद्धिः ३५
 यच्छ्रोतव्यमित्यादिप्रश्नोत्तरमुपसंहरति तस्मादिति ३६ श्रवणादिफलमभिनयेनाह पिबंतीति सतामात्मनः आत्मत्वेन प्रकाश-
 मानस्य कथं वामृतम् विषये विदूषितं मलिनीकृतमाशयं पुनंति शोधयंति तस्य चरणपद्मातिकं श्रीविष्णुपदं व्रजंति ३७ इति द्विती-
 यस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये विष्णुभक्तेस्तु वैशिष्ट्यं शृण्वतो मुनेः भक्त्युद्रेकेण तत्कर्म श्रवणादरिर्दयते १ इदा-

भगवान्सर्वभूतेषु लक्षितः स्वात्मना हरिः दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणेनानुमापकैः ३५ तस्मात्सर्वात्मना-
 राजन् हरिः सर्वत्र सर्वदा श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च स्मर्तव्यो भगवान् नृणाम् ३६ पिबंतीत्येभगवत आत्मनः
 सतां कथामृतं श्रवणपुटेषु संभृतम् पुनंति ते विषयविदूषिताशयं व्रजंति ते चरणसरोरुहांतिकम् ३७
 इति श्रीभगवत्पराहृष्टपुराणे द्वितीयस्कंधे पुरुषसंस्थावर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशंकर उवा-
 च एवमेतन्निर्गादितं पृष्टवान्यद्रवन्मम नृणां यन्मिष्यमाणानां मनुष्येषु मनीषिणाम् १ ब्रह्मवर्च-
 सकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिम् इंद्रमिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् २ देवीमायां तु श्रीकामस्ते
 जस्कामो विभावसुम् वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकामोऽथ वीर्यवान् ३ अन्नाद्यकामस्त्वदिति स्वर्गका-
 मोऽदितेः सुतान् विश्वान् देवान् राज्यकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ४

नीमन्यदेवताभजनस्यापि पुत्रादिभ्यः

जनवदेव तुच्छफलत्वेन हेयत्वं वक्तुं पूर्वोक्तमनुवदति एवमिति ममेति माम् कदाचिद्देवयोगेन मनुष्यत्वं प्राप्तेषु जीवेषु ये मनीषिणस्तेषां
 तत्रापि ये मिष्यमाणास्तेषां विशेषत एवमेतद्हरिकथा श्रवणादिकं निर्गादितं विहितमित्यर्थः १ ब्रह्मणस्पतिम् वेदस्पतिं ब्रह्माणम् इंद्रियपाटव-
 कामस्त्विन्द्रम् प्रजाकामः प्रजापतीन् दक्षादीन् २ मायां दुर्गाम् विभावसुमग्निम् वसुकामः धनार्थं वीर्यं प्रभावस्तत्कामो वीर्यवान्सन्
 रुद्रान्यजेत ३ अन्नाद्यभोज्यमक्षयं च अदितेः सुतान् द्वादशादित्यान् विशां देशस्थप्रजानां स्वाधीनतामिच्छन् साध्यान् यजेत् ४ ७

इलांष्ट्वीम् प्रतिष्ठांस्थानादप्रच्युतिम् रोदसीद्यावाभूमी ५ अप्सराश्चासौ उर्वशीचताम् ६ यज्ञं यज्ञोपाधिं विष्णुम् कोशो वसुसंचयः वसु-
काम इत्यत्र धनमात्रमिति भेदः दांपत्यमन्योन्यप्रीतिस्तदेवार्थो यस्य सः ७ धर्मार्थः धर्मकामः उत्तमश्लोकोपाधिं विष्णुम् तंतुं तन्वन् सं-
तानवृद्धिमन्विच्छन् रक्षाबाधानिवृत्तिः तत्कामः पुण्यजनान्यक्षान् ओजोबलं तत्कामो मरुद्गणान् देवान् ८ राज्यं राजत्वं तत्कामो मनू-
देवान् मन्वंतरपालान् राज्ञः कर्मराज्यम् तत्कामो विश्वान् देवान् इति विशेषः अभिचरन् शत्रुमरणमिच्छन् निर्ऋतिं राक्षसम् कामकामः
भोगेच्छुः अकामः वैराग्यकामः पुरुषं परंप्रकृत्यतिरेकोपाधिमीश्वरम् ९ अकामः एकांतभक्तः उक्तानुक्तसर्वकामो वा पुरुषं पूर्णं निरू-
पाधिम् १० पूर्वोक्तनानादेवतायजनस्यापि संयोगपृथक्त्वेन भक्तियोगफलत्वमाह एतावानिति इंद्रादीनपियजताम् इहतत्तद्यजनेन भाग-

आयुः कामोऽश्विनो देवौ पुष्टिकाम इलां यजेत् प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोदसी लोकमातरो ५ रूपाभिकामो गंध-
र्वान् रूपाभिकामोऽप्सर उर्वशीम् आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत् परमेष्विदम् ६ यज्ञं यजेद्यशः कामः कोशकामः प्र-
चेतसम् विद्याकामस्तु गिरिशं दांपत्यार्थं उमां सतीम् ७ धर्मार्थं उत्तमश्लोकं तंतुं तन्वन् पितृन् यजेत् रक्षाकामः
पुण्यजनानो जस्कामो मरुद्गणान् ८ राज्यकामो मनूदेवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन् यजेत् कामकामो यजेत् सोम-
मकामः पुरुषं परम् ९ अकामः सर्वकामो वामोक्षकाम उदारधीः तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत् पुरुषं परम् १० एता-
वानेव यजतामिह निःश्रेयसो दयः भगवत्यचलोभावो यद्वागवतसंगतः ११ ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्मि-
चक्रमात्मप्रसाद उत यत्र गुणेष्वसंगः कैवल्यसंमतपथस्त्वय भक्तियोगः को निर्वृतो हरिकथास्फुरति न कुर्यात्
१२ शौनक उवाच इत्यभिव्याहृतं राजानि शम्य भरतर्षभः किमन्यत्पृष्टवान् भूयैवैयास किमृषिं कविम्

१३ वतानां संगतो भगवत्यचलोभावो भक्तिर्भवतीति यत् एतावानेव निःश्रेयसस्य परमपुरुषार्थस्योदयो लाभः अन्यत्तु सर्वतुच्छमित्य-
र्थः ११ भागवतसंगत इत्यनेन सूचितां हरिकथारतिं स्तोति ज्ञानमिति यत् यासु कथासु ज्ञानं भवति कीदृशम् आसर्वतः प्रतिनिवृत्तमु-
परतं गुणोर्मिणां रागादीनां चक्रं समूहो यस्मात्तत् उत अनंतरं तद्धेतुरात्मप्रसादश्च यत्र यासु मनः प्रसादहेतुर्गुणेषु विषयेष्वसंगो वैराग्यं च
उभयत्रेति पाठे इहामुत्र च गुणेष्वसंगः कैवल्यमित्येव संमतः पंथायो भक्तियोगः निर्वृतः श्रवणस्फुरवेन अन्यत्र निर्वृत इति वा तासु हरि-
कथासु कोरति न कुर्यात् १२ अभिव्याहृतमुक्तम् ऋषिं परब्रह्मदर्शिनम् कविं शब्दब्रह्मनिष्णातम् १३

श्रवणेच्छायां हेतुः हरिकथा एव उदर्कः उत्तरफलं यासताः कथाः सतां भागवतानां सदसि सभायां स्युः १४ एतत्पञ्चयति सवा इति द्वाभ्याम्
कृष्णपूजादिरूपां क्रीडांयः स्वीकृतवान् १५ उरुगायस्य गुणैरुदाराः महत्यः कथाः स्युः १६ किञ्च वृथैव क्षीयमाणमायुर्हरिकथया सफ-
लं कुर्वित्याशयेनाह विभिः आयुरिति असौ सूर्य उद्यन् उद्गच्छन् अस्तमदर्शनं च यन् गच्छन् यत् येन क्षणो नीतः तस्य आयुः ऋते व-
र्जयित्वा वृथैव हरति १७ ननु जीवनमेव तेषामायुषः फलमस्ति तत्राह तरव इति ननु तेषां श्वासो नास्ति तर्हि भस्त्राः चर्मकोशाः ननु ता-
सामाहारादिकं नास्ति तत्राह नरवादंतिनाश्रंति न मे हंति रेतः सैकमेथुनं न कुर्वति किम् उत अपि नराकारं पशंमत्वाऽह अपरे इति १८

एतच्छुश्रूषतां विद्वन्सूतनोऽर्हसि भाषितुम् कथा हरिकथोदर्कः सतां स्युः सदसि ध्रुवम् १४ सर्वे भागव-
तौ राजा पाण्डवेयो महारथः बालक्रीडनकैः क्रीडन् कृष्णक्रीडांय आददे १५ वैयासिकश्च भगवान् वासु-
देवपरायणः उरुगायगुणोदाराः सतां स्युर्हिसमागमे १६ आयुर्हरति वैपुं सामुद्यन् नस्तं च यन् नसौ तस्य
तैयत् क्षणो नीत उत्तमश्लोकवार्तया १७ तरवः किं न जीवति भस्त्राः किं न श्वसंत्युत नरवादंति न मे हंति किं
ग्रामपशवोऽपरे १८ श्वविदूराहो ह्रस्वरैः संस्कृतः पुरुषः पशुः नयत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः १९
विलेबतोरुक्रमविक्रमान्येन शृण्वतः कर्णपुटे नरस्य जिह्वासती दार्दुरिके वसूतनचोपगायत्युरुगायगा-
थाः २० भारः परंपट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमांगं न न मे न्मुकुटम् शवो करौ नो कुरुतः सपर्यो हरे लसत्कांचनकं
कर्णो वा २१ बर्हायिते ते नयने नराणां लिङ्गानि विष्णोर्न निरीक्षितो ये पादौ नृणां तौ द्रुमवज्जन्मभाजौ क्षेत्राणि
नानुव्रजतो हरेर्यौ २२

तदेवाह श्वादिभिः संस्कृतः सदृशो निरूपितः यस्य कर्णपथं कदाचिदपि नागतः सः अवज्ञास्पदत्वात्
श्वभिः कश्मलविषयासक्तत्वात् विदूराहैर्ग्रामसूकरैः कंटकवत् दुःखदविषयासक्तत्वादुष्टैः भारवाहित्वात् रवरैस्तुल्य इत्यर्थः १९ तस्यां-
गानि च निष्फलानीत्याह विले इति पञ्चभिः वतेति रवेदेन शृण्वतः अशृण्वतो नरस्य ये कर्णपुटे ते विले वृथारंध्रे न चेदुपगायति तस्य जिह्वा अ-
सती दुष्टा दर्दुरो भेकस्तदीया जिह्वेव २० पट्टवस्त्रोष्णीषेण किरीटेन च जुष्टमपि शिरो यदि न न मेत् तर्हि केवलं भार एव शवो मृतकस्तत्करतु-
ल्यौ लसती कांचनकं कर्णे ययोस्तौ अप्यर्थे वा शब्दः २१ येन यने विष्णोर्मूर्तिर्निरीक्षेते ते बर्हायिते मयूरपिच्छने त्रतुल्ये द्रुमवज्जन्मभाजं त इति
तथा वृक्षमूलतुल्या वित्यर्थः २२

नाभिलभेत अभितो न स्पृशेत् न धारयेत् श्रीविष्णुपद्याः श्रीविष्णुपदलग्नायाः न वेदेति अवघ्रायनाभिनन्देदित्यर्थः २३ अश्मवत्सारो बलं-
काठिन्यं यस्य विक्रियालक्षणमाह अथेति गात्ररुहेषुरोमसहर्षः उद्गमः २४ यस्मादभक्तस्य सर्वमेतद्व्यर्थम् मनसोऽनुकूलं प्रियं ब्रूषे-
अथ अतः साधुष्टः सन् वैयासकिर्नृपतिं प्रतियदाह तदभिधेहीति २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ तुर्ये परोक्षि
ता एष्टं सृष्ट्यादिहरिचेष्टितम् शक्येन ब्रह्मतत्पुत्रसंवादे नोपवर्ण्यते १ राज्ञः प्रश्नं कथयितुं तस्य प्राक्तनीं स्थितिमाह चतुर्भिः वैयासकेः

जीवंश्छवो भागवतां धिरेणुं न जातु मर्त्योऽभिलभेत यस्तु श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तलस्याः श्वसंश्छवो यस्तु न वे-
दगंधम् २३ तदश्मसारं हृदयं बतेदयं हृत्समागौ हरिनामधेयैः न विक्रियेताथ यदा विकारो नेत्रे जलंगात्र रुहेषु ह-
र्षः २४ अथाभिधेयं गमनोऽनुकूलं प्रभाषसे भागवतप्रधानः यदाह वैयासकिरात्मविद्याविशारदो नृपतिं साधु-
ष्टः २५ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ सूत उवाच वैयासकेरिति व-
चस्तत्त्वनिश्चयमात्मनः उपधार्य मतिं कृष्णो औत्तरेयः सती व्यधात् १ आत्मजायां सुतागारपशुद्रविणबंधुषु
राज्ये चाविकले नित्यं विरूढां ममतां जहौ २ पप्रच्छ चे ममेवार्थं यन्मोहच्छयसत्तमाः कृष्णानुभावश्च वणेश्च हृद्वा-
नो महामनाः ३ संस्थां विज्ञाय सन्यस्य कर्मत्रैर्वर्गिकं च यत् वासुदेवे भगवति आत्मभावं हृदंगतः ४ राजोवाच
समीचीनं वचो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्य तवानघ तमो विशीर्यते मह्यं हरेः कथयतः कथाम् ५ भूय एव विवित्सामि भग-
वानात्ममायया यथेदं सृजते विश्वं दुर्विभाव्यमधीश्वरैः ६ यथा गोपायति विश्वं यथा संयच्छते पुनः यांयां श-
क्तिमुपाश्रित्य पुरुशक्तिः परः पुमान् आत्मानं क्रीडयन् क्रीडन् करोति विकरोति च ७ नूनं भगवतो ब्रह्मन् ह-
रेरद्भुतकर्मणः दुर्विभाव्यामिवाभातिकविभिश्चापि चेष्टितम् ८

शक्यस्य इति एवंभूतम् आत्मनस्तत्त्वस्य निश्चयो-
यस्मात् तद्वचः उपधार्य आकलय्य सती कृष्णा एव सेव्यो नान्यदित्येवंभूताम् १ आत्मा देहः पशवोगजादयः २ इममेवार्थं हरिलीलालस-
णम् ३ संस्थां भृत्युम् त्रैवर्गिकं धर्मार्थकामप्रधानम् सन्यस्य त्यक्त्वा आत्मभावं परप्रेम्णा भगवदात्मत्वं गतः प्राप्तः सन् पप्रच्छ ४ मह्यं मम-
तमोऽज्ञानं विशीर्यते नश्यति तव कथयतः सतः अतः समीचीनम् ५ पुनश्च वेदितुमिच्छामि इदं दुर्विभाव्यमवितर्क्य विश्वं यथा सृजति ६
गोपायति पालयति संयच्छते संहरते पुरुशक्तिः बहुशक्तिमान् क्रीडन् यथा करोति आत्मानं ब्रह्मादिरूपिणं क्रीडयन् विकरोति विविधं क-
रोति ७ ८

टी.

एकः पुरुषरूपेण युगपत् जन्मभिः ब्रह्माद्यवतारैः क्रमशो वा यथा प्रकृतेर्गुणान् गृण्हाति ९ विचिकित्सितं संदिग्धम् शाब्दे ब्रह्मणि विचारेण नि-
ष्णातः परस्मिन्ननुभवेन १० उपामंत्रितः प्रार्थितः प्रचक्रमेदेवतागुरुनमस्कारादिरूपमुपक्रमं कृतवानित्यर्थः ११ तदेवाह त्रयोदशभिः प-
रस्मै सर्वोत्तमाय तत्र हेतुः भूयसेऽपरिमितमहिम्ने तद्दर्शयति सतः प्रपंचस्य उद्भवादिषु निमित्तभूताया लीलातया गृहीतं ब्रह्मादिरूपेण रज-
आदिशक्तिवित्तयं येन तस्मै अंतर्भवाय अंतर्यामिणे अतएव सर्वांतरत्वाद् अनुपलक्ष्य वर्त्मन्यस्य १२ विचित्रफलदातृत्वमनुस्मरन्मणिमति-
भूयः पुनश्च नमः सतां धर्मवार्तिनां वृजिनच्छिदेदुःखहं च असतामधर्मशीलानामसंभवाय अनुद्भवहेतवे अखिलसत्त्वमूर्तये तत्तद्देवतादि

यथा गुणां स्तु प्रकृतेर्युगपत्क्रमशोऽपि वा विभर्ति भूरिशस्त्रेकः कुर्वन् कर्माणि जन्मभिः ९ विचिकित्सितमे-
तन्मे ब्रवीतु भगवान्यथा शाब्दे ब्रह्मणि निष्णातः परस्मिन्श्च भवानुरवलु १० सूत उवाच इत्युपामं-
त्रितो राजा गुणानु कथने हरेः तृषीकेशमनुस्मृत्य प्रतिवक्तुं प्रचक्रमे ११ श्रीशुक उवाच नमः पर-
स्मै पुरुषाय भूयसे सदुद्भवस्थाननिरोधलीलया गृहीतशक्तिवित्तया यदेहिनामंतर्भवायानुपलक्ष्य वर्त्मने-
१२ भूयो नमः सहजिनच्छिदे सतामसंभवाय अखिलसत्त्वमूर्तये पुंसां पुनः पारमहंस्य आश्रमे व्यवस्थिताना-
मनुमृग्यदाश्रये १३ नमो नमस्तेऽस्त्वषभाय सात्वता विदूरकाष्टाय मुहुः कुयोगिनाम् निरस्तसाम्याति-
शयेन राधसास्वधामनि ब्रह्मणि रस्यते नमः १४ यत्कीर्तनं यत्स्मरणं यदीक्षणं यद्वदनं यच्छ्रवणं यदहंणम्
लोकस्य सद्यो विधुनोति कल्मषं तस्मै स भद्रं श्रवसे नमो नमः १५

रूपेण तत्तत्फलदायेत्यर्थः समग्रसत्त्वमूर्तये इति वा-
पुनरपि पूर्वोक्तोभयवैलक्षण्यमाह पारमहंस्ये प्रत्यक् निष्ठारूपे आश्रमे व्यवस्थितानां पुंसामनुमृग्यमतनिरसनेन पुनः पुनर्मृग्यं यदात्म-
तत्त्वं तस्य दाश्रये दात्रे १३ सात्वता भक्तानामृषभाय पालकाय कुयोगिनां भक्तिहीनानां विदूरकाष्टादिगपियस्य दुर्ज्ञेयायेत्यर्थः तदे-
वं वैषम्यप्रतीतावपि निर्दोषत्वायाचिंत्य मेश्वर्यमाह निरस्तसाम्यमतिशयश्च यस्य यदपेक्षया अन्यस्य साम्यमतिशयश्च नास्ति तेन रा-
धसा ऐश्वर्येण स्वधामनि स्वस्वरूपे ब्रह्मणि रममाणाय १४ सर्वसाधनेभ्यो भक्तेः श्रेष्ठमनुस्मरन्मणिमति यत्कीर्तनमिति दाश्रयाम्
अहंणं पूजनम् स भद्रं मंगलं श्रवो यशो यस्य तस्मै १५

विचक्षणाः विवेकिनः यस्य चरणयोरुपसादनात् उपसन्नेर्भजनात् अंतरात्मनो मनसः उभयत्र इह च परत्र च संगं व्युदस्य निरस्य गतकूमाः
 प्रयासरहिताः १६ भक्तिशून्यानां सर्वसाधनवैफल्यं दर्शयन् नमति तपस्विन इति मनस्विनो योगिनः सुमंगलाः सदाचाराः यस्मिन् तप
 आघर्षणं विना सुभद्रश्रवस इत्यस्या वृत्तिर्यशः श्रवणादेः प्राधान्यज्ञापनाय १७ भक्तेः परमशक्तिहेतुत्वं दर्शयन्नाह किरातादयो ये पापजात
 यः अन्ये च ये कर्मतः पापरूपास्ते यदुपाश्रयाः भागवताः तदाश्रयाः संतः श्रुत्यंति असंभावनाशंकां परिहरति प्रभविष्ठावे प्रभवनशीला ये-
 ति १८ सर्वोपास्यत्वमनुस्मरन् प्रार्थयते स एष आत्मवतां धीराणामात्मा आत्मत्वेनोपास्य इत्यर्थः त्रयीमयत्वादिविशेषणैस्तत्तन्मार्गेणोपा

विचक्षणाय चरणोपसादनात् संगं व्युदस्योभयतोंऽतरात्मनः विंदंति हि ब्रह्म गतिं गतकूमास्तस्मै सुभद्रश्रवसे
 नमोनमः १६ तपस्विनोदानपरायणस्विनो मनस्विनो मंत्रविदः सुमंगलाः क्षेमं न विंदंति विना यदर्पणं त-
 स्मै सुभद्रश्रवसे नमोनमः १७ किरातहूणां ध्रुपुलिंदपुल्कसा आभीरकंकायवनाः खसादयः येऽन्ये च पापा-
 यदुपाश्रयाश्रयाः श्रुत्यंति तस्मै प्रभविष्ठावे नमः १८ स एष आत्मात्मवतामधीश्वरस्त्रयीमयो धर्ममयस्तपो
 मयः गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्वितर्क्यलिंगो भगवान् प्रसीदताम् १९ श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्धि
 यां पतिर्लोकपतिर्धरापतिः पतिर्गतिश्चांधकवृष्णि सा त्वतां प्रसीदतां मे भगवान् सतां पतिः २० यदंघ्र्यनुध्या
 नसमाधिधौतयाधियाऽनुपश्यंति हितत्वमात्मनः वदंति चैतत्कवयो यथारुचं समे मुकुंदो भगवान् प्रसीदताम्
 २१ प्रचोदिता येन पुरा सरस्वती वितन्वताऽजस्य सती स्मृतिं हृदि स्वलक्षणा प्रादुरभूत् किलास्यतः समे ऋषी-
 णामृषभः प्रसीदताम् २२

स्यत्वं विवक्षितम् गतव्यलीकैर्निष्कपटैर्भक्तैर्वितर्क्यमत्याश्चर्येण वीक्षणीयं लिंगं मूर्तिर्यस्य सः प्रसी
 दतु १९ सर्वपालकत्वमनुस्मरन्नाह श्रिय इति गतिश्च सर्वापत्करक्षकः २० ज्ञानप्रदत्वमनुस्मरन्नाह यदंघ्रिंति ह्याभ्याम् यस्यांघ्र्योरनुध्या-
 नमेव समाधिस्तेन धौतयाशोधितया यथारुचं रुच्यनुसारेण सगुणनिर्गुणादिभेदैः यद्वा रुक्मपतिभायथामतीत्यर्थः २१ किंच पुरा क-
 ल्यादौ अजस्य हृदिसतीं स्मृतिविषयां स्मृतिं वितन्वता येन प्रचोदिता सरस्वती तस्य पुरवतः किल प्रादुर्भूता स्वानिलक्षणा निशिक्षाद्युक्तानिय-
 स्याः सा ऋषीणां ज्ञानप्रदानामृषभः श्रेष्ठः २२

इदानीं स्ववाचं श्रोतृजनाल्हादिनीं शृंगारकरुणादिशोभां प्रार्थयते भूतैरिति समेवचांसि अलंकृषीष्ट अलंकरोतु अन्यस्य वचसामन्येनालंकारा
संभवमाशंक्यतस्यांतर्यामितामाविष्करोति योमहद्भिर्भूतैरिमाः पुरःशरीराणिसृष्ट्वा अमूषु पूर्वतर्यामितया शेते वसति अत्र पुरुषसमारच्या
प्रमाणयति यद्यस्मात्पुरुष इति अतएव यः एकादशेन्द्रियपंचभूतरूपान् षोडशगुणान् कलाः भुंक्ते प्रकाशयति पालयतीति वा तदात्मा-
त्मनेपदमार्षम् अत्र हेतुः यतः षोडशानामात्मा चेतयिता स्वार्थेकः न त्वत्र जीवत्वमुच्यते प्रार्थनाविरोधात् २३ श्रीव्यासं नमस्करोति न
म इति सौम्याः भक्ताः यस्य मुखं बुरुहे आसवो मकरंदस्तम् २४ इदानीं भूतैरुत्तरतया ब्रह्म नारदसंवादं प्रस्तौति एतदिति उत्पत्तिस-
मय एव वेदागर्भे यस्य साक्षाद् हरिर्यदाह २५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेनारदेनाथ एष्टः सृष्ट्यादिव

भूतैर्महद्भिर्यद्माः पुरो विभुर्निर्माय शेते यदमूषु पुरुषः भुंक्ते गुणान् षोडश षोडशात्मकः सोऽलंकृषीष्ट-
भगवान्वचांसि मे २३ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे पपुज्ञानमयं सौम्याय न्मुखं बुरुहे आसवम्
२४ एतदेवात्मभूराजन नारदाय विष्टुते वेदगर्भोऽस्य धात्साक्षाद्यदाह हरिरात्मनः २५ इति श्रीभागे
वते महापुराणे द्वितीयस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीनारद उवाच देवदेवनमस्ते स्तुभूतभाव न पूर्वज
तद्विजानीहि यज्ज्ञानमात्मतत्त्वं निदर्शनम् १ यद्रूपं यदधिष्ठानं यतः सृष्टमिदं प्रभो यत्संस्थं यत्परं यच्च तत्तत्त्वं
वदत त्वतः २ सर्वे ह्येतद्भवान्वेदभूतभाव्यभवत्प्रभुः करामलकवद्विश्वं विज्ञानावसितं तव ३

क्त्यजः हरेर्लीलां

विराट्सृष्टिं कालकर्मोदिशक्तिभिः १ नारदाय विष्टुते वेदगर्भोऽस्य धादित्युक्तं तत्र नारदप्रश्नमाह देवदेवेति हे भूतभावन अतएव सर्वे
षां पूर्वज अनादे ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं तत्साधनं यत् तद्विजानीहि विशेषेण ज्ञापयेत्यर्थः कथं भूतम् आत्मतत्त्वं नितरां दृश्यते येन तत् १ उपलक्षण
भूतं विश्वमेवात्मज्ञानसाधनमतस्तद्विशेषं एच्छति यद्रूपं येन रूप्यते प्रकाशयते यदधिष्ठानं यदाश्रयम् यतः येन सृष्टम् यत्संस्थं यस्मिन्-
लीयते यत्परं यदधीनम् यच्चेति यदात्मकम् स्वतः सत्कारणतीवेत्यर्थः तस्य तत्त्वं याथार्थ्यं तत्त्वतो वद २ न जानामीति न वक्तव्यमित्याह
सर्वमिति भूतं जातम् भव्यं जनिष्यमाणम् भवत् जायमानम् तेषां प्रभुः यतः अतो विशिष्टेन ज्ञानेनावसितं निश्चितम् ३ ६५

आस्तामिदम् आदौ तावत्त्वामेव कथयेत्याह यतो विज्ञानं यस्य कस्तव विज्ञान इत्यर्थः यदाधारः कस्तवाश्रयः यत्परः यदधीनः यदात्म-
 कः यत्स्वरूपः मम तु त्वमेव स्वतंत्रः परमेश्वर इति बुद्धिः तव तपश्चरणेन तु परशंकया एच्छामीत्याह सार्धैश्चतुर्भिः एकः असहायः ४
 आत्मनि भावयसे पालयसि स्वयमेव पराभवमप्रापयन् अक्लमः श्रमरहितः यथोर्णनाभिरात्मन एव शक्तिमवष्टभ्य सृजति तद्वत् ५
 तस्मादहं तु अस्मिन् विश्वस्मिन् परमुत्तमम् अपरमधमम् समं मध्यमं च तत्रापि नाममनुष्यादिरूपं हि पदत्वादिगुणः शकृत्वादितैर्भा-
 व्यंसाध्यम् तत्रापि सदसत्स्थूलं सूक्ष्मं च किंचिदप्यन्यतो न वेद किंतु त्वत्त एव सर्वं भवतीति मन्ये ६ स तथा विधोऽपि भगवान्
 तपोऽचरदिति यत् तेन नोऽस्मान् रवेदयसे मोहयसि यतः पराशंकां ईश्वरांतराशंकां प्रयच्छसि ७ यथैवाहं त्वयाऽनुशासितः शिक्षितः
 सन् बुद्ध्ये बुद्ध्येयं तथा विजानीहि विशेषेण ज्ञापय ८ प्रश्नमभिनंदति वत्सहे पुत्र तवेदं विचिकित्सितं संदेहः तत्पूर्वकः प्रश्नोऽयं सम्यगित्य

यद्विज्ञानो यदाधारो यत्परस्त्वं यदात्मकः एकः सृजसि भूतानि भूतैरेवात्ममायया ४ आत्मन भावयसे तानि
 न पराभावयन् स्वयम् आत्मशक्तिमवष्टभ्य ऊर्णनाभिरिवाक्लमः ५ नाहं वेद परं ह्यस्मिन् नो परं न समं वि-
 भो नामरूपगुणैर्भाव्यं सदसत्किंचिदन्यतः ६ स भवानचर ह्योरयत्तपः स समाहितः तेन रवेदयसे न स्त्वं प-
 राशंकां प्रयच्छसि ७ एतन्मोहच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वर विजानीहितयैवेदमहं बुद्ध्यैऽनुशासितः ८
 ब्रह्मोवाच सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्स ते विचिकित्सितम् यदहं चोदितः सौम्यभगवद्दीयं दर्शने ९ नानृतं त-
 व तच्चापियथा मां प्रब्रवीषिभो अविज्ञाय परं मत्त एतावत्त्वं यतो हि मे १० येन स्वरोचिषा विश्वरोचितं रोचयाम्य-
 हम् यथाऽर्कोऽग्निर्यथा सोमो यथर्क्षग्रहतारकाः ११ र्यः यतः कारुणिकस्य तवायं प्रश्नः अत्र हेतुः यत् यतः परधर्मे भगवद्दीयं

प्रकाशने प्रवर्तितोऽस्मि अतस्त्वं जिज्ञासुरपि मयि रूपामेव कृतवानित्यर्थः ९ ननु त्वमेव भगवानित्युक्तं मया एकः सृजसि भूतानीत्यादिना सत्यम्
 यथामामीश्वरत्वेन प्रभाषसे तदपि तव भाषणं नात्यंतमनृतम् यतः कारणात् एतावत्यभावस्य भावः एतावत्त्वं मे अस्ति किंतु मत्तः परमोश्च
 रमविज्ञाय ब्रूषे अतः सादृश्यात्तवेयं भांतिः न तु बुद्धिपूर्वमनृतमित्यर्थः यत ईश्वरान्मम एतावत्त्वं तमविज्ञायेति वाऽन्वयः १० तर्हि कोऽसावीश्वर-
 इत्यपेक्षायां मत्तन्या नमस्कुर्वन्नेवं तं कथयति त्रिभिः येन स्वप्रकाशेन रोचितं प्रकाशितमेव प्रकाशयामि सृष्ट्या भिव्यक्तं करोमि यथाऽर्कोदय-
 श्चैतन्यप्रकाश्यमेव प्रकाशयंति यथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रतारकं नेमा विद्युतो भाति कुतोऽयमग्निः तमेव भांतमनु भाति सर्वं तस्य-
 भासा सर्वमिदं विभातीति ११

तस्मै नमो धीमहि यस्य मायया विमोहिताः संतो युष्मदादयो मां जगदुरुजगत्कारणं वदन्ति तस्मै १२ यन्माययेति माया संबंधोक्तेस्तस्यादुर्जयत्वोक्ते-
 श्वतस्यापि किमस्ति संसारः नैवेत्याह मत्कपटमसौ जानातीति यस्य दृष्टिपथे स्थातुं विलज्जमानयेव तस्मिन् स्वकार्यमकुर्वन्त्या अमुया माय-
 या विमोहिता अस्मदादयो दुर्लभ्यः अविद्यावत्ज्ञाना एव केवलं विकल्प्यन्ते श्लाघन्ते अनेन यद्रूपमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरमुक्तं भवति १३ तदेवं-
 स्वस्मादन्यं परमेश्वरं निरूप्येदानीं यदधिष्ठानमित्यादि नवप्रश्नानां स एवाधिष्ठानादिकं सर्वमित्युत्तरं वक्तुं तद्व्यतिरेकेणान्यस्यासत्त्वमाह
 द्रव्यमिति द्रव्यं महाभूतानि उपादानरूपाणि कर्मजन्मनिमित्तम् कालः तत्सोभकः स्वभावस्तत्परिणामहेतुः जीवो भोक्ता वासुदेवा-
 त्परोऽन्योऽर्थो नास्ति कारणव्यतिरेकात् कार्यस्य १४ तत्प्रपञ्चयति द्वाभ्याम् नारायणः परः कारणं येषां ते अनेनैव शास्त्रयोनिव प्रतिपाद-

तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि यन्मायया दुर्जयया मां ब्रुवंति जगदुरुम् १२ विलज्जमानया यस्य स्थातुमी-
 क्षापथेऽमुया विमोहिता विकल्प्यन्ते ममाहमिति दुर्लभ्यः १३ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीव एव च वासु-
 देवात्परो ब्रह्मन् चान्योऽर्थोऽस्ति तत्त्वतः १४ नारायणपरावेदा देवानां नारायणांगजाः नारायणपरा लोकानां रा-
 यणपरा मरवाः १५ नारायणपरो योगो नारायणपरं तपः नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः १६ तस्यापि द्र-
 ष्टृशस्य कूटस्थस्यारिवलात्मनः सृज्यं सृजामि सृष्टो हं मीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वं रजस्तम इति निर्गुण-
 स्य गुणास्त्रयः स्थितिर्गतिरनिरोधेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः बध्म-
 ति नित्यदा मुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९

नेनेश्वरे प्रमाणं सर्वज्ञत्वादिकं चोक्तम् देवाश्च तदंगज्जाताः अतो न तद्व्यतिरिक्ताः लोकाः
 स्वर्गादयस्तदानंदं शाः मरवास्तत्साधनभूताः १५ योगः प्राणायामादिः तपस्तत्साध्यं चित्तैकाग्र्यम् ज्ञानं तत्साध्यम् गतिस्तत्फलम् अनेनैव स-
 र्वतदधीनमित्युक्तम् १६ तर्हि त्वं किं करोषीत्यपेक्षायामाह तस्य सृज्यमपितेन सृष्टोऽहं सृजामि ईक्षया कदाक्षेण तत्र हेतवः द्रष्टुरित्यादयः १७ न
 नुकुतोऽयं जीवेश्वरविभागः यतस्त्वं प्रेर्यः स च प्रेरकः स्यादित्यपेक्षायां जीवेश्वरविभागहेतुमाह त्रिभिः सत्त्वमिति निर्गुणस्यापीश्वरस्येते त्रयो गु-
 णाः बध्मंतीत्युत्तरेणान्वयः कथं भूताः तेनैव स्वातंत्र्येण स्थित्वा धर्मं मायया गृहीताः १८ वस्तुतः सर्वदा मुक्तमपि मायिनं मायाविषयं पुरुषं जीवं ब-
 ध्मंति ककार्यमधिभूतम् कारणमध्यात्मम् कर्तोऽधिदेवतं तेषां भावस्तत्त्वम् तस्मिन् द्रव्यं महाभूतानि ज्ञानशब्देन देवताः क्रिया इंद्रियाणि तदाश्रयाः
 तेषां कारणभूताः तत्तदाभिमानेन बध्मंति १९

अतः स एष वश्यमायः एभिर्गुणैः लिङ्गैः जीवानामावरकैरुपाधिभिः स्रष्टु अलक्षितागतिस्तत्त्वं यस्य सः स्वैर्भक्तैरेवलक्षितागतिस्तत्त्वं यस्येति वा २०
तस्य सृष्टिप्रकारमाह कालमिति कर्मजीवाहृष्टम् विबभूषुः विविधं भवितुमिच्छन् २१ गुणानां व्यतिकरः क्षोभः साम्यत्यागः परिणामो
रूपांतरापत्तिः पुरुषः ईश्वरस्तेनाधिष्ठितत्वं त्रयाणां विशेषणम् महतः महत्तत्त्वस्य २२ महत्तत्त्वाद्विकुर्वाणात् विक्रियमाणात् तस्य च क्रि-
याज्ञानशक्तित्वात् त्रिगुणत्वेऽपि रजः सत्त्वाभ्यामुपहृंहितत्वम् अहंकारस्य त्वावरकत्वात् तमः प्रधानत्वम् अतएवाहंकारकार्येषु तामसमा
काशादिकं बहुराजसं सात्त्विकं चाल्पम् एवं तदुपाधिकेषु जीवेष्वपि तथैव तामसाधिक्यम् २३ स च विकुर्वन् रूपांतरंगच्छन् त्रैविकृत्यमेवाह
वैकारिकः सात्त्विकः तेजसो राजसः यद्भिदायस्य भेदः द्रव्यशक्तिरित्यादीनि प्रातिलोभ्येन त्रयाणां लक्षणानि द्रव्ये महाभूतारव्येशक्तिर्यस्य

स एष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेभि रधोक्षजः स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च माये
शोमायया स्वया आत्मन्यहच्छया प्राप्तं विबुभूषु रूपाददे २१ कालाद्गुणव्यतिकरः परिणामस्वभावतः क
र्मणो जन्म महतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् २२ महत्तत्त्वविकुर्वाणाद्रजः सत्त्वापहृंहितात् तमः प्रधानस्त्वभवद्रव्य-
ज्ञानक्रियात्मकः २३ सोऽहंकार इति प्रोक्तो विकुर्वन् समभूत्रिधा वैकारिकस्तेजसश्च तामसश्चेति यद्भिदा द्र
व्यशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति प्रभो २४ तामसादपि भूतादेर्विकुर्वाणादभून्नभः तस्य मात्रा गुणः श
ब्दोलिङ्गं यद्द्रष्टव्ययोः २५ नभसोऽथ विकुर्वाणादभूत्स्पर्शगुणोऽनिलः परान्वयाच्छब्दवांश्च प्राण ओजः
सहोबलम् २६

क्रियासु इंद्रियेषु शक्तिर्यस्य ज्ञानेषु देवेषु शक्तिर्यस्य हे प्रभो वोदुं शक्त २४ भूतादेरिति तामसस्य विशेषणम् ननु ताम-
सात्प्रथमं शब्दो भवतीति प्रसिद्धम् सत्यम् सतु तस्य नभसो मात्रा सूक्ष्मरूपम् गुणश्च असाधारणः व्यावर्तको धर्मः शब्दद्वारा नभो उत्पद्यत इ-
त्यर्थः एवमेव स्पर्शादिष्वपि द्रष्टव्यम् शब्दस्य लक्षणं लिङ्गमिति कुड्याद्यंतरितेन केनचिदुच्चैर्गजोगजइत्युक्ते योगजद्रष्टाय श्वतेन दृश्योग-
जः तयोर्लिङ्गबोधकम् लिङ्गविशेषणत्वात् यच्छब्दस्य षंडत्वम् २५ परस्य नभसः कारणत्वेनान्वयाच्छब्दवांश्च वायुः तस्यैवलक्ष-
णं प्राणो देहधारणम् ओजः सहोबलानि इंद्रियमनः शरीराणां पाटवानितेषां हेतुरित्यर्थः २६

स्वतोरूपवत्तेजः वायुनभसोः कारणभूतयोरन्वयात्स्पर्शशब्दवच्च एवमभसः पृथिव्याश्च परान्वयाधिक्याहुणाधिक्यम् २७ घोषः श-
ब्दः २८ विशेषः पृथ्वी पृथिव्याश्च परान्वयाधिक्यात्गुणाधिक्यम् २९ मनः शब्देनैव तदधिष्ठाता चंद्रोऽपि द्रष्टव्यः अन्ये च दश देवा वैका-
रिकाः सात्विका हंकारकार्याः तानाह दिशश्च वातश्च अर्कश्च प्रचेताश्च अश्विनो च एते पंच श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणानामधिष्ठातारः व-
ह्निश्च इंद्रश्च उपेन्द्रश्च मित्रश्च कश्च प्रजापतिः एते पंच वाक्पाणिपादपायूपस्थानामधिष्ठातारः ३० यतो ज्ञानशक्तिः बुद्धिः क्रियाशक्तिः प्रा-
णश्च तैजसा हंकारकार्यो अतो ज्ञानक्रियाविशेषरूपाणां इंद्रियाण्यपि तैजसा दभवन् नित्यर्थः तान्याह श्रोत्रमिति दोः पाणिः मेदुमुपस्थः

वायोरपि विकुर्वाणात्कालकर्मस्वभावतः उदपद्यत तेजो वै रूपवत्स्पर्शशब्दवत् २७ तेजसस्तु विकुर्वाणा
दासीदंभोरसात्मकम् रूपवत्स्पर्शवच्चामोघोषवच्च परान्वयात् २८ विशेषस्तु विकुर्वाणादंभसो गंधवा-
नभूत परान्वयाद्रसस्पर्शशब्दरूपगुणान्वितः २९ वैकारिकान्मनो जज्ञे देवा वै कारिका दश दिग्वाता र्कप्र-
चेतोऽश्विनवह्निर्द्रोपेन्द्रमित्रकाः ३० तैजसा तु विकुर्वाणादि इंद्रियाणि दशा भवन् ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिः
बुद्धिः प्राणस्तु तैजसो श्रोत्रत्वग्घ्राणहृग्जिह्वा वाग्दोर्मैद्रांघ्रिपायवः ३१ यदैतेऽसंगता भावा भूते इंद्रियमनो-
गुणाः यदायतननिर्माणेन शो कुर्ब्रह्मवित्तम ३२ तदा सहस्रान्योऽन्यं भगवच्छक्तिचोदिताः सदसत्त्वमु-
पादाय चोभयं ससृजुर्हृदः ३३ वर्षपूगसहस्रां तत दंडमुदकेशयम् कालकर्मस्वभावस्थो जीवो जीवमजीव
यत् ३४ स एव पुरुषस्तस्मादंडं निर्भिद्य निर्गतः सहस्रोर्विधिबाहूक्षः सहस्राननशीर्षवान् ३५ यस्येहा
वयवैर्लोकान् कल्पयंति मनीषिणः कल्यादिभिरधः सप्तसप्तोर्ध्वं जघनादिभिः ३६

क्रमस्त्वत्रनविवक्षितः ३१ ए

वकारणसृष्टिमुक्त्वा कार्यसृष्टिमाह यदा एते असंगताः अमीलिता आसन् अतएव यदा आयतनस्य शरीरस्य निर्माणेन शोकः ३२ त
दा सदसत्त्वं प्रधानगुणभावमुपादाय स्वीकृत्य उभयं समष्टि व्यष्ट्यात्मकं शरीरम् ३३ कालकर्मस्वभावानधिष्ठाय स्थितः जीवयतीति जी-
वः परमात्माऽजीवमचेतनम् अजीवयत् चेतयति स्म ३४ निर्भिद्य एथ कृत्वा स्थित इत्यर्थः ३५ तदवयवैर्लोक रचनामाह य-
स्येति कटिरिति ऊरुमूलयोः पश्चाद्भागः जघनं पुरोभागः अधः सप्तलोकान् अतलादीन् ऊर्ध्वं भूरादीन् सप्त ३६ ७ ७

वर्णानांततउत्पत्तिंदर्शयति पुरुषस्येति ब्रह्मब्राह्मणोमुरवमिति कार्यकारणयोरभेदविवक्षयोक्तम् बाहवइतिच क्षत्रंक्षत्रियः ३७ इदानीमु-
पासनार्थलोककल्पनाभेदान् दर्शयन् सप्तलोकपक्षमाह द्वाभ्याम् भूलोकः पातालमारभ्यपञ्चांकटिपर्यन्ताभ्याम् ३८ स्तनद्वयादिति उपास-
नार्थत्वादूर्ध्वोधोभाववैपरीत्येन दोषः यद्वास्तनत् शब्दं कुर्वद्यदोषद्वयंतस्मादित्यर्थः ब्रह्मलोकोवैकुण्ठारव्यः सनातनोनित्यः नतुसृज्यप्रपञ्चा-
तर्वर्तीत्यर्थः ३९ इदानींचतुर्दशलोकपक्षंदर्शयति तत्रजघनादिभिर्भूरादयः पूर्वोक्ताएवसप्त कल्यादिभिरधः सप्तलोकानाह तत्कल्यामि-
तिद्वाभ्याम् शृङ्गंहरिभक्तनिवासत्वात् ४० ४१ त्रिलोकपक्षमाह भूलोकः पातालादिसहितः ४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीय-

पुरुषस्यमुरवंब्रह्मक्षत्रमेतस्यबाहवः ऊर्वेर्वैश्योभगवतः पञ्चांशूद्रोऽभ्यजायत ३७ भूलोकः कल्पितः पञ्चां-
शुवल्लोकैः स्यनाभितः हृदास्वल्लोकउरसामहल्लोकोमहात्मनः ३८ ग्रीवायांजनलोकेश्वतपोलोकस्तनद्व-
यात् मूर्द्धभिः सत्यलोकस्तब्रह्मलोकः सनातनः ३९ तत्कल्यांचातलं क्लृप्तमूरुभ्यांवितलं विभोः जानु-
भ्यांस्तलं शृङ्गं जघाभ्यां तु तलातलम् ४० महातलं तु गुल्फाभ्यां प्रपदाभ्यां रसातलम् पातालं पादतलं तद-
तिलोकमयः पुमान् ४१ भूलोकः कल्पितः पञ्चांशुवल्लोकैः स्यनाभितः स्वलोकः कल्पितो मूर्धा इति वालोक
कल्पना ४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५ ब्रह्मोवाच वाचां व-
न्हेमुरवंक्षेत्रं छंदसांसप्तधातवः हव्यकव्यामृतान्नानां जिह्वासर्वरसस्यच १ सर्वासूनांचवायोश्चतन्ना-
सेपरमायने अश्विनोरोषधीनांचघ्राणोमोदप्रमोदयोः २

स्कंधेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५

षष्ठेविराड्भिः

तिश्चप्रोक्ताऽध्यात्मादिभेदतः हृदीकृतंचपूर्वोक्तंसर्वपुरुषसूक्ततः १ इदानींवैराजस्यविभूतिः सप्रपंचमनुवर्ण्यते वाचामस्मदादि-
वागिन्द्रियाणांतदधिष्ठातुर्वन्हेश्चतस्यमुरवंक्षेत्रमुत्पत्तिस्थानम् छंदसांगायत्र्यादीनांसप्तानांतस्यसप्तधातवः त्वगादयः क्षेत्रम् हव्यंदे-
वानामन्नंकव्यंपितृणाम् अमृतंतदुभयशेषोमनुष्याणाम् तेषामन्नानांसर्वरसस्यमधुरादेः षड्विधस्यचकारादस्मदादिरसनैन्द्रियस्य तद-
धिष्ठातुर्वरुणस्यचैतस्यजिह्वाक्षेत्रमुत्पत्तिस्थानम् एवंसर्वत्रानुक्तमुन्नेयम् १ सर्वासूनामस्मदादिप्राणानांतस्यनासेनासारंध्रेपरमा-
यनेउत्तमक्षेत्रे मोदप्रमोदयोश्चसामान्यविशेषगंधयोर्घ्राणः घ्राणैन्द्रियंपरमायनम् २

६

६

६

रूपाणां तेजसां रूपप्रकाशानां च चक्षुरिन्द्रियम् अक्षिणी नेत्रगोलके सर्वत्र षष्ठ्यन्तानां प्रथमांतं क्षेत्रं द्रष्टव्यम् कर्णौ श्रोत्राधिष्ठाने श्रोत्रमिन्द्रियम् तस्य गात्रं शरीरं वस्तूनां ये सारांशास्तेषां भाजनं स्थानम् ३ अस्य त्वक्स्पर्शस्य वायोश्चेत्यर्थः सर्वस्य मेधस्य यज्ञस्य उद्भिज्जजातीनां सर्ववृक्षाणाम् यैर्वक्ष्ये यज्ञः सम्यक्साधितः तेषामेव वा ४ केशामेधानां क्षेत्रम् पूर्वतथोक्तेः श्मश्रूणां विद्युताम् पादकरनखानि शिलालोहानामिति सादृश्याद् दूह्यम् क्षेमकर्मणां पालनकर्तृणाम् ५ विक्रमः पादन्यासो भूरादिलोकानामास्पदमाश्रयः भूरादिशब्दानामव्यय-

रूपाणां तेजसां चक्षुर्दिवः सूर्यस्य चाक्षिणी कर्णौ दिशां च तीर्थानां श्रोत्रमाकाशशब्दयोः तद्भावं वस्तुसाराणां सौभगस्य च भाजनम् ३ त्वगस्य स्पर्शवायोश्च सर्वमेधस्य चैव हि रोमाण्युद्भिज्जजातीनां यैर्वयज्ञस्तु संभृतः ४ केशश्मश्रू नखान्यस्य शिलालोहाश्च विद्युताम् बाह्वोलोकपालानां प्रायशः क्षेमकर्मणाम् ५ विक्रमो भूभुवः स्वश्च क्षेमस्य शरणस्य च सर्वकामवरस्यापि हरेश्चरण आस्पदम् ६ अपां वीर्यस्य सर्गस्य पर्जन्यस्य प्रजापतेः पुंसः शिश्रु उपस्थस्तु प्रजात्यानंदं निर्वर्तेः ७ पायुर्यमस्य मित्रस्य परिमोक्षस्य नारद हिंसायां निर्ऋतेर्मृत्योर्निरयस्य गुदः स्मृतः ८ पराभूते रधर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः नाड्यो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थि संहतिः ९ अव्यक्तरससिधूनां भूतानां निधनस्य च उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् १० धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमारणां भवस्य च विज्ञानस्य च सत्वस्य परस्यात्मा परायणम् ११

त्वात् षष्ठ्या लुक् क्षेमोलब्धरक्षणम् शरणं भयाद्रक्षणम् सर्वेषां कामानां वरस्य वरणस्यापि हरेरंघ्रि आस्पदम् ६ वीर्यस्य शक्रस्य शिश्रुः ७ धिष्ठानम् उपस्थस्त्विन्द्रियम् प्रजात्यानंदः संतानार्थः संभोगस्तेन या निर्वर्तिता तापहानिस्तस्याः ७ परिमोक्षस्य मलत्यागस्य पायुरिन्द्रियम् गुदः स्थानं निर्ऋतेरलक्ष्यः ८ तमसोऽज्ञानस्य पश्चिमः पृष्ठभागः गोत्राणां गिरीणामस्थि संहतिः ९ अव्यक्तं प्रधानम् रसः अन्नादिसारः सिंधवः समुद्रास्तेषाम् निधनस्य लयस्य उदरं पदं स्थानं विदितं ज्ञानमिति मनसः अस्मदादिलिङ्गशरीरस्य १० तुभ्यंतव कुमारणां सनकादीनाम् भवस्य श्रीरुद्रस्य आत्मा चित्तं परमायनम् ११

एवंतावत्परमेश्वराज्जातंविश्वंततो नभिन्नम् यथाकुंडलंरुवर्णान्नपृथक् सतुसर्वनियंतासर्वप्रकाशकोनित्यमुक्तइत्यर्थोदुक्तम् एतदेव पुरुषसूक्तार्थकथनेनदृश्यति तत्रसहस्रशीर्षेत्यर्द्धस्य ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीदित्यादेश्वक्त्रत्रयस्यार्थः पूर्वाध्यायएवदर्शितः पुरुषएवेदंसर्वमित्यस्यार्थदर्शयति अहंभवानितिसार्द्धं त्रिभिः तेअग्रजाइमेसनकादयः मरीच्यादयश्च १२ १३ जलंचस्थलंचनभश्चोकांसि येषांते नभोकसदितिसंधिरार्थः १४ सर्वपुरुषएवनततः पृथगित्यर्थः प्रपंचेनतस्यापरिच्छेदंवक्तुंसभूमिमित्यस्यार्थमाह तेनपुरुषेणविश्वमितिभूमिपदस्यार्थः वितस्ति मितिदशांगुलपदस्य अधीत्यतिशब्दस्य सचवितस्तिमधिकंव्याप्यतिष्ठतीति आधिक्यमात्रंविवक्षितम् नपरिमाणम् अनुपयोगादपरिच्छिन्नत्वाच्च १५ एतत्सदृशंतमाह असौप्राणः आदित्यः असौवा आदित्यः प्राणइति श्रुतेः स्वधिष्यंमंडलंप्रकाशयन् यथाबहिश्चप्रकाशयति एवंविराट्देहंप्रकाशयन् ब्रह्मांडमंतर्बहिश्चप्रकाशयति नित्यमुक्तत्वंदर्शयितुमुतामृतत्वस्येत्यस्यार्थः

अहंभवान्भवश्चैवतइमेमुनयोऽग्रजाः सुरासुरनरानागाः खगामृगसरीसृपाः १२ गंधर्वाप्सरसोयक्षारक्षो-
भूतगणोरगाः पशवः पितरः सिद्धाविद्याधाश्चारणाद्रुमाः १३ अन्येचविविधाजीवाजलस्थलनभोकसः ग्रहर्क्षके-
तवस्तारास्तडितस्तनयित्ववः १४ सर्वपुरुषएवेदंभूतंभव्यंभवच्चयत् तेनेदमावृतंविश्वंवितस्तिमधितिष्ठति १५
स्वधिष्यंप्रतपन्प्राणोबहिश्चप्रतपत्यसौ एवंविराजंप्रतपंस्तपत्यंतर्बहिःपुमान् सोऽमृतस्याभयस्येशोमर्त्यम-
न्यदत्यगात् १६ महिमेवततोब्रह्मन्पुरुषस्यदुरत्ययः पादेषुसर्वे भूतानिपुंसः स्थितिपदोविदुः १७

माह सदिति अभयस्येतिमंत्रगतामृतपदव्याख्या अन्नेनेतिपदंविभक्त्यव्यत्ययेनव्याचष्टे मर्त्यमरणधर्मकमन्नंकर्मफलंयस्मादत्यागात्
अतिक्रान्तवान् अतो नकेवलंसर्वात्मकः किंतु अमृतत्वस्यनिजानंदस्यापीश्वरइत्यर्थः १६ प्रपंचात्मकस्यकुतो नित्यमुक्तत्वमित्याशं-
क्यतत्परिहारायएतावानस्येत्यस्यार्थमाह महिमेति प्रपंचात्मकस्याप्यमृतेशत्वमित्येषमहिमादुरत्ययः अपारः प्रपंचानभिभूतत्वादि-
तिभावः मंत्रेणचएतावानस्यमहिमाविभूतिः सतुज्यायान् महत्तरइतिवदताऽयमेवार्थोक्तः तदेवमीश्वरोनित्यमुक्तइत्युक्तम् त-
दाश्रितानांभूतानांबंधमोक्षोव्यवस्थयेतिदर्शयन् पादोऽस्यविश्वाभूतानीत्यस्यार्थमाह पादेष्विति तिष्ठंत्यत्रेतिस्थितयोभूरादिलो-
काः तेपादाइवपादाः अंशायस्यसस्थितिपात् तस्यपादेष्वंशभूतेषुलोकेषुसर्वान्जीवान्विदुः मंत्रेतुपादोऽस्यविश्वाभूतानीतिसा-
मानाधिकरण्यमधिष्ठानाधिष्ठेयाभेदविवक्षयापादइत्येकवचनंचसामान्याभिप्रायेणोतिव्याख्यातंभवति १७

भूतेषु फलवैचित्र्यं दर्शयन् त्रिपादस्यामृतं दिवीत्यस्यार्थमाह अस्येश्वरस्य संबंधि त्रिपादमृतं नित्यस्वरं दिवि ऊर्ध्वलोकेषु न त्रिलोक्या-
मित्यर्थः तदेव त्रिपाच्छब्दोक्तं त्रैवित्यं दर्शयन्नाह त्रयाणां लोकानां मूर्धामहर्लोकः तस्य मूर्ध्ना नस्तदुपरितनलोकास्तेषु यथाक्रमममृतादिकम-
धायिनिहितम् तत्र त्रिलोक्यां नश्वरमेव स्वरवम् महर्लोकस्य क्रममुक्तिस्थानत्वेऽपि कल्पांते तत्रत्यानां स्थानत्यागान्नाविनाशिस्वरवम् जन-
लोके त्वमृतमविनाशिस्वरवम् यावज्जीवं स्वस्थानापरित्यागात् किंतु महर्लोकवासिनां कल्पांते त्रिलोकदाहोष्मपीडितानां तदा तत्र गमना-
दक्षेमदर्शनमस्ति तपोलोके तस्य भावात् क्षेममेव वक्ष्यति हि त्रिलोक्यां दह्यमानायां शक्त्या संकर्षणाग्निना यांत्यूष्माणामहर्लोकाज्जनं भू-
ग्वादयोऽर्दिता इति सत्यलोके त्वभयं मोक्षः तत्प्रत्यासत्तेः एतदेव वैचित्र्यमधिकारिभेदेनोपपादयन् त्रिपादूर्ध्व इत्यस्यार्थमाह न प्रजायंते-
पुत्रादिरूपेणेत्यप्रजाः नैष्ठिकब्रह्मचारिवानप्रस्थयत यस्तेषामाश्रमास्त्रिलोक्याः बहिः रासनं गृहमेधस्त्वंतः यस्मादब्रह्मदत्तः ब्रह्मचर्यव्रत-

अमृतं क्षेममभयं त्रिमूर्धाधायि मूर्ध्ना पादास्त्रयो बहिःश्वासन्नप्रजानां य आश्रमाः अंतस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृ-
हमेधोऽब्रह्मदत्तः १८ सृतीविचक्रमे विष्वङ् साशनानशने उभे यदविद्या च विद्या च पुरुषस्तूभयाश्रयः १९ य-
स्मादंडं विराट् जज्ञे भूतं द्रियगुणात्मकः तद्रव्यमत्यगादिश्वंगोभिः सूर्य इवातपन् २० यदाऽस्य नाभ्यां नलिनाद-
हमासं महात्मनः नाविदं यज्ञसंभारान् पुरुषावयवाहते २१

रहितः १८ अयंचाधिकारभेद एकस्यैवाभेदेन न त्वत्यंतमिन्नविष-

य इति दर्शयंस्ततो विष्वङ् इत्यस्यार्थमाह विविधं स्रष्टु अंचतीति विष्वङ् पुरुषः क्षेत्रज्ञः सृतीमार्गो दक्षिणोत्तरो विचक्रमे चलति स्म कथं भूते सृती-
साशनानशने भोगापवर्गप्राप्तिसाधनभूते अत्र हेतुत्वेन पुनर्विशेषणम् यद्यतः अविद्याकर्मरूपा एका विद्या च तत्साधनोपासना रूपाऽन्या १९
तदेवं विराटंतर्वर्तिनां फलवैचित्र्यमुक्त्वा तत्कारणेश्वरस्य तद्देलक्षण्यं दर्शयितुं तस्माद्विराट् जायतेत्यस्यार्थमाह यस्मादंडं जज्ञे तत्र च भूतं द्रिय-
गुणात्मको विराट् च जज्ञे स ईश्वरः तत् विश्वं विराट् देहम् द्रव्यमंडं च अतिकांतवान् सूर्य इवेति पूर्वोक्त एव दृष्टांतः २० नन्वेवं पुरुष एव चे-
त्सर्वं तर्हि यज्ञस्य तत्साधनानां चाप्यगभावात् यज्ञैः पुरुषाराधनं न सित्येदित्याशंक्य तत्परिहाराय यत्पुरुषेण हविषेत्यादि मंत्रार्थसंगृह्य दर्श-
यति यदेत्यादिना अस्येति विराटंतर्यामिणः तस्यैव प्रकृतत्वात् नाभौ भवं नाभ्यंतस्मात् यज्ञसंभारान् साधनानि नापश्यम् २१

तदातेषुसंभारेषुसाध्येषुसत्सुपुरुषावयवैरेतेसंभाराः संभृतादितिचतुर्थेनान्वयः वनस्पतयोयूपाः देवयजनंयज्ञभूमिः इदंचेतिवचनाद्यज्ञार्हे
स्थानेउपविष्टः कथयतीतिगम्यते बहुगुणान्वितोवसंतादिकालः २२ वस्तूनिपात्रादीनि औषधयोबीद्यादयः स्नेहायतादयः रसामधुराद
यः सुवर्णादीनिलोहानिमृदश्च चातुर्होत्रंहोत्रादिकंकर्म २३ नामधेयानिज्योतिषोमादीनि ऋगादीनामुक्तत्वान्मंत्रादितिस्वाहाकारादयः
देवतानामनुक्रमउद्देशः कल्योबोधायनादिकर्मपद्धतिग्रंथः अनेनाहंयस्यइतिसंकल्पः तंत्रमनुष्ठानप्रकारः २४ गतयोविष्णुक्रमाद्याः मतयो
देवताध्यानानि कृतस्यभगवतिसमर्पणम् २५ संभृताः संपादिताः संभारायेनसोऽहंतेनैवयज्ञेनैव अनेनयज्ञेनयज्ञमयजंतेतिमंत्रार्थः सूचि
तः २६ तेनदेवाअयजंतेत्यस्यार्थसंप्रपंचंदर्शयति ततइतिहाभ्याम् व्यक्तमिंद्रादिरूपेणअव्यक्तंस्वतः अनेनपुरुषंजातमग्रतइत्यस्यार्थोद-

तेषुयज्ञस्यपशवः सवनस्पतयः कुशाः इदंचदेवयजनंकालश्चोरुगुणान्वितः २२ वस्तून्योषधयः स्नेहारसलो
हमृदोजलम् ऋचोयजूषिसामानिचातुर्होत्रंचसत्तम २३ नामधेयानिमंत्राश्चदक्षिणाश्चव्रतानिच
देवताऽनुक्रमः कल्पः संकल्पस्तंत्रमेवच २४ गतयोमतयश्चैवप्रायश्चित्तंसमर्पणम् पुरुषावयवैरेतेसंभा
राः संभृतामया २५ इतिसंभृतसंभारः पुरुषावयवैरहम् तमेवपुरुषयज्ञंतेनैवायजमीश्वरम् २६ तत-
स्तेभ्रातरइमेप्रजानांपतयोनिव अयजनव्यक्तमव्यक्तंपुरुषंसमाहिताः २७ ततश्चमनवः कालेर्दजिरेऋ
षयोऽपरे पितरोविबुधादेत्यामनुष्याः ऋतुभिर्विभुम् २८ नारायणोभगवतितदिदंविश्वमाहितम् गृहीत
मायोरुगुणः सर्गादौवगुणः स्वतः २९ सृजामितोन्नियुक्तोऽहंहरोहरतितद्दशः विश्वंपुरुषरूपेणपरिपाति
त्रिशक्तिधृक् ३० इतितेऽभिहिततातयथेदमनुष्टुप् नान्यद्भगवतः किंचिद्भाव्यंसदसदात्मकम् ३१

र्शितः २७ कालेस्वस्वावरे २८ यदधिष्ठानमित्येतत्प्रश्नोत्तरार्थमुपसंहरति नारायणइति आहितमधिष्ठितम् भगवत्त्वेहेतुः यः स्वतोऽगुणः
सर्गादौगृहीतामाययाउरवोगुणाः येनतस्मिन् २९ यत्परस्त्वमित्येतत्प्रश्नोत्तरंयदुक्तंस एषभगवान्सर्वेषांममचेश्वरइतितदुपसंहरति सृ
जामीति पालनंतुस्वयमेवकरोतीत्याह विश्वमितिपुरुषरूपेणविष्णुरूपेण त्रिशक्तिर्मायातांधरतीतितथासः ३० यच्चेदंविश्वंयदात्मक-
श्चत्वमित्येवमादिसर्वप्रश्नानांसामान्योत्तरंयदुक्तंवासुदेवात्परोब्रह्मन्नचाऽन्योर्थोऽस्ति तत्त्वतइति पुरुषएवेदंसर्वमितिश्रुत्याचयहृदीकृतं
तदुपसंहरति इतीति कार्यकारणात्मकंभाव्यंसृज्यंभगवतः सकाशादन्यत् एयकूनभवतीत्यभिहितम् ३१

यदुक्तं एतावत्त्वं यतो हि मेतमविज्ञाय मामीश्वरं प्रब्रवीषीति तदुपपाद्योपसंहरति नभारतीति यत्तु यस्मान्मेमया औत्कण्ठ्यं भक्त्युद्रेकः तद्युक्तेन ह-
 दाहरिर्धृतः ध्यातः अंगहेनारद अतः मेवाङ्गमनइन्द्रियाणां वृत्तयः सत्यार्थाः ननु मत्प्रभावेनेत्यर्थः ३२ अत्र स्वानुभवमेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां
 प्रमाणयति द्वाभ्याम् सोऽहं समाप्तायादिभिः सर्वोत्कृष्टोऽपियोगमाश्रित्यापियत आत्मनो मम संभवो जन्मतमेव न ज्ञातवान् कुतोऽन्यस्य वा
 त्ता एतच्च तृतीयस्कंधे पद्योद्भवे वक्ष्यते ३३ तदा समीयुषां शरणागतानां संसारनिवर्तकम् मंगलावहं स्रसे व्यंचतस्य चरणं नतोऽस्मि ततोऽ-
 चिंत्य महिमत्वेन ज्ञातवानस्मीति कैमुत्यन्यायेनाह योहीति स्वमायाविस्तारं स्वयमपि पर्यगात् परिशब्दो निषेधे एतावानिति न ज्ञातवा-
 नित्यर्थः अपरे कुतो जानीयुः तस्य चरणं नतोऽस्मीति पूर्वेषां संबंधः ननु सर्वज्ञः कथं न जानाति अतो भावादिति दृष्टान्तेनाह यथा स्वस्यांतं न भो-

नभारतीमैः गमृषोपलक्ष्यते नैवेक्षचिन्मेमनसो मृषागतिः न मे हृषीकाणि पतंत्य सत्पथे यन्मे हृदौ त्कं व्यवता धृतो
 हरिः ३२ सोऽहं समाप्ताय मयस्तपो मयः प्रजापतीनामभिवंदितः पतिः आस्थाय योगं निपुणं समाहितस्तं ना-
 ध्यगच्छं यत आत्मसंभवः ३३ नतोऽस्म्यहं तच्चरणं समीयुषां भवच्छिदं स्वस्त्ययनं स्रमं गलम् यो ह्यात्ममाया
 विभवं स्मपर्यगाद्यथानभः स्वातमथापरे कुतः ३४ नाहं न यूयं यदृतां गतिं विदुर्न वामदेवः किमु तापरे सराः त-
 न्मायया मोहितबुद्धयस्त्विदं विनिर्मितं चात्मसमं विचक्ष्महे ३५ यस्यावतारकर्मणि गायंति ह्यस्मदादयः न
 यं विदंति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ३६ स एष आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे सृजत्यजः आत्मात्मन्यात्मनात्मानं-
 संयच्छति च पाति च ३७

नाप्रोति तद्वत् न हि स्वपुष्पादर्शनं सार्वज्ञं विहंतीति भावः तथा च वक्ष्यति घुपतय एव तेन ययुरंतमनंततया त्वम-
 पियदंतरांडनिचयाननुसावरणा इत्यादि श्रुतिश्च यो अस्याध्यक्षः परमेव्योमन्सो अंगवेदयनिवानवेदेति ३४ एतत्प्रपंचयति नाहमिति
 द्वाभ्याम् वामदेवोरुद्रः यस्य क्रतां गतिं परमार्थस्वरूपम् किंतु इदं प्रपंचरूपं तस्य मायया विनिर्मितं विचक्ष्महे विद्यः तदप्यात्मसमं स्व-
 ज्ञानानुरूपमेव न तु कृत्स्नम् मोहितबुद्धय इत्ययंतदज्ञाने प्रपंचज्ञाने च हेतुः ३५ ननु सर्वैः पितं वर्णयंतो दृश्यंते तत्राह यस्येति ३६ अवतारकर्म-
 णि संक्षेपतो दर्शयति स एष आद्यो भगवान्यः पुरुषावतारः सन् सृष्ट्यादिकरोति आत्मात्मन्यात्मनात्मानमिति कर्ता अधिकरणं साधनं कर्म-
 च स्वयमेवेत्यर्थः पुरुषावतारः सृष्ट्यादीनि च कर्माणीति संक्षेपोक्तिः ३७

नयंविदंतितत्वेनेत्युक्तं किंतत्तत्त्वमित्यपेक्षायामाह ज्ञानंकेवलंसत्यंतत्वम् घटाद्याकारवृत्तिज्ञानव्यवच्छेदार्थविशेषणानि विशद्दंविषयाकारभू-
न्यम् यतःप्रत्यक्सर्वोत्तरम् अतएवसम्यक्संदेहादिरहितम् अवस्थितंस्थिरम् यतोनिर्गुणम् गुणकार्यहिगुणव्यतिकराच्चंचलंभवति य-
द्यपिहृत्तिज्ञानमपिस्वरूपज्ञानमेवेतिनचांचल्यादिदोषयुक्तंतथाऽप्यंतःकरणवृत्तिदोषैस्तथातथाभवतीतिव्यवच्छिद्यते एभिरेवविशेष-
णैःसत्यत्वमपिसमर्थितम् किंच यद्विकारवत् तदसत्यंदृष्टम् नचास्यजन्मादयः षड्विकाराःसंतीत्याह अनाद्यंतंजन्मनाशरहितम् अत-
एवजन्मानंतरास्तित्वलक्षणोऽपिविकारोनास्ति वृद्धिविपरिणामापक्षयाश्चनसंति यतःपूर्णम् सर्वत्रहेतुः नित्यमद्वयंनित्यंसर्वदाद्वैतप्रती-
तिसमयेऽपिपरमार्थतोद्वयमिति ३८ अत्रविद्वदनुभवंप्रमाणयति हेऋषेनारद प्रशांतात्मैन्द्रियाशयाः प्रसन्नदेहेंद्रियमनसोयदाभवन्ति त-
दाविदंति अन्यदातदज्ञानेकारणमाह यदातदेवप्रकाशमानमेव असतांतर्कैः विधुतंस्यात्तदातिरोधीयेतेति ३९ कल्पेकल्पेआत्मानं-

विशद्दंकेवलंज्ञानंप्रत्यक्सम्यगवस्थितम् सत्यंपूर्णमनाद्यंतंनिर्गुणंनित्यमद्वयम् ३८ ऋषेविदंतिमुनयः
प्रशांतात्मैन्द्रियाशयाः यदातदेवासत्तर्कैस्तिरोधीयेतविधुतम् ३९ आद्योऽवतारःपुरुषःपरस्यकालःस्व-
भावःसदसन्मनश्च द्रव्यंविकारोगुणइन्द्रियाणिविराट्स्वराट्स्थारुचरिणुभूम्नः ४० अहंभवोयज्ञइमे
प्रजेशादक्षादयोयेभवदादयश्च स्वर्लोकपालाःरवगलोकपालानृलोकपालास्तललोकपालाः ४१

केतेसृज्यमानावतारास्तानवतारान्विस्तरेणाह आद्यइत्यादियावत्समाप्ति परस्यभूम्नःपुरुषःप्रकृतिप्रवर्तकः यस्यसहस्रशीर्षेत्युक्तोली-
लाविग्रहःसआद्योऽवतारः वक्ष्यतिहि भूतैर्यदापंचभिरात्मसृष्टैःपुरंविराजंविरचय्यतस्मिन् स्वांशेनविष्टःपुरुषाभिधानमवापनाराय-
णआदिदेवःयथोक्तम् विष्णोस्तृतीणिरूपाणिपुरुषारव्यान्यथोचिदुःप्रथममहतःस्रष्टृद्वितीयंत्वंडसंस्थितम् तृतीयंसर्वभूतस्थंतानि-
ज्ञात्वाविमुच्यतइति यद्यपिसर्वेषामविशेषेणावतारत्वमुच्यते तथाऽपिकालश्चस्वभावश्चसदसदितिकार्यकारणात्मिकाप्रकृतिश्चएताः
शक्तयःमनआदीनिकार्याणि ब्रह्मादयोगुणावताराः दक्षादयोविभूतयइतिविवेक्तव्यम् मनःमहत्तत्त्वम् द्रव्यमहाभूतानिक्रमोऽनवि-
वक्षितः विकारोअहंकारःगुणःसत्वादिःविराट्समष्टिशरीरम् स्वराट्दैवराजःस्थारुस्थावरम् चरिणुजंगमंचव्यष्टिशरीरम् ४० अहं
ब्रह्मा भवोरुद्रःयज्ञोविष्णुःदक्षादयोयज्ञमेप्रजेशाःतललोकपालाःपातालाधिपतयः ४१

गंधर्वादीनामीशाः यक्षादीनांनाथाः रक्षोरगेतिसंधिरार्षः ऋषीणांपितॄणांचश्रेष्ठाः प्रेतादीनामधीशाः ४२ किंबहुनायत्किंचिद्भगवदादितत्सर्वं प
रमेवतत्त्वमित्यन्वयः भगवत्पेश्वर्ययुक्तम् महस्वतेजोयुक्तम् ओजःसहस्री इन्द्रियमनःशक्तीतद्युक्तम् बलंदास्यम् श्रीःशोभा कीरक-
र्मजुगुप्सा विभूतिःसंपत्तिः आत्माबुद्धिः तद्युक्तम् अर्णोवर्णः अद्भुतार्णमाश्चर्यवर्णमित्यर्थः स्वरूपमेवस्वरूपम् स्वरूपवत् अस्वरूपं-
चयत् तत्सर्वंपरंतत्त्वंतद्विभूतिरित्यर्थः ४३ शब्दसत्त्वावतारान्वक्तुमाह प्राधान्यतइति असत्कथाश्चवर्णैर्येकर्णयोः कषायाः मलाः
तान्शोषयतीतितथातान् सूपेशान् संदरान् सकारलोपश्चार्षः हेऋषे तेतुभ्यमनुक्रमिष्येतदनुक्रमणामृतं तयापीयतामित्यर्थः यद्वा
पीयतामिति शत्रंतम् आपिबतांकर्णकषायशोषानित्यर्थः ४४ इति द्वितीयस्कंधेटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमैश्वर्यगव-

गंधर्वविद्याधरचारणेशायेयक्षरक्षोरगनागनाथाः येवाऋषीणामृषभाः पितॄणांदैत्येन्द्रसिद्धेश्वरदानवेन्द्राः अ
न्येचयेप्रेतपिशाचभूतकूष्मांडयादोमृगपक्ष्यधीशाः ४२ यत्किंचलोकेभगवन्महस्वदोजःसहस्वद्वलव-
त्क्षमावत् श्रीन्हीविभूत्यात्मवदद्भुतार्णोतत्त्वंपररूपवदस्वरूपम् ४३ प्राधान्यतोयान्नुषआमनंतिलीला
वतारान्पुरुषस्यभूम्नः आपीयतांकर्णकषायशोषाननुक्रमिष्येतदमानुसूपेशान् ४४ इति श्रीभा
गवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ ब्रह्मोवाच यत्रौघतःक्षितितलोद्भरणायविभ्रत-
कौण्डांतनुंसकलयज्ञमयीमनंतः अंतर्महाणुविउपागतमादिदैत्यंतदंष्ट्रयाःद्रिमिववज्रधरोददार १ जातोरुचै
रजनयत्स्रयमान्स्रयज्ञआकूतिसूनुर्मरानयदक्षिणायाम् लोकत्रयस्यमहतीमहरद्यदातिस्वायंभुवेनमनुना-
हरिरित्यनुक्तः २ जज्ञेचकर्मगृहेहृजदेवहूत्यांस्त्रीभिःसमेनवभिरात्मगतिंस्वमात्रे ऊचेययात्मशमलगुणसंगं
कमस्मिन्विधूयकपिलस्यगतिंपपेदे ३ लीलाःवताराब्रह्मणोदिताः नारदायतुतत्कर्मप्रयोजनगुणैःसह १ यत्रयदाक्षितितलोद्भरणा

र्थवाराहीतनुंविभ्रत्सन्नुद्यतोऽनंतः तदातंस्रप्रसिद्धं हिरण्याक्षंदंष्ट्रयाददार १ यज्ञावतारमाह रुचैःप्रजापतेःसकाशात्तद्भार्यायाः आकूतेःसूनुःस्रतः
स्रयज्ञोनामजातःसचस्वभार्यायांदक्षिणायांस्रयमान्देवान् अजनयत् सएवइंद्रःसन् यदा आर्तिमहरत् तदापूर्वस्रयज्ञइत्युक्तोऽपिअनुपश्चा
त् मनुनामातामहेनहरिरित्युक्तःअनेनदेवोत्पादनंलोकत्रयार्तिहरणंचतस्यकर्मदर्शितम् एवंसर्वत्रावतारस्तत्कर्मचज्ञेयम् २ कपिलावतारमा
ह कर्मस्यप्रजापतेर्गृहेचतद्भार्यायांदेवहूत्यांजज्ञेनवभिःस्त्रीभिर्मगिनीभिःसहसचस्वमात्रे आत्मगतिंब्रह्मविद्यामुक्तवान् ययात्मगत्या-
साश्चात्मानःशमलंमलिनीकरणंगुणसंगरूपंपंकमस्मिन्नेवजन्मनिविधूयकपिलस्यगतिंमुक्तिंप्राप्तवती ३ ६ ६

दत्तात्रेयावतारमाह मयाऽहमेवतुष्यंदत्तइतियद्यतआह ततःसनाम्नादत्तोजातःस्वभक्तेभ्योयोगैश्वर्यदानंतच्चरितंदर्शयति यस्यपादपं-
 कजयोःपरागःतेनपवित्रादेहायेषांतेउभयौमैहिकीमामुष्मिकींच मुक्तिमुक्तिरूपांवा ४ कुमारवतारमाह मेमयाआदौयत्तपस्तप्तंतस्मा-
 त्स्वतपसःमत्तपसोहेतोःसहरिःचतुःसनोभूत् सनकुमारःसनकःसनंदनःसनातनइतिचत्वारःसनशब्दानाम्नियस्यसःकथंभूतात्स्वतप-
 सःसनातनात् अरवंडितात् यद्वा स्वतपसःसनात् दानात् समर्पणादित्यर्थः षण्णुदाने सचपूर्वकल्पस्यसंप्लवेप्रलयेविनष्टमुच्छिन्नसंप्रदाय
 मात्मतत्त्वम् इहअस्मिन्कल्पेसम्यक्जगादुक्तवान् सम्यक्त्वंदर्शयति यद्गदितमात्रमेवमुनयःआत्मन् आत्मनिमनसिअचक्षत साक्षा
 दपश्यन् ५ नरनारायणावतारमाह धर्मस्यपल्यांदक्षदुहितरिमूर्तिसंज्ञायांनारायणोनरइतिमूर्तिद्वयेनजातःकथंभूतःस्वःअसाधारणःतपः-
 प्रभावोयस्य तदेवाह अनंगस्यएतनादेव्योःप्सरसःभगवतःसकाशात् आत्मनःस्वप्रतिरूपाःउर्वश्याद्याःस्त्रीर्दृष्ट्वातस्यनियमावलोकंप्रवत-

अत्रैरपत्यमभिकांक्षतआहतुष्टोदत्तोमयाऽहमितियद्भगवान्सदत्तः यत्पादपंकजपरागपवित्रदेहायोगार्द्धिमापु
 रुषमयीयदुहेहयाद्याः ४ तप्तंतपोविविधलोकसिसृक्षयामेआदौसनात्स्वतपसःसचतुःसनोऽभूत् प्राक्कल्पसं-
 प्लवविनष्टमहात्मतत्त्वसम्यग्जगादमुनयोयदचक्षतात्मन् ५ धर्मस्यदक्षदुहितर्यजनिष्टमूर्त्यांनारायणोनरइतिस्व
 तपःप्रभावः दृष्ट्वाऽत्मनोभगवतो नियमावलोकंपदेव्यस्त्वनंगएतनाघटितुंनशेकुः ६ कामंदहंतिकृतिनोननुरोषद-
 ष्यारोषंदहंतमुततेनदहंत्यसह्यम् सोऽयंयदंतरमलंनिविशन्विभेतिकामःकथंनुपुनरस्यमनःश्रयेत ७ विन्दः
 सपत्न्युदितपत्रिभिरंतिराज्ञोबालोऽपिसन्नुपगतस्तपसेवनानि तस्माअदात्तुवगतिंगृणतेप्रसन्नोदिव्याःस्तवंति
 मुनयोयदुपर्यधस्तात् ८ भंगंघटितुंसाधयितुंनशेकुः यद्वा आत्मनःस्वस्ययोनियमःतपोनाशनरूपःतस्यावलोकंपंतवदृष्ट्वाभग

वतस्तंघटयितुंनशेकुरिति एतच्चारव्यानमेकादशेभविष्यति ६ यत्रकामविजयीक्रोधोऽपिबिभेति तत्रकामोनप्रभवतीति किंवक्तव्यमित्याह
 काममिति कृतिनः श्रीरुद्रप्रमुखाःरोषयुक्त्यादृष्ट्वाकामंदहंति रोषंत्वात्मानंदहंतमपितेनदहंति क्रोधेनाभिभूयंतइत्यर्थः नुअहोसोऽयंरोषो-
 यदंतरंयन्मध्यंप्रविशन्नलंविभेति यस्यांतःमनःकथंभूतम् अमलंनिर्मलंप्रविशन्निति ७ चरित्रेणैवकमप्यवतारंसूचयति मातुःसपत्न्याः
 उदितानिउक्तानिवाक्यान्त्येवपतत्रिणोबाणाःतैर्विद्धोध्रुवःराज्ञउत्तानपदोऽतिसमीपेतपसेतपस्तप्तुम् ध्रुवगतिंध्रुवपदम् यत्तयामुपरिस्थिता-
 मधस्तात्स्थिताःदिविभवादिव्याःसप्तर्षयःस्तवंति यद्वा उपरिभृग्वादयःअधस्तात्सप्तर्षयइति ८ ९ १० ११

एष्ववतारमाह यद्यदाकृषिभिरर्थितः तदावेनंवात्वाअन्वर्थेतत्पुत्रइतिपदं नामलेभे पुन्नाम्नोनरकाद्यस्मात्पितरंवायतेकृतः तस्मात्पुत्रइति-
 प्रोक्तः स्वयमेवस्वयंभुवेतिहिपुत्रपदव्युत्पत्तिः कथंभूतंदिजानांशापवाक्यमेववज्जंतेनविपुष्टंदग्धंपौरुषंभगंमैश्वर्यंचयस्यतम् चरित्रांत
 रमाह येनचजगतिजगदर्थेवसूनि अन्नादिद्रव्याणिदुग्धा ९ कृषभावतारमाह असौहरिर्नाभेराग्नीध्रपुत्रात्सुदेव्याःसूनुरास नाभे-
 र्भार्यायामेरुदेव्याएवसुदेवीत्यपिसंज्ञाजडवद्योगेननित्यसमाधिनाचर्याम् यदितियाम् तत्रहेतुः समदृक् तत्रापिहेतुः स्वस्थः स्वस्वरूपे-
 स्थितः यतःप्रशान्तोद्वयः तत्कृतः यतःपरितोमुक्तसंगः १० हयग्रीवावतारमाह सत्रइति अथोदित्यर्थोतरे सएवसाक्षाद्भगवान्ममब्रह्मणःसत्रे
 यज्ञेहयशीर्षाआस तपनीयंरुवर्णंतद्दृष्टोयस्य छंदोमयः वेदमयः तद्दिधेयायेमरवाः तन्मयः अमृतमयइतिवापाठः मरैवैर्यजनीयाअरिव
 लादेवतास्तदात्माचअस्यश्वसतः श्वासंमुचतो नस्तः नासापुटान् उशतीः उशत्यः कमनीयावेदलक्षणावाचोबभूवुः ११ मत्स्यावतारमाह म

यद्देनमुत्पथगतंदिजवाक्यवज्जविपुष्टंपौरुषंभगंनिरयेपतंतम् वात्वाऽर्थितोजगतिपुत्रपदंचलेभेदुग्धावसूनिवस्तु-
 धासकलानियेन ९ नाभेरसावृषभआससुदेविसूनुर्येर्विचचारसमदृक्जडयोगचर्याम् यत्पारमहंस्यमृषयःपद-
 मामनंतिस्वस्थःप्रशान्तकरणःपरिमुक्तसंगः १० सत्रेममासभगवान्हयशीरषाऽथोसाक्षात्सयज्ञपुरुषस्तपनीयवर्णः
 छंदोमयोमरवमयोऽरिवलदेवतात्मावाचोबभूवुरुशतीःश्वसतोऽस्यनस्तः ११ मत्स्योयुगांतसमयेमनुनोपलब्धःक्षोणी
 मयोनिखिलजीवनिकायकेतः विस्रंसितानुरुभयेसलिलेपुरवान्मेआदायतत्रविजहारहवेदमार्गान् १२ क्षीरोदधाव
 मरदानवयूथपानामुन्मथताममृतलब्धयआदिदेवः पृष्ठेनकच्छपवपुर्विदधारगोत्रंनिद्राक्षणाद्रिपरिवर्तकषाणकंडूः
 १३ त्रैविष्टंपौरुभयहासनृसिंहरूपंकृत्वाभ्रमद्भुकुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् दैत्येन्द्रमाशङ्गदयाऽभिपतंतमारादूरोनिपात्यवि
 ददारनरेवैःस्फुरंतम् १४ त्स्योभाविनावैवस्वतेनमनुनादृष्टः क्षोणीमयः पृथ्वीप्रधानः तदाश्रयइत्यर्थः अतएवनिखिलजीवनिकाया-

नामाश्रयः मेपुरवादिस्त्रंसितान् गलितान् वेदस्यमार्गान् वेदानादायतत्रयुगांतसलिलेविजहारहर्षेण १२ कूर्मावतारमाह क्षीरोदधौकच्छपव-
 पुःसन् गोत्रंमथनार्थंमंदरगिरिंपृष्ठेनधृतवान् कदाअमृतलब्धयेक्षीराधिमुन्मथतांसताम् निद्रायाःक्षणःअवसरः उत्सवोवायस्यसः निद्रावसरः-
 कुतस्तत्राह अद्रेःपरिवर्तः परिभ्रमएवकषाणः कषणंधर्षणंरुवप्रदोयस्यांसाकंडूर्यस्यसः यद्वा अद्रिपरिवर्तएवकषा कषणंतेन अणिति अप-
 यातीति कषाणाकंडूर्यस्य १३ श्रीनृसिंहावतारमाह त्रैविष्टपादेवाः तेषामुरुभयंहंतीतितथासभगवान् कथंभूतम् भ्रमंत्योभुकुट्योदंष्ट्राश्वय-
 स्मिन्नतत करालंवक्त्रंयस्मिन्नतत दैत्येन्द्रंस्फुरंतमारात्समीपएवगदयाउपलक्षितमभिपतंतंनरेवैर्विददार १४

हरिसंज्ञकावतारमाह अंतरितियुगुलेनगजयूथस्यपतिः तीर्थरूपंश्रवोयशोयस्यसतीर्थश्रवाः हेतीर्थश्रवः श्रवणेनैवमंगलंनामधेयंयस्यसः १५
तद्वचनंश्रुत्वाशरणार्थिनंतंहस्तेशंङायांप्रगृह्य किंकृत्वा नक्रस्यग्राहस्यवदनंविनिपात्यविदार्यतस्मात्तद्वदनात् १६ वामनावतारमाह अ
दितेःसूतानांद्वादशादित्यानांमध्येअधियज्ञः यज्ञाधिष्ठाताविष्णुः अवरजः कनीयानपिगुणैर्ज्यायानूज्यैष्ठः गुणानेवाह यद्यतइमान्लो
कान्विचक्रमे पादन्यासैःक्रांतवान् अथप्रतिश्रुतानंतरमेव तत्रहेतुः बलेः क्ष्मांवामनरूपेणजगृहे नन्वीश्वरः स्वयंकिमिति त
थाचक्रेतत्राह याञ्जाविनाधर्ममार्गेवर्तमानोनचाल्यः ऐश्वर्यान्नभ्रंशनीयइति १७ ननुतर्हिआञ्जयाऽपिचालनमनुचितमेवेत्याशंक्यत
तोऽधिकंस्वसालोक्यादिदास्यामीत्याशयेनहृतवानित्याह नार्थइति यद्विबुधाधिपत्यमिदानींबलात् प्राप्तमग्रेदीयमानंचअयंबलेःपु-

अंतःसरस्युरुबलेनपदेगृहीतोग्राहेणयूथपतिरंबुजहस्तआर्तः आहेदमादिपुरुषारिवललोकनाथतीर्थश्र
वः श्रवणमंगलनामधेय १५ श्रुत्वाहरिस्तमरणार्थिनमप्रमेयश्वक्रायुधः पतगराजभुजाधिरूढः च
क्रेणनक्रवदनंविनिपात्यतस्माद्धस्तेप्रगृह्यभगवान्कृपयोज्जहार १६ ज्यायानूगुणैरवरजोऽप्यदितेःसू-
तानांलोकान्विचक्रमइमानूयदथाधियज्ञः क्ष्मांवामनेनजगृहेत्रिपदच्छलेनयाञ्जामृतेपथिचरन्प्रभु-
भिर्नचाल्यः १७ नार्थोबलेरयमुरुक्रमपादशौचमापः शिरवांधतवतोविबुधाधिपत्यम् येवैप्रतिश्रुतमृ-
तेनचिकीर्षदन्यदात्मानमंगशिरसाहरयेऽभिमेने १८ तुभ्यंचनारदभृशंभगवान्विद्वद्भावेनसाधुपरितु
ष्टुवाचयोगम् ज्ञानंचभागवतमात्मसतत्वदीपयद्वास्तुदेवशरणाविदुरंजसैव १९

रुषार्थेनभवति कुतइत्यतआ

ह आअपइतिच्छेदः उरुक्रमस्यपादशौचंचरणक्षालनरूपाअपः आसर्वतोऽधतवतः कशिरवांशिरवायांमूर्ध्नात्यर्थः किंच शक्रेणवा
रितःशप्तोऽपि अंगहेनारद यःप्रतिश्रुतंविनाअन्यतूनचिकीर्षत् कर्तुंनैच्छत् यश्चतृतीयपादपूरणार्थंहरयेआत्मानंदेहमपिअभि
मेनं अंगीकृतवान् एवंसदेहंत्रैलोक्यंश्रद्धयादत्तवतोविबुधाधिपत्यमर्थेनभवतीत्यर्थः १८ हंसावतारमाह तुभ्यमिति भृशं-
विद्वद्भावेनअत्युद्रिक्तयाभक्त्यापरितुष्टः सन्भक्तियोगंसाधुयथातथाउवाच ज्ञानंचेतिज्ञानसाधनम् किंतत् भागवतंनाम-
कथंभूतम् तत्वमेवसतत्वम् आत्मतत्वदीपकम् विद्वद्भावेनेतिविशेषणस्यफलमाह यदिति १९

तत्तन्मन्वंतरावतारमाह चक्रमिति स्वतेजः निजं प्रभावमेव चक्रं स दर्शनं विभर्ति चक्रवदप्रतिहतं प्रभावं विभर्तीत्यर्थः तदेवाह मनुवं-
 शपालकः सन् त्रयाणां लोकानां एष्टे उपरिस्थिते सत्यलोकेऽपि कमनीयां स्वकीर्तिं विस्तारयन् राजसूदं डं विधत्ते २० धन्वंतर्यवतारमाह
 लोके अवतीर्य धन्वंतरिः सन् पुरुजं महारोगिणां स्वनाम्ने वरुजः रोगान् हन्ति स्वयमेव कीर्तिरिति कीर्त्यति शयोक्तिः अमृतं मरणशू-
 न्यमायुर्यस्मात्सः अव अवसन्नं पूर्वदैत्यैः प्रतिबद्धं यज्ञे भागमवरुंधे लभते अवापरुद्धमिति पाठेऽप्ययमेवार्थः आयुर्विषयं वेदं चानुशा-
 स्ति प्रवर्तयति २१ परशुरामावतारमाह जगतः क्षयाय विधिना देवेनोपभृतं संवर्द्धितं मृत्यवे समर्पितमिति वा ब्राह्मणेभ्यो द्रुह्यतीति त-
 था अतः उद्दिशतः पन्थावेदमार्गीयेन अतएव नरकातिं लिप्सतीव एवं भूतभवनेः कंटकतुल्यं क्षत्रं असौ महात्मा हरिः उद्धतिं उत्पादयति

चक्रं च दिक्षु विहतं दशसु स्वतेजो मन्वंतरेषु मनुवंशधरो विभर्ति दुष्टेषु राजसूदं मन्वदधात्स्वकीर्तिं सत्ये त्रिष्ट-
 षु उशतीं प्रथयंश्चरिचैः २० धन्वंतरिश्च भगवान् स्वयमेव कीर्तिर्नाम्नानृणां पुरुजं वरुजं आश्रहन्ति यज्ञे च
 भागममृतायुरवावरुंध आयुश्च वेदमनुशास्त्य वतीर्य लोके २१ क्षत्रं क्षयाय विधिना देवेनोपभृतं महात्मा ब्रह्मधुर-
 द्दिशत पथं नरकातिं लिप्सु उद्धत्य साववनि कंटकमुग्रवीर्यस्त्रिः सप्तकृत्व उरुधारपरश्वधेन २२ अस्मत्प्रसा-
 दसु मुरवः कल्याकलेशा इक्ष्वाकुवंश अवतीर्य गुरोर्निदेशे तिष्ठन्वनं सदयितानुज आविवेश यस्मिन् विरुह्य
 दशकंधर आर्तिमाच्छत् २३ यस्मा अदादुदधिरूढमयांगवेपो मार्गं सपथरिपुरं हरवदिधक्षोः दूरे सुहृन्म-
 यितरोषसु शोणहृत्प्रातातप्यमानमकरो रगर्नकचक्रः २४

दीर्घतीक्ष्णधारेण परशुना २२ रामावतारमाह त्रिभिः अस्म-

दिति अस्माकं ब्रह्मादीनां प्रसादे सुमुरवः कल्याणरतादिरूपया सह कलामाया तस्यार्देशः गुरोर्दशरथस्याज्ञायां तिष्ठन् सीतालक्ष्मणा-
 भ्यां सहितो वनमाविवेश यस्मिन् विरोधं कृत्वा रावणो नाशं प्राप्तः २३ यस्मै रामाय उदधिर्मार्गं ददौ सपदि शीघ्रम् हरो यथा त्रिपुरं दिधक्षुः तद-
 द्रिपुरं लंकां दग्धुमिच्छोः षष्ठीचतुर्थ्यर्थे यद्वा पंचमीयम् दिधक्षोः रामात् यद्भयं प्राप्तं तेनांगे कं पोयस्येति कथं भूत उदधिः ऊढं प्राप्तं यद्भयं ते-
 न अंगेषु वेपः कं पोयस्य अवहेतुः दूरे वर्तमाना सुहृत् सीता तया निमित्तं भूतया मथितः क्षुभितो रोषः तेन सुशोणा अत्यरुणा दृष्टिस्तयाऽत्यं-
 तं तप्यमानं मकराणां पुरगाणां नकाणां च चक्रं यस्मिन् २४

किंच युद्धेरावणस्य वक्षस्थलस्पर्शेन रुग्णा भग्नये महेंद्रवाहस्य ऐरावतस्य दंताः तौ विडंबिताः स्वधवलिम्ना धवलीकृताः तत्तद्विस्फुपितैः प्रका-
 शिता इत्यर्थः या एवं भूताः ककुभो दिशः ताः जुषते सेवते पालयतीति तथा तस्य दारहर्तृरावणस्य अहोमत्समः कोऽन्योऽस्तीति महागर्वेण-
 ऊढं प्राप्तं हासमस्मभिः प्राणैः सह सद्यः शीघ्रं विनेष्यति अपनेष्यति कैः धनुषो विस्फूर्जितैः टंकारघोषैरेव कथं भूतस्य अधिसेन्ये स्वप-
 रसेन्यमध्ये उच्चरतः उत्कर्षेण विचरतः ककुब्जय रूढ हासमिति पाठे दंतैरुज्ज्वलितानां ककुभां जयेन योरूढ हासः संजातगर्वः तमपने-
 ष्यतीत्यर्थः २५ श्रीकृष्णावतारमाह भूमेरिति दशभिः सरैतराः असुरांशभूताराजानस्तेषां वरूथैः सैन्यैर्विमर्दितायाः भारेण पीडितायाः
 कलयारामेण सह जातः सन् कोऽसौ जातः सितकृष्णो केशो यस्य भगवतः स एव साक्षात् सितकृष्णकेशत्वं शोभेन्न तु वयः परिणामकृतम्
 अविकारित्वात् यत्तूक्तं विष्णुपुराणे उज्जहारात्मनः केशो सितकृष्णो महामुन इति यच्च भारते सचापिकेशो हरिरुच्चजहेशकृमेकम-

वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतैर्विडंबितककुब्जुषऊढहासम् सद्योऽस्मभिः सह विनेष्यति दारहर्तुर्वि-
 स्फूर्जितैर्धनुष उच्चरतोऽधिसेन्ये २५ भूमेः सरैतरवरूथविमर्दितायाः क्लेशव्ययाय कलया सितकृष्ण-
 केशः जातः करिष्यति जनानुपलक्ष्य मार्गः कर्माणि चात्ममहिमोपनिबध्नानि २६ तौ केन जीवहरणं यदुलूकि-
 कायास्त्रैर्मासिकस्य च पदाशकटोऽपवृत्तः यद्रिरवतां तरगतेन दिवि स्पृशोर्वा उन्मूलनं त्वितरथाऽजुनयोर्न भव्यम्
 २७

परंचापिकृष्णाम् तौ चापिकेशावाविशेतां यदूनां कुलेऽस्त्रियौ रोहिणीं देवकीं च तयोरेको बलभद्रो बभूव योऽसौ श्वेतस्तस्य देवस्य के-
 शः कृष्णो द्वितीयः केशवः संबभूव केशो योऽसौ वर्णतः कृष्ण उक्त इति तत्तु न केशमात्रावताराभिप्रायं किंतु भारावतारणरूपं कार्यं कियदेत-
 त् मत्केशावैवेतत्कर्तुं शक्ताविति द्योतनार्थं रामकृष्णयोर्वर्णसूचनार्थं च केशोद्धरणमिति गम्यते अन्यथा तत्रैव पूर्वापरविरोधापत्तेः कृष्णा-
 स्तभगवान् स्वयमित्येतद्विरोधाच्च कथं भूतः परमेश्वरतया जनैः अनुपलक्ष्यो मार्गीयस्य तर्हीश्वरत्वे किंप्रमाणम् अतिमानुषकर्मन्यथाः
 नुपपत्तिरेवेत्याह आत्मनो महिमा उपनिबध्यते अभिव्यज्यते येषु तानि २६ एतदेव प्रपंचयति तौ केनेत्यादिना बालेन पूतनाया जीवहर-
 णं यत् रिरवता जानुभ्यां गच्छता अंतरंगतेन मध्यं प्राप्तेन दिवि स्पृशोः अत्युच्चयोः इतरथा अनीश्वरत्वे तन्न भवितव्यम् २७ ६५

विषतोयपीथान् विषमयतोयस्य पीथं पानं येषाम् पालान् गोपांश्च कृपादृष्टिस्तथा वृष्ट्या जीवयिष्यतीति यमुनायां क्रीडन् उरगं कालियमुच्चाटयिष्यति तच्छुद्ध्येतस्याहदिन्यानिर्वषत्वाय अतिविषवीर्येण विलोला अतिचंचला जिह्वा यस्य २८ दिव्यमलौकिकमिवेति लोकोक्तिः उन्नेष्यति उद्धरिष्यति शूचिर्ग्रीष्मः तत्संबन्धिनिवने शूष्क इत्यर्थः अतोदावाग्नेर्हेतोः अवसितो निश्चितः अंतकालो यस्य तम् सबलः सरामः अनधिगम्यं दुर्ज्ञेयं वीर्यं यस्य तत्र निशिनिः शयानमिति कालियदमने रात्र्यां यमुनातीरेनेत्रेपि धाय्यपि हिते कारयित्वेति मुं जाटव्यामिति ज्ञेयम् २९ उपबल्यते तेनेति उपबंधं तत्साधनम् शूलंबंदाममुष्यमातायशोदाऽग्रहीत् अमुष्य उदरेन मातिबंधनसं-

यहै ब्रजे ब्रजपशून् विषतोयपीथान् पालांस्त्वजीवयदनुग्रहदृष्टिस्तथा तच्छुद्ध्येति विषवीर्यं विलोलजिह्वमुच्चाटयिष्यदुरगं विहरन् हदिन्याम् २८ तत्कर्म दिव्यमिव यन्निशिनिः शयानं दावाग्निना शूचिबने परिदह्यमाने उन्नेष्यति ब्रजमतोऽवसितांतकालं नेत्रेपि धाय्य सबलोऽनधिगम्य वीर्यः २९ गृणहीतयद्यदुपबंधममुष्यमाता शूलंबंस्तस्य नतु तत्तदमुष्यमाति यज्जुंमतोऽस्य वदने भुवनानि गोपीसंवीक्ष्य शंकितमनाः प्रतिबोधिताः सीत् ३० नंदं च मोक्षयति मया दूरुणस्य पाशाद्गोपान्विलेषुपिहितान्मयसूनुना च अह्या एतं निशि शयानमिति श्रमेण लोके विकुंठ उपनेष्यति गोकुलं स्म ३१ गोपैर्मरवे प्रतिहते ब्रजविभूवाय देवेऽभिवर्षति पशून् कृपयारिरक्षः धूर्तोच्छिलांधमिव सप्तदिनानि सप्तवर्षा महीध्रमनघैककरे सलीलम् ३२ क्रीडन्वने निशि निशाकररश्मिगौर्या रासोन्मुरवः कलपदायतमूर्च्छितेन उद्दीपितस्मररुजां ब्रजभृद्दधूनां हर्तुं हरिष्यति शिरोधनदानुगस्य ३३

मितं न भवति न पूर्यत इत्यर्थः गोपीयशोदासं वीक्ष्य हृष्टा प्रतिबोधितानि जैश्वर्यं ज्ञापिता आसीदिति यत् तच्च कर्म दिव्यमिवेति सर्वत्र पूर्वणोवांस्वयः ३० वरुणस्य पाशाद्यद्रयंतस्मान्मोचयिष्यति मयसूनुना व्योमनाम्ना आपतं व्यापृतम् निशि शयानमिति च वैकुंठप्राप्तिसाधनानुष्ठानाभावो दर्शितः उपनेष्यति प्रापयिष्यति गोकुलवासिनं जनम् स्मेत्याश्चर्यं ३१ देवे इंद्रे पशून् रिरक्षः रिरक्षिषुरित्यर्थः अनघे श्रमरहिते एकस्मिन्नेव करे सलीलं यथा तथा महीध्रं गोवर्धनं धर्ताधारयिष्यति उच्छिलांधमुद्गतं छत्राकमिव सप्तवर्षाणि वयो यस्य सः ३२ निशिरात्रौ निशाकररश्मिभिः गौर्याधवलायां वने क्रीडन् कलानिमंजुलानि पदानि यस्मिन् तच्च तत् आयतं दीर्घमूर्च्छितमालापविशेषयुक्तं गीतं तेन उद्दीपितः स्मर एव रुक्यासां तासां गोपीनां हर्तुः शंखचूडस्य शिरोहरिष्यति ३३

येचप्रलंबादयः तेसर्वेहरिणाहेतुभूतेनतदीयंनिलयमदर्शनंदर्शनायोग्यंवेकुंठम् अलंयास्यंतीत्युत्तरेणान्वयः रवरोधेनुकः दर्दुरद्वददुरोब-
 कः इमः कुवल्यापीडः कपिर्द्विदः कुजोनरकः ३४ येचमृधेआत्तचापाः समितौसंग्रामेशालंतेश्लाघंतेतेसमितिशालिनः ननुप्रलंबरवर
 कपिबल्वलरुक्मिप्रमुरवाः बलभद्रेणनिहताः कांबोजादयश्चभीमाज्जुनादिभिः शंबरः प्रद्युम्नेनयवनोमुचुकुंदेननतु हरिणातत्राह बलो-
 भीमः पार्थइत्यादयोव्याजाह्वयाः कपटनामानियस्यतेनसप्तोक्षाणस्तुतेनदमिताः कालांतरेयास्यंतीतिभावः एतच्चसर्वमपिकर्मदिव्यमिव त
 चान्यथानभाव्यमितिपूर्वेणैवसंबंधः ३५ व्यासावतारमाह अनुयुगंमीलितासंकुचिताधीर्येषाम् स्तोकमल्पमायुर्येषांतेस्वनिगमः स्वक-
 तोवेदराशिः बतअहोदूरेपारंयस्येतिदुर्गमइत्यवमृश्यसत्यवत्यामाविभूतः सन्सएवहरिः वितपः शारवाभेदेन ३६ बुद्धावतारमाह देवहि-

येचप्रलंबरवरदर्दुरकेश्यरिष्टमल्लेभकंसयवनाः कुजपौंड्रकाद्याः अन्येचशाल्वकपिबल्वलदंतवक्त्रसप्तोक्ष-
 शंबरविदूर्यरुक्मिप्रमुरव्याः ३४ येवामृधेसमितिशालिनआत्तचापाः कांबोजमत्स्यकुरुकैकयसृजयाद्याः
 यास्यंत्यदर्शनमलंबलभीमपार्थव्याजाह्वयेनहरिणानिलयंतदीयम् ३५ कालेनमीलितधियामवमृश्यन्
 णांस्तोकायुषांस्वनिगमोबतदूरपारः आविर्हितस्त्वनुयुगंसहिसत्यवत्योवेदद्रुमंविटपशोविभजिष्यतिस्म ३६
 देवद्विषांनिगमवर्त्मनिनिष्ठितानांपूर्भिर्मयेनविहिताभिरदृश्यतूर्भिः लोकान्मतांमतिविमोहमतिप्रलोभंवेषंवि-
 धायबहुभाष्यतऔपधर्म्यम् ३७ यैर्द्यालयेष्वपिसतांनहरेः कथाः स्युः पारवंडिनोद्विजजनादृषलानृदेवाः स्वाहा
 स्वधावषडितिस्मगिरोनयत्रशास्ताभविष्यतिकलेर्भगवान्युगांते ३८ सर्गेतपोहमृषयोनवयेप्रजेशाः स्थाने-
 चधर्ममरवमन्वमरावनीशाः अंतैत्वधर्महरमन्युवशास्त्राद्यामायाविभूतयइमाः पुरुशक्तिभाजः ३९

षांनिष्ठितानांनितरांस्थितानाम् तद्वलेनचपूर्भिः पूरिभिः अदृश्यतूर्भिः अलक्ष्यवेगाभिः मतेर्विमोहः योग्यतात्यागोयस्मात् मतेः प्रलोभश्चायुक्त
 स्वीकारोयस्मात्तंपारवंडवेषंविधायतेनऔपधर्म्यंपारवंडधर्मम् स्वार्थेष्वञ् बहुभाषिण्यतइत्यर्थः ३७ कल्क्यवतारमाह यर्हियदासतामप्यालये
 पुगृहेषुहरेः कथाः नस्युः त्रैवर्णिकाः पारवंडिनः स्युः शूद्राश्चराजानः स्युः तदाकल्किरूपेणकलेः शास्ताभविष्यति अत्रचब्रह्मनारदसंवादात् प्राग्भा-
 विनोवराहादयः मन्वंतरावतारास्तुभूताभाविनश्च धन्वंतरिपरशुरामौ तदावर्तेते श्रीरामादयस्तुभाविनः तत्रतुक्चिद्रूपादिनिर्देशश्छांदसइतिद्र-
 ष्यम् ३८ सृष्ट्यादिकार्यभेदेनमायागुणावतारविभूतीराह सर्गइति स्थानेस्थितौमरवोविष्णुः धर्मश्चमरवश्चमनवश्चअमराश्चअवनीशा-
 च्च अंतैसंहारेहरोरुद्रः मन्युवशाः सर्पाः बहुशक्तिधारिणोभगवतइमाविभूतयः ३९

इदं मया संक्षेपेणोक्तं विस्तरेण वक्तुं न कोऽपि समर्थ इत्याह एथिव्याः परमाणूनापि यो विममे गणितवान् तादृशोऽपि को नु विष्णोर्वीर्यगणनां कर्तुमर्हति कथं भूतस्य यो विष्णुः त्रिष्टंभसत्यलोकं च स्वं भूतवान् किमिति च स्वं भयस्मात्त्रैविक्रमे अस्खलता प्रतिघातशून्येन स्वरं हसास्वपादवेगेन त्रिसाम्यरूपं सदनमधिष्ठानं तस्मादारभ्य उर अधिकं कंपयानं कंपमानम् कंपेन यानं यस्येति वा अतः कारणाच्च स्वं भ आत्रिष्टंभमिति वा छेदः सत्यलोकमभिव्याप्य यः सर्वं भूतवानित्यर्थः तथा च मंत्रः विष्णोर्नु क मिति अस्यार्थः विष्णोर्नु वीर्याणिकं प्रवोचं कः प्रवोचदित्यर्थः - यः पार्थिवानिरजांस्यपि विममे सोऽपि यो विष्णुः त्रैधाविचक्रमाणः त्रिविक्रमं कुर्वन् उत्तरं लोकमस्कभाय अवष्टब्धवान् कथं भूतम् सधस्यं सहस्यसधादेशः तिष्ठंतीति स्थाः तत्रस्थैः देवैः सह वर्तमानमित्यर्थः ४० एतत्पंचयति नांतमिति पुरुषस्य यन्मायाबलं तस्यांतं न विदामि

विष्णोर्नु वीर्यगणनां कर्तमोऽर्हतीह यः पार्थिवान्यपि कविर्विममे रजांसि च स्वं भयः स्वरहसाः स्खलता त्रिष्टंभस्यस्मात्त्रिसाम्यसदनादुरुकंपयानम् ४० नांतं विदाम्यहममीमुनयोऽग्रजास्ते मायाबलस्य पुरुषस्य कुतोऽपरेये गायनगुणान्देशशतानन ओदिदेवः शेषोऽधुनाऽपि समवस्यति नास्य पारम् ४१ येषां स एव भगवान् दययेदनंतः सर्वात्मनाऽश्रितपदो यदि निर्व्यलीकम् ते दुस्तरामतितरंति च देवमायां नैषां ममाहमिति धीः श्वसृगालमक्ष्ये ४२ वेदाहमंगपरमस्य हियोगमायायूयं भवश्च भगवान् यदैत्यवर्यः पत्नीमनोः स च मनुश्च तदात्मजाश्च प्राचीनबर्हिश्च मुरंग उत ध्रुवश्च ४३ इक्ष्वाकु रैलमुचुकुद विदेह गाधी रघ्वं बरीष-सगरा गयनाहुषाद्याः मांधात्रलर्कशतधन्वनुरंति देवदेवव्रतो बालिरमूर्तरयोदिलोपिः ४४

नवेदि दशशतान्याननानि

यस्य सोऽपि अस्य गुणानां यन्पारं न समवस्यति न प्रामोति ४१ यदि न केऽपि विदंति तर्हि कथं मुच्येरन् तत्कृपयैवेत्याह येषां मिति दययेत् दयां कुर्यात् ते च यदि निष्कपटमाश्रितचरणामवंति ते दुस्तरां देवमायामतितरंति चकारान्मायावैभवं विदंति च अथेति वा पाठः प्रत्यक्षमेव तेषां मायातरणमित्याह नैषां मिति श्वसृगालानां मक्ष्येदेहे ४२ अंतर्ज्ञानाभावेऽपि मायेयमिति ज्ञानं तत्कृपया बहूनामस्तीत्याह वेदाहमिति त्रिभिः यूयमिति सनकादीनां तर्माव्यबहुत्वम् दैत्यवर्यः प्रह्लादः मनुः स्वायंभुवः तस्य पत्नी च तदात्मजाः पुत्रौ कन्याश्च प्राचीनबर्हिषो विसर्गलोपः छांदसः ४३ शतधनुः अनुश्चसंधिरार्षः रंति देवा इति वा पाठः स्रगमः ऐकपद्ये एतैः सहितो देवव्रत इत्यर्थः ४४

उपेन्द्रदत्तः शक्तः विभीषणादयोवर्यामुरव्यायेषांते ४५ किंबहुनासत्संगेनसर्वेऽपिविदंतीत्याह तेवाइति अद्भुताः क्रमाः पादन्यासायस्यह
 रैः तत्परायणास्तद्भक्ताः तेषांशीलेशिक्षायेषांतेतथायदिभवंतितर्हितेअपिविदंतीत्यर्थः शम्भेभगवतोरूपेधारणामनोनियमनयेषांतेविदंती-
 तिकिमुवक्तव्यम् ४६ किंतद्भगवतः स्वरूपंयस्मिन्मनोधारणांविधायमायांतरंतीत्यपेक्षायामाह शश्वदितिदाभ्याम् यद्ब्रूयेतिविदुर्मु-
 नयः तद्भेभगवतः स्वरूपम् किंतत्ब्रह्मतदाह अजस्रंनित्यंचतत्सरवंच विशोकंचेति अजस्रसरवत्वेहेतुः शश्वत्सदाप्रशांतमतोनि-
 त्युसरवरूपम् विशोकत्वेहेतुः अभयम् कुतः यतः समंभेदशून्यम् अतोऽभयम् द्वितीयाद्भेदभयंभवतीतिश्रुतेः तत्कुतः यतःप्रतिबो-
 धमात्रम् शानैकरसम् ननुज्ञानस्यापिनीलपीताद्याकारेणचक्षुरादिकरणभेदेनचभेदोदृश्यते नशब्दंनिर्मलम् ननुदर्शितोविषयकर

सौमयुतंकशिबिदेवलपिप्पलादसारस्वतोद्धवपराशरभूरिषेणाः येऽन्येविभीषणहनूमदुपेन्द्रदत्तपा-
 र्थाष्टिषेणाविदुरश्रुतदेववर्याः ४५ तैर्वैविदंत्यतितरंतिचदेवमायांस्त्रीशूद्रहूणशबरा अपिपापजी-
 वाः यद्यद्भुतक्रमपरायणशीलशिक्षास्तिर्यग्जना अपिकिमुश्रुभधारणायै ४६ शश्वत्प्रशांतमभयंप्रति
 बोधमात्रंशब्दंसमंसदसतः परमात्मतत्त्वम् शब्दोनयत्रपुरुकारकवान्क्रियोऽर्थोमायापरैत्यभिमुखेचवि-
 लज्जमाना ४७

णोपरागरूपोमलइत्यतआह सदसतः परंविषयकरणसंगशून्यम् वृत्तेरेवतदुपरागोनज्ञानस्येतिभावः न-
 नुतथाऽपिज्ञात्रासहभेदः स्यात् नआत्मतत्त्वमात्मनोज्ञातुः स्वरूपमेवतत् नततोभिन्नम् ननुतंत्वौपनिषदंपुरुषंष्टच्छामीतिशब्दबोध्यत्वा-
 प्रतीतेः कुतोबोधरूपत्वंतत्राह शब्दोनयत्रेति आरोपितनिवृत्तावेवशब्दस्यव्यापारोनतद्बोधइत्यर्थः ननुचभवतुनामनिरस्तभेदज्ञान-
 रूपत्वाद्विशोकत्वम् सरवस्यतु नानाकारकसाध्यक्रियाफलत्वात्कथमजस्रसरवत्वंतस्येत्यतआह यत्रबहुकारकसाध्यः क्रिया-
 र्थः उत्पाद्यादिचतुर्विधंक्रियाफलंचनास्ति इन्द्रियैर्ज्ञानांशाभिव्यक्तिरिवक्रियाभिरानंदांशाभिव्यक्तिमात्रंक्रियते नोत्पत्यादिकमिति
 भावः ननूत्पत्याद्यभावेऽपिमायामलापाकरणेनविकार्यत्वमेवस्यात् ब्रीहिणामिवतुषापाकरणेनेत्याशंक्याह मायाअभिमुखेस्था-
 तुंविलज्जमानेवयस्मात्परैरिति दूरतोऽपसरति ४७

तस्मादेवंभूतेभगवतिनियमितमनसांकृतार्थानांनकिमपिकृत्यमस्तीत्याह सहांचतीतिसध्यक् सहचरंमनः यंप्रतिनियम्ययस्मिन् स्थिरी-
कृत्ययतयः यत्नशीलाः कर्तोभेदः तन्निरासोऽकर्तः तत्रहेतिसाधनंजह्युः त्यजेयुः अनुपयोगात्तन्नाद्रियंतइत्यर्थः उपयोगाभावेनसा-
धनानादरेदृष्टांतः निपीयतेऽस्मिन्नितिनिपानंकूपः तस्यरवनित्रंरवननसाधनंयथास्वयमेवपर्जन्यरूपेणविराजमानइंद्रोनादत्तेतद-
दिति यद्वा स्वेनैवराजतइतिस्वराट् दरिद्रः सयथाइंद्रः समृद्धः सन् कर्मकारदशायांगृहीतंनिपानरवनित्रंजहाति तद्वदित्यर्थः ४८
एवंतावदजस्रसरंविशोकंब्रह्मैवभगवतःस्वरूपम् तत्प्राप्तानांचनप्राप्यंकृत्यंवाकिंचिदस्तीत्युक्तम् इदानींततः प्राक्सएवसर्वफल-
दातासर्वकर्मप्रवर्तकश्चेत्याह सएवश्रेयसांफलानांविभुः दाताऽपि तत्रहेतुः भावानांब्राह्मणादीनांस्वभावैः शमदमादिभिर्विशेषणैः-

तद्वैपदंभगवतःपरमस्यपुंसोब्रह्मेतियद्विदुरजस्रसरंविशोकम् सध्यङ्गनियम्ययतयोयमकर्तहेतिंज-
ह्युःस्वराडिवनिपानरवनित्रमिंद्रः ४८ सश्रेयसामपिविभुर्भगवान्यतोऽस्यभावस्वभावविहितस्यसतःप्रसि-
द्धिः देहेस्वधातुविगमेऽनुविशीर्यमाणेव्योमेवतत्रपुरुषोनविशीर्यतेजः ४९ सोऽयंतेऽभिहितस्तातभगवान्-
विश्वभावनः समासेनहरेर्नान्यदन्यस्मात्सदसच्चयत् ५० इदंभागवतंनामयन्मेभगवतोदितम् संग्रहोऽयं
विभूतीनांत्वमेतद्विपुलं कुरु ५१ यथाहुरोभगवतिनृणांभक्तिर्मविष्यति सर्वात्मन्यरिवलाधारेइतिसंक-
ल्प्यवर्णय ५२ मायांवर्णयतोऽमुष्यइश्वरस्यानुमोदतः शृण्वतःश्रद्धयानित्यमाययात्मानमुत्थति ५३

इतिश्रीभागवतेमहापुराणोद्वितीयस्कंधेब्रह्मनारदसंवादेसप्तमोऽध्यायः ७

विहितस्यसतः श्रमस्यकर्म-

णायतः प्रवर्तकात्प्रसिद्धिः यद्वा भावानांमहदादीनांस्वभावेनपरिणामेनविहितस्यसतः कार्यस्यप्रसिद्धिः सएवस्वर्गादीनांदातेत्यर्थः ननु-
कर्मकर्तुर्मृतस्यकथंस्वर्गादिफलंस्यात्तत्राह स्वारंभकधातूनांभूतानांविगमेवियोगेसति अन्वनुविशीर्यमाणेऽपिदेहेतत्रस्थंव्योमेवय-
स्तेनसहनविशीर्यते यतःतेनसहनजातः तस्यपुरुषस्यश्रेयसांप्रभुरित्यर्थः ४९ अध्यायत्रयस्यार्थमुपसंहरति सोऽयंतेसमासेनसंक्षेपेणा-
भिहितः तमेवाह सदसत्कार्यकारणंचहरेरन्यन्नभवति ननुहरेः तदव्यतिरेकेतद्गतविकारप्रसंगः स्यात् नअन्यस्मात्कारणभूतोहरिः का-
र्याद्यतिरिक्तइत्यर्थः ५० अयंचविभूतीनांसंग्रहउदितः ५१ यथावर्णितेननृणांभक्तिर्मविष्यतीत्येवंसंकल्प्यसंचित्यतथाहरिलीलाप्राधा-
न्येनश्रीभागवतंवर्णयननुभक्तिरसविधातेनकेवलंतत्त्वमित्यर्थः ५२ ननुलीलामायाश्रयाकिंतदूर्णनेनेत्यतआह मायामिति ५३ इति

द्वितीयस्कंधेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७

अष्टमेदेहसंबंधमाक्षिपन्नाशजीवयोः बहून्परिक्षिदाष्टच्छतपुराणार्थान्बुभुक्षितान् १ त्वमेतद्विपुलीकुर्वित्युक्तं तदेवविपुलीकरणंष्टच्छति
ब्रह्मणेतित्रिभिः अगुणस्यगुणातीतस्यापि देववद्दर्शनंयस्यसः १ २ निःसंगंमनः श्रीकृष्णोनिवेश्येतिस्वप्रयत्नोदर्शितः ३ सोऽपिश्र-
द्ध्याशृण्वतोनावश्यकइत्याह शृण्वतइति स्वप्रयत्नंविनाऽपिभगवान्स्वयमेवहृदिविशति ४ भावसरोरुहंहृदयकमलंप्रविष्टश्चतद्गतं-
सर्वमलंधुनोति सलिलस्येतिद्रव्यांतरव्यामिश्रणादिनाकुंभस्थेजलेशोधितेतदेवकेवलंशुद्ध्यति नतुनदीतडागादिगतंसचमलः कुंभस्यां
तस्तिष्ठत्येव नतुसर्वदाविलीयते अतएवकिंचिच्चलनेनपुनःक्षुभ्यतिच एवंपोदानादिप्रायश्चित्तंनसर्वथासर्वेषांसर्वपापंधुनोति किंतुसा
वशेषम् तच्चकस्यचिदेवकिंचिदेवहृदिप्रविष्टमात्रस्तु श्रीकृष्णः सर्वेषांसर्वपापंनिःशेषंहरतीत्यनेनदृष्टान्तेनोक्तंसलिलस्यमलयथाशरादिति

राजोवाच ब्रह्मणोचोदितोब्रह्मन्गुणारव्यानेगुणस्यच यस्मैयस्मैयथाप्राहनारदोदेवदर्शनः १ एत-
द्देदितुमिच्छामितत्वंवेदविदांवर हरेरुद्भुतवीर्यस्यकथालोकसुमंगलाः २ कथयस्वमहाभागयथाऽह-
मरिवलात्मनि कृष्णोनिवेश्यनिःसंगंमनःस्त्यक्ष्येकलेवरम् ३ शृण्वतःश्रद्धयानित्यंगुणतश्चस्वचेष्टितम्
कालेननातिदीर्घेणभगवान्विशतेहृदि ४ प्रविष्टःकर्णरंध्रेणस्वानांभावसरोरुहम् धुनोतिशमलंकृष्णःस
लिलस्ययथाशरत् ५ धौतात्मापुरुषःकृष्णपादमूलंनमुंचति मुक्तसर्वपरिक्लेशःपांथःस्वशरणंयथा ६
यदधातुमतोब्रह्मन्देहारंभोऽस्यधातुभिः यदृच्छ्याहेतुनावाभवंतोजानतेयथा ७ आसीद्यदुदरात्पद्मंलोक
संस्थानलक्ष्णम् यावानयंवैपुरुषइयत्तावयवैःपृथक् तावानसावितिप्रोक्तः संस्थावयववानिव ८

५ ततश्चकृतार्थोभवतीत्याह धौतात्मानिष्ठापः मुक्ताःसर्वेरागद्वेषादयःपरिक्लेशायेन पांथःप्रवासादागतःस्वशरणंगृहंयथानमुंचतितद्
त् ६ तदेवंश्रवणोत्सुक्यमाविष्टत्यसंदिग्धानर्थान्ष्टच्छति अधातुमतः धातवोभूतानितत्संबंधशून्यस्यास्यलौकिकस्यात्मनः धातु
भिर्देहारंभइतियत् एतत्किंयदृच्छ्यानिर्निमित्तम् हेतुनावाकर्मादिना भवंतोयथावज्जानते अतःकथयंतितिशेषः ७ यश्चासावी
श्वरः सोऽप्येतत्तुल्यदेहवान्प्रोक्तः अतस्तस्यकोविशेषइत्याशयेनष्टच्छति आसीदितिसार्धेन लोकानांसंस्थानंरचनातदेवलक्ष्णंस्व
रूपंयस्यतत्पद्मंयस्योदरात् आसीत् असावीश्वरः इयत्तायुक्तैः स्वपरिमितैरवयवैरयंलौकिकः पुरुषोयावान् यत्संख्याकावयवयु
क्तः तावान् प्रोक्तः संस्थावान् अवयववानिवप्रोक्तः अतःकोविशेषस्तस्येति ८

अवश्यं च विशेषो वाच्य इत्याह अजो ब्रह्मा भूतानां व्यष्ट्युपाधीनामात्मानियंता समष्ट्युपाधित्वात् येन च अनुगृह्यता तस्य रूपं दृश्यं दृष्टवान् ए
तच्च तस्यापि द्रष्टुरीशस्य कूटस्थस्यारिव लात्मनः सृज्यं सृजामि सृष्टोऽहमीक्ष्ये वा भिचोदित इत्यादि चोक्तमनूयते अग्रे तु स्पष्टं भाविष्यति ९
प्रश्नांतरमाह संचापीति यत्र शेते येन रूपेणावतिष्ठते विश्वस्य स्थित्यादयो यस्मात् एवमादिप्रश्नानां तत्त्वतोऽहं स्युदाहर्तुमिति सर्वं ते क्रिया
याः संबंधः १० प्रश्नांतरमाह पुरुषस्यावयवैः पूर्वकल्पिताः यस्येहावयवैर्लोकां कल्पयंतीत्यादौ लोकैश्चाप्युपस्थावयवा इति पातालमे-
तस्य हि पादमूलमित्यादौ च त्वं पुरवात् श्रुतवन्तो वयम् ११ एवं संदेहविपर्ययाभ्यां पृष्टम् इदानीमज्ञातान् बहून् नर्थान् पृच्छति यावानित्या
दिना कल्पो महान् विकल्पोऽर्थांतरः भूतादिशब्दो यस्मात् यस्य वाचक इति वा सतः स्थूलदेहाभिमानिनो मनुष्यपितृदेवादेः आयुषः प्रमा

अजः सृजति भूतानि भूतात्मा यदनुग्रहात् दृश्येन तद्रूपेणाभिपद्य समुद्भवः ९ संचापियत्र पुरुषो विश्वस्थि
त्युद्वाप्ययः मुक्ताः त्वमायां मायेशः शेते सर्वगुहाशयः १० पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः लो-
कैरमुपस्थावयवाः सपालैरिति श्रुम् ११ यावान्कल्पो विकल्पो वा यथा कालोऽनुमीयते भूतभव्यभवच्छब्द-
आयुर्मानं च यत्सतः १२ कालस्यानुगतिर्या तु लक्ष्यतेऽग्रीवहृत्यपि यावत्यः कर्मगतयो यादृशीर्द्विजसत्तम
१३ यस्मिन्कर्मसमवायो यथा येनोपगृह्यते गुणानां गुणानां चैव परिणाममभीप्सताम् १४ भूपातालककुब्जो
मग्रहनक्षत्रभूभूताम् सरित्समुद्रद्वीपानां संभवश्चैतदोक्तसाम् १५ प्रमाणमंडकोशस्य बाह्याभ्यंतरभेदतः
महतां चानुचरितं वर्णाश्रमविनिश्चयः १६ अवतारानुचरितं यदोश्चर्यतमं हरेः युगानियुगमानं च धर्मो यश्च यु-
गेयुगे १७ नृणां साधारणो धर्मः स विशेषश्च यादृशः श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु जीवताम् १८

णाम् १२ अनुमानप्रकारः पृष्टः विशेषं पृच्छति कालस्येति अनुगतिः प्रवृत्तिः कर्मगतयः कर्मप्राप्त्या निस्थानानिन्यादृशीः यादृश्यः १३ गुणा-
नां सत्त्वादीनां परिणामं देवादिरूपमिच्छतां गुणानां जीवानां मध्ये यस्मिन् परिणामे कर्मणां पुण्यपापानां समवायः समुदायः केन कर्मस-
मुदायेन कथं कृतेन कोऽधिकारी देवादिभावं प्राप्नोति इत्यर्थः १४ भूरादीनां संभवः एतानि ओकांसि येषां प्राणिनां तेषां च संभवः यच्चेति स-
र्वत्रानुषंगः १५ वर्णानामाश्रमाणां च विनिश्चयः तत्तत्स्वभावावैर्निर्धारः १६ युगेयुगे प्रतियुगं यो धर्मः यच्च हरेरवतारानुचरितम् १७ सवि-
शेषः वर्णाश्रमनिबंधनः श्रेणीनां तत्तद्व्यवसायोपजीविनां व्यवहारनियमलक्षणो धर्मः राजर्षीणां प्रजापालनाधिकारिणाम् कृच्छ्रेषु आपत्स-
जीवतां सर्वेषाम् १८

सर्वेषां तत्त्वानां प्रकृत्यादीनां परिसंख्याने संख्या लक्षणं स्वरूपम् हेतुतोलक्षणम् तत्तत्कार्यहेतुत्वेन चलक्षणमित्यर्थः पुरुषाराधनस्य विधिः
 देवपूजाप्रकारः अष्टांगयोगस्य च विधिः १९ योगेश्वराणामैश्वर्येणाणिमादिना अर्चिरादिगतिः लिंगशरीरस्य भंगः प्रलयः वेदाङ्गवेदाद-
 यः उपवेदा आयुर्वेदादयः धर्माः धर्मशास्त्राणितेषाम् इतिहासपुराणयोश्च गतिः स्वरूपम् २० संप्लवः अवांतरप्रलयः यद्वा सम्यक्प्ल-
 वनं समुद्भवः विक्रमः स्थितिः प्रतिसंक्रमो महाप्रलयः इष्टं वैदिकं कर्म पूर्तस्मार्तम् वापीकूपतडागादिदेवतायतनानि च अन्नप्रदानमारा-
 मः पूर्तमित्यभिधीयत इति तत्र च काम्यानां मग्निहोत्रादीनां विधिः त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामस्य विधिः अविरोधप्रकारः २१ अनुशायिनां ली-

तत्त्वानां परिसंख्याने लक्षणं हेतुलक्षणम् पुरुषाराधनविधिर्योगस्याध्यात्मिकस्य च १९ योगेश्वरैश्वर्यगतिर्लि-
 गभंगस्तु योगिनाम् वेदोपवेदधर्माणां मितिहासपुराणयोः २० संप्लवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसंक्रमः इष्टा पू-
 र्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः २१ यश्चानुशायिनां सर्गः पारवंडस्य च संभवः आत्मनो बंधमोक्षौ च-
 व्यवस्थानं स्वरूपतः २२ यथाऽत्मतंत्रो भगवान्विक्रीडत्यात्ममायया विसृज्य वाययामाया मुदा स्तेसाक्षिव-
 द्विभुः २३ सर्वमेतच्च भगवन्पृच्छते मेऽनुपूर्वशः तत्त्वतोऽहं स्युदाहर्तुं प्रपन्नाय महामुने २४ अत्र प्रमाणं
 भगवान्परमेष्ठीयथात्मभूः परे चेहानुतिष्ठंति पूर्वेषां पूर्वजैः कृतम् २५ न मेऽसवः परायंति ब्रह्मन्न न शनादमी-
 पि बतोऽच्युतपीयूषमन्यत्र कुपित द्विजान् २६ सूत उवाच स उपामंत्रितो राज्ञा कथायां मिति सत्पतेः
 ब्रह्मरातो मृशं प्रीतो विष्णुरातेन संसादि २७ प्राह भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ब्रह्मणे भगवत्प्रोक्तं ब्रह्म क-
 ल्प उपागते २८

नोपाधीनां जीवानां आत्मनो जीवस्य व्यवस्थानं बंधमोक्षातिरिक्तस्वरूपेणावस्थानम् २२ उदास्ते प्रलये २३
 च शब्दादष्टमपि २४ प्रमाणं सम्यक्ज्ञाता यतस्तव ब्रह्म नारद व्यासक्रमेण संप्रदायोऽस्तीति सामान्यन्यायेनाह यद्वा त्वदन्ये-
 प्रायशोगतानुगतिका एव न तत्त्वविद इत्याह परे चेति २५ ननु तवानशन द्विजकोपाभ्यां व्याकुलस्य कुतः श्रवणं तत्राह नेति न परायंति
 नापगच्छंति न व्याकुली भवंतीत्यर्थः अच्युत कीर्तिपीयूषं पिबतः २६ उपामंत्रितः पृष्ठः संश्वासोपतिश्च तस्य २७ ब्रह्म कल्पे सृ-
 ष्युपक्रमकल्पे भागवतारव्यानेनैव प्रश्नानामुत्तरं दातुमुपक्रांतवानित्यर्थः २८

पांडूनामृषभः श्रेष्ठः आनुपूर्व्येणेतिप्रस्तावक्रमः अत्रविवक्षितोनप्रश्नक्रमः २९ इतिद्वितीकायामष्टमोऽध्यायः ८ राजपञ्चोत्तरं वक्ष्य
नृब्रह्मणेहरिणोदितम् कथयामासनवमेश्वरकोभागवतंपुनः १ तत्रयत्तावदुक्तंयदधातुमतइत्यनेनजीवस्यकथंदेहसंबंधइतितत्रोत्तरमाह आत्म
नोहरेर्मायामंतरेणअनुभवरूपस्यात्मनः अर्थेनदृश्येनदेहादिनासंबंधः अंजसातत्वतो नघटेत अत्रहेतुः परस्येति स्वप्नद्रष्टुर्यथास्वप्नदेह
संबंधोनघटतेतद्वत् १ संसारोऽपिमाययैवेत्याह बहुरूपः बालयुवादिरूपः देवनारदादिरूपश्चआभातिगुणेषुदेहादिषु २ अतएवभक्ति
योगेनतन्निरासेसतिमोक्षोऽपिघटतइत्याह यहीति वावशब्दएवार्थेस्वएवमहिम्निचदारमेत तदेवाह कालमाययोःपुरुषप्रकृत्योः परस्मिन् त
दाउभयमहंममेतिचत्यक्काउदास्ते पूर्णरूपेणावतिष्ठतेतदुक्तम् ययासंमोहितोजीवआत्मानंत्रिगुणात्मकम् परोऽपिमनुतेनर्थतत्कृतंचाभि
पद्यते अनर्थोपशमंसाक्षाद्भक्तियोगमधोक्षजे लोकस्याजानतोविद्वांश्चक्रेसात्वतसंहितामिति ३ यच्चोक्तंपरमेश्वरस्यापिदेहसंबंधाविशे-

यद्यत्परीक्षितृषभः पांडूनामनुएच्छति आनुपूर्व्येणतत्सर्वमारख्यातुमुपचक्रमे २९ इतिश्रीभा०द्वितीयस्कं
धेप्रश्नविधिर्नामाष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच आत्ममायामृतेराजन्परस्यानुभवात्मनः नघटेता
र्थसंबंधः स्वप्नद्रष्टुरिवांजसा १ बहुरूपइवाभातिमाययाबहुरूपया रममाणोगुणेष्वस्याममाहमितिमन्यते २
यहिवावमहिम्निस्वेपरस्मिन्कालमाययोः रमेतगतसंमोहस्त्यक्कोदास्तेतदोभयम् ३ आत्मतत्त्वविशुद्ध्यर्थंय-
दाहभगवानृतम् ब्रह्मणेदर्शयन्नरूपमव्यलीकव्रताहतः ४ सआदिदेवोजगतांपरोगुरुः स्वधिष्यमास्थायसिसृ
क्षयैक्षत तांनाध्यगच्छदृशमत्रसंमतांप्रपंचनिर्माणविधिर्ययाभवेत् ५ वात्कथंतद्भक्त्यामोक्षःस्यादिति आसीद्यदुदरा-

त्ययमित्यादिनातत्राह आत्मनोजीवस्यतत्त्वविशुद्ध्यर्थंतत्त्वज्ञानार्थंतद्भवत्येवकिंतत् यत्तपआदिनाभजनंभगवान्ब्रह्मणेआह किंकुर्वन् भूतं
सत्यंचिद्वनंरूपंदर्शयन् दर्शनेहेतुः अव्यलीकेनव्रतेनतपसाआहतःसेवितःसन् अयंभावः जीवस्याविद्ययामिथ्यारूपदेहसंबंधः ईश्वरस्य
तुयोगमाययाचिद्वनलीलाविग्रहाविर्भावइतिमहान्विशेषः अतस्तद्भजनान्मोक्षोपपत्तिरिति ४ भगवद्भजनादेवतत्त्वज्ञानमित्येतत्प्रपंच-
यिष्यन् ब्रह्मणोऽपितत्त्वज्ञानंतत्प्रसादादेवेतिदर्शयितुमितिहासमाह सइत्यादिनापरोगुरुः भक्तिरहस्योपदेशा स्वधिष्ययंपद्यमास्थायअ-
धिष्ठाय तस्याधिष्ठानान्वेषणायपूर्वजलेनिमग्नः परावृत्यस्वधिष्येस्थित्वेत्यर्थः ऐक्षततत्कथंस्वष्टव्यमित्यालोचितवान् तांदृशंप्रशाम् अत्र
सृष्टिविषयेसंमतामव्यभिचारिणीम् विधिःप्रकारः ५

सृष्टिचिंतयन्कदाचिद्वक्षरं वचः अंभसिउपाशृणोत् उपसमीपे श्रुतवान् ते अक्षरे दर्शयति कादयो मावसानाः स्पर्शाः तेषु यत् षोडशं तकारः यच्चैकविंशं पकारः वचसो निर्देशार्थं तदर्थमाह हेनृपनिष्किंचनानां त्यक्तधनानां धनं यद्विदुः येन तपो धना इति प्रसिद्धाः तच्च द्विर्गदितं तपतपेति लोपमध्यमपुरुषैकवचनम् तस्य वीप्सांसादरविधिरूपामशृणोदित्यर्थः ६ एवं निशम्य तस्य वचसो वक्तुर्दिदक्षया ततः प्रचलितः सन् दिशो विलोक्य पुनः स्वधिष्यमास्थाय केनचित्प्रत्यक्षं नियुक्त इव तच्चात्मनो हितं विमृश्य तपसि मनो धृतवानित्यर्थः ७ ततश्च सः ब्रह्मा अरिवलानां लोकानां तापनं प्रकाशकं तपः अतप्यत कृतवान् तपतपेत्येतस्य वचसोऽर्थे अमोघं दर्शनं यस्य जितः अनिलः आत्मा मनश्च येन विजितानि उभयैर्द्रियाणि ज्ञानकर्मात्मकानियेन तपतां तपश्चरतां मध्ये तपीयान् अतिशयेन तपस्वी ८ तस्मै ब्रह्मणे स्वलोकं वैकुण्ठारव्यं परं श्रेष्ठम् नयन्परं यतः

सचिंतयन् दक्षरमेकदाऽभस्युपाशृणोद् द्विर्गदितं वचो विभुः स्पर्शेषु यत् षोडशं मेकविंशं निष्किंचनानां नृपयद्धनं विदुः ६ निशम्य तद्वक्तुर्दिदक्षया दिशो विलोक्य तत्रान्यदपश्यमानः स्वधिष्यमास्थाय विमृश्य तद्धितं तपस्युपादिष्ट इवा दधेमनः ७ दिव्यं सहस्राब्दममोघदर्शनो जितानिलात्मा विजितोभयैर्द्रियः अतप्यत स्मारिवललोकतापनं तपस्तपीयांस्तपतां समाहितः ८ तस्मै स्वलोकं भगवान्समाजितः संदर्शयामास परं नयत्परम् व्यपेतसंक्लेशविमोहसाध्वसं स्वदृष्टवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतम् ९ प्रवर्तते यत्र रजस्तमस्तयोः सत्त्वं च मिश्रं न च कालविक्रमः न यत्र माया किमुतापरे हरेरनुव्रता यत्र स्ररा स्ररा चिताः १० श्यामावदाताः शतपत्रलोचनाः पिशंगवस्त्राः स्ररुचः स्रपेशसः सर्वे चतुर्बाहव उन्मिषन्मणिप्रवेकानिष्काभरणाः स्रवर्चसः प्रवालवैडूर्यमृणालवर्चसः परिस्फुरकुण्डलमौलिमालिनः ११

परमुत्कृष्टमन्यन्नास्ति तमेवलोकमनुवर्णयति पंचभिः व्यपेताः संक्लेशादयो यस्मात् स्वदृष्टवद्भिः सत्पुण्यवद्भिः यद्वा स्वस्य दृष्टं दर्शनमस्ति येषाम् आत्मविद्भिरित्यर्थः ९ तयोः ताभ्यां मिश्रं सत्त्वं च न प्रवर्तते किंतु शुद्धमेव सत्त्वम् कालविक्रमो नाशः अपरे रागलोभादयो न संतीति किमु वक्तव्यम् अनुव्रताः पार्षदाः १० श्यामाश्च ते अवदाताश्च पद्मनेत्राः पीतांबरः स्ररुचः अतिकमनीयाः स्रपेशसः अतिसुकुमाराः उन्मिषन्त इव प्रभावं तोमणिप्रवेकामण्युत्तमायेषु तानि निष्कानि पदकान्याभरणानि च येषां ते स्रवर्चसः अतितेजस्विनः प्रवालादिवत् वर्चोवर्णीयेषां ते परितः स्फुरन्ति कुण्डलानि मौलयो मालाश्च संतियेषां ते ११ ७

पार्षदान् अनुवर्ण्य पुनरपिलोकमनुवर्णयति भ्राजिष्णुभिर्देदीप्यमानाभिः प्रमदोत्तमानां दिवः कांतयस्ताभिर्विद्योतमानाः सहविद्युद्भिर्विद्योतमानाः सविद्युतः ताभिरभ्रावलिभिः तत्रविद्युतइवस्त्रियः अश्रुपंक्तयइवविमानानि नभइवलोकः १२ श्रीः संपत्स्वरूपिणीमूर्तिमती मानं पूजाम् विभूतिभिर्नानाविभवेः प्रेरवमोदोलं संश्रिता कुसुमाकरो वसंतस्तस्यानुगाः भ्रमराः तैर्विविधंगीयमाना स्वयंतु प्रियस्य हरेः कर्मगायती वभवति १३ य एवं भूतो लोकः तत्र तस्मिन् १४ मृत्यानां प्रसादे अभिमुखम् हगेव आसवइव द्रष्टृणां हर्षकरीयस्य तम् प्रसन्नहासमरुणलोचने यस्य वक्षसि स्थितया च श्रिया लक्षितम् अलंकृतमित्यर्थः १५ अर्ध्यहणीयं वरिष्ठं सिंहासनम् चतस्रः प्रक-

भ्राजिष्णुभिर्यः परितो विराजते लसद्दिमाना वलिभिर्महात्मनाम् विद्योतमानः प्रमदोत्तमाद्युभिः सविद्युदभ्रावलिभिर्यथानभः १२ श्रीर्यत्र रूपिण्युरुगायपादयोः करोति मानं बहुधा विभूतिभिः प्रेरवंश्रिताया कुसुमाकरानुगे विगीयमाना प्रियकर्मगायती १३ ददर्श तत्रारिवलसात्वतां पतिं श्रियः पतिं यज्ञपतिं जगत्पतिम् स्नन्दनं दप्रबलार्हणादिभिः स्वपार्षदमुख्यैः परिसेवितं विभुम् १४ मृत्युप्रसादाभिमुखं दृष्ट्वा सवंप्रसन्नहासारुणलोचनाननम् किं शीतिनकुंडलिनंचतुर्भुजं पीतांबरं वक्षसिलक्षितं श्रिया १५ अर्ध्यहणीयासनमास्थितं परं हतंचतुः षोडशपंचशक्तिभिः युक्तं भगैः स्वेरितरत्रचाधुवैः स्वएव धामनूरममाणमीश्वरम् १६ तद्दर्शनाल्हादपरिप्लुतांतरोहृष्यत्तनुः प्रेमभराश्रुलोचनः ननामपादाबुजमस्य विश्वसूकृत्यारमहस्येन पथाऽधिगम्यते १७ तं प्रीयमाणं समुपस्थितं तदा प्रजाविसर्गे निजशासनार्हणम् बभ्राव ईषत्स्मितशोचिषा गिरा प्रियः प्रियं प्रीतमनाः करे स्पृशन् १८

तिपुरुषमहदहंकाररूपाः षोडशैकादशेन्द्रियपंचमहाभूतारव्याः पंचतन्मात्ररूपायाः शक्तयस्ताभिर्वर्तमानाः स्वेः भगैः स्वाभाविर्कैरैश्वर्यादिभिः इतरत्रयोगिषु अधुवैरागंतुकैः साधारणैरित्यर्थः एवं सत्यपि स्वएव धामनूरस्वरूप एव रममाणम् अत एवेश्वरम् १६ तस्य दर्शनेन यः आल्हादः तेन परिप्लुतं व्याप्तमांतरमंतः करणं यस्य हृष्यंतीरोमां चितातनुर्यस्य प्रेमभरेण अश्रुणिलोचनेषु यस्य विश्वसूकृत्यारमहस्येन पथाऽधिगम्यते १७ तं ब्रह्माणं भगवान् बभ्रावे प्रजाविसर्गकार्ये निजशासनार्हणं स्वनियोगार्हम् प्रजाविसर्गं समुपस्थितमिति वाऽन्वयः ईषत्स्मितेन शोचिर्दीप्तिः शोभाय स्याः तया गिरा १८

सिसृक्षयाहेतुनाचिरंसंभृतेनतपसाः हंसम्यकृतोषितः दुस्तोषः तौषयितुमशक्तः १९ मादितिमाम् श्रेयसांफलानांपरिश्रामः परिश्रमः साधनप्र-
यासः ममदर्शनमवधिर्यस्यसतथा अतोऽधिकंतुपुनः फलं नास्तीत्यर्थः २० एतच्चमत्कूपयैवत्वयाप्राप्तमित्याह मनीषितमिच्छातुम्यमिदंदात-
व्यमितियाममेच्छातस्यानुभावोऽयम् कोऽसौतमाह ममलोकस्यावलोकनंयत् नचेदंयैवतपोबलेनप्राप्तमितिस्वातंत्र्यमन्यस्व तत्प्रवृत्तेरपि-
मत्कृतत्वादित्याह रहसितपतपेति यद्वचउपश्रुत्यपरमंतपश्चकर्थ कृतवानसि २१ तदपित्वांप्रतिमयैवादिष्टमुपदिष्टम् कदा तत्रतदासृ-
ष्ट्यारंभे त्वयिकर्मणिकार्येऽर्थेविमोहितेसति किंच तपोनामममेवशक्तिरित्याह तपोमेहृदयमंतरंगाशक्तिः आत्मास्वरूपम् यस्यज्ञा

श्रीभगवानुवाच त्वयाऽहंतोषितःसम्यग्वेदगर्भसिसृक्षया चिरंभृतेनतपसादुस्तोषःकूटयोगिनाम्
१९ वरंवरयभद्रंतेवरेशमाऽभिवंछितम् ब्रह्मन्श्रेयःपरिश्रामःपुंसोमदर्शनावधिः २० मनीषितानुभावो
ऽयंममलोकावलोकनम् यदुपश्रुत्यरहसिचकर्थपरमंतपः २१ प्रत्यादिष्टमयातत्रत्वयिकर्मविमोहिते तपोमे
हृदयंसाक्षादात्माऽहंतपसोनघ २२ सृजामितपसैवेदंग्रसामितपसापुनः विभर्मितपसाविश्वंवीर्यमेदुश्च
रंतपः २३ ब्रह्मोवाच भगवन्सर्वभूतानामध्यक्षोऽवस्थितोगुहाम् वेदह्यप्रतिरुद्धेनप्रज्ञानेनचिकीर्षि-
तम् २४ तथाऽपिनाथमानस्यनाथनाथयनाथितम् परावरेययारूपेजानीयांतेत्वरूपिणः २५ यथाऽत्म-
मायायोगेननानाशक्त्युपबृंहितम् विलुपन्विसृजेन्गृणहन्विभ्रदात्मानमात्मना २६ कीडस्यमोघसंक-
ल्पऊर्णनाभिर्यथोर्णते तथातद्विषयांधेहिमेनीषांमयिमाधवे २७

नमयंतपइतिश्रुतेः २२ ग्रसामिसंहरामि विभ-

र्भिमालयामि वीर्यशक्तिः २३ अध्यक्षः अधिष्ठाता गुहांगुहायाम् बुद्धाववस्थितः सन्यद्यपिवेदतथाऽपीत्युत्तरेणान्वयः २४ नाथ
मानस्ययाचमानस्य उपतप्यमानस्येतिवा हेनाथ नाथयआशंसय प्रयच्छ नाथितंयाचितम् नाथनाथयाज्जोपतापैश्वर्याशीःपु
नाथितमेवाह परंसूक्ष्ममवरंस्थूलंचतेरूपंयथाजानीयाम् २५ यथाचत्वंकीडसितद्विषयांमनीषांमयिधेहीत्युत्तरेणान्वयः नाना-
शक्त्युपबृंहितंविश्वंविलुपन्विविधंसृजन् विभ्रत्पालयन् आत्मनास्वयमेव आत्मानंब्रह्मादिरूपंगृणहन् अनुगृणहन्कीडसि २६
ऊर्णतेतंतुभिः आत्मानमाच्छादयति २७

तत्किंसृष्टेरुद्दिग्गएवतत्वज्ञानंप्रार्थयसेनेत्याह भगवतात्वयाशिक्षितमनुशिष्टमतंद्रितः अनलसः सन् करिष्यामि तर्हि किमनेन तत्त्वज्ञानेन तत्राह य
स्मादेवंभूतात्तवानुग्रहात् प्रजासर्गमीहमानः कुर्वन्नपि अहंकारादिभिर्बद्धो न भवेयमिति २८ अवश्यं च मदो भविता सतु कंचित्कालं मा-
भूदिति प्रार्थयते यावदिति मोर्दश तेत्वया लौकिकस्य सरव्युः सरवेवाहंकृतः करस्पर्शनादिनाममत्वेन संमानितः सन् प्रजासर्गरूपे तव प-
रिकर्मणि सेवायां स्थितोऽविक्रवोऽव्याकुल एव यावत् जनं विभजामि उत्तममध्यमादिभेदेन सृजामि तावत्त्वत्संमानाद्दहमप्यजः स्व-
तंत्र इति मानिनो मे समुन्नद्ध उत्कटो मदो माभूत् यद्वा मदो मा समुन्नद्धा समुन्नह्यताम् उद्विक्तो न भवेदित्यर्थः २९ ज्ञानं शास्त्रोत्थम् विज्ञा-
नमनुभवः रहस्यं भक्तिः सुगोप्यमपि वक्ष्यामीत्यादिनिर्देशात् तस्यांगं साधनम् ३० यावान्स्वरूपतः यथाभावः यादृक् सत्तावान् यानि

भगवच्छिक्षितमहंकरवाणित्यतंद्रितः नेहमानः प्रजासर्गबल्येयं त्वदनुग्रहात् २८ यावत्सरवासरव्युरिवेशते कृ-
तः प्रजाविसर्गो विभजामि भोजनम् अविक्रवस्ते परिकर्मणि स्थितो मामे समुन्नद्धमदोऽजमानिनः २९
श्रीभगवानुवाच ज्ञानं परमगुह्यं मेयद्विज्ञानसमन्वितम् सरहस्यं तदंगं च गृहाण गदितं मया ३० यावानहं
यथाभावो यद्रूपगुणकर्मकः तथैव तत्त्वविज्ञानमस्तु ते मदनुग्रहात् ३१ अहमेवासंमेवाग्रे नान्यद्यत्सदसत्परम्
पश्चादहं यदेतच्च योऽवशिष्येत सोऽस्य हम् ३२ ऋतेऽर्थं यत्प्रतीयेत न प्रतीयेत चात्मनि तद्विद्यादात्मनो मा-
यां यथाऽभासो यथा तमः ३३

रूपाणि गुणाः कर्माणि च यस्य ३१ एतदेव सम्यगुपदिशन् यावानित्यस्यार्थं स्फुटयति अहमेवा-
ग्रेसृष्टेः पूर्वमासम् स्थितः नान्यत् किंचित् यत्सत् स्थूलम् असत् सूक्ष्मम् परंतयोः कारणं प्रधानम् तस्याप्यंतर्मुखवतया तदामध्ये वलीन-
त्वात् अहं च तदा आसमेव केवलं न चान्यदकरवम् पश्चात्सृष्टेरनंतरमप्यहमेवास्मि यदेतद्विश्वं तदप्यहमस्मि प्रलये योऽवशिष्येत सोऽ-
प्यहमेव अनेन चानाद्यनंतत्वाद्वितीयत्वाच्च परिपूर्णोऽहमित्युक्तं भवति ३२ यथाऽत्ममायायोगेनेत्यनेन मायाया अपि पृष्टत्वात् वक्ष्य-
माणोपयोगित्वाच्च मायां निरूपयति ऋतेऽर्थं विनाऽपि वास्तवमर्थं यद्यतः किमप्यनिरुक्तं आत्मनि अधिष्ठाने प्रतीयेत सद्यपि च न प्रतीयेत त-
त् आत्मनो मम मायां विद्यात् यथा आभासो द्विचंद्रादिरिति अर्थं विना प्रतीतौ दृष्टांतः यथा तम इति सतो प्रतीतौ तमो रादुर्यथा ग्रहमंड-
ले स्थितोऽपि न दृश्यते ३३

यथाभावइत्येतत्स्पष्टयति यथामहाभूतानिभौतिकेषु अनुसृष्टेरनंतरंप्रविष्टानितेषूपलभ्यमानत्वात् अप्रविष्टानिच प्रागेवकारणतयातेषु-
विद्यमानत्वात् यथातेषुभूतभौतिकेषुअहंनचतेष्वहम् एवंभूताममसत्तेत्यर्थः ३४ साधनमाह आत्मनस्तत्त्वजिज्ञासूनाएतावत्त्वमेवजि-
ज्ञास्यंविचार्यम् तदेवाह अन्वयः कार्येषुकारणत्वेनानुवृत्तिः कारणावस्थायांचतेभ्योव्यतिरेकः तथाजाग्रदाद्यवस्थासूतत्तत्साक्षित
याःन्वयः व्यतिरेकश्चसमाध्यादौएवमन्वयव्यतिरेकाभ्यांयत्स्यात् सर्वत्रसर्वदाचतदेवात्मेति ३५ यत्पार्थितंनेहमानः प्रजासर्गमितितत्त्व
सादीकरोति एतन्मतंसम्यगनुतिष्ठसमाधिनाचित्तैकाग्र्येण कल्पेषुविकल्पाः विविधाः सृष्टयस्तेषुविमोहंकर्तृत्वाभिनिवेशंनयास्यतीति ३६

यथामहांतिभूतानिभूतेषुच्चावचेष्वनु प्रविष्टान्यप्रविष्टानितथातेषुनतेष्वहम् ३४ एतावदेवजिज्ञास्यंत-
त्वजिज्ञासूनात्मनः अन्वयव्यतिरेकाभ्यांयत्स्यात्सर्वत्रसर्वदा ३५ एतन्मतंसमातिष्ठपरमेणसमाधिना
भवान्कल्पविकल्पेषुनविमुह्यतिकर्हिचित् ३६ श्रीशुकउवाच संप्रदिश्येवमजनोजनानांपरमेष्ठिन
म् पश्यतस्तस्यतद्रूपमात्मनोन्यरूपणद्वारिः ३७ अंतर्हितोद्रियार्थायहरयेविहितांजलिः सर्वभूतमयोविश्वंसस
जैदंसपूर्ववत् ३८ प्रजापतिर्धर्मपतिरेकदानियमान्यमान् भद्रंप्रजानामन्विच्छन्नातिष्ठत्स्वार्थकाम्यया ३९
तंनारदःप्रियतमोरिक्थादानामनुव्रतः शूश्रूषमाणःशीलेनप्रश्रयेणदमेनच ४० मायांविविदिषन्विष्णोर्माये-
शस्यमहामुनिः महाभागवतोराजनृपितरंपर्यतोषयत् ४१ तुष्टंनिशम्यपितरंलोकानांप्रपितामहम् देवर्षिः
परिपप्रच्छभवान्यन्माःनुएच्छति ४२ तस्माद्दंभागवतंपुराणंदशलक्षणम् प्रोक्तंभागवताप्राहृषीतःपुत्रा-
यभूतकृत् ४३ नारदःप्राहमुनयेसरस्वत्यास्तदेनृप ध्यायतेब्रह्मपरमंव्यासायामिततेजसे ४४

एवंसंप्रदिश्यउप-

दिश्यजनानांपरमेष्ठिनंपरमे आधिपत्येस्थितंब्रह्माणम् आत्मनस्तद्रूपंन्यरूपणत् अंतर्हितवान् ३७ अंतर्हितः इंद्रियार्थः प्रत्यक्षरूपंयेनतस्मैकदांजलिः
३८ तदनंतरंपूर्वोक्तोब्रह्मनारदसंवादः प्रवृत्तइत्याह प्रजापतिरितिपंचभिः प्रजानांभद्रमन्विच्छन्विमृशन् सैवस्वार्थकाम्यास्वप्रयोजनेच्छातयायमनिय
मानन्वतिष्ठत ३९ रिक्थादानांपुत्राणांमध्येप्रियतमः तंपितरंसेवमानः शीलादिनापरितोषयामास ४० किमिच्छन्विष्णोर्मायांविविदिषन् ४१ निशम्य
दृष्ट्वाज्ञात्वैत्यर्थः मामाम् ४२ भगवताचतुःश्लोक्यासंक्षेपेणप्रोक्तंविस्तरेणप्राह दशलक्षणानि लक्षणीयाअर्थाविद्यंतेयस्मिन्तत् ४३ तत्संप्रदाय-
तोभागवतंमयाज्ञातमित्याशयेनाह नारदइति ४४

भागवतव्याख्यानेनैवत्वत्प्रमानामुत्तरं दास्यामीत्याह यदुतेति पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिता इत्यादिना वैराजात्पुरुषादिदं विश्वं कथम् आसीदिति यदहं त्वया पृष्टः तद्यथा वदुपारव्यामिशृण्विति ४५ इति द्वितीयस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ९ ततो भागवतव्याख्याद्वारैव दशमोऽस्फुटम् राजप्रश्नोत्तरं वक्तुमारंभे बादरायणिः १ दशलक्षणं पुराणं प्राहेत्युक्तं तानि दशलक्षणानि दर्शयति अत्रेति मन्वंतराणि ईशानुक्त्या श्वेतिदं दः सर्गादयः अत्र दशार्थो लक्ष्यते १ नन्वेवमर्थभेदाच्छास्त्रभेदः स्यात्तत्राह दशमस्याश्रयस्य विशद्व्यर्थं तत्त्वज्ञानार्थं नवानां लक्षणं स्वरूपम् एकस्यैव प्राधान्यान्नायं दोष इत्यर्थः नन्वत्र नैवं प्रतीयते अत आह श्रुतेन श्रुत्यैव स्तुत्यादिस्थानेषु अंजसासाक्षाद्वर्णयंति अर्थेन तात्पर्यवृत्त्या च तत्तद्व्याख्यानेषु २ सर्गादीनां प्रत्येकं लक्षणमाह भूतानि आकाशादीनि मात्राणि च शब्दादीनि इन्द्रियाणि

यदुताहं त्वया पृष्टो वैराजात्पुरुषादिदम् यथासीत्तदुपारव्यास्ये प्रमानन्यांश्च कल्मशः ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे नवमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमृतयः मन्वंतरेशानुक्त्या निरोधो मुक्तिराश्रयः १ दशमस्या विशद्व्यर्थं नवानां मिह लक्षणम् वर्णयंति महात्मानः श्रुतेनार्थेन चांजसा २ भूतमात्रेन्द्रियधियां जन्मसर्ग उदाहृतः ब्रह्मणो गुणवैषम्याद्विसर्गः पौरुषः स्मृतः ३ स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्रहः मन्वंतराणिसंस्मृतयः कर्मवासनाः ४ अवतारानुचरितं हरेर्भवास्यनुवर्तिनाम् पुंसामीशकथाः प्रोक्तानां व्याख्यानोपहं हिताः ५ निरोधोऽस्यानुशयनमात्मनः सहशक्तिभिः मुक्तिर्हि त्वाऽन्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ६

च धीशब्देन महदहंकारौ गुणानां वैषम्यात् परिणामात् ब्रह्मणः परमेश्वरात् कर्तुं भूतादीनां यद्विराड्रूपेण स्वरूपतश्च जन्मसर्गः पुरुषो वैराजः तत्कृतः पौरुषः चराचरसर्गो विसर्ग इत्यर्थः ३ वैकुण्ठस्य भगवतो विजयः सृष्ट्यानां तत्तन्मर्यादापालनेनोत्कर्षः स्थितिः स्थानम् स्वभक्तेषु तस्यानुग्रहः पोषणम् तदनुग्रहीतानां सतां मन्वंतराधिपतीनां धर्मः कर्मणां वासनाः वैकुण्ठसंताने ऊयंते कर्मभिः संतन्यत इत्युक्तयः यद्वा वृत्त्यर्थोत्संश्लेषार्थाद्वाऽवतेर्धातोरिदं रूपम् ऊयंते कर्मभिर्बल्यंते संश्लिष्यंते इति वा ऊतय इत्यर्थः ४ हरेरवतारानुचरितमस्यानुवर्तिनां च सत्कथा ईशानुक्त्याः प्रोक्ता इत्यर्थः ५ निरोधमाह अस्यात्मनो जीवस्य हरेर्योगनिद्रामनुपश्वात् शक्तिभिश्चोपाधिभिः सह शयनं लयः निरोधः अन्यथारूपमविद्ययाऽध्यस्तं कर्तृत्वादिहित्वा स्वरूपेण ब्रह्मतया व्यवस्थितिर्मुक्तिः ६

आभासः सृष्टिः निरोधो लयश्च यतो भवति अध्यवसीयते प्रकाशते च सब्रह्मेति परमात्मेति प्रसिद्धः आश्रयः कथ्यते ७ आश्रयस्वरूपमपरोक्षानुभवेन स्पष्टं दर्शयितुं मध्यात्मादिविभागमाह योऽयमध्यात्मिकः पुरुषः चक्षुरादिकरणाभिमानो द्रष्टा जीवः स एवाधिदैविकः चक्षुराद्यधिष्ठाता सूर्यादिः तत्रैकस्मिन्नेव उभयोर्द्विरूपयोर्विच्छेदो यस्मात्स आधिभौतिकः चक्षुर्गोलकाद्युपलक्षितो दृश्यो देहः पुरुष इति पुरुषस्य जीवस्योपाधिः स वा एष पुरुषोऽनरसमय इत्यादि श्रुतैः ८ एकमेकतराभावे इत्येतेषामन्योऽन्यसापेक्षसिद्धित्वेनानात्मत्वं दर्शयति तथा हि दृश्यं विना तत्प्रतीत्यनुमेयं करणं न सिद्ध्यति नापि द्रष्टा न च तद्दिना करणप्रवृत्त्यनुमेयस्तदधिष्ठाता सूर्यादिः न च तं विना करणं प्रवर्तते न च तद्दिना दृश्यमित्येवमेकतरस्याभावे एकं नोपलभामहे तत्र तदा तत्रितयमालोचनात्मकेन प्रत्ययेन यो वेद साक्षितया पश्यति स परमात्मा आश्रयः तेषामपि परस्परमाश्रयत्वमस्त्येवेति तद्व्यवच्छेदार्थं विशेषणम् स्वाश्रयः अनन्याश्रयः स चासावन्येषामाश्रयश्चेति तथा च भगवान्ब्रह्म इति

आभासश्च निरोधश्च यतश्चाध्यवसीयते स आश्रयः परं ब्रह्म परमात्मेति शब्दते ७ योऽध्यात्मिको यं पुरुषः सोऽसावेवाधिदैविकः यस्तत्रोभयविच्छेदः स स्मृतो ह्याधिभौतिकः ८ एकमेकतराभावे यदानोपलभामहे त्रितयं तत्र यो वेद स आत्मा स्वाश्रयाश्रयः ९ पुरुषोऽङ्गं विनिर्भिद्यदाऽसौ स विनिर्गतः आत्मनोऽयनमन्विच्छन्नपोऽस्माक्षीच्छुचिः शूचीः १० तास्ववात्सीत्स्वसृष्टास्तसहस्रपरिवत्सरान् तेन नारायणो नाम यदापः पुरुषोद्भवाः ११

दृग्गुणमार्कं वपुरत्ररं धेपरस्परं सिद्ध्यति यः स्वतः स्वे आत्मा यदेषामपरोक्ष आद्यः स्वयाऽनुभूत्याऽरिव लसिद्धसिद्धिरिति एतेनैव व्यभिचारित्वात्तेषां मायामयत्वमप्युक्तम् अतएव पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः लोकैरमुष्यावयवाः सपालैरित्यनेनोक्तो विरोधोऽपि परिहृतः ९ उक्तमेवाध्यात्मादिविभागं प्रपञ्चयन् यदुताहं त्वया दृष्टो वैराजात्पुरुषादिदम् यथाऽसीत्तदुपरव्यास्य इति यत्प्रतिज्ञातं तदुत्पत्तिप्रकारमाह पुरुष इत्यादिना पुरुषो वैराजः अङ्गं विनिर्भिद्यदयं कुरुत्यविनिर्गतः एतच्छ्रुत्वा तदित्यर्थः अयनं स्यान्नमन्विच्छन् विमृशन् यतः शूचिः स्वयमतः शूचीः शूद्राः अपः गर्भोदकसंज्ञाः अस्माक्षीत्ससर्ज १० अप्स्रवासेन नारायणनाम निरुक्त्या स्पष्टयति तेन अप्स्रवासेन यद्यस्मात्पुरुषो नरः तस्मादुद्भवो यासां ताः नाराः आपोऽयनमस्त्येति नारायण इत्यर्थः तदुक्तम् आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः अयनं तस्य ताः पूर्वं तेन नारायणः स्मृत इति ११

तस्यप्रभावमाह द्रव्यमुपादानम् कर्मादीनिनिमित्तानि जीवोभोक्तायस्यानुग्रहात्संति कार्यक्षमाभवन्तीत्यर्थः १२ योगएवतत्पंशय्या-
तस्मात् वीर्यगर्भरूपंदेहंहिरण्मयमिवप्रकाशबहुलम् १३ तस्यैवप्रपंचः अत्येत्यादिना १४ अंतःशरीरेयआकाशः तस्मात् क्रियाश-
क्त्यातत्रविविधंचेष्टमानस्यसतः ओजः इंद्रियशक्तिः सहोमनः शक्तिः बलंदेहशक्तिः ततः शक्त्यात्मकात् सूक्ष्माद्रूपात् प्राणः सूत्रा-
रव्यः महान्मुरव्यः अक्षः प्राणः सर्वेषाम् १५ महत्त्वंदर्शयति प्राणाइंद्रियाणियंप्राणंतंचेष्टांकुर्वतमनुपश्चात् प्राणंतिचेष्टांकुर्वति अपा-
नंतंचेष्टांत्यजंतमनुअपानंति चेष्टांत्यजति राजानमनुमृत्याइव १६ क्षिपताच्चालयतानिमित्तेन क्षत्तृडादिकंप्रभोरिति विराड्जीवाभेदे

द्रव्यं कर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच यदनुग्रहतः संतिनसंतियदुपेक्षया १२ एकोनानात्वमन्विच्छन्त्यो
गतल्यात्समुत्थितः वीर्यंहिरण्मयंदेवोमाययाव्यसृजत्रिधा १३ अधिदैवमथाध्यात्ममधिभूतमितिप्रभुः
अथैकंपोरुषंवीर्यंत्रिधाभिधततच्छृणु १४ अंतःशरीरआकाशात्पुरुषस्यविचेष्टतः ओजः सहोबलंजज्ञ
ततः प्राणोमहानक्षः १५ अनुप्राणंतियंप्राणाः प्राणंतंसर्वजंतुषु अपानंतमपानंतिनरदेवमिवानुगाः १६
प्राणेनक्षिपताक्षत्तृडंतराजायतेप्रभोः पिपासतो जक्षतश्चप्राड्मुरवंनिरभिधत १७ मुरवतस्तालुनिर्भिन्नं
जिह्वातत्रोपजायते ततो नानारसोजज्ञे जिह्वायायोऽधिगम्यते १८ विवक्षोर्मुरवतोभूम्नोवन्निर्वर्गव्याहृतंत
योः जलेवैतस्यस्रचिरंनिरोधः समजायत १९ नासिकेनिरभिद्येतांदोधूयतिनभस्वाति तत्रवायुर्गंधवहो-
घ्राणोनसिजिघृक्षतः २०

नोपासनार्थमुक्तम् आजायतेस्म ततः जक्षतः भक्षयितुमिच्छतइत्यर्थः प्राक्प्रथमंनिरभिधत
विभक्तमभूत् १७ तालुअधिष्ठानम् जिह्वाइंद्रियम् नानारसोविषयः वरुणाश्चदेवताज्ञातव्या एवंसर्वत्रअधिष्ठानमिंद्रियंदेवतावि-
षयइत्येतच्चतुष्टयमनुक्तमप्युक्तम् १८ विवक्षोः वक्तुमिच्छोः मुरवतएववन्निर्देवतावाक्इंद्रियम् व्याहृतंभाषणम् तयोरितिइंद्रि-
यदेवताऽधीनत्वंकर्मणोदर्शयति १९ नभस्वतिप्राणवायोदोधूयति दोधूयमानेअत्यंतंप्रचलतिसति तत्रनासिकायांवायुर्देवता-
गंधंवहतीतितथा अनेनगंधोविषयोदर्शितः घ्राणः इंद्रियम् जिघृक्षतः गंधंगृहीतुमिच्छतः २०

निरालोकं प्रकाशशून्यमासीदिति शेषः निर्माक्षिकमिति वदेकवद्भावः तदा आत्मानं देहं च कारादन्यच्च वस्तु दिदृक्षत अक्षिणीस्थानम् -
ज्योतिः आदित्यो देवता चक्षुरिन्द्रियम् ततो गुणस्य रूपस्य ग्रहः ग्रहणम् अनेन रूपं विषयो दर्शितः २१ ऋषिभिर्वेदैः बोध्यमानस्य -
तत्तु आत्मनः प्रबोधनं गृहीतुमिच्छतः ततो गुणग्रहः शब्दस्य ग्रहणम् २२ मृदुत्वं च काठिन्यं च लघुत्वं च गुरुत्वं च आउष्णत्वं मीषदुष्णत्वं च
शीततां चेत्यर्थः यद्यप्यत्युष्णत्वमपीन्द्रियविषय एव तथाऽपि तस्य जिघृक्षाभावादोष्णत्वमित्युक्तम् गुरुत्वं शोतिपाठेयणादेशश्छांदसः वस्तु
न एतान् धर्मान् जिघृक्षतः त्वक्निर्भिन्ना त्वगिन्द्रियाधिष्ठानं चर्मजातमित्यर्थः तस्यां रोमाणि इन्द्रियम् महीरुहाश्च देवता जाताः वस्तुनिहस्ते -
नातोलिते लघुत्वगुरुत्वयोर्ज्ञानात्तयोरपि त्वगिन्द्रियविषयत्वमिति पौराणिकाः तत्र त्वचि अंतर्बहिश्च वातो वृतः आवृत्य स्थितः कर्तरि निष्ठा क
थं भूतः त्वचालब्धोगुणः स्पर्शेन अयमर्थः त्वगिन्द्रियमेव बहिः कंडूतिसहितं स्पर्शम् गृणहत् लोमशब्देनोच्यते तत्र महीरुहाणां देवत्वमं -

यदाऽत्मनि निरालोकमात्मानं च दिदृक्षतः निर्भिन्नेत्यक्षिणी तस्य ज्योतिश्चक्षुर्गुणग्रहः २१ बोध्यमानस्य -
ऋषिभिरात्मनस्तज्जिघृक्षतः कर्णौ च निरभिद्येतां दिशः श्रोत्रं गुणग्रहः २२ वस्तुनो मृदुकाठिन्यलघुगुर्वो -
ष्णशीतताम् जिघृक्षतस्त्वक्निर्भिन्ना तस्यां लोममहीरुहाः तत्र चांतर्बहिर्वीतस्त्वचालब्धोगुणो वृतः २३ ह
स्तोरुरुहत्तुस्तस्य नानाकर्मचिकीर्षया तयोस्तु बलमिन्द्रश्च आदानमुभयाश्रयम् २४ गतिं जिगीषतः पादौ
रुरुहातेऽभिकामिकाम् पद्भ्यां यज्ञः स्वयंहव्यं कर्मभिः क्रियते नृभिः २५

तर्बहिश्च स्पर्शं गृणहत् तदेव त्वक्शब्देनोच्यते

ते तत्र वातो देवता तथा च तृतीये वक्ष्यति त्वचमस्य विनिर्भिन्नां विविशर्धिष्यमोषधीः अंशेन लोमभिः कंडूंयैरसौ प्रतिपद्यते निर्भिन्नान्यस्य
चर्माणि लोकपालोऽनिलोऽविशत् प्राणेनांशेन संस्पर्शयेनासौ प्रतिपद्यत इति तत्र चर्माणीति चर्मोपलक्षिता त्वगित्यर्थः प्राणेनांशेनेति प्रा
णवायुव्यामेन त्वगिन्द्रियेणेत्यर्थः बहुच श्रुतौ त्वेक एवांशो निर्दिष्टः त्वङ्-निरभिद्येत त्वचो लोमानिलोमस्य ओषधिवनस्पतय इति २३ रुरु
हतुः निर्भिन्नो बलमिन्द्रियम् इन्द्रो देवता तदुभयाश्रयमादानं कर्म २४ अभिकामिकामभीष्टां विहितामित्यर्थः पद्भ्यां सह यज्ञो वि
ष्णुरेव स्वयंतदधिष्ठातृरूपेण स्थितः कर्मभिरिति गत्यारव्या कर्मशक्तिरिन्द्रियमुक्तम् हव्यं क्रियत इति गतिमाप्यं यज्ञार्थं द्रव्यं विषय इत्यु
क्तम् नृभिरिति व्यष्टिजीवेष्वपि इयमेव शक्तिरिति दर्शयन्नराधिकारित्वं यज्ञादीनां दर्शयति २५

प्रजाअपत्यम् आनंदोरतिः अमृतंस्वर्गादि तदर्थिनः शिश्रुः अधिष्ठानम् उपस्थइंद्रियम् प्रजापतिश्चासीत् इतिज्ञेयम् तदुभयाश्रयंका-
मानांसंबंधिप्रियंस्वरवम् २६ धातुमलंभुक्तान्नादीनामसाराशंत्यक्तुमिच्छोः गुदपायुमित्रोत्सर्गाः अधिष्ठानेन्द्रियदेवताविषयाः २७ पु-
र्याः देहात्पुरः देहांतराणि आसिसृप्सोः सर्वतो गंतुमिच्छोः निरभिद्यतेत्यनुषंगः अपानतः अपगच्छतः पृथक् संरणम् नाभ्यादीन्य-
धिष्ठानादीनि नाभ्यांहि प्राणापानयोर्बन्धविश्लेषे मृत्युरिति प्रसिद्धम् २८ अन्नपानानामादित्सोः संग्रहेच्छोः कुक्षिश्च अंत्राणि च ना-
ड्यश्चासन् तत्र कुक्षिरधिष्ठानम् अंत्राण्यन्नसंग्रहे करणमिन्द्रियस्थानीयम् नाड्यस्तपानसंग्रहे तयोर्नाड्यंत्रवर्गयोः क्रमेण नद्यः-
समुद्राश्च देवते तुष्टिरुदरभरणम् पुष्टिस्तरसपरिणामतः स्थूल्यम् तदाश्रयेतदुभयनिमित्ते तत्रान्नसंग्रहेच्छोः कुक्ष्यंत्रसमुद्रतु-

निरभिद्यतशिश्रुर्वै प्रजानंदामृतार्थिनः उपस्थ आसीत् कामानांप्रियं तदुभयाश्रयम् २६ उत्सिसृक्षोर्धातुम-
लं निरभिद्यतवै गुदम् ततः पायुस्ततो मित्र उत्सर्ग उभयाश्रयः २७ आसिसृप्सोः पुरः पुर्यानाभि द्वारमपा-
नतः तत्रापानस्ततो मृत्युः पृथक् उभयाश्रयम् २८ आदित्सोरन्नपानानामासन् कुक्ष्यंत्रनाड्यः नद्यः स-
मुद्राश्च तयोस्तुष्टिः पुष्टिस्तदाश्रये २९ निदिध्यासो रात्ममायां हृदये निरभिद्यत ततो मनस्ततश्चंद्रः संक-
ल्पः काम एव च ३० त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जाः स्थिधातवः भूम्यसेजोमयाः सप्तप्राणो व्योमांबुवायु-
भिः ३१ गुणात्मकानांन्द्रियाणि भूतादिप्रभवा गुणाः मनः सर्वविकारात्मा बुद्धिर्विज्ञानरूपिणी ३२

इत्येति चतुष्टयम् पानसंग्रहेच्छोः कुक्षिनाडीनदीपुष्टय इति विवेकः २९ निदिध्यासोः नितरांचिंतयितुमिच्छोः कामोऽपिलाषः हृदयमन-
श्चंद्रसंकल्पाः अधिष्ठानादयः ३० तदेवमधिदेवादिभेदं विभज्योक्ता तदंशभूतानां धात्वादीनां स्वरूपमाह त्वगिति दाभ्याम् त्वकूस्थूलम्
चर्मतदुपरिस्थितं सूक्ष्मम् त्वगादयोऽस्थ्यंताः हं द्वैकवद्भावेन निर्दिष्टाः सप्तयेधातवः ते भूम्यसेजोमयाः तेषांच पांचभौतिकत्वेऽपि वा-
य्वाकाशयोः आहारादिरूपेण संवर्द्धकत्वाभावादेव मुक्तम् ३१ गुणात्मकानि गुणेषु शब्दादिष्व्वात्मा येषाम् विषयाभिमुखस्वभावानीत्य-
र्थः गुणाः शब्दादयः भूतादिरहंकारः ततः प्रकर्षेण भवंतीति तथा अहंकारकल्पितशोभनस्वभावाः न तु वस्तुतस्तथेत्यर्थः अत्र हेतुः य-
तो मन एव सर्वविकाराणामात्मा स्वरूपम् बुद्धिस्तथा भूतार्थविज्ञानरूपिणी न तु परमार्थग्राहिणीति वैराग्यार्थमुक्तम् अनेनैव बुद्धिर्मन-
सोऽस्वरूपं चोक्तम् ३२

उपसंहरति एतदिति प्रकृत्यासहायिभिः ३३ स्थूलमुक्तासूक्ष्मं समष्टिलिंगशरीरमाह अतः परमस्य कारणभूतम् सूक्ष्ममतीन्द्रियम् अतः
 अव्यक्तम् तत्कुतः यतो निर्विशेषणम् अनादिमध्यनिधनमुत्पत्तिस्थितिलयशून्यम् नित्यंसदैकरूपम् अपक्षयादिशून्यमित्यर्थः अतः
 एववाचकमनश्चेति द्वंद्वैक्यं तस्मात्परम् ३४ उपासनार्थं भगवत्यारोपितं रूपद्वयमपवदति अमुनी इति न गृह्णन्ति वस्तुतो नांगीकुर्वन्ति यतो माया
 सृष्टेः ३५ यद्रूपगुणकर्मक इति यदुक्तं भगवता ब्रह्माणं प्रति तत्पंचयितुं ब्रह्मादिरूपाणि तत्कर्माणि चाह स इत्यादिना इत्यभावेनेत्यतः प्रा-
 क्तनेन ग्रंथेन स भगवान् ब्रह्मरूपधृक् सन्वाच्यवाचकतया नामानि वाच्यतया रूपाणि क्रियाश्च धत्ते सृजतीत्यर्थः मायया सकर्मसव्या-
 पारः सन् वस्तुतस्त्वकर्मकः ३६ एतत्पंचयति प्रजापती नीतिसार्धैश्चतुर्भिः द्वितीयां तानां धत्त इत्यनेनान्वयः तत्र प्रजापत्यादीनि ना-

एतद्भगवतो रूपं स्थूलं ते व्याहृतं मया मत्यादिभिश्चावरणैरष्टभिर्बहिरावृतम् ३३ अतः परं सूक्ष्मतममव्य-
 क्तं निर्विशेषणम् अनादिमध्यनिधनं नित्यं वाङ्मनसः परम् ३४ अमुनी भगवद्रूपे मया ते अनुवर्णिते उभे अ-
 पि न गृह्णन्ति माया सृष्टे विपश्चितः ३५ स वाच्यवाचकतया भगवान् ब्रह्मरूपधृक् नामरूपक्रियाधत्ते सकर्मकर्मकः
 परः ३६ प्रजापतीन्मनुदेवान् नृषीन्पितृगणान् एतद्दत्तं सिद्धचारणगंधर्वान् विद्याधासरगुह्यकान् ३७ किन्न-
 रास्सरसो नागान् सर्पान् किंपुरुषोरगान् मातृरक्षः पिशाचांश्च भूतविनायकान् ३८ कूष्माण्डान्मादवेताला
 न्यातुधानान्ग्रहानपि स्वगान्मृगान्पशून्वृक्षान्गिरीन्पुंसरीसृपान् ३९ द्विविधाश्चतुर्विधा येऽन्ये जलस्थलन-
 भौकसः कुशलाकुशलामिश्राः कर्मणां गतयस्त्वमाः ४० सत्त्वरजस्तम इति तिस्रः स्ररनृनारकाः तत्राप्येकैक-
 शोराजन्भिर्धत्ते गतयस्त्रिधा यदैकैकतरोऽन्याभ्यां स्वभाव उपहन्यते ४१ मानितत्तद्वाच्यानिरूपाणि तत्तत्कर्माणि च ज्ञे-

यानि एतत्तत्तद्वांतरभेदेन ३७ ३८ गिरी नित्यस्यानंतरं नृपेति संबोधनम् ३९ द्विविधाः स्यावरजंगमरूपेण चतुर्विधाः जरा-
 युजांडजस्वेदजोद्भिज्ज्जरूपेण जलस्थलनभ्रांसि ओकांसि येषां तानपि धत्त इति पूर्वणान्वयः यच्च राज्ञा एष्टं यावत्यः कर्मगतयो यादृशी-
 र्द्भिजसत्तमेति तस्यापि प्रसंगादनेनैवोत्तरमाह कुशला उत्तमाः अकुशलानीचाः मिश्रा इति पदांतरम् मिश्राः मध्यमाः कर्मणां पुण्यपा-
 पमिश्राणां गतयः फलानि ४० सत्त्वादिभेदेन कर्मगतिवैचित्र्यं पंचयति सत्वमिति सार्धेन सत्त्वादयस्ति स्रोगतयः स्ररादिशब्दाभ्या-
 दीनामुपलक्षणार्थाः अन्याभ्यां गुणाभ्यां स्वभावो गुणः उपहन्यते अनुविध्यते ४१

ब्रह्मरूपेण सृष्ट्वमुक्त्वा विष्णुरूपेण पालकत्वमाह स एव भगवान्तिर्यगाद्यवतारैरिदं विश्वं स्थापयन् पालयन् धर्मरूपेण पुष्पाति भोगैः संवर्धयति ४२ रुद्ररूपेण संहर्तृत्वमाह तत इति आत्मनः सकाशाद्यदिदं सृष्टं तत्संनियच्छति संहरति ४३ कर्तृत्वाद्यपवादेन दशमस्य शब्दिमाह इत्थं भावेन सृष्ट्वादिरूपेण तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेत्यादि श्रुत्या कथितः सूरयस्तु परं केवलमेवं रूपेणैव द्रष्टुं नार्हति ४४ तत्किम् यतः अस्य विश्वस्य जन्मादौ कर्मणि परस्येश्वरस्य इत्थं भावः कर्तृत्वं नास्ति श्रुत्याऽपि तात्पर्येण न प्रतिपाद्यते किंतु अनुविधीयते अनुवर्ण्यते किमर्थम् कर्तृत्वप्रतिषेधार्थम् हियतो माययारोपित्वं नास्ति

स एवेदं जगद्धाता भगवान् धर्मरूपधृक् पुष्पाति स्थापयन् विश्वं तिर्यङ्मरुत्सरात्मभिः ४२ ततः कालाग्निरुद्रात्मा यत्सृष्टमिदमात्मनः संनियच्छति कालेन घनानीकमिवानिलः ४३ इत्थं भावेन कथितो भगवान् भगवत्तमः नेत्थं भावेन हि परं द्रष्टुं नार्हति सूरयः ४४ नास्य कर्मणि जन्मादौ परस्यानुविधीयते कर्तृत्वप्रतिषेधार्थं माययारोपितं हितत् ४५ अयं तु ब्रह्मणः कल्पः स विकल्प उदाहृतः विधिः साधारणो यत्र सर्गाः प्राकृतवैकृताः ४६ परिमाणं च कालस्य कल्पलक्षणविग्रहम् यथा पुरस्ताद्व्याख्यास्ये पाद्यं कल्पमथोऽशृणु ४७

तं प्रकाशितम् तथा च श्रुतिः निष्कलं निश्चियं शांतं निरवद्यं निरंजनम् इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते इत्याद्याः ४५ उक्तमर्थमुपसंहरति अयं त्विति ब्रह्मणः संबन्धी कल्पो महाकल्पः विकल्पोऽवांतरः तत्सहितः उदाहरणत्वेन संक्षेपत उक्तः कथं भूतः यत्र महाकल्पे प्राकृताः महदादिसर्गाः अवांतरकल्पे च वैकृताः स्थावरादिसर्गा इत्ययं विधिः प्रकारः अन्यैर्महाकल्पादिभिः साधारणः ४६ वक्ष्यमाणं विस्तरं प्रतिजानीते परिमाणं स्थूलं सूक्ष्मं च कल्पस्य लक्षणमियान् एव रूप इति तद्विग्रहमवांतरकल्पम् मन्वंतरादिरूपं विभागं च यथा वद्विस्तरेण पुरस्तात् तृतीयस्कंधे व्याख्यास्यामि तत्र पाद्यं कल्पमथो इति कात्स्न्येन व्याख्यायमानं शृणु ४७

यदर्थं सृष्ट्यादिनिरूपणं तदेव साक्षात् श्रोतुकामः कथांतरं पृच्छति यदा हेति भुवः संबंधीनि तीर्थानि यद्वा भुवः क्षेत्राणि चेति ४८ कौ
षारवेर्मैत्रेयस्य तस्य क्षत्तुश्च अध्यात्मज्ञानसंश्रितः संवादः ४९ पुनरागतवान् तत्र च निमित्तं ब्रूहि ५० राज्ञा एष्ट इति अयमर्थः यत्
यूयं पृच्छथ इदमेव राजापि श्रुत्वा कंष्टवान् शक्रोऽपि विदुरमैत्रेयसंवादं पुरस्कृत्य ये पूर्वराज्ञा कृताः प्रश्नाः तदनुसारेण सर्वपुराणार्थमवोचत्

शौनका उवाच यदा ह नो भवान् सूतक्षत्ता भागवतोत्तमः च चारतीर्थानि भुवस्त्यक्त्वा बंधून् सुदुस्त्यजा
न् ४८ कुत्र कौषारवेस्तस्य संवादोऽध्यात्मसंश्रितः यद्वा स भगवांस्तस्मै एष्ट त्वमुवाच ह ४९ ब्रूहि न
स्तदिदं सौम्या विदुरस्य विचेष्टितम् बंधुत्यागनिमित्तं च तथैवागतवान् पुनः ५० सूत उवाच रा
ज्ञापरीक्षिता एष्टो येदवोचन्महामुनिः तद्वोऽभिधास्ये शृणु त राज्ञः प्रश्नानुसारतः ५१ इति श्रीभाग
वते महापुराणे द्वितीयस्कंधेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां पुरुषसंस्थावर्णनं नाम दशमोऽध्यायः १० ६९

तदेवाहं वोऽभिधास्यामि तथैव शृणुतेति ५१ श्रीमद्भागवतं येन स्वब्रह्ममुरवतो मितम् ब्रह्म नारदयोः प्रोक्तं तं वंदे गुरुमीश्वरम् १ यत्सू
त्रयं त्रितं विश्वं नरीनर्तिजगच्चयम् संतस्तमेव पृच्छंतु यदत्र स्खलितं मम २ द्वितीयस्कंधसंबंधिपदभावार्यदीपिका उद्दीप्यतामियं सद्भिर्गथा
स्यात्तत्त्वदीपकम् ३ इक्षंतामिच्छया संतः क्षमंतां मम साहसम् मया हि स्वीयबोधाय कृतमेतन्न सर्वतः ४ इति श्रीभागवतटीका
यां श्रीधरस्वामिविरचितायां भावार्यदीपिकायां द्वितीयस्कंधे दशमोऽध्यायः १० श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६९ ६९

इति श्रीमद्भागवतद्वितीयस्कंधः समाप्तः ॥

अथ श्रीमद्भागवततृतीयस्कंधप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः नमो भगवते वासुदेवाय तृतीये तु त्रयस्त्रिंशदध्यायेः सर्गवर्णनम् इशोक्षयागुणक्षोभात्सर्गो ब्रह्मांडसंभवः १ तत्र तु प्रथमे ध्याये बंधून् हित्वा गता सुषः निर्गतस्थोद्धवेनादौ संवादः क्षत्तुरुच्यते २ अथ तृतीयस्कंधव्याख्या भागवद्ब्रह्मसंप्रोक्तं संक्षिप्तं वर्णितं पुरा ग्राह्यं भागवतं शेषशोक्तं विस्तरतः पुनः ३ द्वेधा हि श्रीमद्भागवतसंप्रदायप्रवृत्तिः एकतः संक्षेपतः श्रीनारायणब्रह्मनारदादिद्वारेण अन्यतस्तु विस्तरतः शेषसनत्कुमारसौरव्यायनादिद्वारेण तत्र द्वितीये श्रीनारायणब्रह्मसंवादेन संक्षेपतः चतुःश्लोक्या श्रीभागवतं निरूपितम् तदेव ब्रह्मनारदसंवादेन दशलक्षणात्तया किंचिद्विस्तरेणोक्तम् तदेव शेषोक्तमतिविस्तरतो वक्तुं तृतीयाधारंभः तत्र तृतीये प्रथमं क्षत्तुमैत्रेयसंगमश्चतुर्भिर्ध्यायेः ततोऽष्टभिः सविर्सर्गः सर्गप्रपंचः ततो विसर्गप्रस्तावेन सप्तभिर्वर्गहावनारः तत एकेन विसर्गसमाहारः तत्संगेन चतुर्भिः कपिलावतारः ततो नव-

श्रीगणेशायनमः श्रीशुक उवाच एवमेतत्पुरापृष्टो मैत्रेयो भगवान् किल क्षत्रावनं प्रविष्टेन त्यक्त्वा स्वगृहं मृद्धिमत् १ यद्वा अयं मंत्रकृद्वा भगवान् खिलेश्वरः पौरवेन्द्रगृहं हित्वा प्रविवेशात्मसात्कृतम् २ राजोवाच कुत्र क्षत्तुर्भगवता मैत्रेयेणाससंगमः कदा वा सहसंवाद एतद्वर्णयन् प्रभो ३ न ह्यल्पार्थो दयस्तस्य विदुरस्यामलात्मनः तस्मिन् वरीयसि प्रश्नः साधुवादोपबृंहितः ४ सूत उवाच स एव मृषिवर्योऽयं पृष्टो राजा परीक्षिता प्रत्याह तं सबहुवित्प्रीतात्मा श्रूयतामिति ५ श्रीशुक उवाच यदा तुराजा स्वसूतान् साधून् पुष्पान्धर्मैर्णाविनष्टदृष्टिः भ्रातुर्यविष्ठस्य सूतान् बंधून् प्रवेश्य लाक्षाभवेन ददाह ६ यदा स मायां कुरुदेव देव्याः केशाभिर्मर्शं कृतकर्मगर्ह्यम् नवारयामास नृपः स्नुषायाः स्वास्त्रैर्हरत्याः कुचकुंकुमानि ७

भिः कपिलारव्यानमिति त्रयस्त्रिंशताध्यायेः तृतीयस्कंधप्रवृत्तिः तत्र द्वितीयांते परिमाणं च कालस्य कल्पलक्षणविग्रहम् यथा पुरस्ताद् व्यास्ये पाद्यं कल्पमथो शृण्वति प्रतिज्ञातमर्थं विस्तरेण निरूपयितुमिति हासं प्रस्तौति भगवान् शुकः एवमिति द्वाप्याम् ऋद्धिमत् सर्वसंपद्भिः संपूर्णम् १ किंच अतिश्लाघ्यं त्यागानर्हमित्याह यद्वै प्रसिद्धं गृहं वः पांडवानां मंत्रकृत्तदौत्यकर्ता सन् अयं श्रीकृष्णः बुद्धिसन्निधानादयमिति निर्देशः पौरवेन्द्रोदुर्योधनः तस्य गृहं हित्वा अनाहूत एव प्रविवेश तत्र हेतुः आत्मसात्कृतमात्मीयत्वेन गृहीतम् २ कुत्र संगम आस बभूव ३ वरीयसि श्रेष्ठे अल्पस्यार्थस्योदयो यस्मात् तथा भूतो न भवति साधुवादेन सतामनुमोदनेन उपबृंहितः संवर्धितः यद्वा साधो मैत्रेयस्य वादेन उत्तरेण श्लाघित इत्यर्थः ४ ५ ६ त्यागानर्हस्यापि गृहस्य त्यागे हे

तुल्येन कौरवापराधानाह यदेत्येकादशभिः एतेषां च तदा सक्षत्ता अयादित्येकादशे क्रियासंबंधः यविष्ठस्य कनिष्ठस्य पांडोः विबंधून् पितृहीनान्
 कुरुदेवस्य युधिष्ठिरस्य देव्याः द्रौपद्याः आत्मनः स्नुषायाः स्वीयैरस्त्रैरशुभिः स्वकुचकुंकुमानि रिपुस्त्रीणां वातद्वर्तवधेन हरंत्याः ७ सत्यावलंब
 स्य सत्याश्रयस्य वनात्सयागतस्य समयेन पूर्वकृतेन दायं याचमानस्य यत्तदा न अदात् न ददौ तमो मोहं जुषाणः पुत्रं सेवमानः अविवेकं वा ८
 यानिवचनानि पुंसां भीष्मादीनाममृताय नानि अमृतस्त्रावीणिराजाधृतराष्ट्रः दुर्योधनो वा उरुबहुनमेने क्षतोनष्टः पुण्यलेशो यस्य सः न सुखकी
 र्तिधर्मादिहेतुः किंतुराज्यप्राप्तिमात्रहेतुः पुण्यलेश एवासीत् तस्यापि नष्टत्वात् अनादृतवानित्यर्थः ९ इदानीं विदुरस्यैव कृतं पराभवं दर्शयति
 षड्विः यदा पूर्वजेन धृतराष्ट्रेण मंत्राय चोपहृतोऽर्तृहं प्रविष्टो मंत्रं पृष्टः सन् अथ अनंतरं यदा ह किं मंत्रिणोऽद्यापि यद्वैदुरिकं विदुरवाक्यमिति प्रसि
 ङ्ख्यदंति १० तदेवाह अजातशत्रोरिति त्रिभिः तव आगः अपराधं सहमानस्य दायं प्रतियच्छदेहियत्रापराधे अनुजैः सह वर्तमानो वृकोदररूपोऽ

द्युते त्वधर्मेण जितस्य साधोः सत्यावलंबस्य वनागतस्य नयाचतोऽदात्समयेन दायं तमो जुषाणो यदजातशत्रोः ८ यदा
 च पार्थप्रहितः सभायां जगद्गुरुर्यानिजगाद कृष्णः नतानि पुंसां ममृताय नानि राजोरुमेने क्षतपुण्यलेशः ९ यदोपहृ-
 तो भवनं प्रविष्टो मंत्राय पृष्टः किल पूर्वजेन अथाहृतं मंत्रं दृशां वरीयान् यन्मंत्रिणो वैदुरिकं वदति १० अजातशत्रोः
 प्रतियच्छदायं तिति क्षतो दुर्विषहतवागः सहानुजो यत्र वृकोदराहिः श्वसनरुषाय च मलं विभेषि ११ पार्थस्तु देवो-
 भगवान्मुकुंदो गृहीतवान् स क्षितिदेवदेवः आस्तेस्वपुयां यदुदेवदेवो विनिर्जिताशेषं नृदेवदेवः १२ स एष दोषः पुरुष
 द्विडास्ते गृहान् प्रविष्टो यमपत्यमत्या पुष्पासि कृष्णा द्विमुखे वागत श्रीस्त्यजाश्वशौचकुलकौशलाय १३ हिः क्रोधेन श्वस

न चर्तते यत्तस्मात्त्वमलमत्यर्थं विभेषि ११ ननु मम तादृशाः पुत्राः बहवः संतीति गर्वे मा कृथा इत्याह पार्थस्तु मुकुंद आत्मीयत्वेन गृहीतवान्
 स च देवः तत्रापि भगवान् न तु प्राकृतः किंच सह क्षितिदेवैर्देवैश्चंद्रादिभिर्वर्तमानः यतोऽसौ तत्रैव विष्णोः देवाश्चेत्यर्थः स्वपुयां मेव स्वरमास्तेन त्व
 न्यत्र गतः किंच यदुदेवानां देवः पूज्यः यतोऽसौ तत्रैव यदुप्रवीरा इत्यर्थः किंच नृदेवेषु मंडलेश्वरेषु दीव्यंति प्रकाशं तदिति नृदेवदेवाराजानः विनिर्जि
 ता अशेषान् नृदेवा येन यतोऽसौ तत्रैव सर्वराजानः अतः पार्थानां दायं देहीति १२ दुर्योधनस्तन्नमन्यत इति चेदत आह स एष मूर्तो दोष एव गृहान् प्र-
 विष्ट आस्ते दोषत्वे हेतुः पुरुष द्विश्च कृष्णा द्वेष्टाकोऽसौ यत्त्वमपत्यमत्या पुष्पासि न त्वपत्यमसौ न पत्यस्मादिति त्वपत्यं प्राहुः गता श्रीर्यस्मात्
 स त्वमित्याक्रोशाति अत एव नम् अशौचममंगलं आश्रुत्य जकथं पुत्रस्त्याज्यस्तत्राह कुलस्य कौशलाय त्यजेदेकं कुलस्यार्थे इति हिन्यायः १३

इत्युचिवान् एवमुक्तवान् असौ क्षत्ताविदुरः सतांस्पृहणीयं शीलं यस्य सः कर्णदुःशासनशकुनिसहितेन दुर्योधनेन असत्कृतः तिरस्कृतः १४
तिरस्कारमाह कइति दासीसक्तोद्यत्राहानानर्हः जिह्वाश्चकुटिलः जिह्वातामाह यस्य बलिना अन्नेन पुष्टस्तस्मिन्नेव प्रतीपः प्रतिकूलः परेषां-
कार्ये वर्तते अतः पुरान्निर्वास्यतां श्वसानः श्वसनं जीवनमात्रशेष इत्यर्थः पाठांतरे श्वसानवदमंगलः १५ अत्यल्पवर्णैः कर्णयोर्बाणवत्प्रविश-
द्भिः परुषवाक्यैर्मर्मसक्ताडितोऽपि गतव्यथः तत्र हेतुः माया मुरुबहुमानयन् अहो मायायामाहात्म्यमिति तामेव तत्र हेतुं मन्यमानः तन्निःसारणा-
त्पूर्वं स्वयमेव अयात् निर्जगाम किं कृत्वा एतेनूनं मरिष्यंति किं धनुषोति तस्य द्वारिधनुर्निधाय यद्वा भीमादिभिः संगत्य अस्माभिर्योत्स्यतीति
माशंकीति धनुर्निधानम् १६ ततो निर्गतस्य तीर्थादन प्रकारमाह स इत्यष्टभिः सगजाह्वयान् निर्गतः सन् तीर्थपादौ यस्य तस्य हरेः पदानि क्षेत्रा

इत्युचिवांस्तत्र स यो धनेन प्रवृद्धकोपस्फुरिताधरेण असत्कृतः सत्स्पृहणीय शीलः क्षत्तासकर्णानुजसौबले
न १४ कएनमत्रोपजुहाव जिह्वां दास्याः सुतं यद्बलिनैव पुष्टः तस्मिन् प्रतीपः परकृत्य आस्ते निर्वास्यतामाशु
पुराञ्छुसानः १५ स इत्यमत्युल्बणकर्णवाणो भ्रातुः पुरो मर्मसक्ताडितोऽपि स्वयं धनुर्द्वारिनिधाय मायां गत-
व्यथोऽयादुरुमानयानः १६ स निर्गतः कौरवपुण्यलब्धगजाह्वयान् तीर्थपदः पदानि अन्वाक्रमत्युण्यचिकीर्ष-
योऽप्यस्विधिष्ठितो यानि सहस्रमूर्तिः १७ पुरेषु पुण्योपवनादि कुंजेषु पंकतोयेषु सरित्सरस्सु अनंतलिङ्गैः स
मलंकृतेषु च चारतीर्थाय तने धनन्यः १८ गांपर्यटनमेध्यविचित्रवृत्तिः सदा पुतोऽधः शयनोऽवधूतः अलक्षि-
तः स्वैरवधूतवेषो व्रतानि चैरे हरितोषणानि १९ इत्यं व्रजन् भारतमेव वर्षकालेन यावद्गतवान् प्रभासम् तावच्छ
शासक्षितिमेकचक्रामेकातपत्रामजितेन पार्थः २०

णिपुण्यचिकीर्षया अन्वाक्रमत् प्रत्यपद्यत कौरवानां पुण्येन लब्ध इति तेषां भाग्यमेव ते

न रूपेण गतमिति सूचितम् उच्यं सहस्रमूर्तिर्ब्रह्मरुद्राद्यनेकमूर्तिः सन्तीर्थात् यानि यानि अधिष्ठाय स्थितः तानि तानि जगामेत्यर्थः १७ पुण्यानि
यान्युपवनादानि तेषु कुंजलतादिगूढस्थानम् अपंकानि तोयानि येषां तेषु सरित्सरस्सु च तीर्थेषु आयतनेषु च क्षेत्रेषु कीदृशेषु अनंतस्य लिङ्गैर्मू-
र्तिभिः सम्यगलंकृतेषु अनन्यः एकाकी १८ किंच गांपर्यटनं व्रतानि चैरे अचरत् मेध्यापवित्रा विविक्ता असंकीर्णा वृत्तिर्जीविकायस्य सदा पुतः प्र-
तितीर्थं स्नातः अधः शयनं यस्य अवधूतः असंस्कृतदेहः अवधूतवेषो वल्कलादिधारी अतएव स्वैरलक्षितः १९ एकस्यैव चक्रं सैन्यं यस्यां एकमेव रा-

जचिन्हं श्वेतातपत्रं यस्यां ताम् अजितेन श्रीकृष्णेन सहायेन २०

तत्रप्रभासेपरस्परस्पर्धयानिमित्तभूतयासहृदांकौरवाणांविनष्टिविनाशम् अशृणोत्परस्परनाशोदृष्टांतः वेणुजं वह्निं संश्रयते यदुनंतद्यथा
दग्धं भवति तथा प्रत्यकुड्गमाभिमुखम् २१ त्रितादीनामेकादशतीर्थानितत्तन्नाम्नाप्रसिद्धानि आसेवितवान् २२ द्विजदेवैर्ऋषिभिर्देवैश्च कृता
नि अंगमंगं प्रतिवर्तत इति प्रत्यंगानि आयुधानितेषु मुख्यं चक्रं तेनांकितानि मूर्धन्य हेमकुंभेषु चिह्नितानि मंदिराण्येषु तानि नानाविधानि विष्णो
रायतनानि क्षेत्राणि तीर्थानि च आसिषे वे येषां चक्रांकितमंदिरवतां दर्शनात् श्रीकृष्णस्मरणं भवति २३ अतिव्रज्य अतिक्रम्य यावदुद्धवः प्राप्त
स्तावत्स्वयमपि यमुनामुपेत्य २४ सविदुरः प्राक्तनयं पूर्वशिष्यं नीतिशास्त्रे पाठांतरे प्राप्तो न यो नीतिशास्त्रं येन तम् प्रतीतं परव्यातं स्वानां ज्ञातीनां

तत्राथ शुश्राव सहृदिनष्टिवनं यथा वेणुजवह्निं संश्रयम् संस्पर्धया दग्धमथानुशोचन् सरस्वतीं प्रत्यगियायतूष्णी
म् २१ तस्यां त्रितस्योशनसो मनोश्च पृथोरथाग्नेरसितस्य वायोः तीर्थं सदा सस्य गवां गुहस्य यच्छ्राद्धदेवस्य स आसि
षेवे २२ अन्यानि चेह द्विजदेवदेवैः कृतानि नाना यतनानि विष्णोः प्रत्यंगमुख्यांकितमंदिराण्येदृशानां कृष्णामनु
स्मरंति २३ ततस्त्वतिव्रज्य सराष्टमृद्धसौवीरमत्स्यान्कुरुजांगलांश्च कालेन तावद्यमुनामुपेत्य तत्रोद्धवभागवतं द
दर्श २४ स वा सहृदेवानुचरं प्रशांतं बृहस्पतेः प्राक्तनयं प्रतीतम् आलिंग्य गाढं प्रणयेन भद्रं स्वानामपृच्छद्भगवत्प्रजा
नाम् २५ कश्चित्पुराणौ पुरुषोऽस्वनाभ्यपाद्यानुवृत्त्येह किलावतीणौ आसात उर्व्याः कुशलं विधाय कृतक्षणौ कुश
लं शूरगोहे २६ कश्चित्कुरूणां परमः सहृन्नो भामः स आस्ते सरवमंगशौरिः यो वै स्वसृणां पितृवद्दत्तातिवरान्वदा
न्यो वरतर्पणेन २७ कश्चिद्वरूथाधिपतिर्यदूनां प्रद्युम्न आस्ते सरवमंगवीरः यं रुक्मिणी भगवतोऽभिलेभे आराध्य
विप्रान् स्मरमादिसर्गे २८

भद्रम् अपृच्छत्प्रश्ने हेतुः भगवतः प्रजानां पोष्याणाम् २५ प्रथमं तावत् रामकृष्णयोः कुशलं पृच्छति क
श्चिदिति प्रश्ने स्वनाभौ भवः स्वनाभ्यः पाद्यो ब्रह्मा तस्यानुवृत्त्या प्रार्थनया इहावतीणौ कुशलमासाते वर्तते कृतक्षणौ दत्तावसरो सर्वेषां कृतोत्स
वाविति वातयोर्नित्यकुशलत्वेऽपि उक्तविशेषेण विशिष्टौ शूरसेनस्य गृहे कश्चिदासाते इति प्रश्नः २६ यदूनां कुशलं पृच्छति नवभिः भामः पूज्यः शौ
रिर्वसुदेवः यद्वा भामो भगिनी भर्ता कुंती वसुदेवस्य भगिनी अतो देवकी पांडोर्भगिनी तिलोकव्यवहारः वरानर्थान् वदान्यः अल्फदारः वराणां त
त्पतीनां तर्पणेन संतर्पणेन सह २७ वरूथाधिपतिः सेनानीः आदिसर्गे पूर्वजन्मनि स्मरं कामं संतम् अभिलेभे पुत्रं लब्धवती २८ २९ ३०

सात्वतादीनामधिपः उग्रसेनः शतपत्रनेत्रः श्रीकृष्णः नृपासनाशांराज्याभिलाषं परिहृत्य प्राणभयेन दूरात् स्थितमित्यर्थः २९ हे सौम्यहरेः सु-
तस्तेन सहस्रः सहस्रः साधुस्सखमास्ते गुहंस्वामिकार्तिकेयम् अग्रे पूर्वजन्मनियोगमवान्यागर्भे धृतः तम् ३० युयुधानः सात्यकिः क्षेमकुशल-
मास्ते फाल्गुनादर्जुनाल्लब्धधनुषोरहस्यं येन तदायामधोक्षजसंबन्धिनाम् ३१ श्वफल्कपुत्रोऽक्रूरः बुधो विद्वान् अतो भगवन्तं प्रपन्नः अनु-
सृतः अतएवानमीवो निष्पापः भक्तौ लिंगं योऽचेष्टतव्यलुठत् प्रेम्णा विभिन्नं विदार्णं धैर्यं यस्य सः स्वस्ति क्षेममास्ते ३२ देवकनामा यो भो-
जस्तस्य पुत्र्या देवक्या विष्णुः प्रजापुत्रो यस्याः तस्या देवमातुरदितेरिव कश्चित् शिवं यज्ञवितानरूपमर्थं त्रयीयथा प्रकाशकतया विभर्तितथा द-

कश्चित्स्सखं सात्वतं रुष्णिभोजदाशार्हकाणामधिपः स आस्ते यमभ्यषिंचच्छतपत्रनेत्रो नृपासनाशां परिहृत्य दूरा-
त् २९ कश्चिद्दरेः सौम्यसूतः सहस्र आस्तेऽग्रणीरथिनां साधुसावः असूतयं जांबवतीव्रताढ्या देवं गुहं योऽविके-
याधृतोऽग्रे ३० क्षेमं सकश्चिद्युयुधान आस्तेयः फाल्गुनाल्लब्धधनूरहस्यः लेभेऽजसाधोऽक्षजसेवयैव गतिं तदा-
यां यतिभिर्दुरापाम् ३१ कश्चिद्बुधः स्वस्य नमीव आस्ते श्वफल्कपुत्रो भगवत्प्रपन्नः यः कृष्णापादां कितमार्गपांस्त-
च्चचेष्टतप्रेमविभिन्नधैर्यः ३२ कश्चिच्छिवं देवकभोजपुत्र्या विष्णुप्रजाया इव देवमातुः यावैस्वगर्भेण दधार देवं त्रयी-
यथा यज्ञवितानमर्थम् ३३ अपिस्विदास्ते भगवान्स्सखं वीर्यः सात्वतां कामदुघो निरुद्धः यमामनंति स्म ह शब्दयो-
निं मनोमयं सत्वतुरीयं तत्त्वम् ३४ अपिस्विदन्ये च निजात्मदेवमनन्यवृत्त्या समनुव्रता ये हृदीकसत्यात्मजचारुदे-
ष्णागदादयः स्वस्तिचरन्ति सौम्य ३५

धार ३३ सात्वतानामुपासकानां कामान् दोग्धि पूरयतीति कामदुघः भगवत्त्वे हेतुः यंशब्दस्य शास्त्रस्य योनिं का-
रणमामनंति वेदाः कुतः मनोमयं मनसः प्रवर्तकम् तत्कुतः सत्वस्यांतःकरणस्य चतुर्विधस्य तुरीयं तत्त्वं चतुर्थं मधिदैवं चित्ताहंकारबुद्धिमानसामंतः कर-
णभेदानां क्रमेण वास्तुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाद्यधिष्ठातारः मनसश्च शब्दयोनिं त्वं प्रसिद्धम् मनः पूर्वरूपं वा गुत्तररूपमिति तथा अन्योऽंतर आ-
त्मा मनोमय इति प्रस्तुत्य तस्य यजुरेव शिरः ऋग्दक्षिणः पक्षः सामोत्तरः पक्ष इत्यादि श्रुतेस्तथा च शिक्षायाम् आत्मा बुद्ध्या समेत्यर्थान् मनोयुंक्ते वि-
वक्षया मनः कायाग्निमाहंति सप्रेरयति मारुतम् मारुतस्तूरसिचरन्मंजुनयति स्वरमित्यादि ३४ अपिस्वित् किंस्वित् अन्ये च स्वस्तिचरन्ति निजस्य
देहादिव्यतिरिक्तस्यात्मनो दैवं श्रीकृष्णमनन्यवृत्त्या एकांतभक्तिभावेन ये सम्यगनुव्रताः अनुसृताः हृदीकश्च सत्यमामाया आत्मजाश्च चारुदेष्णाश्च

इदानींकुरुन्पृच्छतिषड्विः अपिकिम् स्वदोष्यास्वबाहुवत्तर्तमानाभ्यांविजयाच्युताभ्यामर्जुनकृष्णाभ्यांधर्ममार्गेणधर्मोयुधिष्ठिरः सेतुं धर्मम
र्यादांपरिपाति यस्यसभायांविजयानुवृत्त्याजयपरंपरया अर्जुनस्यसेवयेतिवा एवंभूतंयस्यैश्वर्यमित्यर्थः ३६ कृताघेषु कृतापराधेषु स्वकर्तृकमयं
दीर्घतमंबहुकालानुचिंतितमहिवदत्यमर्षीभीमः किंव्यमुंचन्नोवागदायाविचित्रंविविधंमार्गंचरतः ३७ रथयूथपानांमध्येयशोधाः कीर्तिधारीय
द्वास्वीयानांतेषांकीर्तिप्रदः उपरता अरयोयस्मात्त्रयस्यशरकूटेनबाणसमूहेनगूढः आच्छन्नः ३८ उत्स्वित् किंस्वित् यमौनकुलसहदेवौरेमाते
कीडातेइत्यर्थः माध्याः सुतावपिपृथायास्तनयौपृथायाः पुत्रैर्वृत्तौसुपर्णाविवरेमाते किंकृत्वापरात्दुर्योधनात्स्वरिक्थंस्वीयंराज्यमुदायआच्छि
द्यवज्रिवक्त्रात्इंद्रस्यमुरवात्स्वरिक्थममृतंगरुडइवेति यद्वा सुपर्णाविवेति यदिद्वौगरुडौअमृतमानयेतांतर्हितदत् अक्षिणीवेतिमणीवादि

अपिस्वदोष्यांविजयाच्युताभ्यांधर्मेणधर्मः परिपातिसेतुम् दुर्योधनोऽतप्यतयत्सभायांसांस्त्राज्यलक्ष्म्याविजयानुवृ
त्त्या ३६ किंवाकृताघेषधर्ममत्यमर्षीभीमोऽहिवदीर्घतमंयमुंचत् यस्याधिपातरणभूर्नसेहेमार्गेगदायाश्चरतोविचित्रम्
३७ कच्चिद्यशोधारथयूथपानांगांडीवधन्योपरतारिरास्ते अलक्षितोयच्छरकूटगूढोमायाकिरातो गिरिशस्तुतोष ३८
यमावुतस्वित्तनयौपृथायाः पार्थैर्वृत्तौपक्ष्मभिरक्षिणीव रेमातउदायमृधेस्वरिक्थंपरात्सुपर्णाविववज्रिवक्त्रात् ३९
अहोपृथाऽपिधियतेऽर्भकार्थैराजर्षिवर्येणविनाऽपितेन यस्त्वेकवीरोऽधिरथोविजिग्येधनुर्हितीयः ककुभश्चतस्रः ४०
सौम्यानुशोचेतमधः पतंतंफ्रात्रेपरेतायविदुद्गुहेयः निर्यापितोयेनसहृदस्वपुर्याअहंस्वपुत्रान्समनुवर्तेन ४१ सोऽहं ह
रेर्मर्त्यविडंबनेनदृशोन्मृणांचालयतोविधातुः नान्योपलक्ष्यः पदवींप्रसादाच्चरामिपश्यन्गतविस्मयोऽत्र ४२

गणत्वात्संधिः ३९ पृथायाः किंनु

कुशलंपृच्छेयंतस्तस्याः पांडुनाविनाप्राणधारणमेवाश्चर्यमित्याह अहोइति धियतेजीवति नचात्याश्चर्ययतोऽर्भकार्थैर्धियते नमोगार्थतथाऽपित्वा
श्चर्यमेवेत्याह तेनतथाभूतेनविनातदेवाह यस्त्विति धनुरेवहितीयंसहायोयस्य ४० पृथा अर्भकार्थैर्जीवतीतियुक्तमेवेत्याह हेसौम्यतंधृतराष्ट्रंजीवं
तमनुशोचामि तत्किमधः पतंतं तत्रहेतुः परेतायमृतायफ्रात्रेपांडवेतत्पुत्रद्रोहेणयोविदुद्गुहेद्रोहंकृतवान् किंच जीवितोऽपिभ्रातुर्ममापकृतवानि
त्याह येनसहृदत् भ्राताअहंस्वपुर्याः सकाशान्निर्यापितः विवासितः ४१ अहोरवलुविस्मयोजानतोऽपितस्यैवंदुश्चेष्टितंयतस्त्वंसाधुरपिदुःखंप्रापितो
सीत्यत आह सोऽहं हरेः प्रसादात्तस्यपदवींमाहात्म्यंपश्यन् गतविस्मयः अत्रभूतलेनान्योपलक्ष्यः गूढः सन्सकृद्विचरामि कथंभूतस्यमर्त्यविडंबनेन ऐ
श्वर्याच्छादकेनमानुष्यानुकरणेननृणांदृशश्चित्तवृत्तीः चालयतः भ्रामयतः ४२

ननु हरेः किमेवंलीलयायेन स्वभक्तानां वनवासादिक्लेशाभवन्ति स्वस्य च दौत्ये बन्धनोद्यमादिपराभवः तद्वरं तेषामपराधानंतरमेव हननं नापरा-
धोपेक्षेत्यत आह नूनं निश्चितं त्रिभिर्मदौत्पथानामुद्धृतानां वधाद्देतोः प्रपन्नानामार्तिजिहीर्षया ईशः अघसमय एव हंतुं समर्थोऽपि कुरूणामघ-
मुपैक्षत तदानीमेव तेषां वधे सर्वदुष्टराजवधो न स्यादित्याशयेनेत्यर्थः विद्यामदोधनमदस्तथैवाभिजनो मदः एते मदमदांधानांत एव हि सतांदमाः इ-
ति त्रयोमदाः ४३ सर्वदुष्टवधाद्यर्थमेव भगवतो जन्मकर्माणि नान्यथेति कैमुत्यन्यायेनाह अजस्यपि जन्म अकर्तुरपि कर्माणि पुंसां ग्रहणाय कर्मसु-
प्रवृत्तये अन्यथानचेदेवं तर्हि भगवतो जन्मादिकथा तावदास्तां को वाऽन्योऽपि गुणानां परो गुणातीतो देहयोगं कर्म विस्तारं वर्हतीति ४४ तस्मादेवं भू-
ता चिंत्यमाया विनोदस्य कथां कथयेत्याह तस्य प्रपन्ना येऽखिललोकपालाः तेषामन्येषां च स्वीयेऽनुशासने स्थितानामर्थाय प्रयोजनाय यदुषु जात-

नूनं नृपाणां त्रिमदोत्पथानां महीं सुदुश्चालयतां च भूमिः वधात्प्रपन्नार्तिजिहीर्षयेशो व्युपैक्षतां भगवान्कुरूणा-
म् ४३ अजस्यजन्मोत्पथनाशनाय कर्माण्यकर्तुर्ग्रहणाय पुंसाम् नन्वन्यथाकोऽर्हति देहयोगं परो गुणानां सुतक-
र्मतंत्रम् ४४ तस्य प्रपन्नाखिललोकपालानामवस्थितानामनुशासने स्वे अर्थाय जातस्य यदुषु जस्य वार्ता सरवे कीर्त-
यतीत्यर्थः कीर्तिः ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्धवसंवादे प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच
इति भागवतपृष्ठः क्षत्रावार्ता प्रिया श्रयाम् प्रतिवक्तुं न चोत्सेह औलंकृत्या तस्मारितेश्वरः १ यः पंचहायनो मात्रा प्रा-
तराशाययाचितः तन्नैच्छद्रचयन्यस्य सपर्याबाललीलया २ सकथं सेवया तस्य कालेन जरसंगतः पृष्ठो वार्ता प्रति-
ब्रूयाद्भर्तुः पादावनुस्मरन् ३ समुहूर्तमभूत्तूष्णीं कृष्णांघ्रिसुधया मृशम् तीव्रेण भक्तियोगेन निमग्नः साधु नि-
र्वृतः ४

स्यतीर्थसंसारतारिणी कीर्तिर्यस्येति ४५ इति तृतीयस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये कृष्णविश्लेषादनुशो-
चन्नयोद्धवः क्षत्रे बालचरित्राणि कृष्णास्यावर्णयत्श्वसन् १ तदेवं प्रियवार्ता पृष्ठस्योद्धवस्य श्रीकृष्णविरहौलंकृत्यावेशेन प्रतिवचना साम-
र्थ्यमाह षड्विः इतीति स्मारित ईश्वरो यस्य १ एतदेव कैमुत्यन्यायेन प्रपंचयति य इति द्वाभ्याम् यः पंचवर्षोऽपि बाललीलयेति कृष्णं कंचित्परिक-
ल्प्य कल्पितैरेव साधनेः परिचर्यां कुर्वन् प्रातर्मोजनार्थं प्रार्थितोऽपि तद्भोजनं नैच्छत् २ जरसं वृद्धत्वं गतः प्राप्तः ३ श्रीकृष्णांघ्रिसुधया साधु नि-
र्वृतः तस्यामेव तीव्रेण विवशलापादकेन भक्तियोगेन भृशं निमग्नश्च ४

पुलकैरुद्भिन्नानिउज्ज्वलितानिसर्वाण्यंगानियस्य मिलंत्यादृशाशक्तः अश्रूणिमुंचन् तेनविदुरेणपूर्णार्थः कृतार्थोलक्षितः यतोभगवतियःस्नेहः तस्यप्रसरः पूरः तस्मिन्संप्लुतोनिमग्नः ५ भगवानेवलोकः तस्यात्नृलोकं देहानुसंधानमुत्स्रयन् यदुकुलसंहारादिभगवच्चातुर्यस्मरणेन विस्मयप्रप्राप्नुवन् ६ श्रीकृष्णविरहेण संतप्यमानः प्रत्याह श्रीकृष्ण एवद्युमणिः सूर्यः तस्यनिम्लोचे अस्तमये सति अजगरेण कालमहासर्पेण गीर्णेषु निगिलितेषु नो गृहेषु लसृष्टानां बंधूनां किं नु कुशलं ब्रूयाम् ७ अनुशोचन्नाह दुर्मगो भाग्यहीनः ये सह वसंतो श्रीहरिरयमिति न विदुः यथा क्षीरसमुद्रे जातमुडुपंतदा तत्र त्यामीनाः केवलं कमनीयः कश्चिज्जलचर इत्येवं विदुः न लभृतमय इति तद्वत् यदा जले प्रतिबिंबितं चंद्रयथेति ८ भाग्यहीनत्वादेव न विदुः न तु ज्ञानसामग्र्यभावादित्याह इंगितं चित्तस्थं जानंतीति तथा पुरु अतिशयेन प्रौढानि पुणाः एकस्मिन्नेव स्थाने आरमं

पुलकोद्भिन्नसर्वांगो मुंचन्मीलदृशाशक्तः पूर्णार्थोलक्षितस्तेन स्नेहप्रसरसंप्लुतः ५ शनकैर्भगवल्लोकान् नृलोकं पुनरागतः विमृज्य नेत्रे विदुरमत्याहोद्धवउत्स्रयन् ६ उद्धवउवाच कृष्णद्युमणिनिम्लोचे गीर्णेषु अजगरेण ह किं पुनः कुशलं ब्रूयांगतश्रीषु गृहेष्वहम् ७ दुर्मगो बतलोको ये यद्वोनितरामपि ये संवसंतो न विदुर्हरिमीमाद्वोडुपम् ८ इंगितज्ञाः पुरुप्रौढा एकारामाश्च सात्वताः सात्वता मृषभं सर्वं भूता वासममंसत ९ देवस्य मायया स्पृष्टायै चान्यदसदाश्रिताः भ्राम्यते धीर्नतद्वाक्यैरात्मन्युत्तात्मनो हरौ १० प्रदर्शयति सतपसामवितृप्तदृशान् नृणाम् आदायांतरथा द्युक्तस्वबिंबं लोकलोचनम् ११ यन्मर्त्यलीलोपयिकं स्वयोगमायाबलं दर्शयिता गृहीतम् विस्मापनं स्वस्य च सौभगर्धैः परंपदं भूषणभूषणांगम् १२

तीति तथा एवं भूता अपि भूतानां मावासमीश्वरं संतं सात्वता मृषभं सात्वतश्रेष्ठममन्यत ९ ये यादवा देवमायया स्पृष्टा व्याप्ताः यादवोऽयमस्मद्वंशुरिति वदंति ये च शिशुपालादयोऽसदेवान्यद्वैरमाश्रिताः निंदंतितेषां वाक्यैरात्मनि हरौ उतात्मनो निक्षिप्तचित्तस्य मादृशस्य बुद्धिर्न भ्राम्यते मोहं न प्राप्यते अन्येतु मूढा एवेत्यर्थः १० कोऽसौ हरिरित्यपेक्षायामाह प्रदर्शयति न तसंतपोयैः अतो वितृप्ता दृशो येषां तेषां स्वबिंबं श्रीमूर्तिमेतावं तं कालं दर्शयित्वा योऽतर्हितवान् लोकस्य लोचनमादाय आच्छिद्य तादृशस्यान्यस्य विलोकनीयस्याभावात् ११ तदेवं बिंबं वर्णयति त्रिभिः यन्मर्त्यलीलासौपयिकं योगं स्वस्यापि विस्मयजनकं यतः सौभगर्धैः सौभाग्यातिशयस्य परमंपदं पराकाष्ठाभूषणानां भूषणान्यंगानियस्मिन् १२

दृशांस्वस्त्ययनं परमानंदकरं त्रिभुवनस्थो लोकः प्राणिमात्रम् अद्य दानीमिह बिंबे अर्वाक्सूतौ अर्वाचानसंसारनिर्माणे मनुष्यनिर्माणे वायल्लौ
शलं नैपुण्यं तत्काल्प्येन गतमुपक्षीणं नातः परंतस्य कौशलमस्तीत्येवं मेनेतन्मूर्तेर्विधातुः सृज्यत्वाभावेऽपि लोकदृष्टिरियमुक्ता १३ अनुरा
गेण प्लुतो व्याप्तः हासः रासो विनोदश्च लीलाऽवलोकश्च तैः स्वकृतहासाद्यनंतरं प्रतिलब्धो मानो याभिस्तादृग्भिः सह अनुप्रवृत्ता गच्छंतं तमे-
वानुगता धियो यासां ताः कृत्येशो यासां ताः असमापितकृत्या एव तस्थुः १४ एवं भूतबिंबप्रदर्शने कारणमाह स्थायान्येव शांतान्यशां-
तानि च रूपाणि तत्र शांतरूपेषु इतरैरशांतैर्देव्यादिभिः पीड्यमानेषु अनुकंपितः कृतानुकंपः आत्मा यस्य अजोऽपि जातः आविर्भूतः महाभू-
तरूपेण नित्यसिद्ध एवाग्निर्यथा काष्ठेषु विर्भवति तद्वत् अजस्य जन्मनि हेतुः महान्महत्तत्त्वमंशः कार्यलेशो यस्याव्यक्तस्य तन्महदंश-

यद्वर्मसूनोर्बत राजसूये निरीक्ष्य हवस्वस्त्ययनं त्रिलोकः काल्प्येन चाद्ये हगतं विधातु रर्वाक्सूतौ कौशलमित्यमन्यत
१३ यस्यानुरागप्लुतहासरासलीलाऽवलोकप्रतिलब्धमानाः व्रजस्त्रियो दृग्भिरनुप्रवृत्तधियो वतस्थः किल कृत्यशो-
षाः १४ स्वशांतरूपे धितरैः स्वरूपैरप्यर्घ्यमानेषु अनुकंपितात्मा परावरेशो महदंशसुक्तो ह्यतोऽपि जातो भगवान्यथा-
ग्निः १५ मां खेदयत्येतदजस्य जन्मविडंबनं यद्वत्सु देवगोहे व्रजे च वासोऽरिभयादिव स्वयंपुराद्यवात्सीद्यदनंतवीर्यः
१६ दुनोति चेत्तः स्मरतो ममेतत्तु यदाह पादावभिवंद्य पित्रोः तातां वकंसादुरुशंकितानां प्रसीदतं नोऽकृतनिष्कृता-
नाम् १७ कोवा अमुष्याधिसरोजरेणु विस्मर्तुमीशीतपुमान् विजिघ्रन् यो विस्फुरद्भूविटपेन भूमेर्भारकृतांतं तेन तिर-
श्चकार १८

तद्युक्त इति १५ ननु कुतोऽसौ परावराणां मीशः पारतन्त्र्यप्रतीतेस्तत्राह द्वाभ्याम् मामप्येतदुर्वितर्क्य दुर्घटं च खेदयति
तदेवाह वसुदेवगोहे बंधनागारे यज्जन्मनो विडंबनम् अनुकरणम् ननु नृसिंहवदकस्मात् आविर्भावः कंसभयादिर्वा नलीय व्रजे वासश्च
कालयवनादिरिपुभयादिव पुराणपुरायाः अवात्सीत् अपलायत् १६ एतच्च हरेश्चरितं स्मरतो मम चेत्तः कर्मभूतं दुनोति व्यथयति तदेव दर्श-
यति यदा हेति हेतात हेतुं यदा प्रसीदतम् प्रसादं कुरुतं न कृतानिष्कृतिः शुश्रूषणं यैस्तेषां नोऽस्माकमिति बहुवचनं तुरामाद्यभिप्रायम् १७
ननु तर्ह्यनीश्वर एव किं न स्यात् तव तु श्रद्धा मात्रमेतत् तत्राह त्रिभिः कोवा अंघ्रिसरोजे योरेणुस्तमपि विजिघ्रन् सेवमानः पुमान् विस्मर्तुमीशीत
शक्नुयात् विस्फुरन् भूविटपः भ्रूलतास एव कृतांतस्तेन १८

नचतस्येश्वरत्वंसाधनीयंभवद्विरपिदृष्टत्वादित्याह दृष्टेति यांसिद्धिसम्यक्योगेनप्राप्तुमिच्छन्ति १९ आहवेपुद्देपार्थस्यास्त्रैः पूताः निष्पापाः
संतः २० तदेवंपरमैश्वर्येसत्यपियदुग्रसेनानुवर्तित्वंतत्पुनरस्मानत्यंतव्यथयतीत्याह स्वयंतुयएवंभूतस्तस्यतत् कैंकर्षेनोऽस्मान्विगलापय-
तीत्युत्तरेणान्वयः नसाम्याशयौयस्ययमपेक्ष्यान्यस्यसाम्यमतिशयश्चनास्तीत्यर्थः तत्रहेतवः अधीशः त्रयाणांपुरुषाणांलोकानांगुणानांवाद्
शः स्वाराज्यलक्ष्म्यापरमानंदस्वरूपसंयत्यैवप्राप्तसमस्तभोगः बलिकरम् अर्हणंवाहरद्भिः समर्पयद्भिः चिरकालीनैर्लोकपालैः किरीटाग्रैर्नाई
दितंस्ततंपादपीठंयस्यप्रणमतांकिरीटसंघट्टनध्वनिरेवस्तुतित्वेनोत्सेक्ष्यते २१ अंगविदुरभृतान्भृत्यान्उग्रसेनेयत्किंकरत्वंतदेवाह परमेषि
धिष्येराजासनेनिषण्णम् आसीनंस्वयंतिष्ठन्हेदेवावधारयेतिन्यबोधयत्विज्ञापितवान् २२ एवमनुवृत्तिः कृपयैवेतिसूचयन्नपकारिष्वपि

दृष्टाभवद्विर्ननुराजसूयेचैद्यस्यकृष्णांक्षिपतोऽपिसिद्धिः यांयोगिनःसंस्पृहयंतिसम्यक्योगेनकस्तद्विरहंसहेत १९ त
थैवचान्येनरलोकवीरायआहवेकृष्णामुखारविंदम् नेत्रैःपिबंतोनयनाभिरामंपार्थस्त्रपूताःपदमापुरस्य २० स्वयंत्व
साम्यातिशयरुच्यधीशःस्वाराज्यलक्ष्म्याप्तसमस्तकामः बलिहरद्भिश्चिरलोकपालैः किरीटकोट्येदितपादपीठः २१ त-
तस्यकैंकर्षमलंभृतान्नोविगलापयत्यंगयदुग्रसेनम् तिष्ठन्निषण्णंपरमेषिधिष्येन्यबोधयद्देवनिधारयेति २२ अहो-
बकीयंस्तनकालकूटंजिघांसयाःपाययदप्यसाध्वी लेभोगतिंधात्र्युचितांततोऽन्यंकंवादयालुंशरणंव्रजेम २३ मन्येऽ
सुरान्भागवतांस्त्र्यधीशोसंरंभमार्गाभिनिविष्टचित्तान् येसंयुगेचक्षतताक्ष्यपुत्रमंसेसुनाभायुधमापतंतम् २४

तस्यकृपालुतांदर्शयन्नाह अहोआश्चर्यंकृपालुतायाः हंतुमिच्छयाऽपिस्तनयोःसंभृतंकालकूटंविषंयमपाययत् बकीपूतनाअसाध्वीदुष्टा
ऽपिधात्र्यायशोदायाःउचितांगतिलेभेभक्तवेषमात्रेणयःसद्गतिंदत्तवानित्यर्थः ततोऽन्यंकंवाभजेम २३ ननुभागवतानेवभगवाननुगृह्णा-
तीतिप्रसिद्धम् सत्यम् अकुरानप्यहंभागवतानेवमन्ये यतोभागवताइवतेऽपिभगवत्ख्यानाभिनिवेशेनभगवंतमपरोऽक्षंपश्यंतीत्याह
संरंभः क्रोधावेशः तेनमार्गेणाभिनिविष्टचित्तंयेषांतान् अतएवयेसंग्रामेताक्ष्यः कश्यपः तस्यपुत्रंगरुडमंसेसंक्षेपेसुनाभायुधश्चायुधोह
रिर्यस्यतम् अचक्षतापश्यन् तस्मात्तेष्वप्यनुग्रहोयुक्तएवेत्यर्थः वक्ष्यतिच तस्मात्केनाप्युपायेनमनः कृष्णोनिवेशयेत्इति २४
श्रीगोपालोविजयते श्रीवामनोविजयते ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

इदानींतस्यांतर्धानप्रकारं वक्तुमादित आरभ्य तच्चरितं संक्षेपतः कथयति वसुदेवस्य भार्यायां जातः भोजेन्द्रः कंसः तस्य बंधनागारे अस्याः पृथिव्याः शंसरवं स्वयं चिकीर्षुः अजेन ब्रह्मणा च याचितः सन् २५ पित्रा हेतुभूतेन नंदव्रजमितः गतः समाः संवत्सरान् गूढार्चिर्गुप्ततेजाः २६ व्याहरत् आक्रोडत् कूजद्विर्द्विजैः पक्षिभिः संकुलिता व्याप्ता अंघ्रिपायस्मिन् २७ रुदन्निवेति इव शब्दस्य यथायोगं सर्वत्राप्यन्वयः सुग्धो बालश्च यः सिंहः तद्गुदवलोकने यस्य सः २८ स एवाधिकं वयः प्रातः सन् गोधनं चारयन् कथं भूतं गोधनं लक्ष्म्याः शोभादिसंपदो निकेतनम् सिता गोचरायस्मिन् नानावर्णैर्गोसंघेरणन् शब्दं कुर्वन् वेणुर्यस्य अरीरमतूरमयामास २९ व्यनुदत्तजघान क्रीडनकान् तृणादिनिर्मितान् सिंहादीन् यथा ३० विपन्नान् मृतान् गोपान् गाव इति गाश्चोत्थाप्य तदेव तोयं प्रकृतिस्थितं निर्विषम् ३१ इन्द्रपूजाभंगेन कृता गवां पूजैव गोसवस्तेन गोप

वसुदेवस्य देवक्यां जातो भोजेन्द्रबन्धने चिकीर्षुर्भगवानस्याः शमजेनाभियाचितः २५ ततो नंदव्रजमितः पित्रा कंसाद्विबिष्यता एकादशसमास्तत्र गूढार्चिः सबलोऽवसत् २६ परीतो वत्सपैर्वत्सांश्चारयन् व्याहरद्विभक्तः यमुनोपवने कूजद्विजसंकुलितांघ्रिपे २७ कौमारीदर्शयि श्रेष्ठां प्रेक्षणीयां ब्रजौकसाम् रुदन्निवहसन् सुग्धबालसिंहावलोकनः २८ स एव गोधनं लक्ष्म्या निकेतं सितगोचरम् चारयन् ननु गान् गोपान् रणद्वेषुररीरमतूर २९ प्रयुक्ता नृभोजराजेन मायिनः कामरूपिणः लीलया व्यनुदत्तांस्तान् बालः क्रीडनकानि व ३० विपन्नान् विषपानेन विगृह्य भ्रजगाधिपम् उत्थाप्या पाययद्वावस्ततोयं प्रकृतिस्थितम् ३१ अयाजयद्गोसवेन गोपराजं द्विजोत्तमैः वित्तस्य चोरुभारस्य चिकीर्षन् स ह्ययं विभक्तः ३२ वर्षतींद्रे व्रजः कोपाद्भग्नमानेति विह्वलः गोत्रलीलातपत्रेण त्रातो भद्रानुगृह्यता ३३ शरच्छशिकरैर्मृष्टं मानयन् रजनीमुखम् गायन् कल्पदंरे मेरुस्त्रीणां मंडलमंडनः ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ उद्धव उवाच ततः स आगत्य पुरं स्वपित्रोश्चिकीर्षया शबलदेवसंयुतः निपात्य तुंगादिपुयूथनाथं हतव्यकर्षद्वयसमोजसोर्व्याम् १ राजनं दं वित्तस्य चेति चकारादिन्द्रस्य मानभंगं कुर्व-

नुरुभारस्य अतिसमृद्धस्य ३२ कोपाद्वर्षति गोत्रः पर्वत एव लीलातपत्रं तेन हेमद्र ३३ मृष्टमुज्ज्वलं स्त्रीणां मंडलं मंडयतीति तथा ३४ इति तृतीयोऽटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये मथुरामेत्यत्र जातं सच धादिकम् यत्कृतं द्वारकायां च कृष्णो न तदवर्णयत् १ शमित्यव्ययं पित्रोः स्वस्य चिकीर्षयेत्यर्थः तुंगात् राजमंवात् रिपुयूथानां नाथं कंसं व्यसोरपि विकर्षणं पित्रोः सुरार्थम् १ ७१ ७२ ७३

ब्रह्मवेदं सविस्तरं षडंगं ग्राह्यं पञ्चजनोदरविदारणद्वारा पुत्रमानीयेत्यर्थः २ भीष्मककन्यया रुक्मिण्या ये राजानः समाहूताः कस्यत्वमार्घ्यम्
समाहूता इति पाठे आकृष्टा इत्यर्थः केन साधनेन श्रियो लक्ष्म्याः सवर्णेन समानेन रूपेण यद्यपि तया केवलं श्रीकृष्णा एवाहूतः न सर्वे तथाऽपि तस्या
लावण्यं तेषामागमने हेतुरिति तथैवाहूता इत्युच्यते एषां मिषतां पश्यतां मूर्ध्नि पदं दधत् तया सह गांधर्ववृत्त्या परस्परसमयरूपया बुभूषया भवि-
तुमिच्छया जहार कथं भूतां स्वभागं लक्ष्म्यं शत्वात् तया स्वात्मनोऽर्पितत्वाच्च स्रपणः स्रपतनः यद्वा स्रपण इव स्वभागं स्रधाभित्यर्थः यद्वा श्रियः रु-
क्मिण्याः समानं वर्णं द्रव्यं वाचकं यस्य सः श्रियः सवर्णो रुक्मीतेन समाहूताः शिशुपालादयः किमर्थं भीष्मककन्यया सह तेषां बुभूषया भूतिर्भव-
त्वित्येतदर्थं तत्र शिशुपालस्याह्वानं वरत्नेन बुभूषया जरासंधादीनां तद्विवाहोत्सवेन शेषं पूर्ववत् ३ ककुद्मतो वृषभान् अविद्धनासिकान् विद्धना-

सां दीपनेः सकृत्प्रोक्तं ब्रह्माधीत्यसविस्तरम् तस्मै प्रादाद्वरं पुत्रं मृतं पञ्चजनोदरात् २ समाहूता भीष्मककन्यया ये
श्रियः सवर्णेन बुभूषयैषाम् गांधर्ववृत्त्या मिषतां स्वभागं जङ्घे पदं मूर्ध्नि दधत् स्रपणः ३ ककुद्मतो विद्धनसो दमित्वा स्व-
यंवरेणाग्नजितीमुवाह तद्गुणमानानपि गृह्यतोऽज्ञानजघ्नेऽक्षतः शस्त्रभृतः स्वशस्त्रैः ४ प्रियं प्रभुर्ग्राम्य इव प्रिया-
या विधित्सुराच्छेत् दत्तं रुयं दर्थे वज्र्याद्वत्तं सगणोरुषां धः क्रीडामृगो नूनमयं वधूनाम् ५ स्रतं मृधेरवंपुषाग्रसं-
तं दृष्ट्वा सुनाभोन्मथितं धरिच्या आमंत्रितस्तत्तनयाय शेषं दत्त्वा तदंतःपुरमाविवेश ६ तत्राहूतास्तानिरदेव कन्याः
कुजेन दृष्ट्वा हरिमतं बंधुम् उत्थाय सद्योजगृहुः प्रहर्षव्रीडानुरागप्रहिता वलोकैः ७ आसां मुहूर्त एकस्मिन्नानागा-
रैषु योषिताम् सविधं जगृहे पाणीननुरूपः स्वमायया ८

सिकान् कृत्वेति वा तैर्वृषभैः तद्दमनेन च भग्नो मानो येषां तथाऽपि तान् गृह्यतः

कामयमानान् अतएवाज्ञान् शस्त्रभृतो राज्ञः तच्छस्त्रैरक्षतएव जघान ४ यदा अदित्याः कुंडले दातुं स्वर्गं गतस्तदा प्रफः स्वतंत्रोऽपि ग्राम्यः स्त्रीप-
रतं त्रिदिव प्रियायाः सत्यभामायाः प्रियं विधातुमिच्छुः द्युतरं पारिजातमानीतवान् यदर्थं यन्निमित्तं तं कृष्णं वज्रास्त्री प्रेरितः योत्क्रमन्वधावत्
स्वकार्यसाधकेन तेन युद्धोद्यमस्तस्यायुक्त एवेत्याह क्रीडामृग इति अयं वज्री ५ स्रनाभेन चक्रेण उन्मथितं हतं स्रतं भौमं दृष्ट्वा तस्य मात्रा धरि-
च्या भूम्न्या आमंत्रितः प्रार्थितः सन् तस्य तनयाय भगदत्ताय हतशेषं राज्यं दत्त्वा ६ तत्रांतःपुरे कुजेन भौमेन या आहूतास्ताः प्रहर्षव्रीडाच अनुरा-
गश्च तैः प्रहिताः प्रेरिताः येऽवलोकस्तेर्जगृहुः स्वीकृतवत्यः ७ आसां योषितां पाणीननुरूपः सन् सविधं विवाहोचितप्रकारसहितं यथाभवति

सर्वतः सर्वैर्गुणैः स्तुत्यानिप्रकृतेर्मायायाविविधं भवनं विस्तारः तदिच्छया यद्वा प्रकृतेर्हेतोर्विविधं भवितुमिच्छया ९ कालः कालयवनः रुंधत
आचृण्वतः सुचुकुंदभीमादिभिर्निमित्तमात्रैः स्वयमेव अजीघनत् घातितवान् तेन च स्वपुंसां तेजः प्रभावं कीर्तिदत्तवान् १० शंबरद्विविदबल्वला
नन्यानपिकांश्चित्वाद्यस्नरामादिभिर्घातयत् अघातयत् घातयन्निति वा पाठः दंतवल्कादीन् स्वयमवधीत् ११ नृपानघातयदित्यनुषंगः कथं भूतान्
कुरुक्षेत्रमापततां गच्छतां येषां बलैः सैन्यैः भूः सर्वाः पितृचालचकंपे १२ सकृष्टाः हताश्रीः आयुश्च यस्य भग्नोऽरुह्यस्य तम् उर्व्याशयानं पश्यन्नपि
नननंदसंतोषं न प्राप १३ अनभिनंदनप्रकारमेवाह कियानिति द्रोणादिभिर्मूलैः कारणभूतैः यदिति यः अष्टादशाक्षौहिणीयुक्तः कृत्स्वमार्षम्
क्षपितः उरुभारो भवः अयं कियान् अत्यल्प इत्यर्थः यस्मान्मदंशैः प्रद्युम्नादिभिर्हेतुभूतैः दुर्विषहं बलमास्ते १४ नचात्रान्यउपायः प्रभवति किंतु-

तास्वपत्यान्यजनयदास्तुत्यानिसर्वतः एकैकस्यां दशदशप्रकृतेर्विबुधैः ९ कालमागधशाल्वादीननीकैरुंध-
तः पुरम् अजीघनस्वयंदिव्यं स्वपुंसां तेज आदिशत् १० शंबरद्विविदं बाणं सुरं बल्वलमेव च अन्यांश्च दंतवल्कादीन्
वधीत् कांश्च घातयत् ११ अथ तेष्मात्पुत्राणां पक्षयोः पतिनान् नृपान् च चालभूः कुरुक्षेत्रं येषामापततां बलैः १२ स-
कर्णदुःशासनसौबलानां कुमंत्रपाकेन हतश्चियायुषम् स यो धनं सानुचरं शयानं भग्नोऽरुमुर्व्यानि ननंदपश्यन् १३ कि-
यान् भवोऽयं क्षपितो रुभारो यद्द्रोणभीष्मार्जुनभीममूलैः अष्टादशाक्षौहिणिको मदंशैरास्ते बलं दुर्विषहं यद्दूनाम् १४
मिथौ यदेषां भविता विवादो मध्वा मदाताम्प्रविलोचनानाम् नैषां वधोपाय इयान् तोन्यो मय्युद्यते तं दधते स्वयं स्मै १५
एवं संचिंत्य भगवान् स्वराज्ये स्थाप्य धर्मजम् नंदयामास सुहृदः साधूनां वत्सं दर्शयन् १६ उत्तरायामधृतः पुरोर्वेशः साध्व-
मिमन्युना सर्वे द्रोण्यस्त्रसंलिन्नः पुनर्भगवता धृतः १७ अयाजयद्धर्मसक्तमश्वमेधौ स्त्रिभिर्विषुः सोऽपि क्षमामनु-
जैरक्षन् ररे मे कृष्णामनुव्रतः १८ भगवानपि विश्वात्मा लोकवेदपथानुगः कामान् सिषेवे द्वावत्यामसक्तः सारव्यमास्थि-
तः १९ स्निग्धस्मितावलोकनेन वाचा पीयूषकल्पया चरित्रेणानवद्येन श्रीनिकेतेन चात्मना २०

मधुनाय आमदः सर्वतो मदः तेन आ

ताम्प्रविलोचनानामेषां विवादो यदा भविष्यति तदा इयाने वैषां वधोपायः अतोऽन्यो नास्ति एकात्मानोऽपि मय्युद्यते सति स्वयमेव विवादेनांतर्दधीर-
न्नित्यर्थः १५ एवं श्लोकद्वयेनोक्तं क्रमेण संचिंत्य स्वराज्ये स्थापयित्वा १६ धृतः रक्षितः १७ अनुजैः सह १८ सारव्यं प्रकृतिपुरुषविवेकम् १९ स्निग्धो-

यः स्मितसहितो वलोकस्तेन पीयूषकल्पया सुधातुल्यया पादांतरे स्रधा प्रवाहरूपया आत्मना देहेन २०

क्षणदयारात्र्यादत्तः क्षणः अवसरः उत्सवोवायासांस्त्रीणां तास्तु क्षणं सौहृदं यस्य सः २१ गृहमेधेषु गृहधर्मेषु योगेषु कामभोगोपायेषु विरागौ
दासिन्यं जातमित्यर्थः २२ यदा स्वाधीनेषु भगवतो विरागः तदा देवाधीनेषु कोविस्त्रं भेत विश्वासं प्रीतिं वा कुर्यात् योगेन चेत् योगेश्वरं श्रीकृष्ण
मनुव्रतः २३ शेषुः शापंददुः भगवतो मते अभिप्राये कोविदा अभिज्ञाः २४ २५ वयः शीलादिबहुगुणोपेताः याः गावः ताः २६ कन्याश्चरत्तिकरी
जीविकापर्याप्ताम् २७ भगवदर्पणं यथा भवति गोविप्रार्था असवोयेषाम् २८ इति तृतीये टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे बंधुनिधनेऽपि

इमं लोकममुंचैव रमयन् सुतरां यदून् रेमे क्षणदयादत्त क्षणस्त्री क्षणसौहृदः २१ तस्यैवं रममाणस्य संवत्सरग
णान् बहून् गृहमेधेषु योगेषु विरागः समजायत २२ देवाधीनेषु कामेषु देवाधीनः स्वयं पुमान् कोविस्त्रं भेत योगे
न योगेश्वरमनुव्रतः २३ पुर्यां कदाचित् क्रीडद्भिर्यदुभोजकुमारकैः कोपिता मुनयः शेषु भगवन्मतकोविदाः २४ त-
तः कतिपयैर्मासैर्दृष्टिभोजांधुकादयः ययुः प्रभासं सहृदयैर्देवविमोहिताः २५ तत्र स्नात्वा पितृन्देवान् ऋषींश्चै-
व तदंभसा तर्पयित्वाथ विप्रेभ्यो गावो बहुगुणाददुः २६ हिरण्यं रजतं शय्यावासांस्त्यजिनकंबलान् यानं रथानि भा-
नू कन्याधरां चरत्तिकरीमपि २७ अन्नंचोरुरसं तेषां दत्त्वा भगवदर्पणम् गोविप्रार्थासवः शूराः प्रणो मुर्धनि विमूर्धभिः
२८ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विदुरोद्भवसंवादे तृतीयोऽध्यायः ३ उद्भव उवाच अथ ते त-
दनुज्ञाता मुक्तापीत्वा च वारुणीम् तथा विभ्रं शितज्ञानादुरुक्तैर्मर्मपस्पृशुः १ तेषां मैरेयदोषेण विषमीकृतचेतसाम्
निम्लोचतीरवावासी द्वेणूनामिव मर्दनम् २ भगवान् स्वात्ममायाया गतिं तामवलोक्य सः सरस्वतीमुपस्पृश्य वृक्ष-
मूलमुपाविशत् ३ अहं प्रोक्तो भगवता प्रपन्नार्तिहरेण ह बदरी त्वं प्रयाहीति स्वकुलं संजिहीर्षुणा ४ अथापित-
दभिप्रेतं जानन्नहमरिंदमं पृष्ठतोऽन्वगमं भर्तुः पादविश्लेषणाक्षमः ५ अद्राक्षमैकमासीनं विचिन्त्य नृदयितं पति-
म् श्रीनिकेतं सरस्वत्यां कृतकेतमकेतनम् ६

त्वात्मज्ञानलब्धये उद्भवस्योपदेशेन क्षत्तामैत्रेयमागमत् १ तैर्बाह्येणैरनुज्ञाताः वारुणी-
पैश्यामदिराम् १ वारुण्येव मैरेयं तस्य दोषेण रवौ निम्लोचति अस्तंगच्छति सति मर्दनं कदनम् २ उपस्पृश्य सरस्वत्यामाचम्य ३ अहंचोक्तः पूर्व-
मेव द्वारकायाम् ४ तदभिप्रेतं कुलसंहारादिकम् ५ कृतकेतम् कृतवासम् अकेतनमनाश्रयम् ६ ७ ८ ९

विरजं विरजसं शतसत्त्वमयं विदितं लक्षितं कौशं कौशेयम् ७ अधिश्रित्य उपरिस्थापयित्वा अपाश्रितः पृष्ठतोऽवष्टब्धः अर्भकः बालः कोमलो
 ८ श्वत्थो येन तम् त्यक्तं पिप्पलं विषयस्त्वं येन तं तथाऽपि अकृशं आनन्दपूर्णम् ८ द्वैपायनः सहस्रत्सखाचयस्य सः गुरुपुत्रत्वात् पराशरशिष्यो-
 मैत्रेय इत्यर्थः ९ प्रमोदेन भावेन चानताकंधरायस्य पाठांतरे प्रमोदस्य भारेण अनुरागेण सह हासो यस्यांतया समीक्षया विश्रमयन् विगतश्रमं
 कुर्वन् १० ते मनसीप्सितमहम् अतः स्थितो वेदवेदिदाने हेतुः विश्वसृजां वसूनां च मीलितानां सत्रे हेव सो इति पुरा पूर्वजन्म नित्यं वस्करम् त-
 दामत्यातिकामेन त्वयाऽहमिष्टः अतः तत्साधनं ददामि दास्यामि अन्यैर्मत्पराङ्मुखैर्दुष्प्रापम् ११ तस्य भाग्यमभिनन्दति स एष भावो जन्म ते भ-

श्यामावदातं विरजं प्रशांतारुणलोचनम् दोर्भिश्चतुर्भिर्विदितं पीतकौशांबरेण च ७ वामऊरावधिश्रित्य दक्षि-
 णांघ्रिसरोरुहम् अपाश्रिता र्भका श्वत्थमकृशं त्यक्तपिप्पलम् ८ तस्मिन् महाभागवतो द्वैपायनः सहस्रत्सखः लोका-
 ननु चरन् सिद्ध आससादय दृच्छया ९ तस्यानुरक्तस्य मुनेर्मुकुन्दः प्रमोदभावानतकंधरस्य आश्रयवतो मामनुराग-
 हाससमीक्षया विश्रमयन्नुवाच १० श्रीभागवानुवाच वेदाहमंतर्मनसीप्सितं ते ददामि यत्तद्दूरवापमन्यैः
 सत्रे पुरा विश्वसृजां वसूनां मत्सिद्धिकामेन वसो लयेष्टः ११ स एष भावश्चरमो भवानामासादितस्ते मदनुग्रहो यत्
 यन्मानुलोकान् रहरत्सृजंतं दिष्ट्या ददृश्वान्विशदानुवृत्त्या १२ पुरामया प्रोक्तमजायनाभ्ये पाद्ये निषण्णाय ममा-
 दिसर्गे ज्ञानं परमन्महिमावभासं यत्सूरयो भागवतवदन्ति १३ इत्यादौ तोक्तः परमस्य पुंसः प्रतीक्षणानुग्रहभाज-
 नोऽहम् स्नेहोत्परो मास्त्वलिताक्षरस्तं मुच्यन् शतचः प्राञ्जलिराबभाषे १४ कोन्वीशते पादसरोजभाजां सुदुर्लभोर्थे
 शुचतुर्ध्वपीह तथापि नाहं प्रवृणोमि भूमन्भवत्यदां भोजनिषेवणोत्सुः १५

वानां मध्ये चरमः यद्यस्मिन् मदनुग्रहः आसादितः लब्धः यत्पुन-

मरिह एकांते विशदानुवृत्त्या एकांतमत्तया ददृश्वानुवृत्त्या नसि एतद्दिष्ट्या भद्रं जातमित्यर्थः नृलोकान् नृशब्देन जीवाः तेषां लोकानुत्सृजंतं वैकुण्ठं
 गच्छंतमित्यर्थः १२ ददामीति यदुक्तं तदेव निर्दिशति पुरा पूर्वस्मिन् पाद्ये कल्पे आदिसर्गे सर्गोपक्रमे मम महिमालीलाऽवभास्यते येन तत् १३ इत्येव-
 मादृतश्चासावुक्तश्चाहं प्रतीक्षणं कृपावलोकणवानुग्रहः तस्य भाजनं पात्रभूतः पाठांतरे प्रतिक्षणमनुग्रहस्य पात्रमिति शतचः अश्रूणि मुच्यन् आबभा-
 षे उक्तवानस्मि १४ न हि स्वाज्ञान निवृत्तिमात्रकामो हं किंतु त्वन्निषेवणोत्सुकः त्वयि चाद्यदमानाचरणं दृष्ट्वा मे मोहो भवति अतस्त्वं तत्त्वज्ञानं देहीति
 प्रार्थयितुमाह कोन्विति चतुर्ध्वर्धर्मादिषु तथाऽपि तानहं न प्रवृणोमि हे भूमन्भवत्यदां भोजनिषेवणोत्सुकोऽहम् १५ ७५ ७५ ७५

अघटमानाचरणंदर्शयतिकर्माण्यनीहस्यनिःस्पृहस्यनिष्क्रियस्यवाअभवस्य अजन्मनोभवोजन्मकालात्मनस्तवारिभयात् दुर्गाश्रयःपलाय
नंचस्वात्मनिरतिर्यस्यबद्धीभिःस्त्रीभिःगृहस्थाश्रमइतियत् इहास्मिन्संसारेविदुषामपिधीःसंशयेनखिद्यति १६ किंच मंत्रेषुप्रस्तुतेषुसत्क
मामाहूयवैअहोपृच्छेःअकुंठितःकालादिनाअखंडःसंततःसदात्मासंशयादिरहितोबोधोविद्याशक्तिर्यस्यमुग्धवत् अज्ञवत् अप्रमत्तःअ-
वहितःसन् १७ स्वात्मनस्तवरहःरहस्यंतलंतस्यप्रकाशम् कस्मैब्रह्मणेसर्वनामत्वमार्षम् नोऽस्माकंग्रहणाय अपिक्षमंयदियोग्यंतर्हिंव
दभर्तःस्वामिन्त्यत् यतःरजिनंसंसारदुःखमनायासेनतरिष्यामः १८ आवेदितोहादोहृदिस्थितोऽभिप्रायोयेनतस्मै १९ आराधितपादोभ

कर्माण्यनीहस्यभवोभवस्यतेदुर्गाश्रयोऽथारिभयात्पलायनम् कालात्मनोयत्प्रमदायुताश्रयःस्वात्मनूरतेःखि
द्यतिधीर्विदामिह १६ मंत्रेषुमांवाउपहूययत्त्वमकुंठितारखंडसदात्मबोधः पृच्छेःप्रभोमुग्धइवाप्रमत्तस्तन्नोमनो
मोहयतीवदेव १७ ज्ञानंपरंस्वात्मरहःप्रकाशंप्रोवाचकस्मैभगवान्समग्रम् अपिक्षमंनोग्रहणायभर्तव्यंदांजसाय
हृजिनंतरेम १८ इत्यावेदितहादायमह्यंसभगवान्परः आदिदेशारविंदाक्षआत्मनःपरमास्थितिम् १९ सएवमा
राधितपादतीर्थादधीततत्त्वात्मविबोधमार्गः प्रणम्यपादौपरिचृत्यदेवमिहागतोऽहंविरहात्तुरात्मा २० सोहतदृश-
नाल्हादवियोगार्तियुतःप्रभो गमिष्येदयितंतस्यबदर्याश्रममंडलम् २१ यन्नारायणोदेवोनरश्चभगवानृषिः
मृदुतीव्रंतपोदीर्घतेपातेलोकभावनौ २२ श्रीशुकउवाच इत्युद्धवादुपाकर्ण्यसहृदादुःसहं वधम् ज्ञानेना
शमयत्क्षत्ताशोकमुत्पतितंबुधः २३ सतंमहाभागवतं ब्रजंतकौरवर्षभः विश्रंभादप्यधत्तदसुरव्यकृष्णपरि
ग्रहे २४ विदुसुवाच ज्ञानंपरंस्वात्मरहःप्रकाशंयदाहयोगेश्वरईश्वरस्ते वक्तुंभवान्नोऽर्हति यद्वि-
विष्णोर्भृत्याःस्वभृत्यार्थकृतश्चरंति २५

गवान्सएवतीर्थंगुरुस्तस्मात् अधीतः अधिगतः तत्त्वात्मविबोधस्यपरमार्थात्मज्ञा
नस्यमार्गोयेनसोऽहंदेवंपरिचृत्यप्रदक्षिणीकृत्य २० तस्यदर्शनेनाल्हादोवियोगेनार्तिश्चताभ्यांयुतोबदर्याश्रमस्थानंगमिष्यामि २१मृदु-
परोपद्रवशून्यंतीव्रंदुश्चरंदीर्घमाकल्यांतंतेपातेतपश्चरतइत्यर्थः लोकभावनौलोकानुग्रहकारकौ २२ ज्ञानेनविवेकेन २३विश्रंभात्विश्वा
सात् २४ यद्यस्मात्स्वभृत्यप्रयोजनसाधकाःसंतश्चरंतिनहि कृतार्थानामन्यत्कृत्यमस्तीत्यर्थः २५

तत्वायसंराध्यरतिअयंभावः भगवतैवस्मरणमात्रेणतवापितत्त्वमुपदिष्टप्रायंअथकेवलमसंभावनादिनिवृत्तयेज्ञानीकश्चिदाराध्यःसचतवारा
ध्यःमैत्रेयःनखहंममांतिकएवत्वदुपदेशेतस्यादिष्टत्वादिति २६ प्लावितःअपनीतःउरुस्तापोयस्य यमस्वसूर्यमुनायाः पुलिनेतीरेतांनिशांक्षण
मिवसमुषितः औपगविरुद्धवः २७ ब्रह्मशापेनिधनंप्राप्तेषुयद्यस्माच्चयाणांब्रह्मादीनामीशोहरिरपिआकृतिमनुष्याकारंत्यक्तवान् २८ ब्रह्मशा
पःअपदेशोभिषंयस्यतेनकालेनस्वशक्तिरूपेण अमोघंवांछितंयस्य नह्यत्रशापःप्रफुः किंतुभगवदिच्छैवेत्यर्थः २९ मयिउपरतेसतिज्ञानमर्हति

उद्धवउवाच ननुतेतत्त्वसंराध्यत्रुषिःकौषारवोऽतिमे साक्षाद्भगवतादिष्टोमर्त्यलोकंजिहासता २६ श्रीशुक
उवाच इतिसहविदुरेणविश्वमूर्तेर्गुणकथयासूधयाप्लावितोरुतापः क्षणमिवपुलिनेयमस्वसुस्तांसमुषितऔ
पगविनिशांततोऽगात् २७ राजोवाच निधनमुपगतेषुवृष्णिभोजेधधिरथयूथपयूथपेषुसुरव्यः सतुकथ
मवशिष्टउद्धवोयद्हरिरपितत्यजआकृतिंयधीशः २८ श्रीशुकउवाच ब्रह्मशापापदेशेनकालेनामोघवां
छितःसंहृत्यस्वकुलंनूनंत्यक्ष्यन्देहमचिंतयत् २९ अस्माल्लोकादुपरतेमयिज्ञानंमदाश्रयम् अर्हत्युद्धवएवाह्रासं
प्रत्यात्मवतावरः ३० नोद्धवोऽण्वपिमन्यूनोयद्गुणैर्नादितःप्रफुः अतोमह्युनंलोकंयाहयन्निहतिष्ठतु ३१ एवंत्रि
लोकगुरुणासंदिष्टःशब्दयोनिना बदर्याश्रममासाद्यहरिमीजेसमाधिना ३२ विदुरोऽप्युद्धवाच्छ्रुत्वाकृष्णस्यपरमा-
त्मनः क्रीडयोपात्तदेहस्यकर्माणिश्लाघितानिच ३३ देहन्यासंवतस्यैवधीराणांधैर्यवर्धनम् अन्येषांदुष्करतरं
पशूनांविक्रुवात्मनाम् ३४ आत्मानंचकुरुश्रेष्ठकृष्णोनमनसेक्षितम् ध्यायन्गतेभागवतेरुरोदप्रेमविह्वलः ३५
कालिंद्याःकतिभिःसिद्धअहोभिर्मरतर्षभः प्रापद्यतस्वःसरितंतयत्रमित्रास्ततोमुनिः ३६ इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेतृतीयस्कंधोविदुरोद्धवसंवादेचतुर्थोऽध्यायः ४

ज्ञानयोग्योभवति ३० मत्तःसकाशादीषदपिन्यूनोनभवतियत् यस्मात्गुणैर्विषयैर्नक्षोभितःमह्युनंमद्विषयंज्ञानंलोकस्योपदिशन् ३१ एवम
नेनाभिप्रायेणशब्दयोनिनावेदकर्त्राज्ञेपूजयामास ३२ ३३ अन्येषांपशूनांपशतुल्यानांविक्रुवात्मनामधीरचित्तानाम् ३४ मनसेक्षितंचिंति
तम् ३५ कालिंद्याःसकाशान्सिद्धएवविदुरः कतिपयैर्दिनैः स्वःसरितंगंगांप्रापद्यतप्राप्तः ३६ इतितृतीयेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४

पंचमेषमगवल्लीलांक्षत्राष्टमहासुनिः प्रोवाचमहदादीनां सर्गं तैश्च हरेस्तुतिम् १ उक्तश्चतुर्भिरध्यायैः क्षत्तुर्मेत्रेयसंगमः संवादस्तुतयोः सं-
धद्वयेनाथनिगद्यते २ द्युनद्याः गंगायाः द्वारिहरिद्वारे आसीनं ननु कर्मव्यग्रं तत्र हेतुः अगाधः अपरिच्छिन्नो बोधो यस्येति मेत्रेयस्य सौशी-
ल्यमार्जवादिगुणाश्च करुणादयस्तैरभितृप्तः पाठांतरे क्षत्तुः सौशील्यादिभिरभितुष्टं संतुष्टं मेत्रेयम् १ प्रश्नानेवाह सुरवायेति पंचदशभिः तैः
कर्मभिः स्रगं वाऽन्यस्य दुःस्वस्योपशमं वेत्यर्थः अथवान्यद्वानविंदेत् किंतदित्यपेक्षायां तस्यैव निर्देशः उपारमं वेति ततस्तैः कर्मभिः भूयः पुनः
पुनर्दुःस्वमेव विंदेत् अत्र एवंविधो संसारे नोऽस्माकं यत्तु यत्तु कर्तुं योग्यं तत्सर्वं जोषमगवान् वदेत् निरूपयतु २ दैवात्याचीनकर्मणो निमित्तभूतात्
कृष्णात् विमुखस्य अतः अधर्मशीलस्य अतः सुदुःखितस्य जनस्यानुग्रहाय भव्यानि मंगलानि भूतानि चरंति भवंतः परोपकारस्वभावा एवेत्यर्थः

श्रीशुकउवाच द्वाविंशत्युनद्यात्ररूपमः कुरूणां मैत्रेयमासीनमगाधबोधम् क्षत्तोपसृत्याच्युतभावशब्दः पप्रच्छ
सौशील्यगुणाभितृप्तः १ विदुरउवाच सुखाय कर्माणि करोति लोकैः संखवाः न्यदुपारमं वा विंदेत
भूयस्ततएव दुःखं यदत्र युक्तं भगवान्वदेन्नः २ जनस्य कृष्णादिमुखस्य देवादधर्मशीलस्य सुदुःखितस्य अनुग्रहा
येह चरन्ति नूनं भूतानि भव्यानि जनार्दनस्य ३ तस्माधुर्वर्षादिशवर्त्मशंनः संराधितो भगवान्येन पुंसाम् हृदि स्थितो य
च्छ्रुतिभक्तिपूते ज्ञानसतत्त्वाधिगमपुराणम् ४ करोति कर्माणि कृतावतारो यान्यात्मतन्त्रो भगवांस्त्र्यधीशः यथास
सर्जाग्रददं निरीहः संस्थाप्य वृत्तिं जगतो विधत्ते ५ यथा पुनः स्वेखददं निवेश्य शोते गुहायां सनिवृत्तवृत्तिः योगेश्वरा
धीश्वर एक एतदनुप्रविष्टो बहुधा यथासीत् ६ क्रीडन् विधत्ते हि जगो सराणां क्षेमाय कर्माण्यवतारभेदैः मनोनत
यत्यपि शृण्वतानः सुश्लोकमौलेश्वरितामृतानि ७ ३ तत्तस्मात्तद्देसाधुर्वर्षशं मुखरूपं वर्त्तनः आदिश कथय येन वर्त्तन

यत्पिपृष्ववतानः सः श्लोकमालश्चरतामृतानि ७ तत्तस्मात्तद्देसाधुवर्यशंसकरवरूपं वर्त्तनः आदिशकथययेन वर्त्तना
संराधितो हृदि स्थितः सन्तु तत्त्वाधिगमः आत्मापारोक्ष्यंतलाहितं पुराणमनादि वेदप्रमाणकम् ४ करोति कर्माणीत्यादीनां वर्णयेति पंचमः श्लो
के क्रियासंबंधः यथा येन प्रकारेण कृतावतारः सन्त्यधीशः त्रिगुणमायानियंता अतः स्वतंत्र एव यानि कर्माणि करोति कर्माण्येव विशेषतः पृ-
च्छति ययेत्यादिना निरीहः निश्चिन्तयः निस्पृहो वा संस्थाप्य सः स्थितं कृत्वा वृत्तिं जीविकाम् ५ स्वैस्वायैरेवेह दयाकाशो निवेश्य स्थापयित्वा निवृ-
त्तावृत्तयो यस्य गुहायां योगमायायाम् बहुधा ब्रह्मादिरूपेण ६ मत्स्याद्यवतारभेदैः क्रीडन् यानि यथा कर्माणि विधत्ते पुनर्विशेषं प्रष्टुमौत्सुक्य
मा वि करोति मन इति सः श्लोकाः पुण्यकार्तयस्तेषां मौलिरिवाधिक्येनोपरिविराजमानस्तस्यैत्यर्थः ७ ७ ७ ७

अधिलोकनाथः लोकनाथाधिपतिः अलोकान् लोकालोकपर्वताद्बहिर्भागान् अर्वाकूपन् कल्पयामास यंत्रयेषु सर्वाणि यानि सत्त्वानि तेषां
निकायास्तेषां भेदः अधिकृतः तत्तत्कर्माधिकारी आश्रित इति ८ उत अपि च येन प्रकारेण जीवानां मात्मा स्वभावः तत्कृतं कर्म तत्कृतं रूपं तत्कृता
अभिधाः तासां भेदं कृतवान् विश्वस्त्राश्रयमात्मयोनिः स्वतः सिद्धः ९ ननु महाभारते खया सर्वेषु तमेव तत्राह परे चैवर्णिकाः अवरे शूद्राद-
यः तेषां व्रतानि धर्माः मेमया अभीक्ष्णं पुनः पुनः तेषां श्रवणेन अतृप्तुमत्ताः स्मृतेषां तु च्छस्त्रावहत्यात् यस्तु तत्र कृष्णकथाः स्मृतौ यः सूचि
तस्तस्मान् ऋते तत्र खलं बुद्धिर्नास्तीत्यर्थः १० तत्र हेतुः कइति तीर्थपदः कृष्णस्य अभिधानात् कथाः स्मृतात् सत्रेषु समाजेषु सूरिभिर्निरदादिभिः

यैस्तत्त्वभेदैरधिलोकनाथो लोकान् लोकान्सहलोकपालान् अर्वाकूपद्यत्र हि सर्वसत्त्वनिकायभेदोऽधिकृतः प्र-
तातः ८ येन प्रजानां सुत आत्मकर्मरूपाभिधानां च भिदां व्यधत् नारायणो विश्वसृगात्मयोनिरेतच्च नो वर्णय विप्रव-
र्य ९ परावरेषां भगवन्व्रतानि श्रुतानि मे व्यासमुखादभीक्ष्णम् अतृप्तुमक्षलस्त्रावहानां तेषां स्मृते कृष्णकथाः स्मृ-
तौऽद्यात् १० कस्तृप्तुयात्तीर्थपदोऽभिधानात् सत्रेषु वः सूरिभिरीड्यमानात् यः कर्णनाडी पुरुषस्य यातो भवप्रदो ग-
हरतिं छिनत्ति ११ मुनिर्विवक्षुर्भगवद्गुणानां सर्वापिते भारतमाह कृष्णः यस्मिन्नृणां ग्राम्यस्त्रावहानुवादोर्मतिर्गृ-
हीतानुहरेः कथायाम् १२ साश्च हृद्धानस्य विवर्धमाना विरक्तिमन्यत्र करोति पुंसः हरेः पदानुस्मृतिनिवृत्तस्य सम-
स्तदुःखात्पयमाश्रयते १३ तान् शोच्य शोच्यान् विदोऽनुशोचे हरेः कथायां विमुखानयेन क्षिणोति देवो निमिषस्तये
षामासु रथ्यावा दगतिस्मृतीनाम् १४

११ महाभारतस्याप्यत्रैव तात्पर्यमित्याह मुनिः श्रीकृष्णो वेदव्यासो भगवद्गुणान्मोक्षधर्मांते नारायणीयारख्या
नेवक्तुमिच्छुः सन् अर्थकामादिवर्णनं तु हरिकथायां मतिप्रवेशार्थमेवेत्याह यस्मिन्निति नृणां मतिर्ग्राम्यस्त्रावहानुवादोर्मतिर्गृ-
हीतानुहरेः कथायां गृहीतानां तातदुक्तमिति हाससमुच्चये कामिनो वर्णयन् कामं लोभं लुब्धस्य वर्णयन् नरः किं फलमाप्नोति कूपेऽधमिव पातयन् लोकचित्तावतारा-
र्थं वर्णयित्वाऽवतेनतौ इति हासैः पवित्रार्थैः पुनरत्रैव निंदितौ अन्यथा घोरसंसारबंधहेतू जनस्य तौ वर्णयेत् सकथं विद्वान् महाकारुणिको मुनिरि-
ति १२ श्रीहरिकथामतिप्रवेशस्य फलमाह सा कथामतिर्वा अन्यत्र ग्राम्यस्त्रावहानुवादः किमत आह हरेरिति १३ एवं श्रुतायां कथायां येन रमंते तान् शोच-
ति शोच्यायेतेषामपि शोच्यांश्च तत्राविदो भारततात्पर्यानि भिज्ज्ञानं शोच्यान् येऽपि ज्ञात्वा हरेः कथायां विमुखान् तेषामपि शोच्यानिति योज्यम् अ-

निमिषः कालो येषामासुः क्षिपति अत्रैव हेतुः रथैव वा दगतिस्मृतयो वाग्देहमनो व्यापारा येषाम् १४

तत्तस्मादेकौषारवअस्यविश्वस्यशिवायकथासुसारभूतां हरेः कथामेवोद्धृत्यनः कीर्तययथापुष्पेभ्योमधुमधुपउद्धरतितद्दुहृत्य १५ विशेष
तः श्रीकृष्णकथाकथनीयेत्याशयेनाह सइति योविश्वसर्गाद्यर्थपूर्वगृहीतशक्तिः सएवपुरुषेषु कृतावतारः सन्पुरुषानतिक्रम्यवर्तमानानि
निचकारतानि विस्तराद्द १६ पुंसांनिःश्रेयसमेवार्थः प्रयोजनंतेन हेतुनापृष्टः १७ बहुमानमेवाह साध्वितिपंचभिः अधोऽक्षजएवात्मासनोय-
स्यतस्यात्मनः स्वस्यकीर्तिचप्रसंगाद्वितन्वता १८ हरिर्यद्गृहीतः एतच्चित्रंनभवतिकुतः बादरायणवीर्यजे १९ ननुतर्हिकथंशूद्रत्वंकथंचलोका-
नुग्राहकत्वंतत्राह मांडव्यशापादिति भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्यक्षेत्रेक्षेत्रत्वेनस्वीकृतायांभजिष्यायांदास्यांयमएवत्वंजातोऽसि २० किंच भवानि-

तदस्यकौषारवशर्मदातुर्हरेः कथामेवकथासुसारम् उद्धृत्यपुष्पेभ्योमधुमधुपउद्धरतितद्दुहृत्य १५
सविश्वजन्मस्थितिसंयमार्थैकृतावतारः प्रगृहीतशक्तिः चकारकर्माण्यतिपुरुषाणियानीश्वरः कीर्तयतानिमित्तम्
१६ श्रीशुकउवाच सएवभगवान्पृष्टः क्षत्राकौषारविर्मुनिः पुंसांनिःश्रेयसार्थेनतमाहबहुमानयन्
१७ मैत्रेयउवाच साधुपृष्टंत्वयासाधौलोकानुसाध्वनुगृहता कीर्तिवितन्वतालोके आत्मनोऽधोऽक्ष
जात्मनः १८ नैतच्चित्रंत्वयिक्षत्तर्वादरायणवीर्यजे गृहीतोऽनन्यभावेनयत्नयाहरिरीश्वरः १९ मांडव्यशापाद्
गवान्प्रजासंयमनोयमः भ्रातुःक्षेत्रेभजिष्यायांजातः सत्यवतीसुतात् २० भवान्भगवतो नित्यं संमतः सानुग
स्यच यस्यज्ञानोपदेशायमादिशद्भगवान्प्रजन् २१ अथतेभगवल्लीलायोगभायोपरं हिताः विश्वस्थित्युद्-
वांतार्थावर्णयाम्यनुपूर्वशः २२ भगवानेकआसेदमग्र आत्मात्मनाविभक्तः आत्मेच्छानुगतावात्मानानामसक
पलक्षणाः २३

तिकुतः यस्यतवज्ञानोपदेशायमामादिष्टवान्चकारात्स्वयमपिस्मृत्यैवोपदिष्टवानिति २१ विश्वस्थित्यादयः अर्था
विषयायासांताः २२ तत्रसृष्टिलीलांवर्णयितुंततः पूर्वावस्थामाह इदंविश्वमयेसृष्टेः पूर्वपरमात्माभगवानेकएवआसआसीत् आत्मनां-
जीवानाम् आत्मास्वरूपंविभक्तः स्वामीचनान्यत् द्रष्टृदृश्यात्मकंकिंचिदासीत् कारणात्मनासत्वेपिपृथक्प्रतीत्यभावादित्याह अनानाम-
त्कपलक्षणाः नानाद्रष्टृदृश्यादिसतिभिर्नोपलक्ष्यतइति तथा यद्वा अकारप्रश्लेषंविनैवायमर्थः यः सृष्टौनानामतिभिरुपलक्ष्यते सतदाएकए-
वासीदितिकुत आत्मेच्छामायातस्या अनुगतौलयेसति यद्वा आत्मनएकाकित्वेन अवस्थानेच्छायामनुवृत्तायामित्यर्थः २३ ७९ ७९

तत्र प्रथमं मायोद्भवप्रकारमाह द्वाभ्याम् सर्वे द्रष्टा सन् दृश्यं नापश्यत् येनः स एकराट् एक एव तदा प्रकाशते तदा आत्मानमसंतमिव मेने दृ-
श्याभावे द्रष्टृत्वाभावात् तदा ह सताः मायाद्याः शक्तयो यस्य सः न त्वसंतमेव मेने येनः असता ह क्वचिच्छक्तिर्यस्येति २४ सा वै द्रष्टृ दृश्या-
नुसंधानरूपा सदसदात्मिका कार्यकारणरूपा यद्वा सत् दृश्यमसत् अदृश्यमात्मस्वरूपं च तयोरात्मा यस्याः तदुभयानुसंधानरूपत्वात्
२५ कालवृत्त्या कालशक्त्या गुणमय्यां क्षमिता गुणायाम् अधोऽक्षजः परमात्मा आत्मांशभूतेन पुरुषेण प्रकृत्यधिष्ठातृरूपेण वीर्यं वि-
दाभासमाधत्त वीर्यवान् चिच्छक्तियुक्तः २६ कालपेरितादव्यक्तान्मायातः तत्त्वं पदं परित्यज्य महत्तोलक्षणम् अतः पुल्लिङ्गनिर्देशो विज्ञानात्मेति स-
त्वप्रधानत्वात्त्यदेहस्थं विश्वमुच्छून्य बीजगतमंकुरादिरूपं वृक्षमिव व्यंजन् व्यंजयन् प्रकाशयन् यतोऽसौ तमोऽनुदतीति तमोऽनुदः तदुक्तं सात्वतं

सवा एष तदा द्रष्टानापश्य दृश्यमेकराट् मेने संतमिवात्मानं सतशक्तिरसतहृक् २४ सा वा एतस्य संद्रष्टुः शक्तिः स-
दसदात्मिका मायानाममहाभागययेदं निर्ममेविष्णुः २५ कालवृत्त्यानुमायायां गुणमय्यामधोऽक्षजः पुरुषेणात्मभू-
तेन वीर्यमाधत्त वीर्यवान् २६ ततोऽभवन्महत्तत्त्वमव्यक्तात्कालचोदितात् विज्ञानात्मा त्मादेहस्थं विश्वं व्यंजंस्तमो-
नुदः २७ सोऽप्यंशगुणकालात्मा भगवद्दृष्टिगोचरः आत्मानं व्यकरोदात्मा विश्वस्यास्य सिसृक्षया २८ महत्तत्त्वा-
द्विकुर्वाणा दहतत्त्वव्यजायत कार्यकारणकर्त्रात्मा भूतेन्द्रियमनोमयः २९ वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिधा
अहतत्त्वाद्विकुर्वाणान्मनोवैकारिकादभूत् ३० वैकारिकाश्च ये देवा अर्थाभिव्यंजनं यतः तैजसानां द्रियाण्येव
ज्ञानकर्ममयानि च तामसो भूतसूक्ष्मादिर्यतः खं लिङ्गमात्मनः ३१

त्रे विष्णोस्तत्रीणि रूपाणि पुरुषास्यान्यथो विदुः प्रथमं महतः स्वष्टुर्द्वितीयं

खंडसंस्थितम् तृतीयं सर्वभूतस्थं तानि ज्ञात्वा विमुच्यत इति २७ अहंकारोत्पत्तिमाह सार्धाभ्यां सोऽपीति अंशश्चिदाभासो निमित्तं गुणात्पादानम् का-
लः क्षोभकः तदात्मा तदधीनः भगवान् सर्वाध्यक्षस्तद्दृष्टिगोचरः सन् स्वयमात्मानं व्यकरोत् रूपांतरमनयत् २८ अहंकारस्य लक्षणमाह कार्यमधिभू-
तं कारणमध्यात्मं कर्तृ अधिदैवम् तेषामात्मा आश्रयः अत्र हेतुः भूतेन्द्रियमनोमयः तद्विकारवान् मन इति देवानां सुपलक्षणम् २९ एतदेव विभागतः
प्रपंचयति वैकारिक इत्यादिना वैकारिकः सात्विकः तैजसो राजसः देवाश्च वैकारिकाः सात्विकाहंकारकार्यभूता इत्यर्थः यतः येभ्यः इन्द्रियाधिष्ठातृभ्यः
अर्थाभिव्यंजनं शब्दादिप्रकाशो भवति ३० तैजसान्येवेत्यन्वयः ज्ञानेन्द्रियाणां ज्ञानमयानां सात्विकत्वशंकाभाभूदित्येवकारः तामसो भूतसूक्ष्मस्य श-

ब्रह्मादिः कारणम् यतः शब्दात्स्वमाकाशोभवति आत्मनोऽलिंगंस्वगुणशब्दरूपेणप्रकाशकं हृदयाकाशतयाचा यद्वा लिंगंशरीरमाकाशशरीरं
 ब्रह्मेतिश्रुतेः ३१ नभसःस्वस्मात् अनुसृतमुद्धृतंस्पर्शविकुर्वत् रूपान्तरंनयत् अनिलंवायुमेवंसर्वत्रतन्मात्रद्वाराभूतोत्पत्तिरितिज्ञातव्यम् ३२
 नभसासहितःस्वयंचोरुबलान्वितः ततोऽज्योतिस्तेजः लोचनंप्रकाशकम् ३३ ३४ ३५ हेमव्यविदुरपाठांतरेभाव्यंकार्ययद्यदवरमवरंकार्यंतेषां
 कार्याणांपरैः कारणैरनुसंसर्गात् यथासंख्यंयथाक्रममुत्तरोत्तरमधिकानूगुणान्विदुः तथाहिनभसः शब्दएवगुणः अन्यान्वयाभावात् वा-
 योस्तस्पर्शः आकाशान्वयात्शब्दश्च एवतेजसस्तौचरूपं च अंभसस्तानिरसश्च मद्याःसर्वे ३६ देवामहदाद्यभिमानिनः विष्णोः कलाअंशाः
 काललिंगंविहृतिः मायालिंगंविक्षेपः अंशालिंगंचेतनानिनिविद्यंतेयेषु अतःसमत्वेननानात्वात् परस्परासंबंधात् स्वक्रियायांब्रह्मांडरचनाया

कालमायांशयोगेनभगवद्दीक्षितंनभः नभसोऽनुसृतंस्पर्शविकुर्वन्निर्ममेनिलम् ३२ अनिलोऽपिविकुर्वणोनभ
 सौरुबलान्वितः ससर्जरूपतन्मात्रंज्योतिर्लोकस्यलोचनम् ३३ अनिलेनान्वितंज्योतिर्विकुर्वन्परवीक्षितम् आ
 धत्तांभोरसमयंकालमायांशयोगतः ३४ ज्योतिषांभोनुसंसृष्टंविकुर्वद्ब्रह्माक्षितम् महीगंधगुणामाधात्कालमा
 यांशयोगतः ३५ भूतानांनभआदीनांयद्यद्ब्रह्मावरावरम् तेषांपरानुसंसर्गात्तथासंख्यंगुणान्विदुः ३६ एतेदेवाः
 कलाविष्णोः कालमायांशलिंगिनः नानात्वात्स्वक्रियाऽनीशाः प्रोचुः प्रांजलयोविभुम् ३७ देवाऊचुः नमाम
 तेदेवपदारविंदं प्रपन्नतापोपशमातपत्रम् यन्मूलकेतायतयोजसौरुसंसारदुःखंबहिरुत्क्षिपंति ३८ धातर्यदस्मि
 न्भगवर्दशजीवास्तापत्रयेणोपहतानशर्म आत्मलुभंतेभगवंस्तवांधिच्छायांसविद्यामतआश्रयेम ३९

मनीशाः अशक्ताः संतोविभं परमेश्वरं प्रोचुः ३७ मिथःस्पर्धिष्वावोदेवानमिलंतः परस्परम् विश्वकर्मण्यनीशानानिर्विण्णाहरिमीडिरे प्रप
 न्नानांतापोपशमे आतपत्रंछत्रंतत्रहेतुः यस्यपादारविंदस्यमूलंतलंकेत आश्रयोयेषांतेसंसारदुःखंबहिर्दूरतउत्क्षिपंतिपरित्यजंति य-
 थापांथाः स्वगृहंप्राप्यमार्गश्चममिव ३८ श्रमंविनिवेदयंतआहुः हेधातः पितर्यद्यस्मात्भवेसंसारेआत्मन्आत्मनिसंबोधनंवा शर्मस्वरं-
 क्रतेयदितिपाठेयस्यादभजनंविनाशर्मनलभंते ननुज्ञानादज्ञानकृतस्तापोनिवर्ततेकिंमदंधिच्छायाश्रयणेनतत्राहुः सविद्यांतदाश्रयणमेव
 विद्याप्रापकमित्यर्थः ३९

अज्ञातस्याश्रयणायोगात्तज्ज्ञानसाधनमाहुः मार्गति अन्येषां नित्यतत्तीर्थपदस्तावपदं च यं प्रपन्नाः कैर्मार्गति छंदः सपणैः वेदपक्षिभिस्तैव
मुखपदं नीडं येषां यथापक्षिणो नीडादुद्गतास्ततस्ततः परिभ्रम्य पुनस्तत्रैव विशंतितथा वेदा अपित्वत्त उद्गतास्त्वय्येव पर्यवस्यंति अतो वेदानां
श्रित्यत्त्वत्पदं मृगयंत इति विविक्ते असंगे मनसि किंच अघमर्षमघनाशकमुदमुदकं यासां सरितां तासु वरायाः गंगायाः पदसु द्गमस्थानम् अतो गं-
गा मनु सेवमाना अपित दुद्गमस्थानं त्वत्पदं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ४० ननु विषया कृष्टचित्तानां कुतस्तदन्वेषणं तत्राहुः यत्तु श्रद्धया हृदये अवधा च ध्यात्वा
वैराग्यं बलं यस्य तेन ज्ञानेन धीरा भवंति सरागे क्ति ध्यानमेव कुतः श्रद्धया श्रवणपूर्विकया भक्त्या च संमृज्यमाने संशोध्यमाने ४१ भक्तानुग्रहं स्म-
रंत आहुः विश्वस्येति ४२ अंतर्यामितयानित्यं सन्निहिते अनर्थकं व्रजनमित्याशंक्याहुः यदिति सानुबन्धे सोपकरणे असति तु च्छेपु र्यां स्वदेहे एव

मार्गति यत्ते मुखमङ्गनीडैश्छंदः सपणैः ऋषयो विविक्ते यस्याघमर्षोदसरिद्वारायाः पदं पदं तीर्थपदः प्रपन्नाः ४० य-
च्छ्रद्धया श्रुतवत्या च भक्त्या संमृज्यमाने हृदये वधाय ज्ञानेन वैराग्यबलेन धीरा व्रजे मत्तत्तेऽघिसरोजपीठम् ४१ विश्व-
स्य जन्मस्थिति संयमार्थे कृतावतारस्य पदांबुजं ते व्रजे मत्तत्तेऽघिसरोजपीठम् ४२ यत्सानुब-
न्धेऽसति देहगेहे ममाहमित्यूहदुराग्रहाणाम् पुंसां सुदूरं वसतोऽपि पुण्यां भजे मत्तत्ते भगवन्पदाब्जम् ४३ तान्वा अस-
हृत्तिभिरक्षिभिर्ये पराहृता तमेन सः परेश अथोन पश्येत्कुरुगायनूनयेते पदन्यासविलासलक्ष्याः ४४ पानेन ते देव-
कथासुधायाः प्रहृष्ट भक्त्या विशदाशयाये वैराग्यसारं प्रतिलभ्य बोधयथां जसाऽन्वीयुरकुंठधिष्ण्यम् ४५

वसतोऽपि यत्सुदूरं दुष्प्रापम् ४३ ननु यदि हृदि स्थस्यापि पदाब्जं केषां चित्सुदूरं तर्हि अन्येषामपि तथैव स्यात् अविशेषादित्याशंक्याहुः तानि
ति असहृत्तिभिर्बहिर्मुखैः अक्षिभिरिन्द्रियैः पराहृतं दूरमपहृतं मत्तस्थं मनोयेषां ते अथो अतएव ते नूनं तान्न पश्यंति वै प्रसिद्धम् कुतः पुनस्तेषां
तत्संगः स्यात्कानू ते तव पदन्यासो गमनं तस्य विलासो विप्रमः तस्य लक्ष्मीः शोभा तस्याः येल्लोलाकथादिभिः शोभमानास्तान् लब्धुं क्तानित्य-
र्थः पथ इति लक्ष्यान् इति च पाठे त्वत्पदन्यासविलासोलक्ष्यो येषां तान् पथस्त्वन्मार्गभूतान् सतः मार्गान्वा श्रवणादीन् पश्यंतीत्यर्थः यद्वा ये एवं
भूता भागवताः ते तानुन्मत्तान् नूनं नैव पश्यंतीति अन्वयः सत्संगाभावेन हरिकथा श्रवणाभावाद् हृदि स्थितमपि तेषां सुदूरमिति भावः ४४ एत-
देव स्फुटयंति पानेनेति द्वाभ्याम् वैराग्यसारो बलं यस्य बोधस्य तं लब्ध्वा अन्वीयुः प्राप्नुयुः अकुंठधिष्ण्यं वै कुंठलोकम् ४५

आत्मनिसमाधिर्मनःस्थैर्यस एव योगउपायः तस्यबलेनज्ञानयोगतः श्रमेणमोक्षः सत्संगतः त्वक्त्वाश्रवणादिना त्वनायासेनैव अहंममतावि
 दानांतुकथंचिदितिभावः ४६ तदेवंस्तत्वाप्रार्थयंतेचतुर्भिः तत्तस्मात्तद्देवाद्यतेत्वदीयावयंयस्माच्छोकानांसिसृक्षयात्वयाऽनुसृष्टाः क्रमेण
 उत्पादिताः त्रिभिरात्मभिः सत्वादिस्वभावैरतएवविरुद्धस्वभावत्वात्तुवियुक्ताः संतः यदर्थंसृष्टाः तत्स्वविहारतंत्रं त्वन्कीदोपकरणं ब्रह्मांडंतेतुभ्यं
 प्रतिहर्तवेप्रतिहर्तुंसमर्पयितुंनशक्नुमः अतस्त्वंनः स्वचक्षुःपरिदेहीतित्रयाणांश्लोकानांचतुर्थेनान्वयः ४७ असामर्थ्यमेवप्रपंचयितुंकार्यस्या
 तिवैचित्र्यमाहुः भोअजकालेतत्तदवसरेबलिंभोगंयावत्साकल्येनतेतुभ्यंहरामसमर्पयामयथायेनप्रकारेणअन्नमदामभक्षयामेत्यनेनान्न
 मात्रंचास्माकमेश्वर्येणतुभोगस्तवैवेत्कृत्तम् उभयेषांतवचास्माकंचयत्रस्थित्वाइमेजीवाः अनूहाः अप्रत्यूहाः निर्विघ्नाः यद्वा अनूहाः अवित

तथाऽपूरेचात्मसमाधियोगबलेनजित्वाप्रकृतिंबलिष्ठाम् त्वामेवधाराः पुरुषंविशंतितेषांश्रमः स्यान्नतुसेवयाते
 ४६ तत्तेवयंलोकसिसृक्षयाऽद्यत्वयानुसृष्टास्त्रिभिरात्मभिःस्म सर्वेवियुक्ताः स्वविहारतंत्रंनशक्नुमस्तत्प्रतिह
 र्तवेते ४७ यावद्बलिंतेजहरामकालेयथावयंचान्नमदामयत्र यथोभयेषांतइमेहिलोकाबलिंहरंतोन्नमदंत्य
 नूहाः ४८ त्वंनःसुराणामसिसान्वयानांकूटस्थआद्यः पुरुषःपुराणः त्वंदेवशक्त्यागुणकर्मयोर्नोरेतस्त्वजायांक
 विमादधेऽजः ४९ ततोवयंसत्सुखायदर्थैबभूविमात्मनूकरवामकिंते त्वंनःस्वचक्षुःपरिदेहिशक्त्यादेवक्रिया
 र्थीयदनुग्रहाणाम् ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५

र्काः निःसंशयाइत्यर्थः तथाचश्रुतिः ताएनमब्रुवन्नायतनंनः प्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठिताअन्नमदामेति ४८ अवश्यंचत्वयाऽस्माकमे
 षांचकार्योपाधीनांजीवानांरुतिः परिकल्पनीयाजनकत्वादित्याहुः नोऽस्माकंसान्वयानांसकार्याणाम् यद्वा अन्वेतीत्यन्वयः कारणंतत्स
 हितानांत्वमेवाद्यः कारणम् अत्रहेतवः कूटस्थः अविक्रियः पुरुषः अधिष्ठातापुराणः पुरातनः एतदुपपादयंति त्वमिति हेदेव अजए
 वत्वंगुणानांसत्वादीनांकर्मणांजन्मादीनांचयोर्नोकारणभूतायांशक्त्यामायायांप्रथमंरेत आदधेनिहितवानसीत्यर्थः कीदृशंकविंसर्व
 जंमहत्तत्त्वस्त्वम् ४९ तथाहेआत्मनूदेवसत्सुखामहदादयोवयंयदर्थैबभूविमतकिंतेकार्यंकरवामसृष्टिमितिचेत्तत्राहुः तर्हि नोस्मा
 कंत्वंस्वचक्षुःस्वीयंज्ञानंशक्त्यासहपरिदेहिप्रयच्छयस्मात्त्वत्तएवानुग्रहोयेषांतेयदनुग्रहास्तेषामस्माकंक्रियाऽर्थः इयानेवएतावाननुग्र
 होयेषामित्येकंवापदम् त्वदीयज्ञानक्रियाशक्तिभ्यामेववयंसृष्टौक्षमानान्यथेत्यर्थः ५० इतितृतीयेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५

षष्ठेतैरीश्वराविष्टैः सृष्टिमाहविराट् तनोः अधिदेवादिभेदं च तत्रैव भगवत्कृतम् १ स्वशक्तीनां महदादीनामसमेत्य अमिलित्वासतीनां स्थितानां प्रसक्तं लोकतंत्रं विश्वरचनायासाम् यद्वा प्रसक्तजीवोपकरणानां गतिं स्थितिं दृष्ट्वा आविशदित्युत्तरेणान्वयः १ कालेन संज्ञा उद्बोधोयस्याः कलयति क्षोभयति स्वकार्याणीति वा कालसंज्ञा प्रकृतिः तांशक्तिं प्रकृत्या सह प्रवेशात् त्रयोविंशतितत्त्वानां मित्युक्तं मंतर्यामितया प्राविशत् २ चेष्टारूपेण क्रियाशक्त्या कर्मतेषां क्रियां जीवानामदृष्ट्वा ३ प्रबुद्धं कर्म क्रियाशक्तिर्यस्य स त्रयोविंशतेर्गणः दैवेनेश्वरेण प्रेरितः मात्राभिः अंशैः अधिपुरुषं विराट् देहम् ४ जननमेवाह परेण ईश्वरेण विश्वसृजां तत्त्वानां गणः मात्रया च क्षोभपरिणतः न सर्वात्मना यस्मिन् लोकाः स्थिताः ५ स पुरुषो योऽधिपुरुष इत्युक्तः आंडकोशे ब्रह्मांडमध्ये सर्वैः सत्त्वै रनुशयीभिर्जीवैः सहितः ६ गर्भः कार्यरूपो विराट् देवशक्तिर्ज्ञानशक्तिस्तथा ए

ऋषिरुवाच इति तासां स्वशक्तीनां सतीनामसमेत्यसः प्रसक्तलोकतंत्राणां निशम्य गतिमीश्वरः १ कालसंज्ञां तदा देवीं विप्रच्छति मुरुक्रमः त्रयोविंशतितत्त्वानां गणं युगपदाविशत् २ सोऽनुप्रविष्टो भगवान् चेष्टारूपेण तं गणम् भिन्नं संयोजयामास सक्तं कर्म प्रबोधयन् ३ प्रबुद्धं कर्म दैवेन त्रयोविंशतिको गणः प्रेरितो जनयत्स्वाभिर्मात्राभि रधिपुरुषम् ४ परेण विशतास्वस्मिन् मात्रया विश्वसृगाणः क्षोभान्योऽन्यमासाद्य यस्मिंश्च लोकांश्चराचराः ५ हिरण्मयः स पुरुषः सहस्रपरिवत्सरान् आंडकोशावासाप्सु सर्वसत्त्वोपबृंहितः ६ सर्वै विश्वसृजां गर्भो देवकर्मत्स शक्तिमा न् विवभाज्यात्मनात्मानमेकधा दशधा त्रिधा ७ एष ह्यशेषसत्त्वानामात्मा शः परमात्मनः आद्यो वतारो यत्रासौ भूत-
ग्रामो विभाव्यते ८ साध्यात्मः साधिदैवश्च साधिभूत इति त्रिधा विराट् प्राणो दशविध एकधा हृदयेन च ९ स्मरन् विश्व-
सृजामीशो विज्ञापितमधोक्षजः विराजमतपत्त्वेन तेजसैषां विवृत्तये १०

कथाहृदयावच्छिन्नचैतन्यरूपेण कर्मशक्तिः क्रियाशक्तिः तथा दश-

धा प्राणरूपेण प्राणादयः पंचनागः कूर्मश्च कलौ देवदत्तो धनंजयः इत्येते पंचैवं वृत्तिभेदेन दशविधः प्राणः आत्मशक्तिर्भोक्तृशक्तिस्तथा अध्या-
त्मादिभेदेन त्रिधात्मानं विभक्तं कृतवान् ७ एवं विभागसामर्थ्या यतस्योत्कर्षमाह एष हीति अशेषसत्त्वानां प्राणिनामात्मा व्यष्टीनां तदंशत्वात् अं-
शो जीवः अवतारलोक्तिः तस्मिन्नारायणाविर्भावाभिप्रायेण ८ पूर्वश्लोकार्थं विवृणोति साध्यात्मः अध्यात्मानां द्रियाणित्सहितः विराडिति सर्व-
त्र ९ अध्यात्मादिभेदं प्रपंचयितुमाह स्मरन्निति विज्ञापितम् यावद्बलितेजहरामेत्यादिस्त्वेन तेजसा चिच्छत्तया अतपत् एवं करिष्यामीत्यालो-

चितवान् यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतेः विवृत्तये विविधवृत्तिलाभाय १०

मेमत्तः शृणु ११ आयतनान्येवाह तस्याग्निरित्यादिचतुर्दशभिः आस्यं निभिन्नम् पृथक्कृतं तदंस्वस्थानम् स्वांशेन स्वशक्त्या वाचा सहा विशत्
 असौ जीवः वक्तव्यं प्रतिपद्यते शब्दमुच्चारयतीत्यर्थः सर्वत्रयं निभिन्नं तदधिष्ठानमग्न्यादिप्रथमां तमधिदैवम् वागादीन्द्रियं तृतीयां तमध्यात्मं
 प्रतिपत्तव्यमधिभूतम् १२ हरेः विराजः १३ १४ लघ्वा आदित्यः १५ प्राणेनेति प्राणवद्देहव्यापिना त्वगिन्द्रियेणेत्यर्थः १६ शब्दसिद्धिज्ञानम् १७
 त्वचंचर्मोषधीः ओषधयः त्वगिन्द्रियस्यैव स्थानभेदेन विषयद्वयंकंदूः स्पर्शश्च तत्र चायं नामभेदो देवताभेदश्चेति द्वितीयस्कंध एव व्याख्यात
 म् १८ कः प्रजापतिः १९ २० स्वः पतिः स्वर्गस्य पतिः वार्तया क्रयविक्रयादिशक्त्या वृत्तिं जीविकाम् २१ २२ विक्रियां संकल्पादिरूपाम् २३

अथ तस्याभितप्तस्य कतिचायतनानिह निरभिद्यंत देवानां तानि मे गदतः शृणु ११ तस्याग्निरास्यं निभिन्नं लोकपा-
 लो विशत्पदम् वाचा स्वांशेन वक्तव्यं ययासौ प्रतिपद्यते १२ निभिन्नं तालुवरुणो लोकपालोऽविशद्दरेः जिह्वायांऽशे
 न चरसंययासौ प्रतिपद्यते १३ निभिन्ने अश्विनौ नासे विष्णोरा विशत्तं पदम् घ्राणेनांशेन गंधस्य प्रतिपत्तिर्यतो भवेत् १४
 निभिन्ने अक्षिणी त्वशालो लोकपालोऽविशद्दिशोः चक्षुषांऽशेन रूपाणां प्रतिपत्तिर्यतो भवेत् १५ निभिन्नायस्य चर्माणि
 लोकपालो निलो विशत् प्राणेनांशेन संस्पर्शयेनासौ प्रतिपद्यते १६ कर्णावस्य विनिभिन्नौ धिष्यंस्त्वं विविशद्दिशः श्रो
 त्रेणांशेन शब्दस्य सिद्धयेन प्रपद्यते १७ त्वचमस्य विनिभिन्नां विविशद्धिष्यमोषधीः अंशेन रोमभिः कंडं यैरसौ प्रति
 पद्यते १८ मैदं तस्य विनिभिन्नं स्वधिष्यं कउपा विशत् रेतसांशेन येनासाचानंदं प्रतिपद्यते १९ गुदं पुंसोर्वि निभिन्नं मि
 त्रोलोकेश आ विशत् पायुनांशेन येनासौ विसर्गं प्रतिपद्यते २० हस्तावस्य विनिभिन्ना विद्रः स्वः पतिरा विशत् वार्तयांऽ
 शेन पुरुषो यया वृत्तिं प्रपद्यते २१ पादावस्य विनिभिन्नौ लोकेशो विष्णुरा विशत् गत्या स्वांशेन पुरुषो यया प्राप्य प्रपद्यते
 २२ हृदयं चास्य निभिन्नं चंद्रमा धिष्यमा विशत् मनसांशेन येनासौ विक्रियां प्रतिपद्यते २३ आत्मानं चास्य निभिन्न
 मभिमानो विशत्पदम् कर्मणांशेन येनासौ कर्तव्यं प्रतिपद्यते २४ सत्त्वं चास्य विनिभिन्नं महान् धिष्यमुपा विशत् चि
 त्तमेवांशेन येनासौ विज्ञानं प्रतिपद्यते २५ शीष्णाऽस्य दौर्धरा पद्भ्यां रचनाभिरुदपद्यत गुणानां वृत्तयो येषु प्रतीयंते सारा

दयः २६ आत्मानमहंकारम् अभिमन्यते अनेनेत्यभिमानोरुद्रः कर्मणा अहं वृत्त्या कर्तव्यमिति क्रियाम् २४ सत्त्वमिति बुद्धिचित्तयोर
 भेदेन निर्देशः महानिति ब्रह्माचित्तेन चेतनया २५ त्रिलोकोत्पत्तिमाह शीष्णा इति वृत्तयः परिणामाः २६ ७३ ७५

एतदेवप्रपंचयतिहाम्याम् आत्यंतिकेनउज्जितेनपणेव्यवहारेपणंतेयागादिनाव्यवहरंतीतिपणयोमनुष्याः ताननुयेतदुपाकरणभूताः येगवाद
यस्तेऽपिधरांप्रपेदिरे २७ तृतीयंतमः तदीयेनतामसेनउभयोर्द्यावापृथिव्योरंतरंमध्यंव्योमअंतरिक्षंतदेवभगवतोनाभिः तामाश्रिताः रुद्रपार्षदां
रुद्रस्यपार्षदानांभूतादीनांगणाः २८ अवर्ततप्रवृत्तम् ब्रह्मवेदः यस्तून्मुखत्वात्मुखोद्भवत्वात् वर्णानांमुख्यः सुखमिवप्रथमः गुरुश्चाभूत्
सोऽपिसुखतोवर्ततेत्यनुषंगः अध्यापनादिनाब्राह्मणस्यवेदोवृत्तिः तयावृत्त्यासहब्राह्मणोसुखतोजातइत्यर्थः एवमुत्तरत्रवर्णत्रयेपिज्ञातव्यम्
२९ क्षत्रंपालनरूपावृत्तिः तत्क्षत्रमनुव्रतः अनृसृतः क्षत्रियोपिबाहुभ्योवर्ततइत्यर्थः तदनुव्रतत्वमेवाह यइति पौरुषः पुरुषस्यविष्णोरंशः कं

आत्यंतिकेनसत्त्वेनदिवंदेवाः प्रपेदिरे धरांरजःस्वभावेनपणयोयेचताननु २७ तार्तीयेनस्वभावेनभगवन्नाभिमा
श्रिताः उभयोरंतरंव्योमयेरुद्रपार्षदांगणाः २८ सुखतोवर्ततब्रह्मपुरुषस्यकुरुहह यस्तून्मुखत्वाद्दर्णानांमुख्योऽभू
द्ब्राह्मणोगुरुः २९ बाहुभ्योवर्ततक्षत्रंक्षत्रियस्तदनुव्रतः योजातस्त्रायतेवर्णान्पौरुषः कंटकक्षतात् ३० विशावर्ततत
स्योर्वोलोकवृत्तिकरीर्विभोः वैश्यस्तदुद्भवोवार्तान्पुण्यायः समवर्तयत् ३१ पद्भ्यांभगवतोजज्ञेशुश्रूषाधर्मसिद्धये तस्यांजा
तःपुराशूद्रोयदृत्त्यातुष्यतेहरिः ३२ एतेवर्णाः स्वधर्मेणयजंतिस्वगुरुंहरिम् अद्भ्यस्त्वविश्वल्यर्थेयज्जाताः सहवृत्ति
भिः ३३ एतत्क्षत्रंभगवतोदैवकर्मात्स्वरूपिणः कः श्रद्दयादुपाकर्तुयोगमायाबलोदयम् ३४ अथापिकीर्तयाम्यं
गयथामतियथाश्रुतम् कीर्तिहरः स्वांसकर्तुंगिरमन्याभिधांसतीम् ३५

दकाश्चोरादयस्तेभ्यः यत्क्षतमुपद्रवस्तस्मात्त्रायतेरक्षति ३० विशाः कृष्यादिव्यवसायाः लोकस्यवृत्तिकरीः जीविकाहेतवः तस्यविभोरू-
र्वाः प्रवृत्ताः तदुद्भवः ऊरुजः वार्तान्जीविकांयः स्ववृत्त्यासंपादितवान् ३१ तस्यांनिमित्तभूतायांयस्यवृत्त्याहरिः स्वयमेवतुष्यते ३२ यद्यस्मा
ज्जातः गुरुत्वाज्जनकत्वात्वृत्तिप्रदत्वाच्चहरेराराधनंतेषांपरोधर्मइत्यर्थः ३३ भोक्षतः दैवकर्मात्स्वरूपिणः कालकर्मस्वभावशक्तिमतः
भगवतोयोगमायाबलेनोज्जुंभितमेतद्विराटरूपमुपाकर्तुंसाकल्येननिरूपयितुंकः श्रद्दयात् इच्छेत् इच्छाऽप्यशक्यानिरूपणंतुदूरतइ-
त्यर्थः ३४ अंगविदुर अथापिहरः कीर्तिकीर्तयामियथाश्रुतंगुरुसुखात् तदपिनसर्वात्मनाकिंतुयथामतिस्वमत्यनुसारेण अन्याभिधाह
रिव्यतिरिक्तार्थाभिधानंतयासतीमलिनांस्वीयांवाचंसकर्तुंपवित्रीकर्तुम् ३५

अज्ञात्वाऽपियथामतिकीर्तनेश्रवणेवा आवश्यकं कैवल्यमित्याह एकांततोलाभंनुनिश्चितमाहुः श्रुतेः श्रोत्रस्यउपाकृतायांनिरूपितायाम् उपसंप्र
योगंसंनिधावर्पणम् ३६ नलतीवज्ञानेनिर्बंधः कर्तव्यः ब्रह्मणोपिदुर्ज्ञेयत्वादित्याह आत्मनोहरेर्महिमायोगविपक्ष्याऽपिसंवत्सरसहस्रांतेऽपि
आदिकविनाब्रह्मणाऽपिकिमवसितः किंज्ञातः इतिकाकूत्तयाएतावानितिनज्ञातएवेत्कृत्तम् ३७ यद्यस्मात्स्वयमपि आत्माहरिः आत्मवर्त्मस्वमा
यागतिमेतावदितिनवेद अनंतत्वात् ३८ अतोदुर्ज्ञेयत्वात्केवलंनमस्करोति एतदिति यस्यज्ञानायप्रवृत्तावाचोऽपिमनसासहतमप्राप्यैवन्यवर्त
तदुर्ज्ञेयत्वात् नकेवलंवाङ्मनसा अहमहंकारस्याधिष्ठातारुद्रोऽपिइमे इन्द्रियाधिष्ठातारोदेवाः अन्येच ३९ इतितृतीयस्कंधेटीकायांषष्ठः ६

एकांतलाभंवचसोनुपुंसांस्तुल्यलोकमौलेर्गुणवादमाहुः श्रुतेश्चविद्वद्भिरुपाकृतायांकथासुधायासुपसंप्रयोगम्
३६ आत्मनोवसितोवत्समहिमाकविनादिना संवत्सरसहस्रांतेधियायोगविपक्ष्या ३७ अतोभगवतोमायामाया
नामपिमोहिनी यत्स्वयंचात्मवत्मात्मानवेदकिमुतापरे ३८ यतोऽप्राप्यनिवर्ततेवाचश्चमनसासह अहंचान्यइमेदे
वास्तस्मैभगवतेनमः ३९ इतिश्रीभगवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुकउवाच ए
वंब्रुवाणंमैत्रेयंद्वैपायनसुतोबुधः प्रीणयन्निवभारत्याविदुरःप्रत्यभाषत १ विदुरउवाच ब्रह्मन्कथंभगव
तश्चिन्मात्रस्याविकारिणः लीलयाचापियुज्येरनिर्गुणस्यगुणाःक्रियाः २ क्रीडायामुद्यमोऽर्भस्यकामश्चिक्रीडिषाऽ
न्यतः स्वतस्तृप्तस्यचकथंनिवृत्तस्यसदान्यतः ३

सप्तमेसंशयच्छेदिप्रतिनंदमुनेर्वचः पुनःक्षत्राकृतानानाप्रश्नाः सम्यगुदीरिताः १ अथतेभगवल्लीलायोगमायोपबृंहिताइत्यादिनामा
यागुणैः लीलयाभगवान्सृष्ट्यादिकरोतीत्येवंब्रुवाणंभारत्याप्रार्थनारूपयाप्रीणयन्निवेति अभिप्रायाज्ञानेनाक्षेपात् १ निर्विकारस्यक्रिया
निर्गुणस्यचगुणाः कथंलीलयेत्कृत्तिः प्रयोजनाभावंपरिहरतिनवस्तुविरोधमितिभावः २ अर्भकवल्लीलाऽपिनयुज्यतेवैषम्यादित्याह उद्यम-
यतिप्रवर्तयतीतिउद्यमः अर्भकस्यक्रीडायांप्रवृत्तिहेतुः कामोऽस्ति अन्यतस्तुवस्तुतरेणबालांतरप्रवर्तनेनवातस्यक्रीडेच्छाभवति ईश्वर
स्यतुस्वतस्तृप्तस्यकथंकामः अन्यतःसदानिवृत्तस्यच असंगाद्वितीयस्यकथमन्यतश्चिक्रीडिषेत्यर्थः ३
श्रीगोपालोविजयते श्रीवामनोविजयते

यच्चोक्तम् स्मरन्निश्वसृजामीशोविज्ञापितमधोक्षजइत्यादिना अविद्योपाधेर्जीवस्य भोगार्थमीश्वरः सृष्ट्यादिकरोतीति तदप्याक्षेप्तुमनुवदति
अस्माक्षीदिति गुणमयी आत्मनो जीवस्य कर्तृत्वमोक्त्वादिमो होत्यादिकायामायातया सृष्टवान् तदुक्तं प्रथमे ययासं मोहितो जीव आत्मानं त्रिगु
णात्मकम् परोऽपि मनुते नर्थं तत्कृतं चाभिपद्यत इत्यादिना अत्रच अतो भगवतो मायामायिनामपि मोहिनीति संस्थापयति पालयति प्रत्यभि
धास्यति प्रातिलोभ्येन तिरोहितं करिष्यति पाठांतरे प्रातिलोभ्येनात्मनि अभितो धारयिष्यति ४ एतच्च जीवस्याविद्याश्रयत्वे धदेतन्तु तत्संभवती
त्याह देशत इति योऽसौ देशादिभिरविलुप्तावबोध आत्मा जीवः ब्रह्मस्वरूपत्वात् सकथमजया अविद्यया युज्येत तत्र देशतो दीपप्रमाया इव लो
पो नास्ति सर्वगतत्वात् न कालतो विद्यत इव नित्यत्वात् नावस्थातः स्मृतिवत् अविक्रियत्वात् न स्वतः स्वभवत् सत्यत्वात् नान्यतः यदादिवत् अ

अस्माक्षीद्गवान्निश्वंगुणमय्यात्ममायया तया संस्थापयत्येतद्भूयः प्रत्यभिधास्यति ४ देशतः कालतो योऽसाववस्थातः
स्वतोऽन्यतः अविलुप्तावबोधात्मासयुज्येत अजया कथम् ५ भगवो नेक एवैषः सर्वक्षेत्रेष्ववस्थितः असुष्यदुर्भगत्वं वा
कुशो वा कर्मभिः कुतः ६ एतस्मिन्मे मनो विद्वन्निवद्यते ज्ञानसंकटे तन्नः पराणुदविभो कश्मलं मानसं महत् ७ श्रीशु
क उवाच सदृत्वं चोदितः क्षत्रात त्वजिज्ञासुना सुनिः प्रत्याह भगवच्चित्तः स्मयन्निवगतस्मयः ८ मैत्रेय उवाच
सेयं भगवतो माया यन्नयेन विरुद्ध्यते ईश्वरस्य विमुक्तस्य कार्पण्यमुत बंधनम् ९ यदर्थेन विनाऽसुष्यपुंस आत्मविप
र्ययः प्रतीयत उपद्रुः स्वशिरश्छेदनादिकः १०

द्वितीयत्वात् एवमेतैर्यस्य बोधो न लुप्यते सकथमजया युज्येत अजाचात्राविद्यैव

न माया तस्या अवबोधेन विरोधाभावात् ५ किंच ब्रह्मरूपत्वादेव जीवस्य संसारोऽपि न विद्यत इति आक्षिपति सर्वक्षेत्रेष्ववस्थितो मोक्ताऽपि व-
स्तुतो भगवानेव चिद्रूपत्वेन तद्व्यतिरेकाभावात् एवं च सति असुष्य जीवस्य दुर्भगत्वमानं दादिभ्रंशः कर्मभिर्हेतुभूतैः कुशो वा कुतः कर्मसंबंधा
भावात् अन्यथा ईश्वरस्यापि तत्संगः स्यादिति भावः ६ अज्ञानमेव संकटे दुर्गेतस्मिन् तत्मानसं कश्मलं मोहं पराणुद अपाकुरु ७ चोदितः
आक्षिप्तः स्मयन्निवप्रौढिमा विभुर्वन्निववस्तुतस्तुगतस्मयः ८ भगवतोऽचित्यशक्तेरीश्वरस्य सेयं माया नयेन तर्केण विरुध्यत इति यत् त-
र्कविरोधमेवानुवदति विमुक्तस्यैव पुंसोऽविद्यया बंधनं कार्पण्यंचेति ९ अत्रोदाहरणमाह यद्यथा अर्थेन शिरश्छेदादिना विनाऽपि उपद्र-
ष्टुः स्वप्नसाक्षिणः समेदं शिरश्छिन्नमित्यात्मविपर्ययः केवलं मृषैव प्रतीयते तद्वत् १०

तर्हि श्वरस्यापि किंन प्रतीयेत तत्राह यथा जले प्रतिबिंबितस्यैव चंद्रमसो जलोपाधिकृतः कं पादि धर्मो दृश्यते न त्वाकाशो स्थितस्य तथा अनात्मनो देहादेर्धर्मः असन्नपितदभिमानिनो द्रष्टुरात्मनो जीवस्यैव न त्वाश्वरस्येत्यर्थः ११ तन्निवृत्त्युपायमाह सर्वैरनात्मनो गुणः निवृत्तिधर्मेण वासुदेवानु कं पातया च तस्मिन् भक्तियोगः तेन तिरोधत्ते अदृश्यो भवति शनैरित्यनेन साधनानुसारेणोक्तम् १२ तर्हि सर्वानर्थानि वृत्तिः कदेत्यपेक्षायामाह यदेन्द्रियाणां सुपरामोने श्रव्यं कद्रष्टात्मनि अंतर्यामिरूपे अथ अनंतरमेव कृत्स्न क्लेशविलयमात्रे दृष्टांतः संसृतस्येवेति न तु पुनरुत्थाने १३ भक्तियोगेन क्लेशनिवृत्तिं दर्शयति अशेषेति गुणानामनुवादश्च श्रवणं च आत्मनि मनसि लब्ध्या श्रवणकीर्तनापेक्षया स प्रेमध्याने किंपुन

यथा जले चंद्रमसः कं पादिस्तत्कृतो गुणः दृश्यतेऽसन्नपि द्रष्टुरात्मनोऽनात्मनो गुणः ११ सर्वैरनिवृत्तिधर्मेण वासुदेवानु कं पया भगवद्भक्तियोगेन तिरोधत्ते शनैरिह १२ यदेन्द्रियोपरा मोक्षद्रष्टात्मनि परे हरौ विलीयंते तदा क्लेशाः संसृतस्यैव कृत्स्नशः १३ अशेषसंक्लेशशमं विधत्ते गुणानुवादः श्रवणं मुरारिः कुतः पुनस्तच्चरणारविंदपरागसेवारतिरात्मलब्धा १४ विदुस्त्वाच संछिन्नः संशयो मह्यं तव सूक्तं सिद्धाविभो उभयत्रापि भगवन्मनो मे संप्रधावति १५ साध्येत द्यावृत्तं विद्वन् आत्ममायायनं हरेः आपात्य पार्थ निर्मूलं विश्वमूलं न यद्बहिः १६ यश्च मूढतमो लोके यश्च बुद्धेः परंगतः तावुभौ सुखमधे ते किं श्रयत्यंतरितो जनः १७

त्यायोक्तिः १४ उत्तरमभिनंदन्नात्मनः कृ

तार्थतामा विष्करोति संछिन्न इति षड्विः चिद्रूपत्वाविशेषेऽपि कथमीश्वरस्य जगत्कर्तृत्वादिकथं वा जीवस्य संसार इति यः संशयो ममासीत् स तव सूक्तं सोपपत्तिकं वाक्यमेवास्मिः खड्गस्तेन संछिन्नः अत इदानीं मे मनः उभयत्रापि ईश्वरस्वातंत्र्ये जीवपारतंत्र्ये च संप्रधावति सम्यक्प्रविशति एवं वा अविलुप्तावबोधरूपस्यात्मनः कथमविद्यया बंधः कुतो वा तन्निवृत्तिरिति संशयः उभयत्रेति बंधे मोक्षे चेत्यर्थः १५ यस्मात्त्वया साधु व्याहृतम् किंतु हरेः शक्तिर्या आत्ममाया जीवविषया तदयनं तदाश्रयमेतत् दुर्भगत्वादिकं भातीति यद्यस्मात्स्वशिरश्छेदादिवदपार्थमवस्तुभूतं मूलमन्यं च यस्मादस्य विश्वस्य मूलं स्वाज्ञानं विना बहिर्नास्ति १६ अल्पज्ञत्वात् पूर्वममसंशयो जात इत्याह यश्चेति मूढतमो देहाद्या सक्तः यश्च बुद्धेः प्रकृतेः परमीश्वरं प्राप्तस्तौ सख्यं यथा भवति तथा एधेते जीवत इत्यर्थः संशयक्लेशाभावात् यस्तु सखदुःखानुसंधानेन प्रपंचं जिहासति स्थानं दसंवेदनाभावाद्वातुं न शक्नोति स तु किं श्रयतीत्यर्थः १७

इदानींतु कृतार्थोऽस्मीति यतस्त्वया संशयश्छिन्नः केवलं बाधितानुवृत्तिरेवावशिष्टासाऽपियुष्मत्सदा निवर्तिष्यत इत्याह नात्मनः अनात्म-
नः प्रपंचस्य प्रतीतस्यापि अर्थाभावमर्थोऽत्र नास्ति किंतु प्रतीतिमात्रमिति युष्मच्चरणसेवयानिश्चित्यतां प्रतीतिमप्यहंपराणुदे अपनेष्यामीत्य-
र्थः १८ मधुद्विषः पादयोरतिरासः प्रेमोत्सवस्तोत्रः दुर्वारः स्वाभाविकः व्यसनं संसारमर्दयति नाशयतीति तथा १९ अहो दुर्लभं प्राप्तं मयेत्या-
ह दुरापा दुर्लभा वैकुण्ठस्य विष्णोस्तल्लोकस्य वावर्त्मसु मार्गभूतेषु महत्कृत्यत्रयेषु महत्सेवया हरिकथा श्रवणं ततो हरो प्रेमतेन च देहाद्यनुसंधान-
मपि निवर्तत इति तात्पर्यम् २० अर्थान्तरं प्रष्टुं तदुक्तमनुवदति त्रिभिः सृष्ट्वेति विकारैरिन्द्रियादिभिः सहितानि उद्भूत्य तदंशैर्विराजं सृष्ट्वा २१ प्रविष्ट-
स्य स्वरूपमाह यमिति विराजं विशिनष्टि यत्रोचिते इमे विश्वे सर्वे लोकाः सविकाशमसंकोचेन २२ प्राणादयः पंचनागादयः पंचेति एवं दशविधः इ-

अर्थाभावं विनिश्चित्य प्रतीतस्यापि नात्मनः तांचापियुष्मच्चरणसेवया हंपराणुदे १८ यत्सेवया भगवतः कूटस्थस्य
मधुद्विषः रतिरासो भवेत्तोत्रः पादयोर्व्यसनार्दनः १९ दुरापाद्व्यत्यतपसः सेवा वैकुण्ठवर्त्मसु यत्रोपगीयते नित्यं देव-
देवो जनार्दनः २० सृष्ट्वा ग्रेमहदादीनि सविकाराण्यनुक्रमात् तेष्वेविराजमुद्भूत्य तमनु प्राविशद्विषुः २१ यस्माद्दु-
राद्यं पुरुषं सहस्रांश्चरुबाहुकम् यत्र विश्व इमे लोकाः सविकाशं समासते २२ यस्मिन्दशविधः प्राणः सैन्द्रियार्थैर्द्रि-
यस्त्रिचतुर्लये रितो यतो वर्णास्तद्विभूतीर्वदस्वनः २३ यत्र पुत्रैश्च पौत्रैश्च न सृभिः सह गोत्रजैः प्रजाविचित्राकृत-
य आसन्त्याभिरिदंततम् २४ प्रजापतीनां सपतिश्चिकूपेकान् प्रजापतीन् सर्गांश्चैवानुसर्गांश्च मनून् मन्वंतराधि-
पान् २५ एतेषामपि वंशांश्च वंश्यानुचरितानि च उपर्यधश्च ये लोका भूमेर्मित्रात्मजासते २६ तेषां संस्थां प्रमा-
णं च भूलोकस्य च वर्णय तिर्यङ्मानुषदेवानां सरीसृपपतत्रिणाम् वदनः सर्गसंख्यं हंगार्भस्वेदद्विजोद्भिदाम् २७

द्रियाणि च अर्थाश्च

इन्द्रियाणि चेति पुनरुक्तिस्तद्देवतालक्षणा र्थातत्सहितः सर्वोपबृंहकत्वात् प्राणस्य तत्साहित्यम् एवं त्रिविधः प्राणस्त्वये रित उक्तः तस्य विभूतीर्ब्र-
ह्माद्याः विसर्गशब्दवाच्याः २३ यत्र यासु इदं विश्वं ततं व्याप्तम् २४ एवमेतत्पुरापृष्टो मैत्रेयो भगवान् किलेति परीक्षितश्चोत्तरतया विदुरमैत्रेयसंवादः
प्रस्तावितः अतस्तानेव विदुरेण कृतान् प्रश्नानाह यावत्समाप्तिं प्रजापतीनां पतिर्ब्रह्मेत्यादीनां वर्णयेति वक्ष्यमाणेनान्वयः चिकूपे अकल्पयत् सर्गा-
न्वविधान् अनुसर्गान् तद्देवान् २५ हे मित्राया आत्मज २६ संस्थां संनिवेशं सर्गाणां संख्यं हंसं विभागं गार्भस्वेदद्विजोद्भिदां गार्भजियुजाः स्वेदाच्च

द्वाभ्यां च जाताः स्वेदद्विजाः उद्भिदश्च तेषाम् २७

सर्गादीनाश्रयंचसृजतः २८ रूपंलिंगंशीलमाचारः स्वभावः शमादिः ततः विकर्षणंविभागां २९ वितानानि विस्तारान्नैकर्म्यस्यचज्ञानस्य त
दुपायस्यचसारस्यपथः मार्गान्तंत्रंचेत्यर्थः ३० पारवंडानांपंथाः प्रवृत्तिः तदेववैषम्यम् ३१ निमित्तान्युपायानूपरस्पराविरोधेन ३२ ग्रहादी-
नांकालचक्रेसंस्थितिम् ३३ ३४ येनमार्गेणसंतुष्येत् येषामितियादृशानाम् ३५ अनापृष्टमपिअपृष्टमपियद्योग्यंवक्तव्यमितिभावः ३६ प्रति

गुणावतारैर्विश्वस्यसर्गस्थित्यप्ययाश्रयम् सृजतः श्रीनिवासस्यव्याचक्षोदारविक्रमम् २८ वर्णाश्रमविभागांश्च
रूपशीलस्वभावतः ऋषीणांजन्मकर्मादिवेदस्यचविकर्षणम् २९ यज्ञस्यचवितानानिनियोगस्यचपथःप्रभो नैकर्म्य
स्यचसारस्यतंत्रंचाभगवत्स्मृतम् ३० पारवंडपथवैषम्यंप्रतिलोमनिवेशनम् जीवस्यगतयोयाश्चयावतीर्गुणकर्म
जाः ३१ धर्मार्थकाममोक्षाणांनिमित्तान्यविरोधतः वार्तायादंडनीतेश्चश्रुतस्यचविधिंपृथक् ३२ आहस्यचविधिंब्र
ह्मन्पितृणांसर्गमेवच ग्रहनक्षत्रताराणांकालावयवसंस्थितिम् ३३ दानस्यतपसोवाऽपियच्चेष्टा पूतयोःफलम्
प्रवासस्थस्ययोधर्मोयश्चपुंसउतापदि ३४ येनवाभगवान्तुष्येद्धर्मयोनिर्जनार्दनः संप्रसीदतिवायेषामेतदारव्याहि
चानघ ३५ अनुव्रतानांशिष्याणांपुत्राणांचद्विजोत्तम अनापृष्टमपिब्रूयुर्गुरवोदीनवत्सलाः ३६ तत्त्वानांभगवंस्त
षांकतिधाप्रतिसंक्रमः तत्रेमंकउपासीरन्कउस्विदनुशोरते ३७ पुरुषस्यचसंस्थानंस्वरूपंवापरस्यच ज्ञानंचनैगमंय
त्तद्गुरुशिष्यप्रयोजनम् ३८ निमित्तानिचतस्येहप्रोक्तान्यनघसूरिभिः स्वतोज्ञानंकुतःपुंसांभक्तिर्वैराग्यमेववा एता
न्मैपृच्छतःप्रश्नान्दहरेःकर्मविवित्साया ३९ ब्रूहिमैज्ञस्यमित्रत्वादजयानष्टचक्षुषः सर्वेवेदाश्चयज्ञाश्चतपोदानानिचा
नघ जीवाभयप्रदानस्यनकुर्वीरन्कलामपि ४० श्रीशुकउवाच सदस्यमापृष्टपुराणकल्पःकुरुप्रधानेनमुनि
प्रधानः प्रवृद्धहर्षोभगवत्कथायांसंचोदितस्तंप्रहसन्निवाह ४१ इतिश्रीभा०महा०तृतीयस्कंधेसप्तमोऽध्यायः

संक्रमःप्रलयः तत्रप्रलयेइमंपरमेश्वरंशयानंराजानमिवचामरग्राहिणः केवा अनुशोरतेशयानमनुस्वपंति ३७ पुरुषस्यसंस्थानंजीवस्यतत्त्वम् परमे
श्वरस्यस्वरूपंपेनांशेनतयोरेक्यंतथाज्ञानंचनैगममौपनिषदम् यानिसूरिभिः प्रोक्तानितस्यज्ञानस्यसाधनानिचब्रूहि ३८ गुरुंविनैतन्नभवतीत्या
ह स्वतइतिमेप्रश्नान्मेमित्रत्वात् स्निग्धत्वादितिअन्वयमेदान्नमेपदस्यपौनरुक्त्यम् ३९ तत्त्वोपदेशेनजीवाभयप्रदानस्य ४० पुराणेकल्पतेप्रकाशत
इतिपुराणकल्पोबुभुक्षितोऽर्थः आपृष्टःपुराणकल्पोयंमुनिप्रधानःसः ४१ इतितृतीयेटीकायांसप्तमः ७

अष्टमेसमभूद्दृष्टानामेस्तजलशायिनः तमजाननूजलेविष्यन्तपसातोषयद्विष्मम् १ श्रोतारमभिनन्दतिसतांसेवितुंयोग्यः वतअहोयद्य
स्मात्तद्दहअस्मिन्वंशेबभूविथजातोऽसि कथंभूतः भगवानेवप्रधानभूतोयस्यसः अत्रहेतुः प्रतिक्षणंनूतनयसिनवीनांकरोषि १ अल्प
स्तरवायमहद्दुःखं प्राप्तानांतस्यदुःखस्यविरमायप्रवर्तयेप्रारभेभागवतंपुराणंयदाहसाक्षाद्भगवानृषिभ्यः २ कोऽसौभगवान्केभ्यश्चत्ररुषि
भ्यआहकथंचत्वयाप्राप्तमित्यपेक्षायामाह आसीनमितिसप्तभिः उर्व्यापातालतले अकुंठसत्त्वमप्रतिहतज्ञानमतः संकर्षणात्परस्यश्रीवा-
स्तदेवस्य ३ तमेवविशिनष्टिस्वमेवधिष्यंस्वीयमाश्रयंवास्तदेवसंज्ञंपरमानंदरूपंध्यानपथेऽनुभूयबहुमानयंतं सर्वैर्लक्ष्णेण पूजयंतं प्रत्यग्ध

मैत्रेयउवाच सत्सेवनीयोवतपूरुवंशोयच्छोकपालोभगवत्प्रधानः बभूविथेहाजितकीर्तिमालांपदेपदेनू-
तनयस्यभाषणाम् १ सोऽहंनृणांक्षल्लस्तरवायदुःखमहद्गतानांविरमायतस्य प्रवर्तयेभागवतंपुराणंयदाहसाक्षा-
द्भगवानृषिभ्यः २ आसीनमुर्व्याभगवतमाद्यंसंकर्षणंदेवमकुंठसत्त्वम् विवित्सवस्तत्त्वमतः परस्यकुमारसुरव्यासु-
नयोऽन्वपृच्छन् ३ स्वमेवधिष्यं बहुमानयंतंयंवास्तदेवाभिधमामनंति प्रत्यग्धृताक्षांबुजकोशमीषदुन्मीलयंतं
विबुधोदयाय ४ स्वर्धुन्युदाद्रैः स्वजटाकलापैरुपस्पृशंतश्चरणोपधानम् पद्मंयदर्च्यहिराजकन्याः संप्रेमनाना-
बलिभिर्वरार्थाः ५ मुहुर्गृणंतोवचसाऽनुरागस्खलत्पदेनास्यकृतानितज्ज्ञाः किरीटसाहस्रमणिप्रवेकप्रद्योति-
तोद्दामफणासहस्रम् ६ प्रोक्तंकिलैतद्भगवत्तमेननिवृत्तिधर्माभिरतायतेन सनत्कुमारायसच्चाहपृष्टः सारख्या-
यनायांगधृतव्रताय ७ सारख्यायनः पारमहंस्यसुरव्योविवक्षमाणोभगवद्विष्मूतोः जगादसोऽस्मद्गुरवेऽन्विताय
पराशरायाथबृहस्पतेश्च ८

तमंतर्मुखीकृतम् नेत्रांबुजमुकुलं किंचिदुन्मीलयंतंरूपाऽवलोक्येनसनत्कुमारादीनामप्युदयार्थम् ४ सुनीनां
विशेषणं सार्धेनस्वर्धुन्याउदकेनाद्रैरिति श्रीभागवतश्रवणार्थं सत्यलोकात्पातालं प्रत्यवतरंतो निरंतरं गंगामध्यत एवावतीर्णा इति भावः चरणा-
वुपधीयेतेयस्मिन्पद्येतदुपस्पृशंतो नमंतः कथंभूतंतदाह यत्पद्मंप्रेमसहितं यथाभवत्येवं नानोपहारैः पूजयंति वरार्थाः पतिकामाः ५ कृतानि
कर्माणि गृणंतः केन अनुरागेण स्खलंति पदानि यस्मिन् तेन वचसा तानि जानंतीति तज्ज्ञाः सहस्रमेव साहस्रं किरीटानां साहस्रमेव मणिप्रवेकाः
स्तोतृमाः तैः प्रद्योति तमुद्दामफणानां साहस्रं यस्य तम् अ पृच्छन्ति पूर्वैर्णान्वयः ६ तेन संकर्षणेन सनत्कुमाराय प्रोक्तं ७ पारमहंस्ये धर्मे मुख्यः

विवक्षमाणः इत्यात्मनेपदं ब्रुवादेशश्च वचेरुभयपदित्वात् अन्विताय अनुगताय ८ पुलस्त्येनोक्त इत्यत्रैव मारव्यायिकापितरं राक्षसमक्षि
तं श्रुत्वा पराशरो राक्षससत्रे प्रवृत्तो वसिष्ठवचनान्निवृत्तस्ततः पुलस्त्येन स्वसंततिरक्षणात्तुष्टेन वरोदत्तः पुराणप्रवक्ता भविष्यसीति ९ तदेवं
संकर्षणात्संप्रदायप्रवृत्तिप्रदर्शयविष्मूतिकथनाय पद्मोद्भवंचुमाह उदाप्लुतमेकार्णवोदके निमग्नं यत् यदा आसीत् तदा अमीलितदृक् अति
रोहितचिच्छक्तिरेव श्रीनारायणो नेत्रे निमीलितवानित्यर्थः मायाविनोदं परित्यज्य स्वात्मरतौ स्वरूपानंद एव कृतोत्सवः अतएव निरीहः निष्क्रि
यः सन् १० कालशक्तेः प्रेरणं पुनः सृष्ट्यवसरे प्रबोधनार्थं स्वपदे अधिष्ठाने बहिर्दृश्यभावे दृष्टान्तः यथाऽनल इति ११ स्वयचिच्छक्त्या सह व
र्तमान एव योगनिद्रया स्वपन् पूर्वमेव बोधनार्थं निमुक्तया स्वकालशक्त्या आसादितं प्रापितं कर्म तंत्रं क्रियाकलापो यस्य सः अपीतान् लीनान्

प्रोवाच मह्यं सदया लुरुक्तो मुनिः पुलस्त्येन पुराणमाद्यम् सोऽहंत वै तत्कथयामि वत्स श्रद्धालवे नित्यमनुव्रताय ९ उदाप्लु
तं विश्वमिदं तदा सीद्यन्निद्रयाऽमीलितदृक् न्यमीलयत् अहीन्द्रतल्पेऽधि शयान एकः कृतक्षणाः स्वात्मरतौ निरीहः १०
सोऽतः शरीरेऽर्पितभूतसूक्ष्मः कालात्मिकां शक्तिमुदीरयाणः उवास तस्मिन्सलिले पदे स्वेयथाऽनलो दारुणिरुद्धवीर्यः
११ चतुर्युगानां च सहस्रमप्सस्वपन्स्वयोदीरितया स्वशक्त्या कालारव्ययासादितकर्म तंत्रं लोकानपीतान् ददृशे स्वदे
हे १२ तस्यार्थसूक्ष्माभिनिविष्टदृष्टेरंतर्गतोऽर्थो रजसा तनीयान् गुणेन कालानुगतेन विद्वः सृष्ट्यन्तदाऽभिद्यतना
भिदेशात् १३ सपद्यकोशः सहस्रोदतिष्ठत् कालेन कर्मप्रतिबोधनेन स्वरोचिषा तत्सलिलं विशालं विद्योतयन् नर्क इवा
त्मयोनिः १४ तद्भ्रोकपद्यं स उ एव विष्णुः प्राची विशत्सर्वगुणा वभासम् तस्मिन्स्वयं वेदमयो विधाता स्वयं भवयंस्मवद
तिसोऽभूत् १५

ददर्श १२ लोकसृष्ट्यर्थमर्थसूक्ष्मोऽभिनिविष्टादृष्टिर्यस्य कालानुसारिणारजो गुणेन विद्वः संक्षोभितः सन् तनीयानति सूक्ष्मो
र्थः सृष्ट्यन् प्रसोष्यन् उद्भविष्यन् नाभिदेशादुद्भूत इत्यर्थः १३ सः तनीयानर्थः पद्यकोशः सन्नुदतिष्ठत् कर्माणि जीवा दृष्टानि प्रबोधयति यः कालस्ते
न आत्मा श्रीविष्णुर्योनिर्यस्य १४ तत्तुल्योकात्मकं पद्यं सर्वान् जीवभोग्यानर्थानिवभासयतीति तथा तत्पस्माज्जातं स एव विष्णुः उदितिसंबोधने प्रा
ची विशात् प्रकर्षेणालुप्तशक्तिरेवांतर्यामितया विवेश तस्मिन् विष्णुना अधिष्ठिते पद्मे विधाता ब्रह्माऽभूत् कथं भूतः स्वयमेव वेदमयः न त्वध्ययनेन प्रा
प्तवेदः कोऽसौ अदृष्टपितृत्वेन यं स्वयं भवंच दंतिसः प्राकृकल्पांते नारायणेन सह निद्रयैकीभूत आसीत् तस्मिन् प्रबुद्धे तत एव पाद्मे कल्पे पद्यद्वारेणाभि
व्यक्तिं प्राप्त इत्यर्थः १५ ७

सचतस्मिन्कल्पेचतुर्मुखोऽभूदित्याह तस्यामितिपरिक्रमन्तत्रस्थएवग्रीवांचालयन् लोकनिरीक्षणार्थंविवृत्तेविचलितेनेत्रेयस्य १६ तस्यच
 श्रीनारायणोपासनयैवाविर्भूतज्ञानक्रियाशक्तेर्लोककर्तृकत्वंनस्तदितिक्तुं प्रथमतस्तस्यविमोहमाह तस्मात्सलिलात्विस्फुटमुद्गतंकंजमुपाश्रितो
 ऽपिसाकल्पेनतत्कंजंलोकतत्वंचात्मानंचसाक्षान्नज्ञातवान् उ इतिविस्मये कथंभूतात्सुगांतश्वसनः प्रलयवायुः तेनावधूर्णतत्रतत्रप्रकंपितंयज्ज
 लंतस्मात्सर्वतःऊर्मिचक्रंयस्मिन् १७ अविदुषस्तस्यवितर्कमाह योसावहमञ्जुपृष्ठेएषः कःनान्यत् एकमेवैतदञ्जुक्तोवाजातंयत्रैतदधिष्ठितंते
 नअधस्तात्सतावर्तमानेननुनिश्चितंभाव्यंसदित्यमुद्गाक्ष्येत्तत्तरेणान्वयः तथाचश्रुतिः सोऽपश्यत्पुष्करपर्णेतिष्टन्सोमन्यतअस्तिवैतत्तूयस्मि
 न्निदमधितिष्ठतीति १८ तस्यचबहिर्मुखप्रवृत्त्यामहताऽपिकालेनतदप्राप्तिमाह सदितिदाप्याम् तस्याञ्जस्ययन्नालंतस्यनाडीभिरंतश्छिद्रैः

तस्यांसचांभोरुहकर्णिकायामवस्थितोलोकमपश्यमानः परिक्रमन्व्योम्निविवृत्तनेत्रश्चत्वारिलेभेऽनुदिशंमुखानि
 १६ तस्माद्दृगांतश्वसनावधूर्णजलोर्मिचक्रात्सलिलाद्विस्फुटम् अपाश्रितःकंजमुलोकतत्वंनात्मानमद्राऽविददा-
 दिदेवः १७ कएषयोऽसावहमञ्जुपृष्ठएतत्कुतोवाऽञ्जमनन्यदप्स अस्तिह्यधस्तादिहकिंचनैतदधिष्ठितंयत्रसताञ्ज
 भाव्यम् १८ सदित्यमुद्गाक्ष्यतदाञ्जनालनाडीभिरंतर्जलमाविवेश नार्वागतस्तत्स्वरनालनालनाभिंविचिन्वन्स्तद
 विंदताजः १९ तमस्यपारेविदुरात्मसर्गविचिन्वतोऽभूत्समहांस्त्रिणोमिः योदेहभाजांभयमीरयाणः परिक्षिणोत्या
 युरजस्यहेतिः २० ततोनिवृत्तोऽप्रतिलब्धकामः स्वधिष्यमासाद्यपुनःसदेवः शनैर्जितश्वासनिवृत्तचित्तोन्यषी
 ददारूढसमाधियोगः २१ कालेनसोऽजःपुरुषायुषाऽभिप्रवृत्तयोगेनविस्फुटबोधः स्वयंतदंतर्हृदयेऽवभातमपश्य
 तापश्यतयन्पूर्वम् २२

तस्यस्वरनालस्यपयस्ययन्नालंतस्यनाभिमधिष्ठानंविचिन्वन्नार्वागतोऽपितत्तदानाविंदत १९ आत्म
 सर्गस्वकारणम् त्रिणोमिःकालः अजस्यविष्णोर्हेतिः सुदर्शनरूपंशस्त्रम् देहभाजांनराणांभयमुत्पादयन्नितिसंवत्सरशतमतिक्रांत
 मित्यक्तंभवति २० अंतर्मुखतयातुभगवंतंदृष्टवानित्याहद्वाप्यांततः अन्वेषणान्निवृत्तः नप्रतिलब्धः कामोमनोरथोयेनस्वधिष्यंयपयम् जि
 तेनश्वासेननिवृत्तंसंयतंचित्तंयस्यअतएवआरूढआश्रितः समाधियोगोयेनतथाभूतः सन्नन्यषीदत्तुपविवेश २१ पुरुषायुषासंवत्सरशतेन-
 कालेनअभिप्रवृत्तः सुनिष्पन्नोयोगस्तेनविस्फुटउत्पन्नोबोधोयस्ययत्पूर्वंविचिन्वन्नपिनापश्यत् तत्त्वयमेवांतर्हृदयेवभातमपश्यत् २२ ७९

यदपश्यत् तद्वर्णयति मृणालेतिनवभिः नवस्वप्यपश्यदित्यस्यैवानुषंगः मृणालवद्गौरश्वासावायतश्चयः शेषस्तस्यभोगोदेहः सएवपर्यंकः तस्मिन्
 कुत्रस्थितेपर्यंके पणातपत्रैरायुताः सर्वतोयुक्तायेमूर्धानस्तेषांरत्नानिकिराटस्थानितेषांघुभिः प्रभाभिर्हतध्वांतयुगांततोये २३ कथंभूतंपुरुष
 म् हरितोपलाद्रेः मरकतशिलामयपर्वतस्यप्रेक्षांशोभांक्षिपंतंस्वलावण्यातिशयेनतिरस्कुर्वंतंसंध्याभ्रनीवीपरिधानंयस्यतस्यशोभांपीतांबरे
 णक्षिपंतंमुरुरुक्ममूर्ध्निः अनेकस्वर्णशिरवरस्यतस्यस्वकिरीटैः रत्नानिचउदधाराश्चऔषधयश्चसौमनस्यानिचपुष्पसमूहाः स्रमनसएववातेषां
 वनस्रजः वनमालायस्यवेणवएवमुजायस्य अंध्रिपाएवांध्रयोयस्य सचासौसचतस्य अयमर्थः यदितस्मिन्मालादवस्थितारत्नादयोभवन्ति वेण
 वश्चमुजादववृक्षाश्चपादादव तर्हितस्यशोभांस्वीयरत्नमुक्तातुलसीपुष्पदामभिः भजैरंध्रिभिश्चक्षिपंतंमिति २४ किंच आयामतोदैर्घ्येणविस्त
 रतश्चस्वमानदेहेनमीयते अनेनेतिमानमुपमाशोभनश्वासावमानोनिरुपमोदेहः तेन यद्वास्तुअमानः अपरिच्छिन्नस्तेन यद्वा ताभ्यांस्वानुरू

मृणालगौरायतशोषभोगपर्यंकएकंपुरुषंशयानम् फणातपत्रायुतमूर्धरत्नद्वभिर्हतध्वांतयुगांततोये २३ प्रेक्षां
 क्षिपंतंहरितोपलाद्रेः संध्याभ्रनीवेरुरुक्ममूर्ध्निः रत्नोदधारौषधिसौमनस्यवनस्रजोवेणुभज्जंघ्रिपांध्रैः २४ आया
 मतोविस्तरतःस्वमानदेहेनलोकत्रयसंग्रहेण विचित्रदिव्याभरणंशुकानांकृतःश्रियाऽपाश्रितवेषदेहम् २५ पुंसांस्व
 कामायविविक्तमार्गैरभ्यर्चतांकामदुग्धांध्रिपद्यम् प्रदर्शयंतंरूपयानखेदुमयूरवभिन्नांगुलिचारुपत्रम् २६ सुखेनलो
 कार्तिहरस्मितेनपरिस्फुरत्कुण्डलमंडितेन शोणायितेनाधरविंबभासाप्रत्यहयंतंसनसेनसफल्वा २७

पप्रमाणेनअतएवलोकत्रयंसंगृह्यतेयस्मिन्तथाविचित्राणि नानाविधानिदिव्यान्यपूर्वाणिचाभरणान्यंशुकानिचतेषांकृता आसमं-
 तात् श्रीःशोभायेनतेनदेहेनविशिष्टम् एवंस्वतएवातिरम्यत्वेऽपिअपाश्रितवेषः स्वीकृतालंकारोदेहोयस्यतमपश्यत् यद्वा केनप्रेक्षांक्षि
 पंतमित्यपेक्षायामेवंभूतेनदेहेनेतिसंबंधः २५ स्वाभिलषितफलायविविक्तैर्मार्गैः शब्दैर्वेदोक्तैर्मार्गैरभ्यर्चतांपुंसांकामदुग्धमंध्रिपद्यं
 दर्शयंतंकिंचिदुन्नम्यसमर्पयंतम् नखाएवदंदवस्तेषांमयूरवारश्मयः तैर्भिन्नाः संभिन्नाअंगुलयएवचारूणिपत्राणियस्यतत् २६ लोका
 र्तिहरंस्मितंयस्मिन्तेनपरिस्फुरद्वाकुण्डलाभ्यामंडितेनाधरविंबदीप्त्याशोणवदाचरितेनशोभननासायुक्तेनसफल्वाशोभनयाभ्रुवाच प्र
 त्यहयंतंपूजकानूप्रतिपूजयंतंसमानयंतम् २७

कदंबकिंजल्कवसिशंगं यद्वासस्तेन मेखलयाचनितं बेस्वलंकृतम् हेवत्साश्रीवत्सयुक्तं यद्दक्षस्थलंतस्यवल्लभेन वक्षस्य नद्येण हारेण स्व
लंकृतमित्यर्थः २८ महाचंदनवृक्षरूपकेण निरूपयितुं तं विशिनष्टि परार्थानि श्रेष्ठानि कैयूराणि अंगदानिमणिप्रवेकाश्च मण्युत्तमाः तैः पर्य
स्ताव्यासादोर्दंडा एव सहस्रमनंताः शारवायस्य चंदनवृक्षोऽपि कैयूरादितुल्यैः फलपुष्पादिभिर्व्याप्तशारवो भवति अव्यक्तं प्रधानं मूलमधोभागो
यस्य यद्वा अव्यक्तं ब्रह्ममूलं यस्य ब्रह्माभिव्यक्तिरूपत्वात् वृक्षस्यापि मूलं न व्यक्तम् भुवनात्मकमंघ्रिपेद्रमहोद्रस्यानंतस्य भोगैः फणैः देहाव
यवैर्वा अधिवाताः संवेष्टिताः स्पृष्टा वल्गाः स्कंधायस्य वनस्पतेशतवल्गो विरोहे निश्चुतेः सोऽपि सर्पैर्वेष्टितो भवति २९ प्रेक्षांक्षिपंतमित्यत्रैव
पर्वतरूपेण निरूपितमपि विशेषणान्तरेः पुनर्निरूपयति भगवानेव महीधस्तम् चराचराणामोकः स्थानं सोऽपि तथा अहोद्रस्य बंधुं सोऽपि अ
होद्राणां बंधुः सलिलेनोपगूढमावृतम् पर्वतोऽपि मैनाकादिस्तथा किरीटसाहस्रमेव हिरण्यशृंगाण्यस्य सोऽपि मेर्वादस्तथा यथा पर्वतस्य

कदंबकिंजल्कपिशंगवाससास्वलंकृतं मेखलयाचनितं बे हारेण चानंतधनेन वत्सश्रीवत्सवक्षस्यलवल्लीभेन २८
परार्थकैयूरमणिप्रवेकपर्यस्तदोर्दंडसहस्रशारवम् अव्यक्तमूलं भवनांघ्रिपेद्रमहोद्रभोगैरधिवातवल्गाम् २९ चरा
चरौको भगवन्महीधमहोद्रबंधुं सलिलोपगूढम् किरीटसाहस्रहिरण्यशृंगमाविर्भवत्कौस्तभरत्नगर्भम् ३० नि
वीतमास्नायमधुघ्रतश्चियास्वकीर्तिमय्यावनमालयाहरिम् सूर्येदुवाय्वग्न्यगमंत्रिधामभिः परिक्रमत्याधुनिकैर्दुरा
सदम् ३१ तद्देवतन्नाभिसरः सरोजमात्मानमभः श्वसनं वियच्च ददर्श देवो जगतो विधातानातः परलोकविसर्ग
दृष्टिः ३२ सकर्मबीजं रजसोपरक्तः प्रजाः सिसृक्षन् नियदेव दृष्ट्वा अस्तौ हिसर्गाभिमुखस्तमीज्यमव्यक्तवर्त्मन्यभि
वेशितात्मा ३३ इति श्रीभा० महा० तृतीयस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ८

गर्भे कचिद्रत्नमाविर्भवति तथा आविर्भवत्स्पष्टं दृश्यमानं
कौस्तभरत्नगर्भे मूर्तिमध्ये यस्य तम् ३० किंच वनमालया निवीतं कंटलं विन्या व्याप्तमास्नाया वेदा एव मधुघ्रतास्तैः शूर्यस्यास्तया हरि मिति पर्व-
तादिरूपं पश्यन् हरिरसाविति ज्ञातवानित्यर्थः सूर्यादिभिरगममगम्यं स्वव्यापारेण कलधितुमशक्यमित्यर्थः किंच त्रिष्वपिलोकेषु धामस्फूर्ति-
र्येषां तैः रक्षणार्थं परिक्रामद्भिः परितोधावद्भिः प्राधनिकैः प्रधानं संग्रामः तत्प्रयोजनैः सुदर्शनादिभिर्हेतुभूतैर्दुरासदं दुष्प्रापम् ३१ यद्देव हरि मप
श्यत् तद्देवतं देवलोकविसर्गदृष्टिः सन्नूतस्य नाभिसरसिसरोजं श्वसनं प्रलयचायुं वियत् आकाशं च ददर्श ३२ कर्मबीजं लोकसृष्टेः कारणम् उपर
क्तः रजोगुणयुक्तः अतः प्रजाः स्रष्टुमिच्छन् नियदेव नाभिसरोजादिपंचकमेव विसर्गेऽपि अभिमुखः दत्तचित्तः अव्यक्तवर्त्मनि भगवति निवेशितचित्तः
इति तृतीये टीकायामष्टमोऽध्यायः ८

नवमेतपसातुष्टं दृष्ट्वानारायणं तजः अस्तौ देकाणिवेसीदन् लो कसर्गचिकीर्षया १ भगवद्ज्ञानेनात्मनः कृतार्थतामाविष्कुर्वन् अज्ञांश्च-
 शोचन्नाह ज्ञातोऽसीति सचिरात् बहुकालोपासनेन अद्यमेमया ज्ञातोऽसि ननु अहो देहभाजामेतदवद्यं दोषः किंतु यद्भगवतस्तव गतिः
 तत्त्वं न ज्ञायते इति यतस्त्वमेव ज्ञातुं योग्यः सत्यत्वात् नान्यत् असत्यत्वादित्याह त्वत्त्वत्तोऽन्यं नास्ति यदप्यस्तीति प्रतिभाति तदपि शब्दं सत्त्वं
 न भवति कथमसतः प्रतीतिस्तत्राह यद्यतः माया गुणदोषात् त्वमेव उरुः बहुरूपो विभासि १ ननु त्वमपि सम्यङ् जानासि यत्त्वया दृष्टं
 रूपमेतदपि गुणात्मकमेव निर्गुणं ब्रह्मैव तु सत्यं तत्राह रूपमिति द्वाभ्याम् अवबोधरसोदयेन चिच्छत्त्या विभावेन शश्वत्सदानि वृत्तं तमोय
 स्मात्तस्य तव यदेतद्रूपं त्वयैव स्वातंत्र्येण सतामुपासकानामनुग्रहाय गृहीतमाविष्कृतमवतारशतस्य शब्दसत्त्वात्मकस्य यदेकं बीजं मूलं त-
 त्त्वदर्शनार्थं गुणावतारबीजत्वं दर्शयति यन्नाभीति २ हे परमअविश्ववर्चः अनाद्यतप्रकाशम् अतः अविकल्पं निर्भेदम् अतएवानंदमा

ब्रह्मोवाच ज्ञातोऽसि मेऽद्य सचिरान्ननु देहभाजां न ज्ञायते भगवतो गतिरित्यवद्यम् नान्यत्त्वदस्ति भग
 वन्नपि तन्न शब्दं माया गुणव्यतिकराद्यदुरुर्विभासि १ रूपं यदेतदवबोधरसोदयेन शश्वन्निवृत्ततमसः सदनु
 ग्रहाय आदौ गृहीतमवतारशतैकबीजं यन्नाभिपद्यभवनादहमाविरासम् २ नातः परं परमयद्भवतः स्वरूप
 मानंदमात्रमविकल्पमविश्ववर्चः पश्यामि विश्वसृजमेकमविश्वमात्मनू भूतं द्रियात्मकमदस्तुपाश्रितोऽस्मि
 ३ तद्वा इदं भवनमंगलमंगलाय ध्याने स्मनो दर्शितं तत्तुपासकानाम् तस्मै नमो भगवतेऽनुविधेम तुभ्यं योनाह
 तो नरकमाग्निरुसत्यसंगैः ४ ये तु त्वदीयचरणौ बुजकोशगंधजिघ्रंतिकर्णविवरैः श्रुतिवातनीतम् भक्त्या गृहीत
 चरणः परयाचतेषां नापैषिनाथ हृदयां बुरुहास्त्वपुंसाम् ५ अम् एवं भूतं यद्भवतः स्वरूपं तत् अतोरूपात्परं भिन्नं न पश्यामि किं-

तु इदमेव तत् अतः कारणात् ते तव अदः इदं स्वरूपम् उपाश्रितोऽस्मि योग्यत्वादपीत्याह एकमुपास्येषु मुख्यं यतः विश्वसृजमतएव अविश्वं विश्वस्माद-
 न्यत् किंच भूतं द्रियात्मकं भूतानामिंद्रियाणां चात्मानं कारणमित्यर्थः ३ नन्वेवमपि सोपाधिकमेतदवाचीनमेवेत्याशंक्याह तद्देतदेवेदं हे भवनमं
 गल यतः तत्त्वानोऽस्माकमुपासकानां मंगलाय ध्याने दर्शितम् नद्यव्यक्तवर्त्माभिनिवेशितचित्तानामस्माकं त्वया सोपाधिकदर्शनं युक्तमिति भा-
 वः अतस्तत्त्वं नमोऽनुविधेम अनुवृत्त्या करवामतर्हि किमिति केचिन्मानाद्रियं ते तत्राह योनाह त इति असत्यसंगैः निराश्वरकुतर्कनिष्ठैः ४ आदरे-
 ण तुलां भजंतः कृतार्था इत्याह येति श्रुतिर्वेदः स एव वातः तेन नीतं प्रापितं नापैषिनापयासियेत्कथाश्रवणमत्यादरेण कुर्वीत तेषां हृदि नित्यं प्र-
 काशस इत्यर्थः ५

ततः किमत आह तावदिति द्विविणादौ विद्यमानेभ्यंगतेशोकः पुनश्च स्पृहा ततः परिभवः तथाऽपि विपुलो लोभः तृष्णा पुनः कथंचित्प्राप्ते ममेत्य
सदाग्रहः आर्तिमूलं भयशोकादेः कारणं न प्रवृणीतनाश्रयेत् त्वत्सादाश्रयणमात्रेण भयादि निवृत्तिः किंपुनस्त्वत्प्रकाशो सतीति भावः ६ ये निष्का
मा अपि संतस्त्वांनाद्रियंते ते नरकभाज इत्युक्तम् ये तु त्वत्कथाश्रवणादिविमुखाः संतः काम्यकर्मपरास्तेऽतिमंदा इत्याह दैवेन ते हतधियो नष्टमत
यः प्रसंगात् श्रवणकार्त्तनादिरूपात् सर्वदुःखनिवर्तकात् विमुखा नांद्रियाणियेषाम् अकुशलानि अक्षेमकराणि ७ अकुशलत्वमेव दर्शयति
क्षुब्धत्वं त्रिधा तव श्रवणात् पित्तश्लेष्माणः तैः इमाः प्रजाः सुदुर्भरेण दुःसहेन कामाग्निना अच्युतयारुषा अविच्छिन्नक्रोधेन वपीडयमानाः संप
श्यतो मे मनः प्रसीदति ८ नन्वेवंभूतायाः संसृतेः परमार्थत्वात् किमर्थं विषादः क्रियते तत्राह यावदिति आत्मन इदं पृथक्त्वं देहादिभावं भगवत

तावद्भयं द्विविणगोहसहृन्निमित्तं शोकः स्पृहा परिभवो विपुलश्च लोभः तावन्ममेत्यसद्वग्रह आर्तिमूलं यावन्न तैऽधि
मभयं प्रवृणीतलोकः ६ दैवेन ते हतधियो भवतः प्रसंगात् सर्वाशमोपशमनाद्विमुखेन्द्रियाये कुर्वतिका मस्तरवलेशालवा
यदीनालोभाभिभूतमनसोऽकुशलानि शश्वत् ७ क्षुब्धत्वं त्रिधा तु भिरिमा मुहुरर्द्यमानाः शीतोष्णा वातवर्षैरितरेतरा
च्च कामाग्निना च्युतरुषा च सुदुर्भरेण संपश्यतो मन उरुक्रमसीदते मे ८ यावत्पृथक्त्वमिदमात्मन इन्द्रियार्थमाया बलं
भगवतो जन ईश पश्येत् तावन्न संसृतिरसौ प्रतिसंक्रमेत व्यर्थं ९ अपि दुःखनिवहं बृहती क्रियार्था ९ अन्ध्यापृतार्तकरणा
निशिनिःशयानानामनोरथधिया क्षणभग्ननिद्राः दैवाहता रचना ऋषयोऽपि देवयुष्मत्संगविमुखा इह संस
रन्ति १० त्वं भावयोगपरिभावितहृत्सरोज आस्से श्रुते क्षितपथो ननु नाथ पुंसाम् यद्यद्विद्यात् उरुगायविभावयति तत्तद्
पुः प्रणयसे सदनुग्रहाय ११

स्तव इन्द्रियार्थरूपायामाया तया बलमाधिक्यं यस्य तत् न प्रतिसंक्रमेत नोपरमेत् दुःखसमूहं प्रापयतीति क्रियाणामर्थः
फलं यस्याम् ९ भवत्वेवमविवेकिनां विवेकिनस्तुक्ता एवेति किंतेषां भक्त्या कृत्यमत आह अन्धि आपृतानि व्यापृतानि चतानि आर्तानि किं
निकरणानांद्रियाणियेषाम् रात्रौ विषयस्तरुलवोऽपि नास्ति यतो निशिनिःशयानाः स्वप्नदर्शनेन च क्षणे क्षणे भग्ननिद्राः दैवेनाहताः सर्वतः प्र
तिहताः अर्थरचना अर्थार्थोद्यमायेषाम् १० तदेवमभक्तानां संसारानिवृत्तिमुक्ता भक्तानां तन्निवृत्तिमाह त्वमिति भक्तियोगेन शोधिते हृत्सरो
जे आस्सेति षुसिथुतेन श्रवणेनेक्षितः पंथायस्य किंच श्रवणं विना पित्वद्भक्तमनसा यद्यत्तव वपूरूपं स्वेच्छया ध्यायंति तत्तत् प्रणयसे प्रकटय
सिसतां भक्तानामनुग्रहाय ११

एवंगुणावतारकर्मविडंबनमुक्तातस्यैवतत्कालारव्यंरूपंतत्कर्मचदर्शयन्प्रणमति लोकइतिद्वाभ्याम् विकर्मनिरतः विरुद्धकर्मनिष्ठः कुश-
लेहितेस्वे आत्मीयेत्वदुदितेत्वयैवसाक्षादुक्ते भगवदर्चनरूपेकर्मणि उक्तं हि गीतासु यत्करोषियदभ्यासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि
कोतेयतत्पुरुषमदर्पणमिति तस्मिन्प्रमत्तः अदत्तचित्तो यावद्वर्तते तावदस्य लोकस्य अनिमिषाय कालाय १७ आस्तां तावद्भोकस्य कथा यस्मात्का-
लारव्यात्प्रमत्तः यद्विपरार्थवस्थापिधिष्यंस्थानंतदा रूढोऽपि विभेमिभीतश्च सन् त्वामेवावरुरुत्समानः प्राप्तुमिच्छन् तपस्तप्तवान् कथंभूतः य-
दुसवः बहवः सवाः यागाः संवत्सरावायस्य बहून् यागान्कृत्वापि बहून् संवत्सरान्वातपस्तप्तवानित्यर्थः अधिमखायमखाधिष्ठात्रे १८ इदानीं
तत्तत्कालभावि लीलाः वतारकर्माणि दर्शयन्नाह तिर्यगादिषु जीवयोनिषु स्वेच्छया स्वीकृतमूर्तिः सन् स्वकृतधर्ममर्यादापालनेच्छया रेमे व-

लोको विकर्मनिरतः कुशले प्रमत्तः कर्मण्ययं त्वदुदिते भवदर्चने स्वे यस्तावदस्य बलवानिह जीवितांशां सद्यश्छिन-
त्यनिमिषाय नमोऽस्तुतस्मै १७ यस्माद्विभेम्यहमपि द्विपरार्थधिष्यमध्यासितः सकललोकनमस्कृतयत् तपेतपो
बहुसवोऽवरुरुत्समानस्तस्मै नमो भगवतेऽधिमखायतुभ्यम् १८ तिर्यङ् मनुष्यविबुधादिषु जीवयोनिष्वामेच्छया
स्मृतसेतुपरीप्सयायः रेमे निरस्तरतिरप्यवरुद्धदेहस्तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय १९ योऽविद्ययाऽनुपहतोऽपि
दशार्धवृत्त्यानिद्रासुवाहजठरीकृतलोकयात्रः अंतर्जलेहिकशिपुस्पर्शानुकूलांभीमोर्मिमालिनिजनस्य सरसं विच-
ण्वन् २०

स्तुतः स्वानंदानुभावेनैव निरस्तविषयसरसोऽपि यः अतएव पुरुषोत्तमः तत्तदुपाधिधर्मासंस्पर्शात् तदुक्तं गीतासु यस्मात्क्ष-
रमतीतो ह मक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति १९ इदानीं दृश्यमाना मेव मूर्तिप्रणमति योऽविद्ययेतिद्वाभ्याम्
दशार्धाः पंचवृत्तयोयस्याः तथा अविद्यया निद्राहेतुभूतया अनभिभूतोऽपि योगनिद्रासुवाह तस्मै तेन मइत्यन्तरेणान्वयः जठरीकृता उदरे प्र-
विलापिता लोकयात्रालोकस्थितिर्येन अहिरेव कशिपुः शय्यातस्याः स्पर्शोऽनुकूलोयस्यास्तां निद्राम् भीमाना मूर्माणां मालाविद्यंते यस्मिन्
अंतर्जले निद्राणस्याविवेकिनो जनस्य निद्रा सरसमीदृगिति विचण्वन् प्रदर्शयन्नुपहसन्नित्यर्थः अतएवांतर्जलादिविशोषणानि यद्वा पूर्व-
कल्पे आंतस्य जनस्य विश्रामसरसं विचण्वन् स्फारयन् तदा तु परोपकाराय स्वयंदुःसहमपि दुःखं सोढव्यमिति द्योतनार्थं विशोषणानि २०
श्रीगोपालकृष्णाय नमः

किंच यस्य नाभिपद्यमेव भवनं तस्मात् लोकत्रयमुपकरणं यस्य यद्वा लोकत्रयस्य सृष्ट्यादिद्वारेणोपकरोतीति तथा तादृशोऽहं यदनुग्रहेणासम्
उदरे स्थितः भवः संसारप्रपंचो यस्य योगनिद्राऽवसाने किंचिद्विकसत् नलिनवदीक्षणं यस्य २१ एवं स्तुत्वा प्रार्थयते सोऽयमिति चतुर्भिः यत् येन
सत्त्वेन ज्ञानेन भगोर्नैश्वर्येण च मृडयते सख्यति विश्वं दृशं प्रज्ञाभनुस्पृशतात् योजयतु यथाऽहं स्रष्टुं क्षमोऽमविष्यामि यतः प्रणतप्रियोऽसौ अहं च प्र-
णतः न चान्यः प्रार्थनीयोऽस्ति यतः भगवान् स एव समस्तजगतां संहृत् यतोऽसौ एकोऽनुस्यूत आत्मा अंतर्हामी २२ आत्मशक्त्यारमया सहय
द्यत्कर्म करिष्यति स्वविक्रमं विष्णोरेव विक्रमः प्रभावो यस्मिन् तदिदं विश्वं तदा ज्ञया सृजतोऽपि मेचेतः स एव युंजीत प्रवर्तयतु कर्मासक्तिं तत्कृतं श-

यन्नाभिपद्य भवनादहमासमीड्य लोकत्रयोपकरणो यदनुग्रहेण तस्मै नमस्तु उदरस्थ भवाय योगनिद्रावसानवि-
कसन्नलनेक्षणाय २१ सोऽयं समस्तजगतां संहृदेक आत्मा सत्त्वेन यन्मृडयते भगवान् भगोर्नैव मे दृशमनुस्पृ-
शताद्यथाऽहं स्रक्ष्यामि पूर्ववदिदं प्रणतप्रियोऽसौ २२ एष प्रपन्नवरदोरमयात्मशक्त्या यद्यत् करिष्यति गृहीतगुणावता-
रः तस्मिन् स्वविक्रममिदं सृजतोऽपि चेतोयुंजीत कर्मशमलं च यथा विजुह्याम् २३ नाभिद्रुदादिह सतोऽभिसि यस्य पुं-
सो विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेः रूपविचित्रमिदं मस्य विवृण्वतो मे मारीरिषीष्टनिगमस्य गिरा विसर्गः २४ सो-
ऽसावदभ्रकरुणो भगवान् विरुद्धप्रेमस्मितेन नयनां बुरुहं विजृम्भन् उत्थाय विश्वविजयाय च नो विषादं माध्व्यागि-
रापनयतात् पुरुषः पुराणः २५ मैत्रेय उवाच स्वसंभवं निशाम्यैवं तपोविद्यासमाधिभिः यावन्मनोवचस्तु-
त्वाविररामसस्विन्नवत् २६ अथाभिप्रेतमन्वीक्ष्य ब्रह्मणो मधुसूदनः विषण्णचेतसं तेन कल्पव्यतिकरांभसा २७
लोकसंस्थानविज्ञान आत्मनः परिखिद्यतः तमाहा गाधया वाचो कश्मलं शमयन्निव २८ मलं च वैषम्यादिपापं यथा विज-

त्यां स्रक्ष्यामि २३ अंभसि सतो यस्य नाभिद्रुदादिहा संविज्ञाने शक्तिर्यस्य महत्तत्त्वात्मकस्य चित्तस्य तदभिमानी अस्य रूपमिदं विस्तारयतो-
मे निगमस्यावयवभूतानां गिरा विसर्ग उच्चारणं मारीरिषीष्टहलांतं ब्रह्मवर्चसमिति न्यायेन मालुप्यतामित्यर्थः २४ विवृद्धप्रेम्यास्मितेन विजृम्भ-
यन् विश्वस्य विजयाय उद्वायचकारादस्मदनुग्रहाय चोत्थाय २५ स्वस्य संभवो यस्मात्तंतपः शारीरं विद्याउपासनासमाधिरैकाग्र्यं तैर्निशा-
म्य दृष्ट्वा यथा शक्तिस्तत्त्वांशं तव हिरराम २६ आत्मनो लोकसंस्थानविज्ञाने परिखिद्यतो ब्रह्मणोऽभिप्रेतमालुक्ष्य तमाहेति द्वयोरन्वयः तेन
प्रलयोदकेन विषण्णचेतसम् २७ कश्मलं मोहं इवेति समस्तमोहाशमनं दर्शयति २८ ७ ७ ७

हे वेदगर्भतंद्रो विषादकृतमालस्यं मागाः ते नैव मे दृशमनुस्पृशतादित्यादियत्पार्थयते तदग्रे पूर्वमेव संपादितम् २९ तर्हि कथमहं न जानामीत्य
तथाह भूय इति ३० भक्तियुक्तः समाहितश्च सन् आत्मनि स्वस्मिं लोके च मां ततं व्याप्य स्थितं द्रष्टाऽसि द्रक्ष्यसि आत्मनो जीवांश्च ३१ सर्वत्र मह
र्शने मोहो निवर्तत इत्याह यदा त्विति प्रतिचक्षीत पश्येत् ३२ तदा च मिथ्याज्ञाननिवृत्तौ मुच्यत इत्याह यदेति भूतादिभिर्विरहितम् आत्मानं जी
वं शब्दं लंपदार्थं स्वरूपेण स्वस्यात्मभूतेन मया तत्पदार्थेन उपेतमेकाभूतं पश्यन् भवति तदा स्वाराज्यं मोक्षं प्राप्नोति ३३ यतः वर्षा यान् दृष्टतरः अ

श्रीभगवानुवाच मावेदगर्भगास्तंद्रोऽसर्गोऽद्य ममावह तन्मया पादितं ह्यग्रे यन्मां प्रार्थयते भवान् २९
भूयस्त्वंतप आतिष्ठ विद्यां चैव मदाश्रयाम् ताभ्यामंतर्हृदि ब्रह्मन् लोकान् द्रक्ष्यस्य पावृतान् ३० तत आत्मनि लोके च
भक्तियुक्तः समाहितः द्रष्टाऽसि मां ततं ब्रह्मन् मयि लोकांस्त्वमात्मनः ३१ यदा तु सर्वभूतेषु दारुणमग्निमिव स्थितम् प्र
तिचक्षीत मां लोके जह्यात्तर्ह्येव कश्चन मलम् ३२ यदा विरहितमात्मानं भूतेन्द्रियगुणाशयैः स्वरूपेण मयोपेतं पश्यन् स्वारा
ज्यमुच्छति ३३ नानाकर्मवितानेन प्रजाबद्धाः सिसृक्षतः नात्मावसीदत्यस्मिन्नेव वर्षायान्मदनुग्रहः ३४ ऋषिमाद्यं
न बध्नाति पापीयांस्त्वारजोगुणः यन्मनो मयि निर्वद्धं प्रजाः संसृजतोऽपि ते ३५ ज्ञातोऽहं भवता त्वद्यदुर्विज्ञेयोऽपि दे
हिनाम् यन्मां त्वं मन्यसे युक्तं भूतेन्द्रियगुणात्मभिः ३६ तुभ्यं महिचिकित्सायां मात्मानं दर्शितो बहिः नालेन रालिले
मूलं पुष्करस्य विचिन्वतः ३७ यच्च कथांगमस्तोत्रमलकथाऽभ्युदयांकितम् यद्वा तपसिते निष्ठास एष मदनुग्रहः ३८
प्रीतोऽहमस्तु भद्रं ते लोकानां विजयेच्छया यदस्तौ वीरुणमयं निर्गुणं मानुवर्णयन् ३९ य एतेन पुमान् नित्यं स्तुत्वा स्तो
त्रेण मां भजेत् तस्याशक्तसंप्रसीदेयं सर्वकामवशेश्वरः ४०

त्यधिकोऽस्तीत्यर्थः ३४ अनुग्रहमेवाह ऋषिमिति चतुर्भिः यद्यतस्ते त्वयामनोमयि-

निर्वद्धम् ३५ यद्यस्माद्भूतैरिन्द्रियैर्गुणैः सत्त्वादिभिरात्मनाऽहंकारेण चायुक्तं मन्यसे ३६ तुभ्यं तव नालेन मार्गेण पुष्करस्य मूलमधिष्ठानं रालिले वि
चिन्वतो मयि विचिकित्सायां भवितव्यमस्याश्रयेण न च दृश्यते ततोऽस्ति नास्तीति संदेहे सति आत्मा स्वरूपं मे मया अवहिरंतर्हृदि दर्शितः ३७ अंग
हे ब्रह्मन् च कथं हतवानसि मलकथैवाभ्युदयस्तेनांकितं स एष बंधाभावः मयि मनोनिर्बंधः मज्ज्ञानं मद्रूपस्य हृदि दर्शनम् मलकतिः तपो निष्ठा
चेति यत् एष सर्वोऽपि मदनुग्रहः ३८ गुणमयत्वेन प्रतीयमानमपि निर्गुणमेवावर्णयन् ३९ तव प्रीत इति किं वक्तव्यमित्याह य इति ४०

नचमह्यीतेरप्यधिकं किंचिदस्तीत्याह पूर्तादिभिः राद्धं सिद्धं यन्निश्चयेयसफलं तत् मत्सीतिरेवेति तत्त्वविदां मतम् ४१ अत्र हेतुमाह अहमिति आत्मनामहंकारोपाधीनां जीवानामात्मा अतः प्रेयसामपि प्रियाणामपि मध्ये प्रेष्ठः प्रियतमः सन् निरवद्यः यत्कृतेयदर्थम् ४२ अतस्त्वं कृतार्थ एव तथाऽपि मत्प्रियार्थं सृष्टिं कुर्वित्याह सर्वेति आत्मा स्वमिदं त्रैलोक्यं यामप्यनुशेरते ताः प्रजाश्च सृजकेनात्मनैवान्यनिरपेक्षेण तत्र ज्ञापकापेक्षा भावमाह सर्ववेदमयेनेति आत्मा अहं योनिः कारणं यस्येति ज्ञानक्रियाशक्त्यतिशयं सूचयति यथा पूर्वमिति तवात्राऽभ्यासोऽप्यस्तीत्युक्तं मय्यनुशेरत इति स्थितानामभिव्यक्तिमात्रमेव कर्तव्यमित्यनायासत्वं मुक्तम् ४३ इदं सृज्यं व्यज्यं प्रकाशय पद्मनाभः श्रीनारायणरूपेण तिरोदधेऽहं

पूर्तेन तपसा यज्ञैर्दानैर्योगसमाधिना राद्धं निःश्रेयसं पुंसां मत्सीति स्तत्त्वविन्मतम् ४१ अहमात्मात्मनां धातः प्रेष्ठः स न्येयसामपि अतो मयिरतिं कुर्याद्देहादिर्यत्कृते प्रियः ४२ सर्ववेदमयेनेदमात्मनात्मात्मयोनिना प्रजाः सृजयथा पूर्वयाश्च मय्यनुशेरते ४३ मैत्रेय उवाच तस्मा एवं जगत्सृष्टेः प्रधानपुरुषेश्वरः व्यज्येदं स्वेन रूपेण कंजनामस्ति रोदधे ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे पद्मोद्भवे विदुरमैत्रेयसंवादे नवमोऽध्यायः ९ विदुर उवाच अंतर्हिते भगवति ब्रह्मालोकपितामहः प्रजाः ससर्ज कतिधा देहि कीर्मानसीर्विभक्तः १ ये च मे भगवन् प्रष्टास्त्वय्यर्था बहुवित्तम तान्वदस्वानुपूर्व्येण छिंधिनः सर्वसंशयान् २ सूत उवाच एवं संचोदितस्तेन क्षत्राकौषारवो मुनिः प्रीतः प्रत्याह तान् प्रश्नान् हृदि स्थानथ भार्गव ३ मैत्रेय उवाच विरिंचो पितृत्वाच्च केदिव्यवर्षशतं तपः आत्मन्यात्मानमावेशय दाह भगवानजः ४ तद्विलोक्याञ्जसंभूतो वायुना यदधिष्ठितः पद्ममंभश्च तत्कालकृतवीर्येण कं पितम् ५ तपसा ह्येधमानेन विद्यया चात्मसंस्थया विवृद्धं विज्ञानबलोन्यपाद्वायुं सहाभसा ६

श्लोऽभवत् ४४ इति तृतीये टीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे कालसंप्रश्नं प्रतिवक्तुं तदुद्भवः प्राकृतादिविभागेन सर्गस्तदशोच्यते १ १ मे मया वदस्व वद भासयस्वेति वा २ संचोदितः प्रार्थितः हृदि स्थाने वाह न तु ते प्रश्नाः तेन विस्मृता इत्यर्थः ३ आत्मनि श्रीनारायणे आत्मानं मन आवेशय ४ अञ्जसंभूतो ब्रह्मा यदधिष्ठाय स्थितः कर्तारिक्तः तस्य पद्ममंभश्च विलोक्य कथं भूतं पद्ममंभश्च तेन प्रलयकालेन कृतं वीर्यं यस्य तेन वायुना कं पितं न्यपादित्कत्तरेणान्वयः ५ विवृद्धं विज्ञानं बलं च यस्य न्यपात्सर्वपीतवान् ६

पुष्करं पद्मं प्राग्लो नान् त्रिलोकान्कल्पितास्मिन् दृश्यामि ७ भगवता स्वयं करणीये कर्मणि चोदितो निश्चुक्तः सन् तदा पद्मकोशं प्रविश्य तमेकमेव
त्रिधा लोकत्रयरूपेण व्यभांक्षीत् विबभाज एकेन कमलमुकुलेन कथं लोकत्रयसृष्टिरित्यसंभावनां वारयितुं तस्य विशालतामाह द्विसप्तधा चतुर्द
शलोक रूपेण उरुधाततोऽपि बहु प्रकारेण भाव्यं भावयितुं योग्यम् अतो न तेन त्रिलोकीकरणं चित्रमित्यर्थः ८ त्रिलोकीरूपेणैव विभागे हेतुमा
ह एतावान् त्रिलोकीरूपः जीवलोकस्य जीवानां भोगस्थानस्य प्रत्यहं सृज्यस्य संस्थाभेदो रचनाविशेष उक्तः ननु परमेश्विनोऽपि जीवत्वाविशेषा
द्ब्रह्मलोकस्यापि किमिति प्रत्यहं सृष्टिर्न भवति तत्राह हियस्मादनिमित्तस्य निष्कामस्य धर्मस्य विपाकः फलरूपोऽसौ उपलक्षणमेतत् सत्यलोक
स्य महः प्रभृतिलोकानां तद्वासिनां त्रैलोक्यस्य काम्यकर्मफलत्वात् सति कल्पसुत्पत्तिविनाशो भवतः महः प्रभृतीनामुपासनासु चित्तनिष्कामध-

तद्विलोक्य विषयद्व्यापि पुष्करं यदधिष्ठितम् अनेन लोकान् प्राग्लो नान्कल्पिताः स्मीत्यचिंतयत् ७ पद्मकोशं तदा वि
श्य भगवत्कर्मचोदितः एकं व्यभांक्षीदुरुधा त्रिधा भाव्यं द्विसप्तधा ८ एतावान् जीवलोकस्य संस्थाभेदः समाहृतः ध
र्मस्य ह्यनिमित्तस्य विपाकः परमेश्वरसौ ९ विदुरउवाच यदा त्वबहुरूपस्य हरेरुदुतकर्मणः कालारव्यं
लक्षणं ब्रह्म नूयथा वर्णयनः प्रभो १० मैत्रेयउवाच गुणव्यतिकराकारानिर्विशेषैः प्रतिष्ठितः पुरुषस्त
दुपादानमात्मानं लालयाऽसृजत् ११ विश्वं वै ब्रह्मतन्मात्रं संस्थितं विष्णुमायया ईश्वरेण परिच्छिन्नं कालेनाव्यक्तमू
र्तिना १२

र्मफलत्वात् द्विपरार्धपर्यंतं न नाशः तत्र स्थानां च ततः परंप्रायेण मुक्तिरिति भावः ९ कालभेदेन लोकसृष्टिभेदं श्रुत्वा तमेव कालं जिज्ञासुः पृ
च्छति यत्कालारव्यं लक्षणं स्वरूपमात्य अब्रवीः कथं कालः कल्पते किं वा तस्य सूक्ष्मं स्थूलं च रूपमिति यथा वर्णयतेत्यर्थः १० तत्र सामान्यतः काल
स्य स्वरूपमत्रोच्यते उत्तराध्याये तु विशेषतः गुणानां व्यतिकरो महदादिपरिणामः तेनैवाक्रियतेयः सकाल इति विशेषः वक्ष्यते चैकादशे गुणव्य-
तिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव चेति स्वतस्तु निर्विशेषः अप्रतिष्ठितः काप्यपर्यवसितः आद्यंतश्चून्य इत्यर्थः एतदेव दर्शयितुमीश्वरः सृष्ट्यादितेन नि
मित्तभूतेन करोतीत्याह पुरुष इति उपादीयते निमित्ततया स्वीक्रियत इति उपादानम् सकाल उपादानं निमित्तं यस्मिंस्तम् आत्मानमेव विश्वरूपेणा
सृजत् स्वव्यतिरेकेण सृज्यस्याभावात् एतच्च वस्तुकथनमात्रं कालेन निमित्तेन चासृजदित्येतावदेव विवक्षितम् ११ स्वव्यतिरिक्तस्य सृज्याभावद
र्शयन् कालस्य सृष्टिनिमित्ततां दर्शयति विश्वमिति विष्णुमायया संस्थितं संहतम् ब्रह्मतन्मात्रं सद्दिश्वम् ईश्वरेण कर्त्रा कालेन निमित्तेन परिच्छिन्नं

पृथक् प्रकाशितम् अव्यक्तामूर्तिः स्वरूपं यस्येति स्वतो निर्विशेषतादर्शिता १२

अप्रतिष्ठितत्वं दर्शयितुं तत्कार्यं विश्वप्रवाहस्याप्रतिष्ठा माह यथेदानीमस्ति तथाऽग्रे पूर्वमप्यासीत् पश्चादपि भाविष्यति एवं सामान्यतः कालं निरूप्य विशेषतो निरूपयिष्यन्तन्निमित्तस्य सर्गस्य पूर्वोक्तानेव भेदाननुवदति सर्ग इति यस्तु प्राकृतो वैकृतश्च सदशमः १३ तन्निमित्तमेव त्रिविधं प्रलयमाह कालेनैव केवलेन नित्यः प्रलयः द्रव्येण संकर्षणाग्न्यादिना नैमित्तिकः गुणैः स्वस्वकार्येण सद्भिः प्राकृतिकः तानेव सर्गान् पंचयति आद्य इत्यादिना यावदध्याय समाप्ति महतो लक्षणम् आत्मनो हरेः सकाशात् गुणानां वैषम्यमिति १४ अहमः अहंकारस्य तस्य लक्षणम् यत्रेति द्रव्यादयो वक्ष्यमाणास्त्रयः सर्गाः तन्मात्रो भूतसर्गः भूतसूक्ष्मसर्ग इत्यर्थः द्रव्यशक्तिमान्माहा भूतोत्पादकः १५ ज्ञानकर्मेन्द्रियात्मकश्चतुर्थः पंचमः वैकारिकः इन्द्रियाधिष्ठातारो देवामनश्च १६ षष्ठस्तु तमसः पंचपर्वाऽविद्यायाः अबुद्धिर्जीवानामावरणं विक्षेपश्च तां करोतीत्यबुद्धि कृतस्य मेमत्तः शृणु १७ अनुद्देशेन श्रोतव्यतामाह यदिष्यामेधासंसारं हरति तस्य हरेर्ललायद्वा इयमिति तम आदिसर्गरूपारजोभाज इति ब्रह्मरूपस्येत्यर्थः अस्मिन्प-

यथेदानीं तथाऽग्रे च पश्चादप्येतदीदृशम् सर्गो नवविधस्तस्य प्राकृतो वैकृतस्तयः १३ कालद्रव्यगुणैरस्य त्रिविधः प्रतिसंक्रमः आद्यस्तमहतः सर्गो गुणवैषम्यमात्मनः १४ द्वितीयस्त्वहमो यत्र द्रव्यज्ञानक्रियादयः भूतसर्गस्तृतीयस्तु तन्मात्रो द्रव्यशक्तिमान् १५ चतुर्थे ऐन्द्रियः सर्गो यस्तु ज्ञानक्रियात्मकः वैकारिको देवसर्गः पंचमो यन्मयमनः १६ षष्ठस्तु तमसः सर्गो यस्तु बुद्धि कृतः प्रज्ञो षडिमेषा कृताः सर्गा वैकृतानपि मे शृणु १७ रजोभाजो भगवतो लीलेयं हरिमेधसः सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्थुषांचयः १८ वनस्पत्यौषधिलतात्वकसारावीरुधोद्गुमाः उत्स्रोतसस्तमः प्राया अंतस्पर्शाविशोषिणः १९ तिरश्चामष्टमः सर्गः सोऽष्टाविंशतिधोमतः अविदो भूरितमसो घ्राणज्ञाहृद्यवेदिनः २०

क्षो अबुद्धि कृत इति प्रथमांतम् अनवधानकृत इत्यर्थः सुखमिव प्रथमं कृतो मुख्यः सर्गः तस्थुषां स्थावराणां १८ षड्विधत्वमेवाह ये पुष्पं विना फलं तिते वनस्पतयः औषधयः फलपाकांताः लताः आरोहणापेक्षाः त्वकू सारावेण्वादयः लता एव कारि न्येन आरोहणाऽनपेक्षा वीरुधः येषु ष्यैः फलं तिते दुमाः तेषां साधारणं लक्षणमाह ऊर्ध्वं स्त्रोतः आहारसंचारो येषाम् तमः प्राया अव्यक्तचैतन्याः अंतःस्पर्शाः स्पर्शमेव जानंति नान्यत् तदप्यंतरे वनबहिः विशोषिणः अव्यवस्थितपरिणामाद्यनेकभेदवतः १९ तिर्यक् स्त्रोतसांसर्गमाह तिरश्चामिति सचाष्टाविंशतिभेदः तिरश्चां लक्षणम् अविदः श्वस्तनादिज्ञानशून्याः भूरितमसः आहारादिमात्रनिष्ठाः घ्राणेनैवैष्टमर्थं जानंति हृदि अवेदिनः दीर्घानुसंधानशून्याः तथाच श्रुतिः अथेतरेषां पशूनामशनापि पासे एवाभिविज्ञानं न विज्ञातं वदंति न विज्ञातं पश्यंति न विदुः श्वस्तनं न लोका लोकाविति २०

अष्टाविंशतिभेदानेवाह गवादयउष्टांताः द्विशफाद्विरुरानव २१ खरादयएकशफाः षट् २२ श्वादयोगोधाः ताः पंचनखा द्वादशा एवमेते भूचराः सप्त
विंशतिः मकरादयोजलचराः २३ कंकादयः खगाः अभूचरत्वेनैकीकृत्यगृहीताः तदेवमष्टाविंशतिभेदाभवन्तितेषु कृष्णारुरुगौराभृगविशेषाः अन्येषाम
पितिर्यक् प्राणिनां यथायथमेतेष्वेवांतर्भावः २४ अध आहारसंचारो यस्य सोऽर्वाकूस्त्रोताः द्रुस्वमार्षम् नृणां सर्गः नृणां लक्षणम् रज अधिकं येषु ते
२५ एते त्रयो वैकृता एव न कौमारवदुभयात्मकाः देवसर्गश्च वैकृत इत्यनुषंगः वैकारिकस्तदेवसर्गः प्राकृतेषु पूर्वमेव प्रोक्तः अयं तु ततो न्यूनत्वान् वैकृ
तः देवसर्गत्वात्तदंतर्भूतश्च सनत्कुमारादीनां सर्गस्तप्राकृतो वैकृतश्च देवत्वेन मनुष्यत्वेन च सृज्य इत्यर्थः २६ वैकृतश्च देवसर्गोऽष्टविधः तत्र विबुधादय
स्त्रयो भेदाः गंधर्वास्परस एकः यक्षरक्षांस्येकः २७ भूतप्रेतपिशाचा एकः सिद्धचारणविद्याधरा एकः किन्नरादय एकः आदिशब्दान् किंपुरुषाश्च सु-

गौरजो महिषः कृष्णः सूकरोगवयोरुरुः द्विशफाः पशवश्च मे अविरुष्टश्च सत्तम २१ खरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्च मरी
यथा एते चैकशफाः क्षत्तः शृणु पंचनखान्यभून् २२ श्वासृगालोरुको व्याधो मार्जारः शशश्छको सिंहः कपिर्गजः कूर्मो गो-
धा च मकरादयः २३ कंकगृध्रवटश्येन भास भल्लूकबर्हिणः हंससारसचक्राद्वकाकोल्लकादयः खगाः २४ अर्वाकूस्त्रोतस्त
नवमः क्षत्तरेकविधो नृणाम् रजोऽधिकाः कर्मपरादुःखे च सखमानिनः २५ वैकृतास्त्रय एव ते देवसर्गश्च सत्तम वैकारिक
स्तुयः प्रोक्तः कौमारस्तूभयात्मकः २६ देवसर्गश्चाष्टविधो विबुधाः पितरोऽक्षराः गंधर्वाऽप्सरसः सिद्धायक्षरक्षांसि चार-
णाः २७ भूतप्रेतपिशाचाश्च विद्याधराः किन्नरादयः दर्शते विदुरा ख्याताः सर्गास्ते विश्वसूकृताः २८ अतः परं प्रवक्ष्यामि
वंशान्मन्वंतराणि च एव रजःपुतः स्रष्टा कल्पादिष्वात्मभूर्हरिः २९ सृजत्यमोघसंकल्प आत्मैवात्मानमात्मना ३० इति
श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे दशमोऽध्यायः १० मैत्रेय उवाच चरमः सद्विशेषाणामनेको संयुतः सदा पर
माणुः सविज्ञेयो नृणामेक्यभ्रमो यतः १

खादयः एतद्विंशेऽध्याये स्पष्टं भविष्यति २८ २९ ३० इति तृतीये दशमः १० तत एकादशे काल
परमाण्वादिलक्षणैः युगमन्वंतरादिभ्यः कल्पमानादिवर्ण्यते १ तदेवं सामान्यतः कालस्योपलक्षणाभूतं गुणव्यतिकरं दशविधं निरूप्येदानीं तस्यैव
विशेषं निरूपयितुं तत्परिच्छेदं वस्तुलक्षयति द्वाभ्याम् सतः कार्यस्य विशेषाणामंशानां यश्चरमः अंत्यः यस्यां शोनास्ति अनेकः कार्यविस्थामप्राप्तः अ
संयुतः समुदायावस्थां चाप्राप्तः अतएव सदा कार्यसमुदायावस्थयोरपगमेऽप्यस्ति सपरमाणुर्विज्ञेयः किंतत्र प्रमाणमत आह यतः येभ्यः समुदितेभ्यः
नृणां व्यवहर्तृणामेक्यभ्रमः अवयविबुद्धिः तथा पंचमेऽवयविनिराकरणे वक्ष्यति येषां समूहेन कृतो विशेष इति कार्यानुपपत्त्या कल्प्यत इति भावः १

सूक्ष्ममुक्तास्थूलमाह सतएवेति यस्यचरमोऽंशः परमाणुः तस्यैवसतः कार्यमात्रस्यस्वरूपावस्थितस्य परिणामांतरमप्राप्तस्ययत्कैवल्यमैक्यंसप-
रममहान् पुंस्त्वंतुपरमाणुप्रतियोगित्वात् ननुनानाविशेषवान्परस्परंभिन्नश्चसर्वःपदार्थः कथमैक्यंतस्यतत्राह अविशेषः विशेषविवक्षारहितः
निरंतरः भेदविवक्षारहितश्चसर्वोऽपिप्रपंचः परममहानित्यर्थः २ यथासूक्ष्मः स्थूलश्चायंपदार्थः एवंकालोऽप्यनुमितः चकारान्मध्यमाऽवस्था-
गृह्यते संस्थानंपरमाण्वाद्यवस्थानस्यभक्तिः व्याप्तिः तथाभगवानितिहरेः शक्तिः स्वतोऽव्यक्तः व्यक्तंभुंक्तेव्याप्नोति परिच्छिन्नंतीतितथाविभुः
उत्पत्त्यादिषुदक्षः ३ एतदेवप्रपंचयति सइत्यादिनासतः प्रपंचस्यपरमाणुतांपरमाण्ववस्थां योभंक्तेसकालः परमाणुः तस्यैवाविशेषंसाकल्यंयो
भुंक्तेसपरममहान् अयमर्थः ग्रहर्क्षताराचक्रस्थइत्यादिनायत्सूर्यपर्यटनंवक्ष्यते तत्रसूर्योयावतापरमाणुदेशमतिक्रामति तावान्कालः परमा

सतएवपदार्थस्यस्वरूपावस्थितस्ययत् कैवल्यंपरममहान् अविशेषोनिरंतरः २ एवंकालोऽप्यनुमितः सौक्ष्म्ये
स्थौल्येचसत्तम संस्थानभक्त्याभगवानव्यक्तोव्यक्तभुग्विभुः ३ सकालः परमाणुर्वैयोभुंक्तेपरमाणुताम् ततोविशे-
षभुग्यस्तसकालः परममहान् ४ अणुर्होपरमाणूस्यात्रसरेणुरूपयस्मृतः जालार्करश्म्यवगतः खमेवानुपतन्नगा-
त् ५ त्रसरेणुत्रिकंभंक्तेयः कालः सत्रुटिः स्मृतः शतभागस्तवेधः स्यात्तैस्त्रिभिस्तलवः स्मृतः ६ निमेषस्त्रिलवोज्ञे-
य आम्नातस्तेत्रयः क्षणः क्षणान्पंचविदुः काष्ठाः लघुतादशपंचच ७ लघुनिमेषमाप्नातादशपंचचनाडिका तेद्वेसुह-
र्तः प्रहरः षड्यामः सप्तवानृणाम् ८ द्वादशार्धपलोन्मानचतुर्भिश्चतुरंगुलैः स्वर्णमाषैः कृतच्छिद्रंयावत्स्थजलपुतम्

णुः यावताचद्वादशराश्यात्मकंसर्वेषुवनकोशम् अतिक्रामतिसपरममहान्संवत्सरात्मकः कालः तस्यैवावृत्त्यायुगमन्वंतरादिक्रमेण द्विपरार्धत-
त्वमिति तथाचपंचमेसूर्यगत्यैवकालादिविभागंवक्ष्यति ४ इदानीं द्वाणुकादिलक्षणापूर्वकं मध्यमकालावस्थां कथयति होपरमाणू अणुः स्यात् त्रयो-
ऽणवस्त्रसरेणुः सतुप्रत्यक्षइत्याह जालार्केतिगवाक्षप्रविष्टेष्वर्करश्मिष्ववगतः कोऽसौयोऽतिलघुत्वेनखमेवानुपतन्नगात्गतः पाठांतरेखमेवानुप-
तन्नवगतः नतुगांपृथ्वीम् ५ शतभागः त्रुटिरूपाः यस्मिन्सवेधः ६ तेनिमेषास्त्रयः क्षणइत्याम्नातः काष्ठाः पंचदशएकंलघु ७ नाडिकाः षट्सप्तवा-
प्रहरः सएवयामोदिनस्यरात्रेश्चतुर्थोभागः द्वासेषट्द्वौसप्तसंध्यांशमुहूर्तद्वयंविनेतिज्ञातव्यम् तत्राप्यनियमार्थोवाशब्दः प्रत्यहंतद्देदानींगणयि-
तुमशक्यत्वात् ८ नाडिकायाउन्मानमाह उन्मीयतेअनेनेतिउन्मानंपात्रंषट्पलताम्रविरचितम् पंचगुंजोमाषः तैश्चतुर्भिश्चतुरंगुलायामशालाका

रूपेण रचितैः कृतमूलच्छिद्रं तेन च्छिद्रेण यावत्स्थपरिमितं जलं प्रविशति तेन च पुनर्निमग्नं भवति तावान्कालो नाडिका अत्र पलच्छिद्रयोराधिक्ये
शीघ्रं निमज्जेत् अल्पत्वे च विलंबेनेति पलशलाकयोर्नियमः ९ अहनी अहोरात्रम् १० षण्मासा अयनं दिवात्यस्योत्तरेणान्वयः ११ देवानामहोरा-
त्रे प्राहुर्द्वादशमासाः १२ अनेन क्रमेणासौ सूर्यो नित्यमायुः क्षपयतीत्याह ग्रहाश्चंद्रादयः क्रक्षाण्यश्विन्यादीनि तारा अन्यानि नक्षत्राणि तदुपलक्षि-
तं यत्कालचक्रं तत्र स्थितः अनिमिषः कालात्मा विष्णुः सूर्यः जगत्तद्वादशराश्यात्मकं भुवनकोशं पर्येति पर्यटति १३ संवत्सरादिभेदश्च सौरवा-
हस्पत्यसावनचांद्रनाक्षत्रमासभेदेन द्रष्टव्यः केचित्पुनरेवमाहुः यदा शकुपक्षप्रतिपदिसंक्रांतिर्भवति तदा सौरचांद्रमासयोर्युगपदुपक्रमो भवति स
संवत्सरः ततः सौरमानेन वर्षे षट् दिनानि वर्धते चांद्रमानेन वर्षे षट् दिनानि ह्रसंतीति द्वादशा दिनव्यवधानात् उभयोरग्रपश्चाद्भावो भवति एवं व्यवधानं

यामाश्चत्वारश्चत्वारो मर्त्यानामहनी उभे पक्षः पंचदशाहानि शक्रकृः कृष्णाश्चमानद १० तयोः समुच्चयो मासः पितृ-
णां तदहर्निशम् द्वौ तावत्तुः षडयनं दक्षिणं चोत्तरं दिवि ११ अयने चाहनी प्राहुर्वत्सरो द्वादशस्मृतः संवत्सरशतं चूर्णा
परमायुर्निरूपितम् १२ ग्रहक्षताराचक्रस्थः परमाण्वादिना जगत् संवत्सरावसानेन पर्येत्यनिमिषो विष्णुः १३ संव-
त्सरः परिवत्सर इडावत्सर एव च अनुवत्सरो वत्सरश्च विदुरैव प्रभाष्यते १४ यः सृज्य शक्तिमुरुधोच्छ्रसयन् स्वशक्त्या
पुंसोऽप्यमायदिविधावतिभूतभेदः कालारब्ध्या गुणमयं क्रतुभिर्वितन्वंस्तस्मै बलिं हरत वत्सरपंचकाय १५ विदु-
रुवाच पितृदेवमनुष्याणामायुः परमिदस्मृतम् परेषां गतिमाचक्ष्वये स्युः कल्पाद्बहिर्विदः १६ भगवान्चेदकाल-
स्य गतिं भगवतो ननु विश्वं विचक्षते धारायोगराट्तेन च क्षणा १७ मैत्रेय उवाच कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति
चतुर्युगम् दिव्यैर्द्वादशभिर्वर्षैः सावधानं निरूपितम् १८ तारतम्येन पंचवर्षाणि गच्छंतितन्मध्ये द्वौ मलमासौ भवतः पुनः षष्ठः संवत्सरो

भवति १४ एवं भूतः कालात्मानित्यमप्रमत्तैः पूजनीय इत्याह यदिति सृज्यं कार्यमंकुरादितद्विषयां बीजादीनां शक्तिं कालरूपया स्वशक्त्या बहुधा उच्छ्र-
सयन् कार्याभिमुखं कुर्वन् दिवि अंतरिक्षे धावति कोऽसौ भूतभेदः महाभूतविशेषः तेजोमंडलरूपी सूर्यः किमर्थं धावति पुंसः पुरुषस्य अप्रमायप्रमो-
मोहः तन्निवृत्तये आयुरादिव्ययेन विषयासक्तिं निवर्तयन्नित्यर्थः सकामानां तु गुणमयस्वर्गादिफलं क्रतुभिर्विस्तारयन् तस्मै संवत्सरपंचकप्रवर्तका-
य पूजां कुरुत १५ इदं स्वस्वमानेन वर्षशतं गणितमायुर्मनम् प्रत्यहं कल्प्यते सृज्यत इति कल्पसूत्रे लोक्यंतस्माद्वाह्यतः विदो ज्ञानिनः १६ योगराट्तेन यो-
गसिद्धेन १७ द्वादशभिर्वर्षसहस्रैरित्युत्तरश्लोकसामर्थ्यात् ज्ञातव्यम् अवधीयत इति अवधानं संध्याचांशश्च तत्सहितम् १८ ६१ ६२

कृतयुगे चत्वारि संहस्राणि संध्यासंध्याः शयोश्चत्वारि चत्वारित्यष्टौ शतानि च एवं त्रेतादिष्वपि योज्यम् १९ युगस्यादौ संध्या अंते संध्याः ३१ उक्तानि-
 शतानि संख्याय योस्तयोरंतरेण मध्ये युगंतस्य विशेषमाह यत्रेति गवालंभादिधर्मविशेषो यत्र विधीयते इत्यर्थः साधारणधर्मस्तु संध्याः ३१ शयोरप्य-
 स्त्येव २० चतुष्पात्संपूर्णः त्रेतादिषु पादेन पादेन व्येति हसति पादेन पादेन वर्धमानेनाधर्मेण हेतुना एतच्च स्वरूपकथनमात्रं वैराग्यार्थं न तु धर्मसंको-
 चनार्थम् २१ त्रिलोक्या बहिर्महलोकप्रभृति ब्रह्मलोकमभिव्याप्य चतुर्युगसहस्रमेकदिनं यत्तस्य विश्वसृक् ब्रह्मनिमीलति स्वपिति २२ तत्रादि-
 नस्थितिमाह निशाऽवसान इत्यादिसाधैश्चतुर्भिः चतुर्दशमनून् भूजन्पालयन् व्याप्नुवन्नित्यर्थः २३ किंचिदधिकां युगानामेकसप्ततिं मनुवंशाः पृ-

चत्वारि त्रीणि द्वे चैकं कृतादिषु यथाक्रमम् संख्यातानि संहस्राणि द्विगुणानि शतानि च १९ संध्याः शयोरंतरेण यः
 कालः शतसंख्ययोः तमेवाहुर्युगंतज्ज्ञायत्रधर्मो विधीयते २० धर्मश्चतुष्पान्मनुजान् कृते समनुवर्तते स एवान्येष्वध-
 र्मेण व्येति पादेन वर्धता २१ त्रिलोक्या युगसाहस्रं बहिरा ब्रह्मणो दिनम् तावत्येव निशा तातयन्निमीलति विश्वसृक्
 २२ निशाऽवसान आरब्धो लोककल्पोऽनुवर्तते यावद्दिनं भगवतो मनून् भूजन् चतुर्दश २३ स्वस्वकालं मनुर्भक्ते साधि-
 कां लोकसप्ततिम् मन्वंतरेषु मनवस्तद्वशात् क्रमयः स्रगाः भवन्ति चैव युगपत्सरेशाश्चानुयेचतान् २४ एष दैनं दिनः सर्गो
 ब्राह्मस्त्रैलोक्यवर्तनः तिर्यङ् नृपितृदेवानां संप्रवो यत्र कर्मभिः २५ मन्वंतरेषु भगवान् विप्रत्सत्वं स्वमूर्तिभिः मन्वादि-
 भिरिदं विश्वमवत्कदित पौरुषः २६ तमो मात्रा सुपादाय प्रतिसंरुद्धविक्रमः कालेनानुगता शेष आस्ते तूष्णीं दिनात्य-
 ये २७ तमेवान्वपिधीयन्ते लोका मूरादयस्त्रयः निशा यामनुवृत्तायां निर्मुक्तशशिभास्करम् २८ त्रिलोक्यां दह्यमाना
 यां शक्त्या संकर्षणाऽग्निना यां तूष्ण्यामहलोकज्जनं भृगवादयो दिताः २९ तावच्चिमुवनं सद्यः कल्पांतैर्धितसिंधवः
 प्लावयन्त्युल्कादोपचंडवातेरितोर्मयः ३०

ध्वीपालकाः क्रमेण भवन्ति सप्तर्षिप्रभृतयस्तु युगपत्समकालमेव भवन्ति सुरेशाः इंद्राः ताननुवर्तते ये गंधर्वा
 दयस्तेऽपि २४ त्रैलोक्यं वर्तयतीति तथा २५ स्वमूर्तिभिर्मन्वंतरावतारैः मन्वादिभिर्द्वारभूतैराविष्कृतपुरुषकारः सन् विश्वं रक्षति २६ रात्रिगतां स्थि-
 तिमाह पंचभिः तमसो मात्रां लेशम् प्रतिसंरुद्धः प्रत्याहृतो विक्रमो येनानुगतमनुप्रविष्टमशेषं यस्मिन् २७ तदेव स्पष्टयति अपिधीयन्त इति कर्मकर्त-
 रिप्रयोगः तिरोहिता भवन्तीत्यर्थः कथं निर्मुक्तः रहितः शशिभास्करश्च यथा भवति तथा २८ भगवच्छक्तिरूपो यः संकर्षणमुखवाग्निस्तेन ऊष्मणा अ-
 दिताः संतः जनलोकं यांति २९ कल्पांतेन एधिताः सिंधवः समुद्राः उल्कादोपः क्षोभो येषां ते च ते चंडवा तैरीरितोर्मयश्च ३०

जनलोक आलयो येषां महर्लोकगतानामन्येषांचतैः ३१ वैराग्यार्थमाह एवंविधैरहोरात्रैर्वर्षशतंसर्वेषां प्राणिनामायुषः परमधिकमस्य ब्रह्मणो यदा
युस्तदप्यपक्षितमिव क्षीणमिवेतिलोकोक्तिः गतप्रायमित्यर्थः ३२ तदेवाह यदिति ३३ पूर्वस्य परार्थस्यादाविति त्रिभिर्वस्तुकथनमात्रम् ३४ पाद्य
त्वे हेतुः यदिति ३५ अयंतु द्वितीयस्यादौ कथितः ३६ तदेवं कालेन निमित्तेन सृज्यानामायुः परिमाणमुक्त्वा कालपरिच्छेदरहितं तत्त्वमाह कालो य
मिति पंचभिः उपचर्यते केवलं न त्वनेनापि क्रमेणायुर्गणनं तस्येत्याह अव्याकृतस्य कार्योपाधिभूतस्य अतएवानंतस्य अनादेश्वजगदात्मनो जग
त्कारणस्य ३७ तत्परिच्छेदे कालस्यासामर्थ्यादित्याह कालोऽयमीश्वरः समर्थोऽपि भूम्नः परिपूर्णस्येशितुं नैव प्रफः समर्थः यतो धाममानिनां दे

अंतः सतस्मिन्सलिल आस्तेऽनंतासनो हरिः योगनिद्रानिमीलाक्षः स्तूयमानो जनालयैः ३१ एवंविधैरहोरात्रैः
कालगत्योपलक्षितैः अपक्षितमिवास्यापि परमायुर्वयः शतम् ३२ यदर्थमायुषस्तस्य परार्थमभिधीयते पूर्वः परा
र्थोऽपक्रांतो ह्यपरोऽद्य प्रवर्तते ३३ पूर्वस्यादौ परार्थस्य ब्राह्मणानाममहानभूत् कल्योयत्राभवद्ब्रह्माशब्दब्रह्मेतियं वि
दुः ३४ तस्यैव चांतैकल्योऽभूत् यं पाद्यमभिचक्षते यदहरेर्नाभिसरस आसीत् लोकसरोरुहम् ३५ अयंतु कथितः कल्यो
द्वितीयस्यापि भारत वाराह इति विख्यातो यत्रासीत् सूकरो हरिः ३६ कालो यं द्विपरार्थं निमेष उपचर्यते अव्याकृत
तस्यानंतस्य अनादेर्जगदात्मनः ३७ कालोऽयं परमाण्वादि द्विपरार्थो त ईश्वरः नैव शितुं प्रफ भूम्न ईश्वरो धाममानिना
म् ३८ विकारैः सहितो युक्तैर्विशेषादिभिरावृतः आंडकोशो बहिरयं पंचाशत्कोटिर्विस्तृतः ३९ दशोत्तराधिकैर्यत्र प्रवि
ष्टः परमाणुवत् लक्ष्यतेऽतर्गताश्चान्ये कोटिशोऽहं दराशयः ४० तदा दुरक्षरं ब्रह्म सर्वकारणकारणम् विष्णोर्धामपरं
साक्षात्पुरुषस्य महात्मनः ४१ इति श्रीभा० महा० तृतीयस्कंधे एकादशोऽध्यायः ११ मैत्रेय उवाच इतिते
वर्णितः क्षत्तः कालारव्यः परमात्मनः महिमा वेदगर्भोऽथ यथाऽस्माक्षीन्निबोध मे १

हगोहाभिमानिनामेवेश्वरः ३८ भूम्न इत्युक्तं तत्त्वपंचय-

नाह विकारैः षोडशभिर्युक्तैः अष्टप्रकृतिसंयुक्तैः सहितः तदारब्ध इत्यर्थः अयमांडकोशः यत्र प्रविष्टः परमाणुवत् लक्ष्यत इत्युक्तं तरेणान्वयः कीदृशः
अंतः पंचाशत्कोटियो जनविस्तृतः बहिश्च विशेषादिभिः पृथिव्यादिभिः सप्तभिरावृतः ३९ कीदृशैः आंडकोशप्रमाणाद् दशगुणमुत्तरोत्तरोऽधिको ये
षु तैः न केवलमयमेक एव अपितु अन्येऽपि लक्ष्यन्ते ४० सर्वेषां कारणानां कारणं धामस्वरूपम् ४१ इति तृतीये एकादशः ११ द्वादशो तु कुमारो दिमनः

सर्गासमेधनात् कायद्वैधेन यौनस्तमस्तु सर्गोऽनुवर्ण्यते १ १

अग्रइति ब्रह्मास्वसृष्टौ प्रथममविद्यावृत्तीः ससर्ज तत्रतमोनामस्वरूपा प्रकाशः मोहो देहाद्यहंबुद्धिः महामोहो भोगेच्छातामिस्रंतत्वातिघाते क्रोधः
अंधतामिस्रंतन्नाशः हमेवमृतोऽस्मीति बुद्धिः तदेवोक्तं वैष्णवे तमोविवेको मोहः स्यादंतः करणविभ्रमः महामोहस्तविज्ञेयो ग्राम्यभोगस्रस्वेषणा
मरणं ह्यंधतामिस्रंतामिस्रः क्रोध उच्यते अविद्यापंचपर्वेषां प्रादुर्भूता महात्मन इति पातंजलेऽप्येत एवोक्ताः अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः
पंचकूशा इति श्रीविष्णुस्वामी प्रोक्तावा अज्ञानविपर्ययासभेदभयशोकाः तदुक्तम् स्वादगुत्थविपर्ययासेत्यादि २ न बद्धमन्यतनाभ्यनंदत् ३ यद्य

ससर्जाग्रैऽंधतामिस्रमथतामिस्रमादिहृत् महामोहंचमोहंचतमश्चाज्ञानवृत्तयः २ दृष्ट्यापापीयसीं सृष्टिं नात्मानं
बद्धमन्यत भगवल्यानपूतेन मनसाऽन्यांततोऽसृजत् ३ सनकंचसनंदंचसनातनमथात्मभूः सनकुमारंचसुनी
न्निष्क्रियानूर्ध्वरेतसः ४ तान्ब्रह्मावेस्वभूः पुत्रान्प्रजाः सृजत् पुत्रकाः तन्मैच्छन्मोक्षधर्माणो वासुदेवपरायणाः ५ सोऽ
वध्यातः सतैरेवं प्रत्याख्यातानुशासनैः क्रोधं दुर्विषहं जातं नियंतुमुपचक्रमे ६ धिया निगृह्यमाणोऽपि फ्रवोर्मध्या
त्प्रजापतेः सद्योऽजायत तन्मन्युः कुमारो नीललोहितः ७ सवैरुरोद देवानां पूर्वजो भगवान्भवः नामानि कुरु मेधा
तः स्थानानि च जगद्गुरो ८ इति तस्य वचः पादो भगवान्परिपालयन् अप्यधाद्देव्यावाचामारो दीस्तत्कुरोमि ते ९
यदरोदीः सुरश्रेष्ठ सोऽहं गदव बालकः ततस्त्वामभिधास्यंति नाम्ना रुद्र इति प्रजाः १० हृदिन्द्रियाण्यस्रव्योमवायुर-
ग्निर्जलमहो सूर्यश्चंद्रस्तपश्चैव स्थानान्यग्रे कृतानि ते ११ मन्युर्मनुर्महिनसोमहांश्छिवः क्रतुध्वजः उग्ररेताभ
वः कालो वामदेवो धृतव्रतः १२ धीर्दृतिरुशानो माचनियुत्सर्पिरिलांऽविका इरावती स्रधा दीक्षा रुद्राण्योरुद्रतेस्त्रि
यः १३ गृहाणैतानि नामानि स्थानानि च सयोषणः एभिः सृज प्रजा बद्धाः प्रजानामसियत्यतिः १४ इत्यादिष्टः स
गुरुणा भगवान्नीललोहितः सत्वाकृतिस्वभावेन ससर्जात्मसमाः प्रजाः १५ रुद्राणां रुद्रसृष्टानां समंताद्भ्रसतां
जगत् निशाभ्यासरव्यशोयूथान्प्रजापतिरशंकत १६ पिप्रतिकल्पं सनकादि सृष्टिर्नास्ति तथापि ब्राह्मसर्गत्वादि होच्यते वस्तुतः

स्तुमुख्यसर्गादय एव प्रतिकल्पं भवंति सनकादयस्तु ब्राह्मकल्पसृष्टा एवानुवर्तते ४ स्वभूर्ब्रह्मा ५ अवध्यातः अवज्ञातः प्रत्याख्यानमनं गी-
कृतमनुशासनं यैः ६ सचासौ मन्युश्च तन्मन्युः ७ ८ ९ बालक इव १० अग्रे पूर्वमेव मया कृतानि ११ १२ १३ सयोषणः सस्त्रीकः एभिः
स्थानैर्नामभिश्च युक्तः प्रजाः सृज १४ सत्वं बलम् आकृतिर्नीललोहितता स्वभावस्तीव्रता तेन १५ रुद्राणां यूथानि दृष्ट्वा १६ १७

१७ स्रष्टास्रक्ष्यति १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ अधरच्छदात् अधरोष्ठात् २६ २७ देहांतरेण कृतं सर्गं वक्तुं तद्देहस्यागेकारणमाह

अलंप्रजाभिः सृष्टाभिरादृशीभिः सरोत्तम मया सह दहंतीभिर्दिशश्चक्षुःभिरुल्बणैः १७ तप आतिष्ठ भद्रं ते स
र्वभूतस्रखावहस्य तपसैव यथापूर्वं स्रष्टा विश्वमिदं भवान् १८ तपसैव परं ज्योतिर्भगवंतमधोक्षजम् सर्वभूतगुहा
वासमंजसा विंदते पुमान् १९ मैत्रेय उवाच एवमात्मकवादिष्टः परिक्रम्य गिरां पतिम् वादमित्यमुमा
मं च्यविवेश तपसेवनम् २० अथाभिधाय तः सर्गं दशपुत्राः प्रजज्ञिरे भगवच्छक्तियुक्तस्य लोकसंतानहेतवः २१
मरीचिरत्र्यंगिरसो पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः भृगुर्वसिष्ठो दक्षश्च दशमस्तत्र नारदः २२ उत्सगान्नारदो जज्ञे दक्षोऽगुष्ठा
स्त्वयं भवः प्राणाद्वसिष्ठः संजातो भृगुस्त्वचिकरा क्रतुः २३ पुलहो नाभितो जज्ञे पुलस्त्यः कर्णयोर्त्रिषिः अंगिरा मुख
तोऽक्ष्णोऽत्रिर्मरीचिर्मनसोऽभवत् २४ धर्मस्तनादक्षिणतो यत्र नारायणः स्वयम् अधर्मः पृष्ठतो यस्मान्मृत्युर्लोकम
यंकरः २५ हृदिकामो भुवः क्रोधो लोभश्चाधरदच्छदात् आस्याद्वाकसिंधवो मेद्रान्निर्ऋतिः पायो रघाश्च यः २६ छा
यायाः कर्दमो जज्ञे देवहूत्याः पतिः प्रफः मनसो देहतश्चेदं जज्ञे विश्वकृतो जगत् २७ वाचं दुहितरं तन्वीं स्वयं भूर्हरतीम
नः अकामांचकमेक्षतः सकाम इति नः श्रुतम् २८ तमधर्मे कृतमतिं विलोक्य पितरं कृताः मरीचिमुख्या मुनयो विश्वं प्रा
त्यत्यबोधयन् २९ नैतत्पूर्वैः कृतं त्वद्येन करिष्यामि ति चापरे यत्त्वं दुहितरं गच्छेरनिगृह्यां गजप्रफः ३० ते जीयसामपि ह्ये
तन्न स्रक्ष्यं जगद्गुरो यद्वत्तमनुतिष्ठन् वै लोकः क्षेमाय कल्पते ३१ तस्मै नमो भगवते यद्वदस्वेनरोचिषा आत्मस्थं
व्यंजयामास सधर्मं पातुमर्हति ३२ सदित्यंगुणतः पुत्रान्पुरो दृष्ट्वा प्रजापतीन् प्रजापतिपतिस्तन्वं तत्याज व्रीडितस्तदा
३३ तां दिशो जगृहुर्धोरानीहारं यद्विदुस्तमः कदाचिल्यायतः स्रष्टुर्वेदा आसंश्चतुर्मुखात् कथं स्रक्ष्याम्यहं लोकान्स
मवेतान्यथापुरा ३४ चातुर्होत्रं कर्म तत्र मुपवेदनयैः सह धर्मस्य पादाश्चत्वारस्तथैवाश्रमवृत्तयः ३५ वाचमित्यादिना २८

२९ त्वत्त्वतो ये पूर्वब्रह्मादयोऽन्ये वा तेरेतन्न कृतम् अंगजं कामं ३० ते जीयसाम् अतितेजस्विनामपि स्रक्ष्यं लोकं सत्कीर्तिदं न भवति येषां ते जीयसां वृत्तम्
३१ ३२ तन्वं तनुम् ३३ कथं स्रक्ष्यामीत्यभिधाय तः स्रष्टुर्ब्रह्मणः चतुः संख्यायुक्तात् मुखात् समवेतान् ससंगतान् यथापुरा प्राक् कल्पे ३४
चातुर्होत्रं होत्रादीनां चतुर्णां कर्म तत्र यज्ञविस्तारः उपवेदेन्यायेन सह आश्रमास्तद्वृत्तयश्चासन् ३५ ६१ ६२ ६३

सुरवतोसुरवेपथुः ३६ चातुर्होत्रसृष्टिक्रममाह शास्त्रम् अप्रगीतं मंत्रस्तोत्रं होतुः कर्मइज्यामध्वर्योः कर्मस्तुतिस्तोमः स्तुतिः संगीतं स्तोमम् तदर्थं
मृकसमुदायं त्रिवृत्स्तोमो भवतीत्यादिविहितमुद्गातृप्रयोज्यम् प्रायश्चित्तं ब्राह्मम् ३७ उपवेदक्रममाह आयुर्वेदमिति आत्मनोसुरवैः स्थापत्यं वि
श्वकर्मशास्त्रम् ३८ ३९ कर्मतंत्रक्रममाह षोडशकथ्याविति पुराषीचयनं अग्निष्टुत् अग्निष्टोमः ४० विद्येति शौचं क्षेत्रज्ञस्येश्वरज्ञानाद्विशुद्धिः प
रमामतेति स्मृतेः दानमिति दयाभूताभयप्रदानस्य कलां नार्हेति षोडशीमिति वचनात् एवं च तपः शौचं दया सत्यमिति पादाः कृते कृता इति प्रथमस्कंधो
क्तेरविरोधः ४१ सावित्रं ब्रह्मचर्यम् उपनयनादारभ्य गायत्रीमधीयानस्य त्रिरात्रम् प्राजापत्यं व्रतान्याचरतः संवत्सरम् ब्राह्मं वेदग्रहणांतम् बृहन्ने
ष्टिकम् वार्ताअनिषिद्धकृष्यादिवृत्तिः संचयो याजनादिवृत्तिः शालीनम् अयाचितवृत्तिः शिलोच्छ्रयं पतितकणिका कणवृत्तिः एकवचनमार्षमित्येता

विदुरउवाच सर्वै विश्वसृजामीशो वेदादीन् सुरवतोऽसृजत् यद्यद्येनासृजद्देवस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ३६ मैत्रेय
उवाच ऋग्यजुः सामाथर्वारव्यान् वेदान् पूर्वादिभिर्मुखैः शास्त्रमिज्यास्तुतिस्तोमप्रायश्चित्तव्यधात्क्रमात् ३७ आयु
र्वेदं धनुर्वेदं गांधर्वं वेदमात्मनः स्थापत्य चासृजद्देवक्रमात्पूर्वादिभिर्मुखैः ३८ इति हासपुराणानि पंचमं वेदमीश्वरः स
र्वेभ्य एव वक्त्रेभ्यः ससृजे सर्वदर्शनः ३९ षोडशकथ्यो पूर्ववक्त्रात्पुराण्यग्निष्टुतावथ आप्तोर्यामातिरात्रौ च वाजपेयं सगो
सवम् ४० विद्यादानं तपः सत्यं धर्मस्येति पदानि च आश्रमाश्च यथा संख्यमसृजत् सहवृत्तिभिः ४१ सावित्रं प्राजापत्यं च
ब्राह्मं चाथ बृहत्तथा वार्ता संचयशालीनशिलोच्छ्रयं त्रिवैगृहे ४२ वैखानसा बालरिव ल्यो दुंबराः फेनपावने न्यासे कुटीच
कः पूर्ववद्बोद्धो हंसनिष्क्रियौ ४३ आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दंडनीतिस्तथैव च एवं व्याहृतयश्चासन्त्रणा बोद्धव्यस्य द्रुतः

४४

गृहवृत्तय इति यद्वा शिलोच्छ्रय इति द्वैक्ये सप्तमी एवं वृत्तिभेदे सति गृहे स्थिता भवन्तीत्यर्थः ४२ वने स्थिताश्चत्वारः तत्र वैखानसाः आरुष्टपच्यवृत्तयः बाल
रिव ल्याः नवेऽन्ने लब्धे पूर्वसंचितान्न त्यागिनः औदुंबराः प्रातरुत्थाय यां दिशं प्रथमं पश्यंति तत आहूतैः फलादिभिर्जीवंतः फेनपाः स्वयंपतितैः फलादिभिर्जी
वंतः कुटीचकः स्वाश्रमकर्मप्रधानः बहोदः कर्मोपसर्जनीकृत्यज्ञानप्रधानः हंसो ज्ञानाभ्यासनिष्ठः निष्क्रियः प्राप्ततलः एते च सर्वे यथोत्तरं श्रेष्ठाः ४३ न्यायादि
नां पूर्वादि क्रमेणोत्पत्तिमाह आन्वीक्षिकीति आन्वीक्षिक्याद्या मोक्षधर्मकामार्थविद्याः भूर्भुवःस्वरितिव्यस्तास्तिस्त्रः समस्ता चतुर्थीयथा हाश्वलायनः
एवं व्याहृतयः प्रोक्ता व्यस्ताः समस्ता इति यद्वा मह इति चतुर्थी तथा च शुतिः भूर्भुवःस्वरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः तासां मुहस्यैतां चतुर्थीमाहाचमस्य

प्रवेदयते महतीति द्रुतः हृदयाकाशात् ४४

स्तुतः स्नायुतः अनुष्टुप् स्नायानातिश्रुतेः ४५ ४६ महाकल्पे ब्रह्माशब्दरूपोऽभवदित्युक्तं तदेव दर्शयन् वर्णानामुत्पत्तिमाह स्पर्श इति सार्द्धे न स्पर्शः
कादिवर्गपञ्चकं स्वरोऽकारादिः ऊष्माणं शषसहचतुष्कम् अंतस्थायरलवाः सप्तस्वराः षड्जादयः विहारेण क्रीडया ४७ अतएव शब्दतनुत्वात् ब्रह्मणः
परमेश्वरो नित्यं प्रकाशत इत्याह व्यक्तावैरव्यक्ताः प्रणवस्तदात्मनस्तस्य ब्रह्मणः परः परमेश्वरः आभातिकादृशः ब्रह्मपरिपूर्णः तत्राऽव्यक्तात्म
नो ब्रह्मरूपो विततोऽवभाति व्यक्तात्मनो नानाशक्त्युपबृंहित इन्द्रादिरूपोऽवभाति यापूर्वं विस्तृष्टा सती नीहारंतमोऽभवत् ततोऽपरमनिषिद्धकामा-

तस्योष्णिगासील्लोमप्योगायत्रीचलचोविभोः त्रिष्टुप्मांसात्स्तुतोऽनुष्टुप् जगत्स्यस्त्यः प्रजापतेः ४५ मज्जायाः पंक्तिरु
त्पन्ना बृहती प्राणतोऽभवत् स्पर्शस्तस्याभवज्जीवः स्वरो देह उदाहृतः ४६ ऊष्माणं मिन्द्रियाण्याहुरंतस्था बलमात्मनः
स्वराः सप्त विहारेण भवन्ति स्म प्रजापतेः ४७ शब्दब्रह्मात्मनस्तातव्यक्ताव्यक्तात्मनः परः ब्रह्मावभाति विततो नानाशक्त्यु
पबृंहितः ४८ ततोऽपरमुपादाय ससर्गाय मनोदधे ऋषीणां भूरिवीर्याणामपि सर्गमिविस्तृतम् ज्ञात्वा तद्दृश्ये भूयश्चि
तयामास कौरव ४९ अहो अद्भुतमेतन्मे व्यापृतस्यापि नित्यदा न द्यो धंते प्रजानूनं देवमत्र विधातकम् ५० एवं युक्तकृत
स्तस्य देवं चावेक्षतस्तदा कस्य रूपमभूद्देहाय कायमभिचक्षते ५१ ताभ्यां रूपविभागाभ्यामिथुनं समपद्यत यस्तु तत्र
पुमान्सोऽभून्मनुः स्वायं भवः स्वराट् ५२ स्त्रीयासीच्छतरूपारत्यामहिष्यस्य महात्मनः तदा मिथुनधर्मेण प्रजाद्योधां
बभूव विरे ५३ सचापिशतरूपायां पंचापत्यान्यजीजनत् प्रियव्रतोत्तानपादौ तिस्रः कन्याश्च भारत ५४ आकृतिर्देवहू
तिश्च प्रसूतिरिति सत्तम आकृतिरुचये प्रादात्कर्दमाय तु मध्यमाम् दक्षाया दात्यसूतिं च यत आपूरितं जगत् ५५ इ
ति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच निशम्य वाचं वदतो मुनेः पुण्यतमां
नृप भूयः पप्रच्छ कौरव्यो वासुदेव कथा हतः १

सत्कांतनुम् शब्दब्रह्मतनुस्तसदाऽस्येव ४८ मन्वंतरग्रहणे कारणमाह ऋषीणामित्या

दिना ४९ ५० युक्तः कृतः यथोचितं कुर्वतः अतएव कस्य ब्रह्मण इदं द्विधा भूतमित्याश्चर्यात् कायमद्याप्यभिचक्षते ५१ ५२ यास्त्रीसाः स्यमहि-
ष्यासीत् एधां बभूव विरे द्द्विप्राप्ताः ५३ तदेवाह सचापाति ५४ यतः यासां संततिभिः ५५ इति तृतीयस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ न
योदशोऽसि स्मृक्षायां मनोराकस्मिकापुताम् धरा मुद्गर्तुमुद्गृताल्कोडादौ त्यानुसूदनम् १ १ ६१ ६१ ६१

स्वयंभवः पुत्रः तद्देहांशल्लासः २ विष्वक्सेनो हरिरेवाश्रयो यस्य सः ३ अतस्तस्य चरितं श्रोतव्यमित्याह कचिरंश्रमोयस्मिन् तस्य पुंसां श्रुतस्य
अंजसामुख्यत्वेनायमेवार्थ ईडितस्तुतः ननु मुकुंदपादारविंदं येषां हृदयेष्वस्ति तेषां भागवतानां गुणानुश्रवणम् ४ सहस्रशीर्षाश्च कृष्णास्त
स्य चरणानुपधीयेते यस्मिन् श्रीकृष्णः प्रीत्यायस्योत्संगे चरणौ प्रसारयतीत्यर्थः तमभ्यचष्ट अभ्यभाषत प्रणीयमानः तेन प्रवर्त्यमानः ५ वेदगर्भं
ब्रह्माणम् ६ त्वमेवैकः पिता सर्वेषां यतो जन्म कृतवृत्तिदः पोषकश्च त्वमेव अतस्तव यद्यप्यन्यापेक्षानास्ति अथाप्यस्माकं तैशुश्रूषाकेन कर्मणा भ

विदुर उवाच सर्वैस्वायंभवः सम्राट् प्रियः पुत्रः स्वयंभवः प्रतिलभ्य प्रियां पत्नीं किंच कारततो मुने २ चरितं
तस्य राजर्षेरादिराजस्य सत्तम ब्रूहि मे श्रद्धधानाय विष्वक्सेनाश्रयो ह्यसौ ३ श्रुतस्य पुंसां कचिरंश्रमस्य नन्वजसा
सूरिभिरीडितोऽर्थः तत्तद्गुणानुश्रवणं मुकुंदपादारविंदं हृदयेषु येषाम् ४ श्रीशुक उवाच इति ब्रुवाणं
विदुरं विनीतं सहस्रशीर्षाश्चरणोपधानम् प्रहृष्टरोभा भगवत्कथायां प्रणीयमानो मुनिरभ्यचष्ट ५ मैत्रेय उवाच
यदा स्वभार्या साकं जातः स्वायंभुवो मनुः प्रांजलिः प्रणतश्चेद्वेदगर्भमभाषत ६ त्वमेकः सर्वभूतानां जन्म कृ
तृत्तिदः पिता अथापि नः प्रजानां तैशुश्रूषाकेन वा भवेत् ७ तद्विधेहि नमस्तुभ्यं कर्मस्वीड्यात्मशक्तिषु यत्कृत्वेह य
शो विषयगमुत्र च भवेद्भूतिः ८ ब्रह्मोवाच प्रीतस्तुभ्यमहता तस्वस्ति स्ताद्वां क्षितीश्वर यन्निर्व्यलीकेन हृ
दाशाधिमेत्यात्मनाऽर्पितम् ९ एतावतात्मजैर्वीरकार्याह्यपचितिर्गुरौ शक्त्याऽप्रमत्तैर्गृह्येत सादरंगतमत्सरैः १०
स त्वमस्यामपत्यानि सदृशान्यात्मनो गुणैः उत्पाद्यशासधर्मेण गां यज्ञैः पुरुषं यज ११ परं शुश्रूषणं मह्यं स्यात्प्रजार
क्षयानृप भगवांस्ते प्रजाभर्तुर्हृषीकेशो नुतुष्यति १२ येषां न तुष्टो भगवान्यज्ञलिंगो जनार्दनः तेषां श्रमो ह्यपार्थाय
यदात्माना दहतः स्वयम् १३

वेत् तद्विधेहीत्युत्तरेणान्वयः ७ हे ईड्य आत्मशक्तिषु अस्मच्छक्येषु कर्मसु मध्ये केन कर्मणा भवेत् तद्विधेहि इदं कर्तव्य-
मितिकथयत्कृत्वा यस्मिन् कृते सति विष्वक् सर्वतः अमुत्र परलोके ८ वां युवयोर्दंपत्योः स्वस्ति भद्रं स्तात् प्रभूयात् यद्यतः मामांशाधि अनुशिक्षयेति आत्म-
ना स्वयमेवार्पितं निवेदितम् अतः प्रीतोऽस्मि ९ अपचितिः पूजा गृह्येत आज्ञेति शेषः सनकादयो न कुर्वन्ति वयं किमिति करिष्याम इति एवं भूतो गतो मत्सरो
येभ्यः १० गांशासशाधिपालयेत्यर्थः पुरुषं हरिम् ११ प्रजापालकस्य ते तुष्टो भविष्यति १२ यज्ञलिंगः यज्ञमूर्तिः अपगतोऽर्थो यस्मात्केवलं श्रमायैवेत्यर्थः य
द्यस्मादात्मैव स्वयं नादतः तस्मिन्ननुष्टे स्वार्थस्यैवाभिदेः सर्वात्मत्वाच्च तस्य १३ ६५

वर्तेयवर्तिष्ये अमीवसूदनपापनाशन अनुजानीहि अत्रस्थातव्यामित्यनुज्ञां देहि १४ महातिचेदत आह यदोकः स्थानं सामही हे देव अस्याः दे-
व्याः १५ पूर्वपाने हृतेऽपि पुनरकांड एवोद्धूतानामपांमध्ये सन्नामवसन्नाम् निमग्नां समुन्नेष्ये उद्धरिष्यामि १६ चिंतामेवाह सृजतः सतः वार्षिः रश्मिः
रसां रसातलम् ईश्वरेण सर्गे नियुक्तैः १७ मे अनुष्ठेयं स एव विदधातु संपादयतु वराह तोकः सूक्ष्मो वराहः १८ स्वस्थः आकाशो स्थितः सन् १९ चि-
त्रधा अनेकधा २० २१ पूर्वमंगुष्ठाग्रप्रमाणो दृष्टः गंडशिलास्थूलपाषाणः तत्समः यज्ञो विष्णुः निजरूपतिरोधानेन मे मनः स्वेदयन् २२ इति मी-

मनुरुवाच आदेशो हं भगवतो वर्तेयामीव सूदन स्थानं विहानुजानीहि प्रजानां मम च प्रभो १४ यदोकः सर्वस-
त्त्वानां महीमग्नामहांऽपसि अस्या उद्धरणे यत्नो देव देव्या विधीयताम् १५ मैत्रेय उवाच परमैष्टी त्वपां म-
ध्ये तथा सन्नामवेक्ष्य गाम् कथमेनां समुन्नेष्य इति दध्यौ धिया चिरम् १६ सृजतो मे क्षितिर्वाभिः पूज्यमाना रसांग-
ता अथात्र किमनुष्ठेयमस्माभिः सर्गयोजितैः १७ यस्याहं हृदयादासं स ईशो विदधातु मे इत्यभिध्याय तोनासा चिव-
रात्सहसाऽनघ वराह तोको निरगादंगुष्ठपरिमाणकः १८ तस्याभिपश्यतः स्वस्थः क्षणेन किल भारत गजमात्रः प्रव-
रुधेत दद्वीपं भून्महत् १९ मरीचिप्रमुखैर्विपैः कुमारैर्मनुना सह दृष्ट्वा तत्सौकरं रूपं तर्कयामास चित्रधा २० किमेत-
त्सौकरं योजंस्त्वं दिव्यमवस्थितम् अहो वताश्चर्यमिदं नासायामे विनिःसृतम् २१ दृष्ट्वा गुष्ठशिरोमात्रः क्षणाद्ग-
ंडशिलासमः अपि स्विद्गवानेष यज्ञो मे स्वेदयन् मनः २२ इति मीमांसतस्तस्य ब्रह्मणः सहस्रानुभिः भगवान्यज्ञपुरुषो-
जगर्जगेंद्रसन्निभः २३ ब्रह्माणं हर्षयामास हरिस्तांश्च द्विजोत्तमान् स्वर्गजितेन ककुभः प्रतिस्वनयता विभुः २४ नि-
शम्यते घर्घरितं स्वरवेदक्षयिष्णुमायामयसूकरस्य जनस्तपः सत्यनिवासिनस्ते त्रिभिः पवित्रैर्मुनयोगुणन्स २५ तेषां
सतां वेदवितानमूर्तिर्ब्रह्मावधार्यात्मगुणानुवादम् विनद्य भूयो विबुधो दयायगर्जेन्द्रलीलोजलमाविवेश २६

मांसमानस्य सतः जगर्ज अगर्जतु गिरिंद्रतुल्यः २३ गर्जनप्रयोजनमाह ब्रह्माणमिति २४ घर्घरितं तज्जात्यनुकरणध्वनिम् अनिश्चयेन यः स्वरवे-
दः तस्य क्षयिष्णुनाशकं ते इति पुनरुक्तिः प्रसिद्धिरव्यापनार्था त्रिभिः पवित्रैर्ऋग्यजुः साममंत्रैरगुणान् अस्तु वन् २५ वेदैर्वितन्यते स्तूयते मूर्ति-
र्यस्य सः अतएवात्मनो गुणान् अनुवदति तथा तत्तेषां ब्रह्म उच्चारितं वेदमवधार्य जाला २६ ७ ७ ७

कथंभूतः सन् आविवेशेत्यपेक्षायामाह द्वाभ्याम् उच्चैः क्षितोवालः पुच्छं येन रवचरः आकाशचारी कठोरः कठिणः सदाः स्कंधवालान् ख
राणि तीव्राणि रोमाणि यस्य सात्वग्यस्य खुरैराहतानि अफ्राणियेन सितदंष्ट्रः अतिशक्कूदंष्ट्रः ईक्षानिरीक्षणमेव ज्योतिरालोको यस्य तदा
प्रकाशांतराभावात् बभासेऽशोभतमहीध्रः पृथिव्या उद्धर्ता २७ क्रोडापदेशः वराहच्छद्यास्वयमध्वरांगोऽपि पशुरिव घ्राणेन विजिघ्रन् गृण
तः स्तोतृन् विप्रानुद्वाह्य ऊर्ध्ववीक्ष्य कंजलमाविशत् २८ तदानीं तनं समुद्रध्वनिमुत्प्रेक्षते स उदन्वान् समुद्रः आर्त इव स्तनयन् शब्दं कुर्वन्
भो यज्ञेश्वर मामापाहि मामवेत्येवंचुक्रोश आर्तसादृश्यमाह उत्सृष्टाः प्रसारिता दीर्घा ऊर्मय एव फलजस्तैर्विशिष्टः आर्तत्वे हेतुः वज्र कूटो वज्र
मयः पर्वतः तद्वदंगं यद्गवतः तस्य निपातवेगेन विशीर्णा कुक्षिर्यस्य २९ तदारसायां रसातले गां पृथ्वांददर्शकः त्रिपरुः त्रीणि परस्त्रिषु सवनात्म
कानि पर्वाण्यस्य यज्ञमूर्तिरित्यर्थः किं कुर्वन् क्षरणा आयताग्राः क्षरास्तत्सदृशैः खुरैरपोदरयन् कथमुत्सारपारम् उत्साराणां पारशून्यानाम-

उत्क्षिप्तवालः खचरः कठोरः सदा विधुन्वन्वररोमशत्वक खुराहताम्रः सितदंष्ट्र ईक्षान् ज्योतिर्वभासे भगवान् म
हीध्रः २७ घ्राणेन पृथ्व्याः पदवीं विजिघ्रन् क्रोडापदेशः स्वयमध्वरांगः करालदंष्ट्रोऽप्यकरालदृग्भ्यामुद्वाह्य विप्रान् गृ
णतो विशल्कम् २८ स वज्रकूटांगनिपातवेगविशीर्ण कुक्षिस्तनयन्नुदन्वान् उत्सृष्ट दीर्घार्मिभुजैरिव आर्तश्चुक्रोश
यज्ञेश्वर पाहि मेति २९ खुरैः क्षरप्रैर्दरयंस्तदाप उत्सारपारं त्रिपरूरसायाम् ददर्शगांतत्र स्रष्टुप्सरं ग्रेयां जीवधानीं
स्वयमभ्यधत्त ३० स्वदंष्ट्रयोद्गतमहीनिमग्ना स उत्थितः संरुरुचे रसायाः तत्रापि दैत्यगदया पतंतं स्तनाभसंदीपि
ततीव्रमन्युः जघान रुंधानमसह्य विक्रमं सलीलयेभं मृगराडिवाभसि तद्रक्तपंकजितगंडतुंडो यथा गजेन्द्रो-
जगतीं विभिदन् ३२

प्यपां पारम् अवसानं यथा भवति तथा विदारयन् कथंभूतः अग्रे प्रलयसमये तत्र तास्वप्नस्रष्टुप्सरः शिशयिषुः
सन् जीवाधीयंते यस्यां सर्वजीवाधारभूतायां स्वयमभ्यधत्त आभिमुख्येन दधारजठरे धृतवानित्यर्थः अनेन तदुद्धरणेऽनायासं द्योतयति ३० रसा-
याः सकाशादुत्थितः संरुरुचे सम्यगशोभत तत्रापि अभसि गदया गच्छंतं रुंधानं प्रतिघ्नंतं न सह्यः सहनानर्हो विक्रमो यस्य तं दैत्यं स्तनाभं च
क्रंतुं तद्वत्संदीपितस्तीव्रो मन्युर्यस्य यद्वा मयि विद्यमाने किमिति परिभवंसहस इति स्तनाभेन संदीपितस्तीव्रमन्युः स भगवान् सिंहो गजमिव लीलया
जघान ३१ गजेन्द्रो जगतीं क्रोडया विदारयन् गौरिकया यथा अरुणगंडतुंडो भवति तथा तस्य रक्तमेव पंकस्तेनांकितौ गंडौ तुंडं च यस्य सः जघानेति पूर्वं
पौवान्वयः ३२

प्रज्ञाय आलक्ष्य अनुवाको वैदिकं सूक्तं तत्सदृशैर्वाक्यैस्तुष्टुवुः ३३ भो अजित ते त्वया जितं जितमिति संभ्रमे वाप्सायज्ञैर्भाव्यते आक्रियत इति त-
था त्रयीं वेदमयीं निलिल्युः लीनप्रायाः कारणं पृथिव्युद्धरणं तेन सूकराय ३४ यज्ञात्मतां प्रपंचयंतः स्तवंति रूपमित्यादि चतुर्भिः छंदांसि गायत्र्या
दीनियज्ञांगभूतच्छंद आद्यनुवादेन भगवदवयवता विधीयते बर्हिः शब्दे दीर्घाभाव आर्षः दृशि चक्षुषि चातुर्होत्रं होत्रादिकर्म चतुष्टयम् ३५ सुक्
नुहूः तुंडे मुखवागे स्तवो नासिकयोः इडाभक्षणपात्रं च मसाग्रहाश्च सोमपात्राणि प्राशि त्रं ब्रह्म भागपात्रं ग्रस्यते नेनेति ग्रसनं मुखं तवर्तिच्छिद्रं चर्व
णं भक्षणम् ३६ दीक्षा दीक्षणीयेष्टिः अनुजन्मवारंवारमभिव्यक्तिः उपसदस्तिस्त्रः दृष्टयः शिरोधरं ग्रीवाप्रायणीया दीक्षा नंतरं ऐष्टिः उदयनीयास

तमालनीलंसितदंतकोट्याक्ष्मा सुस्त्रिपंतंगजलीलयांग प्रज्ञाय बद्धांजलयोऽनुवाकैर्विरिंचिमुख्या उपतस्थुरीशम्-
३३ ऋषय ऊचुः जितं जितं ते जितयज्ञभावनं त्रयीं तनूं स्वां परिधुन्वते नमः यद्रोमगतेषु निलिल्युरध्वरास्तस्मै
नमः कारणं सूकराय ३४ रूपं तवैतन्ननुदुष्कृतात्मनां दुर्दर्शनं देवयदध्वरात्मकम् छंदांसि यस्य त्वचिर्बर्हिरोमस्वाज्यं
दृशित्वं धिषु चातुर्होत्रम् ३५ स्तुक्कुतुंडासीत् स्तुक्कुवर्दशनासयोरिडादरे च मसाः कर्णरंध्रे प्राशि त्रमास्ये ग्रसने ग्रहास्त
ते यच्चर्वणं ते भगवन्नग्निहोत्रम् ३६ दीक्षा अनुजन्मोपसदः शिरोधरं त्वं प्रायणीयो दयनीय दंष्ट्रः जिह्वा प्रवर्ग्यस्तवशी
र्षकं क्रतोः सभ्यावसथ्यं चितयोऽसवो हिते ३७ सोमस्तरेतः सवनान्यवस्थितिः संस्था विभेदास्तव देवधातवः सत्राणि
सर्वाणि शरीरसंधिस्त्वं सर्वयज्ञक्रतुरिष्टिबंधनः ३८ नमो नमस्तेऽखिलमंत्रदेवताद्रव्याय सर्वक्रतवे क्रियात्मने वैराग्य
भक्त्यात्मजयाऽनुभावितज्ञानाय विद्यागुरवे नमो नमः ३९

माप्तेष्टिः ते एव दंष्ट्रेयस्य प्रवर्ग्यो महावीरः प्रत्युपसदः पूर्वो क्रियते सभ्यो हो

मरहितोऽग्निः आवसथ्यमौपासनाग्निः तयोर्द्वौ क्यंतत्तव क्रतुरूपस्य शीर्षं शिरः चितय इष्टकाचयनानि पंच असवः प्राणाः ३७ प्रातः सवनादीनि
अवस्थितिः आसनं बाल्याद्यवस्थावा अग्निः षोमोऽत्यग्निः षोम उक्थ्यः षोडशी वाजपो योऽतिरात्रोऽतो र्याम इति सप्त संस्था विभेदाः त्वज्ज्वांसादिसप्त
धातवः सत्राणि द्वादशाहादीनि बहुयागसंघातरूपाणि असोमायज्ञाः ससोमाः क्रतवः तद्रूपस्त्वमिष्टिर्यजनमनुष्ठानं तदेव बंधनं यस्य सः ३८ पू
र्वोक्तमेव सपरिकरं कीर्तयंतः प्रणमंति नमो नम इति अखिलमंत्रादिरूपाय क्रियात्मने सामान्यव्यापाररूपाय किंच वैराग्ययुक्तकर्मसाध्यासत्वं
शक्तिः ततो भक्तिः तत आत्मजयः चित्तस्थैर्येन अनुभावितं साक्षात्कृतं यज्ञज्ञानं तस्मै एवंभूतज्ञानप्रदायगुरवे च ३९

हेमूधरसमूधरासपर्वतावनादुदकान्निर्गच्छतोगजेन्द्रस्यदत्तादंतेन ४० त्वयाधृतामूर्विराजतइत्युक्तम् इदानींमूमंडलेनत्वद्रूपंविराजतइत्या-
हुः त्रयाति अथेत्यर्थोतिरेतेइदंरूपंदंतेनधृतंयद्मूमंडलेनचकास्तिशोभते शृंगेणऊढोधृतोयोधनः तेनभूयसाअतिमहताविश्वमोविलासः ४१
लोकायवासस्थानार्थेतेपत्नीजगतांमातरम् यतस्त्वंपिताअसि एवंसतितत्रस्थिताः संतः त्वयापित्रासह अस्यैमात्रेनमसाविधेमनमनंकरिष्या-
मः नमस्कारेणपरिचरेमेतिवास्वतेजः धारणाशक्तियाज्ञिकाः मंत्रतोऽग्निमरणाविव अधाः निहितवानसि ४२ इदंचत्वयाअतिदुष्करंकृतमित्या-
हुः कइति हेप्रभो तवत्वयाकृतंभुवउद्विबर्हणम् उद्धरणंत्वदन्यः कःश्रद्धातस्पृहयेत् अध्यवस्येदित्यर्थः त्वयिपुनरसौविस्मयोनभवति य

दंष्ट्राग्रकोट्याभगवंस्त्वयाधृताविराजतेमूधरभूःसमूधरा यथावनान्निःसरतोदत्ताधृतामतंगजेन्द्रस्यसपत्रप-
द्मिनी ४० त्रयामयंरूपमिदंचसौकरंमूमंडलेनाथदत्ताधृतेनते चकास्तिशृंगोढधनेनभूयसाकुलाचलेन्द्रस्ययथैव
विश्वमः ४१ संस्थापयेनांजगतांसतस्थुषांलोकायपत्नीमसिमातरंपिता विधेमचास्यैनमसासहत्वयायस्यास्वतेजो
ऽग्निमिवारणावधाः ४२ कःश्रद्धातान्यतमस्तवप्रभोरसांगतायाभवउद्विबर्हणम् नविस्मयोऽसौत्वयिविश्वविस्म
येयोमाययेदंससृजेतिविस्मयम् ४३ विधुन्वतावेदमयंनिजंवपुर्जनस्तपः सत्यनिवासिनोवयम् सदाशिखोद्धूतशि
वांबुबिंदुभिर्विमृज्यमानाभृशमाशपाविताः ४४ सर्वैबतम्रष्टमतिस्तवैषतेयः कर्मणांपारमपारकर्मणः यद्योगमा
यागुणायोगमोहितंविश्वंसमस्तंभगवन्विधेहिशाम् ४५ मैत्रेयउवाच इत्युपस्थायमानस्तैर्मुनिभिर्ब्रह्मवा
दिभिः सलिलेस्वरवुराक्रांतउपाधत्ताविताऽवनिम् ४६ सदृशंभगवानुर्वोविचक्षसेनः प्रजापतिः रसायालीलयोन्नी
तामप्लन्यस्यययौहरिः ४७

तोविश्वेसर्वेविस्मयायस्मिन्कुतः योभवान् अतिविस्मयमत्यद्भुतमिदंविश्वंक्रियाविशेषणंवाससृजेसृष्ट-
वान् ४३ विस्मयंदर्शयंतः प्रार्थयंतैविधुन्वतेतिहास्याम् सदानांशिखाभिरग्रेऽद्धूताउच्छलिताः येशिवाअंबुबिंदवः तैः सिच्यमानावयंपवि
श्रीकृताः ४४ तवकर्मणांपारंयएषते अवलोकयतिज्ञातुमिच्छतीत्यर्थः यस्यतवयोगमाययायोगुणैः सहयोगस्तेनमोहितम् अतोविश्वस्य
शंमंगलंविधेहि यथात्वामचित्यानंतशक्तिंज्ञात्वाभजेत्तथाऽनुगृहाणेत्यर्थः ४५ उपस्थायमानः स्तूयमानः स्वरवुराक्रांतइतिजलेऽपिधारण-
शक्त्याधानंदर्शयति अघितारक्षकः ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३

कथनीयानिमायीनिमायावंतिचरित्राणियस्यश्रवयेतश्रावयेत इस्वमांषम् उशतीकमनीयाम् हृदिप्रसीदतिस्वमनसिसंतुष्यतीत्यर्थः ४८
यद्यपिसुलभाः तथाऽपिनप्रार्थनीयाइत्याह ताभिराशीर्भिरलंलवात्मभिः तुच्छाभिः नचतदाभजनस्यवैफल्यंशंकनीयमित्याह भगवद्भजन
व्यतिरेकेणफलांतरदृष्टिंविनाभजतांस्वपदप्राप्तिस्वयमेवविधत्ते गुहाशयत्वादहेतुकींभक्तिंजानन् ४९ अतः कोनामपुराकथानांपूर्ववृत्ता-
नामध्यैकथंविदापीयविरज्येतविरमेत्नरेतरं पशंविना ५० इतितृतीयेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशोनिदानंतुतद्वधैव-
क्तुमुच्यते संध्यायांकश्यपाद्गर्भसंभवः कामतोदितेः १ १ तेनैवयेनभूमिरुद्धताअनुशुश्रुमत्वन्मुरवात् २ मृधोयुद्धम् ३ साधुत्वेहेतुः यद्य-

यएवमेतांहरिमेधसोहरेः कथांसुमद्रांकथनीयमायिनः शृण्वीतभक्त्याश्रवयेतवोशतींजनार्दनोऽस्याशहृदि
प्रसीदति ४८ तस्मिन्प्रसन्नेसकलाशिषांप्रभोकिंदुर्लभांताभिरलंलवात्मभिः अनन्यदृष्ट्याभजतांगुहाशयः स्वयं
विधत्तेस्वगतिः परः पराम् ४९ कोनामलोकेपुरुषार्थसारवित्पुराकथानांभगवत्कथासुधाम् आपीयकर्णजिल-
भिर्भवापहामहोविरज्येतविनानरेतरम् ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेसूकररूपानुवर्णनेत्रयो-
दशोऽध्यायः १३ श्रीशुकउवाच निशम्यकौषारविणोपवर्णितांहरेः कथांकारणसूकरात्मनः पुनः सप्रच्छ
तमुद्यतांजलिर्नचातितृप्तोविदुरोधृतव्रतः १ विदुरउवाच तेनैवतुमुनिश्रेष्ठहरिणायज्ञमूर्तिना आदिदैत्यो
हिरण्याक्षोहतइत्यनुशुश्रुम २ तस्यचोद्धरतः क्षोणीस्वदंष्ट्राग्रेणलीलया दैत्यराजस्यचब्रह्मन्कस्माद्धेतोरभू-
न्मृधः ३ मैत्रेयउवाच साधुवीरत्वयापृष्टमवतारकथांहरेः यत्त्वंपृच्छसिमर्त्यानामृत्यपाशविशातनीम्
४ ययोत्तानपदः पुत्रोमुनिनागीतयाऽर्भकः मृत्योः क्लृप्तैवमूर्ध्न्यधिमारुरोहहरेः पदम् ५ अथात्रापीतिहासोऽयंशु-
तोमेवर्णितः पुरा ब्रह्मणादेवदेवेनदेवानामनुपृच्छताम् ६

स्मात्त्वंहरेरवतारकथांपृच्छसीतिमृत्योः पाशंविशातयतिमोचयतीतितथा ४ तदेवदर्शयितययाकथयाउत्तानपदः पुत्रोऽध्वः मुनिनानारदेनअ-
र्भकएवयदाध्रवायसुनंदादिभिर्विमानमानीतंतदाऽस्यदेहत्यागोऽपेक्षितः स्यादितिमृत्यामृत्यावासन्नेऽपिदेहंनतत्याजकिंतुसोपानइवतस्यमूर्ध्निप-
दंदत्याविमानमारुह्यविष्णुपदमारूढः वक्ष्यतिहिपरीत्याभ्यर्च्यधिषयाग्र्यंकृतस्वस्त्ययनोद्विजैः इयेषतदधिष्ठातुंविष्मद्रूपंहिरण्यमयमिति ५ त-
योः संग्रामेहेतुंवक्तुमितिहासंप्रस्तौति अथेति अनुपृच्छतांदेवानांब्रह्मणावर्णितइतिहासोमयाश्रुतः ६

तदेवप्रश्नप्रस्तावायप्रथमं हिरण्याक्षहिरण्यकशिपूत्यन्तिप्रसंगमाहदितिरित्यादिनायावदध्यायपरिसमाप्तिमरीचेः पुत्रं कश्यपं हृच्छयः कामः ते
नार्दिता अतः संध्यायामेव कामितवती ७ तदप्यग्निहोत्रशालायाम् तत्रापिसमाहितम् अग्निर्जिह्वायस्य यजुषां यज्ञानां पतिं पुरुषम् श्रीवि-
ष्णुम् ८ कृपणांबहुभाषिणीमिति वक्ष्यति तत्र एषमा मिति द्वाभ्याम् कार्पण्यम् भर्तृशक्तिचतुर्भिश्च बहुभाषणं वर्ण्यते दुनोति पीडयति विक्र-
म्यशौर्यमाविर्भाव्यरंभां कदलोम् ९ आयुक्तां सर्वतोयुनक्तुसम्यक्करोतु १० भर्तरि प्रातर्बहुमानानां स्त्रीणां यशः लोकान् आविशते व्यामो-
ति प्रजया पुत्रविरूपेण तज्जाया जायामवतियदस्यां जायते पुनरिति श्रुतेः ११ नोऽस्माकं पितानोऽस्मान् पृथक् अपृच्छत् अयं भावः त्रयोदशानां

दितिर्दाक्षायणी क्षत्तर्मा रीचं कश्यपं पतिम् अपत्यकामात्त्वकमे संध्यायां हृच्छयार्दिता ७ इच्छाऽग्निजिह्वं पयसा
पुरुषं यजुषां पतिम् निम्लोचत्यर्कआसीनमग्न्यागारे समाहितम् ८ दितिरुवाच एषमां त्वत्कृते विद्वन्काम-
आत्तशरासनः दुनोति दीनां विक्रम्यरंभा मिव मतंगजः ९ तद्भवाद्वह्यमानायां सपत्नीनां समृद्धिभिः प्रजावतीनां भद्रं ते
मय्यायुक्तामनुग्रहम् १० भर्तर्यासीरुमानानां लोकानां विशते यशः पतिर्भवद्दिधोयासां प्रजयाननुजायते ११ पुरा
पितानो भगवान् दक्षो दुहितृवत्सलः कंठुणीतवरं वत्सा इत्यपृच्छत नः पृथक् १२ सविदित्वात्मजानां नो भावं संतान-
भावनः त्रयोदशा ददत्तासां यास्तेशीलमनुव्रताः १३ अथ मे कुरु कल्याणकामं कंजविलोचन आतोपि सर्पणं भूमन्
मोघं हिमहीयसि १४ इति तां वीरमारीचः कृपणांबहुभाषिणीम् प्रत्याहानुनयन्वाचा प्रवृद्धानंगकश्मलाम् १५
एषतेऽहं विधास्यामि प्रियं भारुयदीच्छसि तस्याः कामं न कः कुर्यात्सिद्धिस्त्रैवर्गिकीयतः १६ सर्वाश्च मानुपादाय-
स्वाश्रमेण कलत्रवान् व्यसनार्णवमत्येति जलयानैर्यथाऽर्णवम् १७ यामाहुरात्मनो ह्यर्धं श्रेयस्कामस्य मानिनि
यस्यां स्वधुरमध्यस्य पुमांश्चरति विज्वरः १८ यामाश्रित्येन्द्रियारातीन् दुर्जयानि तराश्च मैः वयं जयेमहेलाभिर्दस्यून् दु-
र्गपतिर्यथा १९ मय्यस्माकं त्वयि भावसाम्ये वैषम्यात्चरणं तवानुचितमिति १२ १३ मोघं न भवति हिमहीयसि त्वादृशेन हत्तमे १४ प्रवृद्धा-
नंगेन कश्मलं मोहो यस्य स्यात्ताम् १५ संध्याकालवंचनाय भार्याप्रशंसा एष इति पंचभिः यतः यस्याः सकाशात् १६ सर्वाश्च मानुपादायेति तानप्य-
न्नादिदानेन कृच्छ्रतस्तारयन् स्वयंतरतीत्यर्थः १७ आत्मनो देहस्यार्धं कर्मसु द्वयोः सहाधिकारात् यच्छब्दानां तां त्वामिति तृतीयश्लोकेन संबंधः
स्वधुरं दृष्टादृष्टकर्मभारं विज्वरः निश्चिंतः १८ हेलाभिलालाभिः जयेमेति स भार्ययस्येन्द्रियाणि प्रायेणेतरस्ततो न सर्पतीति भावः १९ ६३

तामनेकोपकारकर्त्रां कालस्येन अनुकर्तुं प्रत्यपकारैः तत्सादृशो भवितुं न प्रभवः न समर्थाः ये चान्ये गुणगृध्रवः गुणप्रियास्तेऽपि न समर्थाः संपूर्णेना
 प्यायुषावाशब्दात्तज्ज्ञानांतरेरेपिनप्रभवइत्युक्तम् २० यद्यपित्वदनुकरणमशक्यं प्रजात्यै पुत्रोत्पत्त्यै नातिवोचंति न निंदंति प्रतिपालय प्रतीक्षस्व २१
 स्वनिंदामगणयतीं पीषयन् श्रीरुद्रमनुवर्णयति एषेति सप्तभिः घोरानामेषावेलास्वयंच घोरदर्शना २२ भूतपर्षाद्भिर्भूतगणैः २३ तर्हितत्संमुखत्व
 मात्रं वर्जनीयमिति चेत्तत्राह श्मशानेयश्चक्रानिलः वातमंडलीतस्मिन् युग्धूलिस्तया धूम्रः विकीर्णो विक्षिप्तः विद्योतो द्युतिमान् जटाकलापो यस्य भ
 स्मनाऽवगुंठः प्रावृतः अमलः रुक्मवद्देहो यस्य स देवः त्रिभिः सोमार्काग्निनैत्रैः पश्यतीत्यस्योत्तरश्लोके त्रये च नुषंगः एकस्य जामातरः परस्परं भ्रा
 तरो व्यवहियंते अतो मम भ्राता असौ तव देव इति लज्जार्थमुक्तम् २४ ननु तथाऽपि महत्त्वेनादरणीयस्य स्वजनस्य च तव स सर्वे क्षमेते वतत्राह य

न वयं प्रभवस्तां त्वामनुकर्तुं गृहेश्वरि अप्यायुषावाकालस्येन ये चान्ये गुणगृध्रवः २० अथापि काममेतं ते प्रजात्यै क
 रवाण्यलम् यथा मां नातिवोचंति सुहूर्तप्रतिपालय २१ एषा घोरतमावेला घोरानां घोरदर्शना चरंति यस्यां भूतानि
 भूतेशानुचराणि ह २२ एतस्यां साध्विसेध्यायां भगवान् भूतभावनः परीतो भूतपर्षाद्भिर्वृषेणाटति भूतराट् २३ श्म
 शानचक्रानिलधूलिधूम्रविकीर्णविद्योतजटाकलापः भस्मावगुंठामलरुक्मवद्देहो देवस्त्रिभिः पश्यति देवरेस्ते २४
 नयस्य लोके स्वजनः परीवानात्याहतो नोतकश्चिद्विगर्ह्यः वयं व्रतैर्यच्चरणापविद्धामाशास्महेऽजो वत भक्तभोगास्
 २५ यस्यानवद्याचरितं मनीषिणो गृणंत्यविद्यापटलं विभित्सवः निरस्तसाम्यातिशयोऽपि यत्स्वयं पिशाचचर्यामचर
 द्रुतिः सताम् २६ हसंतियस्याचरितं हि दुर्मगाः स्वात्मन्नतस्याविदुषः समीहितम् यैर्वस्त्रमाल्याभरणानुलेपनैः श्व
 भोजनं स्वात्मतयोपलालितम् २७ ब्रह्मादयो यत्कृतसेतुपालाय लकारणं विश्वमिदं च माया आज्ञाकरी तस्य पिशाचच
 र्या अहो विभूस्मश्चरितं विडंबनम् २८

स्य स्वजनादिर्नास्ति समत्वादीश्वरस्य ऐश्वर्यमेवाह येन चरणेनापविद्धां निर्माल्यवत् दूरतस्तत्तां
 तेन भक्तभोगा मजां मायां तन्मयीं विभूतिं महाप्रसाद इत्याशास्महे व्रतैस्तमारुध्य २५ अनिषिद्धस्वरवत्यागादसौ पिशाच इत्यपहासो न कार्य इत्याह
 द्वाभ्याम् अस्य अनवद्यं विषया सक्तिश्चून्यमाचरितं विभित्सवः भैक्षुमिच्छवः २६ समीहितम् अभिप्रेतं लोकशिक्षारूपम् अविदुषः अविद्वांसः
 यद्दानविद्वान् यस्मादिति तस्य सर्वज्ञस्येत्यर्थः दुर्मगानेवाह यैरिति श्वभोजनं शूनां भोज्यं शरीरं स्वात्मतया अयमेवात्मेति बुद्ध्या २७ अहो अतर्क्य
 तस्याचरणमित्याह ब्रह्मादयो येन कृतान् सेतून् स्वस्वाधिकारान् पालयंति यः कारणं यस्य येन कृतमिदं विश्वम् माया च यस्याज्ञाकरी विभूस्नः पर-

मेश्वरस्य विडंबनमतर्क्यमित्यर्थः २८

भर्त्रानिरूपकेण एवं संविदिते ज्ञापितेऽपि सति वृषलीव वेश्येव २९ विकर्मणि निषिद्धे दिष्टाय देवैरूपायेश्वराय उपविवेशोति मैथुनं लक्ष्यते ३० उप
स्पृश्य स्नात्वा भर्गशब्दवाच्यं विरजं ज्योतिर्ध्यायन् सनातनं ब्रह्म गायत्रीं प्रणवं वा जजाप ३१ कर्मावद्येन कर्मदोषेण ३२ माऽवधीत् माहं खित्यर्थः व
धशंका बीजमाह रुद्र इति अंहसमंहः अपराधमकरवं कृतवत्यस्मि ३३ रुद्र दुःखं तत्तद्वावयतीति रुद्रस्तस्मै उग्रायानतिलं ध्यायामीदुषे सकामे
षु फलसेचनकर्त्रे निष्कामेषु शिवाय वस्तुतो न्यस्तदंडाय दुष्टेषु धृतदंडाय संहारे मन्यवे ३४ भामो भगिनी भर्ता उरुरनुग्रहो यस्य व्याधस्य निर्दय-
स्यापि सती पतिरित्यनेन स्त्रीणां स्वभावं स्वयमपि वेत्तीति सूचयति ३५ स्वसर्गस्य स्वसंतानस्य आशिषं शुभम् लोक्यां लोकद्वयार्हां संध्यायां योनि

मैत्रेय उवाच सैवं संविदिते भर्त्रा मन्मथोन्मथितेन्द्रिया जग्राह वा सो ब्रह्मर्षे वृषलीव गतत्रपा २९ स विदित्वाऽथ भा
र्यायास्तं निर्वधं विकर्मणि नत्वा दिष्टाय रहसितयाऽथोपविवेश ह ३० अथोपस्पृश्य सलिलं प्राणानायम्य वाग्यतः
ध्यायन् जजाप विरजं ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् ३१ दितिस्तु ब्रीडिता तेन कर्मावद्येन भारत उपसंगम्य विप्रर्षिमधोमुख्य
भ्यभाषत ३२ दितिरुवाच नमो गर्भमिमं ब्रह्मन् भूतानां मृषमोऽवधीत् रुद्रः पतिर्हि भूतानां यस्याकरवमं
हसम् ३३ नमो रुद्राय महते देवा योग्रायामीदुषे शिवाय न्यस्तदंडाय धृतदंडाय मन्यवे ३४ सनः प्रसीदतां भामो भ
गवानुवंचुग्रहः व्याधस्याप्यनुकंप्यानां स्त्रीणां देवः सती पतिः ३५ मैत्रेय उवाच स्वसर्गस्याशिषं लोक्यामा
शासानां प्रवेपतीम् निवृत्तसंध्यानियमो भार्या माह प्रजापतिः ३६ कश्यप उवाच अप्रायत्यादात्मनस्ते दोषा
न्मौहूर्तिकादुत मन्निदेशातिचारेण देवानां चातिहेलनात् ३७ भविष्यस्तद्वा भद्रावभद्रे जाठराधमौ लोकान्सपा
लां स्त्रींश्चंडिमुहुराक्रंदयिष्यतः ३८ प्राणिनां हन्यमानानां दीनानां सकृतागसाम् स्त्रीणां निगृह्यमाणानां कोपिते
षु महात्मसु ३९ तदा विश्वेश्वरः क्रुद्धो भगवो लोकभावनः हनिष्यत्यवतीर्या सौयथाद्रोश्छुतपर्वधृक् ४० दिति
रुवाच वधं भगवता साक्षात्कृत्वा भोदारबाहुना आशासे पुत्रयोर्मह्यं भा क्रुद्धा ब्राह्मणादिभ्यो ४१ यमः स निवृत्तो यस्य
३६ ते आत्मनश्चित्तस्य अप्रायत्यादशकृत्वात् मौहूर्तिकात् संध्यारूपात् उत अपिमम निदेशस्याज्ञाया अतिचारेणातिक्रमेण देवानां रुद्रानुच
राणाम् ३७ एतैश्चतुर्भिर्हेतुभिः जाठराधमो पुत्रापसदौ हेचंडिकोपने ३८ हन्यमानानां सताम् ३९ शतपर्वधृक् कज्रधर इंद्रः ४० कृत्वा भेनो
दारो बाहुयस्य मह्यं मम कोपिते विलकृत्वात् शंकितचित्ता सती प्रार्थयते ब्राह्मणान्माप्सूदिति ४१

नरका अपितथायांयांयोनिमसौगतोभवतितत्रस्थाश्चनानुगृह्णन्ति कृपांनकुर्वन्ति ४२ कृतोयोपराधस्तेनशोकस्ततोऽनुतापस्तेनप्रत्यवमर्शनात् युक्तायुक्तविचारात् भगवतिहरोभवेशीरुद्रेणैतैःपंचभिः कारणैः ४३ पुत्रस्यहिरण्यकशिपोःपुत्राणांमध्येएकःसतांमतोभविष्यति तमेववर्णयति गास्यंतोतिसाध्वैःपंचभिःसमंसहसदृशांवा ४४ हीनवर्णेहेमयथायोगैर्दाहादिभिरुपायैःशोधयतेतथायस्यशीलंस्वभावमनुवर्तितुमनुगंतुंप्राप्तुंनिर्वैरादिभिःयोगैरात्मानंभावयिष्यति ४५ विश्वप्रसादेहेतुःयदात्मकंस्वदृक् आत्मसाक्षीयस्यानन्ययाभगवानेवसत्य इत्येवंभूतयादृशातोष्यतेतोषंप्राप्स्यते ४६ तत्रहेतुःसवाइतिमहात्माअपरिच्छिन्नदृष्टिःमहाऽनुभावःमहतामपिमध्येमहिष्ठःअतिशयेनम

नब्रह्मदंडदग्धस्यनभूतमयदस्यच नारकाश्चानुगृह्णन्तियांयांयोनिमसौगतः ४२ कश्यपउवाच कृतशो कानुतापेनसद्यःप्रत्यवमर्शनात् भगवत्करुमानाच्चभवेमूय्यपिचूदूरात् ४३ पुत्रस्यैवतुपुत्राणांभवितैकःसतां मतः गास्यंतियद्यशःशब्दंभगवद्यशसासमम् ४४ योगैर्हेमेवदुवर्णंभावयिष्यंतिसाधवः निर्वैरादिभिरात्मानंयच्छीलमनुवर्तितुम् ४५ यत्प्रसादादिदंविश्वंप्रसीदतियदात्मकम् सस्वदृग्भगवान्यस्यतोष्यतेऽनन्ययादृशा ४६ सर्वेमहाभागवतोमहात्मासमहाऽनुभावोमहतामहिष्ठः प्रदृष्टमत्तयाह्यनुभाविताशयेनिवेश्यवैकुण्ठमिमंविहास्यति ४७ अलंपटःशीलधरोगुणाकरोदृष्टःपरत्वर्यव्यथितोदुःखितेषु अभूतशत्रुजगतःशोकहर्तानैदाधिकंतापमि वोदुराजः ४८ अंतर्बहिश्चामलमञ्जनेत्रस्वपूरुषेच्छाऽनुगृहीतरूपम् पौत्रस्तवशीलललनाललामंद्रष्टा स्फुरत्कुंडलमैडिताननम् ४९ मैत्रेयउवाच श्रुत्वाभागवतपौत्रंमुमोदतदितिभृशम् पुत्रयोश्चवधंकृष्णाद्विदित्वासीन्महामनाः ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेदितिकश्यपसंवादेचतुर्दशोऽध्यायः १४

हान्प्रदृष्ट्याभक्त्यानुभावितेशोधि

तेचित्तेवैकुण्ठंहरिंनिवेश्यदेहाद्यभिमानं त्यक्ष्यति ४७ महाभागवतत्वमाह अलंपटइति शीलधरःसस्वभावःगुणानांधैर्यादीनामाकरःजन्मभूमिःपरेषांसमृत्त्यादृष्टःपरेषुदुःखितेषुसत्कृतभूतोजातः शत्रुर्यस्य निदाघेभवंतापंचंद्रोयथाहरतिएवंजगतःशोकहर्ताभविष्यति ४८ अपरिच्छिन्नदृष्टित्वमाह अंतरितित्वपुरुषाणामिच्छयापुनःपुनर्गृहीतानिरूपाणियेनश्रीरेवललनासंदरीतस्याःललामंमंडनंद्रष्टाद्रक्ष्यति ४९ महामनाःसोत्साहचित्ताहरिणासहसुद्धेनमरणेपुत्रयोःकीर्तिःसद्गतिश्चभवेदिति ५० इतितृतीयस्कंधेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः १४

हतप्रभैः सरैः पृष्टः प्राह पंचदशविधिः तद्दीजं विप्रशापादिवैकुण्ठे विष्णुभृत्ययोः १ तदेवं देवानां ब्रह्मणश्च संवादप्रस्तावमुत्केदानीतं संवादं वक्तुमाह प्राजापत्यं काश्यपं तेजोवीर्यं परेषां तेजोहंतीति तथा आर्षः स्वपुत्राभ्यां करिष्यते यत्सुराणामर्दनं पीडनं तस्मात् शंकमाना १ तेन गर्भं तेजसाहतालोके निरस्तसूर्यादिप्रकाशो हतौजसः हतप्रभावाः ध्वांतेन व्यतिकरं संकरम् २ वेत्थ जानासि किं विचारयसि यद्यतो वयं संविग्नाभीताः अव्यक्तमज्ञातम् न स्पृष्टं वर्त्मज्ञानप्रचारो यस्य ३ ब्रह्माणं परमेश्वरत्वेन स्तुवंतः प्रार्थयन्ते देवदेवेति सप्तभिः लोकनाथानां शिरवामणे भावयित्वा अभिप्रायज्ञोऽसिकेनाभिप्रायेण दितोर्गर्भो विधत्त इति जानासीत्यर्थः ४ विज्ञानं वीर्यं बलं यस्य इदं ब्रह्म देहमुपेयुषे प्राप्तवते गृहीतो गुणभेदः रजो

मैत्रेय उवाच प्राजापत्यं तु तत्तेजः परतेजो हनंति दितिः दधारवर्षाणि शतं शंकमाना सुरार्दनात् १ लोके तेन हतालोके लोकपाला हतौजसः न्यवेदयन् विश्वसृजे ध्वांत व्यतिकरं दिशाम् २ देवा ऊचुः तम एतद्दिभो वेत्थ संविग्ना यद्द्वयं भृशम् न ह्यव्यक्तं भगवतः कालेना स्पृष्टं वर्त्मनः ३ देवदेव जगद्घातलोकनाथ शिरवामणे परेषामपरेषां त्वं भूतानामसि भावयित्वा ४ नमो विज्ञानवीर्याय माययेदमुपेयुषे गृहीतगुणभेदाय नमस्ते व्यक्तयोनये ५ येत्वा नन्येन भावेन भावयंत्यात्मभावनम् आत्मनि प्रोतं भवन् परमसदात्मकम् ६ तेषां रूपकयोगानां जितश्वासैर्द्रियात्मनाम् लब्धयुष्मत्प्रसादानां न कुतश्चित्पराभवः ७ यस्य वाचा प्रजाः सर्वा गावस्तं त्येव यंत्रिताः हरन्ति बलिमायात्तास्तस्मै मुख्याय ते नमः ८ सत्वं विधत्स्व शंभू मनुतमसालुप्तकर्मणाम् अदभ्यदय यादृश्या आपन्ना न हंसीक्षितुम् ९

गुणोयेन व्यक्तस्य प्रपंचस्य योनये कारणाय न व्यक्ता केनापि प्रमाणेन विज्ञाता योनिर्यस्येति वा ५ सकामतया प्रतिक्षणंदुःखमनुभवन्तो निष्कामभक्तान् स्तुवंत आहुर्हृष्याम् येत्वा त्वा मनन्येन निष्कामेन भावेन भक्त्या ध्यायन्ति आत्मनो जीवान् भावयतीति तथास्मिन् प्रोतानि प्रथितानि भवन्तानियेन चेतना चेतनप्रपंचकारणमित्यर्थः तत्र हेतुः सदसदात्मकं कार्यकारणरूपं वस्तु तस्मात्प्राप्तं परम् ६ जितः श्वास इन्द्रियाणि आत्मा मनश्चर्यैः अतः रूपकयोगाः अतएव प्राप्तो युष्मत्प्रसादो यैस्तेषाम् ७ अन्येतु नित्यं कर्म क्लेशिन इत्याहुः यस्येति तं त्यादामन्या आयत्ता अधीनाः मुख्याय नियंत्रे प्राणरूपा येति वा तथा च श्रुतिः तस्य वा कर्तृतिर्नामानि दामानि इत्यादि ८ तमसा अहोरात्रविभागाभावेन लुप्तानि कर्माणि येषाम् आपन्नान् आपद्गतान् स्मान् ९

आपत्कारणमाहुः एषगर्भः तस्यविशेषणम् अर्पितं निक्षिप्तं काश्यपमोजोवीर्यं दिशस्तिमिरयन् तमोव्याप्ताः कुर्वन् १० दितेः कुचेष्टितं ज्ञा-
त्वा प्रहस्य देवानां ये शब्दा विज्ञप्तिवाक्यानि तेषां गोचरो विषयभूतः प्रत्यभाषत ११ युष्मत्सकाशात् पूर्वजाताः १२ वैकुण्ठारव्यलोकं ययुः १३
तं वर्णयति वसंतीत्यादि द्वादशभिः वैकुण्ठस्य हरेरिव मूर्तिर्येषां ते निमित्तं फलं न निमित्तं प्रवर्तकं यस्मिन् निष्कामेण धर्मेणेत्यर्थः आराधयन्
आराधितवन्तः १४ यत्रेति शब्दगोचरो वेदांतैकवेद्यः विरजं सत्त्वमूर्तिविष्टम्यधत्वा दृषो धर्ममूर्तिः स्वानां स्वान् १५ तत्रत्यं वनं विशिनष्टि यत्रे-
ति चतुर्भिः सर्वेष्वप्युत्तुष्टुश्रीः पुष्पादिसंपद्येषांतैः १६ चरितानि चरित्राणि भर्तुः प्रभोः अनुविकसंत्यः मधुमकरंदः तद्युक्तामाधव्यो वासंत्योल

एष देवदितेर्गर्भो जः काश्यपमर्पितम् दिशस्तिमिरयन् सर्वावर्धतेऽग्निरिवैधसि १० मैत्रेय उवाच सप्रहस्य
महाबाहो भगवान् शब्दगोचरः प्रत्याचष्टात्सु भूदेवान् प्रीणन् रुचिरयागिरा ११ ब्रह्मोवाच मानसामे सुतायु-
ष्मात् पूर्वजाः सनकादयः चैरुर्विहाय सा लोकोल्लोकेषु विगतस्पृहाः १२ त एकदा भगवतो वैकुण्ठस्यामलात्मनः ययुर्वैकुण्ठ
निलयं सर्वलोकनमस्कृतम् १३ वसंतियत्र पुरुषाः सर्वे वैकुण्ठमूर्तयः ये निमित्तनिमित्तेन धर्मेण आराधयन् हरिम् १४ यत्र
चाद्यः पुमानास्ते भगवान् शब्दगोचरः सत्वं विष्टम्य विरजं स्वानां नो मृडयन् दृषः १५ यत्र नैश्वर्यसंनाम वनं कामदुर्घैर्दुर्मैः
सर्वतुष्टुभिर्विभ्राजकैर्वल्यमिव मूर्तिमत् १६ वैमानिकाः सललनाश्चरितानि यत्र गायंतिलोकशमलक्षपणानि भर्तुः
अंतर्जलेऽनुविकसन् मधुमाधवीनां गंधेन खंडितधियोऽप्यनिलं क्षिपंतः १७ पारावतान्यभूतसारसचक्रवाकदात्यूहहं
सशुकतित्तिरिबर्हिणां यः कोलाहलो विरमतेऽचिरमात्रमुच्चैर्भृगाधिपे हरिकथा मिव गायमाने १८ मंदारकुंदकुर-
बोत्पलचंपकाण्यपुन्नागनागबकुलांबुजपारिजाताः गंधेऽर्चिते तुलसिकाभरणेन तस्यायस्मिंस्तपःसमनसो बहुमा-
नयंति १९ ताः यद्वा अनुविकसन्मधवः प्रसरन्मकरंदाः माधव्यः मधुकालीनाः समनसः तासां गंधेन खंडिता विधिता धीर्येषां तेऽपि तद्गंधप्रापक

मनिलं क्षिपंतः तिरस्कुर्वन्तो गायंति अनेन भगवत्सार्धदानां निरतिशयविषयस्वरवेऽपि भगवद्भजनानंदसक्तिर्दर्शिता १७ अनन्यभूताः कोकिलाः दा-
त्यूहश्चातकः अचिरमात्रं क्षणमात्रं विरमति अनेन तत्रत्यपक्षिणामपि हरिकथाश्रवणादिपरमानंदो दर्शितः १८ मंदारपारिजातौ सरतरुविशेषौ
कुरबस्तिलकदृक्षः उत्पलं रात्रिविकाशि अंबुजं दिनविकाशि पुन्नागो नागकेसरः एताः समनसः पुष्पजातयः स्रगंधा अपि तुलसिकाभरणेन श्रीहरि-
णा तुलस्या गंधेऽर्चिते सति यस्मिन् वने तस्यास्तपो बहुमानयंति अनेन तत्रत्या गुणगयाहिणा एव नमत्सरिण इत्युक्तं एवं भूतं वनं यत्र तद् वैकुण्ठं ययुरिति

पुनर्वैकुण्ठमेवविशिनष्टि तत्संकुलं व्याप्तं भवति कैहरिपदयोरानतिः प्रणामः तावन्मात्रेण दृष्टैर्मक्तानां विमानैः न कर्मादिप्राप्यैर्वैडूर्यमारकतैर्हे
ममयैश्च विमानैः बृहंतिकटितटानियासां स्मितशोभा निमुखानियासां ता अपि कृष्णो आत्मा येषां रजः काममुत्स्रयाद्यैः परिहासादिभिः न आ
दधुर्न जनयामासुः २० श्रीलक्ष्मीः रूपिणी मनोहरमूर्तिधारिणी सती श्रीहरेः सद्यनि संमार्जनं कुर्वती वयस्मिन् लोके संलक्ष्यते चरणारविंदं
क्वणयती नूपुरेण शब्दयंती विमुक्तो दोषश्चांचल्यं यया यद्वा मुक्तेन दोषा प्रसारितेन बाहुना कीदृशो सद्यनि स्फटिकमयानि कुण्डयानियस्मिन्
ध्येमध्ये च शोभा मयि उपेतं संयुक्तं हेमयस्मिन् यस्या अनुग्रहणे श्रीरनुग्रहं करोति त्येतदर्थं मन्येषां ब्रह्मादीनां यत्नः सा अयं भावः यद्यपि तत्र रजो
नास्त्येव तथाऽपि स्वर्णपट्टिकाऽवच्छिन्नभित्तिभागेषु बहुधा प्रतिबिंबिता सती लीलां बुजं भ्रामयंती विनयभक्तिभ्यां तथा लक्ष्यत इति २१ अंग
हे देवाः यद्यस्मिं लोके श्रीरेवं अमृतममंस्तमेने किं कुर्वती विद्रुममयानितटानियासाम् अमला अमृततुल्या आपोयासां ता सुवापीषु निजवने ल

तत्संकुलं हरिपदानतिमात्रदृष्टैर्वैडूर्यमारकतहेममयैर्विमानैः येषां बृहत्कटितटाः स्मितशोभिमुखः कृष्णात्मनां नर
ज आदधुरुत्स्रयाद्यैः २० श्रीरूपिणी क्वणयती चरणारविंदं लीलां बुजेन हरि सद्यनि मुक्तदोषां संलक्ष्यते स्फटिककुण्ड
उपेतहेमिसंमार्जती वयदनुग्रहणेऽन्ययत्नः २१ वापीषु विद्रुमतटास्वमलामृताप्सु प्रेष्यान्विता निजवने तुलसीभिरी
शम् अप्यर्चती स्वलकमुन्नसमीक्ष्य वक्त्रमुच्छेषितं भगवतस्त्यमतांगयच्छ्रीः २२ यन्न ब्रजं त्यद्यभिदोरचनानुवादा-
च्छृण्वंतियेऽन्यविषयाः कुक्कथामतिघ्नीः यास्तु श्रुता हतभगैर्नृभिरात्तसारस्तांस्तान् क्षिपंत्य शरणेषु तमस्स हंत २३
येऽभ्यर्थिता मपि च नो नृगतिं प्रपन्ना ज्ञानं च तत्त्वविषयं सह धर्मयत्र नाराधनं भगवतो वितरंत्य मुष्य संमोहिता विततया
वतमाययाते २४ क्ष्मावने परिचारिकाभिरन्विता तुलसीभिः श्रीविष्णुं पूजयंती तदा उदके प्रतिबिंबितं शोभनालकयुक्तमुल्लूखनासिकायु-
क्तं च स्ववक्त्रं वीक्ष्य भगवता उच्छेषितं चुंबितमित्यमन्यत अनेन लक्ष्म्या अपि सौभाग्यसखं भगवदनुग्रहेणैवेति द्योतितम् २२ पुनः कथं भूतं तत्
यद्वैकुण्ठं न ब्रजंति केये कुक्कथाः शृण्वंति कास्ताः अयं भिनत्तीत्यद्यभित् तस्य हरेः रचना सृष्ट्यादिलीला तस्या अनुवादादन्यविषयाः अर्थकामादि
वार्ताः मतिभ्रंशिकाः तेषामब्रजने हेतुः यास्तु हतभाग्यैर्नरैः श्रुताः सत्यः तांस्तान् श्रोतृन् अशरणेषु निराश्रयेषु तमस्सु नरकेषु क्षिपंति हंत रवे-
देकयं भूताः आत्तः सारः श्रोतृणां पुण्यं याभिस्ताः २३ प्रसंगात्तान् शोचंति नोऽस्माभिर्ब्रह्मादिभिरप्यभ्यर्थितां नृगतिं मनुष्यजातिं प्रपन्नाः प्राप्ताः
संतोऽपि हरेराराधनं न कुर्वन्ति कीदृशीं नृगतिं यत्र यस्यां धर्मसहितं तत्त्वज्ञानं भवति तदुभयसाधकत्वात्तस्याः तेऽमुष्यभगवतो विस्तृतया मायया न

नुसंमोहिताः बतेतिस्वेदेयदिचैवंसंबन्धः केवलंतएवनव्रजंति किंतु ये भगवदाराधनं न कुर्वन्ति तेऽपि तेषां मायामोहितत्वादिति २४ पुनः कथं-
भूतं यच्च नः उपरिस्थितं व्रजंति के अनिमिषां देवानामृषभः श्रेष्ठो हरिस्तस्यानुवृत्त्या दूरेयमोयेषां यद्वा दूरीकृतयमनियमाः पादांतरे दूरीकृता-
हंकारा इत्यर्थः स्पृहणीयं करुणादिशीलं येषाम् किंच भर्तुः हरेः यत्कथयशः तस्य मिथः कथनेयोः नुरागस्तेन वैकुण्ठं वैवश्यं तेन बाष्पकलया
सहपुलकीकृतमंगं येषाम् यद्वा नः उपरि ति व्रजतां विशेषणं निरहंकारत्वादस्मत्तोऽपि येऽधिकास्ते यद्भुजंतीत्यर्थः २५ तत्तदा अपूर्वं विकुण्ठम् अ-
थो अनंतरमुपेत्य मुनयः परामुत्कृष्टां सुदमापुः अपूर्वत्वे हेतवः विश्वगुरुणा हरिणा अधिकृतमधिष्ठितं भवनानामेकमेव वंद्यं दिव्यमलौकिक-
म् विचित्राणि विबुधाग्राणां विमानानि तेषां शोचिर्दोषिर्यस्मिन् योगमायाबलेनेति अष्टांगयोगप्रभावेणोपेत्य परमेश्वरे तु योगमायेति चि-

यच्च व्रजं त्यनिमिषामृषभानुवृत्त्या दूरेयमात्कपरिनः स्पृहणीयशीलाः भर्तुर्मिथः कथयशसः कथनानुरागवैकुण्ठ्य
बाष्पकलयापुलकीकृतांगाः २५ तद्विश्वगुर्वधिकृतं भवनैकवंद्यं दिव्यं विचित्रं विबुधाग्राविमानशोचिः आपुः
परां सुदमपूर्वमुपेत्य योगमायाबलेन मुनयस्तद्विषयं विकुण्ठम् २६ तस्मिन् नतीत्यमुनयः षडसज्जमानाः कक्षाः समान
वयसा वयससमायाम् देवावचक्षत गृहीतगदोपराध्यै केयूरकुण्डलकिरीटविट्कवेषौ २७ मत्तद्विरेफवनमालिक
यानि वीतौ विन्यस्तयाऽसितचतुष्टयबाहुमध्ये वृक्षं भुवाकुटिलया स्फुटनिर्गमाभ्यां रक्तेक्षणैश्च मनाग्रभसंदधा-
नौ २८ द्वार्येतयोर्निर्विविश्रुर्मिषतो रपृष्ठापूर्वायथा पुरट्वज्रकपाटिकायाः सर्वत्र तेऽविषमया मुनयः स्वदृष्ट्या वि-
श्वंचरंत्यविहता विगताभिर्शंकाः २९

भगवद्दर्शनोत्कंठया तत्तदद्भुतदर्शन आसक्तिमकुर्वाणाः द्वारपालौ देवानपश्यन् समानं वयोवयोः गृहीते गदेयाभ्यां पराध्यैः केयूरादिभिः
विट्कः सुंदरो वेषो ययोः २७ तावेव वर्णयति मत्ताद्विरेफायस्यांतया वनमालयानि वीतौ कंठलंबिन्या अलंकृतौ असितानीलाः चतुष्टये
चतुःसंख्याकाः बाहवस्तेषां मध्ये विन्यस्तया वृक्षं च मनाग्रभसं किंचित् कृच्छ्रं दधानौ स्फुटौ उत्फुल्लौ निर्गमौ श्वासमागौ नासापुटे नाभ्या-
म् २८ एतयोर्मिषतोः पश्यतोः तावनादृत्या पृष्ठैर्वयाः पूर्वाः षट् द्वारः पुरदालंकृतवज्रमयः कपाटिकायास्तताः यथाविविश्रुः तथास-
प्तमायामपि द्वारिते विविश्रुः अग्रभे हेतुः सर्वत्र य अविहताः अनिवारिताः संचरन्ति निःशंकत्वे हेतुः अविषमया च स्वदृष्ट्येति २९
श्रीगुरुदत्तपरब्रह्मणे नमः श्रीगोपालो विजयते ७५ ७५ ७५ ७५

वातरशानान्नग्नान्नृद्वानपिपंचवर्षबालकवत् प्रतीयमानान्नचकारादाज्ञयाच अस्वल्यतां निवारितवंतौ न तत्त्वलनमर्हतीति तथा नान् अ
हो अत्रापि धार्म्यमित्येवं तेषां तेजोविहस्य भगवतो ब्रह्मण्यदेवस्य प्रतिकूलं शीलं ययोः ३० हरेर्हरेपालपतिभ्यां देवेषु पश्यत्स्वार्थमाणास्ते मुनयः
कोवामित्यादिश्लोकत्रयीमूचुः सुहृत्तमः श्रीहरिः तस्य दिदृक्षितं दर्शनेच्छा तस्य भंगे सति कामस्यानुजः क्रोधः तेन सह साऽकस्मादेव उपप्लुता निक्ष-
प्तिता न्यक्षाणियेषां ते सुहृद्वृज्यतमा अपीति निषेधानर्हत्वे क्रोधानर्हत्वे वा हेतुः ३१ उच्चैर्महत्या भगवत्परिचर्यया एतयाप्यइह वैकुण्ठे निवसतां तद्
मिणां भगवद्भिर्भिणां समदर्शिनां मध्ये चांयुवयोरेव कोऽयं विषमः स्वभावः कैश्चित्सर्वेषु व्यंकैश्चिन्नेत्येवंभूतः ननु स्वामिनोरक्षाऽर्थे द्वारपालयोरेषः
स्वभावो गुण एवेति चेदत आहुः तस्मिन्निति कुहकयोः कपटयोः आत्मवत्स्वदृष्टांतेन यथा आवां कपटौ तथाऽन्योऽपि कश्चिन्कपटः प्रवेक्ष्यतीति अयं-

तान्वीक्ष्य वातरशनां श्वतुरः कुमारान् नृद्वान्दशार्धवयसो विदितात्मतत्त्वान् वेत्त्रेण चास्वल्यताम तदर्हणांस्तौ तेजोविह-
स्य भगवत्प्रतिकूलशिलौ ३० ताभ्यां मिषत्त्वं निमिषेषु निषिद्धमानाः स्वर्हत्तमाद्यपि हरेः प्रतिहारपाप्याम् ऊचुः सुहृत्त-
मदिदृक्षितभंगेर्द्विषत्कामात्तु जेन सहसा त उपप्लुताक्षाः ३१ मुनय ऊचुः कोवामिहेत्यभगवत्परिचर्यया चैस्तद्
मिणां निवसतां विषमः स्वभावः तस्मिन्प्रशांतपुरुषे गतविग्रहे वां कोवात्मवत्कुहकयोः परिशंकनीयः ३२ न ह्यंतरं भग-
वती हसमस्तकुक्षावात्मानमात्मनि न भो न भसीव धाराः पश्यंति यत्र युवयोः सरलिंगिनोः किं व्युत्पादितं ह्युदरमेदिम-
यं यतौऽस्य ३३ तद्दाममुष्य परमस्य विकुण्ठमर्तुः कर्तुं प्रकृष्टमिह धीमहि मंदधीभ्याम् लोकानितो व्रजतमंतरभावदृ-
ष्ट्या पापीयसस्त्रय इमे रिपवोऽस्य यत्र ३४

भावः न ह्यत्र भगवद्भक्तं विना कश्चिदागच्छति न चेश्वरे प्रशांतत्वाद् विद्यमानविरोधे भयशंका
अतो युवांकेवलं धूर्तवेवेति ३२ भयशंका बीजं च भेदः सच कस्याप्यस्मिन्नास्तीत्याहुः नहीति समस्तं विश्वं कुक्षौ यस्य यत्र यदा इह भगवति धीरा वि-
द्वांसः आत्मनोऽंतरं भेदं पश्यंति किं त्वस्मिन् परमात्मनि आत्मानं तर्भूतं पश्यंति महाकाशे घटाकाशमिव तदा यथाऽन्यस्य राजादेः उदरमेदि उदर-
भेदयुक्तं भयं भवति तथाऽस्य श्रीहरेस्तादृग्भयं यतः येन कारणेन सरवेषधारिणो र्युवयोर्विशेषेणोत्पादितं तत्किं किंचिदित्यर्थः ३३ तत्तस्मादमुष्य
वैकुण्ठनाथस्य मृत्याभ्यां युवाभ्यां प्रकृष्टमद्रमेव कर्तुं इह स्मिन्नपराधे यत्पुक्तं तद्दामहि चिंतयेम तदेवाहुः अंतरस्य भेदस्य भावः सत्तात दर्शनेन इ-
तः वैकुण्ठलोकान् व्रजतं यत्र येषु त्रोकेषु अस्मपापीयसोऽंतरद्वयः इमे कामः क्रोधस्तथा लोभ इति गीतोक्तास्त्रयोरिपवो भवंति इतो वैकुण्ठात् पापीयसो

लोकानिति वा ३४

इति तेषामारितं भाषणं घोरमवधार्यतं ब्रह्मदंडं ब्रह्मशापमवधार्यतं चास्त्रसमूहैरप्यनिवार्यमवधार्यहरेरनुचरो अतिकातरेण अतिकातर्येण भये
नत्स्यादग्रहणं कुर्वेत्तौ संतौ दंडवदपतताम् कथं भूतस्य हरेः एवं भूतेभ्यो मुनिभ्यः ताभ्यामपि उरु अधिकं बिभ्यतः भयं भावयतः अहो अपराधमस्मा
भिरित्यनुतप्यमानान् प्रत्युचतुः अधोनि अधवति यउचितो दंडः स एव भगवद्विरकारिनात्र भवतामपराधः कश्चित् अतो सौ नौ आवयोः मृयात्तयः
अशेषमपि सरहेलनम् ईश्वराज्ञाऽतिक्रमरूपं पापं हरेत् किंतु युष्माकं यः कृपानिमित्तोऽनुतापः तस्य लेशेन नौ अधोऽधो मूढयोर्नो ब्रजतोरपि भगव-
त्स्मृतिप्रतिधातको मोहो न भवेत् किंतु मोहोऽपि स्मृतिमेव प्रवहतादिति प्रार्थना ३६ एवं स्थानां महत्कृति क्रममपराधं तत्क्षणमेव विबुध्यतस्मिन्
यत्र ते रुद्धास्तं देशं ययौ आर्याणां हृद्यः मनोज्ञः चरणौ चलयन्निति अयं भावः मच्चरणदर्शनप्रतिधातजं क्रोधं तौ दर्शयन् शमयिष्यामीति खराव्याजे

तेषामितीरितमुभावधार्यघोरतं ब्रह्मदंडमनिवारणमस्त्रपूगैः सद्यो हरेरनुचरावुरु बिभ्यतस्तत्सादग्रहावपततामिति
कातरेण ३५ मृयादधोनि भगवद्विरकारिदंडो योनौ हरेत सरहेलनमप्यशेषम् भावोऽनुतापकलया भगवत्स्मृतिघो-
मोहो भवेदिह तु नो ब्रजतोरधोऽधः ३६ एवं तदेव भगवानरविंदनामः स्वानां विबुध्य सदतिक्रममार्यहृद्यः तस्मिन् ययौ-
परमहंसमहासुनीनामन्वेषणीयचरणौ चलयन् सहश्रीः ३७ तंत्वागतं प्रतिहृतौ पयिकं स्वपुंभिस्तैः चक्षताऽक्षविषयं
स्वसमाधिभाग्यम् हंसश्रियोर्व्यजनयोः शिववायुलोलच्छुभ्रातपत्रशशिकेसरशीकरांबुम् ३८ कृत्स्नप्रसादसु-
खं स्पृहणीयधामस्नेहावलोककलयाहृदिसंस्पृशतम् श्यामे पृथावुरसिशोभितयाश्रियास्वचूडामणिं स भगवन्तं
मिवात्मधिष्यम् ३९ न पद्मामेव ययौ श्रीसाहित्यं च निष्कामानामपि विभूतिः पूरयित्वा क्षमापयितुम् ३७ तत्र तैर्दृष्टं देवमनुवर्णय-
ति पंचभिः तंतु आगतं ते अचक्षत अपश्यन् आपंचमादिदमेव क्रियापदम् स्वपुंभिः शीघ्रं प्रतिहृतमानीतमौ पयिकं गमनौ चितं छत्रपादुका-
दियस्य कथं भूतं स्वसमाधिना भाग्यं भजनीयं फलयद्ब्रह्मतदेवाक्षविषयं हंसवत् श्रीर्ययोस्तयोरुभयतश्चलतोर्व्यजनयोर्यः शिवोऽनुकूलो वा-
युः तेन लोलंतश्चलंतः शुभ्रातपत्रशशिकेसराः शुभ्रं यदा तपत्रंत देवशशिसादृश्याच्छीतस्य केसराः मुक्ताहारविलंबाः तेष्योगलंति शीक-
रांबूनियस्मिन्तम् शीकरोऽंबुकणः ३८ कृत्स्नस्य द्वारपालमुनिवृंदस्य प्रसादे सुमुखम् स्पृहणीयानां गुणानां धामस्थानम् स्नेहावलोककल-
यासंप्रेमकटाक्षेण हृदिसंस्पृशतं सुखयंतम् त्रैलोक्यविवक्षापक्षे सत्यलोकपर्यंतः स्वर्गः तस्य चूडामणिवस्थितं स्वधिष्यं वैकुण्ठं स भगवन्तं शो-
भयंतम् ३९

पृथुर्नितंबः आश्रयत्वेन विद्यते यस्य तस्मिन् पीतांशके अलिभिर्नादितया वनमालया च युक्तम् स भगवन्तमिति पूर्वैर्णैव वा संबंधः बल्युषु प्रकोष्ठेषु व
लया नियस्य गरुडस्य स्कंधे विन्यस्त एको हस्तो येन इतरेणान्येन अञ्जलीला कमलं धुनानं भ्रामयन्तं विन्यस्येति पाठे च बलिवत्यादिहस्तस्य विशेषणम्
४० स्य कांत्या विद्युतः क्षिपन्ती ये मकराकारे कुण्डले तयोर्मंडनस्यार्हं गंडस्थले यस्मिन् तच्च तदुन्नसंचमुखं यस्य मणियुक्तं किरीटं यस्य दोर्दंडानां खंडं स
मूहः तस्य विवरे मध्ये स्थितेन हरतामनो हरेण विहरतेति वापराध्य उत्कृष्टः तेन हारेण कंधारायां स्थितेन ४१ किंबहुना इंदिरायाः उत्स्मितम् अहमेव
सर्वसौंदर्यनिधिरित्यहंकरणमत्र भगवत्सौंदर्ये उपसृष्टमस्तंगतमिति स्वानां भक्तानां धियारचितं मृत्युः स्वमनस्येवं वितर्कितमित्यर्थः कुतः बहुसौष्टवे
न सौंदर्येण आढ्यं युक्तं किंच मह्यं भवस्येश्वरस्य भवतां च कृते अंगं भजन्तं मूर्तिं प्रकटयन्तम् अचक्षत निरीक्ष्य चकैः शिरोभिर्मुदानेभ्यः नमश्चक्रुः

पीतांशके पृथुर्नितंबिनिविस्फुरन्त्या कांच्याः अलिभिर्विरुतया वनमालया च बल्युषु प्रकोष्ठवलयं विनता सुतांसे विन्य
स्तहस्तमितरेण धुनानं मञ्जम् ४० विद्यक्षिपन्मकरकुण्डलमंडनार्हं गंडस्थलोन्नसमुखं मणिमकिरीटम् दोर्दंड
खंडविवरे हरतापराध्य हारेण कंधरगतेन च कौस्तुभेन ४१ अत्रोपसृष्टमिति चोत्स्मितमिंदिरायाः स्वानां धिया विरचि
तं बहुसौष्टवाढ्यम् मह्यं भवस्य भवतां च भजन्तं मंगने मुनिरीक्ष्य न वितृप्तदृशो मुदाकैः ४२ तस्यारविंदनयनस्य पदार
विंद किंजल्कमिश्रतुलसीमकरंदवायुः अंतर्गतः स्वविवरेण च कारतेषां संक्षोभमक्षरजुषामपि चित्ततन्वोः ४३ ते वा अ
मुष्यवदनासितपद्मकोशमुद्गीक्ष्य सुंदरतराधरकुंदहासम् लब्धा शिषः पुनरवेक्ष्य तदीयमधिद्वंद्वं नखारुणमणिश्रय
णानिदध्युः ४४ पुंसां गतिं मृगयतामिह योगमार्गेर्ध्यानास्पदं बहुमतं नयनाभिरामम् पौंस्त्वं वपुर्दर्शयानमनन्यसिद्धैरौत्प
त्तिकैः समगृणान्युतमष्टभोगैः ४५

न विशेषेण तृप्ता दृशो नेत्राणियेषां ते ४२ स्वरूपानंदादपि तेषां भजनानंदाधिक्यमाह तस्य पादारविंद किंजल्कैः

केसरैर्मिश्राया तुलसीतस्यामकरंदेन युक्तो वायुः स्वविवरेण नासाच्छिद्रेण अक्षरज्वां ब्रह्मानंदसेविनामपि संक्षोभं चित्तेति हर्षतनोरोमांचम् ४३ हर्षका
रितं संप्रममाह द्वाभ्याम् तेषां किल अमुष्यवदनमेवासितपद्मस्य कोशोऽतर्भागस्तम् असितपद्मकोशमित्यभूतोपमा सुंदरतरे अरुणे अधरोष्ठे कुंदवद्वा
सोयस्मिन् तम् उत्तुर्ध्वं वीक्ष्य लब्धमनोरथाः संतः नखा एवारुणमणयस्तेषां श्रयणमाश्रयभूतमधिद्वंद्वं पुनरवेक्ष्य अधोदृष्ट्वा वीक्ष्य पुनः पुनरेवं निरी
क्ष्य युगपत्सर्वांगलावण्यग्रहणाशक्तेः पश्चान्निदध्युः ध्यातवन्तः ४४ योगमार्गेर्गतिं मृगयतां पुंसां ध्यानस्य विषयभूतं बहुमतं मत्यादरास्पदं बहुनांतत्त्वह
शांसंमतमिति वा पौंस्त्वं पौरुषं वपुर्दर्शयन्तम् अन्ये च सिद्धैरसाधारणैः औत्पत्तिकैर्नित्यैरणिमाद्यैश्चर्यैर्धुतं समगृणन् सम्यगस्तवन् ४५ ६२ ६२

नित्यं ब्रह्मरूपेण प्रकाशते न तच्चित्रम् इदानीं तु परममंगलविशुद्धसत्त्वश्रीमूर्त्या प्रत्यक्षोऽसि अहोभाग्यमस्माकमित्याहुः हे अनंतयस्स्वंह इतोऽपि
दुरात्मनामंतर्हितो न स्फुरसि स नोऽस्माकमंतर्हितो न भवसि नयनमूलं त्वद्यौवराट् प्राप्तोऽसि अंतर्धानाभावे हेतुः भगवतः सकाशाद्भुवो यस्य तेना
स्मात्पित्रा यर्हि यदैव अनुवर्णितरहाः उपदिष्टरहस्यः तदैव नः कर्णमार्गेण गुहां बुद्धिं गतः प्राप्तोऽसीति ४६ ननु पित्रोपदिष्टं भवतामन्यादृशमहस्यमा
त्मतत्त्वमहं लब्धव्यस्यादृश्यत्वात् नैव मस्मात्प्रत्यभिज्ञया भेद निरासादित्याहुः तमिति हे भगवन् आत्मतत्त्वमेव परंतत्त्वां विदामविद्यः प्रत्यभिजानी
मः ननु निरुपाधेरात्मतत्त्वस्य कथमीदृशमैश्वर्यं स्यात् अत आहुः सत्त्वेन विशुद्धसत्त्वमूर्त्या एषां भक्तानां सम्यक्प्रतिक्षणं संप्रतिरतिः प्रीतिः तारचयं
तम् आत्मतत्त्वमेवाहुः तेऽनुतापः कृपातेन विदितैर्ज्ञातैः दृढैर्भक्तियोगैः श्रवणादिभिर्मुनयो हृदियद्विदुः कीदृशाः उद्भूतयोनिरहं माना अत एव वि
गतरागाः ४७ स्वयमपि भक्तिप्रार्थयितुं भक्तानां सखातिशयमाहुः आत्यंतिकं मोक्षारव्यमपि तव प्रसादे तेन गणयन्ति नाद्रियं ते किंतु किन्तु अन्यत्

कुमारा ऊचुः योऽंतर्हितो हृदि गतोऽपि दुरात्मनां लं सोऽद्यौवनो नयनमूलमनंतराट् यत्सर्वकर्णविवरेण गुहां गतो नः
पित्रा अनुवर्णितरहा भवदुद्भवेन ४६ तत्त्वां विदामभगवन् परमात्मतत्त्वसत्त्वेन संप्रतिरतिरचयंत मेषाम् यत्तेऽनुतापविदि
तैर्दृढभक्तियोगैरुद्भूतयोनिरहं माना विरागाः ४७ नात्यंतिकं विगणयन्त्यपि ते प्रसादकिल्वन्यदर्पितभयं भुवउन्नयै
स्ते येऽगल्वदंघ्रिशरणा भवतः कथायाः कीर्तन्यतीर्थयशसः कुशलारसज्ञाः ४८ कामं भवः स्ववृजिनैर्निरयेषु नः स्ताच्चे
तोऽलिवद्यदितुते पदयोरमेत वाचश्च नस्तलसिवद्यदितेऽघ्रिशोभाः पूर्ये तते गुणगणैर्यदिकर्णरंधः ४९

इन्द्रादिपदंतेऽप्युन्नयै

रुज्जुं मेः अर्पितं निहितं भयं यस्मिन् तत्ते के अंग हे भगवन् ये भवतः कथायाः रसज्ञाः कथं भूतस्य रमणीयत्वेन पावनत्वेन च कीर्तन्यं कीर्तनां हतीर्थं च
यशो यस्य ४८ इदानीं स्त्रीयापराधं द्योतयंतो भक्तिप्रार्थयन्ते काममिति हे भगवन् इतः पूर्वमस्माकं वृजिनं नाभवत् इदानीं सर्वाण्यपि जानानियतस्त्वद्भ-
क्तौ शस्तौ अतस्तेः स्ववृजिनैः निरयेषु कामं नोऽस्माकं भवो जन्मस्तात् नुवितर्कयदितु नश्चेतस्ते पदयोरमेत अलिर्यथा कंदकैराविध्यमानोऽपि पुष्पेषु रम-
ते तद्वद्विद्वानविगणय्ययदिरमेत अंघ्रिभ्यां शोभायासां यथा चतुलसी गुणनैरपेक्ष्येण लवदंघ्रिसंबंधे नैव शोभते तथा यदि नोवाचः शोभेरन-
यदि च ते गुणैरापूर्ये त कर्णरंध इत्यल्पस्य पूरणमेव याचकरीत्या प्रार्थयन्ते अयंतु गूढोऽभिप्रायः कर्णरंधस्याकाशत्वात् गुणगणानां चामू-
र्तत्वाच्च कदाचित् पूरणमतो नित्यमेव श्रवणं फलिष्यतीति ४९

अद्यवयंकृतार्थाः स्मेत्याहुः हेपुरुहूतविपुलकीर्तेयदिदंप्रादुश्चकथ्यप्रकटितवानमि दृशोनेत्राणि अनात्मनामजितेंद्रियाणांदुरुदयः अप्रकटोऽपि
इत्तुइत्यंयः प्रतीतोऽसितस्मैतुष्यमिदंनमोविधेम ५० इतितृतीयस्कंधेटीकायांपंचदशोऽध्यायः १५ हरिणासांत्वितैर्विपैरनुतमैस्तपोड
शे तयोरसुरभावेऽपि कृतोनुग्रह ईर्यते १ इतिगृणतांतेषांतद्वाक्यंप्रतिनंद्येदंजगाद एतावित्येकादशभिः १ यद्यस्मात्मांकदर्थीकृत्यतुच्छी
कृत्यबहुयथाभवति तथाअतिक्रमंवःकृतवंतौ २ तस्मात्सएवदंडोऽंगीकृतः ३ हियस्मात्ब्रह्मब्राह्मणाएवमेपरमंदैवतंतत्तस्मादद्यवः प्रसाद
यामि नवकोऽपराधइतिचेत्तत्राह तद्दीतिमदीयैः पुंभिरसत्कृताः तिरस्कृताइतियत् तदात्मकृतमेवमन्ये ४ किंच ममैवैताभ्यामनिष्टंकृतमित्या

प्रादुश्चकथ्ययदिदंपुरुहूतरूपंतेनेशानिर्वृतिमवापुरलंदृशोनः तस्माददंभगवतेनमइद्विधेमयोनात्मनांदुरुदयोभ
गवानुप्रतीतः ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेपंचदशोऽध्यायः १५ ब्रह्मोवाच इतित
दृणतांतेषांमुनीनांयोगधर्मिणाम् प्रतिनंद्यजगादेदंविक्कुंठनिलयोविभुः १ श्रीभगवानुवाच एतौतौ
पौर्षदौमह्यंजयोविजयएवच कदर्थीकृत्यमांयद्ब्रह्मक्रातामतिक्रमम् २ यस्वेतयोर्धृतोदंडोभवद्भिर्मामनुव्रतैः
सएवाऽनुमतोऽस्माभिर्मुनयोदेवहेलनात् ३ तद्वःप्रसादयाम्यद्यब्रह्मदैवंपरंहिमे तद्दीत्यात्मकृतमन्येयत्स्वपुंभिरस
त्कृताः ४ यन्नामानिचगृणहातिलोकोभृत्येकृतागसि सोऽसाधुवादस्तत्कीर्तिहंतित्वचमिवामयः ५ यस्यामृतामल
यशःश्रवणावगाहःसद्यःपुनातिजगदाश्वपचाद्विकुंठः सोऽहंभवद्भ्युपलब्धसतीर्थकीर्तिश्छिंद्यांस्वबाहुमपिवःप्रति
कूलवृत्तिम् ६ यत्सेवयाचरणपद्मपवित्ररेणुंसद्यःक्षतारिविलमलंप्रतिलब्धशीलम् नश्रीर्विरक्तमपिमोविजहातिय
स्याःप्रेक्षालवार्थइतरेनियमान्वहंति ७

ह यस्यस्वामिनोनामानितस्यकीर्तिम् आमयोऽत्रश्चेतकुष्टम् ५ यस्यमेअमृतरूपेअमलेयशसिश्चव
णेनावगाहःप्रवेशःश्वपचमभिव्याप्यजगत्सद्यस्तत्क्षणमेवपुनाति सोहंविक्कुंठः भवद्भ्योहेतुभूतेभ्यःउपलब्धाप्राप्तास्तशोभनातीर्थभूताकीर्तिये
नस्तःस्वबाहुस्थानीयलोकेश्वरमपिहन्त्यांकाऽन्यस्यकथेत्यर्थः स्वगुणानुवर्णनंतुब्राह्मणोत्कर्षार्थमेव ६ चरणपद्मयोस्थितःपवित्रोरेणुर्यस्य अत
एवक्षतोऽनिरस्तअखिलस्यलोकस्यमलोयेनयद्वाचरणपद्माल्लग्नःपवित्रोरेणुर्यस्मिन्नितिक्षतोऽखिलोमलोयस्येतिचविग्रहःप्रतिलब्धंप्राप्तंशी
लंयेनयेषांसेवयाएतेगुणाममअतएवश्रीमान्विजहातिप्रेक्षालवार्थमवलोकनलेशार्थमितरेब्रह्मादयःतेषांवःप्रतिकूलवृत्तिंछिंद्यामितिपूर्वेषां
बंधः ७

किंच ब्राह्मणोभमैव श्रेष्ठं मुखमतो युष्मदवज्ञया मन्मुखतिरस्कार एव कृत इत्याह नाहमिति वितानेयज्ञेयजमानस्य हविश्चरुपुरोडाशादिहु
तफ्रगग्निस्तेन मुखेन अदन् अश्वन्नपितथानाघिनाभामि यद्यथा श्रयोतताक्षरताघृतेन पुतं विलोडितं पायसादिप्रतिग्रासं रसास्वादपूर्वकं
चरतो भुंजानस्य ज्ञानिनो ब्राह्मणस्य मुखतोऽभामि मयि समर्पितैः कर्मफलैः तुष्टस्य निकामस्येत्यर्थः ८ किंच येषाममलमंघ्रिरजः अहंकिरी
टैर्बिभर्मितान् विप्रानपकुर्वतोऽपिकोऽन्योनविषहेतकथं भूतोऽहम् अखंडानवच्छिन्ना विकुंठा अग्रतिहता च योगमाया विलासभूता विभूति
र्यस्य सः तथा यस्य ममार्हणांभः पादोदकं चंद्रललामेनेश्वरेण सहितान् लोकान्सद्यः पुनाति एवं परमेश्वरः परमपावनोऽपि सन्नहं बिभर्मीति ९
किंच मेतनूः अधिष्ठानानिकास्ताः द्विजवरान् दुहतीर्दोग्धीः गा इत्यर्थः दुहितृरिति पाठेऽपि गा एव विष्णुरूपात्सूर्यात् उत्पन्नत्वात् सूर्यस्य ताश्च गा

नाहं तथा मियजमानहविर्विताने श्रयोत हुत प्लुत मदन् हुत फ्रज्मुखेन यद्ब्राह्मणस्य मुखतश्चरतोऽनुधासं तुष्ट
स्य मय्यवहितैर्निजकर्मपाकैः ८ येषां बिभर्म्यहमखंडविकुंठयोगमाया विभूतिरमलांघ्रिरजःकिरीटैः विप्रास्त-
कोनविषहेतयदर्हणांभः सद्यः पुनाति सह चंद्रललामलोकान् ९ ये मेतनू द्विजवरान् दुहतीर्मदीयाभूतान्यलब्ध
शरणानि च भेदबुद्ध्या द्रक्ष्यत्यक्षतदृशो ह्यहिमन्यवस्तान् गृध्रा रुषाममकुषंत्यधिदंडनेतुः १० ये ब्राह्मणान्मयि
धियाक्षिपतोऽर्चयंतस्तुष्टुदः स्मितसुधोक्षितपद्मवक्त्राः वाण्याऽनुरागकलयात्मजवद्गुणतः संबोधयंत्यहमिवा
हमुपाहृतस्तैः ११ तन्मे स्वभक्तुरवसायमलक्षमाणौ युष्मद्व्यतिक्रमगतिं प्रतिपद्यसद्यः भूयो ममातिकमितांतदनुग्र-
हो मेयत्कल्यतामचिरतो भृतयोर्विवासः १२

वदति वचनात् अलब्धशरणानिरक्षकहीनानि भेदबुद्ध्या मदधिष्ठानं न भवंतीति पृथक् दृष्ट्या ये द्रक्ष्यंति अघेन क्षतान् दृष्टिर्येषां तान् मदीयोऽधि-
कृतो दंडनेता यो यमः तस्य गृध्राकारा ये दूताः अहिवत् मन्युर्येषां क्रोधेन कुषंति चंचुभिश्छिंदंति १० एवं भूतास्तु मां वशीकुर्वतीत्याह ये क्षिपतः परु-
षं भाषमाणानपि ब्राह्मणान् संबोधयंति मयि याधीस्तया वासुदेव दृष्ट्या अर्चयंतः संतः तुष्टुदः प्रीयमाणचित्ताः स्मितमेव सुधातया उक्षितं पद्म-
तुल्यं वक्त्रं येषामनुरागकलया प्रेमशोभया वाचा गुणतः स्तवंतः यथा कुपितमात्मजं स्निग्धः पिता सत्युत्रो वा पितरम् अहमिव भृगुं युष्मान्वातैरहमु-
पाहृतो वशीकृतः ११ तत्तस्मान्मे वसायमभिप्रायमलक्षमाणौ अजानंतौ युष्मदपराधोचितांगतिं सद्यः प्राप्य मत्समीपम् इतां प्राप्नुवतांतदितिसः मेः

नुग्रहः तमेवाह यत्भृतयोर्विवासअचिरतः शीघ्रं कल्यतां संपद्यतां समाप्यतामिति १२

उशतींकमनीयां प्रियां देवीं द्योतमानां मृषिकुल्याम् ऋषयो मंत्रास्तदूपांतत्सवाहरूपाम् ऋषिकुलयोग्यामिति वासरस्वतीं वाचम् आस्वाद्यत-
न्माधुर्यमनुभूय सर्पप्रायेण मन्युना दृष्टानामपि क्रोधविषव्याप्तानां हिमनोरसानुभवाभावात् प्रियभाषणमपि न सहते तेषां तु आत्मा मनः नातृ-
प्यत् अलमिति नामन्यत १३ सतींश्चेष्टां व्यादाय प्रसार्य कर्णदत्त्वेत्यर्थः लब्धां मिताक्षरांगुरुभिरर्थैर्गच्छरांदुष्यवेशाम् अगाधामभिप्रायतः
गंभीरार्थमतः विगाह्य विचार्यापि किमस्मानभिनंदति निंदति वा अस्मत्कृतं दंडं वा संकोचयतीति न विदुः १४ ततश्चाभिनंदतीति ज्ञात्वा तेषां
दृष्टाः संतः प्रोचुः क्षमिता रोमांचिता त्वक्येषाम् कूपितेति पाठे संजातरोमकूपोक्त्यारोमांचितत्वमेवोक्तम् आरब्धः आविष्कृतः पारमेष्ठ्यस्य प-
रमैश्वर्यस्य महोदयः परमो लक्ष्मणो येन तम् अधिगजत्वमाविष्कृत्य राजशिक्षार्थं ब्राह्मणान्मानयतीति ज्ञात्वेत्यर्थः १५ अध्यक्षः सर्वेश्वरः सन्नत-
दीत्यात्मकृतं मन्यदिति उक्त्या मयाऽपराधः कृत इति तथा तदनुग्रहो मे इत्यादिवचनेन ममानुग्रहश्चेति यत्प्रभाषसे तेन यच्चिकीर्षितं तन्न विद्यः १६

ब्रह्मोवाच अथ तस्योशतीं देवीं मृषिकुल्यां सरस्वतीम् नास्वाद्यमन्युदृष्टानां तेषामात्माऽप्यतृप्यत १३ सतींश्चा-
दाय शृण्वंतो लब्धांगुर्वर्थगद्गराम् विगाह्या गाधगंभीरां न विदुस्तच्चिकीर्षितम् १४ ते योगमाययारब्धपारमेष्ठ्यमहोदय-
म् प्रोचुः प्रांजलयो विप्राः प्रहृष्टाः क्षमिता त्वचः १५ ऋषय ऊचुः न वयं भगवन्निग्रस्तव देवचिकीर्षितम् कृतो मेऽनु-
ग्रहश्चेति यदध्यक्षः प्रभाषसे १६ ब्रह्मण्यस्य परं देवं ब्राह्मणाः किल ते प्रभो विप्राणां देवदेवानां भगवानात्मदेवतम् १७
त्वत्तः सनातनो धर्मो रक्ष्यते तनुभिस्तव धर्मस्य परमो गुह्यो निर्विकल्पो भवान्मतः १८ तरंति ह्यंजसामृत्कं निवृत्ता यदनु-
ग्रहात् योगिनः स भवान् किंस्विदनुगृह्येतेत्युरैः १९ यं वै विभूतिरूपया त्वनुवेलमन्यैरर्थार्थिभिः स्वशिरसा धृतपादरे-
णुः धन्यापितां धितुलसी न वदाम धाम्ना लोकं मधुव्रतपतेरिव कामयाना २० किलेति लोकशिक्षार्थं सूचितं परमार्थमाहुः विप्राणां

मिति देवदेवानां देवपूज्यानां मपि भगवान्त्वमात्मानं च देवतं च १७ लोकशिक्षार्थं ताप्रपंचः त्वत्त इत्यष्टभिः धर्मस्त्वत्त एव भवति रक्ष्यते च त्वदवतारैः प-
रमः फलरूपः अत एव गुह्यः गोप्यः न च स्वर्गादिफलवद्दिकारी किं नु निर्विकारो मतः अत एव भूतस्य तवेदं लोकशिक्षामात्रमिति भावः १८ विपरीतं
चैदमित्याहुः तरंतीति यस्यानुग्रहादेव निवृत्ताः विरक्ताः योगिनश्च संतो मत्पुं तरंति स भवान् परैरेनुगृह्येतेति किंस्वित् न किंचिदित्यर्थः १९ यच्चो-
क्तं यत्सेवया चरणपद्मविचरेणुं सद्यः क्षतारिव लमलं प्रतिलब्धशीलमित्यादितदत्यंतमसंभावितमित्याहुर्दृष्ट्या यं वै विभूतिर्लक्ष्मीः अनुवेलम-
वसरे उपयाति सेवते धृतः पादरेणुर्यस्याः धन्यैः सकृत्तिभिरर्पितमंघ्रौ यत्तुलस्यानवं दाममालातद्दामस्थानं यस्य तस्य मधुव्रतपतेर्भ्रमरमुखस्य
लोकं स्थानम् अंघ्रिकामयमानेव २०

विविक्तचरितैर्विशुद्धैः परिचरणैः अनुवर्तमानां सेवमानामपियोनात्याद्रियतनातीवाहतवान्सएवंप्रभूतस्त्वम् अयं भावः इत्यं नामातिलंपदत
यालक्ष्मीस्त्यांसेवते कथम् एवं हि सामेने अयं हि सारग्राहो मधुव्रतः चंचलश्च सचांघिगतायांतुलस्यांसपरिवारो निश्चलः सनूरमते अतोऽधि
लावण्यमत्यधिकं स्यात् ततोऽहंवक्षसिस्थिताऽपियोगिजनादिवहुं सेवकसंघर्षमंगीकृत्यापितुलस्यांसहसापत्येनापिचरणौ सेविष्यामी-
तितदेवमल्योत्सुक्येनानुवर्तमानामपितां त्वं नातीवाद्रियसेयतः परमभागवते श्रेयग्रहृष्टसंगवान्सएव परमसौभाग्यनिधिस्त्वम् अतोऽपि
ह्यणप्रसादात्मांश्चार्नविजहातीति अलभ्यलाभत्वेन निर्देशो न संभजस इति किंच स्वतएव त्वं भगभाजनः भजनीयानां गुणानामाश्रयः परम
शक्त्यश्वतं त्वां द्विजानामनुपथं पथि पथिलग्नं यत्पुण्यं रजः तथा श्रीवत्सलक्ष्मचकिंपुनीतः पवित्रीकुरुतः किं किमर्थं च ते उभे अगाः प्राप्तः भूष

यस्तां विविक्तचरितैरनुवर्तमानां नात्याद्रियत परमभागवतप्रसंगः सत्वं द्विजानुपथपुण्यरजः पुनीतः श्रीवत्सल
क्ष्मकिमगाभगभाजनस्त्वम् २१ धर्मस्य ते भगवतस्त्रियुगत्रिभिः स्वैरपि द्विश्चराचरमिदं द्विजदेवताऽर्थम् नूनं भूतं
तदभिधाति रजस्तमश्च सत्वेन नो वरदयातनुवानिरस्य २२ न त्वं द्विजोत्तमकुलं यदिहात्मगोपंगोसावृषः स्वहणेन ससू
नृतेन तद्देवि न क्षति शिवस्तव देवपंथा लोको ग्रहीष्यदृषमस्य हितत्समाणम् २३

णत्वेन स्वाकृतवानसि अतो यत्सेवयाचरणपथपवित्ररेणुमित्यादिवचनं श्लोकसंग्रहमात्रमित्यर्थः २१ धर्ममूर्तेश्च तवेदमुचितमेवेत्या-
हुः धर्मस्येति त्रिभिः त्रिष्वेव युगेषां विभवंतीति त्रियुगः यद्वा त्रीण्युगुलानि त्रियुगाः षड्गुणाः भगवच्छब्दवाच्याः संत्यस्येति त्रियुगः हे
त्रियुगधर्मरूपस्य तव त्रिभिः पद्भिः स्वैरसाधारणैः तपः शौचदयाभिः सत्यस्य धर्मविप्लवेऽपि कलानुवर्तमानत्वात् त्रिभिरित्युक्तम् भूतं पा-
लितम् किंकृतवानोऽस्माकं वरदयासत्वेन तनुवा तन्वासत्वमूर्त्या तदभिधाति तेषां पादानामभिधातकं रजश्च तमश्च निरस्य निराकृत्य द्विजानां
देवतानां च प्रयोजनाय नूनं भूतम् यद्वा हिलोपेरूपं निरस्येति अस्माकं तन्निवर्तयेत्यर्थः २२ आत्मगोपं त्वयै वरक्षणीयं द्विजोत्तमानां कुलं
यदिह स्फुटं त्वं न गोप्तानं रक्षिता तृन्प्रत्ययां तत्वात् न षष्ठीप्रयोगः वृषः श्रेष्ठः हे देवपंथाः वेदमार्गो न क्षतिनाशं यास्यति ऋषभस्य श्रेष्ठस्य हि
यस्मात् तन् अनर्हणमसू नृतं च अग्रहीष्यत् तदुक्तं गीतासु यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवैतरो जनः स यत्समाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तत इति

नश्यत्विति चेत्तत्राहुः तद्देदमार्गनाशनम् इवेतिलोकोक्तिः सत्वनिधित्वाज्जनायक्षेमंशंविधातुमिच्छोः अतएवनिजशक्तिभिः राजादिभिरुत्पा-
दितधर्मप्रतिपक्षस्य अतस्तवब्रह्मकुलेऽवनतिर्युक्तैव ननुमहतोऽन्येष्ववनतिस्तेजोहानिकरीतत्राहुः एतावतातुधर्मत्राणप्रयोजनेन अवनत-
स्यनमनंकृतवतः तवतेजः प्रभावः नक्षतंनक्षीणंयतः सः नमनादिस्तेविनोदः २४ शापाग्रहंपरित्यज्यविज्ञापयंति यंचाऽन्यंदंडंविधास्यति
भवानूवृत्तिंनुअधिकजीविकांचातत्सर्वमनुमन्यामहे येवयंनिरपराधावेतौकिल्विवेणशापेनायुंक्ष्महिजितवंतः २५ मत्कारितत्वाच्छापस्य
युष्माकंनापराधइत्याश्वासयन्नाह एतौसद्यएवासुरयोनिंप्राप्यभूयोप्याश्रमत्समीपमागमिष्यतः संरंभेणक्रोधावेशेनसंभृतः संवृद्धोयः समा-
धिः एकाग्रतातेनानुबन्धोदृढीकृतोयोगोययोः हेविप्रायोवः शापोयुष्मत्कृतः शापस्तदितिसः मयैवनिमित्तः निर्मितः इत्यवैतजानीत २६ नेत्रौ

तत्तेनभीष्टमिवसत्वनिधोर्विधित्सोः क्षेमंजनायनिजशक्तिभिरुद्धतारेः नैतावताअधिपतेर्बतविश्वभर्तुस्तेजःक्ष-
तंत्ववनतस्यसतेविनोदः २४ यंचाऽनयोर्दममधीशभवानूविधत्तेवृत्तिंनुवातदनुमन्महिनिर्व्यलीकम् अस्मासुवा-
यउचितोऽधियतांसदंडोयेनागसौवयमयुंक्ष्महिकिल्विवेण २५ श्रीभगवानुवाच एतौसुरैतरगतिंप्रति-
पद्यसद्यः संरंभसंभृतसमाध्यनुबद्धयोगौ भूयः सकाशमुपयास्यत आश्रयोवः शापोमयैवनिमित्तस्तदवैतविप्राः
२६ ब्रह्मोवाच अथतेमुनयोदृष्ट्वानयनानंदभाजनम् वैकुण्ठंतदधिष्ठानंविकुण्ठंचस्वयंप्रभम् २७ भगवं-
तंपरिक्रम्यप्रणिपत्यानुमान्यच प्रतिजग्मुः प्रमुदिताः शंसंतोवैष्णवींश्रियम् २८ भगवाननुगावाहयातंमाभैष्ट-
मस्तुशम् ब्रह्मतेजःसमर्थोऽपिहंतुंनेच्छेमंतंतुमे २९

सर्वजनकंविकुण्ठंहरितंनिवासंचवैकुण्ठंलोकम् स्वयंप्रकाशंप्रकाशां-
तरानपेक्षंसत्वपरिणामत्वात् २७ अनुमान्यअनुज्ञाप्य २८ मयैवतुमतंसंमतम् इदमत्रतत्त्वम् यद्यपिसनकादीनांक्रोधोनसंभवति
नचभगवत्पार्षदयोर्ब्राह्मणप्रातिकूल्यम् नचभगवतः स्वभक्तोपेक्षानचवैकुण्ठगतानांपुनर्जन्मतथाऽपिभगवतः सिसृक्षादिवत् कदाचित्पु-
युत्सासमजनितदाऽन्येषामल्पबलत्वात्स्वपार्षदानांतुल्यबलत्वेऽपिप्रातिपक्ष्यानुपपत्तेरेतावेवब्राह्मणनिवारणोप्रवर्त्यतेषुचक्रोधमुद्दीप्यत-
च्छापव्याजेनप्रतिपक्षौविधाययुद्धकौतुकंसंपादनीयमिति भगवतैवव्यवसितमतः सर्वसंगच्छते तदिदमुक्तंशापोमयैवनिमित्तइतिमाभैष्ट-
मिति अस्तुशमितिहंतुंनेच्छेमंतंतुमइत्यादित्च २९

प्रत्येष्ट्यतंप्रत्येष्ट्यथः निकाशंसमीपम् ३० ३१ दुस्तरान्ब्रह्मशापात् हरिलोकतः पतंतावितिशेषः हरिलोकतएवहतश्रियाऽवभूतामिति
या विगतस्मर्यौनष्टगवौच ३२ विकुंठस्यधिषणात्स्थानात् पुत्रकाहेदेवाः ३३ काश्यपंतंजोवीर्ययाप्तौसहैवगर्भेप्रविष्टौयमौ ३४ तयोस्ते-
जसावस्तेजआक्षिप्तंतिरस्कृतम् नचात्रप्रतिविधिः शक्यः यतएतर्हिइदानींभगवानेवतदेवंविधातुमिच्छति ३५ तथाऽपिकोऽप्युपायोविचा-
र्यतामितिचेत्तत्राह विश्वस्येतित्रयाणांगुणानामीशः सएवसत्त्वोत्कर्षकालेनः क्षेमंविधास्यतिविमृशेनविमर्शनेन ३६ इतितृतीयस्कंधे-

मयिसंरंभयोगेननिस्तीर्यब्रह्महेलनम् प्रत्येष्ट्यतंनिकाशंमेकालेनाल्पीयसापुनः ३० द्वास्त्वावादिश्यभगवान्
विमानश्रेणिभूषणम् सर्वातिशययालक्ष्म्याजुष्टंस्वधिष्यमाविशत् ३१ तौतुगीर्वाणऋषभौदुस्तराद्हरिलोकतः
हतश्रियौब्रह्मशापादभूतांविगतस्मर्यौ ३२ तदाविकुंठधिषणान्तयोर्निपतमानयोः हाहाकारोमहानासीद्विमाना
ग्रैषुपुत्रकाः ३३ तावेवह्यधुनाप्राप्तौपार्षदप्रवरौहरेः दितेर्जठरनिर्विष्टंकाश्यपंतंजउल्बणम् ३४ तयोरस्तरयोरद्य
तेजसायमयोर्हिवः आक्षिप्तंतेजएतर्हिभगवांस्तद्विधित्सति ३५ विश्वस्ययःस्थितिलयोद्भवहेतुराद्योयोगेश्वरैर
पिदुरत्यययोगमायः क्षेमंविधास्यतिसनोभगवांस्त्र्यधाशस्तत्रास्मदीयविमृशेनकियानिहायैः ३६ इतिश्रीभा-
गवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेषोडशोऽध्यायः १६ मैत्रेयउवाच निशम्यात्मभुवागीतकारणशंकयोज्झिताः
ततःसर्वेन्यवर्तेतत्रिदिवायदिवौकसः १ दितिस्तुभर्तुरादेशादपत्यपरिशंकिनी पूर्णवर्षशतेसाध्यापुत्रोप्रसूषु
वेयमौ २ उत्पाताबहवस्तत्रनिपेतुर्जायमानयोः दिविफल्यंतरिक्षेचलोकस्योरुभयावहाः ३ सहाचलाभ्रवश्चेलु
र्दिशःसर्वाःप्रजज्वलुः सोल्काश्चाशनयःपेतुः केतवश्चार्तिहेतवः ४ ववौवायुःसुदुस्पर्शःफूल्कारानीरयन्मुहुःउन्मू-
लयन्नगपतीन्वात्यानीकोरजोर्ध्वजः ५

टीकायांषोडशोऽध्यायः १६ ततःसप्तदशेजन्मतयोर्लोकभयंकरम् हिरण्याक्षप्रभावश्चवर्ण्यतेदि-
ग्जयेद्भुतः १ क्षेमंविधास्यतीतिब्रह्मवचनानंतरंशंकयात्यक्ताः १ भर्तुरादेशात् लोकास्तपालांस्त्रीनृचंडिमुहुराक्रंदयिष्यतइतिवाक्यात् स्वा-
पत्याभ्यांपरिनिशंकिनीदेवोपद्रवंशंकमाना २ तत्रतदानिपेतुःउद्धमूवुःउरुभयंआसमंताद्दहंतीति ३ अचलैःसहिताभुवःप्रदेशाःकेतवश्चउ-
दयंचक्रुरितिशेषः ४ फूल्कारानितितीव्रवायुशब्दानुकरणंनगपतीन्महावृक्षान्वात्याएवअनीकंस्य रजएवध्वजोयस्य ५ ६९ ६९

यमयोर्मध्येयः स्वदेहात्यथममजायततं यथाहिरण्यकशिपुं विदुः सादितिः प्रथमं यमसूततं हिरण्याक्षं यथाविदुः तथानामकृतवानित्यर्थः
अयं भावः यदा हि गर्भाधानसमये योनिपुष्पं विशद्वा र्यो द्विधा विभक्तमादिपश्चाद्वावेन प्रविशति तदा यमो भवतः तयोश्च पितृ तः प्रवेशक्रमवि
पर्ययेण मातृतः प्रसूतिः यदा विशो द्विधा भूतं बीजं पुष्पं परिस्तरत् द्वौ तदा भवतौ गर्भौ सृतिः वेशविपर्ययादिति पिंडासिद्धिस्मरणात् अतः स्वदे
हात्पूर्वयोजातस्तस्य हिरण्यकशिपुरिति दितिः प्रथमं यमसूततस्य हिरण्याक्ष इति नामकृतवानिति १८ दोष्यामुद्धतः ब्रह्मवरेणाकुतोमूलकः
१९ रगां युद्धम् २० दुःसहो जवो वेगो यस्य रणं तौ कांचनमयौ नूपुरौ यस्य असेन्यस्तामहती गदा येन २१ मनसा शौर्येण वीर्येण बलेन वरे

प्रजापतिर्नाम तयोरकार्षाद्यः प्राक् स्वदेहाद्यमयोरजायंत तं वै हिरण्यकशिपुं विदुः प्रजायंतं हिरण्याक्षमसूत
साग्रतः १८ चक्रे हिरण्यकशिपुर्दोष्या ब्रह्मवरेण च वशो स पा लो लोकांस्त्रीनि कुतो मूलकरुद्धतः १९ हिरण्याक्षो
ऽनुजस्तस्य प्रियः प्रातिहृदन्वहम् गदापाणि दिव्या तोयु युक्तमृगयनूरणम् २० तं वीक्ष्य दुःसहजवरणं कांचन
नूपुरम् वैजयंत्यात्मजा जुष्टमसैन्यस्तमहागदम् २१ मनो वीर्यवरोत्सिक्तमसृण्यमकुतोभयम् भीतानि लिङ्घि-
रे देवास्ताक्ष्यं त्रस्ता इवाहयः २२ सर्वेतिरोहितान् दृष्ट्वा महसा स्येन दैत्यराट् सैद्धान् देवगणान् क्षीवानपश्यन् व्यनद-
दुशम् २३ ततो निवृत्तः क्रोडिष्यन् गंभीरं भीमनः स्वनम् विजगाह महासत्त्वा वाधिं भक्त इव द्विपः २४ तस्मिन् प्रवि-
ष्ट्वैव रुणस्य सैनिकाया दोगणाः सन्नधियः ससाध्वसाः अहन्यमाना अपितस्य वर्चसा प्रधापिता दूरतरं प्रदुद्बुधुः २५
सर्वर्षपूगानुदधौ महाबलश्चरन्महोर्मिन् श्वसने रितान्मुहुः मौर्व्याः अभिजघ्ने गदया विष्मावरीमासे दिवांस्तातपुरी
प्रचेतः २६ तत्रोपलभ्या सरलोकपालकया दोगणानामृषभं प्रचेतसम् स्मयन् प्रलब्धुं प्रणिपत्य नीचवज्जगादमेदे
ह्यधिराजसंयुगम् २७

णचउत्सिक्तं गर्हितम् असृण्यं निरंकुशं निलिङ्घिरे लीना बभूवुः २२ स्वनमहसा तेजसातिरोहितान् सह
ह्याज्ञात्वा क्षीवान् मत्तानपश्यन् सन्क्षीवानिति पाठे पौरुषहीनान् २३ वार्धिसमुद्रम् २४ सन्ना अवसन्नाधीर्येषां वर्चसा तेजसा प्रधापिता
अभिभूताः संतः २५ महोर्मिन् अभिजघ्ने मौर्व्यामारयतीति मौर्विकाष्णाय संतन्मव्यायद्वा मूर्वानामतृणविशेषः तन्मयरज्ज्वा हृदनिबद्धयेत्य
र्थः विष्मावरी संज्ञाम् आसे दिवान् प्राप्तः २६ असुराणां लोकः पातालं तत्पालकं प्रलब्धुमुपहसितुं प्रणिपत्य २७ ७ ७

यद्यस्माद्राजसूयेन भवानयजत् २८ उपशमं युद्धादिकौतुकादुपरमम् २९ युद्धमार्गनिपुणं त्वां यस्तोषयिष्यति तमिहि गच्छ गृणते स्तुवंति
 ३० आरात् शीघ्रं विस्मयः नष्टगर्वः वीरशये रणांगणेरूपाणि वराहाद्यवतारान् ३१ इति तृतीयस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अ
 ष्टादशो हिरण्याक्षधरोद्धर्तवराहयोः निर्विशेषं महायुद्धं देवक्षोभिनिरूप्यते १ प्रतियोत्थारं श्रुत्वा महामनाः शयिष्यस इति यदुक्तं तत् विग
 णय्य अगणयित्वा यतो दुर्मदः १ अभितोजयतीत्यभिजित् तं श्रीहरिं प्रकर्षेणोर्ध्वं नीयमाना धियमाणाः वनिर्येन अग्रदंष्ट्रया दंष्ट्राभ्यां
 स्वरुचः हिरण्याक्षतेजांसि अरुणश्रिया युक्तं यत् तेन अक्ष्णानेत्रेण सुष्णान्तरिरस्कुर्वतम् अहोचित्रं वनगोचरो मृगः वारिचरो वराहः २ एहि

त्वं लोकपालोऽधिपतिर्हृच्छ्रवावीर्यापहो दुर्मदवीरमानिनाम् विजित्य लोकेऽखिलदैत्यदानवान्यद्राजसूयेन पु
 रायजत्यभो २८ स एव मुस्तिक्तमदेन विद्विषा हृदं प्रलब्धो भगवानपांपतिः रोषं समुत्थं शमयन् स्वयाधिया व्यवाच
 दंगोपशमंगता वयम् २९ पश्यामि नान्यं पुरुषात् पुरातनाद्यः संयुगे त्वारणमार्गको विदुम् आराधयिष्यत्यस्मि र्षभे
 हितमनस्विनो यं गृणते भवादृशाः ३० तं वीरमारादभिपद्य विस्मयः शयिष्यसे वीरशये श्वभिर्यतः यस्त्वादिधानाम्
 सतां प्रशांतये रूपाणि धत्ते स दनुग्रहेच्छया ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे हिरण्याक्षदिग्विजये
 सप्तदशोऽध्यायः १७ मैत्रेय उवाच तदेव माकर्ष्य जलेशभाषितं महामनास्तद्दिगणय्य दुर्मदः हरेर्विदित्वा ग
 तिमंगनारदाद्रसातलं निर्विविशो ल्वराऽन्वितः १ ददशतित्राभिजितधराधरं प्रोन्नीयमाना वनिर्येन अग्रदंष्ट्रया सुष्णान्
 मक्ष्णा स्वरुचोऽरुणश्रिया जहास चाहो वनगोचरो मृगः २ आहैनमेह्यज्ञमही विमुंचनोरसौ कसां विश्वसृजे यमर्पिता
 नस्वस्तियास्यस्य नयाम मेक्षतः सुराधमासादितसूकराकृते ३

आगच्छ रसौ कसां पातालवासिनां नोऽस्माकं समर्पिता अन्यथा

पातालावतरणमस्यानघटत इति भावः हिरण्याक्षेणाधिक्षेपार्थं प्रयुक्ताः पिप्पारती वस्तुतो भगवंतं स्तौति तथा हि वनगोचरः जलेशयानः
 श्रीनारायणः स एव योगिभिर्मृग्यते दुष्टान्वाहंतुं मृगयत इति मृगः अज्ञनास्ति ज्ञो यस्मात्सर्वज्ञेत्यर्थः सुरा अधमायस्मात् हे सरोजमममेक्षमा
 णस्यापि सतः मामनादृत्या पितृमनया सह वर्तमानो नः अस्मादीयं स्वस्ति समस्तं मंगलं राज्यं यास्यसि प्राप्स्यसि नात्र संदेहः तथाऽप्यस्मत्कृप
 या विमुंचेत्यर्थः आसादितालीलया स्वीकृता सूकराकृतिर्येन ३

७

७

७

७

अमवायनाशायभूतः पुष्टः वस्तुतस्तु मोक्षायभूतोद्यतः आश्रितइत्यर्थः यो भवान्परोक्षेण चौर्येण जयतीति तथा वस्तुतस्तु दूरतएव स्थि-
त्वा जयतीति संस्थाप्य हत्वा वस्तुतस्तु योगमायारूपमचिंत्यं बलं यस्य अल्पं पौरुषं यस्मात् तं त्वां सम्यक्स्थापयित्वा भक्त्या हृदि स्थिराकृ-
त्येत्यर्थः हे मूढप्रमूढान् प्राप्तिं आप्याययतीति तथा प्राप्तिविति धातुः सहृदांश्चः संसारदुःखानि मृजेनाशयामि यतस्त्वं स्मर्त्तुं बाधवान-
पि मोक्षयसीति भावः ४ अस्मद्भुजच्युतयाऽपि गदया अशीर्णं शीर्षं यस्य तथा भूते लयिसंस्थिते सति ये तु मधुना बलिं हरंति न चीना भक्ता-
ये च पूर्वे भक्ता क्रवयो देवाश्च ते सर्वे स्वयमेव उद्यमं विनैव अमूलान् न भविष्यंति किंतु दृढमूलाश्च भविष्यंतीत्यर्थः ५ सह्रिः अरे दुरुक्तान्येव तो-
मराः शस्त्रविशेषाः तैस्तद्यमानो व्यथ्यमानः दंष्ट्राऽग्रगतां पृथ्वां भीतामालक्ष्य तोदं दुरुक्तव्यथां मृषन् सहमान एव निर्गतः करेणु हस्तिनी वस्तु-
तस्तु अरिदुरुक्ततः अमरैर्निमित्तभूतैः तुद्यमानः यथा श्रुतार्थग्राहिणां ब्रह्मादीनां व्यथां दृष्ट्वा अनुकंपया पीडयमान इत्यर्थः तोदं मृषन् इत्य-

त्वं नः सपत्नैरमवाय किं भूतो यो मायया हंत्यसुरान्परोक्षजित् त्वां योगमाया बलमल्पपौरुषं संस्थाप्य मूढप्रमृजे
सहृच्छुचः ४ लयिसंस्थिते गदया शीर्णं शीर्षं यस्य मधुजच्युतया ये च तु मधु बलिं हरंत्यृषयो ये च देवाः स्वयं सर्व-
न भविष्यंतमूलाः ५ स तुद्यमानोऽरिदुरुक्ततोमरैर्दंष्ट्राऽग्रगंगा सुपलक्ष्य भीताम् तोदं मृषन् निरगादबुमध्याद्वा
हाहतः स करेणुर्यथेभः ६ तं निःसरतं सलिलादनुद्भुतो हिरण्यकेशो हिरदयश्चाक्षुषः करालदंष्ट्रोऽशनिनिःस्व-
नोऽब्रवीद्भुतक्रियां किं त्वसतां विगर्हितम् ७ स गामुदस्तां सलिलस्य गोचरे विन्यस्य तस्यामदधात्स्वसत्त्वम् अ-
भिष्टुतो विश्वसृजा प्रसूनैरापूर्यमाणो विबुधैः पश्यतैरेः ८ स्थाप्ययमेवार्थः ६ सलिलां निर्गच्छंतमनुमतः सन् हिरण्यव-

क्लपिशाः केशाः यस्य दैत्यस्य क्षणो मकरः करालादंष्ट्रायस्य अशनिवन्निस्वनो यस्य निर्लज्जानामसतां किं विगर्हितमस्ति निंदाभयाभा-
वात् पलायनं नायुक्तमित्यर्थः वस्तुतस्तु गतक्रियः प्राप्तक्रियो न संतो येभ्यः तेषां कृपालूनां किं विगर्हितं न किंचित् अतः कृपालुत्वाद्दंष्ट्राश्चि-
तभूरक्षणां किंचित्पलायनमपि निन्दितमित्यर्थः यद्वा लोकोपकाराय भुवमुद्भूततोऽनुद्रवणमनुचितं मन्वानो दैत्य आत्मानमेवाधि क्षिप-
ति गतक्रियां स्वार्थे कपराणां सतामस्माकं किं विगर्हितं गणनास्ति अपितु नास्त्येव धिगस्मानित्यब्रवीदित्यर्थः ७ स भगवान् विश्वसृजा
भिष्टुतो विबुधैश्च प्रसूनैरापूर्यमाणः पाठांतरे विश्वसृजां प्रसूनैर्विबुधैरभिष्टुत इति सलिलस्योदस्तात् उपरिव्यवहारगोचरे देशे गां विन्यस्य
स्वसत्त्वमाधारशक्तिं निहितवान् अरेस्तस्य पश्यत एव ८

पराकृष्टतोऽनुषक्तंलग्नंतपनीयोपकल्पंस्ववर्णाभरणम् कांचनमयंचित्रदंशः कवचंयस्यतंदैत्यंप्रचंडमन्युत्वम् अधिक्षेपादिकंचानुकरण
मात्रंदैत्यस्यवाक्यभीतानांदेवानांभयनिवृत्तयेवस्तुतस्तेनतथाऽनुक्तत्वेनकोपादिहेत्वभावात् ९ ग्रामसिंहान्शुनःप्रतिमुक्तस्यबद्धस्यविक
त्थनंश्लाघाम् १० न्यासहराःनिक्षेपहराःद्राविताःपलायनंकारिताःअथापिअसमर्थाअपितिष्ठामःतत्किंयतःस्थेयंस्थातव्यमेवास्माभिः
तत्किमित्याह कयामःगंतव्यदेशाभावात् ११ पट्टथानांपदातीनांयेयूथपास्तेषामधिपःमुख्यइत्यर्थःअस्वस्तयेपराभवार्थम् आशुघटस्वय

परानुषक्तंतपनीयोपकल्पंमहागदंकांचनचित्रदंशम् मर्माण्यभीक्ष्णंप्रतुदंतंदुरुक्तैःप्रचंडमन्युःप्रहसंस्तंबभा
षे ९ श्रीभगवानुवाच सत्यंवयंभोवनगोचरामृगायुष्मद्विधान्मृगयेग्रामसिंहान् नमृत्कपाशैःप्रतिमु-
क्तस्यवीराविकत्थनंतवगृणहंत्यभद्र १० एतेवयंन्यासहरारसौकसागतद्वियोगदयाद्रावितास्ते तिष्ठामहेऽथापि
कथंचिदाजौस्थेयंकयामोबलिनोत्पाद्यवैरम् ११ त्वंपट्टथानांकिलयूथपाधिपोघटस्वनोस्वस्तयआश्वनूहःसंस्था
प्यन्वास्मान्प्रमृजाशुस्वकानांयःस्वांप्रतिज्ञानातिपिपत्यंसभ्यः १२ मैत्रेयउवाच सोऽधिक्षिप्तोभगवताप्रल-
ब्धश्चरुषामृशम् आजहारोल्बणंक्रोधंकीड्यमानोऽहिराडिव १३ सृजन्नमर्षितःश्वासान्मन्युप्रचलितेन्द्रियः
आसाद्यतरसादैत्योगदयाऽभ्यहनद्धरिम् १४ भगवांस्तगदावेगंविस्मृष्टरिपुणोरसि अवंचयत्तिरश्चीनोयोगा
रूढइवांतकम् १५ पुनर्गदांस्वामादायभ्रामयंतमभीक्ष्णशः अभ्यधावद्धरिःक्रुद्धःसंरम्भाद्दृष्टच्छदम् १६ त-
तश्चगदयारातिंदक्षिणस्यांभ्रुविप्रफः आजघ्नेसतुतांसौम्यगदयाकोविदोऽहनत् १७ एवंगदाभ्यागुर्वीभ्या-
हर्यक्षोहरिरेवच जिगीषयासुसंरब्धावन्योऽन्यमभिजघतुः १८

तस्व अनूहोनिर्वितर्कः योनातिपिपतिनपूरयतिपालयतिवा असावसभ्यः सभायामनर्हः १२ सोऽधिक्षिप्तः सत्यंवयमितिश्लोकेनरु-
पाप्रलब्धः उपहसितश्च एतेवयमितिह्यभ्यांकीडांकार्यमाणोऽहिराट्महासर्पइव १३ मन्युनाप्रचलितानिक्षिप्तानांद्रियाणियस्य १४
अंतकंसृत्युम् १५ १६ सौम्यविदुरतांगदामप्राप्तमेवाहनत् १७ हर्यक्षोहिरण्याक्षः १८ ७ ७ ७ ७ ७
श्रीगोपालकृष्णायनमः श्रीवामनोविजयते ७ ७ ७ ७ ७

स्पृधोः स्पर्धमानयोः तिग्माभ्यांगदाभ्यामाहतान्यंगानिययोः क्षतादास्त्रवतीति क्षतास्त्रवरुधिरंतस्य घ्राणमवघ्राणंतेन विवृद्धो मन्युर्ययोः वि
चित्रान् मार्गान् गदायुद्धमणभेदान् इलागौः तस्यां निमित्तभूतायां शुष्मिणोर्मत्तयोर्वृषभयोः प्रस्तुतेऽपि इलापृथ्वीतदर्थं वृषभौ हि स्व
लुबहूनि दिनानि संग्रथितोत्तुंगशृंगसंघर्षविदार्यांगगलद्रुधिरौ परस्पररोपमार्दव्ययो यसरंभौ चमत्कारितगजयूथपौ युध्यमानौ तिष्ठत इति प्रसि
द्धम् १९ यज्ञएवावयवायस्य तस्य च मही निमित्तं द्विषतोः एवं विधं विमर्दनं युद्धं दिदृक्षुः स्वराट् ब्रह्मा तत्रागात् २० आगत्य च नारायणमाह किं
कृत्वा दैत्यं विलस्य कथं भूतम् आसन्नं प्राप्तं शौंडीरं शौर्यमदोवायेन अपेतं साध्वसंयस्मात्कृतः प्रतीकारो येन अहार्यः अपतीकार्यो विक्र

तयोः स्पृधोस्तिग्मगदाहतांगयोः क्षतास्त्रवघ्राणविवृद्धमन्योः विचित्रमार्गाश्चरतोर्जिगीषया व्यभादिलायां मि
वशुष्मिणोर्मृधः १९ दैत्यस्य यज्ञावयवस्य मायया गृहीतवाराहतनोर्महात्मनः कौरव्यमह्यां द्विषतोर्विमर्दनं दिदृक्षुः
रागाद्विभिर्घृतः स्वराट् २० आसन्नशौंडीरमपेतं साध्वसंयस्मात्कृतः प्रतीकारमहार्यविक्रमम् विलस्य दैत्यं भगवान्
सहस्रणीर्जगादनारायणमादिसूकरम् २१ ब्रह्मोवाच एष ते देवदेवानां मंघिमूलमुपेयुषाम् विप्राणां
सौरभेयीणां भूतानां मप्यनागसाम् २२ आगस्कृद्भयं कृद्भुक्तस्मद्भद्रवरोऽक्षरः अन्वेषन् प्रतिरथो लोकानदति
कंटकः २३ मैत्रेयाया विनंदुस्तं निरंकुशमसत्तमम् आक्रीडं बालवद्देवयथाशीविषमुत्थितम् २४ नयावदेषवर्धत
स्वां वेलां प्राप्य दारुणः स्वां देवमायामास्थाय तावज्जह्यधमच्युत २५ एषाद्यौरतमासंध्यालोकं छंबट्करी प्रभो
उपसर्पति सर्वात्मन्सूकराणां जयमावह २६ अधुनैषोऽभिजिन्नामयोगो मौहूर्तिको ह्यगात् शिवाय नस्त्वसूहृदामा
शनिस्तरदुस्तरम् २७

मोयस्य सहस्रणीः सहस्राणामृषिसहस्राणां नेता ऋषिभिः परिवृत इत्यर्थः २१ हे देवतेऽंघिमूलं प्राप्तानां देवादीनां
मेषोऽक्षरः २२ आगस्कृत् वृथैवापराधारोपकः तत्परिहाराय प्रवृत्तौ भयं कृत् भीतं ज्ञात्वा दुष्कृत् अर्थप्राणादिहर्ता अस्मत्तोरहो लब्धो वरो येन
अन्वेषन् प्रतिरथमवलोकयन् अप्रतिरथः प्रतिपक्षमून्यः २३ यद्यस्मात् एवं भूतो यंतस्मादेनं माक्रीड माक्रीडय हे देवयथा उत्थितं क्षभितम् आ
शीविषं सर्पबालः पुच्छाकर्षणादिना क्रीडयति तद्वत् २४ स्वामासरी हे देव स्वां मायाम् अघं पापरूपम् २५ वेलां मेवाह एषेति लोकानां छंबट्क
री विनाशकरी छंबडित्यव्ययं विनाशो वर्तते २६ अभिजित्मध्याह्नः स एव मौहूर्तिको योगः सन् सुहूर्तः शुभदः कालः अगात् गतमायः अतो यावन्मुह
र्तशेषोऽस्ति तावद्देवसूहृदस्तरमेनं निस्तरजहि २७

त्वांमृत्कंलयेवशापानुग्रहकालेविहितंनिर्मितम् आसादितः प्राप्तः शर्मणिसुरवे आर्धोहिस्थापय २८ इतितृतीयेटीकायामष्टादशोऽ
 ध्यायः १८ उनविंशो विरिंच्यादिप्रार्थितेन महामृधे वराहेण हिरण्याक्षवधः श्लाघ्योऽनुवर्ण्यते १ निर्व्यलीकंचतदमृतंच पाठांतरे निष्क
 पदाभिप्रायंचतत् क्रतंचकालात्मनोऽपिमममुहूर्तबलमुपदिशतीति ग्रहस्य अपांगा लोकनेन स्वीकृतवान् १ सुरवतः अभिसुरेव हनौ कपोल
 स्याधो मागो अक्षजः ब्रह्मणो घ्राणो द्रियादा विभूतः २ सास्वगदया तेन हता ततो विहता विच्युता सती विघूर्णिता भूत्वाऽपततरे जैच तत् भगव
 करात्पतनम् यदा तत्पदस्यावृत्त्यारेज इत्यनेनापि संबंधः तत् दैत्यपौरुषं रेज इति ३ लब्धतीर्थो लब्धावसरः सच न बबाधेन प्राहरत् समानयन्

दिष्ट्यात्वां विहितं मृत्कमयमासादितः स्वयम् विक्रम्यै नमृधे हत्वा लोकानाधो हि शर्मणि २८ इति श्रीभागवते
 महापुराणे तृतीयस्कंधे हिरण्याक्षवधे अष्टादशोऽध्यायः १८ मैत्रेय उवाच अवधार्य विरिंचस्य निर्व्यलीका
 मृतवचः ग्रहस्य प्रेमगर्भेण तदपांगेन सोऽग्रहीत् १ ततः सपत्नं सुरवतश्चरंतमकुतो भयम् जघानोत्पत्य गदया ह
 नावसरमक्षजः २ साहता तेन गदया विहता भगवत्करात् विघूर्णिता पतद्देजे तदद्भुतमिवाभवत् ३ सतदा लब्ध
 तीर्थोऽपि न बबाधे निरायुधम् मानयन् समृधे धर्मं विधक्सेनं प्रकौपयन् ४ गदायां मप विद्धायां हाहाकारे विनिर्ग-
 ते मानयामास तद्धर्मसुनाभं चास्मरद्विष्णुः ५ तं व्यग्रचक्रं दिति पुत्राधमेन स्वपार्षदसुरव्येन विषज्जमानम् चित्रा
 वाचोऽतद्विदारवे चराणां तत्रास्मासन् स्वस्तिते मुंजहीति ६ सतं निशाम्यात्तरथांगमग्रतो व्यवस्थितं पद्मपलाशलोच
 नम् विलोक्य चामर्षपरिप्लुतं द्रियोरुषास्वदंतच्छ्रद्धमादशच्छुसन् ७ करालदंष्ट्रचक्षुर्भ्यां संचक्ष्माणो दहन्निव
 अभिप्लुत्य स्वगदया हतोऽसीत्याहनद्वरिम् ८ पदासव्येन तांसाधो भगवान् यज्ञसूकरः लीलया मिषतः शत्रोः प्राह
 रद्वातरहसम् ९ आह चायुधमादत्स्वघटस्वत्वं जिगीषसि इत्युक्तः सतदा भूयस्ताडयन् व्यनदद्भुशम् १०

बभूवेति वाक्यभेदा

तस इत्यस्यापौ न रुत्तयम् ४ ५ व्यग्रं ससंभ्रमं चक्रं यस्य विषज्जमानं विशेषेण संगं प्राप्नुवंतं प्रति अतद्विदांतस्य भावमजानता मासमेतादासन्त्य ६
 सदैत्यः तमात्तचक्रं निशाम्य हृत्वा अग्रतो व्यवस्थितं च विलोक्य अमर्षेण क्रोधेन परिप्लुतानि दक्षभित्तानीं द्रियाणियस्य सः आदशत् दष्टवान् ७ च-
 क्षुर्भ्यां दहन्निव संचक्ष्माणः पश्यन्निवेति वस्तुतः क्रोधाभावमाह हतोऽसि ज्ञातोऽसीति वास्तवोऽर्थः ८ वातरं हसं वायुवेगाम् ९ घटस्व उद्यमं कुरु
 यतस्त्वं जेतुमिच्छसि १०

११ हतोमानो गवो यस्य १२ ज्वलन् योज्वलनस्तद्वल्लोलुपंग्रसनव्यग्रम् यज्ञाय विष्णुमालस्य अकार्यकरत्वे दृष्टान्तः विप्रमुद्दिश्याभिचारं कुर्व
न्यथा १३ अंतःस्वे आकाशमध्ये चकासत् प्रकाशमानम् उदीर्णा उत्कटादाधितिर्दासिर्यस्य निशातनेमिना निशितधारेण हरिरिंद्रो यथा तादृश्य
स्य पतत्रमुद्दिशतं चिच्छेद देवान् विनिर्जित्या मृतकलशं नयता गरुडेनैन्द्रप्रयुक्तवज्रस्या मोघस्य मानं दातुं पिच्छमेकम् त्यक्तं तद्यथा इन्द्रश्चिच्छेद
छिन्नं च तत्तयथा रवेः प्रकाशत्तद्वत्प्रकाशमानमित्यभिसंधिः १४ अराः संत्यस्येति अरिचक्रम् तेन बहुधा वृक्को छिन्नैः सति प्रत्येत्य अभिसुखमा
गत्य हरेरुरः वक्षः प्रहृत्य १५ मनाक् ईषदपि क्वाप्यंशो १६ अस्य जगतः उपसंयमं प्रलयम् १७ पांसुकृतं तमश्च प्रेरितवन्तः क्षेपणैः यंत्रैः १८

तांस आपततीं वीक्ष्य भगवान् समवस्थितः जग्राह लीलया प्रासांगरुत्मानि वपन्नगीम् ११ स्वपौरुषे प्रतिहते हत
मानो महासरः नैच्छद्गदां दीयमानां हरिणा विगतप्रभः १२ जग्राह त्रिशिरं शूलं ज्वलज्वलनलोलुपम् यज्ञाय धृत
रूपाय विप्रायाभिचरन् यथा १३ तदोजसा दैत्यमहाभरतार्पितं चकास दंतः स्वउदीर्णादाधिति चक्रेण चिच्छेद निशात
नेमिना हरिर्यथा तादृश्य पतत्रमुद्दिशतम् १४ वृक्को स्वशूले बहुधारिणा हरेः प्रत्येत्य विस्तीर्णसुरो विभूतिमत् प्रवृद्ध
रोषः सकठोरमुष्टिना नदन् प्रहृत्यांतरधीयता सरः १५ तेनेत्यमाहृतः क्षत्तर्भगवानादिसूकरः नाकपतमनाक् क्वापि
स्वजा हत इव द्विपः १६ अथौरुधाः सृजन्मायां योगमाये श्वरे हरौ यां विलोक्य प्रजास्त्रस्ता मीनिरैः स्योपसंयमम् १७
प्रववुर्वायवश्चंडास्तमः पांसवमैरयन् दिग्भ्यो निपेतुर्ग्रावाणः क्षेपणैः प्रहिता इव १८ द्यौर्नष्टभगणा भ्रौघैः सवि
द्वत्तनयित्तुभिः वर्षद्भिः पूयकेशास्तूकविष्मूत्रास्थो निचासकृत् १९ गिरयः प्रत्यदृश्यंत नाना युधसुचोऽनघ दि
ग्वाससो यातुधान्यः शूलिन्यो मुक्तमूर्धजाः २० बहुभिर्यक्षरक्षोभिः पत्यश्वरथकुंजरैः आततायिभिरुत्सृष्टा हिंसा
वाचोतिवैशसाः २१ प्रादुष्कृतानां मायानां मासरीणां विनाशयत् सुदर्शनास्त्रं भगवान् प्रायुक्तदयितं त्रिपात् २२ तदा
दितेः समभवत्सहसा ह्यदिवेपथुः स्मरत्या भर्तुरादेशं तनाच्चास्तूकप्रसस्तुवे २३ नष्टो भगणो न क्षत्रसमूहो यस्याम् अनेन दैत्य

बलातिरेकात् ब्रह्मदत्तमुहूर्ताति क्रमोगम्यते अन्दिनक्षत्राणामसंभवात् १९ नाना युधानि मुंचंतीति तथा यातुधान्यः प्रत्यदृश्यंत २० हिंसाः
छिंधिभिंधीत्येवंभूताः अतिवैशसा अत्यग्रावाच उत्सृष्टा इत्यत्रैवं वाक्यसमाप्तिः २१ प्रादुष्कृतानां मिति प्रकटिताः मायाः विनाशयत् विनाशन
मिति पाठे यथा श्रुतैव षष्ठी त्रीणि सवनानि पदायस्य यज्ञमूर्तिरित्यर्थः त्रयोऽस्य पादा इति श्रुतेः २२ भर्तुरादेशं त्वयुत्रौ भगवान् हनिष्यतीत्येवंभू
तम् २३

उपगूहमानः बाह्योरंतर्निधायसंघट्टयन् २४ अहनूजघानत्वाष्ट्रं वृत्रं मरुत्यतिरिन्द्रः २५ परितोष्मन् गात्रं शरीरं यस्य उदस्ते बहिर्निर्गते लो-
चने यस्य विशीर्णा बाह्यादयो यस्य नगेंद्रो महादुमः लुलितः उन्मूलितः नभस्वता वायुना २६ संस्थितिं मूलम् २७ असत् आरोपितात् लिं-
गशरीरात् मोक्तुमिच्छया वराहस्य पूर्वपादयोरेव करत्वात् करेणाहन्निति पदाह तदिति चाविरुध्यम् २८ २९ अखिलयज्ञानांतंतवे विस्ताराय

विनष्टास्तस्वमायास्तभूयश्चाव्रज्यकेशवम् रुषोपगूह मानो मुंददृशो वस्थितं बहि २४ तं मुष्टिभिर्विनिघ्नंतं वज्र-
सारैरधोक्षजः करेण कर्णमूलेऽहन्यथात्वाष्ट्रं मरुत्यतिः २५ स आहतो विश्वजिता ह्यवज्ञया परिष्मन् गात्रं उदस्त-
लोचनः विशीर्णबाह्वंघ्रिशरीरुहोऽपतद्यथानगेंद्रो लुलितो नभस्वता २६ क्षितौ शयानंतमकुलवर्चसं करालदंष्ट्रं
परिदृष्टदच्छदम् अजादयो वीक्ष्य शशं सुरागता अहो इमां कोऽनुलभेत संस्थितिम् २७ यं योगिनो योगसमाधि-
नारहो ध्यायंतिलिगादसतो मुमुक्षया तस्यैष देव्यापसदः पदाहतो मुखं प्रपश्यन्तनुमुत्ससर्जह २८ एतौ तौ पार्षदा
वस्य शापाद्याता वसद्गतिम् पुनः कतिपयैः स्थानं प्रपत्येते हजन्मभिः २९ देवा ऊचुः नमो नमस्तेऽखिल-
यज्ञतंतवे स्थितौ गृहीतामलसत्त्वमूर्तये दिष्ट्याहतोऽयं जगतामरुतुदस्त्वस्यादभक्त्या वयमीशानिर्वृताः ३० मैत्रे-
य उवाच एवं हिरण्याक्षमसह्यविक्रमं ससादयित्वा हरिरादिसूकरः जगाम लोकं स्वमखंडितोत्सवं समीडितः
पुष्करविष्टरादिभिः ३१ मया यथाऽनूक्तमवादिता हरेः कृतावतारस्य सकृन्मित्रचेष्टितम् यथा हिरण्याक्ष उदारविक्र-
मो महामृधेः क्रीडनवन्निराकृतः ३२ सूत उवाच इति कौषारवारत्यातामाश्रुत्य भगवत्कथाम् क्षत्तानंदप-
रं लेभे महामागवतो द्विज ३३ अन्येषां पुण्यश्लोकानामुद्दामयशासां सताम् उपश्रुत्य भवेन्मोदः श्रीवत्सांकस्य किं
पुनः ३४ योगजैर्द्रक्ष्यग्रस्तं ध्यायंतं चरणां बुजम् क्रोशंतीनां करेणूनां कृच्छ्रतो मोचयद्भुतम् ३५

कारणायेति वा अरुंतुदः

मर्मभेत्ता ३० सादयित्वा हत्वेत्यर्थः पुष्करविष्टरादिभिः ब्रह्मादिभिः संस्तुतः ३१ यथानूक्तं गुरुक्तिमनतिक्रम्य मयाऽवादिता वक्तव्यं हे स-
मित्र पथायेन प्रकारेण ३२ हे द्विज शौनक ३३ कथामुपश्रुत्य ३४ भक्तिमात्रेण पशूनामपि सुलभः अन्यथा देवानामपि दुर्लभ इति तत्कथा श्र-
वणे कस्यानंदो न स्यादित्याह यदिति दास्यामि श्रयो ग्राहः क्रोशंतीनां सतीनां मिति कृपालुत्वमुक्तम् संकरादमोचयत् ३५ ६२ ६३

३६ कारणेन पृथिव्युद्धरणादिना सूकररूपस्य ३७ एतद्धरेर्विक्रीडितं शृण्वतामंते श्रीनारायणो गतिर्भवति महापुण्यं स्वर्गादिप्रदम् अलं
पवित्रमतिशयेन शोधकं धन्यं धनावहम् यशस्यं कीर्तिकरम् आयुषश्चाशिषांचपदं स्थानं परित्राणं वा प्राणानामिन्द्रियाणांचपदम् अंगहे
विदुर ३८ इति तृतीये टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशे वराहजन्मादिव्यवधानादथादितः सर्गोऽनुस्मार्यते वक्तुमन्वयं प्रस्तुतं
मनोः १ प्रतिष्ठां स्थानम् अध्यस्य प्राप्य सौते सूतस्य रोमहर्षणस्य पुत्रावरमर्वाचीनं जन्मयेषां तेषां श्रीश्वरे लीनानां मार्गाय निर्गमाय कानिद्वा

तं सुखं वाराध्यमृजुभिरनन्यशरणैर्नृभिः कृतज्ञः कोनसेवेतदुराराध्यमसाधुभिः ३६ यो वै हिरण्याक्षवधेऽमहाः
कृतं विक्रीडितं कारणसूकरात्मनः शृणोति गायत्यनुमोदतेऽजसा विमुच्यते ब्रह्मवधादपि हिजाः ३७ एतन्महापु
ण्यमलं पवित्रं धन्यं यशस्यं पदमायुराशिषाम् प्राणैर्द्रियाणां युधि शौर्यवर्धनं नारायणोऽने गतिरंगशृण्वताम् ३८
इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः १९ शौनका उवाच महाप्रतिष्ठामध्यस्य सौ
ते स्वायं भुवो मनुः कान्यन्वतिष्ठत्तद्वाराणि मार्गाया वरजन्मनाम् १ क्षत्तामहाभागवतः कृष्णस्यैकांतिकः सह त य
स्तत्याजग्रजं कृष्णो सापत्यमघवानिति २ द्वैपायनादनवरोमहिले तस्य देहजः सर्वात्मना श्रितः कृष्णं तत्परां श्रुत्वा
व्रतः ३ किमन्वपृच्छन्मैत्रेयं विरजास्तीर्थसेवया उपगम्य कुशावर्त्ते आसीनं तत्त्ववित्तमम् ४ तयोः संवदतोऽसूतप्रवृ
त्ताह्यमलाः कथाः आपो गांगा इवाघघ्नी हरिः पादांबुजाश्रयाः ५ तानः कीर्तयन्मद्रेते कीर्तन्योदारकर्मणः रसज्ञः कोऽ
नुत्पप्येत हरिलीलाऽमृतं पिबन् ६ एवमुग्रश्रवाः पृष्ट्वा ऋषिभिर्नैमिषाय नैः भगवत्पिप्ताध्यात्मस्तानाह श्रूयतामिति
७ सूत उवाच हरेर्धृतक्रोडितनोः स्वमायया निशम्य गोरुद्धरणं रसातलात् लीलां हिरण्याक्षमवज्ञया हतं संजा
तहर्षो मुनिमाह भारतः ८

राणि कृतवान् अर्वाचीनान् प्राणिनः कैरुपायैः सृष्टवानित्यर्थः १ विदुरमैत्रेयसंवादे नैवैतत्तज्ज्ञास्यत इति तमेव संवादं
प्रष्टुमाह क्षत्तेति पंचभिः श्रीकृष्णसहस्रे हेतुः य इति दुर्योधनादिभिरपत्यैः सहितमग्रजं धृतराष्ट्रम् अघवान् कृतापराध इति हेतोः श्रीकृष्णोक्तं
त्रानादरात् यस्तत्याज २ अनवरः अन्यूनः महिले महिम्नि ३ कुशावर्त्ते गंगाद्वारे ४ यत्किमपि पृच्छन्तु किं तवेति चेत्तूतत्राह तयोरिति अघघ्नीः
अघघ्न्यः नूनं कथाः प्रवृत्ताः ५ कीर्तन्यानि कीर्तनाह्वाणि उदाराणि कर्माणि यस्य हरेः ६ एवमिति व्यासवाक्यम् उग्रश्रवाः रोमहर्षणपुत्रः नैमिषमयन
माश्रयो येषाम् अर्पितमध्यात्मं मनोयेन ७ गोः उद्धरणं लीलां हिरण्याक्षं चावज्ञया हतं निशम्य भारतो विदुरः ८ ६२ ६३

यस्मात्त्वमव्यक्तमार्गवित् ब्रह्मणो वा विशेषणम् ९ एतत् जगत् अभावयन् उत्पादयामासुः १० सद्द्वितीयाः सभार्यास्वतंत्राभार्यानिपे
क्षाः कर्मसुप्रजासर्गादिषु संहताः परस्परपेक्षाः इदं जगत् ११ ब्रह्माकिमारभतेति प्रश्नस्य यद्वादीनः सृष्टवानित्युक्तं वक्तुं पूर्वोक्तं
सृष्टिमनुस्मारयति दैवेनेति सप्तभिः मन्वादिप्रश्नानां तूत्तराध्यायमारभ्योत्तरं भविष्यति दुर्वितर्क्येण दैवेन जीवाद्दृष्टेन परेण प्रकृत्यधिष्ठात्रा
महापुरुषेण अनिमिषेण कालेन च हेतुना भगवतो निर्विकारात् जातक्षोभं यद्गुणत्रयं प्रधानं तस्मात् महानासीत् तदुक्तं तंत्रे विष्णोस्तत्री

विदुरउवाच प्रजापतिपतिः सृष्ट्वा प्रजासर्गे प्रजापतीन् किमारभत मे ब्रह्मन् प्रब्रूह्य व्यक्तमार्गवित् ९ येम
शब्द्यादयो विप्रायस्तु स्वायं भवो मनुः तैवै ब्रह्मण आदेशात् कथमेतदभावयन् १० सद्द्वितीयाः किमसृजन् स्वतंत्राउ
तकर्मसु अहोस्वित्संहताः सर्वइदं समसमकल्पयन् ११ मैत्रेयउवाच दैवेन दुर्वितर्क्येण परेणानिमिषेण
च जातक्षोभाद्भगवतो महानासीद्गुणत्रयात् १२ रजः प्रधानान्महतस्त्रिलिङ्गो दैवचोदितात् जातः ससर्जभूता
दिर्वियदादीनि पंचशः १३ तानि चैकैकशः स्रष्टुमसमर्थानि भौतिकम् संहत्य दैवयोगेन हैममंडमवा सृजन् १४
सोऽशयिष्ठाब्धिसलिले आंडकोशो निरात्मकः सायं वैवर्षसाहस्रमन्ववात्सीत्तमीश्वरः १५ तस्य नाभेरभूत्यद्यं स
हस्राकोरुर्दाधिति सर्वजीवनिका यौकोयत्र स्वयमभूत्स्वराट् १६ सोऽनुविष्टो भगवता यः शोते सलिलाशये लोक
संस्थां यथा पूर्वं निर्ममे संस्थया स्वया १७ ससर्जच्छायया विद्यां पंचपर्वाणि भगवतः तामिस्त्रमंधतामिस्त्रंतमोमोहो
महातमः १८

णिरूपाणि पुरुषारत्यान्यथो विदुः प्रथमं महतः स्रष्टु द्वितीयं लंडं संस्थितम् तृतीयं सर्वभूतस्थं तानि ज्ञात्वा विमुच्यत इति १२ मह
नो जातो भूतादिरहंकारस्त्रिलिङ्गस्त्रिगुणः रजः प्रधानादिति स्वतः सत्त्व प्रधानस्यापि महतो हंकारोत्पत्तिकाले कार्यानुरूपं रजः प्रधानत्वं भवतीति
भावः पंचशः तन्मात्राणि महाभूतानि ज्ञानेन्द्रियाणि कर्मेन्द्रियाणि तत्तद्देवताश्चेति पंच पंचससर्जेत्यर्थः १३ भौतिकं हैममंडमेकैकशः प्रत्येकं स्रष्टुम
समर्थानि सन्ति संहत्य ससृजुः १४ अन्ववात्सीत् अधिष्ठितवान् १५ सहस्राकाराणां विबोरुर्दाधितिर्यस्य तत् सर्वजीवनिकायानामोकः स्थानं पदं स्व
राट् ब्रह्मा १६ यः सलिलाशये गर्भोदकस्थांतः शोते तेन भगवताऽनुविष्टोऽधिष्ठितः मनुसः स्वराट् स्वया संस्थयानामरूपादिक्रमेण १७ छाया प्रभाप्रतियो
गिनीतया अनुव्येत्यर्थः यस्त्वबुद्धिकृतः प्रभोरित्युक्तत्वात् महातम इति महामोहः स्वरूपनिर्देशमात्रविवक्षयामोह इति प्रथमा प्रयोगः १८ ६२

५५

۵۲

۵۲

विविक्तमसंदिग्धमध्यात्मदर्शनं परचित्तज्ञानं यस्य हरेः घोरां कामकश्मलां स्वतनुं विमुंचेति उक्तवानिति शेषः इत्तुक्तं ब्रह्मा तनुं विमुंचेति सर्वत्र
तुल्यागो नाम तत्तन्म नोभावत्यागो विवक्षितः गृहणं च तत्तद्वापत्तिरिति द्रष्टव्यम् २८ साऽहोरात्रयोः संधिरभवदिति श्रुतेः सातेन विसृष्टा तनुः सा
यंतना संध्यावभूवसात्च कामोद्रेकवेला अस्फुराश्च राजसत्यात् स्त्रीलंपटाः अतस्तां संध्यामेव स्त्रियं कल्पयित्वा ते संमोहं प्राप्ता इत्याह तामिति वि
भिः नूपुराभ्यां कृणंती चरणं भोजेयस्याः मदेन विड्मले लोचनेयस्याः कांची कलापेन विलसद्गुहूलं तेनाच्छन्मरोधः कटितटं यस्याः ताम् २९ अ
न्योन्यमाश्लेषया उपमर्देन हेतुना उत्तुंगो निरंतरोपयोधरो यस्याः सुहिजां सुदतीं स्निग्धो हासो लीलावलोकनं यस्याः ३० गूहंती वस्त्रांचलेनाचृण्व
नाम् नीलानामलकानां वस्त्रैः स्तोमो विद्यते यस्याः हेधर्मविदुरतां स्त्रियमुपलभ्य मत्वा ३१ संमूढानां विभावनाक्रममाह अहो इति ३२ अभिसं

सोऽवधार्यास्यकार्पण्यं विविक्ताध्यात्मदर्शनः विमुंचात्मतनुं घोरा मिलक्तो विमुंचोचह २८ तां कृणु चरणं भो
जां मदविड्मललोचनाम् कांची कलापविलसद्गुहूलच्छन्नरोधसम् २९ अन्याऽन्याश्लेषयोत्तुंगानिरंतरपयोधरा
म् सुदतीं सुहिजां स्निग्धहासलीलावलोकनाम् ३० गूहंती व्रीडयात्मानं नीलालकवररुथिनीम् उपलभ्या स्फुराध
र्मसर्वेसंमुमुहुः स्त्रियम् ३१ अहो रूपमहो धैर्यमहो अस्यानवं वयः मध्ये कामयमानानामकामेव विसर्पति ३२ वित
र्कयंतो बहुधा तां संध्यां प्रमदाकृतिम् अभिसंभाव्य विश्रंभात्पर्यपृच्छन्कुमेधसः ३३ कासिकस्यासिरंभोरुको वाऽर्थ
स्तैः त्रिभामिनि रूपद्रविणपण्येन दुर्भागान्नो विबाधसे ३४ यावाकाचित्त्वमबले दिष्ट्या संदर्शनं तव उत्सन्नोषीक्षमा
णानां कंदुकक्रीडयामनः ३५ नैकत्रैते जयति शालिनि पादपद्मं घृत्या मुहुः करतलेन पतत्यतंगम् मध्यं विषादति बृह
स्तनमारभीतं शांते वदृष्टिरमला सुशिरवासमूहः ३६

भाव्यसत्कृत्य विश्रंभात् प्रणयात् कुबुद्धयस्ते तां पप्रच्छुः ३३ कासीति त्रिभिः
कासिनात्याकस्य वाकन्या हेभामिनि कोपने रूपमेव द्रविणमनर्घ्यवस्तु तदेव पण्यं क्रयाऽर्हेतेन तदसमर्पणेन नो विबाधसे ३४ किं जाति कुलादि
प्रभेदेन यावाकाचिद्बदिष्ट्या इदं तावद्भ्रंजातं यत्तव दर्शनम् किंतु केवलं नो मनः उत्सन्नोषी विमथासि ३५ क्षभितचित्तानां वाक्यं हे शालिनि
श्लाघ्ये एकत्र न जयति न स्थिरी भवति यद्वा नैकत्र अनेक गतिविलासेषु जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते पतत्यतंगमुच्चलं तं कंदुकम् बृहतोः स्तन
योर्भारोद्भातं तव कृशं मध्यं विषादति श्राम्यति शांतामंथरे वपसरति सुशिरवासमूहः शोभनः केशकलापस्ते पादांतरे सुशिरवाः शोभनान् केशान्

अवकीर्यमाणान्समूहबधानेति अत्रचअसंगच्छन्सूर्यएवपतत्यतंगः मेघविच्छेदोमध्यविषादः तारकारूपादृष्टिः तमएवकेशाद्व्याधूह्यम्
 ३६ प्रमदेवाचरंतींस्त्रियंमत्ताजगृहुः ३७ प्रहस्यात्मानमात्मनाजिघ्रंत्याकांत्यासौंदर्येणप्रहसनमात्मावघ्राणंचसौंदर्यानुभावचातुर्यविकारेः ३८
 ज्योत्स्नांचंद्रिकारूपांतएवगंधर्वादिगणाः विश्वावसुः पुरोगमोसुरत्योयेषु ३९ आत्मनस्तंद्रिणा आलस्येनतांश्चमुक्तकेशान्वीक्ष्यनेत्रेनिमीलित
 वान् ४० इंद्रियाणांविक्लेदः स्वावोययातांनिद्रांप्रचक्षते येनेंद्रियविक्लेदेनहेतुनाउच्छिष्टाश्चसंतः धर्षयंतिष्वांतान्कुर्वंतितंभूतादिगणमुन्मा
 दंप्रचक्षतेतंद्राजृम्भिकानिद्रोन्मादहेतुत्वेनभूतादीनांतनूनांचचातुर्विध्यमुक्तम् ४१ ऊर्जस्वंतंबलवंतम् परोक्षेणअदृश्यरूपेण ४२ आत्मनःस

इतिसायंतनीसंध्यामकराः प्रमदायतीम् प्रलोभयंतीजगृहुर्मत्वामूढधियःस्त्रियम् ३७ प्रहस्यभावगंभीरंजिघ्रंत्या
 त्मानमात्मना कांत्याससर्जभगवान्गंधर्वाप्सरसांगणान् ३८ विससर्जतनुंतांवैज्योत्स्नाकांतिमतींप्रियाम् तए
 क्वाददुःशीत्याविश्वावसुपुरोगमाः ३९ सृष्ट्वाभूतपिशाचांश्चभगवानात्मतंद्रिणा दिग्वाससोमुक्तकेशान्वीक्ष्य
 चामीलयद्दृशौ ४० जगृहुस्तद्विसृष्टांतजृम्भणारख्यातनुंप्रभोः निद्रामिंद्रियविक्लेदोययाभूतेषुदृश्यते येनोच्छिष्टा
 न्धर्षयंतितमुन्मादंप्रचक्षते ४१ ऊर्जस्वंतंमन्यमानआत्मानंभगवानजः साध्यान्गणान्पितृगणान्परोक्षेणासृ
 जत्यप्सुः ४२ तमात्मसर्गेतत्कायंपितरःप्रतिपेदिरे साध्येष्यश्चपितृष्यश्चकवयोयद्वितन्वते ४३ सिद्धान्विद्याध-
 रांश्चैवतिरोधानेनसोऽसृजत् तेष्योऽददात्तमात्मानमंतर्धानारब्धमद्भुतम् ४४ सकिन्नरान्किंपुरुषान्प्रत्यात्येना
 सृजत्यप्सुः मानयन्नात्मानात्मानमात्माभासंविलोकयन् ४५ तेषुतज्जगृहूरूपंत्यक्तंयत्परमेष्ठिना मिथुनीभूयगा
 यंतस्तमेवोषसिकर्मभिः ४६ देहेनवैभोगवताशयानोबहुचितया सर्गेऽनुपचितेक्रोधादुत्ससर्जहतद्वपुः ४७

गोयस्मात् तंयत् येनकायेनसंप्रदानलनिमित्तेनकवयः कर्मकोविदाः साध्येष्यः पितृष्यश्चस्वपितृरूपेष्यः वितन्वतेआत्मादिनाहव्यंकव्यंचद
 दति ४३ तिरोधानेनदृश्यत्वेसत्यप्यंतर्धानशक्त्या ४४ प्रत्यात्येनप्रतिबिंबेनआत्माभासंप्रतिबिंबम् आत्मनाआत्मनोमनः प्रतिबिंबदर्शिनः
 सुंदरस्यशिरः कंषादिचेष्टा अतएवतत्सृष्टानांमिथःसंमानेननित्यंमिथुनीभावः ४५ तस्यतिबिंबरूपंकर्मभिः तस्यराक्रमानुवर्णनैः ४६ भोग
 आभोगोविस्तारः पादादिप्रसरणंतद्वतादेहेनअनुपचितेवृद्धिप्रभासेतत्भोगक्रोधादियुक्तम् ४७

अमुतः अमुष्मात् देहात् ये केशा अहीयन्त प्रच्युताः ते अहयोजाताः प्रसर्पतः पादाद्याकुंचनैः प्रचलन्तोऽमुष्मात् सर्पाः अतएव अगानमवंतीति
नागाः अतिवेगवन्त इत्यर्थः भोगवतो जातत्वात् भोगेन पणेन उरुविस्तीर्णा कंधरायेषां सर्वे चैते तत्र क्रोधयोगात् क्रूराः तेषामवांतरजातिभेदः
सर्पसिद्धांते प्रसिद्धः ४८ यदा मन्यमानोऽभूत् तदा मनून् ससर्ज ४९ तेष्वयः स्वायं पुरुषं पुरुषाकारं पुरंदेहमत्यसृजत् ददौ तान् मनून् ५० ते त्वया कृ-
तम् सकृत् त्वमाहुः यस्मिन्मनुसर्गे क्रिया अग्निहोत्राद्याः अतोऽस्मिन् सर्वे वयं साकं सह अन्नं हविर्भागादि अदा मम क्षयामहे ब्रह्मन् ५१ कायसृ-

येऽहीयन्तामुतः केशा अहयस्तेऽगजजिरे सर्पाः प्रसर्पतः क्रूरा नागा भोगोरु कंधराः ४८ स आत्मानं मन्यमानः कृ-
तमित्यभिवात्मभूः तदा मनून् ससर्ज ते मनसालोकभावनान् ४९ तेष्वयः सोऽत्यसृजत् स्वायं पुरं पुरुषमात्मवान्
तान् हृस्वाये पुरा सृष्टाः प्रशशंसुः प्रजापतिम् ५० अहो एतज्जगत्स्रष्टुः सकृत् वत ते कृतम् प्रतिष्ठिताः क्रियाय-
स्मिन् साकं मन्मदामहे ५१ तपसा विद्याया युक्तो योगेन स समाधिना ऋषीन् ऋषिर्हृषीकेशः ससर्जाभिमताः प्र-
जाः ५२ तेष्वयं कैकेशः स्वस्य देहस्यांशमदादजः यत्तत्समाधियोगोऽद्वैतपो विद्याविरक्तिमतः ५३ इति श्रीभा-
गवते महापुराणे तृतीयस्कंधे विंशतितमोऽध्यायः २० विदुर उवाच स्वायं भुवस्य च मनोर्विशः परमसंम-
तः कथ्यतां भगवन् यत्र मैथुनेनैधिरे प्रजाः १ प्रियव्रतो त्तानपादौ स तौ स्वायं भुवस्य वै यथा धर्मं जुगुपतुः सप्तद्वीपव-
तां महीम् २ तस्य वै दुहिता ब्रह्मन् देवहूतीति विश्रुता पत्नी प्रजापतेरुक्ता कर्दमस्य लयानघ ३ तस्यां सर्वे महाया-
गी युक्ता या योगलक्षणैः ससर्ज कतिधा वीर्यं तन्मेषु शूषवेवद ४

ष्टिमुक्ता ऋषीणां सृष्टिमाह तपसेति विद्याउपासना योगोऽत्रासनादिः स समाधिः वैराग्यैश्वर्यादियुक्तः समाधिः तेन च युक्तः हृषीकेशः
स्ववशो द्वियः सन् ऋषिर्ब्रह्मा ऋषीन् प्रजाः ससर्ज ५२ किं तद्देहं यस्यांशमदादित्यत आह यदिति समाधिश्च योगश्च ऋद्धिश्च ऐश्वर्यं तपश्च
विद्या च विरक्तिश्च विद्यन्ते यस्मिन् तत् ५३ इति तृतीयस्कंधे टीकायां विंशोऽध्यायः २० एकविंशो तपो विद्यातोषितेन तु विष्णुना
कर्दमस्य मनोः पुत्र्या विवाहघटनोच्यते १ एधिरे एधांचक्रिरे धर्ममहींच यथा जुगुपतुः ररक्षतुः तन्मैव देति तृतीयेनान्वयः २ तस्य मनोः ३ यो
गलक्षणैर्यमादिभिर्युक्तायाम् कतिधा वीर्यं ससर्ज कतिपुत्रानुत्पादयामासेत्यर्थः ४ ७ ७ ७ ७ ७

मानवीम् मनोः कन्यामाकूतिंच प्रसूतिंच भार्यीलब्धाययाभूतानिससर्ज तच्चवदेतिचकारस्यार्यः ५ सहस्राणांसमादशदशसहस्राणिसंब-
 लरानित्यर्यः ६ ततस्तस्मिंस्तपसिक्रियायोगेन पूजाप्रकारेण संप्रपेदेसिषेवेप्रपन्नेभ्योभक्तेभ्योवरदातारम् ७ शब्दैकवेद्यं दृष्टान्तमयं व-
 पुर्देधत् तंप्रत्यात्मानंदर्शयामास ८ सकर्दमस्तंखेऽवस्थितं दृष्ट्वा मूर्धाक्षितावपतत्तुगीभिश्चाभ्यगृणादितिचतुर्णामन्वयः पद्मोत्पलेदिनरा-
 त्रिविकासेसितानांपद्मानामुत्पलानांचस्त्रक्यस्यतम् स्निग्धानीलालकघातवल्काञ्ज्विरजोवरम् ९ श्वेतोत्पलं क्रीडनकं मनः-
 स्पर्शमनस्यानंदजनकं स्मितमीक्षणंचयस्यतम् १० वक्षसि श्रीर्यस्य कौस्तुभः कंधरायांस्य ११ प्रीतिरेव स्वभावः स्वतः सिद्धो धर्मो यस्य तथा

रुचिर्यो भगवान्ब्रह्मन्दक्षोवाब्रह्मणःकृतः यथाससर्जभूतानिलब्धभाभार्योचमानवीम् ५ मैत्रेय उवाच प्र-
 जाःसृजेतिभगवान्कर्दमो ब्रह्मणोदितः सरस्वत्यांतपस्तेपेसहस्राणांसमादश ६ ततःसमाधियुक्तेनक्रियायोगेन
 कर्दमः संप्रपेदेहरिंभक्त्याप्रपन्नवरदाशपम् ७ तावत्सन्नोभगवान्पुष्कराक्षः कृतेयुगे दर्शयामास तंक्षतःशा-
 ब्दं ब्रह्मदधद्वपुः ८ सतं विरजमकांभंसितपद्मोत्पलसूत्रम् स्निग्धानीलालकघातवल्काञ्ज्विरजोवरम् ९ विरी-
 टिनंकुंडलिनंशंखचक्रगदाधरम् श्वेतोत्पलक्रीडनकंमनःस्पर्शस्मितेक्षणम् १० विन्यस्तचरणांभोजमंसदेशोग-
 रुत्मतः दृष्ट्वाखेऽवस्थितंवक्षःश्रियंकौस्तुभकंधरम् ११ जातहर्षोपतन्मूर्धाक्षितौलब्धमनोरथः गीभिस्त्वभ्यगृ-
 णात्प्रीतिस्वभावात्माकृतांजलिः १२ ऋषिरुवाच जुष्टं बतार्थारिवलसत्तराशः सांसिध्यमदृष्ट्वास्तवदर्श-
 नान्नः यद्दर्शनं जन्मभिरीड्यसद्भिःशासतेयोगिनोरूढयोगाः १३ येमाययातेहतमेधसस्त्वत्पादारविंदंभवसिंधु-
 पोतम् उपासतेकामलवायतेषांरासीशकामान्निरयेऽपियेस्युः १४ तथासचाहंपरिवोदुकामःसमानशीलागृहमे-
 धधेनुम् उपैषिवान्मूलमशोपमूलदुराशयःकामदुधांधिपस्य १५ विद्य आत्मा मनो यस्य १२ त्वामृते परमानंदं धिगन्यवरकामुकस्य

अथापि कृपणं मानुगृहाण वरदानतः वतेति हर्षे हेर्दयनोऽस्माभिः समग्रसत्त्वनिधेस्तवदर्शनात् अद्याक्ष्णोः सांसिध्यं साफल्यं जुष्टं सेवितम् त्व-
 दर्शनमेव महाफलमित्युपपादयति यस्य तव दर्शनं सद्भिःरुत्तरोत्तरमापादितं कर्षेर्जन्मभिः रूढो विरूढो योगो यैस्तेऽपि १३ सकामभक्तान् विगर्ह-
 यन्नाह यदिति हेर्दशयेनिरयेऽपियेस्युः तेषां कामानां लवाययेत्तन्माययानष्टबुद्धयः त एवोपासते त्वंतु तेषां तान् कामानपिरासिददासि १४ यः स-
 कामान्निंदा मिसोऽहमपितादृश एवेत्याह तयेति गृहमेधो गृहायमः तत्र धेनुं त्रिवर्गदोग्धीं भार्यां परिवोदुकामः परिणेतुमिच्छन् कामदुधांधिपस्य
 कल्याणस्य तव पादमूलमंधिमपेयिवान् उपगतोऽस्मि ननु कामाद्यर्थमन्यत्किमप्युपास्यताम् नयतः अशेषस्य पुरुषार्थस्य मूलमेतदेव १५

ननुतर्हिमुक्त्यर्थमैवाकं नमजसि अनधिकारादित्याह हेऽधीशत्वं प्रजापतिः तस्यतववचसातं त्याज्यं कामह तो लोकः पशुववद्धः हे शकु
धर्ममूर्ते अहंचकिल लोकानुगतः अतः तुभ्यं बलिं वहामि कर्म मया त्वदाज्ञामनुवर्ते अनिमिषाय कालात्मने तदर्थं भार्यो वेच्छामीति चकार स्यार्थः
न केवलं लोकानुगतो वहामि किंतु व्रणत्रयापाकरणार्थमिति किलेत्कृतम् अभिमिषायति अनेन कालात्मकात् त्वतोऽतीतः कर्म करोमीत्युक्तम्
१६ एतत्तुभ्यं बलिं दत्तानां नास्तीत्याह द्वाप्याम् लोकान् कामाभिभूतान् ताननुसृतान् पशूंश्च विवेके सत्यपि पुनः कर्मजडान् मादृशान् हिला अनाद
त्ययेतच्चरणरूपमातपत्रं श्रिताः तानेवाह त्वद्गुणानां वादः कथातदेव सीधुः मदिरासंसारविस्मरकलात् पीयूषं रुचिकरत्वात् तेन निर्यापिता
विलापिता देहधर्माः क्षसिपासादयो यैः एषां मित्रकृतेणान्वयः १७ तव यन्निष्ठाभिकालचक्रं तत्तज्जगदाच्छिद्य आह्वयधावदपि एषां त्वद्भक्ता
नामायुराच्छिद्यधावन्नभवति कथं भूतम् अजरं ब्रह्मतस्मिन् अक्षरूपेऽत्र मिश्रमणं ममदिति वक्तव्ये अतिश्रमणशीलत्वात् उपचारेण म
मिरित्यभेदनिर्देशः अधिकमासेन सह त्रयोदशमासा आरायस्य त्रिशतं षष्ठिश्चाहोरात्राः पर्वणि यस्य शतशब्दे विभक्तेरलुगार्घः षडर्तवो नेम

प्रजापतेस्ते वचसाऽधीशतं त्या लोकः किलायं कामह तो लुबद्धः अहंच लोकानुगतो वहामि बलिं च शुक्लानिमिषाय
तुभ्यम् १६ लोकांश्च लोकानुगतान् पशूंश्च हिला श्रितास्ते चरणातपत्रम् परस्परं त्वद्गुणवादसीधु पीयूषनिर्यापित
देहधर्माः १७ न ते जराक्षमि गयुरेषां त्रयोदशारं त्रिशतं षष्ठिपर्व षण्ण्येन तच्छिद्ये त्रिणाभिकालस्रोतो जगदा
च्छिद्यधावत् १८ एकः स्वयं सन् जगतः सिसृक्षया द्वितीयया तन्मधियोगमायया सृजत्यदः पासिपुनर्ग्रसिष्यसे यथो
पाभाभिर्मगवान् स्वशक्तिभिः १९ नैतद्दत्ताधीशपदतवेप्सितं यन्माययानस्तनुषे भूतसूक्ष्मम् अनुग्रहायास्त्वपि य
र्हि मायया लसत्तुलस्या तनुवाविलक्षितः २० यो यस्य अनन्ताः क्षणलवादयः छदाः पत्राणि पत्राकाराधाराः संतियस्य त्रीणि चातुर्मा
स्यानिनामयः आधारभूतानि वलयानियस्य करालस्रोतः तीव्रवेगमेतौ विशोषणैरेव संवल्लरात्मकं चक्रमुक्तमिति द्रष्टव्यम् १८ ननु निरुपाधिसु
दासानं मां किं याचसे तथाऽपि मायया विश्वसृष्ट्यादिकर्तृत्वात् त्वमेव याच्य इत्याह स्वयमेक एव सन्नपि आत्मन्यधिकृतया योगमायया हेतुना याः स्वी
कृताः शक्तयः सत्ताद्याः ताभिः अदो विश्वम् स्वव्यतिरिक्तसाधनानपेक्षत्वे दृष्टातः यथेति १९ यद्यपि मायिकत्वात् भक्तेभ्यो विषयस्वरं दानुं ने
च्छसि तथाऽप्यस्मदभिप्रायानुसारेण तत्संपादयेत्याह नैतदिति हे अधीशानोऽस्माकं भजतां भूतसूक्ष्मरूपं पदं शब्दादिविषयस्वरं मायया त
नुषे विस्तारयसीतियत् एतत्तव यद्यपीप्सितं न भवति तथाऽप्यस्मदनुग्रहायास्तत्तद्व्रणत्रयापाकरणानंतरमेवापवर्गाय भवत्वित्यर्थः यर्हि पतः
मायया परिच्छिन्न इवलसं त्या तुलस्या युक्तस्त्वं विलक्षितोऽसि एवं भूतस्य तव दर्शनं यतो मुक्तिमुक्तिप्रदमित्यर्थः २० ७ ७

तंत्वात्वांशुक्तिमुक्तिप्रदं नमामि मुक्तिदत्ते हेतुः अनुभूत्याज्ञानेन उपरतः क्रियाऽर्थः कर्मफलभोगोयस्मिन् भोगदत्ते हेतुः स्वामायया आवर्तितं लोकतंत्रं विश्वोपकरणं येन अतः सकामैर्निष्कामैश्च नमनीयं पादसरोजयुगं यस्य तम् तत्र अल्पीयसि सकामेषु सिमजने वा कामान् वर्षतीति तत्थातम् २१ अमृतेन स्फुरवकरेण प्रेमस्मिताभ्यामीक्षणो न विभ्रमंतीभूर्यस्य २२ चैत्यं हार्दभावम् मेमया समयो जिसंघदितम् यदर्थमेवाहं समर्चितः तत् २३ मयिसंगृभितः संगृहीत एकाग्रोक्त आत्मा चित्तं ये स्तेषां यन्मदहं लादृशेषु अतितरां सर्वथा मृषानि फलं न स्यात् २४ विरल्या तं मंगलमभ्युदयः सदाचारादिलक्षणं यस्य २५ हेविप्रमहिष्या सह २६ २७ यत्र यस्यां भार्यायाम् समाहितम् अभिसंधानेन स्थितम् नृपव

तंत्वाऽनुऽभूत्योपरतक्रियार्थस्वमाययावर्तितलोकतंत्रम् नमाम्यमीक्ष्णं नमनीयपादसरोजमल्पीयसिकामवर्षम् २१ ऋषिरुवाच इत्यव्यलीकं प्रणुतोऽननाभस्तमावभाषेव च साऽमृतेन स्रपणं पक्षोपरि रोचमानः प्रेमस्मितोद्भास्य विभ्रमद् २२ श्रीभगवानुवाच विदित्वा तव चैत्यं मेपुरैव समयोजितत् यदर्थमात्मनियमैस्त्वयैवाहं समर्चितः २३ न वै जातु मृषैव स्यात्प्रजाध्यक्षमदहंणम् भवद्विधेऽतितरां मयिसंगृभितात्मनाम् २४ प्रजापतिस्ततः सन्नादमुनिर्विरल्या तमंगलः ब्रह्मावर्तयोऽधिवसन् शास्ति ससाणवांमहीम् २५ सचेहविप्रराज विर्महिष्याशतरूपया आयास्यति दिदृक्षुस्त्वां परश्वोधर्मकोविदः २६ आत्मजामसितापांगीवयः शीलुगुणान्विताम् मृगयंती पतिं दास्यत्यनुरूपाय ते प्रभो २७ समाहितं ते हृदयं यत्रैमान्यरिवत्सरान् सालां ब्रह्मन् नृपवधूः काममाश्रमजिष्यति २८ यात आत्मभृतं वीर्यं न वधाप्रसविष्यति वीर्यं वीर्यं प्रसूता सकन्यासः अंजसा आत्मनः पुत्रानाधास्यंति २९ निदेशमाज्ञाम् उशत्तमः शतद्रुसत्तः तीर्थपात्रं तेन दानं लक्ष्यते मयिसमर्पितं सर्वकर्मफल इत्यर्थः ३० गार्हस्थेन दयां कृत्वा संन्यासेनाभयं दत्वा मयि आत्मानं जगच्च सह एकीभूतं द्रक्ष्यसि ३१ लक्ष्मीं सह देवहृत्यामवतीर्येति शेषः ३२

धूराजकन्या २८ ते वीर्यमात्मनिभृतं धृतं याप्रसविष्यति साभजिष्यति वीर्यं वीर्यं प्रसूता सकन्यासः अंजसा आत्मनः पुत्रानाधास्यंति २९ निदेशमाज्ञाम् उशत्तमः शतद्रुसत्तः तीर्थपात्रं तेन दानं लक्ष्यते मयिसमर्पितं सर्वकर्मफल इत्यर्थः ३० गार्हस्थेन दयां कृत्वा संन्यासेनाभयं दत्वा मयि आत्मानं जगच्च सह एकीभूतं द्रक्ष्यसि ३१ लक्ष्मीं सह देवहृत्यामवतीर्येति शेषः ३२ ६२ ६३

प्रत्यगभूतेषु अक्षेषु जायते आविर्भवतीति प्रत्यगक्षजः सरस्वत्या नद्या परिश्रितात् परिवेष्टितात् ३३ अशेषैस्तपोमंचादिसिद्धेश्वरैः अभिषुतः
सिद्धमार्गः वैकुण्ठमार्गो यस्य यद्वा अशेषसिद्धेश्वराभिषुतश्चासौ सिद्धैर्मृग्यत इति सिद्धमार्गश्च स यथौ पञ्चरथेन्द्रो गुरुदस्तस्य पक्षैरुदार्यमभि
व्यक्तं सामाकर्णयन् बृहद्रथं तरेयक्षा यिति श्रुतेः उच्चारितम् स्तोमंच सामाधार मूलानाम् ऋचांसमुदायं शृण्वन् स्तोम आत्मेति श्रुतेः समास
पादे उच्चारितः स्तोमः स्तोत्रीयससमुदायो यस्य साम् इति ३४ तं कालं परश्व इत्युक्तं प्रतीक्षमाणः ३५ शातकौभाः सौवर्णाः परिकरा यस्मिन्

मैत्रेय उवाच एवं तमनुष्माप्याथ भगवान् प्रत्यगक्षजः जगाम बिंदुसरसः सरस्वत्या परिश्रितात् ३३ नि
रीक्षतस्तस्य यथावशेषसिद्धेश्वराभिषुतसिद्धमार्गः आकर्णयन् पञ्चरथेन्द्र पक्षैरुच्चारितं स्तोममुदायं साम ३४
अथ संप्रस्थितेषु क्लेकर्मो भगवान् नृषिः आस्तेस्म बिंदुसरसितं कालं प्रतिपालयन् ३५ मनुः स्यंदनमास्थाय शा
तकौभपरिच्छदम् आरोप्य स्वादुहितरं सभार्यः पर्यटन्महीम् ३६ तस्मिन् सुधन्वन् नहनि भगवान् प्रत्यगक्षजः
उपायादाश्रमपदमुनेः शातव्रतस्य तत् ३७ यस्मिन् भगवतो नैत्रान्यपतन् श्रु बिंदवः कृपया संपरीतस्य प्रपन्नेः
पितयाभृशम् ३८ तद्वै बिंदुसरो नाम सरस्वत्या परिप्लुतम् पुण्यं शिवामृतजलं महर्षिगणसेवितम् ३९ पुण्यदु
मलताजालैः कूजत्पुण्यमृगा द्विजैः सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यं वनराजि श्रियाः न्वितम् ४० मत्तद्विजगणैर्घुष्टं मत्तभ्रमर-
विभ्रमम् मत्तबहिर्नटाटोपमाद्भ्यन्मत्तकोकिलम् ४१ कदंबचंपकाशोककरूजबकुलासनैः कुंदमंदारकुटजै
श्रुतपौतैरलंकृतम् ४२ कारंडवैः पुर्वैर्हंसैः कुररैर्जलकुक्कुटैः सारसैश्चक्रवाकैश्च चकौरैर्वल्गुकूजितम् ४३

तं रथमास्थाय दुहितरं चारोप्य वरान्वेषणार्थं पर्यटन् ३६ हे सुधन्वन् विदुर्यदहः ३७ तत्प्रवेशमात्रेण परमानंदं प्राप्त इति दर्शयितुमाश्र
मं वर्णयति यस्मिन्नित्यादिभिः सप्तभिः श्लोकैः प्रपन्ने कर्मो ३८ शिवमारोग्यममृतवत्स्वादुजलं यस्मिन् ३९ कूजंतः पुण्यामृगाः द्विजा
येषु तैः पुण्यदुमलतानां जालैः समूहैर्युक्तम् ४० घुष्टं नादितम् मत्तभ्रमराणां विभ्रमः विनोदो यस्मिन् मत्ताबहिर्नटास्तेषामाटोपो
नृत्यसंभ्रमो यस्मिन् आद्भ्यन्तः मिथो मत्ताः कोकिला यस्मिन् ४१ कदंबादिभिर्वृक्षैरलंकृतम् ४२ कारंडवादिभिः पक्षिभिः व
ल्गुयथा तथा कूजितम् ४३

हरिणादिभिर्वृतम् तत्र क्रोडः सूकरः श्वावित् शल्लुकः मर्कटः तद्विशेषागोपुच्छः हरिर्वानरः सिंहो वानाभिः कस्तूरीमृगः ४४ हुतः
हुताशनो ब्रह्मचारि योग्यो येन ४५ उग्रासुकृ योगो यस्य तेन वपुषा विद्योतमानम् ४६ तस्य भगवतो व्याहृतं भाषणमेव अमृतकला अमृतम्
यस्य चंद्रस्य कला तन्मयं पीयूषं तस्य श्रवणेन च नाति क्षामंत पसा कृशं संतम्य कृशम् प्रांसु सुन्नतम् उपसंसृत्य समीपं गत्वामलिनं ददर्शति
पूर्वेण क्रिया अर्हते अनेनेति अहं मम हारलंतत् असंस्कृतमनिर्णितं यथा मलिनं दृश्यते न दत् ४७ उदजं पर्णशालां पातम् पुरः पादस-
मीपे प्रणतम् आशीर्भिरभिनंद्य सपर्यया पूजया प्रत्यगृह्णात् सत्कृतवान् ४८ ४९ ते चंक्रमणं पर्यटनं हियस्मात् ५० यत्तु स्थं विष्णुं प्रण

तथैव हरिणैः क्रोडैः श्वाविद्रवयकुंजरैः गोपुच्छैर्हरिभिर्मर्कैर्नकुलैर्नाभिभिर्वृतम् ४४ प्रविशयतत्तीर्थवरमादि
राजः सहात्मजः ददर्श मुनिमासीनं तस्मिन् हुतहुताशनम् ४५ विद्योतमानं वपुषा तपस्युग्रसुजाविर्म् नाति क्षा-
मं भगवतः स्निग्धापांगावलोकनात् ४६ तद् व्याहृतामृतकला पीयूषश्रवणेन च प्रांसुपद्यपलाशाक्षजटिलंचार-
वाससम् उपसंसृत्य मलिनं यथाः हणमसंस्कृतम् ४७ अथोदजमुपायांत नृदेवं प्रणतं पुरः सपर्यया पर्यगृह्णा-
त् प्रतिनंद्यात् रूपया ४८ गृहीता हृणमासीनं संयतं पीणयन् मुनिः स्मरन् भगवदादेशमित्याह श्लक्ष्णया गिरा ४९
नूनं चंक्रमणं देवसतां संरक्षणाय ते वधाय चासतां यत्नं हरेः शक्तिर्हिपालिनी ५० योर्कैर्दृग्नीद्रवायूनां यमधर्म-
प्रचेतसाम् रूपाणि स्थाना अधस्ते तस्मै सुकृत्यते नमः ५१ नयदारयमास्थाय जैत्रं मणिगणार्पितम् विस्फूर्ज-
चंडकोदंडोरथेन त्रासयन् नयान् ५२ स्वसैन्यचरणक्षणं वेपयन् मंडलं भवः विकर्षन् दृहतीं सेनां पर्यटस्यं शुभा-
निव ५३ तदैव सेतवः सर्ववर्णाश्च मनिबंधनाः भगवद्भित्ताराजन्भिद्योरन्वत दस्युभिः ५४ अधर्मश्च समेधेत
लोलुपैर्व्यकुशैर्नृभिः शयाने लयिलोको यं दस्युग्रस्तोचिनं क्षयति ५५

मति यदतिस्थाने तत्तत्कार्यावसरे सुकृत्य विष्णवे ५१ नयदेति पंचानामयम

र्थः यद्यपि धर्मरक्षार्थम् सर्वतः पर्यटतस्तव प्रसंगादप्यागमनं संभवति तथाऽपि विशेषकार्ये चेदस्ति तत्कथ्यतामिति जैत्रं यमदम् मणिगणा-
अर्पिता यस्मिन् तं रयमारुह्य लं यदा भवो मंडलं पर्यटसि तदा सेतवो भिद्योरन्विति त्रयाणामन्वयः विस्फूर्जन्नादं कुर्वन् चंडकोदंडं धनु र्यस्य ५२
स्वसैन्यस्य चरणैः क्षणं संघट्टितम् ५३ वर्णाश्च माणां निबंधनं यैः वत अहो ५४ निरंकुशैर्नृभिर्निमित्तभूतैः शयाने निश्चिंतं ५५ ७

निर्व्यलीकेनसंहर्षेणप्रतिपद्यामहेस्वीकुर्महे ५६ इतिश्रीभागवतेतृतीयस्कंधेटीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः २१ द्वाविंशोऽर्कदमायादा
 घथादिष्टं हि विष्णुना मनुर्दुहितरं देवहूतिमिरूपवर्ण्यते १ एवमाविष्कृत अभिष्टुतः अशेषाणां गुणानां कर्मणां च उदय उत्कर्षो यस्य स सम्प्रा
 द्मनुः स ब्रीड इव स्वकीर्तिश्रवणात् प्रत्यारव्यानशंकया वातं मुनिमुवाच उपारतं निवृत्तिनिरतम् १ मदीया कन्या त्वया परिणयेति विज्ञापयिष्य
 न् युष्मदस्मत्संबन्धस्तावदीश्वरेण पूर्वमेव घटित इत्याह ब्रह्मेति सार्धाभ्याम् आत्मनः परीक्षया पर्याप्तुमिच्छया चंदो मय स्यात्मानः पर्याप्तिः पाल
 नं वेदप्रवर्तनं तस्येच्छया युष्मान् ब्राह्मणान् २ तन्त्राणाय ब्राह्मणपालनाय ब्रह्म ब्राह्मणजातिः क्षत्रं क्षत्रियजातिः ३ एवं स देव एव रक्षति स्म

अथापि पृच्छेत्वां वीरयदर्थं त्वमिहागतः तद्वयं निर्व्यलीकेन प्रतिपद्यामहे हृदा ५६ इति श्रीभागवते महापुरा
 णे तृतीयस्कंधे एकविंशतितमोऽध्यायः २१ मैत्रेय उवाच एवमाविष्कृता शेषगुणकर्मोदयो मुनिम्
 स ब्रीड इव तं सम्प्रादु उपारतमुवाच ह १ मनुरुवाच ब्रह्माऽसृजत्स्वमुखतो युष्मानात्मपरीक्षया चंदो मयस्त
 पो विद्यायोगयुक्तानि लंपटान् २ तन्त्राणाय सृजन् चास्मान्दोः सहस्रात्सहस्रपात् हृदयं तस्य हि ब्रह्म क्षत्रं मंगं प्रच
 क्षते ३ अतो ह्यन्योऽन्यमात्मानं ब्रह्म क्षत्रं च रक्षतः रक्षति स्माव्ययो देवः स यः सदसदात्मकः ४ तव संदर्शनादेव
 च्छिन्ना मे सर्वे संशयाः यस्त्वयं भगवान् प्रीत्या धर्ममाहरिरक्षिषोः ५ दिक्ष्यामि भगवान् दृष्टो दुर्दर्शो योऽकृतात्मना
 म् दिक्ष्यापादरजः स्पृष्टं शीर्ष्णमिभ्रवतः शिवम् ६ दिक्ष्या त्वयाऽनुशास्तोऽहंकृतश्चानुग्रहो महान् अपावृत्तैः
 कर्णरंध्रैर्जुष्टा दिव्यो शतीर्गिरः ७ स भवान् दुहितृस्नेहपरिक्लिष्टात्मनो मम श्रोतुमर्हसि दीनस्य आवितं कृपया
 मुने ८ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेयं दुहिता मम अन्विच्छति पतियुक्तं वयः शीलगुणादिभिः ९

कोऽसौ यः सदसदात्मकः सर्वात्मकः तथाऽपि अव्ययो निर्विकारः ४ तं विज्ञापयितुमेव तद्दर्शनादिकमभिनंदति तवेति त्रिभिः रिरक्षिषोः
 रक्षितुमिच्छोः ५ अकृतात्मनां अवशीकृतचित्तानाम् ६ अनुग्रहोऽनुशासनादिरूप एव उशतीः उशत्यः ७ विज्ञापयति स भवानिति
 स भक्तिः दुहितुः स्नेहेन परिक्लिष्ट आत्मा यस्य आवितं विज्ञापनम् ८ प्रियव्रतोत्तानपदोः स्वसेति पुत्रिकाकरणशंकानिरस्ता मम सक्ततेति
 क्षत्रकन्या तव योग्येति दर्शितम् ९

एषादेवहूतिः १० प्रतीच्छस्वीकुरु ११ उद्यतस्य स्वतः प्राप्तस्य विषयस्य प्रतिवादः प्रत्याख्यानम् १२ कीनाशं कृपणम् अवज्ञया परापमानेन १३ यस्य सावधिब्रह्मचर्यं स उपकुर्वाणः प्रज्ञां मया दत्ताम् १४ अप्रज्ञात्वेति मध्येव कृतनिश्चयत्वात् कस्मैचित् प्रतिश्रुता च न भवतीत्यर्थः आद्यः प्रथमः ततः पूर्वं विवाहाभावात् मुख्य इति वा १५ भूयात् भवेत्यतीतः गृष्णामिते सोमगत्वा यहस्तं मया पत्येत्यादि मंत्रप्रसिद्धः स्वयांगकां त्यैव श्रियं भूषणादिशोभाम् १६ यां विलोक्य न्यपतत् संमोहेन विमूढं व्याकुलं चेतो यस्य कृणुयां मंघिभ्यां शोभायस्याः

यदा तु भवतः शीलश्रुतरूपवयोगुणान् अश्रुणोन्नारदादेषां त्वय्यासीत् कृतनिश्चया १० तत्प्रतीच्छद्दिजाग्रयेमां श्रद्धयोपहृतां मया सर्वात्मनाऽनुरूपान्ते गृहमेधिषु कर्मसु ११ उद्यतस्य हि कामस्य प्रतिवादो न शस्यते अपिनि मुक्तसंगस्य कामरक्तस्य किंपुनः १२ यउद्यतमना हत्य कीनाशमभियाचते क्षीयते तद्यशः स्फूर्तिमानश्चावज्ञया हतः १३ अहंत्वाऽश्रुणयं विद्वन्विवाहाय स मुद्यतम् अतस्त्वमुपकुर्वाणः प्रज्ञां प्रतिगृहाण मे १४ ऋषिरुवाच वादमुद्धोदु कामोऽहमप्रज्ञाचतवात्मजा आवयोरनुरूपो सावाद्यो वैवाहिको विधिः १५ कामः स भूयान्नरदेव तस्याः पुत्र्याः समाम्नायविधौ प्रतीतः कएव ते तनयांनाद्रियेतस्वयैव कां त्याक्षिपतीमिव श्रियम् १६ यां हर्म्यपृष्ठे कृणु देधि शोभां विक्रीडतीं कंदुकविह्वलाक्षीम् विश्वावसुर्न्यपतत्स्वादिमानाद्विलोक्य संमोहविमूढचेताः १७ तां प्रार्थयती ललना ललाममसेवितश्रीचरणैरदृष्टाम् वत्सामनोरुच्चपदः स्वसारं कोनां नुमन्येत बुधोऽभियाताम् १८ अतो भजिष्ये समयेन साध्वीं यावत्तेजो बिभृयादात्मनो मे अतो धर्मान्पारमहंस्यमुख्यान् शुक्रप्रोक्तान् बहुमन्येऽविहिंस्त्रान् १९

सा १७ तां ललनां ललामं भूषणभूताम् असेवितौ श्रियश्चरणौ यैस्तैरदृष्टां दृष्टमप्ययोग्याम् उच्चपदः उत्तानपादस्य अभियातां स्वयंप्राप्ताम् १८ भजिष्ये स्वीकरिष्ये यावदपत्योत्पत्तिस्तावद्गार्हस्थ्यम् ततः परं संन्यास इति भाषाबंधः समयः तमेवाह यावत् आत्मनो मम च तेजो गर्भं बिभृयात् यद्वा ममात्मनो देहात् श्रुतं तेजो वीर्यं बिभृयादिति अतः परं पारमहंस्यं ज्ञानं तस्मिन् मुख्यान् शुक्लेन विष्णुना साक्षात् प्रकर्षेणोक्तान् अविहिंस्त्रान् हिंसारहितान् शमादीन् बहुयथा भवति एवमनुष्ठेयान् मन्ये १९

ननुतवपितुः प्रजापतेराज्ञासृष्टावेवनसंन्यासेतत्राह यतइति संस्थास्यतेचलयंयास्यतिवावेति एवार्थेऽत्रणत्रयापाकरणानंतरंसंन्यास
एवमादृशानांभगवतोक्तइत्यर्थः २० हेउग्रधन्वन्लुलुभेमुनेसुरवेनप्रलोभितवान् २१ समनुः अनंतरंमहिष्या
अव्यवसितंनिश्चयंज्ञात्वा २२ पारिवार्हान्विवाहकालेप्रदेयान्भूषाःभूषणानिचवासांसिपरिच्छदान् गृहोपकरणानिच २३ प्रत्तांप्र
दत्तांसदृक्षायसदृशायगताव्यथाचिंतायस्य औलंक्येनोन्मथितः क्षुभितः आशयोयस्य २४ तस्याविरहंसोढुं अशक्नुवन्सन्हेअंबहे

यतोऽभवद्विभ्वमिदंविचित्रंसंस्थास्यतेयत्रचवावतिष्ठते प्रजापतीनांपतिरेषमह्यंपरंप्रमाणंभगवान्ननंतः २०
मैत्रेयउवाच सउग्रधन्वन्नियदेवावभाष आसीच्चतूष्णीमरविंदनाभम् धियोपगृह्णन्स्मितशोभितेन
सुरवेनचेतोलुलुभेदेवहृत्वाः २१ सोऽनुज्ञात्वाव्यवसितंमहिष्यादुहितुःस्फुटम् तस्मैगुणागणाढ्यायददौतुल्या
प्रहर्षितः २२ शतरूपामहाराज्ञीपारिवार्हान्महाधनान् दंपत्योःपर्यदात्सीत्याभूषावासःपरिच्छदान् २३ प्र-
त्तांदुहितरंसम्प्रादुसदृक्षायगतव्यथः उपगुह्यचवाहुष्यामौलंक्योन्मथिताशयः २४ अशक्नुवन्स्तद्विरहमुचन
वाध्यकलांसुहुः आसिचदंबवत्सेतिनेत्रोदौदुहितुःशिरवाः २५ आमंत्र्यतंसुनिवरमनुज्ञातःसहानुगः प्रतस्थेर
थमारुह्यसमार्यःस्वपुरंनृपः २६ उभयोर्ऋषिकुल्यायाःसरस्वत्याःसरोधसोः ऋषीणामुपशांतानांपश्यन्नाश्रम
संपदः २७ तमायांतमभिप्रेत्यब्रह्मावर्त्तात्प्रजापतिम् गीतसंस्कृतिवादित्रैःप्रत्यदीयुःप्रहर्षिताः २८ बर्हिष्मती
नामपुरीसर्वसंपत्समन्विता न्यपतन्यत्ररोमाणि यज्ञस्यांगंविधुन्वतः २९ कुशाःकाशास्तएवासन्शश्वद्धरितव
र्चसः ऋषयोयैःपराभावायज्ञघ्नान्यज्ञमीजिरे ३०

वत्सेइतिब्रुवन् संधिरार्षःशिरवाःकेशानासिंचत् २५ २६ ऋषिकुलहितायाःउभयोःसरोधसोःशोभनतटयोः २७ अभिप्रेत्यज्ञा-
त्वाब्रह्मावर्त्तात्देशात्यजाः प्रजापतिंप्रत्यज्जग्मुः २८ कोऽसौब्रह्मावर्त्तइत्यपेक्षायामाह यत्रबर्हिष्मतीनामपुरीतिसाऽपिकुत्रयत्रयज्ञ-
स्ययज्ञवराहस्यरोमाणिन्यपतन्नितियत्रेतिसर्वत्रसंबध्यते २९ बर्हिष्मतीनामनिरुक्तिंब्रुवन्प्रसंगाद्देशस्यश्रैष्ठ्यमाहद्वाप्त्याम् कुशाःकाशा-
श्वासन् शश्वत्तनित्यंहरितंवर्चोवर्णोयेषांनीलवर्णाइतियावत् यज्ञघ्नान्राक्षसादीन्पराभवंनीत्यायज्ञंविष्णुम् ३० ३१ ३२

यज्ञपुरुषं विष्णुम् यत इति यत्रायजन् भवं स्थानं लब्ध्वेति नृत्नप्रत्ययांतम् लब्धवान्सन्नित्यर्थः यतो लब्धवान् तं यज्ञपुरुषमिति वा स्व
र्गादपि भूमिः श्रेष्ठतत्रापितल्लथानं श्रेष्ठमित्युक्तं भवति ३१ प्रस्तुतमाह यां बर्हिष्मतीनामपुरांसमावसन् पूर्वयस्यामुषितस्तस्यां निर्विशयभ
वनं प्रविष्टः सन् भोगान् बुभुज इत्यन्वयः अन्येषां धर्मादीनामविरोधेन ३२ प्रत्यूषेषु उषः स संगीयमाना स लीर्तिर्यस्य तथापि स्वयं हरे रेव
कथाः शृण्वन् भोगान् बुभुजे ३३ योगमाया स एच्छिक भोगरचना स यद्यतः आभ्यंशयितुं आर्षदपि भ्यंशयितुमभिभवितुम् ३४ अतः

कुशकाशमयं बर्हिर्गस्तीर्य भगवान्मनुः अयजद्यज्ञपुरुषं लब्ध्वा स्थानं यतो भुवम् ३१ बर्हिष्मतीनामविभक्त्यो
निर्विशयसमावसत् तस्यां प्रविष्टो भवनं तापत्रयविनाशनम् सभार्यः स प्रजः कामान् बुभुजे ३२ न्याविरोधतः ३२
संगीयमानसलीर्तिः स स्त्रीभिः सरगायकैः प्रत्यूषेषु ब्रुवन् हृदा शृण्वन् हरेः कथाः ३३ निष्णातं योगमाया
समुनिस्वायं भवं मनुम् यदा भ्यंशयितुं भोगान् शकुभगवत्परम् ३४ अयातयामास्तस्यासन्त्यामाः स्वांतरया
पनाः शृण्वतोऽध्यायतो विष्णोः कुर्वतो ब्रुवतः कथाः ३५ स एव स्वांतरं निन्ये युगानामेकसत्ततिम् वासुदेवप्रसं
गेन परिभूतगतित्रयः ३६ शरीरामानसा दिव्या वैयासे ये च मानुषाः भौतिकाश्च कथं क्लेशाबाधते हरि संशय-
म् ३७ यः पृथो मुनिभिः प्राह धर्मान् नानाविधान् शतमान् नृणां वणांश्च मानां च सर्वभूतहितः सदा ३८ एतत्त
ओदिराजस्य मनोश्चरितमद्भुतम् वर्णितं वर्णनीयस्य तदपत्योदयं शृणु ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे
तृतीयस्कंधे द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ मैत्रेय उवाच पितृभ्यां प्रस्थिते साध्वीपतिमिंगितकोविदा
नित्यं पर्यचरन्तीत्याभवानीव भवप्रभुम् १

यातो यामो यस्य पद्मस्थान्नस्य तद्भुतसारं भवति अतोऽन्यदपि गतसारं यातया
प्रमुच्यते अयातयामाः अगतसाराः आसन् स्वांतरं तदायं मन्वंतरं यापयंति नयंतिये यामाः कालावयवाः कुर्वतः स्ववाक्यैरुपनिबध्नतः
३५ परिभूतं गतित्रयं जायदादिसात्त्विकादिवायेन ३६ दिव्यास्त्वंतरिक्षाः मानुषाः शत्रुप्रभवाः भौतिकाः शीतोष्णादिप्रभवाः वैयासे
विदुर ३७ तस्य ज्ञानातिशयमाह यदिति नृणां साधारणधर्मान् ३८ तस्य यदपत्यं देवहूतिस्तस्योदयं प्रभावम् ३९ इति तृतीये टीका
यां द्वाविंशोऽध्यायः २२ त्रयोविंशोऽध्यायः २३ योगनिर्मिते सर्वसंपदि विमाने कामगे चित्रातयोरतिरुदीर्यते १ प्रस्थिते गमने कृते सति १ ६२

२ दंभं कपटम् अधम् निविद्धाचरणम् तेजीयांसम् अति तेजस्विनम् ३ दैवाद्गरीयसः दैवादपि गुरुतरात् दैवमप्यन्यथाकर्तुं समर्थोदित्यर्थः ४
व्रतचर्यया कर्षितां तत्रापि भूयसा कालेनातिक्षामाभित्यर्थः ५ सहृदियः मदर्थे क्षपयितुं नावेक्षितः न गणितः समुचितः श्लाघ्योऽपि मत्सेवासक्त्या
उपेक्षित इत्यर्थः ६ तपश्च समाधिश्च विद्या च उपासना तासु य आत्मयोगः चित्तैकाग्र्यं तेन विजिताः प्राप्ताः भगवत्प्रसादाः दिव्या भोगाः तानेव ते अवरुद्धा
नृत्वाऽपि वशीकृतान् प्रपश्यते दिव्यां दृष्टिं वितरामियथा दृष्ट्या दृश्यसि ७ अन्येषु न भोगाः किं न किमपि अतितुच्छा इत्यर्थः तत्र हेतुः भगवत उरुक्रम

विश्रंभेणात्मशौचेन गौरवेण दमेन च शुश्रूषया सौहृदेन वाचामधुरया च भो २ विसृज्य कामं दंभं च द्वेषं लोभम
घं मदम् अप्रमत्तोद्यतानित्यं तेजीयांसमतोषेयत् ३ सर्वे दैवर्षिवर्येस्तामानवीं समनुव्रताम् दैवाद्गरीयसः पत्करा
शासानां महाशिषः ४ कालेन भूयसा क्षामां कर्षितां व्रतचर्यया प्रेमगद्गदया वाचा पीडितः कृपयाऽब्रवीत् ५ तुष्टोऽ
हमद्यतवमानविमानदायाः शुश्रूषया परमया परया च भक्त्या यो देहिनामयमतीव सहृद्वदेहो नावेक्षितः समुचितः क्ष
पितुं मदर्थे ६ ये मे स्वधर्मनिरतस्तपः समाधिविद्यात्मयोगविजिता भगवत्प्रसादाः तानेव ते मदनुसेवनयाऽवरुद्धान्
दृष्टिं प्रपश्य वितराम्य भयानशोकान् ७ अन्येषु न भगवतोऽप्युवउद्दिष्टं भविष्यं शितार्थरचनाः किमु रुरुक्रमस्य सिद्धाऽसि
भुंक्ष्वपि भवान्निजधर्मदोहान् दिव्यान् रैर्दुरधिगान् नृपविक्रियाभिः ८ एवं ब्रुवाणमबलाऽखिलयोगमायाविद्यावि
चक्षणमवेक्ष्य गताधिरासीत् संप्रश्रयप्रणयविह्वलयागिरेषु द्वाडाऽवलोकविलसद्दसिताननाह ९ देवहूतिरुवा
च राद्वतद्विजृषैतदमोघयोगमायाधिपे त्वयि विभो तदवैमिभर्तः यस्तेऽभ्यधायि समयः सकृदंगसंगो भूयाद्ग
रीयसि गुणः प्रसवः सतीनाम् १०

स्यया फ्रूस्तस्या उद्दिष्टं भो वकीभावस्तेन विष्णुं शिता अर्थरचना मनोरथायेषु निजधर्मेण पाति व्रत्येन दुह्यंत
इति तथा तान् दुरधिगान् दुष्पापान् नृपावयमिति याविक्रियास्तत्तद्भोगविकृतयः ताभिः ८ अखिला योगमायाश्च तत्तदुपासनास्तासु विचक्षणानि
पुणमेवं ब्रुवाणं पतिमवेक्ष्य गताधिः निश्चिंता जाता संप्रश्रयो विनयः प्रणयः प्रेमताभ्यां विह्वला गद्गदतया गिरा ईषद्वाडा सहितो योऽवलोकस्तेन वि-
लसद्दिकसितं हसितं जातहासमाननं यस्याः सा आह जगाद ९ बतेति हर्षे द्विजवृषद्विजश्रेष्ठे भर्तः त्वयि एतत्सर्वं राद्वं सिद्धमेव तदहमवैमिजानामि
किंतु यस्ते त्वया समयोऽभिहितः स तावद्भूयात्स कृदिति गर्भसंभवमात्रपर्यंत इत्यर्थः यस्मात् गरीयसि श्रेष्ठे भर्तृरि हेतुभूते स्त्रीणां प्रसवो गुणः म-

हान् लाभः समासपाठे गरीयसि पत्न्यौ सति सतीनां यतो गुणप्रसवः गुणविस्तारो भवति अनः पुत्रोत्पत्त्या मम गुणविस्तारे जाते पश्चात् दुर्लभं सर्वं भवति ति भावः १० अंगसंगं च यथा ममिति कर्तव्यतां संपादयेत्याह हे ईशान च अंगसंगे इति कृत्यं साधनम् यथोपदेशं कामशास्त्रात् सारेण उपशिक्षसंजानीहि उपकल्पयेत्यर्थः येन साधनेनाभ्यंगभोजनपानादिना अतीवरंतुमिच्छया कर्षितो दीनश्च ममैष आत्मा देहः सिध्येतरति समर्थो भवेत् कथं भूतायाः तैलयेव कृतः क्षोभितो यो मनो भवस्तेन धर्षितायाः तत्ततोऽनुरूपं भवनं विचक्ष्वितर्कय विचारयेति यावत् ११ तर्हि तत्क्षणमेव आविरचीकरत् आविर्भावयां बभूव १२ तदेव विशिनष्टि सर्वकामदुग्धमिति नवभिः सर्वैश्चरत्नादिभिः समन्वितम् सर्वद्वीनां सर्वसंपदां य उपचयस्तस्य उदकं उत्तरोत्तराभिरुद्ध्यस्मिन् उपस्कृतं शोभितम् १३ उपकरणं परिकरः षट्पट्टिका अल्पवस्त्रविस्ताराः पट्टवस्त्रविशेषाः पताकाः वि

तत्रेति कृत्यमुपशिक्षयथोपदेशं येनैष मे कर्षितोऽतिरिंसयात्मा सिध्येत ते कृतमनो भवधर्षिताया दीनस्तदीश भवनं सदृशं विचक्ष्व ११ मैत्रेय उवाच प्रियायाः प्रियमन्विच्छन् कर्हमो योगमास्थितः विमानं कामगंक्षतस्तर्ह्येवा विरचीकरत् १२ सर्वकामदुग्धं दिव्यं सर्वरत्नसमन्वितम् सर्ववर्ष्यपचयोदकं मणिस्तंभैरुपस्कृतम् १३ दिव्योत्करणोपेतं सर्वकालसखावहम् षट्पट्टिकाभिः पताकाभिर्विचित्राभिरलंकृतम् १४ स्वर्गाभिर्विचित्रमाल्याभिर्मंजुसिंजत् षडंगिभिः दुकूलक्षौमकौशेयैर्नानावस्त्रैर्विराजितम् १५ उपर्युपरिविस्तृतं निलयेषु पृथक् पृथक् क्षिप्तैः कशिपुभिः कांतं पर्यंकव्यजनासनैः १६ तत्र तत्र विनिक्षिप्तानां शिल्पोपशोभितम् महामरकतस्थल्याज्जटविद्रुमवेदिभिः १७ हास्सुविद्रुमदेहल्याभातं वज्रकपाटमत् शिरवरे चिंद्रनीलेषु हेमकुम्भैरधिष्ठितम् १८ चक्षुष्यतयरागाग्र्यैर्वज्रभित्तिषु निर्मितैः जुष्टं विचित्रवैतानैर्महाऽहैर्हैर्भूतोरणैः १९ हंसपारावतघातैस्तत्र तत्र निकूजितम् कृत्रिमान्मन्यमानैः स्वान् अधिरुह्याधिरुह्य च २०

स्तृतास्तापिः १४ विचित्राणि माल्यानि पुष्पाणि यासु मंजुयथा भवति एवं सिंजतः षडंगयोद्यास्तताभिः स्वर्गाभिः १५ उपर्युपरिविस्तृतं गृहेषु कशिपुभिः शय्याभिः कांतं कमनीयम् पर्यंकादिभिश्च कांतम् १६ १७ हास्सुद्वारेषु विद्रुमनिर्मिता देहली उदुंबरस्तयाभातं शोभितम् वज्रखचितकपाटयुक्तम् चिंद्रनीलमयेषु शिरवरेषु प्रासादाग्रभागेषु १८ चक्षुष्यतयरागाग्र्यैः यद्वा चक्षुष्यादि-वकैः पयरागाग्र्यैः विचित्रैर्वैतानैर्वितानसमूहैः १९ कृत्रिमानपि हंसादीन् स्वान् सजातीयान् मन्यमानैस्तत्र तत्राधिरुह्याधिरुह्या निकूजितम् २०

विहारस्थानं कीडाप्रदेशः विश्रामः शयनगृहं संवेश उपभोगस्थानम् प्रांगणं गृहादहः अजिरं प्राकारादहः यथोपजोषं यथास्वमात्मनः
 स्वस्य मायाविनोऽपि विस्मयजनकमिव २१ नातिप्रीतेन मलिनदेहत्वात् परिचारिकाभावाच्च २२ अस्मिन् द्रुदे विंदुसरसि आरुह अधिरोह श
 कुन विष्णुना कृतमानंदविंदुनिपातनेन यापकं प्रापकम् २३ समादाय आदृत्य सरजं मलिनम् वेणीभूताच्छटिलान् २४ शबलौ विवर्णौ स्तनौ
 यस्मिन् तत् सरस्वत्याः शिवानि जलानि आशोरते यस्मिन् शिवजलाशयाजलचरा यस्मिन् इति वा २५ सातत्र निमग्ना सती विस्मयं ददर्शतमा

विहारस्थानविश्रामसंवेशप्रांगणाजिरैः यथोपजोषं रचितैर्विस्मापनमिवात्मनः २१ ईदृग्गृहंतत्पश्यंतीनातिप्रीतेन
 चेतसा सर्वभूताशयाभिज्ञः प्रावोचत् कर्दमः स्वयम् २२ निमज्यास्मिन् द्रुदे भीरुविमानमिदमारुह इदं सुकुरुतं तीर्थ-
 माशिषां यापकं नृणाम् २३ सातद्रुतुः समादाय वचः कुवलये क्षणा सरजं बिभ्रती वासो वेणीभूतांश्च मूर्धजान् २४ अं
 गंच मलयं केन संलुन्त शबलस्तनम् आविवेश सरस्वत्याः सरः शिवजलाशयम् २५ सां तः सरसि वेशमस्थाः शतानि द
 शकन्यकाः सर्वाः किशोरवयसो ददर्शोत्पलगंधयः २६ तां हृत्वा सहसोत्थाय प्रोचुः प्राजलयः स्त्रियः वयं कर्मकरीस्तुभ्यं
 शाधिनः करवाम किम् २७ स्नानेन तां महार्हेण स्नापयित्वा मनस्विनीम् दुकूले निर्मले नूत्ने दूदुरस्यै च मानद २८ भूष
 णानि परार्थानि वरीयांसि दक्षमंति च अन्नं सर्वगुणोपेतं पानं चैवामृतासर्वम् २९ अथादर्शस्वमात्मानं स्त्रिगुणं विरे-
 जांबरम् विरजं कृतस्वस्त्ययनं कन्याभिर्बहुमानितम् ३० स्नातं कृतशिरस्नानं सर्वाभरणभूषितम् निष्कप्रीवंचल
 यिनं कूजलांचननूपुरम् ३१ श्रोण्योरर्ध्वस्तयाकांच्याकांचन्या बहुरत्नया हारेण च महार्हेण रुचकेन च भूषितम् ३२

हसां तः सरसीति दशभिः उत्पलगंधयः कमलगंधिन्यः २६ स्त्रियः प्रोचुः तुभ्यं तव कर्मकरीः परिचारिका वयमस्मान् आज्ञापयेति २७ ततश्च
 स्नानेन स्नानयोग्यतैलादिना २८ परार्थानि उत्कृष्टानि वरीयांसि तस्त्रियाणि दीप्तिमंति च पानं पेयम् अमृतं स्वादु आसवं मादकम् २९ आदर्शस्व
 मात्मानं ददर्शेति शेषः आत्मानं विशिनष्टि चतुर्भिः कृतं स्वस्त्ययनं मंगलयस्य पुंस्त्वमात्मशब्दसामानाधिकरण्यात् ३० विरजमित्यस्य प्रपंचः स्नात
 म् उदृत्य क्षालितं कृतं शिरः स्नानमभ्यंगोपेन भूषितत्वं मेवाह निष्कपदकं ग्रीवायांस्यस्य ३१ बहूनि रत्नानि यस्यां तयारुचकेन मंगलद्रव्येण कुं-
 कुमादिना तदुक्तं विशयकाशे रुचकं मंगलद्रव्यं ग्रीवाभरणं दंतयोरिति ३२

सुदतासक्तवाचक्षुषेतिचजातावेकवचनानि एतैर्लसतशोभमानंमुखंयस्य कथंभूतेनचक्षुषा श्लक्ष्णोमनोहरःस्निग्धोऽप्रांगौनेत्रप्रांतो
यस्यपद्मकोशेनस्पर्धतइतिपद्मकोशस्पृत्तेन ३३ दृष्ट्वाचयदापतिसस्मारतदायत्रासौतत्रैवस्वयमप्यास्ते ३४ आत्मानंनिशाम्यदृष्ट्वातांचत
स्ययोगगतियोगप्रभावंदृष्ट्वासंशयंकिमिदमितिविस्मयम् ३५ समुनिर्विवाहात्पाक्यदात्मनोरूपंतदेवपुनर्विभ्रतीसंवीतौप्रादृतौरुचिरौस्तनौ
यस्याः पादांतरेतुरूपविशेषणम् ३६ शोभनेवाससीयस्याः जातोभावःप्रेमयस्यहेअमित्रहन्जितकाम ३७ तस्मिन्विमानेमुनिर्विभ्राजे न-
लुत्तोमहिमास्वातंत्र्यस्य उपचीर्णंशुश्रूषितंवपुर्यस्य विकसितकुसुद्रुणवान् अपीच्योऽतिसंदरःपूर्णचंद्रवत्सुनिर्गमइवविमानम् ताराइ-

सुदतासक्तवाचक्षुषाश्लक्ष्णस्निग्धाप्रांगेनचक्षुषा पद्मकोशस्पृधानीलैरलकैश्चलसन्मुखम् ३३ यदासस्मारन्नृषम
मृषाणांदयितंपतिम् तत्रचास्तेसहस्रीभिर्यत्रास्तेसप्रजापतिः ३४ भर्तुःपुरस्तादात्मानंस्त्रीसहस्रवृत्तंतदा नि
शाम्यतद्योगगतिसंशयंप्रत्यपद्यत ३५ सतांकृतमलस्नानांविभ्राजतीमपूर्ववत् आत्मनोविभ्रतीरूपंसंवीतरुचि
रस्तनीम् ३६ विद्याधरीसहस्रेणसेव्यमानांस्ववाससम् जातभावोविमानंतदारोहयदमित्रहन् ३७ तस्मिन्नलु
त्तमहिमाप्रिययाऽनुरक्तोविद्याधरीभिरुपचीर्णवपुर्विमाने वभ्राजउल्लसकुसुद्रुणवानपीच्यस्ताराभिरावृतइवो
उपतिर्नमस्थः ३८ तेनाष्टलोकपविहारकुलाचलेंद्रद्रोणीष्वनंगसरवमारुतसौभगासु सिद्धैर्नुतोद्युधुनिपात
शिवस्वनासुरेमेचिरंधनदवल्ललनावरूथी ३९ वैश्रंभकेसरसनेनंदनेपुष्पमद्रके मानसेचैत्ररथ्येचसरेमेरा
मयारतः ४० भ्राजिष्णुनाविमानेनकामगेनमहीयसा वैमानिकानत्यशोतचरन्लोकान्यथाग्निलः ४१ किंदुरा
पादनंतेषांपुंसामुद्दामचेतसाम् यैराश्रितस्तीर्थपदश्चरणोव्यसनात्ययः ४२

वताःस्त्रियः कुमुदानीवतासांनेत्राणीतिज्ञेयम् ३८ तेनविमानेन अष्टलोकपालानांविहारोयस्मिन्कुलाचलेंद्रोमेरुः तस्यद्रोणीषुदरी
षु अनंगस्यसरवायोमारुतः शीतस्रगंधमंदाऽग्निलः तेनसौभगंसौभाग्यंसौंदर्ययासुसिद्धैर्नुतः स्तुतः सन् द्युधुनिर्गंगातस्याःपातेनशिवः
स्वनोयास्रतासुरेमे ललनावरूथी स्त्रीरत्नसमूहवान् ३९ वैश्रंभकादिषुदेवोद्यानेषु मानसेचसरसिरतःश्रीतः सन् ४० अत्यशोतअति-
क्रम्यस्थितः ४१ उद्दामचेतसांधीराणांव्यसनंसंसारस्तस्यात्ययोयस्मात् ४२

प्रेक्षयित्वादर्शयित्वागोलंमंडलंस्वसंस्थयादीपवर्षादिरचनयायावान् तावन्तं बहून्वाश्रयार्थोणियस्मिन्नुतम् ४३ विभज्यनवधानवप्रभेदेनात्मानं कृत्वा ४४ ४५ शरदः संवत्सराः मनागीषदिव्यतीयुः ४६ आत्मनास्वदेहार्थरूपेण अतिप्रीत्याभावयन् तथासतिसदपत्यं भवेदिति नो धानवधासर्वसंकल्पविदितितस्याः बद्धपत्यसंकल्पं जानन्नित्यर्थः विभक्त्या कर्तुं समर्थश्च आत्मविदिति च तस्यामनासक्तत्वात् स्थियोजाता इति भावः पुमान्पुंसोऽधिके श्रुक् स्त्रीभावत्यधिके स्त्रिया इति स्मृतेः ४७ अतः अनंतरमेव सद्यः एकस्मिन्नेवाहनि चारूणिसर्वाण्यंगानियासाम्

प्रेक्षयित्वा भवोगोलं पत्यै यावान् स्वसंस्थया बद्धाश्रयं महायोगी स्वाश्रमायन्यवर्तत ४३ विभज्यनवधात्मानं मानवीं सरतोत्सुकाम् रामां निरमयनरे मेवर्षपूगान्मुहूर्त्तवत् ४४ तस्मिन्निमानउल्लुष्टां शय्यारतिकरां श्रिता नचाबुल्यततंकालंपत्याऽपीच्येन संगता ४५ एवयोगानुभावेन दंपत्योरममाणयोः शतं व्यतीयुः शरदः कामला लसयामनाक् ४६ तस्यामाधत्तरेतस्तां भावयन्नात्मनात्मवित् नोधाविधायरूपं स्वसर्वसंकल्पविद्विभक्तः ४७ अतः सासुषुवे सद्यो देवहूतिः स्त्रियः प्रजाः सर्वास्ताश्चारुसर्वांग्यो लोहितोत्पलगंधयः ४८ पतिसाप्रव्रजिष्यंततदा लक्ष्यो शतीसती स्मयमाना विक्रवेन हृदयेन विदूयता ४९ लिखंत्यधो मुरवीभूमिपदानरवमणिश्रिया उवाच ललितावाचं निरुंध्याश्च कलांशनैः ५० सर्वतद्भगवान्मे ह्यमुपोवाहप्रतिश्रुतम् अथापि मे प्रपन्नाया अभयं दातुमर्हसि ५१ ब्रह्मन्दुहितृभिस्तुभ्यं विमृग्याः पतयः समाः कश्चिदस्यान्मे विशोकाय त्वयि प्रव्रजिते वनम् ५२ एतावताऽलंकालेन व्यतिक्रान्तेन मे प्रभो इन्द्रियार्थप्रसंगेन परित्यक्तपरात्मनः ५३ इन्द्रियार्थेषु सज्जंत्या प्रसंगस्त्वयि मे कृतः अजानंत्या परं भावं तथाऽप्यस्त्वभयाय मे ५४

४८ प्रव्रजिष्यंतम् आलक्ष्य वितर्क्य स्मयमाना बहिः अंतर्गतविक्रवेन व्याकुलेन विदूयता संतप्यमानेन हृदा उवाचे कृत्तरेणान्वयः ४९ नखा एव मणयः तैः श्रीः शोभायस्यते न पदाभवं लिखन्तीति दुरंतचिंतालक्षणम् उपोवाहसं पादितवान् अभयमिति भाविनो दैन्यात् संसाराच्च यद्भयंतन्निवर्तयेत्यर्थः ५१ तत्र दैन्यं निवेदयति तुभ्यं तव दुहितृभिः स्वयमेवात्मनः समायोग्याः पतयो विमृग्या इति दैन्यं प्राप्तम् संसारमयमुररीकृत्याह कश्चिदिति विशोकाय ज्ञानोपदेशाय स्त्रीभिर्करणानपाकरणात् कंचित्कालं त्वदवस्थानेन ब्रह्मवित्पुत्रः कश्चिद्विदित्वा इत्यर्थः ५२ विषयान् भक्ष्य किं ब्रह्म विद्ययेति चेत्तत्राह एतावता अलंपूर्यतां परित्यक्तः परात्मा यथा तस्यामम ५३ स्वरूपतमनुशोचंत्याह इन्द्रियार्थे धिति चतुर्भिः मे मया परं भावं तत्त्वं ब्रह्म विदिति ५४

प्रसंगः कथमभयायास्तुतत्राहसंगइति अधिया अज्ञानेन ५५ स्वभावतः प्रवृत्तं यस्य कर्म धर्मार्थं न कल्पते धर्माभिमुखं न भवेत् तत्रापि नि-
ष्कामधर्मद्वारा विरागाय न कल्पते तद्वारा च तीर्थपदस्य हरेः सेवाः र्थं न पर्यवस्येदित्यर्थः ५६ नमुमुक्षेयमोक्तुमिच्छानकृतवत्यस्मि ५७
इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायां त्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ चतुर्विंशतितो जन्म कपिलस्याहतस्य तुः प्रयज्यां तमनुज्ञाप्य त्र-
यत्रयविमोक्षतः १ शालिनीं स्लाध्याम् शकुनेनाभिव्याहृतं सहाहं स्वांशकलयेत्यादि १ इत्थं मारिवदः स्वेदं माकार्षीः आत्मानं प्रति अहं भा-
ग्यहीनेति अदूरात् शीघ्रम् २ दमेन इन्द्रियसंयमेन नियमेन स्वधर्मेण तपोऽसिद्रविणदानानि च तैः ३ हृदयग्रंथिं विज्जडात्सकम् अहंकारल-

संयोगः संसृते हेतुरसत्कविहितो धिया स एव साधुपुक्तो निःसंगत्याय कल्पते ५५ नेह यत्कर्म धर्माय न विरागाय
कल्पते न तीर्थपदसेवायै जीवन्मपि मृतो हि सः ५६ साहं भगवतो नूनं वंचिता मायया दृढम् यत्त्वां विमुक्तिदं प्राप्य न
मुमुक्षेयबंधनात् ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले यो पारव्याने त्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३
मैत्रेय उवाच निर्वेदयादिनी मेवं मनो दुहितरं मुनिः दयालुः शालिनी माह शुक्लाभिव्याहृतं स्मरन् १
अरुषिरुवाच मारिवदो राजपुत्रीत्यामात्मानं प्रत्यनिन्दितं भगवांस्ते क्षरोगर्भमदूरात्संप्रपत्स्यते २ धृत
व्रतासिभद्रं ते दमेन नियमेन च तपोऽसिद्रविणदानैश्च श्रद्धया चैश्वरं भज ३ सत्यपाराधितः शुक्लो वितन्वन्मामकं यशः
छेत्ता ते हृदयग्रंथि मौदर्यो ब्रह्मभावतः ४ मैत्रेय उवाच देवहूत्यपि संदेशं गौरवेण प्रजापतेः सम्यक् श्रद्धा
यपुरुषं कूटस्थमभजद्गुरुम् ५ तस्यां बहुतिथे काले भगवान्मधुसूदनः कर्दमं वीर्यमापन्नो जज्ञेऽग्निरिव दारुणि
६ अवादीयंस्तदा व्योम्नि वादित्राणि घनाघनाः गायंतितं स्मरं धर्वा नृत्यं त्यप्सरसो मुदा ७ पेतुः समनसो दिव्याः स्वे
चरैरपवर्जिताः प्रसेदुश्च दिशः सर्वा अंभांसि च मनांसि च ८ तत्कर्दमाश्रमपदं सरस्वत्या परिश्रितम् स्वयंभूः साकम्
षिभिर्मरीच्यादिभिरभ्ययात् ९ भगवंतं परं ब्रह्म सत्त्वेनांशेन शत्रुहन् तत्त्वसंख्यानविज्ञस्यै जातं विद्वानजः स्वराद् १०

क्षणं बंधं छेत्ता छेत्स्यति औदर्यः पुत्रः सन् ब्रह्मभावयति उपदिशतीति तथा ४ श्रद्धाय विश्वस्य ५ बहुतिथे बहुतरे कालेति क्रांते कर्दमं कर्द
मसंबंधि ६ घनाघना इत्येकं पदं वर्षतो मेघाः गायंति स्म नृत्यंति स्म ७ अपवर्जिता मुक्ताः ८ परिश्रितं वेष्टितम् ९ आगत्य किंकृतवान् तदाह भग
वंतमिति द्वाभ्याम् तत्त्वानां संख्यानं यस्मिन् तस्य सांख्यस्य विज्ञस्यै विशेषेण ज्ञापनाय भगवंतं जातं विद्वान् अजो ब्रह्मा स्वराद् स्वतः सिद्धज्ञानः १०

तस्यचिकीर्षितं सभाजयन् पूजयन् प्रहृष्यमाणैरसुभिः कर्दमं चेदमप्यधादिति द्वयोरन्वयः चकाराद्देवहूतिं च ११ तत्र-
 त्वयेति पंचभिः कर्दमं प्रत्याह अपचितिः पूजाकृता यद्यस्मात् निष्कपटं सम्यग्गृहीतवान् १२ अनुमन्येतेति यत् एतावत्येव १३ अनेकधा प्र-
 भावैः वंशैर्हृदयिष्यंति वर्धयिष्यंति १४ अविमुरव्येप्यो मरीच्यादिभ्यः १५ पुत्रस्तसाक्षादश्वर इत्याह वेदाहमिति शोवधिं निधिं सर्वाभी-
 ष्टदम् १६ देवहूतिं प्रत्याह त्रिभिः ज्ञानं शास्त्रोक्तम् विज्ञानमपरोक्षं च ते एव योगउपायस्तेन कर्मणां जटाः मूलानि वासना उद्धरन् उत्सादयि-

सभाजयन् विश्रद्धेन चेतसा तच्चिकीर्षितम् प्रहृष्यमाणैरसुभिः कर्दमं चेदमप्यधात् ११ ब्रह्मोवाच
 त्वयामेऽपचितिस्तात कल्पितानिर्व्यलीकतः यन्मोसं जगृहे वाक्यं भवान्मानदमानयन् १२ एतावत्येव शुश्रूषा
 कार्यापितरि पुत्रकैः वाढमित्यनुमन्येत गौरवेण गुरोर्वचः १३ इमादुहितरः सभ्यतव वत्स ससमध्यमाः सर्गमेतं प्र-
 भावैः स्वैर्हृदयिष्यंत्यनेकधा १४ अतस्त्वमविमुरव्येप्यो यथाशील्यथारुचि आत्मजाः परिदेह्यद्यविस्तृणीहिय
 शोफवि १५ वेदाहमाद्यपुरुषमवतीर्णं स्वमायया भूतानां शोवधिं देहं विष्माणं कपिलमुने १६ ज्ञानविज्ञानयोगेन
 कर्मणा सुद्धरन् जटाः हिरण्यकेशः पद्माक्षः पद्मसुद्रापदांबुजः १७ एषमानविते गर्भे प्रविष्टः कैटभादर्जनः अविद्यासं-
 शयग्रंथि छित्वा गां विचरिष्यति १८ अयं सिद्धगणाधीशः सारख्याचार्यैः ससंमतः लोके कपिल इत्याख्यां गंताते की-
 र्तिवर्धनः १९ मैत्रेय उवाच तावाश्वास्य जगत्त्रैलोक्यं कुमारैः सह नारदः हंसो हंसेनयानेन त्रिधामपरमं ययौ
 २० गते शतधृतौ क्षत्तः कर्दमस्तेन चोदितः यथोदितस्वदुहितृः प्रादाद्विश्वसृजाततः २१ मरीचये कलाप्रादादन
 सूयामथात्रये श्रद्धामंगिरसे यच्छुत्पुलस्त्याय हविर्भविम् २२ पुलहाय गतिं युक्तां क्रतवे च क्रियां सतीम् रव्यातिं च
 ऋगवे यच्छदसिष्ठायाप्यसंधतीम् २३

प्यन् पद्मसुद्रायुक्तं पदांबुजं यस्य १७ हेमानवि अविद्यास्वरूपा ज्ञानम् संशयाः मि-
 थ्याज्ञानानि तन्मयं तव हृदयग्रंथिम् १८ ससंमतः संपूजितः सन् गंतां प्राप्स्यति १९ कुमारैः सहैति शेषः सह नारदः नारदसहितश्च मरीच्या-
 दीन् विवाहार्थमवस्थाप्य नैष्ठिकैरेतैः पंचभिः सहितः हंसो ब्रह्माययौ त्रिधामतृतीयं धाम स्वर्गः तस्य परां काष्ठां सत्यलोकम् २० शतधृतौ ब्र-
 ह्मणि २१ २२ युक्तां योग्याम् अयच्छत् अदात् २३

वितन्यते समृद्धः क्रियते शांत्यधिष्ठात्रीं देवतामित्यर्थः समलालयत् संतोषितवान् २४ निमन्त्र्य गृह्णानं दिहर्षं प्राप्ताः संतः सच सुनिः त्रियुगं
विष्णुं विविक्तेरहसि २५ पापच्यमानानां भृशं दह्यमानानां निरये संसारे स्त्रीयै रमंगलैः पापैः २७ कुतः सर्वा देवताः प्रसन्ना इति ज्ञातम् अ-
लभ्यलाभादित्याह द्वाभ्यां बहुषु जन्मसु विपक्षेन स सिद्धेन सम्यक् योगो भक्तियोगस्तस्मिन् समाधिरेकाग्र्ये तेन शून्यागारेषु विविक्तस्थानेषु य-
स्य तव पदम् २८ हेलनमवज्ञां लाघवं न गणय्य अगणयित्वा उचितमेव तवैतदित्याह यस्त्वं स्वानां भक्तानां पक्षं पुष्पसीतितयासः २९ एतत्

अथर्वणोऽददाच्छांतिं ययायज्ञो वितन्यते विप्रर्षभान् कृतो द्वाहान्सदारां समलालयत् २४ ततस्तत्र ऋषयः क्षत्तः
कृतदारानि मन्त्रयतम् प्रातिष्ठन्नंदिमापन्नाः स्वस्वमाश्रममंडलम् २५ सचावतीर्णं त्रियुगमाज्ञाय विबुधर्षभम् वि-
विक्त उपसंगम्य प्रणम्य समभाषत २६ अहो पापच्यमानानां निरये स्वैरमंगलैः कालेन भूयसानूनं प्रसीदंतीह देवताः
२७ बहुजन्मविपक्षेन सम्यग्योगसमाधिना द्रष्टुं यतं ते यतयः शून्यागारेषु यत्पदम् २८ स एव भगवानद्य हेलनं न गण-
य्य नः गृहेषु जातो ग्राम्याणां यः स्वानां पक्षपोषणः २९ स्वीयवाक्यमृतं कर्तुमवतीर्णोऽसि मे गृहे चिकीर्षुर्भगवान्
ज्ञानं भक्तानां मानवर्द्धनः ३० तान्येव तेऽभिरूपाणि रूपाणि भगवंस्तव यानि यानि चरोचते स्वजनानां अरूपि-
णः ३१ त्वां सूरिभिस्तत्त्वबुधैः क्लृप्ताः द्वासदाऽभिवादाहं पादपीठम् ऐश्वर्यवैराग्ययशोऽवबोधवीर्यश्रियां पू-
र्तमहं प्रपद्ये ३२ परं प्रधानं पुरुषं महातं कालं कविं त्रिदत्तं लोकपालम् आत्मानुभूत्याऽनुगतं प्रपंचस्वच्छंदशक्तिं
कपिलं प्रपद्ये ३३

पंचयति द्वाभ्याम् स्वयमेवावतीर्णोऽसि स्ववाक्यं तव पुत्रो भविष्यामीति यत् तत्सत्यं कर्तुं ज्ञानं ज्ञानसाधनं सारं
च चिकीर्षुः सन् ३० यानि तवा लौकिकानि चतुर्भुजादिरूपाणि तान्येव तेऽभिरूपाणि योग्यानि यानि च स्वजनानां रोचंते मनुष्यसरूपाणि
तान्यपि ते रोचंते इत्यर्थः अरूपिणः प्राकृतरूपरहितस्य ३१ अभिवादाहं पादपीठं यस्य ऐश्वर्यादिभिः पूर्तं पूर्णम् ३२ ऐश्वर्यादिकं विदु-
ष्वन्नाह परंपरमेश्वरं तत्र हेतुः स्वच्छंदाः स्वाधीनाः शक्तयो यस्य ता एवाह प्रधानं प्रकृतिरूपं पुरुषं तदधिष्ठातारं महातं महत्तत्त्वरूपं कालं ते-
षां क्षोभकं त्रिदत्तम् अहंकाररूपं लोकालोकं तत्प्राकृतं तदेवं मायया प्रधानादिरूपता सुक्ता विच्छत्त्या निष्प्रपंचतामाह आत्मानुभूत्या चि-
च्छत्त्या अनुगतः स्वस्मिन् लीनः प्रपंचो यस्य तम् कविं सर्वज्ञम् प्रधानाद्याविर्भावलयसाक्षिणमित्यर्थः ३३

संन्यासानुज्ञांप्रार्थयते आस्माभिपृच्छेयत्किंचिदभिपृच्छामीत्यर्थः त्वयापुत्ररूपेणावतीर्णानिनिवृत्तानिऋणानिदेवादिरूपाणियस्यसःआ
 मकामश्वाहंपरिव्रजतांसंन्यासिनांपदवीमार्गमाश्रितः सन् त्वांयुंजन् स्मरन्विचरिष्यामि ३४ अहंतावज्ज्ञानोपदेशायैवल्लङ्घ्येऽवतीर्णः अत
 स्तवगृहेवसतोऽपिमुक्तिः क्लृप्तमैवयद्यवश्यंगंतव्यमेवेत्याग्रहः तथाऽपिमामेवानुस्मरन् गच्छेत्याशयेनाहमयेतिषड्विः सत्यलौकिकेवैदिकेलौकि
 केचकृत्येस्वोक्तस्यप्रामाण्यमभिदर्शयतियद्यस्मात्तुभ्यंतवपुत्रोभविष्यामीत्यवोचम् अथअतएवतत्कृतंयथाभवतितथामयाऽजनिजन्म
 स्वीकृतम् ३५ दुराशयात् मुमुक्षूणांसुनीनामात्मदर्शनेसंभतायतत्त्वानांप्रसंख्यानायविद्धीत्कत्तरस्यानुषंगः ३६ नन्वयमात्मज्ञानमार्गः पू

आस्माभिपृच्छेऽद्यपतिंप्रजानांत्वयाऽवतीर्णार्णउतामकामः परिव्रजत्पदवीमास्थितोऽहंचरिष्येत्वांहृदियुंजन्वि
 शोकः ३४ श्रीभगवानुवाच मयाप्रोक्तंहिलोकस्यप्रमाणंसत्यलौकिके अथाजनिमयात्तुभ्यंयदवोचम्
 तंमुने ३५ एतन्मेजन्मलौकेस्थिन्मुमुक्षूणांदुराशयात् प्रसंख्यानायतत्त्वानांसंभतायात्मदर्शने ३६ एषआ-
 त्मपथोव्यक्तोऽनष्टः कालेनभूयसा तंप्रवर्तयितुंदेहमिमंविद्धिमयाभूतम् ३७ गच्छुकाममयापृष्टोमयिसंन्यस्तक-
 र्मेणा जित्वासुदुर्जयंमृत्युमभूतत्वायमाभज ३८ मामात्मानंस्वयंज्योतिःसर्वभूतगुहाशयम् आत्मन्येवात्मनावी-
 द्यविशोकोभयमृच्छसि ३९ मात्रेआध्यात्मिकांविद्यांशमनींसर्वकर्मणाम् चित्तरिष्येययाचासौभयंचातितरि-
 ष्यति ४० मैत्रेयउवाच एवंसमुदितस्तेनकपिलेनप्रजापतिः दक्षिणीकृत्यतंप्रीतोचनमेवजगामह ४१ व्र-
 तंसआस्थितोमौनमात्मैकशरणोमुनिः निःसंगोव्यचरत्क्षोणीमनग्निरनिकेतनः ४२

वसिष्ठएवनेदानीमपूर्ववत्प्रवर्तनीयस्तत्राह

एषइति अव्यक्तःसूक्ष्मः ३७ कामंयथेच्छम् आपृष्टः अनुज्ञातः यहायथात्वंगंतुंमांपृष्टवान्तथाऽव्यवस्थातुंमयाऽपिलमापृष्टइत्यर्थः मयिसं-
 न्यस्तेनसमर्पितेनकर्मणा अविद्ययासृक्कंतीर्त्वाविद्ययाऽमृतमश्नुतइतिश्रुतेः ३८ ततश्चमांपरमंपरमात्मानम् आत्मनिस्वस्मिन्आत्मनामनसा
 अन्दीक्ष्यमाणोऽभयंमोक्षंप्राप्स्यसि ३९ मात्रेदेवहूतौ शमनींउन्मूलनींभयमतिशयेनतरिष्यतिपरमानंदंचप्राप्स्यतीतिचकारार्थः ४० समु-
 दितःसम्यगुक्तःसन् तंप्रदक्षिणीकृत्य ४१ सुनीनांव्रतंमौनम् अहिंसालक्षणम् ४२

सदसतः परं यत्तस्मिन् ब्रह्मणि गुणावभासके निर्गुणो एकभक्त्या अव्यभिचारिण्या भक्त्या अनुभाविते अपरोः स्वीकृते ४३ अतो देहादि
 घहंकारादिरहितः अतएव निर्द्वन्द्वः शीतोष्णाघनाकुलः समदृक् भेदाग्राहकः किंतु स्वदृक् स्वमेव पश्यन् प्रत्यक् प्रवणा प्रशांता विक्षेपरहिता
 धार्यस्य ४४ तदेवं विधकल्पितोपाधिनिवृत्तमुक्तापरमेश्वरपदप्राप्तिमाह वासुदेव इति त्रिभिः प्रतीचो जीवस्यात्मनिलब्ध आत्मानि जित्तयेन य
 तो मुक्तं बंधनमज्ञानं यस्य ४५ लब्धात्मना मेवाह आत्मानमिति ४६ तदेवं तेन भागवती गतिः प्राप्ता पादांतरे स एव तां गतिं प्राप्त इति ४७ इ
 ति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ पंचविंशोजनन्या तुष्टो बंधविमोचनम् आदावाह परं भक्तिलक्षणं

मनो ब्रह्मणियुं जानो यत्तत्सदसतः परम् गुणावभासे विगुण एकभक्त्या अनुभाविते ४३ निरहं कृति निर्ममश्च नि
 र्द्वन्द्वः समदृक् स्वदृक् प्रत्यक् प्रशांतधीर्धरिः प्रशांतोर्मि रिवोदधिः ४४ वासुदेवे भगवति सर्वज्ञे प्रत्यगात्मनि परेण
 भक्तिभावेन लब्धात्मा मुक्तबंधनः ४५ आत्मानं सर्वभूतेषु भगवंतमवस्थितम् अपश्यत् सर्वभूतानि भगवत्यपि चा
 त्मनि ४६ इच्छाद्वेषविहीनेन सर्वत्र समचेतसा भगवद्भक्तियुक्तेन प्राप्ता भागवती गतिः ४७ इति श्रीभागवते म
 हापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ शौनक उवाच कपिलस्तत्त्वसंख्याता भगवा
 नात्ममायया जातः स्वयमजः साक्षादात्मप्रज्ञप्तये नृणाम् १ न ह्यस्य वर्ष्मणः पुंसां वरिष्ठाः सर्वयोगिनाम् विश्रुतौ
 श्रुतदेवस्य भूरितृप्यंति मेऽसवः २ यद्यहि धत्ते भगवान् स्वच्छं दात्मात्ममायया तानि मे श्रद्धा नस्य कीर्त्तन्या न्यनु
 कीर्त्तय ३ सूत उवाच द्वैपायन सरस्वत्वं मैत्रेयो भगवांस्तथा प्राहेदं विदुरं प्रीत आन्वीक्षिक्यां प्रचोदितः ४

कपिलः स्मृतः १ कपिलेनापि तां मात्रे गूढभावनियंत्रिता योगमाणि क्यमंजूषा स्फुटमुद्वाह्यतेऽधुना २ उक्तास्तु वादपूर्वकं कापिलं योगं पृच्छति क
 पिल इति त्रिभिः तत्त्वानां संख्याता गणकः सांख्यप्रवर्त्तक इत्यर्थः अज एव स्वयं जातः आत्मप्रज्ञप्तये आत्मतत्त्वज्ञापनाय १ पुंसां मध्ये वर्ष्मणः वृद्ध
 स्य उत्तमस्येत्यर्थः सर्वयोगिनां मध्ये वरिष्ठाः वरस्य भावो वरिष्ठा भवितु प्रधानोऽयं निर्देशः वरिष्ठस्येत्यर्थः यद्वा वरीयस्त्वादित्यर्थः विश्रुतौ कीर्त्तौ अ
 सव इन्द्रियाणि भूरि अलं न तृप्यंति श्रुतेन श्रवणेन दीप्यति द्योतत इति तथा तस्य यद्वा भूरि बहुशः श्रुतो देवो येन तस्यापि मे असव इति संबंधः २
 स्वानां छंदेन इच्छया आत्मा देहो यस्य सः यद्यलं कर्म विधत्ते तानि कर्माणि कीर्त्तनार्हाणि अनुकीर्त्तय ३ यथा त्वं मां प्रचोदयसि एवं प्रचोदितः सन् तथा
 तत्प्रश्नानुसारेण आन्वीक्षिक्यामात्मविद्यायाम् ४

विंदुसरे इति आर्षः विंदुसरसि ५ तत्त्वमार्गस्याग्रं पारं दर्शयतीति तथा एष मानविते गर्भे प्रविष्टः कैटभा र्दन इत्यादि धातुर्वचः संस्मरंती प्राह
 ६ असतामिन्द्रियाणां तर्षणात् विषयाभिलाषात् निर्विण्णान्ताः स्मि येन संभाव्यमानेन पूर्यमाणेन ७ पारंगमयतीति पारंगं लभेव श्रेष्ठं चक्षुर्मया ल
 धं त्वदनुग्रहाज्जन्मनामंते भाव्ये सति ८ तत्पंचयतिस भगवान् भवान् चक्षुरूप उदितः सूर्यो यथा ९ अपाक्रष्टुमपनेतुं कोऽसौ संमोहः तमाह एत

मैत्रेय उवाच पितरि प्रस्थिते रण्यं मातुः प्रियचिकीर्षया तस्मिन् विंदुसरेऽवासीद्भगवान् कापिलः किल ५ तमा
 सीनमकर्मणां तत्त्वमार्गं दर्शनम् स्वसक्तं देवहूत्याह धातुः संस्मरतीवचः ६ देवहूतिरुवाच निर्विण्णानि
 तरां भूमन्मसदिन्द्रियतर्षणात् येन संभाव्यमानेन प्रपन्नाऽधंतमः प्रभो ७ तस्य त्वंतमसां धस्य दुष्पारस्याद्य पारगम्
 सच्चक्षुर्जन्मनामंते लब्धं मे त्वदनुग्रहात् ८ य आद्यो भगवान् पुंसां मीश्वरो वै भवान् किल लोकस्य तमसां धस्य चक्षुः
 सूर्य इवोदितः ९ अथ मे देव संमोहमपाक्रष्टुं त्वमर्हसि योऽवग्रहोऽहं ममेतीत्येतस्मिन् योजितस्त्वया १० तं तागताहं-
 शरणं शरण्यं स्वभृत्यसंसारतरोः कुठारम् जिज्ञासयाऽहं प्रकृतेः पुरुषस्य नमामि सद्धर्मविदां वरिष्ठम् ११ मैत्रेय
 उवाच इति स्वमातुर्निरवद्यमीप्सितं निशम्य पुंसां अपवर्गवर्धनम् धियाऽभिनंद्यात्मवतां सतां गतिर्वभाषईष-
 त्स्मितशोभिताननः १२ श्रीभगवानुवाच योग आध्यात्मिकः पुंसां मतो निःश्रेयसाय मे अत्यंतो परति
 यत्र दुरःखस्य च सुखस्य च १३ तमिमंते प्रवक्ष्यामि यमवोचं पुराऽनघे ऋषीणां श्रोतुकामानां योगं सर्वगिर्नैपुणम् १४
 चेतःस्वत्वस्य बंधाय मुक्तये चात्मनो मतम् गुणेषु सक्तं बंधाय रतं वा पुंसि मुक्तये १५ अहं ममाभिमानोत्थैः कामलो-
 भादिभिर्मलैः वीतं यदा मनः शुद्धमदुःखमसुखं समम् १६

स्मिन्देहादौ लयैव योजितोऽयोऽहं ममेत्यवग्रहः आग्रहः द्वितीय
 इति शब्दः तत्कार्यरागादिग्रहणार्थः १० प्रकृतेः पुरुषस्य च जिज्ञासयात्वा महं शरणं गता सती नमामीत्यन्वयः कुठारं छेत्तारम् ११ अपवर्गवर्ध-
 नं मोक्षोरतिजनकमापत् स्मितेन शोभितमाननं यस्य १२ आध्यात्मिक आत्मनिष्ठः यत्र यस्मिन् १३ १४ तत्र सर्वगिर्नैपुणं चित्तसंयमाधीन
 मिति दर्शयन्नाह चेत इति अस्यात्मनो जीवस्य गुणेषु विषयेषु पुंसि परमेश्वरे वा शब्दस्तु शब्दार्थे १५ यथा च चित्तसंयमे पुरुषार्थसिद्धिस्तद्
 र्शयति त्रिभिः मलैर्वातं विरहितं यदा शुद्धं मनो भवति मनःशुद्धेर्ज्ञापकमाह अदुःखमिति १६

निरंतरं निर्भेदम् अणिमानं सूक्ष्ममखंडितमपरिच्छिन्नम् १७ हतौजसं क्षीणबलम् १८ मनः शब्दौ च भक्तिरेवांतरंगसाधनमित्याह ने-
ति १९ अस्य सर्वस्यापि सत्संगो मूलमित्याह प्रसंगमिति अपावृतं निरावरणम् २० साधूनां लक्षणमाह तिति क्षवदति चतुर्भिः साधवः-
शास्त्रानुवर्तिनः साधुसशीलं तदेव भूषणं येषाम् २१ २२ एतास्तु कलक्षणान्ताया आध्यात्मिकादयो न तपंति न व्यथयंति कुतः मद्गतं चे-
तो येषां तान् २३ ये तापैर्नाभिभूयंते ते साधव इत्यर्थः २४ सत्संगस्य भक्त्यंगतामुपपादयति सतामिति वीर्यस्य सम्यक्वेदनं यास्यता वीर्यसं-

तदा पुरुष आत्मानं केवलं प्रकृतेः परम् निरंतरं स्वयं ज्योतिरणिमानमखंडितम् १७ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियु-
क्तेन चात्मना परिपश्यत्कदासीनं प्रकृतिं च हतौजसम् १८ न युज्यमानया भक्त्या भगवत्यखिलात्मनि सदृशोऽ-
स्ति शिवः पंथायोगिनां ब्रह्मसिद्धये १९ प्रसंगमजरपाशमात्मनः कवयो विदुः स एव साधुपुरुक्तो मोक्षद्वारमपावृ-
तम् २० तिति क्षवः कारुणिकाः स्रग्दः सर्वदेहिनाम् अजातशत्रवः शान्ताः साधवः साधुभूषणाः २१ मय्यनन्ये-
न भावेन भक्तिं कुर्वंति ये हृदाम् मल्लुतेत्युक्तकर्माणस्त्यक्तस्वजनबाधवाः २२ मदाश्रयाः कथासृष्टाः शृण्वंतिकथ-
यंति च तपंति विविधास्तापान् तान्मद्गतचेतसः २३ त एते साधवः साध्वि सर्वसंगविवर्जिताः संगस्तेष्वथ ते प्राश्यः
संगदोषहराहिते २४ सतां प्रसंगान्मम वीर्यसंविदो भवंति हृत्कर्णरसायनाः कथाः तज्जोषणादाश्च पवर्गवर्त्म-
नि श्रद्धारतिर्भक्तिरनुक्रमिष्यति २५ भक्त्या पुमान्जातविराग ऐंद्रियादृष्टश्रुतान्मद्रचुनानुचिंतया चित्तस्य यत्तो-
ग्रहणे योगयुक्तो यतिष्यते क्रजुभिर्योगमार्गैः २६ असेवया यं प्रकृतेर्गुणानां ज्ञानेन वैराग्यविजृम्भितेन योगेन
मय्यर्पितया च भक्त्या मां प्रत्यगात्मानमिहावरुंधे २७

विदः हृत्कर्णयोरसायनाः स्रग्दः तासां जोषणासेवनात् अपवर्गो

ऽविद्यानिवृत्तिर्वर्त्मयस्मिन् तस्मिन् हरो प्रथमं श्रुत्वा ततो रतिः ततो भक्तिः अनुक्रमिष्यति अनुक्रमेण भविष्यतीत्यर्थः २५ ततः किमत आ-
ह भक्त्येति मम रचनाया सृष्ट्यादिलीलातस्या अनुचिंतयाया भक्तिस्तथा ऐंद्रियात्सरवाज्जातविरागः सन् दृष्टश्रुतात् ऐहिकामुष्मिका-
त् ततो यत्त उद्युक्तः सन् चित्तस्य ग्रहणे यतिष्यते यतिष्यति क्रजुभिः भक्तिप्रधानत्वाद्दनायासैः २६ तदेवं प्रकृतेर्गुणानामसेवया ज्ञानादिभि-
श्च अयं जीव इहैव देहे मामेवावरुंधे प्राप्नोति २७

काचिदितिकास्विदित्यर्थः उचितायोग्यातत्रापिममस्त्रियः कीदृशीगोचरायोग्यानिर्वाणंमोक्षात्मकंतवपदंस्वरूपम् अन्वभवे अनंतरमेवसर्वात्मना
प्राप्स्यामिअंजसास्वितिपाठे अहंस्वितिसंबंधः २८ भगवद्वाणोयोभगवंतंलक्ष्मीं करोतीत्यर्थः यतःयस्मात्तयोगात् २९ विजानीहिविशेषेणज्ञाप
यस्सुखमनायासेन ३० इत्थंमातुरर्थप्रयोजनंविदित्वाजातस्नेहत्वेहेतुः यत्रयस्यांतन्वादेहेनाविर्भूतः तत्त्वान्याम्नायंतेअनुक्रम्यंतेयस्मिन् किंत
त् यत्सारख्यंप्रवदंतितत्त्वोवाचभक्तिवितानंचयोगंच ३१ काचित्त्वय्युचिताभक्तिरितिपृष्टासुत्तमांभक्तिंलक्षयति गुणाः विषयाः लिङ्ग्यंतेज्ञायंतेये-
स्तेषांदेवानांद्योतनात्मकानामिंद्रियाणांतदधिष्ठातृणांवासलेसत्त्वमूर्त्तौहरावेवयावृत्तिः साभक्तिः सिद्धेर्मुक्तेरपिगरीयसीत्युत्तरेणान्वयः कथंभूता
अनिमित्तानिष्कामास्वाभाविकीअयत्नसिद्धातेषामेवंविधवृत्तौहेतुमाह गुरोरुच्चारणमनुश्रूयतइत्यनुश्रवोवेदः तद्विहितमातुश्राविकंतदेवकर्मये-

देवहूतिरुवाच काचित्त्वय्युचिताभक्तिः कीदृशीममगोचरा ययापदंतेनिर्वाणमंजसाऽन्वभवाअहम् २८ यो
योगोभगवद्वाणोनिर्वाणात्मस्त्वय्येदितः कीदृशःकतिचांगानियतस्तत्त्वावबोधनम् २९ तदेतन्मेविजानीहियथाऽहं
मंदधीहरे सरंबुद्धोयदुर्बोधोयोषाभवदनुग्रहात् ३० मैत्रेयउवाच विदित्वाऽर्थकपिलोमातुरित्थंजात
स्नेहोयत्रतन्याऽभिजातः तत्त्वान्यायंयत्प्रवदंतिसारख्यंप्रोवाचवैभक्तिवितानयोगम् ३१ श्रीभगवानुवाच
देवानांगुणालिङ्गानामातुश्राविककर्मणाम् सत्त्वएवैकमनसोरुत्तिःस्वाभाविकीतुया ३२ अनिमित्ताभागवतीभ
क्तिःसिद्धेर्गरीयसी जरयत्याश्रुयाकोत्रांनिगीर्णमन्लोयथा ३३ नैकात्मतांमेस्पृहयंतिकेचित्प्रमत्त्यादसेवाऽभिरता
मदोहाः येऽन्याऽन्यतोभागवताःप्रसज्यसभाजयंतममपौरुषाणि ३४ पश्यंतितमेरुचिराण्यवसंतःप्रसन्नवल्ग
रुणलोचनानि रूपाणिदिव्यानिवरप्रदानिसाकंवाचंस्पृहणीयांवदंति ३५

षामतएवएकमेकरूपमविकृतंमनोयस्यपुंसःशु

द्वसत्त्वस्येत्यर्थः ३२ भक्तिश्चप्रासंगिकीभवत्येवेत्याह याभक्तिःकोशालिङ्गशरीरंजरयतिक्षपयतिस्वप्रयत्नंविनैवसिद्धौदृष्टांतः निगीर्णंफक्त
मन्मनलोजाटरोयथाजरयतीति ३३ भक्तेर्गरीष्ठत्वमेवोपपादयति नैकात्मतामितिपंचभिः एकात्मतांसायुज्यमोक्षंमदर्थमीहाक्रियायेषां
सज्य आसक्तिकृत्वापौरुषाणिवीर्याणि ३४ प्रसन्नानिवन्त्राणि अरुणानिलोचनानिचयेषुतैर्मद्भूतैः साकंसहनित्यंपरमेश्वरानुभवसुखं
भक्तावधिकमितिभावः ३५

६१

६२

६३

६४

६५

६६

आत्मानंदस्त्ववश्यंभावीत्याह तैरिति दर्शनीयामनोहरा अवयवा मुखनेत्रादयो येषु तैः हत आत्मा वित्तं येषां हता आकृष्टाः प्राणाश्चेंद्रियाणि
 येषां तान् भजतः अनिच्छतः इच्छाहीनानपि अर्वांगतिं मुक्तिं प्रयुंक्ते प्रापयतिकैः साधनैः हतात्मनः उदारैर्विलासादिभिः तत्र विलासो लीला
 वामं मनोहरं सूक्तं मधुरं भाषणम् ३६ विभूत्यादिकंच तत्राधिकमित्याह अथो अविद्या निवृत्त्यनंतरं विभूतिं सत्यलोकाधिगतां भोगसंपत्तिम्
 अणिमाद्यष्टांगमैश्वर्यम् अनुप्रवृत्तं भक्तिमनुस्वत एव प्राप्तमपि भागवती च श्रियं वैकुण्ठस्थां संपत्तिम् अस्पृहयंति ते यद्यपि न स्पृहयंतीत्यर्थः त-
 थाऽपि तु लोके वैकुण्ठे अश्रुवते प्राप्नुवंत्येव ३७ नन्वेवं तर्हि लोकत्वाविशेषात् स्वर्गादिव द्रोक्तं भोग्यानां कदाचिद्विनाशः स्यात् तत्राह हे शान्तरूपे
 यद्वा शान्तं शुद्धसत्त्वं तद्रूपे वैकुण्ठे मत्पराः कदाचिदपि न नश्यंति भोग्यहीनानभवन्ति अनिमिषो मे हेतिः मदीयं कालचक्रं च नो लोडितान्न ग्रसति त

तैर्दर्शनीयावयवैरुदारविलासहासेक्षितवामसूक्तैः हतात्मनो हतप्राणांश्च भक्तिरनिच्छतो मे गतिमर्वां प्रयुं-
 क्ते ३६ अथो विभूतिं मम माया विनस्तामैश्वर्यमष्टांगमनुप्रवृत्तम् श्रियं भागवतीं वाऽस्पृहयंति भद्रां परस्य मे ते
 ऽश्रुवते तु लोके ३७ न कर्हि चिन्मत्पराः शान्तरूपे न नश्यंति नो मे निमिषो लोडि हेतिः येषामहं प्रिय आत्मा सतश्च स
 रवागुरुः सहृदो देवमिष्टम् ३८ इमं लोकं तथैवा सुमात्मानमभयायिनम् आत्मानमनुये च हयरायः पशवो गृहाः
 ३९ विस्मृत्य सर्वानन्यांश्च मामेवं विश्वतो मुखम् भजत्यनन्यया भक्त्या तान् मृत्योरतिपारये ४० नान्यत्र मद्भगव-
 तः प्रधानपुरुषेश्वरात् आत्मनः सर्वभूतानां भयंती व्रनिवर्तते ४१ मद्भयाद्वातिवातोऽयं सूर्यस्तपति मद्भयात्
 वर्षतीं द्रोदहत्यग्निर्मृत्युश्चरति मद्भयात् ४२

ब्रहेतुर्येषामिति सूत इव स्नेहविषयः सखेव विश्वासास्पदं गुरुरिवोपदेशाकृष्ट-

दिवहितकारी इष्टं देवमिव पूज्यः एवं सर्वभावेन मां ये भजन्ति तान् मदीयं कालचक्रं न ग्रसतीत्यर्थः ३८ एवं भूतां तु मुक्तिमेकां त भक्तेभ्यो ददामी-
 त्याह इममिति द्वाभ्यां उभयायिनं लोकद्वयगाभिनम् आत्मानं सोपाधिकमात्मानमनुयेषु त्रकलत्रादयः ये च पश्वादयः रायः धनानि ३९ अ-
 न्यांश्च परिग्रहान् मृत्योः संसारात् अतिपारये अतिपारयामि ४० अभक्तानां तु कथं चिदपि न मोक्ष इत्याह नेति मद्भगवतो न्यत्र भगवतो मत्तो-
 विना सर्वभूतानामात्मनो भगवदादिविशेषणत्रयेण सामर्थ्यं निरपेक्षत्वं हितकारित्वं चोक्तम् ४१ ऐश्वर्यं स्फुटयति मद्भयादिति श्रुतिश्च भीषा-
 ऽस्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः भीषाऽस्मादग्निश्चेंद्रश्च मृत्युर्धावति पंचम इति ४२

मद्भजनादेवमोक्षइत्यत्रसदाचारंप्रमाणयति ज्ञानेति ४३ उपसंहरति एतावानिति मय्यर्पितं सत् मनः स्थिरं भवतीति यत् एतावानेव ४४ इ
 तितृतीयस्कंधे टीकायां पंचविंशतितमोऽध्यायः २५ षड्विंशोऽप्युपस्कृतोऽस्ति विवेकायोपवर्णने सांख्येन सर्वभावानां जन्मलक्षणभेदतः १
 धात्रा पुत्राय यत्प्रोक्तं क्षत्रे मित्रासूतेन यत् मात्रे सांख्यंतदध्यात्मं प्राधान्येनाह तत्त्ववित् २ तत्त्वाभ्यां यत्प्रवदंति सांख्यमित्यत्र सांख्यं भक्ति-
 योगश्चेति त्रयमुपक्षिप्तं तत्र भक्तिमुक्त्वा इदानीं सांख्यमाह अथेति १ ननु मुक्तिरात्मज्ञानादेव न तु तत्त्वलक्षणज्ञानात् तमेव विदित्वा भित्तु मूल-
 मेतीति श्रुतेरत आह ज्ञानमिति आत्मदर्शनरूपं ज्ञानम् अतएव हृदयग्रंथिभेदनम् अहंकारनिवर्तकं निःश्रेयसप्रयोजनाय यदाहुः तत्ते वर्ण-
 यामितत्त्वलक्षणादेव विविक्तात्मज्ञानं भवतीति भावः २ तत्र पुरुषं लक्षयति अनादिरिति आत्मैव पुरुषः कोऽसावात्मा प्रत्यक्षप्रतिलोमं धाम
 स्फूर्तिर्यस्य क्षणिकपक्षं व्यावर्तयति अनादिरिति संसारित्वपक्षं व्यावर्तयति प्रकृतेः परः अन्यः असंगः ज्ञानादिगुणत्वं वारयति निर्गुणः मीमां

ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियोगेन योगिनः क्षेमाय पादमूलं मे प्रविशंत्य कुतो भयम् ४३ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसानिः
 श्रेयसोदयः तीव्रेण भक्तियोगेन मनो मय्यर्पितं स्थिरम् ४४ इति श्रीभागवतमहापुराणे तृतीयस्कंधे का-
 पिलेयोपारख्याने पंचविंशतितमोऽध्यायः २५ श्रीभागवानुवाच अथ ते संप्रवक्ष्यामि तत्त्वानां लक्षणां पृथ-
 क् यद्विदित्वा विमुच्येत पुरुषः प्राकृतेर्गुणैः १ ज्ञानं निःश्रेयसायाय पुरुषस्यात्मदर्शनम् यदाहुर्वर्णयंत ते हृदय-
 ग्रंथिभेदनम् २ अनादिरात्मा पुरुषो निर्गुणः प्रकृतेः परः प्रत्यक्षधामा स्वयं ज्योतिर्विश्वं येन समन्वितम् ३ स एष
 प्रकृतिं सूक्ष्मां देवीं गुणमयीं विष्णुः यदृच्छयैवोपगता मभ्यपद्यते लीलया ४

सकाद्यभिमतज्ञानविषयत्वं वारयति स्वयं ज्योतिः अनेनैव प्राभाकराभिमतं ज्ञानाधारत्वेन स्फुरणमपि निरस्तम् स्वयं ज्योतिस्त्वे हेतुः विश्वं
 येन समन्वितम् प्रकाशत इति शेषः एतैरेव हेतुभिः पुरुषस्य प्रकृतेः परत्वं अपि सिद्धम् ३ अत्रावरणविक्षेपशक्तिभेदेन प्रकृतिर्द्विविधा त-
 त्रावरणशक्त्या सैव जीवोपाधिरविद्याविक्षेपशक्त्या सैव मायापारमेश्वरी पुरुषश्च जीवेश्वररूपेण द्विविधः तत्र यः प्रकृत्यविवेकेन संसरति स
 जीवः यस्तु प्रकृतिं वशीकृत्य विश्वसृष्ट्यादिकरोति स परमेश्वरः तत्र प्रकृत्यविवेकेन जीवस्य संसारप्रकारमाह स एष इति पंचभिः सूक्ष्मामन्य-
 क्तां देवीं देवस्य विष्णोः शक्तिं लीलया उपगतां यदृच्छयैवाभ्यपद्यतेत्यन्वयः ४

तस्यालीलामाह गुणैरिति ज्ञानं गूहयति आरणोतीति ज्ञानं गूहातया तथा च श्रुतिः अजामेकां लोहितशुककृष्णां वर्द्धां प्रजां जनयंतीं सरूपां
म् अजो ह्येकोऽनुपमाणोऽनुशेते जहात्येनां फलं भोगाभ्युपगम्य इति मुमुहे आत्मानं विस्मृतवान् ५ पराभिधानं प्रकृत्यध्यासः तेन प्रकृतेर्गुणैः
कर्मसक्रियमाणेषु कर्तृत्वमात्मनि मन्यते ६ तदितिकर्तृत्वमननमेव अस्य पुरुषस्य साक्षिमात्रत्वात् अकर्तुरेव सत्तः कर्मभिर्बन्धः ईशस्यापर-
तंत्रस्यैव कर्मबन्धकृतं भोगे पारतंत्र्यम् निर्वृतात्मनः सखात्मकस्यैव संसृतिर्जन्ममृत्युप्रवाहः प्रकृत्यविवेककृतमेतत्सर्वं भवतीत्यर्थः ७ ननु चैत-
न्यसामानाधिकरण्येनैव कर्तृत्वादिप्रतीतेस्वस्यैव तदंगीक्रियतां नेत्याह कार्यशरीरं कारणमिन्द्रियं कर्ता देवतावर्गः तद्वा पापतौ पुरुषस्य प्रकृतिकार-
णं विदुः कूटस्थस्य स्वतो विकाराभावात् प्रकृतिपरिणामभूतदेहाद्यहंकारकृतमेव कर्तृत्वादिकमित्यर्थः भोक्तृत्वे तु पुरुषं कारणं विदुरित्यस्यायं भा-

गुणैर्विचित्राः सृजतीं सरूपाः प्रकृतिं प्रजाः विलोक्य मुमुहे सद्यः सद्ब्रह्म ज्ञानं गूहया ५ एवं पराभिधानेन कर्तृत्वं प्रकृ-
तैः पुमान् कर्मसक्रियमाणेषु गुणैरात्मनि मन्यते ६ तदस्य संसृतिर्बन्धः पारतंत्र्यं च तत्कृतम् भवत्यकर्तुरीशस्य सा-
क्षिणो निर्वृतात्मनः ७ कार्यकारणकर्तृत्वे कारणं प्रकृतिं विदुः भोक्तृत्वे सखदुःखानां पुरुषं प्रकृतेः परम् ८ देवहू-
तिरुवाच प्रकृतेः पुरुषस्यापि लक्षणं पुरुषोत्तमं ब्रह्मकारणयो रस्य सदसच्चयदात्मकम् ९ श्रीभगवानु-
वाच यत्तन्निगुणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् प्रधानं प्रकृतिं प्रादुरविशेषं विशेषवत् १० पंचभिः पंचभिर्ब्रह्म च
तुभिर्दिशाभिस्तथा एतच्चतुर्विंशतिकं गणं प्राधानिकं विदुः ११ महाभूतानि पंचैव भूरापोऽग्निर्मरुन्धमः तन्मात्राणि च
तावन्ति गंधादानिमित्तानि मे १२

वः यद्यप्यहंकारगतमेव कर्तृत्वादिकं भोक्तृत्वं च तथाऽपि विकारस्य जडावसानत्वादुपाधिप्राधान्यम् भोगस्य चि-
दवसानत्वात् उपहितप्राधान्यमिति ८ तदेवं संसारिणं पुरुषं तद्देतुं प्रकृतिं च जाले दानीं जगत्कारणमीश्वरं तत्प्रकृतिं च पृच्छति प्रकृतेरिति अस्य विश्व-
स्य सदसच्चस्थूलं सूक्ष्मं च कार्यं यदात्मकं तयोः प्रकृतिपुरुषयोः ९ तत्र प्रकृतिलक्षयति यत्प्रधानं तदेव प्रकृतिं प्रादुः किं तत्प्रधानं स्वतोऽविशेषं विशेषव-
त् विशेषाणामाश्रयः तर्हि किं ब्रह्म तन्निगुणं किं महत्त्वादिन अव्यक्तमकार्यं किं कालादिन सदसदात्मकं कार्यकारणरूपं किं जीवः न किं प्रकृतिः न-
नित्यम् १० अन्येषां तत्त्वानां लक्षणं वक्तुं तानि गणयति पंचभिरित्यादिसंख्याभेदेन एतच्चतुर्विंशतिकम् एतानि चतुर्विंशतिर्यसि चतुर्विंशतिं गण-
प्राधानिकं प्रधानकार्यात्मकं ब्रह्म विदुः ११ एतद्विरुणोति महाभूतानीति त्रिभिः तावन्ति पंचैव १२

१३ अंतरात्मकमंतःकरणम् लक्षणरूपयाव्यवच्छेदिकया १४ यावन्मयाप्रोक्तः एतावानेव संख्यातः गणितः तत्त्वज्ञैः कालेतुमतद्वयमाह यः कालः सपंचविंशकः अल्पार्थैकप्रत्ययः प्रकृतेरेवावस्थाविशेष इत्यर्थः १५ एकेतुपौरुषं पुरुषस्येश्वरस्य प्रभावम् विक्रमंकालमाहुः तमेव कालं दे-
 धालक्षयतियतमयंभवतिकस्यप्रकृतिमीयुषः प्रामस्य अतएव देहे अहंकारेण विमूढस्य कर्तुर्जीवस्य अनेन संहारकलेन लक्षितः १६ सृष्टिहे-
 तुत्वेन लक्षयति प्रकृतेरिति १७ कोऽसौ भगवान् तमाह अंतरिति अतः सर्वप्राणिनां यः पुरुषरूपेण नियंतृत्वेन समन्वेति सम्यक् तद्विकाररहितं
 वाचुस्यूतो वर्तते बहिश्च कालरूपेण एष भगवान् यदा यः पुरुष इति प्रसिद्धः कालः सपंचविंशः एकेतुपुरुषस्य प्रभावं कालमाहुः प्रभावस्यैव ल-
 क्षणं यत इति पुरुषस्यैव कालत्वे हेतुः प्रकृतेरिति उभयथा विवक्षायां हेतुः अंतरिति शेषं समानम् तदेवं प्रकृतेः अतुर्विंशतिभेदाः जीवेश्वरयोश्चै-

इन्द्रियाणि दश श्रोत्रं त्वग्दृग्गन्धनासिकाः वाक्चक्षुरेचरणौ मेढ्राण्युर्दशम उच्यते १३ मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तमित्यं-
 तरात्मकम् चतुर्धालक्ष्यते भेदो ह्यलक्षणरूपया १४ एतावानेव संख्यातो ब्रह्मणः सगुणस्य ह संनिवेशो म-
 याप्रोक्तो यः कालः पंचविंशकः १५ प्रभावं पौरुषं प्राहुः कालमेकयतोभयम् अहंकारविमूढस्य कर्तुः प्रकृतिमीयुषः
 १६ प्रकृतेर्गुणसाम्यस्य निर्विशेषस्य मानवि चेशयतः स भगवान् काल इत्यपलक्षितः १७ अतः पुरुषरूपेण का-
 लरूपेण यो बहिः समन्वेत्येष सत्त्वानां भगवान् आत्ममायया १८ देवात्क्षभितधर्मिण्यास्वस्या यो नोपरः पुमान् आ-
 धत्तवीर्यं सासूतमहत्तत्त्वं हिरण्मयम् १९ विश्वमात्मगतं व्यंजन् कूटस्थो जगदकुरः स्वर्तजसापिबत्तीवमात्मप्र-
 स्वापनतमः २०

व्यविवक्षया अतः पंचविंशतितत्त्वानि भवंति तयोर्भेदविवक्षया च षड्विंशतिर्भवति १८ इदानीं तत्त्वानां सुत्यतिपूर्वकं लक्षणान्याह देवा-
 दित्यादिना एतान्यसंहत्येत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन तत्र चित्तस्योत्पत्तिपूर्वकं लक्षणमाह चतुर्भिः देवात् जीवाद् दृष्टात् क्षभिता धर्मा गुणाय स्याः यो
 नो अभिव्यक्तिस्थाने प्रकृतौ वीर्यं निच्छक्तिम् सा प्रकृतिर्महत्तत्त्वमसूतमहतः स्वरूपमाह हिरण्मयं प्रकाशबहुलम् १९ विश्वमहंकारादिप्रपं-
 चम् आत्मगतं सस्मिन् सूक्ष्मरूपेण स्थितं व्यंजन् प्रकटयन् महान् तीव्रं प्रलयकालीनं तमोऽपिबत् कूटस्थः लयविशेषशून्यः आत्मानं प्रस्वा-
 पयतीति तथा यत्पूर्वप्रलयसमये महान्ते प्रकृतौ विलापयामासेत्यर्थः २०

प्रसंगाच्चतुर्व्यूहोपासनामाह यत्तदितिसर्वांगमप्रसिद्धत्वमाह स्वच्छंविशदंशांतंरागादिरहितंभगवतःपदमुपलब्धिस्थानम् अतएववासुदे
वारव्यंयदाहुः अयमर्थः अधिभूतरूपेणतस्यैवमहानितिसंज्ञा अभ्यासरूपेणचित्तमितिउपास्यरूपेणवासुदेवइति अधिष्ठातातुतस्यक्षेत्रज्ञ
एवमहंकारेसंकर्षणउपास्यः रुद्रोऽधिष्ठातामनस्यनिरुद्धउपास्यः चंद्रोऽधिष्ठाताबुद्धौप्रद्युम्नउपास्यः ब्रह्माऽधिष्ठातेतिज्ञातव्यम् २१ स्वच्छत्वं
भगवद्विंबग्राह्यत्वम् अविकारित्वंलयविक्षेपराहित्यम् अपांप्रकृतिः फेनतरंगादिरहिताऽवस्थापराभूतसंसर्गात्याक्तनीयायथामधुरास्वच्छा
शांताचतुर्दित्यर्थः २२ अहंकारस्योत्पत्तिपूर्वकंलक्षणमाह महत्तत्त्वादितिचतुर्भिः क्रियास्रशक्तिर्यस्यसः क्रियाशक्तिः २३ त्रैविध्यमाह वैकारि
कइतितस्यकार्यमाह यंतःयस्मात् मनआदीनांभवउत्पत्तिः २४ तस्मिन्नुपास्यव्यूहमाहसहस्रशिरसमिति २५ लक्षणमाह कर्तृत्वमिति कर्तृ

यत्तत्सत्त्वगुणंस्वच्छंशांतंभगवतःपदम् यदाहुर्वासुदेवारव्यंचित्तंतन्महदात्मकम् २१ स्वच्छत्वमविकारित्वंशांत
त्वमितिचेतसः वृत्तिभिर्लक्षणंप्रोक्तंयथाऽपांप्रकृतिःपरा २२ महत्तत्त्वादिकुर्वाणान्द्रुगवद्दीर्घसंभवात् क्रियाशक्ति
रहंकारस्त्रिविधःसमपद्यत २३ वैकारिकस्तैजसश्चतामसश्चयतोभवः मनसश्चेंद्रियाणांचभूतानामहतामपि २४
सहस्रशिरसंसाक्षाद्यमनंतंप्रचक्षते संकर्षणारव्यंपुरुषंभूतेंद्रियमनोमयम् २५ कर्तृत्वंकरणत्वंचकार्यत्वंचेतिल-
क्षणम् शांतघोरविमूढत्वमितिवास्यादहंकृतेः २६ वैकारिकादिकुर्वाणान्मनस्तत्त्वमजायत यत्संकल्पविकल्पाभ्यां
वर्ततेकामसंभवः २७ यद्विदुर्ह्यनिरुद्धारव्यंहृषीकाणामधीश्वरम् शारदेदीवरश्यामंसंराध्ययोगिभिः शनैः २८
तैजसात्तुविकुर्वाणाहुर्द्वितत्त्वमभूत्सति द्रव्यस्फुरणविज्ञानमिंद्रियाणामनुग्रहः २९

त्वंदेवतादिरूपेणकरणत्वमिंद्रियरू-
पेणकार्यत्वंभूतरूपेण शांतत्वादिकंतुतत्कारणगुणत्रयरूपेण २६ मनसोत्पत्तिपूर्वकंलक्षणमाह वैकारिकादितिद्वाभ्याम् संकल्पश्चित्तन-
विकल्पोविशेषचित्तनयस्यमनसः संकल्पविकल्पाभ्यांकामसंभवोवर्ततइति कामरूपावृत्तिर्लक्षणत्वेनोक्तानतुप्रद्युम्नव्यूहोत्पत्तिः तस्यसंक-
ल्पादिकार्यत्वाभावात् उपास्यव्यूहस्यचानिरुद्धोक्तेः २७ शारदंशरकालीनमिंदीवरंनीलोत्पलंतद्वदिवश्यामम् यत्शनैः संराध्यं वशीकर्तुं
योग्यंदुर्ग्रहत्वात् २८ बुद्धेरुत्पत्तिपूर्वकंलक्षणमाह तैजसादितिद्वाभ्याम् हेसतिद्रव्यस्फुरणरूपंविज्ञानमितिचित्तव्यावृत्त्यर्थमुक्तम् इंद्रिया-
णामनुग्रहइतिसविकल्पज्ञानेहृषीकाणामधीश्वरमितियदुक्तंतत्तुनिर्विकल्पकज्ञाने २९

द्रव्यस्फुरणस्यैव प्रपञ्चः संशयादिः विपर्यासो मिथ्याज्ञानम् निश्चयः प्रमाणं ज्ञानं स्वापो निद्रा प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रा स्मृतय इति पातंजलो
 क्तेः ३० इंद्रियाणामुत्पत्तिमाह तैजसानितैजसाहंकाराज्जातानि ज्ञानेन्द्रियाणां वैकारिकलशंका निवृत्त्यर्थमेवकारः द्विविधान्यपीन्द्रियाणि तैज
 सान्येचेत्यन्वयः तत्र हेतुः प्राणस्येति हियस्मात्प्राणस्य क्रियाशक्तिर्बुद्धेर्विज्ञानशक्तिता अतः प्राणस्य तैजसत्वात्तत्क्रियाशक्तिमतामिन्द्रिया
 णां तैजसत्वं तथा बुद्धेस्तैजसत्वात्तदीयज्ञानशक्तिमतामपीन्द्रियाणां तैजसत्वमित्यर्थः ३१ तन्मात्रोत्पत्तिपूर्वकमाकाशादिमहाभूतोत्पत्तिर्लक्ष
 णं चाह तामसादिति पञ्चभिः श्रोत्रं तु शब्दगमित्यादिभिर्विषयोत्पत्त्यनंतरंतत्संबंधमात्रं कथ्यते तन्नूत्यतिः प्रागेवोत्पन्नत्वात् शब्दंगच्छति प्रा
 णोतीति शब्दगम् ३२ शब्दस्य लक्षणमाह अर्थाश्रयत्वमर्थवाचकत्वं द्रष्टुर्लिङ्गत्वं कुड्यांतरितस्य वक्तुर्ज्ञापकत्वम् तदुक्तम् लिङ्गं यद्रष्टृदृश्य

संशयोऽथ विपर्यासो निश्चयः स्मृतिरेव च स्वापइत्युच्यते बुद्धेर्लक्षणं वृत्तिः पृथक् ३० तैजसानीन्द्रियाण्येव क्रि
 याज्ञानविभागाः प्राणस्य हि क्रियाशक्तिर्बुद्धेर्विज्ञानशक्तिता ३१ तामसाच्च विकुर्वाणाद्भगवद्दीप्यचोदितात्
 शब्दमात्रमभूतस्मान्नमः श्रोत्रं च शब्दगम् ३२ अर्थाश्रयत्वशब्दस्य द्रष्टुर्लिङ्गत्वमेव च तन्मात्रत्वं च नमसोलक्ष
 णं कवयो विदुः ३३ भूतानां छिद्रदातृत्वं बहिरंतरमेव च प्राणेन्द्रियात्मधिष्यत्वं नमसो वृत्तिलक्षणम् ३४ नम
 सः शब्दतन्मात्रात्कालगत्या विकुर्वतः स्पर्शीः भवत्ततो वायुस्त्वक्स्पर्शस्य च संग्रहः ३५ मृदुत्वं कठिनत्वं च शैत्य
 मुष्णत्वमेव च एतत्स्पर्शस्य स्पर्शत्वं तन्मात्रत्वं नमस्त्वतः ३६ चालनं व्यूहनं प्राप्तिर्नेतृत्वं द्रव्यशब्दयोः सर्वेन्द्रियाणा
 मात्मत्वं वायोः कर्माभिलक्षणम् ३७

योरिति नमसस्तन्मात्रत्वं सूक्ष्मत्वं शब्दस्य लक्षणमित्यन्वयः ३३ नमसोलक्षणमाह भूतानामिति छि
 द्रदातृत्वमवकाशादातृत्वं बहिरंतरव्यवहारास्पदत्वम् आत्मा मनः प्राणादीनां धिष्यत्वं माश्रयत्वं नाड्यादिछिद्ररूपेण वृत्तिः कार्यमेव लक्षणं वृ
 त्तिलक्षणम् एवमुत्तरत्राप्येकेन श्लोकेन तन्मात्रमहाभूतयोरुत्पत्तिः द्वितीयेन तन्मात्रलक्षणं तृतीयेन महाभूतलक्षणमित्यनुसंधेयम् ३४ कासा
 त्वक्स्पर्शस्य संग्रहः सम्यग्रहणं यथा पुंस्त्वं नियतलिङ्गत्वात् यद्वा स्पर्शस्य संग्रहस्ततो भवतीति शेषः शब्दतन्मात्रादित्यादितन्मात्राणामुत्तरत
 उत्तरान्वयार्थमुक्तम् ३५ स्पर्शलक्षणमाह मृदुत्वमिति स्पर्शलं स्वरूपलक्षणमित्यर्थः नमस्त्वतो वायोस्तन्मात्रत्वं च ३६ चालनं रक्षशास्वादेः व्यू
 हनं मेलनं तृणादेः प्राप्तिः संयोगः द्रव्यस्य गंधवतो घ्राणं प्रति तथा शैत्यादिमतः स्पर्शनं प्रति शब्दस्य श्रोत्रं प्रति नेतृत्वं सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वमुपोद्बलकत्वम्
 कर्मणा कार्येणाभिलक्षणं भावेत्युद् कर्मेवाभिलक्षणमिति विग्रहे तु कारणे ३७

३८ द्रव्याकृतित्वं द्रव्यस्याकारसमर्पकत्वं गुणता द्रव्योपसर्जनप्रतीतिः शब्दस्य तु स्वातंत्र्येणैव प्रतीतिः अपत्यक्षद्रव्यत्वस्य स्पर्शादेरपि स्वातंत्र्येणैव प्रतीतिः रूपस्य तु नैव मितितस्यायं विशेष उक्तः व्यक्ति संस्थालं द्रव्यस्य या संस्था संनिवेशः सैव संस्थायस्य तत्परिणामतया प्रतीतिरित्यर्थः तेजसस्तेजस्त्वमसाधारणत्वम् ३९ द्योतनं प्रकाशनं पचनं तंडुलादेः क्षत्तृद् अशनापिपासा च तद्वारेण पानमदनम् ४० जिह्वारसनं द्रियम् रसोगृह्यते न योतिरसग्रहः यद्वा रसग्रहस्ततो भवतीति शेषः ४१ कषायादिषु लवणोऽपि द्रष्टव्यः भौतिकानां संसर्गिद्रव्याणां य एकोमधुर एव सन्नेवमनेकधाभिद्यते सरस इत्यर्थः ४२ कुंदनमाद्रिकरणं पिंडनं मृदादेः पिंडीकरणम् तृप्तिः तृप्तिदातृत्वम् प्राणनं जीवनम् आपोमयः प्राण

वायोश्च स्पर्शतन्मात्रात् रूपं देवेरितादभूत् समुत्थितं ततस्तेजश्चक्षूरूपोपलंभनम् ३८ द्रव्याकृतित्वं गुणताव्यक्तिसंस्थालमेव च तेजस्त्वतेजसः साधिरूपमात्रस्य वृत्तयः ३९ द्योतनं पचनं पानमदनं हिममदनम् तेजसो वृत्तयस्त्वेताः शोषणं क्षत्तृदेव च ४० रूपमात्रादिकुर्वाणात्तेजसो देवचोदितात् रसमात्रमभूत्तस्माद्भोजिह्वारसग्रहः ४१ कषायोमधुरस्तिक्तः कटुम्ल इति नैकधा भौतिकानां विकारेण रस एको विभिद्यते ४२ कुंदनं पिंडनं तृप्तिः प्राणनाप्यायनोदनम् तापापनोदोभूयस्त्वमभसो वृत्तयस्त्रिमाः ४३ रसमात्रादिकुर्वाणादभसो देवचोदितात् गंधमात्रमभूत्तस्मात्पृथ्वीप्राणस्तु गंधगः ४४ करं भूति सौरभ्यं शान्तोदग्रादिभिः पृथक् द्रव्यावयववैषम्यात् गंध एको विभिद्यते ४५ भावनं ब्रह्मणस्थानं धारणं सद्विशोषणम् सर्वसत्त्वगुणोद्भेदः पृथिवीवृत्तिलक्षणम् ४६ नभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्छ्रोत्रमुच्यते वायोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तत्स्पर्शनिविदुः ४७

इति श्रुतेः आप्यायनं तृडैकव्यनिवर्तनम् उदनं मृदूकरणम् ओदनमिति पाठेऽपि स एवार्थः भूयस्त्वं कृपादावुद्धृतस्यापि पुनः पुनरुद्भवः ४३ गंधगः गंधं प्राप्नोति ४४ करं भूमिश्च गंधः यथा व्यंजनादीनां हिंवादि संस्कारेण भूतिर्गंधः सौरभ्यः कर्पूरादेः शान्तः शतपत्रादेः उग्रोलक्षणादेः संसर्गिकाणां द्रव्यावयवानां वैषम्यात् य एवं विभिद्यते संगंध इत्यर्थः ४५ ब्रह्मणो भावनं प्रतिमादिरूपेण साकारतापादनम् स्थानं जलादिविलक्षणतया तन्मैरपेक्ष्येण स्थितिः धारणं जलाद्याधारत्वम् सतामाकाशादीनां विशेषणमवच्छेदकत्वं सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां तद्गुणानां च पुंस्त्वादीनामुद्भेदः परिणामविशेषैः प्रकटीकरणम् ४६ श्रोत्रादीनां शब्दादिग्राहकत्वमुक्तं तेषां च लक्षणं तदेवेत्याह पंचभिः श्लोकोद्भैः नभसोगुणविशेषः शब्दो यस्यार्थो विषयः ४७

४८ गुणविशेषशब्दव्यावर्त्यदर्शयति परस्येति परस्यकारणस्यधर्मः शब्दादिः अपरस्मिन्कार्येवाध्यादौकारणान्वयाद्दृश्यते अतोभावाना-
माकाशादीनां विशेषोगुणः सर्वोऽपिशब्दादिभूमावेवोपलक्ष्यतेचतुर्णोतत्रान्वयात् जलादिषु यथाऽन्यमेव न सर्वः आकाशोऽन्यान्वया-
भावादेक एवेति ४९ एवंकारणोत्पत्तिमुत्काकार्योत्पत्तिमाह साधोस्त्रिभिः एतान्यसंहत्य अमिलित्वा यदा स्थितानि तदा जगदादिरीश्वरः प्रा-
विशत् सतेति च प्राधान्याभिप्रायेणोक्तम् प्रवेशस्तु सर्वेष्वपि विवक्षित एव ५० अनुविद्धेभ्यः कर्मितेभ्यः यस्मादंडादसौ विराट् पुरुष उदतिष्ठत्
५१ भगवतोरूपमिति पुरुषाभेदाभिप्रायेण ५२ तस्मिन् न ध्यात्मादिविभागमाह हिरण्मयादिति नवभिः उत्थाय औदासिन्यं विहाय तमाविश्य

तेजोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तच्च द्दुरुच्यते अंभोगुणविशेषोऽर्थो यस्य तद्दसनं विदुः भूमेर्गुणविशेषोऽर्थो यस्य
संघाण उच्यते ४८ परस्य दृश्यते धर्मोऽह्यपरस्मिन् समन्वयात् अतो विशेषो भावानां भूमावेवोपलक्ष्यते ४९ एता-
न्यसंहत्य यदा महदादीनि सतत्त्वं कालकर्मगुणोपेतो जगदादिरूपा विशत् ५० ततस्तेनानुविद्धेभ्यो युक्तेभ्योऽहमदे-
तनम् उत्थितं पुरुषाय स्यादुदतिष्ठत्सौ विराट् ५१ एतदंडविशेषाख्यक्रमचुद्धेदशोत्तरैः तोयादिभिः परिचृतं यथा
नेनाद्यतैर्बाहिः युत्र लोकवितानोऽयं रूपं भगवतो हरेः ५२ हिरण्मयादंडकोशादुत्थाय सलिलेशयात् तमाविश्य महा-
देवो बहुधा निर्विभेदस्वम् ५३ निरभिद्यतास्य प्रथमं मुखं वाणीततोऽभवत् वाण्यावन्हिरथो नासे प्राणो तो घ्राण-
एतयोः ५४ घ्राणाद्वायुरभिद्येतामक्षिणी चक्षुरेतयोः तस्मात्सूर्योन्यभिद्येतां कर्णौ श्रोत्रं ततो दिशः ५५ निर्विभेद-
विराजस्त्वग्रो मशमश्चादयस्ततः तत औषधयश्चासन् शिश्नं निर्विभेदेततः ५६ रेतस्तस्मादाप आसन्निरभिद्यत-
वैगुदम् गुदादपानोऽपानाच्च मृत्कलौ किमयं करः ५७ हस्तौ च निरभिद्येतां बलं ताभ्यां ततः स्वराट् पादौ च निरभिद्ये-
तां गतिस्ताभ्यां ततो हरिः ५८

अधिष्ठाय महांश्चासौ देवश्च संछिद्रम् ५३ वाण्यासहवन्हिरभवत् प्राविशत् नासे
निरभिद्येताम् प्राणोतः प्राणेन ऊतः स्यूतः सन् घ्राणः एतयोर्नासिकयोरभवदित्यनुषंगः ५४ घ्राणादनंतरं वायुश्च प्राणोत इति विशेषणं
सर्वेन्द्रियेष्वपि द्रष्टव्यम् न्यभिद्येतामन्यभिद्येतामिति पाठद्वयेऽप्येक एवार्थः ततो दिशः प्राविशन् ५५ आदिशब्देन केशाः ५६ ५७ स्वराडिं-
द्रः ५८ श्रीगोपालो विजयते ७ ७ ७ ७ ७

हरिर्निष्णुः आपृतं जातम् ५९ बुद्ध्यादिषु हृदयमेवाधिष्ठानं गिरांपतिर्ब्रह्माचैत्यः क्षेत्रज्ञः ६० अन्वयव्यतिरेकाभ्यां क्षेत्रज्ञं विवेक्तुं सर्वेषां पुनः
प्रवेशमाह एतद्विनिवृत्तिः ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ विराट् देहस्य व्यष्टिदेहं दृष्टं तत्त्वं न दर्शयन् सांख्ये

नाड्योऽस्य निरभिद्यंत ताभ्यो लोहितमाभूतम् नद्यस्ततः समभवन् उदरं निरभिद्यत कृत्स्नपासे ततः स्यातां स
मुद्रस्त्वेतयोरभूत् ५९ अथास्य हृदयं भिन्नं हृदयान्मन उत्थितम् मनसश्चंद्रमाजातो बुद्धिर्बुद्धेर्गिरांपतिः अहंका
रस्ततो रुद्रश्चित्तं चैत्यस्ततोऽभवत् ६० एते ह्यभ्युत्थिता देवानैवास्थोत्थापनेऽशकन् पुनराविविशतः खानितमुत्था
पयितुं क्रमात् बन्धिर्वाचा मुखं भोजेनोदतिष्ठत्तदा विराट् ६१ घ्राणेन नासिके वायुर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् अक्षि
णी चक्षुषादित्योर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६२ श्रोत्रेण कर्णे च दिशोर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् त्वचरो मभिरौषधैर्नोदति
ष्ठत्तदा विराट् ६३ रेतसा शिश्नमापस्तुर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् गुदमृत्करणेन नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६४ हस्ता विद्रो
बलेनैव नोदतिष्ठत्तदा विराट् विष्णुर्गल्यैव चरणोर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६५ नाडीर्नद्यो लोहितेन नोदतिष्ठत्तदा विरा
ट् कृत्तृद्भ्यामुदरं सिंधुर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६६ हृदयं मनसा चंद्रोर्नोदतिष्ठत्तदा विराट् बुद्ध्या ब्रह्माऽपि हृदयं नो
दतिष्ठत्तदा विराट् रुद्रो भिमत्वा हृदयं नोदतिष्ठत्तदा विराट् ६७ चित्तेन हृदयं चैत्यः क्षेत्रज्ञः प्राविशद्यदा विराट् त
दैवपुरुषः सलिलादुदतिष्ठत् ६८ यथा प्रसूतं पुरुषं प्राणोर्द्रियमनो धियः प्रभवन्ति विनायेन नोत्थापयितुं मोजसा ६९
तमस्मिन् प्रत्यगात्मानं धिया योगप्रवृत्तया भक्त्या विरक्त्या ज्ञानेन विविच्यात्मनि चिंतयेत् ७० इति श्रीभागवते
महापुराणे तृतीयस्कंधे कापिले ये तत्त्वसमाप्नायेषां दिंशति तमोऽध्यायः २६ श्रीभागवानुवाच प्रकृतिस्थोऽपि
पुरुषो नाज्यते प्राकृतैर्गुणैः अविकारादकर्तृत्वा निर्गुणत्वाज्जलार्कवत् १

नुकयनस्य प्रयोजनमाह यथेति ह्यभ्याम् प्रथमं परमेश्वरेण
क्तिस्ततोऽन्यत्र विरक्तिः ततो योगप्रवृत्ताधीः एकाग्रचित्तम् ततो यत् ज्ञानं तेन प्रत्यगात्मानं क्षेत्रज्ञमस्मिन् आत्मनिकार्यकारणसंघाते विविच्य चिंतये
त् ७० इति तृतीये टीकादिंशति तमः २६ सप्तविंशततः सम्यक् बहुसाधनयोगतः पुं प्रकृत्योर्विवेकेन मोक्षशान्तिर्निरूप्यते १ विवेकज्ञानेन मोक्षमुप
पादयितुं शुद्धस्यैव पुरुषस्य पूर्वोक्तं प्रकृत्य विवेकतः पूर्वोक्तं संसारमनुस्मारयति प्रकृतिस्थोऽपीति त्रिभिः देहस्थोऽपि नाज्यते न लिप्यते गुणैस्तत्कृतैः सु
खदुःखादिभिः निर्गुणत्वादकर्तृत्वं ततो विकारित्वं तस्मात् १ ६२

२ अनिर्ततः सन् प्रकृतिसंगकृतैः सदसन्मिश्रयोनिषु देवतिर्यङ् नरादिषु संसारपदवीं प्राप्नोति ३ ननु तर्ह्यवास्तवत्वात्संसृतेः किंतु निवृत्ति
प्रयासेन तत्राह अर्थेहीति ४ यतो विषयध्यानमनर्थहेतुः अतो मनो नियंतव्यमित्याह अतएवेति असतामिन्द्रियाणां पथिविषयमार्गे तीव्रेण
दृढेन विरक्त्या च तीव्रया ५ भक्तिविरक्त्योस्तीव्रलोकारणानिवर्णयन् ज्ञानेन मोक्षप्रकारमाह षड्विः यमादिभिर्योगमार्गैः चित्तमभ्यसन् पुनः पु
नरेकाग्रो कुर्वन् आत्मानमुपलभ्य सर्वानुस्यूतमद्वयं परमात्मानं प्रतिपद्यत इति षष्ठेनान्वयः सत्येन निष्कपटेन भावेन प्रेम्णा ६ अप्रसंगतः संग-
त्यागेन बलीयसा ईश्वरार्पितेन ७ विविक्तशरणेकांतवासी ८ असदाग्रहमहंममताम् प्रकृतेः पुरुषस्य च दृष्टं तत्त्वेन तेन ज्ञानेन ९ निवृ

स एष यर्हि प्रकृतेर्गुणेष्वभिषिष्यते अहंक्रियाविमूढात्मा कर्ता स्मृत्यभिमन्यते २ तेन संसारपदवीमवशोऽप्येत्य
निर्ततः प्रासंगिकैः कर्मदोषैः सदसन्मिश्रयोनिषु ३ अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य-
स्वप्नेऽनर्थगमो यथा ४ अतएव शनैश्चित्तं प्रसक्तमसतां पथि भक्तियोगेन तीव्रेण विरक्त्या च नयेद्वशम् ५ यमादि-
भिर्योगपथैरभ्यसंश्च दृष्ट्याऽन्वितः मयि भावेन सत्येन मत्कथाश्रवणेन च ६ सर्वभूतसमत्वेन निर्वैरेणाप्रसंगतः ब्रह्म
चर्येणामौनेन स्वधर्मेण बलीयसा ७ यदृच्छयोपलब्धेन संतुष्टो मितमङ्गुलिः विविक्तशरणः शांतो मैत्रः करुण आत्मवा-
न् ८ सानुबन्धेन देहेऽस्मिन्नकुर्वन् सददाग्रहम् ज्ञानेन दृष्टं तत्त्वेन प्रकृतेः पुरुषस्य च ९ निवृत्तबुद्ध्यावस्थानो दूरिभूतान्य
दर्शनः उपलभ्यात्मानात्मानं चक्षुषेवार्कमात्मदृक् १० मुक्तलिंगं सदाभासमसति प्रतिपद्यते सतो बंधुमसच्चक्षुः सर्वा
नुस्यूतमद्वयम् ११ यथा जलस्थ आभासः स्थलस्थेनावदृश्यते स्वाभासेन तथा सूर्यो जलस्थेन दिवि स्थितः १२

नानिबुद्ध्यावस्थानानि जाग्रदादीनियस्यसः अतएव दूरीभूतमन्यदर्शनं यस्य आत्मना अहंकारावच्छिन्नेन आत्मानं शब्दमुपलभ्य एकस्यैवावच्छे-
दानवच्छेदाभ्यां करणकर्मले दृष्टांतमाह चक्षुषा चक्षुरवच्छिन्नेनार्केण गगनस्थमर्कमिव एवमात्मदृक् शब्दमात्मानं पश्यन् १० मुक्तलिंगं निरुपाधि
कमसति मिथ्याभूतेऽहंकारे सदाभासं सद्रूपेणाभासमानं ब्रह्म प्राप्नोति शुद्धजीवस्वरूपाद्विशेषमाह सतः कारणस्य प्रधानस्य बंधुमधिष्ठानम्
असतः कार्यस्य चक्षुरिव प्रकाशकं सर्वेषु कार्यकारणेषु अनुस्यूतम् अद्वयं परिपूर्णम् ११ अहंकारोपहितेन शब्दब्रह्म प्रतिपत्तिसदृष्टांतमाह
यथेति जले स्थित आभासः सूर्यप्रतिबिम्बो यदा गृहांतर्वर्ति भित्तोऽस्फुरति तदा गृहकोणस्थितैः पुरुषैर्भित्तादौ स्थले स्थितेन स्वाभासेन सूर्यप्र

तिविंबेनयथाप्रथमंजलस्थआभासोऽवदृश्यते लक्ष्यतेगगनस्थस्यगृहमध्येप्रतिविंबायोगात् चार्थेतथाशब्दः यथाचेत्यर्थः यथाचजल-
स्थेनदिविस्थितः सूर्यः लक्ष्यते १२ एवंभूतेंद्रियमनोमयैः देहेन्द्रियमनोभिरवच्छिन्नैः स्वाभासैरात्मप्रतिविंबैस्त्रिगुणोऽहंकारः सतोबह-
णआभासोयस्मिन्तेनरूपेणलक्षितः अहंकारस्याभासंविनाविषयाभासानुत्पत्तेः अनेनचाहंकारेणसदाभासवतासत्यदृक्परमार्थज्ञप्ति-
रूपआत्मा लक्षितइत्यर्थः १३ इदानींस्फुटिसाक्षित्वेनशब्दात्मप्रतिपत्तिमनुभवतोदर्शयतित्रिभिः भूतादिषुअसतिअसत्तुल्येअव्याकृतेनि-
द्र्यालीनेषुसत्सुसत्तत्रसदाविनिद्रोनिरहंक्रियस्तमात्मानंप्रतिपद्यतइतितृतीयेनान्वयः १४ ननुयदितदाविनिद्रोऽसावस्तिर्हिजाग्रत्त्वम-
योरिवस्फुटः किंनावभासतेतत्राह पूर्वसदृशः तोद्रष्टृत्वेनसविकल्पतयास्फुटं प्रतीतः स्फुटोतुभूतादेरहंकारविषयस्यलीनत्वात् तद्विष-

एवंत्रिवृदहंकारोभूतेंद्रियमनोमयैः स्वाभासैर्लक्षितोऽनेनसदाभासेनसत्यदृक् १३ भूतसूक्ष्मेन्द्रियमनोबुद्ध्या-
दिष्विहनिद्र्या लीनेषुसतियस्तत्रविनिद्रोनिरहंक्रियः १४ मन्यमानस्तदात्मानमनशो नष्टवन्मृषा नष्टेहंकरणोद्-
शानष्टवित्तद्वातुरः १५ एवंप्रत्यवमृश्यासावात्मानंप्रतिपद्यते साहंकारस्यद्रव्यस्ययोऽवस्थानमनुग्रहः १६ देव-
हतिरुवाच पुरुषंप्रकृतिर्ब्रह्मन्नविमुंचतिकर्हिचित् अन्योऽन्यापात्रयत्वाच्चनित्यत्वादनयोःप्रभो १७ यथा
गंधस्यभूमेश्चनभावोव्यतिरेकतः अपांरसस्यचयथातथाबुद्धेःपरस्यच १८ अकर्तुः कर्मबंधोयंपुरुषस्ययदाश्रयः
गुणेषुसत्प्रकृतेः कैवल्यंतेष्वंतःकथम् १९

येऽहंकारेनष्टेसतिस्वयमनयोऽपिमृषैवात्मानंनष्टवन्मन्यमानोयः अन्यस्यनाशो
ऽन्यस्यनष्टतुल्यत्वेदृशंतः नष्टवित्तोयथाआतुरोविवशः नष्टवद्भवतीत्यर्थः १५ ननुस्फुटोतुकिंचिदनुभूयतेमैवम् सखमहमस्याप्संन-
किंचिदवेदिषमितिविशेषज्ञानंविनाकेवलस्यात्मनः प्रतिसंधानादित्याह एवमिति ननुप्रतिसंधानेसाहंकारस्यप्रतीतेः कथंनिरहंक्रियत्वंत-
त्राह साहंकारस्यद्रव्यस्यकार्यकारणसंधातस्यअनुग्रहः प्रकाशकः अवस्थानंचद्रव्यविशेषणतयाऽहंकारस्यापिदृश्यत्वाच्चतद्द्रष्टात्मात-
द्व्यतिरिक्तः तमात्मानमित्यन्वयः १६ भक्तिविरक्तिभ्यांसत्यपिविवेकेप्रकृतिपुरुषयोः परस्परत्यागाभावात्कथंमुक्तिरितिपृच्छति पुरुषमिति
चतुर्भिः १७ व्यतिरेकाभावमात्रेदृशंतः यथाव्यतिरेकतोभावः सत्तानास्तिगंधस्यकदाचिदपक्षयदर्शनादृशंतांतरम् अपामितिबुद्धेःप्रकृ-
तेःपरस्यचपुरुषस्य १८ ततःकिमतआह अकर्तुरितियेगुणाआश्रयोयस्यसः तेषुप्रकृतेर्गुणेषुसत्प्रकृतिपुरुषस्यकैवल्यंकथम् १९ ६५

अतएव क्वचित् निवृत्तप्रायस्यापि संसारमयस्य पुनरुद्भवो दृश्यत इत्याह क्वचिदिति २० नाह प्रकृतिसंबंधमात्रं बंधहेतुः किंतु गुणबुद्ध्या तदासक्तिः तन्निवृत्तौ सत्यां मोक्षो घटते क्वचिदुद्भवस्तसाधनवैकल्यात् इत्यभिप्रेत्य साधनातिशयं कथयन् परिहरति त्रिभिः निमित्तफलत न निमित्तं प्रवर्तकं यस्मिन् निष्कामेण धर्मेण अमलात्मना निर्मलेन मनसा श्रुतेन कथा श्रवणेन संभृतया पुष्टया २१ २२ दृश्यमाना अभिभूयमाना तिरोहिता भवति २३ एवं च सति पुनरुद्भवो नास्तीत्याह भक्तो भोगो यस्याः नित्यशः सदा दृष्टो दोषो यस्याः अतएव परित्यक्ता सती श्वरस्यापरतंत्रस्य स्वे महिम्नि स्थितस्य स्वानंदं प्राप्तस्य २४ अविवेकावस्थायामनर्थहेतुरपि विवेकानंतरं न भवतीति सदृशं तमाह यथेति द्वाभ्यां

क्वचित्तत्वावमर्शेन निवृत्तं मयमुल्लेखम् अनिवृत्तनिमित्तत्वात् पुनः प्रत्यवतिष्ठते २० श्रीभगवानुवाच अनिमित्तनिमित्तेन स्वधर्मेणामलात्मना तीव्रयामयिभक्त्या च श्रुतसंभृतया चिरम् २१ ज्ञानेन दृष्टतत्त्वेन वैराग्येण बलीयसा तपोयुक्तेन योगेन तीव्रेणात्मसमाधिना २२ प्रकृतिः पुरुषस्य हृददृश्यमाना लहर्निशम् तिरोभवित्री शन कैरग्नेयो निरिवारणिः २३ भुक्तभोगापरित्यक्ता दृष्टदोषा च नित्यशः नेश्वरस्याशक्तं धत्ते स्वे महिम्नि स्थितस्य च २४ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रस्वापो बद्धनर्थं भृत् स एव प्रतिबुद्धस्य नूतनवैमोहाय कल्पते २५ एवं विदिततत्त्वस्य प्रकृतिर्मयि मानसम् युजतो नापकुरुत आत्मारामस्य कर्हिचित् २६ यदैव मध्यात्मरतः कालेन बहुजन्मना सर्वत्र जातवैराग्य आब्रह्मभव नान्मुनिः २७ मद्भक्तः प्रतिबुद्धार्थो मित्यसादेन भूयसा निःश्रेयसं स्वसंस्थानं कैवल्यारण्यं मदाश्रयम् २८ प्राप्नोतीहं जसाधीरः स्वदृशा छिन्नसंशयः यद्गत्वान निवर्तते योगी लिंगाद्दिनिर्गमे २९ यदानयोगोपचिता स्रज्वतो मायासु सिद्धस्य विषृज्यतेऽग अनन्यहेतुवयमे गतिः स्यादात्यंतिका यत्र न मृत्युहासः ३० इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे सप्तविंशतितमोऽध्यायः २७

प्रस्थापः स्वमः बद्धनर्थान् बिभर्ति पुष्पाति प्रतिबुद्धस्य संस्कारवशेन स्फुरन्नापि २५

२६ उपसंहरति यदैवमिति त्रिभिः बहुनिजन्मानियस्मिन्काले २७ प्रतिबुद्धार्थः विदितात्मतत्त्वः कैवल्यारण्यं स्वसंस्थानं देहादिव्यतिरिक्त स्वरूपं मदाश्रयं निःश्रेयसं निरतिशयानंदम् २८ स्वदृशा आत्मज्ञानेना छिन्नाः संशयाः मिथ्याज्ञानानियस्य लिंगाद्दिनिर्गमे लिंगशरीरनाशो सतीत्यर्थः २९ तदा तु अणिमादिसिद्धयोः तरायरूपा भवन्ति तासु योगेनोपचितासु समुद्भास्यनयोगादन्यो हेतुर्यासां तासु यदा सिद्धस्य-

चेतो न विषज्जते अंगहेमातः अथतदा अंतमतिक्रान्तोऽत्यंतो योऽहंतत्संबंधिनीयत्रयस्यांगतौ मृत्योर्होसो न भवति विषक्तौ तु सिद्धौऽपि म
यावशीकृत इति मृत्योर्होसो गवो भवतीत्यर्थः ३० इति तृतीये टीकायां सप्तविंशतितमोऽध्यायः २७ अष्टविंशो ततोऽष्टांगयोगेन ध्यान
शोभिना सर्वोपाधि विनिर्मुक्तस्वरूपज्ञानमीर्यते १ भक्तिसंक्षेपतः प्रोच्यसांख्यमाख्यायविस्तृतम् अथाह वैष्णवयोगमष्टांगं कपिलो हरिः
२ सबीजस्य सालंबनस्य प्रसन्नं सत् १ तत्रयमनियमाना ह त्रिभिरेक्षरद्वयाधिकैः शक्त्या स्वधर्माचरणम् २ ग्राम्यस्त्रैवर्गिको धर्मः तस्मान्नि
वृत्तिः मितंचतनोऽध्यंशकृच्छतस्यादनंतत्रमितं नाम द्वौ भागौ पूरयेदन्नेस्तो येनैकं प्रपूरयेत् मारुतस्य प्रचारार्थं चतुर्थमवशेषयेदिति स्मृतिसि
द्धम् विविक्तं विजनं क्षेमं निर्बाधंतस्य स्थानस्य सेवनम् ३ यावतार्थः प्रयोजनं तावन्मात्रस्य परिग्रहः ४ आसनादीन्यंगान्या ह त्रिभिः सत आ

श्रीभगवानुवाच योगस्य लक्षणं वक्ष्ये सबीजस्य नृपात्मजे मनोयेनैव विधिना प्रसन्नं यातिसत्यथम् १
स्वधर्माचरणं शक्त्या विधर्माच्च निवर्तनम् देवाल्लब्धेन संतोष आत्मविचरणार्चनम् २ ग्राम्यधर्मनिवृत्तिश्च मोक्षधु
र्मरतिस्तथा मितमेध्यादनं शश्वद्वि विक्तक्षेमसेवनम् ३ अहिंसा सत्यमस्तेयं यावदर्थपरिग्रहः ब्रह्मचर्यं तपः शौ
चं स्वाध्यायः पुरुषार्चनम् ४ मौनं सदासनजयः स्थैर्यं प्राणजयः शनैः प्रत्याहारश्चंद्रियाणां विषयान्मनसा हृदि ५
स्वधिष्ययानामेकदेशे मनसा प्राणधारणम् वैकुण्ठलीलाभिध्यानं समाधानं तथात्मनः ६ एतैरन्यैश्च पथिभिर्मनोदु
ष्टमसत्यथम् बुध्या युजोतशनकैर्जितप्राणो ह्यतंद्रितः ७ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य विजितासन आसनम् तस्मिन् स्व
स्ति समासीनः कुरुकायः समभ्यसेत् ८ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकैः प्रतिकूलेन वाचित्तं यथा स्थिरमचंच
लम् ९

सनस्य जयेन स्थैर्यम् ५ स्वधिष्ययानां प्राणस्थानानां मूलाधारादीनां मध्ये एकस्मिन् देशे मनसा सह प्राणस्य धारणम् आत्मनो म
नसः समाधानमात्माकारता ६ अन्यैश्च व्रतदानादिभिः पथिभिरुपायैः ७ आसनादीनि प्रपंचयति शक्त्वा वितियावत्समाप्ति आसनं कुशाजि
नचैल्लोत्तरं प्रतिष्ठाप्य स्वस्तिकासनेन यथा सुखमिति वा समभ्यसेत् प्राणमिति शेषः उरुजंघां तराधाय पादाग्रे जानुमध्ये योगिनो यदवस्थानं
स्वस्तिकं तद्विदुर्बुधाः ८ बाह्यवायोरंतः प्रवेशनं पूरकः प्रवेशितस्य धारणं कुंभकः धृतस्य बहिर्निःसारणं रेचकः प्रतिकूलेन रेचक पूरक कुंभकैः य
द्वा इडया पूर्य पिंगलया रेचनं पिंगलया पूर्य इडया रेचनमिति एवं प्रतिकूलेन वा शब्दश्चार्थे स्थिरं सत्युनरपि चंचलं यथान भवति तथा शोधयेत् ९

ध्मातंसंततमित्यर्थः लोहं सुवर्णं यथा मलं त्यजति तथा मनो विरजं स्यात् ततश्च चलनं स्यादिति भावः १० प्राणायामादीनां समाधौ हारकार्या-
 ण्याह प्राणायामैरिति दोषान्नुवातश्चेष्वादीन् संसर्गान् विषयसंसर्गान् अनीश्वरान् रागादीन् वायुना सह मनसः स्थिरीकरणं धारणास्थि-
 रस्य वृत्तिसंततिर्ध्यानम् वृत्तिनिरोधः समाधिरिति भेदः सुसमाहितं स्थिरं जातम् काष्ठांकलां मूर्तिमित्यर्थः स्वनासाग्रेऽवलोकनं यस्य एतच्च ल-
 यविक्षेपयोः परिहाराय १२ ध्येयं हरिमाह सप्तभिः प्रसन्नं वदनां भोजं यस्य तं ध्यायेदिति षष्ठेनान्वयः पद्मगर्भवदरुणे ईक्षणे नेत्रे यस्य नीलोत्प-
 लदलवत् श्यामम् १३ लसत्संकजस्य किंजल्कवत् पीते कौशेयवाससीयस्य श्रीवत्सोलोचनं वक्षसि यस्य भ्राजत्कौस्तुभेनामुक्ता संश्लिष्टा कंध-
 रायस्य १४ मत्तद्विरेफाणांकलो मधुरो ध्वनिर्यस्यांतया परीतं व्यातं परार्थानि अमूल्यानि हारादीनियस्य १५ कांचीगुणेनोद्धतं तीक्ष्णायस्य भ-

मनोऽचिरात्स्याद्विरजं जितश्वासस्य योगिनः वाय्वग्निभ्यां यथा लोहं ध्मातं त्यजति वै मलम् १० प्राणायामैर्दहे दोषा-
 न्धारणाभिश्च किल्बिषान् प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ११ यदा मनः स्वविरजं योगेन सुसमा-
 हितम् काष्ठां भगवतो ध्यायेत्स्वनासाऽग्रावलोकनः १२ प्रसन्नवदनां भोजं पद्मगर्भारुणे क्षणम् नीलोत्पलदल-
 श्यामं शंखचक्रगदाधरम् १३ लसत्संकजकिंजल्कपीतकौशेयवाससम् श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभामुक्तकंध-
 रम् १४ मत्तद्विरेफकलयापरीतं वनमालया परार्थहारवलयकिरीटांगदनुपुरम् १५ कांचीगुणोद्धतसंछोणिं
 हृदयां भोजविष्टरम् दर्शनीयतमं शांतमनोनयनवर्धनम् १६ अपीच्यदर्शनं शश्वत्सर्वलोकनमस्कृतम् संतं व-
 यसि कैशोरेष्ठ्यात्तुग्रहेकातरम् १७ कीर्त्तन्यतीर्थयशसंपुण्यश्लोकयशस्करम् ध्यायेद्देवं समग्रांगया वन्नच्य-
 वते मनः १८ स्थितं व्रजंतमासीनशयानवागुहाशयम् प्रेक्षणीये हितं ध्यायेच्छुद्धभावेन चेतसा १९ तस्मिन् ल-
 ष्पदं चित्तं सर्वावयवसंस्थितम् विलक्ष्यैकत्र संयुज्यादंगे भगवतो मुनिः २०

क्तानां हृदयां भोजमेव विष्टरमासनं यस्य भक्तानां म-

नोनयनानि वर्धयति हर्षयतीति तथा १६ अपीच्यमति सुंदरं भक्तविषयं दर्शनं यस्य कैशोरेतारुण्येव यसि संतं स्थितम् ष्ठ्यानामनुग्रहेकातरं
 व्यग्रम् १७ कीर्त्तन्यं कीर्त्तनार्हं तीर्थं यशो यस्य पुण्यश्लोका बलिप्रसुराः तेषां यशस्करम् समग्राण्यंगानि यस्मिन् न च्यवते नापयाति न पर्येति
 १८ प्रेक्षणीयमीहितं लीलायस्य १९ तदेवं समग्रध्यानमुक्त्वा एकैकावयवध्यानमाह तस्मिन् लब्धं पदं स्थितिर्येन तत्त्वचित्तं विशेषेण लक्ष्यीकृत्य ए-

कत्र एकस्मिन् गङ्गा इत्यर्थः २०

तदेवपादादिक्रमेणाहत्रयोदशभिः सम्यक्चिंतयेत् पादतलेरेखात्मकानिवज्जादानीलांछनानितैराढ्यं युक्तम् उत्तुंगाश्चरक्ताश्चविलसंतो
नखास्तेषांचक्रवालंमंडलंतस्यज्योत्स्नाभिराहतोमहतांध्यातृणांहृदयांधकारोयेनएतच्चसर्वमुपादेयविशेषणंध्ययत्वेनैवोच्यते २१ किंच
यस्यशौचेनक्षालनेननिःसृतायाः सरित्पवरायाः गंगायाः उदकेनतीर्थेनसंसारतारकेणमूर्ध्नि अधिकृतेनधृतेनशिवोः पिशिवोः भूत् अत्य
धिकंस्मरवंप्रापेत्यर्थः ध्यातुर्मनसियः शमलशैलः पापपर्वतः तस्मिन्निःसृष्टंक्षिप्तंवज्रमिवयत् यद्वा शमलशैलेनिःसृष्टंस्वलांछनरूपंवज्रंये
नतत् २२ विभोर्जानुद्वयंतत्पर्यंतंजंघाद्वयम् अखिलस्यविधातुर्ब्रह्मणः जनन्यालक्ष्म्यासंलालितंस्पर्शचातुर्येणसंसेवितम् संसारित्वमिव
प्रतीतंवारयति अभवस्येति हृदिकुर्यात्तुध्यायेत् २३ स्रपणस्यभजयोः स्कंधयोः अधिउपरि ओजसोबलस्यनिधीआधारौअतसिकायाः कु

संचिंतयेद्भगवत्श्ररणारविंदंवज्रांकुशध्वजसरोरुहलांछनाढ्यम् उत्तुंगरक्तविलसन्नखचक्रवालज्योत्स्नाभि
राहतमहद्भृदयांधकारम् २१ यच्छौचनिःसृतसरित्पवरोदकेनतीर्थेनमूर्ध्नि अधिकृतेनशिवः शिवोः भूत् ध्यातुर्म
नःशमलशैलेनिःसृष्टवज्रंद्वायेच्चिरंभगवत्श्ररणारविंदम् २२ जानुद्वयंजलेजलोचनयाजनन्यालक्ष्म्याः खिलस्य
स्मरवंदितयाविधातुः ऊर्वोनिधायकरपल्लवरोचिषायत्संलालितंहृदिविभोरभवस्यकुर्यात् २३ ऊरुस्रपणभजयो
रधिशोभमानावोजोनिधीअतसिकाकुसुमावभासौ व्यालंबिपीतवरवाससिवत्तमानकांचीकलापपरिरंभिनितंब
बिंबम् २४ नाभिद्भृदंभवनकोशगुहोदरस्थंयत्रात्मयोनिधिषणाखिललोकपद्मम् व्यूढंहरिन्मणिवृषस्तनयो
रमुष्यध्यायेद्द्वयंविशदहारमयूरखगोरम् २५ वक्षोऽधिवासमृषभस्यमहाविभूतेः पुंसामनोनयननिर्वृतिमादधान
कंठचकौस्तभमणेरधिभूषणार्थंकुर्यान्मनस्यखिललोकनमस्कृतस्य २६

स्रमवत्कांत्यावभासमानौव्यालंबिआगुल्फंलंबमानं

यत्पीतांबरवासस्तस्मिन्वर्तमानोयः कांचीकलापस्तेनपरिरंभः संश्लेषोविद्यतेयस्यतद्विभोर्नितंबबिंबंहृदिकुर्यादितिपूर्वेषोवाच्यः २४ असु
ष्यहरंनाभिद्भृदंध्यायेत् कथंभूतम् भवनानांकोशस्यसमूहस्यगुहोअधिष्ठानंयदुदरंतत्रस्थितम् यत्रनाभिद्भृदेआत्मयोनेर्ब्रह्मणोधिषण
धिष्यमखिललोकात्मकंपद्मंव्यूढमुत्थितम् तथाहरिन्मणिवृषौमरकतमणिश्रेष्ठाविवयौस्तनौतयोर्द्वयंध्यायेत् विशदहाराणामयूरखगोरि
श्वेतम् २५ ऋषभस्यश्रेष्ठस्यमहाविभूतेर्महालक्ष्म्याअधिवासंस्थानंवक्षः कंठचमनसिकुर्यात् कथंभूतंकंठचकौस्तभमणिर्योभूषणार्थंधृतः
तस्यअधिकंभूषणमर्थः प्रयोजनंयस्यकौस्तभमणिमेवस्वयमलंकुर्वंतमित्यर्थः पुंसांस्मर्तृणांचमनोनयनानांनिर्वृतिमादधानमित्युभयोर्विशेषणं २६

निर्णिक्तानिउज्ज्वलीकृतानिबाहुवलयाङ्गदानियेषु अधिश्रितालोकपालायेषु दशशतारंचक्रंनसह्यंतेजोयस्यकरसरोरुहेराजहंसमिव २७
 अरातयोयेभटायोद्धारस्तेषांशोणितमेवकर्मस्तेनदिग्धालिसाम् अस्यकंदेमालांमणिंचस्मरेत् मधुव्रतानांवस्तुथस्यगिराउपघुष्टांनादिताम्
 चैत्यस्यजीवस्यतत्त्वम् तदुक्तंवैष्णवे आत्मानमस्यजगतोनिर्लेपमगुणामलम् बिभर्त्तिकौस्तभमणिस्वरूपंभगवान्हरिरिति २८ भृत्येष्व
 नुकंपिताकृतानुकंपयाधीस्तयागृहीतामूर्तिर्येनतस्यविस्फुरंतीयेमकरकुंडलेतयोर्वलितातेनप्रचलनेनविद्योतितौ अमलौकपोलौयस्मिन्
 तत् उदाराउन्नतानासायस्मिन्तत् २९ यच्चस्वयाभूत्याशोभयाअलिभिः परिसेव्यमानंमीनद्वयाश्रयंच श्रीनिकेतनंपद्ममधिक्षिपद्वर्ततेतस्या

बाहुंश्चमंदरगिरेःपरिवर्त्तनेननिर्णिक्तबाहुवलयाङ्गधिलोकपालान् संचिंतयेद्दशशतारमसह्यतेजःशरंवंचतल
 रसरोरुहराजहंसम् २७ कौमोदकींभगवतोदयितांस्मरेत्दिग्धामरातिभटशोणितकर्ममेन मालांमधुव्रतवरू
 थगिरोपघुष्टांचैत्यस्यतत्त्वममलमणिमस्यकंदे २८ भृत्यानुकंपितधियेहगृहीतमूर्त्तःसंचिंतयेद्भगवतोवदनार
 विंदम् यद्विस्फुरन्मकरकुंडलवलितातेनविद्योतितामलकपोलमुदारनासम् २९ येच्छ्रीनिकेतमालिभिःपरिसेव्य
 मानंभूत्यास्वयाकुटिलकुंतलवृंदजुष्टम् मीनद्वयाश्रयमधिक्षिपद्वर्त्तनेत्रध्यायेन्मनोमेयमतंद्रितउल्लसद् ३०
 तस्यावलोकमधिकंरूपयाऽतिथोरतापत्रयोपशमनायनिसृष्टमक्ष्णोः स्निग्धस्मितानुगुणितंविपुलप्रसादं ध्या
 येच्चिरंविपुलभावनयागुहायाम् ३१ हासंहरेरवनतारिविल्लोकतीव्रशोकाश्रुसागरविशोषणमत्फदारम् संमो
 हनायरचितंनिजमाययास्यभ्रूमंडलमुनिकृतेमकरध्वजस्य ३२ ध्यानायनंप्रहसितं बहुलाधरोष्ठभासारुणायि
 ततल्लुह्मिजकुंदपंक्ति ध्यायेत्स्वदेहकुहरैःवसितस्यविष्णोर्भक्त्यार्द्रयाऽर्पितमनानपृथग्दिदृक्षेत् ३३

येत् तत्रकुंतलैरलीनामधिक्षेपः नेत्रद्वयेनमीनद्वयस्येतिद्रष्टव्यम् अजेइवनेत्रेयस्मिन्निलपमानांतरमुल्लसंत्यौषुवौयस्मिन्मनोमेयंममस्यावि
 र्भवत् ३० रूपयाअधिकमित्यर्थः अक्षिप्यांनिसृष्टंप्रयुक्तंस्निग्धस्मितेनानुगुणितंसंयुक्तंविपुलः प्रसादोयस्मिन्गुहायांहृदि ३१ अवनतायेऽ
 रिविल्लोकास्तेषांतीव्रशोकेनयान्यश्रूणितेषांसागरंविशोषयतीतितथातंहरेर्हासमस्यअल्फदारंभ्रूमंडलंचध्यायेत् कथंभूतंनिजमाययामक
 रध्वजस्यापिसंमोहनायरचितंमुनिकृतेमुनीनामुपकारायमुनीनांसंमोहनेप्रवृत्तंकाममेवमोहयितुमित्यर्थः ३२ मंदहासध्यानमुत्कास्फुटहा
 सध्यानमाह विष्णोःप्रहसितमुच्चैर्हसितंध्यायेत्कीदृशंध्यानायनम् अतिसुंदरतयाप्रयत्नंविनैवध्यानस्यविषयभूतम् सौंदर्यमे

वाह बहुलया अधिकया अधरोष्ठस्य मासाकांत्या अरुणी भूतास्तनवः सूक्ष्मादिजा एव कुंदमुकुलानितेषां पंक्तिः स्फुरति यस्मिंस्तत् देहकुहरे ह
दयाकाशे अवसितस्य ज्ञातस्य प्रेमरसेनार्द्रया भक्त्या तस्मिन्नेवार्पितमनाः सन् पृथक्कृतं द्याति रिक्तं द्रष्टुं नेच्छेत् न चित्तं विचालयेदित्यर्थः ३३
समाधिमाह एवमिति द्वाभ्यां निर्वर्जः सबीजश्चेति द्विविधो योगः तत्र निर्वर्जियोगो यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलमस्थिरम् ततस्ततो नियम्येत
दात्मन्येव वशं नयेत् इति गोतादुक्तमार्गेण क्रियमाणोऽपि दुष्करः समाधिः सबीजे तु सुकरः तत्र हि परमानंदमूर्तौ हरौ ध्यायमानेऽयत्नत एव चि
त्तोपरमो भवति तदुक्तम् हृतात्मनो हृतप्राणांश्च भक्तिरनिच्छतो गतिमपवां प्रयुंक्त इति अतः स एवोपलक्षितः योगस्य लक्षणं वक्ष्ये सबीजस्ये
तित देवाय त्वसिद्धत्वं दर्शयति एवं ध्यानमार्गेण हरौ प्रतिलब्धो भावः प्रेमयेन तया भक्त्या द्रवत् हृदयं यस्य प्रमोदादुद्भूतानि पुलकानि यस्य औलं

एवं हरौ भगवति प्रतिलब्धभावो भक्त्या द्रवत् हृदय उत्पुलकः प्रमोदात् औलं कथं बाष्पकलया मुहुरर्घ्यमानस्तच्चा
पि चित्तबडिशं शनकैर्वियुंक्ते ३४ मुक्ताश्च यं यर्हि निर्विषयं विरक्तं निर्वाणमृच्छति मनः सहसा यथाऽर्चिः आत्मान
मत्र पुरुषोऽव्यवधानमेकमन्वीक्षते प्रतिनिवृत्तगुणप्रवाहः ३५ सोऽप्येतया चरमया मनसो निवृत्त्या तस्मिन्महिम्न्य
वसितः सखदुःखबाह्यो हेतुत्वमप्यसति कर्तरि दुःखयो यत्स्वात्मनि धत्त उपलब्धपरात्मकाष्ठः ३६

कथं प्रवृत्ताश्च कलया च

मुहुरर्घ्यमानः आनंदसंप्लवे निमज्जमानः दुर्ग्रहस्य भगवतो ग्रहणे बडिशं मत्स्यवेधनमिवोपायभूतं चित्तमपि ध्येयाद्वियुंक्ते तद्धारणोऽपि शिथिलप्रयं
लो भवतीत्यर्थः ३४ यर्हि यदा एवं निर्विषयं भवति अत एव मुक्ताश्च यं च ध्येयसंबंधं विना धातव्यं वस्थानां संभवात् न च पूर्ववत् शब्दादिर्विषयः स्या
त् यतस्तत्र विरक्तं परमानंदानुभवेन अतो निर्वाणं लयमृच्छति रूतिरूपतां परित्यज्य ब्रह्माकारेण परिणमत इत्यर्थः यथाऽर्चिर्ज्वाला आश्रयवि
षयापगमे महाभूतज्योतिरूपेण परिणमते अत्र अस्यां दशायामव्यवधानं ध्यात्वा ध्येयविभागश्चून्यमेकमखंडम् आत्मानमनुगतमीक्षते अत्र हे
तुः प्रतिनिवृत्तोपगतो गुणप्रवाहो देहाद्युपाधिर्यस्य ३५ न च सतोत्थित इव पुनः संसरतीत्याह सोऽपि स एव पुरुषः तस्मिन्महिम्नि ब्रह्मरूपे अव
सितः अवसानं निष्ठां प्राप्तः कथामनसो निवृत्त्या चरमयाऽविद्यारहितयेति स्रष्टुताद्विशेषः तत्र ह्यविद्याऽस्ति न लिदानीम् अत्र हेतुः एतया योगाभ्या
सकृतयेत्यर्थः नन्वेवमपि सखदुःखयोरात्मधर्मत्वे कुतो ब्रह्मैक्यं तत्राह दुःखयोः सखदुःखयोर्हेतुत्वं भोक्तृत्वं यत्पूर्वमासीत् तदपि असति अ
विद्याकृते कर्तरि अहंकारे विधत्ते तन्निष्ठमेव पश्यतीत्यर्थः यतः उपलब्धपरात्मकाष्ठः अपरोऽक्षीकृतात्मतत्त्वः ३६

तस्य जीवन्मुक्तिमाह देहं चेति द्वाभ्याम् चरमोक्तलक्षणः सिद्धो देहमपि न विपश्यति कुतः सखदुरेव आसनादुत्थितमुत्थाय तत्रैव स्थितं तत्र स्था
नादपेतं ततो देववशात् पुनरपि उपेतं वा न विपश्यति यतः स्वरूपं प्राप्तः यतो देहात् स्वरूपमध्यगमत् तं देहमिति वासतोऽप्यननुसंधाने दृष्टान्तः वासः
परिकृतं कटितटे परिवेष्टितं स्थितम् गतं वामदिशामदेनां धो यथानपश्यतीति ३७ ननु तर्हि देहस्य कथं प्रवृत्तिनिवृत्तौ जीवनं च तत्राह देहोऽपीति
दैवं पूर्वसंस्कारस्तद्वशेन गच्छन् यावत्स्वार्भकं कर्मास्ति तावत्पतिसमीक्षते जीवत्येव सासकः सेंद्रियः ननु तर्हि तस्मिन् पुनः संगः स्यात्तत्राह तं देहं स्वा
मदेहादितुल्यं संप्रपंचं पुत्रादिसहितं पुनर्न भजते अहंममेति नाभिमन्यते आरूढः प्राप्तः समाधिपर्यंतो योगो येन अतएव प्रतिबुद्धवस्तु आत्मत
त्वं येन सः ३८ प्रतिबोधप्रकारमाह षड्विः यथेति अतिस्नेहवशादात्मत्वेनाभिमतादपि पुत्रादेः मर्त्यः पित्रादिः पुरुषो देहादेर्द्रष्टा ३९ पृथगवस्था

देहं च तं न चरमः स्थिरमुत्थितं वा सिद्धोऽपि विपश्यति यतोऽध्यगमत् स्वरूपम् दैवादुपेतमथ देववशादपेतं वा सोऽयथा प
रिकृतं मदिशामदांधः ३७ देहोऽपि देववशागः खलुकर्म यावत्स्वार्भकं प्रति समीक्षत एव सासकः तं संप्रपंचमधि रूढ
समाधियोगः स्वाम् पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवस्तुः ३८ यथा पुत्राच्च वित्ताच्च पृथग् मर्त्यः प्रतीयते अप्यात्मत्वेनाभिमता
देहादेः पुरुषस्तथा ३९ यथोल्मुकादिस्फुलिङ्गात् धूमाद्वापि स्वसंभवात् अप्यात्मत्वेनाभिमता तद्दग्निः पृथगुल्मु
कात् ४० भूतेन्द्रियांतः करणात् प्रधानाज्जीवसंज्ञितात् आत्मा तथा पृथग्द्रष्टा भगवान् ब्रह्म संज्ञितः ४१ सर्वभू
तेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ईक्षते तानन्यभावेन भूतैश्चिवतदात्मताम् ४२ स्वयोन्येषु यथा ज्योतिरेकं नाना प्रती
यते योनीनां गुणवैषम्यात् तथात्मा प्रकृतौ स्थितः ४३

नाभावेऽपि भेदं सदृष्टान्तमाह यथोल्मुकादिदानीं ज्वलतः काष्ठात् स्वसंभवा
त् अग्नेः संभूतात् आत्मत्वेन अग्नेः स्वरूपत्वेनाभिमतादपि अत्यन्ता विवेकिनो हि धूमेऽप्यग्न्यभिमानोऽस्ति उल्मुकात् पूर्वसिद्धादपि तद्वाह
कः प्रकाशकश्चाग्निः पृथगेव ४० भूतादेर्द्रष्टा तेभ्यः पृथक् तस्मादपि जीवसंज्ञिताद्ब्रह्म संज्ञितः पृथक् तथा प्रधानादपि तत्प्रवर्तको भगवान् पृ
थगित्यर्थः ४१ उपाधितो विवेकमुल्कात् स्वैक्यमाह सर्वभूतैश्चिति भूतेषु चतुर्विधेषु तदात्मतां महाभूतात्मताम् ४२ धर्मभेदस्याप्योपाधि
कतां सदृष्टान्तमाह स्वयोन्येषु ज्योतिरग्निः गुणवैषम्यात् दीर्घकृत्वादिभेदात् प्रकृतौ देहे ४३

स्वांशस्यजीवस्यबंधुहेतुंदेवींदेवस्यविष्णोः शक्तिंपराभाव्यतत्त्वसादेनैवजित्वास्वरूपेणब्रह्मत्वेनावतिष्ठते ४४ इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेतृतीयस्कंधेटीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ एकोनत्रिंशकेभक्तियोगस्तबहुधोच्यते कालस्यचबलंधोरासंसृतिश्चविरक्त
ये १ उक्तानुवादपूर्वकंभक्तिमार्गभेदान्पृच्छतिह्याप्त्याम् लक्षणंमहदादीनांयथासांख्येषुतथाकथितंयेनलक्षणेनतत्पारमार्थिकंपरस्य
रविभक्तमित्यर्थः १ योभक्तियोगोमूलंप्रयोजनंयस्यतद्यन्मूलंतत्कथितम् तस्यभक्तियोगस्यमार्गंप्रकारंविस्तरतोमैब्रूहि २ येनसंसृतीनामा
ख्यानेनविगतारागोभवेत् ३ ईश्वररूपस्यमहाप्रभावस्यतेत्वदात्मकस्ययद्धेतोर्यद्भ्यात् कुशलंपुण्यंकुर्वीति ४ अचक्षुषःअज्ञस्यअतोमि
थ्याभूतेदेहादावभिमतिरहंकारोयस्य अतःकर्मस्वनुविद्धयाआसक्त्याधियाश्रान्तस्य अतएवअनाश्रयेअपारेतमसिसंसारंचिरंप्रसक्त-

तस्मादिमांस्वांप्रकृतिंदेवींसुदुसदात्मिकाम् दुर्विभाव्यांपराभाव्यस्वरूपेणावतिष्ठते ४४ इतिश्रीभागवतेम
हापुराणेतृतीयस्कंधेकापिलेयसाधनानुष्ठाननामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ देवहूतिरुवाच लक्षणं
महदादीनांप्रकृतेःपुरुषस्यच स्वरूपंलक्ष्यतेऽमीषांयेनतत्पारमार्थिकम् १ यथासांख्येषुकथितंयन्मूलंतत्त्वच-
क्षते भक्तियोगस्येमार्गंब्रूहिविस्तरशःप्रभो २ विरागोयेनपुरुषोभगवन्सर्वतोभवेत् आचक्ष्वजीवलोकस्य-
विविधालोकसंसृतीः ३ कालस्येश्वररूपस्यपरेषांचपरस्यते स्वरूपंबतकुर्वीतियद्धेतोःकुशलंजनाः ४ लोकस्य
मिथ्याभिमतेरचक्षुषश्चिरंप्रसक्तस्यतमस्यनाश्रये श्रान्तस्यकर्मस्वनुविद्धयाधियात्वमाविरासीः किलयोगभास्क
रः ५ मैत्रेयउवाच इतिमातुर्वचःश्रुत्वाप्रतिनंद्यमहामुनिः आबभाषेकुरुश्रेष्ठप्रीतस्तांकरुणाऽर्दितः ६
श्रीभगवानुवाच भक्तियोगोबहुविधोमार्गेर्षामिनिभाव्यते स्वभावगुणमार्गेणपुसांभावोविभिद्यते ७ अ-
भिसंधाययद्विसांदंभंमात्सर्यमेववा संरंभाभिन्नदृक्भावंमयिकुर्यात्सितामसः ८ विषयानभिसंधाययशारेष्वर्थ
मेववा अर्चादावर्चयेद्योमापृथक्भावःसराजसः ९

स्यलोकस्यप्रबोधायत्वंयोगप्रकाशकोभास्करः किलाविर्भूतोसि ५ श्रुत्वांसंद

रम् ६ मार्गेःप्रकारविशेषैः तानेवाह स्वभावभूतायेगुणास्तेषांमार्गेणवृत्तिभेदेनभावः अभिप्रायः फलसंकल्पभेदात् भक्तिभेदइत्यर्थः ७ अ-
भिसंधायसंकल्पसंरंभाक्रोधीभिन्नदृक्भेददर्शियोभावंभक्तिकुर्यात् सत्रिविधोऽपितामसः ८ पृथग्भावः भेददर्शी ९ ७ ७

कर्मनिर्हारं पापक्षयम् परस्मिन्परमेश्वरे तदर्पणं कर्मार्पणं भगवत्प्रीतिमुद्दिश्येत्यर्थः यष्टव्यमिति विधिसिद्धिमुद्दिश्येत्यर्थः भेददर्शित्वमर्चादा-
वर्चनं च त्रिष्वपि समानम् तदेवंतामसादिभक्तिषु त्रयस्य यो भेदाः तास्य यथोत्तरं श्रेष्ठ्यम् एवं च श्रवणकीर्तनादयो न वापि प्रत्येकं नवनवभेदाः
तदेवं सगुणाभक्तिरेकाशीतिभेदाभवति १० निर्गुणा तु भक्तिरेकविधैवतामाह मद्गुणश्रुतिमात्रेणोतिहास्याम् अविच्छिन्नासंतता ११ अ-
हेतुकी फलानुसंधानशून्या अव्यवहिता भेददर्शनरहिता च मद्गुणश्रुतिमात्रेण मयि पुरुषोत्तमे मनोगतिरितियाभक्तिः सा निर्गुणस्य भक्ति-
योगस्य लक्षणमित्यन्वयः लक्षणं स्वरूपम् १२ भक्तानां निष्कामतां कैमुत्यन्यायेनाह सालोक्यं मया सहैकस्मिन् लोके वासम् सार्धं समानै-

कर्मनिर्हारमुद्दिश्य परस्मिन्वा तदर्पणम् यजेद्यष्टव्यमिति वा पृथग्भावः स सात्विकः १० मद्गुणश्रुतिमात्रेण मयि स-
र्वगुहाशये मनोगतिरविच्छिन्ना यथा गंगाऽभसौ बुधौ ११ लक्षणं भक्तियोगस्य निर्गुणस्य ह्यदाहृतम् अहं-
तु कस्य व्यवहिताया भक्तिः पुरुषोत्तमे १२ सालोक्यं सार्धं सामीप्यं सारूप्यैकत्वमप्युत दीयमानं न गृह्णंति विनाम-
त्सेवनं जनाः १३ मएव भक्तियोगारव्य आत्यंतिक उदाहृतः येनातिव्रज्य त्रिगुणं मद्भावा योपपद्यते १४ निषेवि-
तेनानिमित्तेन स्वधर्मेण महीयसा क्रियायोगेन शस्तेन नातिहिंसेण नित्यशः १५ मद्दिष्टं दर्शनं स्पर्शपूजास्त-
त्यभिवंदनैः श्रुतेषु मद्भावनया सत्त्वेनासंगमेन च १६ महतां बहुमानेन दीनानामनुकंपया मैत्र्या चैवात्मतुल्ये-
षु यमेन नियमेन च १७ आध्यात्मिकानुश्रवणान्नामसंकीर्तनाच्च मे आर्जवैः नार्यसंगेन निरहं क्रियया तथा १८
मद्दर्मणो गुणैरर्तैः परिसंशुद्ध आशयः पुरुषस्यांजसाऽप्येति श्रुतमात्रगुणं हि मास् १९

श्रवणं सामीप्यं निकटवर्तित्वं सारूप्यं समान-
रूपतामेकत्वं सा युज्यमुत अपि दीयमानमपि न गृह्णंति कुतस्तत्कामनेत्यर्थः १३ किमिति तर्हि भजंते भक्तेरेव परमफलत्वात् इत्याह स एवेति
ननु त्रैगुण्यं हिला ब्रह्मप्राप्तिः परमफलं प्रसिद्धम् सत्यम् तत्तु भक्तावानुषंगिकमित्याह येन भक्तियोगेन मद्भावाय ब्रह्मत्वाय १४ एवं भूताया
भक्तेः साधनान्याह पंचभिः निषेवितेन सम्यगनुष्ठितेन अनिमित्तेन स्वधर्मेण नित्यनैमित्तिकेन महीयसा श्रद्धादियुक्तेन क्रियायोगेन पंचरा-
त्राद्युक्तपूजाप्रकारेण शस्तेन निष्कामेण १५ मद्दिष्टं मत्प्रतिमादितस्य दर्शनादिभिः सत्त्वेन धैर्येण असंगमेन वैराग्येण १६ १७ १८
मद्दर्मणः भगवद्दर्मानुष्ठानतुः पुरुषस्याशयश्चित्तम् १९ ७

प्रयत्नं विनैव प्राप्नोति ह्यंताः वातोरथः प्रापको यस्य गंधस्य आशयात् स्थानात् आवृत्ते आत्मसात् करोति अविकारि समं यच्चेतः २० चित्तशक्तिश्च
सर्वभूतात्मदृष्ट्यैव भवतीति वक्तुं केवलप्रतिमादिनिष्ठां निन्दन्नाह अहमितिसप्तभिः अर्चैर्विडंबनमनुकरणम् अर्चायां पूजाविडंबनमिति वा
अवज्ञोपेक्षाद्वेषनिंदाः क्रमेण चतुर्भिर्निषिध्यन्ते २१ हित्वा उपेक्ष्य २२ २३ द्रव्यैरुत्पन्नया क्रियया भूतग्रामावमानिनः तन्निन्दकस्य २४ तर्हि
किमर्चादावर्चनमनर्थकमेव नेत्याह अर्चादावितिसर्वभूतेष्ववस्थितं मांसं स्वहृदियावन्न वेदस्वकर्मकृत् कर्माविरोधेन यथावकाशम् अनेन कर्मनि
ष्ठाया अपि स एवावधिरित्युक्तं भवति २५ अंतरा अंतरं भेदमुत् अपि अरमल्पम् अल्पमपि भेदयः पश्यतीत्यर्थः यद्वा अंतरामध्ये उदरशरीरम्

यथा वातरथो घ्राणमावृत्ते गंध आशयात् एवं योगरतं चेत् आत्मानमविकारयित् २० अहं सर्वेषु भूतेषु भूतात्मा
वस्थितः सदा तमवज्ञाय मां मर्त्यः कुरुतेर्चा विडंबनम् २१ यो मां सर्वेषु भूतेषु स तमात्मानमीश्वरम् हित्वा चर्चापि
जतं मोहयात् भस्मान्येव जुहोति सः २२ द्विषतः परकाये मां मानिनो भिन्नदर्शिनः भूतेषु बहवैरस्य नमनः शान्तिम्
च्छति २३ अहमुच्चार्य च द्रव्यैः क्रिययोत्पन्नयानये नैव तुष्येऽर्चितोऽर्चायां भूतग्रामावमानिनः २४ अर्चादावर्च
येनावदीश्वरं मां स्वकर्मकृत् यावन्न वेदस्वहृदिसर्वभूतेष्ववस्थितम् २५ आत्मनश्च परस्यापि यः करोत्यंतरोदरम्
तस्य भिन्नदृशो मृत्कविदधे भयमुल्बणम् २६ अथ मां सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् अर्हयेद्दानमानाभ्यामै-
व्याभिन्नेन चक्षुषा २७ जीवाश्चेष्टास्त्यजीवानां ततः प्राणभूतः शरीरं ततः सचित्ताः प्रवरास्ततश्चंद्रियवृत्तयः २८ त
त्रापि स्पर्शवेदिभ्यः प्रवरारसर्वे दिनः तेष्व्योगंधविदः श्रेष्ठास्ततः शब्दविदो वराः २९

त्करहंतस्य भयं विदधे करोमि २६ अथ अतः सर्वभूतेषु कृतालयं कृतावासं तत्र हेतुः भूतानामात्मानम् अंतर्धामिणम् अभिन्नेन चक्षुषा
समदर्शनेन २७ तत्रापि यथोत्तरं मानाद्यतिशयः कर्तव्य इति वक्तुं तारतम्यमाह जीवा इति सार्द्धैः षड्विः अजीवानां अचेतनेभ्यः ततस्तेष्व-
पि प्राणभूतः प्राणवृत्तिमंतः सचित्ताः ज्ञानवंत इन्द्रियाणां वृत्तयो येषु इन्द्रियवृत्तयो वृक्षाणामपि सूक्ष्माः संत्येव तथा हि महाभारते मोक्षधर्मेषु-
स्मर्यते तस्मात्प्रशयंति पादपाः तस्माज्जिघ्रंति पादपा इत्यादिप्रसिद्धान्तरुषु प्रभूतानुस्पर्शनेन्द्रियवृत्तिरेव २८ अतस्तेभ्यस्पर्शवेदिभ्योरसर्वे दि-
नो मत्स्यादयः श्रेष्ठाः गंधविदो भ्रमरादयः शब्दविदः सर्पादयः २९

रूपभेदविदः काकादयः उभयतोदन्तायेषाम् अपादेभ्यस्तेभ्यो बहुपादाः तेष्वश्वतुष्यादा इत्यर्थः द्विपान्मनुष्यः ३० ततस्तेषु वर्णाः ३१ संशयच्छे-
तामीमांसकः ततोऽपिकेवलात् स्वधर्मकृतमुक्तसंगस्य लक्षणम् आत्मनो धर्ममदोग्धानिष्काम इत्यर्थः ३१ अर्पिता अशेषाः क्रिया अर्थास्तत्क-
लानि आत्मादेहश्च येन अतएव निरंतरः अव्यवहितः अकर्तुः कर्तृत्वाभिमानशून्यात् ३३ जीवानां कलयापरिकलनेन अंतर्धामितया प्रविष्ट-
इति दृष्टे इत्यर्थः ३४ उक्तं भक्तियोगं पूर्वोक्तेनाष्टांगयोगेन सहोपसंहरति भक्तियोगश्चेति हेमानविपुरुषं परमेश्वरम् ३५ यदन्यत्पृष्टं जीवस्य संसृ-

रूपभेदविदस्तत्र ततश्चोभयतोदतः तेषां बहुपादाः श्रेष्ठाश्चतुष्यादस्ततो द्विपात् ३० ततो वर्णाश्च चत्वारस्तेषां
ब्राह्मण उत्तमः ब्राह्मणेऽपि वेदज्ञो ह्यर्थज्ञोऽभ्यधिकस्ततः ३१ अर्थज्ञासंशयच्छेत्ता ततः श्रेयान्स्वकर्मकृत् सु-
क्तसंगस्ततो भूयान्दोग्धाधर्ममात्मनः ३२ तस्मान्मय्यर्पिताशेषक्रियार्थात्मानिरंतरः मय्यर्पितात्मनः पुंसो मयि स-
न्यस्तकर्मणः ३३ न पश्यामि परं भूतमकर्तुः समदर्शनात् मनसैतानि भूतानि प्रणमेद्बहुमानयन् ईश्वरो जीवकल-
याप्रविष्टो भगवानिति ३४ भक्तियोगश्च योगश्च मया मानव्युदीरितः ययौ रेकतरेणैव पुरुषः पुरुषं व्रजेत् ३५ एतद्भ-
गवतोरूपं ब्रह्मणः परमात्मनः परं प्रधानं पुरुषं देवं कर्मविचेष्टितम् ३६ रूपभेदास्पदं दिव्यं काल इत्यभिधीयते भू-
तानां महदादीनां यतो भिन्नदृशां भयम् ३७ योऽतः प्रविश्य भूतानि भूतैरेत्यखिलाश्च यः स विष्णुर्वारव्योऽधियज्ञोऽ-
सौ कालः कलयतां प्रभूः ३८ न चास्य कश्चिद्विहितो न ह्येष्टो न च बाधकः आविशत्यप्रमत्तो सौ प्रमत्तं जनमंतकृत् ३९
यद्भयाद्वातिवातो यस्य सूर्यस्तपति यद्भयात् यद्भयात् वर्षते देवो भगणो भ्रातियद्भयात् ४०

तीः कालस्य स्वरूपं चाचक्षेतेति तदाह एतदितिसार्धेन एतत्सर्वं नियंतृ यद्भगवतोरूपम् कीदृशं प्रधानपुरुषात्मकं परंतद्वातिरित्तंच एतदेव दे-
वमित्यभिधीयते कीदृशं कर्मणो विचेष्टितम् नानासंस्तिलक्षणं यस्मात् तत्तद्देवप्रेरितकर्मकृताः संसृतयो विचित्रा इत्यर्थः ३६ एतदेव भगव-
तोरूपं काल इति चाभिधीयते कीदृशं रूपभेदस्य वस्तूनामन्यथात्वस्य आस्पदमाश्रयः कारणम् उक्तं हि कालाद्गुणव्यतिकर इति वक्ष्यते च गुण-
व्यतिकरः काल इति दिव्यमद्भुतप्रभावम् तदेवाह भूतानां भित्तियावत्समाप्तिं महदादीनां तत्तदभिमानिनां जीवानाम् ३७ भयहेतुत्वमाह
य इति भूतैरेव भूतान्यतिसंहरति अधियज्ञः यज्ञफलदाता कलयतां वशीकुर्वताम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३

यद्यस्मात्पीताः ४१ यतोपीताः सरितः स्वयंति इंधेदीप्यतेसहगिरिभिर्भूः ४२ अदः नभः यन्नियमात्पस्याज्ञायामहान्महत्तत्त्वमंकुरात्सकं
स्वदेहं लोकलेनतनुतेविस्तारयति ४३ गुणाभिमानिनोगुणानियंतारो देवा ब्रह्मादयः अस्य विश्वस्य सर्गादिषु प्रवर्तते अनुयुगं वारं वारमित्य
र्थः ४४ जनेन पित्रादिना जनं पुत्रादिजनयन्नादिकृत् मूलना अंतकमपि मारयन्तं करः स्वयंत्वनादिरनंतोऽव्ययश्च ४५ इति श्री
भागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायामेकोनविंशत्तमोऽध्यायः २९ त्रिंशेतुकायकांतादिलालनाकुलचेतसाम् कामिनांतामसी-

यद्दनस्पतयोपीतालताश्रौषधिभिः सह स्वेस्वेकालेभिर्गृणहंति पुष्पाणि च फलानि च ४१ स्वयंतिसरितोपीता
नोत्सर्पत्कदधिर्यतः अग्निरिंधेसगिरिभिर्भूतमज्जतियद्भ्यात् ४२ नभोददातिश्वसतां पदं यन्नियमाददः लो
कं स्वदेहं तनुते महान्सप्तभिरावृतम् ४३ गुणाभिमानिनो देवाः सर्गादिष्वस्य यद्भ्यात् वर्ततेऽनुयुगं येषां वश
एतच्चराचरम् ४४ सोऽनंतोऽतकरः कालो नादिरादिकृदव्ययः जनं जनेन जनयन् मारयन् मूलनाऽतकम् ४५
इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे एकोनविंशत्तमोऽध्यायः २९ कपिल उवाच तस्यैतस्य जनो
नूनं नायं वेदो रुविक्रमम् काल्यमानोऽपि बलिनो वा यो रिवधना वलिः १ यं यमर्थमुपादत्ते दुःखेन स्फुरवहेतवे
तंतं धुनोति भगवान् पुमान् शोचति यत्कृते २ यदधुवस्य देहस्य सानुबंधस्य दुर्मतिः क्रवाणि मन्यते मोहाद्गृह
क्षेत्रवसूनि च ३ जंतुर्वैभव एतस्मिन् यायां योनिमनुव्रजेत् तस्यां तस्यां सलभते निर्वृतिं न विरज्यते ४ नरकं
स्थोऽपि देहं वै न पुमांस्त्यक्तुमिच्छति नारक्यानिर्वृते सत्यां देवमाया विमोहितः ५ आत्मजाया कृतागारपशूद्व-
विणबंधुषु निगूढमूलहृदय आत्मानं बहु मन्यते ६

पापादधोगतिरुदीर्यते १ कालप्रभाववर्णनपूर्वकं वैराग्याय विचित्रक

मंकृतां संसृतिमध्यायत्रयेण प्रपंचयति तस्यैतस्य बलिनः कालस्य बलिनेति वा पाठः काल्यमानः विचाल्यमानोऽपि वा यो रिविक्रमं यथा मेघ
पंक्तिर्न वेद १ विक्रममेवाह यं यमर्थं दुःखेन प्रयासेनोपादत्ते आपादयति तंतं भगवान् कालो धुनोति विनाशयति यत्कृते यन्निमित्तम् २ शो
के हेतुः यद्यस्मात् सानुबंधस्य कलत्रादिसहितस्य देहस्य संबंधी निगूहादीनि वस्तूद्वयम् अनुक्तसमुच्चयार्थश्चकारः ३ दुर्मतित्वं दर्शयन्
दुःखं प्रपंचयति जंतुरिति चतुर्दशभिः ४ नारक्यां नरकाहारादिभिर्जातायाम् ५ निगूढमूलं प्रसृतमनोरथं हृदयं यस्य बहु मन्यते कृतार्थोऽहमि
ति श्लाघते ६

उदहनाधिनापोषणचिंतया ७ दुराशयत्वमाह आक्षिप्त आत्मा इन्द्रियाणि च यस्य कया असतीनां पुंश्चलीनामपिरहसिरचितया संभोगादिस्तु
 पयामधुरभाषिणां शिशूनामालापैश्च स्वरवचन्यत इत्यन्तरेणान्वयः ८ कूटाः वित्तशाल्यादिवहुला धर्मियेषु दुःस्वप्रधानेषु ९ येषां पोषणे ना
 धोयानि तान्पुष्पाति शेषभगितिभोगोऽपितस्य दुर्लभ इत्यर्थः १० वार्तायां जीविकायां निःसत्त्वः अशक्तः परार्थे परस्वे ११ अकल्पः असम
 र्थः १२ पूर्वयथा आद्रियंते तथा आदरं न कुर्वन्ति कीनाशाः रूपणाः कृषीवलागोजरं वृद्धं बलीवर्दम् १३ भ्रियमाणः पुष्यमाणः १४ अव

संदह्यमानसर्वांगेषामुदहनाधिना करोत्यविरतं मूढो दुरितानि दुराशयः ७ आक्षिप्तात्मैन्द्रियरूपीणामसतीनां
 चमायया रहोरचितया लापैः शिशूनां कलभाषिणाम् ८ गृहेषु कूटधर्मेषु दुःस्वतंत्रेषु तद्रितः कुर्वन् दुःस्वप्रती
 कारं स्वरवचन्यते गृही ९ अर्थैरापादितैर्गुर्व्याहिंसयेतस्ततश्चतान् पुष्पाति येषां पोषेण शेषभग्यात्यधः स्व
 यम् १० वार्तायां लुप्यमानायामारब्धायां पुनः पुनः लोभाभिभूतो निःसत्त्वः परार्थे कुरुते स्पृहाम् ११ कुटुंबभरणा
 कल्पो मंदभाग्यो दृष्टोद्यमः श्रिया विहीनः रूपणोऽध्यायं च्छुसति मूढधीः १२ एवं स्वभरणा कल्पत कलत्रादयस्त
 दा नाद्रियंते यथा पूर्वकीनाशा इव गोजरम् १३ तत्राप्यजातनिर्वेदो भ्रियमाणः स्वयंभूतैः जरयोपात्तवैरूप्यो मर
 णाभिमुखो गृहे १४ आस्तेव मत्पोष्यस्तं गृहपाल इवाहरन् आमयाव्यपदीप्ताग्निरल्पाहारोऽल्पचेष्टितः १५
 वायुनोत्क्रमतोत्तारः कफसरुद्धनाडिकः कासश्वासकृतायासः कंठे घुरघुरायते १६ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः
 स्वबंधुभिः वाच्यमानोऽपि न ब्रूते कालपाशवशांगतः १७ एवं कुटुंबभरणे व्यापृतात्मानितेन्द्रियः भ्रियते रुदतां स्वा
 नासुरुवेदनयाऽस्तधीः १८ यमेदूतौ तदा प्राप्तौ भीमौ सरभसं क्षणौ सहस्रात्रस्तहृदयः शक्रमूत्रं विमुंचति १९
 यातनादेह आचृत्य पाशैर्बद्धा गले बलात् नयतो दीर्घमध्वानंद इय राजभटायथा २०

मत्याऽवज्ञया उपन्यस्तं समीपे प्रक्षिप्तं दत्तम् गृहपा

लः स्वा आहरन् भंजानः आमयावीरोगी १५ उत्तारो बहिर्निर्गतनेत्रः कफेन संरुद्धनाड्यो मार्गभूतायस्य कासश्वासाभ्यां कृत आयासो यस्य
 घुरघुर इति शब्दं करोति १६ परिवीतः परिवेष्टितः वाच्यमानः बंधोतातेत्याहूयमानः १७ अस्तधीर्नष्टमतिः १८ मृतस्य पुण्यपापाभ्यां द्वे गतीन
 त्रपापगतिमाह यमेदूता वित्यादियावत्समाप्ति सरभसं स क्रोधमीक्षणं ययोस्तौ दृष्ट्वा १९ आचृत्य निरुत्थ २० ३ ३

तयोस्तर्जनैर्निर्भिन्नहृदयस्य आर्तः सन् चलतीति हृतायेनान्वयः २१ क्षत्तुद्व्यांपरीतो व्यासः नमाः बालुकाः यस्मिन् निर्गत आश्रमो विश्राम
स्थानमुदकंचयस्मिन् २२ यमसादनं नीतो भवति २३ तत्रैव विशेषमाह अध्वनः संबंधिनां योजनानां नवतिनवचसहस्राणि पापाधिक्येन द्वा
भ्यां नीतः सन् २४ यातनाः संक्षेपतो दर्शयति चतुर्भिः आदीपनं प्रज्वलनं प्राप्नोति स्वेन कृतं छिन्नं यत्स्वस्य मांसं तस्य भक्षणमित्यर्थः २५ आत्मनो
वेशसं पीडाम् २६ भिदापनं भेदप्रापणम् २७ २८ न चैतदसंभावितम् अत्रापि दृश्यमानत्वादित्याह अत्रैवेति २९ उभयंकुटुंबं सं

तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपथुः पथिष्वभिर्भक्ष्यमाण आर्तो घंस्वमनुस्मरन् २१ क्षत्तुद्वपरीतोऽर्कदवान-
लानिलैः संतप्यमानः पथितमबालुके कृच्छ्रेण पृष्ठे कशया च ताडितश्चलत्यशक्तोऽपि निराश्रमोदके २२ तत्र तत्र पतन्
श्रान्तो मुर्च्छितः पुनरुत्थितः यथापापीयसानीतस्तमसा यमसादनम् २३ योजनानां सहस्राणि नवतिनवचा अध्वनः त्रि
भिर्मुहूर्तैर्द्व्यां नीतः प्राप्नोति यातनाः २४ आदीपनं स्वगात्राणां वैष्टयित्वोत्सुकादिभिः आत्मसादनं कापि स्व
कृतं परतोऽपि वा २५ जीवतश्चात्राभ्युद्धारः श्वगृध्रैर्मसादने सर्पवृश्चिकदंशाद्यैर्दंशद्विश्वात्मवेशसम् २६ कृतं
न चावयवशोगजादिभ्यो भिदापनम् पातनं गिरिशृंगेभ्यो रोधनं चांबुगर्तयोः २७ यास्तामिस्त्रांधतामिस्त्रारौरवाद्या
श्च यातनाः भक्त्येन रोवानारीवा मिथः संगेन निर्मिताः २८ अत्रैव नरकः स्वर्ग इति मातुः प्रचक्षते यायातनावेनारक्य
स्ता इहाप्युपलक्षिताः २९ एवं कुटुंबं विभ्राण उदरं भर एव वा विसृज्ये हो भयं प्रेत्य भुंक्ते तत्फलमीदृशम् ३० एकः
प्रपद्यते ध्यातं हिलेदं स्वं कलेवरम् कुशलेतरपाथे यो भूतद्रोहेण यद्भूतम् ३१ दैवेनासादितं तस्य शमलं निरये पुमा
न् भक्त्ये कुटुंबपोषस्य हृतवित्त इवातुरः ३२ केवलेन ह्यधर्मेण कुटुंबं भरणोत्सुकः याति जीवोऽधतामिस्त्रचरमेत
मसः पदम् ३३

देहं च ३० पापार्जितं धनं भंजते बहवः कर्तैव नरकं यातीत्याह एक इति भूतद्रोहेण यद्भूतं तत्स्थूलं क
लेवरं वा इहैव हिला कुशलादितरत्पापं तदेव पाथेयं भोग्यं यस्य ३१ ननु पापमपि विहाय गच्छतु तत्राह दैवेनेति तस्य कुटुंबपोषणस्य श
मलं पापं दैवेन ईश्वरेण प्रापितं भक्त्ये ३२ ननु कुटुंबपोषणं विहितमेव तत्राह केवलेति तमसो नरकस्य च परमं पदं स्थानम् ३३ ७
श्रीमज्जगदीश्वराय नमः ७ ७ ७ ७ ७

पुनर्मनुष्यशरीरप्राप्तिप्रकारमाह नरलोकस्यमनुष्यदेहस्यप्राप्तेरधस्तात् अर्वाक्यावत्योयातनाः आदिशब्देनश्वसूकरादियोनयश्चयाः
ताः सर्वाः क्रमेणसंप्राप्यभोगेनक्षीणपापःशक्तिःसन् अत्रपुनःनरत्वंप्राप्नोतीत्यर्थः ३४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेत्तृतीयस्कंधेटी
कायांत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३० एकत्रिंशोविमिश्रैस्तपुण्यपापैरिहांतरा मनुष्ययोनिसंप्राप्तिर्वर्ण्यतेराजसीगतिः १ पुनरत्राव्रजेदित्युक्तं
देवविशेषतोदर्शयितिकर्मणापूर्वकृतेनदैवमीश्वरः तदेवनेत्रेनेतृप्रवर्तकंयस्यप्रविशेभवति १ कललंशक्रशोणितमिश्रितंभवति बुद्बुदंवर्तुला
कारम् कर्कधूर्वदरीफलंतदाकारंकठिनंपेशीमांसंपिंडाकारम् अंडंवायो न्यंतरे २ बाह्वंश्चादीनामंगानांविग्रहोविभागः लिंगंचच्छिद्राणिचते

अधस्तान्नरलोकस्ययावतीर्यातनादयः क्रमशःसमनुक्रम्यपुनरत्राव्रजेच्छुचिः ३४ इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेत्तृतीयस्कंधेकापिलेयोपारव्यानेकर्मविपाकोनामत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३० श्रीभागवानुवाच कर्मणा
दैवनेत्रेणजंतुर्देहोपपत्तये स्त्रियाःप्रविष्टुदरंपुंसोरेतःकणाश्रयः १ कललंत्वेकरात्रेणपंचरात्रेणबुद्बुदम् दशा
हेनतुकर्कधूःपेश्यंडवाततःपरम् २ मासेनतुशिरोद्वाभ्यांबाह्व्याद्यंगविग्रहः नरवलोमास्थिममाणिर्लिंगच्छि-
द्रौद्भवस्त्रिभिः ३ चतुर्भिर्धातवःसप्तपंचभिःक्षत्तुद्भुद्भवः षड्भिर्जरायुणावीतःकुक्षौफ्नास्पृतिदक्षिणे ४ मातुर्ज
ग्यानपानाद्यैरेधद्वातुरसंमते शोतेविण्मूत्रयोर्गते सजंतुर्जंतुसंभवे ५ कृमिभिःक्षतसर्वांगःसौकुमार्यात्यतिक्ष
णम् मूर्च्छामाभोत्करुकृशस्तत्रत्यैःक्षधितैर्मुहुः ६ कुटुतीक्ष्णोष्णालवणरूक्षाम्लादिभिरुल्बणैः मातृभक्ते
रुपस्पृष्टःसर्वांगोत्थितवेदनः ७ उल्बेनसंचृतस्तस्मिन्नत्रैवबहिरावृतः आस्तेकृत्वाशिरःकुक्षौफ्नाग्नपृष्ठशिरो
धरः ८

षासुद्भवः ३ जरायुणागर्भवेष्टनेनवीतः प्रावृतः ४ मातुर्जग्धेन भाक्षितेनान्नेनपानाद्यैश्चएधमानाधातवोयस्यजंतूनांसं-
भवोयस्मिन्तस्मिन् असंमतेगर्तेशोते तथाचमार्कंडेयपुराणे नाडीचाप्यायनीनामनाभ्यांतस्यनिबध्यतेस्त्रीणांतथाःत्रस्रुषिरेसानिबध्योप
जायते क्रमंतेभक्तपीतानिस्त्रीणांगर्भोदरेतथा तैराप्यायितदेहोऽसौजंतुर्दृष्टिमुपैतिवाइति ५ तत्रत्यैः कृमिभिःखादद्भिःसौकुमार्यात् कोमल
त्वेनक्षतानिसर्वांगानियस्य ६ उल्बणैः दुःसहैःसर्वेषंगेषुउत्थितावेदनायस्य आस्तइत्यन्तरेणान्वयः ७ उल्बेनजरायुणाफ्नाग्नकुटिलीभूतंपृष्ठंशि-
रोधराग्रीवाचयस्य ८

दैवात्पूर्वकर्मवशात् लब्धास्मृतिर्येनसः दीर्घदुरंतमनुच्छासंयथाभवतितथातत्रस्थितः सन् ९ सूतिहेतुभिर्वर्तितैर्विपितः सोदरः समानो
 दरजन्माविष्ठाभूः कृमिरिवेति १० नाथमानोयाचमानः उततप्यमानइतिवाक्त्रुषिर्देहात्मदर्शीभीतः पुनर्गर्भवासात् सप्तवधयोबंध
 नभूताः धातवोयस्यसः विक्रवयाव्याकुलया ११ उपसन्नंजगद्रक्षितुंस्वेच्छयाग्रहीतनानामूर्त्तेः भगवतश्चरणारविंदमकुतोभयंसोऽ
 हंशरणं ब्रजामिभ्रविचलदिति श्रीकृष्णावताराभिप्रायेण असतोमे अनुरूपा योग्यायेनेदृशीगर्भवासलक्षणागतिर्दर्शितातस्य १२
 ननुकोऽसौयंशरणं ब्रजसिकोवातवतस्यचविशेषः येनसेव्यसेवकत्वमित्यपेक्षायामाह अत्रमातुर्देहेभूतेंद्रियाशयमयीदेहाकारपरिणा
 तांमायामवलंब्य आश्रित्यकर्मभिरावृतस्वरूपइवबद्धइवचयः आस्तेसोऽहंयस्तु अत्रैवास्तेतंनमामिकथंभूतमित्यपेक्षायामुक्तंवि

अकल्पः स्वांगचेष्टायांशकुंतइवपंजरे तत्रलब्धस्मृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्भवम् स्मरन्दीर्घमनुच्छासंशर्म-
 किंनामविंदते ९ आरभ्यसप्तमान्मासाल्लब्धबोधोऽपिवेपितः नैकत्रास्तेसूतिवर्तितैर्विष्ठाभूरिवसोदरः १० ना
 थमानत्रुषिर्भीतिः सप्तवधिः कृतांजलिः स्तवीततं विक्रवयावाचायेनोदरेऽर्पितः ११ जंतुरुवाच तस्या
 पसन्नमवितुंजगदिच्छयात्तनानातनोर्भ्रविचलच्चरणारविंदम् सोऽहंब्रजामिशरणं ह्यकुतोभयमेयेनेदृशीग
 तिरदर्श्यसतोऽनुरूपा १२ यस्त्वत्रबद्धइवकर्मभिरावृतात्माभूतेंद्रियाशयमयीमवलंब्यमायाम् आस्तेविशक्त्य
 मविकारमखंडबोधमातप्यमानहृदयेऽवसितंनमामि १३ यः पंचभूतरचितेरहितः शरीरेछन्नोयथैन्द्रियगुणा-
 र्थचिदात्मकोऽहम् तेनाविकुंठमहिमानमृषितमेनंवंदेपरंप्रकृतिपुरुषयोः पुमांसम् १४

शेषं दर्शयति आतप्यमानेहृदयेऽवसितं प्रतीतमेवमप्यविकारंकुतः विशक्त्यनिरुपाधितंकुतः अखंडोबोधोयस्यतम् १३ ननुत्वमपिव
 स्तुतः शब्दएव असंगोत्थयंपुरुषइत्यादिश्रुतेः तत्कथं सुवयोरयंविशेषः तत्राह यः पंचभिर्भूतैः रचितेशरीरे अयथा मिथ्यैव छन्नः नव-
 स्तुतः यतस्तेनशरीरेणरहितः असंगः अतोयथैवइन्द्रियगुणार्थचिदात्मकः इन्द्रियाणिचगुणाश्च अर्थाश्चचिदाभासश्चतदात्मकः सोऽहं
 तंवंदेकथंभूतंतेनशरीरेण अविकुंठोमहिमायस्यतम् अवगुंठेतिपाठे अवसन्नंगुंठनमावरणंयस्यसमहिमायस्येत्यर्थः तत्रहेतुः प्रकृति-
 पुरुषयोः परंनियंतारंकुतः ऋषिसर्वज्ञविद्याशक्तिमित्यर्थः विद्याः विद्याकृतोविशेषइतिभावः १४

ननु ज्ञानेनायं बंधो निवर्त्तिष्यते किं परमेश्वरवंदनेन तत्राह यस्य माययानष्टस्मृतिः संसारसंबन्धिनिर्पथितदभिध्रमेण तत्कृतेन क्लेशेन चरन्
यं जीवः महतस्तस्यैवेश्वरस्यानुग्रहं विना पुनः कया युक्त्या लोकं निजस्वरूपं प्रवृणीतसंभजेत अभिध्रमहेतुत्वेन पंथानं विशिनाष्टिउरूणिगु
णनिमित्तानि कर्माणि नितरां बंधनानि यस्मिन् ईश्वरस्य प्रसादं विना ज्ञानाभावात्सा एव सेव्य इत्यर्थः १५ ईश्वर एव ज्ञानद इत्युपपादयन्नाह य
देतत् त्रिकालविषयं ज्ञानं तत्तं विना कतमो मय्यदधात् न कोऽपि किंतु सदेवः ईश्वर एव ननु अन्यः प्रकृष्टो जीवः दधातुनेत्याह जीवस्त्वां कर्मप
दवीमनुवर्त्तमानावयमिति तद्व्यतिरेकेण न कोऽपि समर्थ इत्यर्थः अन्यस्यात्रासंभवमुक्त्वा तस्य संभवमाह स्थिरेषु चरेषु च अंतर्यामि रूपोऽनुव
र्त्तितोऽशोयेन तं भजेम १६ स्वदुःखं विज्ञापयन्नाह देहीति अन्यदेहविवरे मातुरुदरकुहरेयोऽसृग्विणमूत्रकूपः तस्मिन् पतितः तत्र जठराग्निना
भृशं तप्तो देहो यस्य अतएव कृपणधीः इतो विवरात् विवसितुं निर्गतुमिच्छन् स्वमासान् गणयन् असौ कदानु अहो बहिर्निर्वास्यते १७ तत्कृ-

यन्माययोरुगुणकर्मनिबंधनेऽस्मिन्सांसारिके पथि चरंस्तदभिध्रमेण नष्टस्मृतिः पुनरयं प्रवृणीतलोकं युक्त्या
कयामहदनुग्रहमंतरेण १५ ज्ञानं यदेतददधात्कतमः सदेवस्त्रैकालिकं स्थिरचरेषु नुवर्त्तितांशः तं जीवकर्मपद-
वीमनुवर्त्तमानास्तापत्रयोपशमनाय वयं भजेम १६ देहान्यदेहविवरे जठराग्निनाऽसृग्विणमूत्रकूपपतितो भृशत
प्तदेहः इच्छन्नितो विवसितुं गणयन् स्वमासान् निर्वस्यते कृपणधीर्भगवन्कदानु १७ येनेदृशी गतिमसौ दशमा
स्य ईशसंग्राहितः पुरुदयेन भवादृशेन स्वेनैव तुष्यतु कृतेन सदीननाथः कोनाम तत्प्रतिविनाऽजलिमस्य कुर्यात्
१८ पश्यत्ययं धिषणयाननुसप्तवधिः शरीरकेदमशरीरपरः स्वदेहे यत्सृष्ट्या सतमहं पुरुषं पुराणं पश्ये बहि
र्हृदि च चैत्यमिव प्रतीतम् १९

तमुपकारं स्मरन् आह येनेदृशी गतिं ज्ञानं भवादृशेनेति निरुपमेनेत्यर्थः स्वकृतेनैव स्वयंतुष्यतु अं-
जलिमात्रं विना तत्कृतोपकारे प्रत्युपकारं कः कुर्यादित्यर्थः १८ ईदृशी गतिमित्यनेन जात्यंतरविलक्षणज्ञानं प्रापितवानित्युक्तम् तदेव वैल
क्षण्यमाह पश्यतीति अयमपरः पश्वादिः सप्तवधिर्जीवः स्वदेहे शरीरके शरीरभावे स्वरुदुःखे केवलं ननु पश्यति अहंपुनर्यत्सृष्ट्या धिष
णया यदृतेन विवेकज्ञानेन दमशरीरी दम इत्युक्तशरीरवान् आसमभवंतमेव च पुराणमनादि पुरुषं पूर्णं बहिश्च द
दिच पश्ये पश्यामीत्यन्वयः कथमपरोक्षतया प्रतीतं चैत्यमिव अहंकारास्पदं भोक्तारमिवेत्यर्थः १९

विवेकज्ञानकृतं संसारोद्वेगमनुवदन् मोक्षमार्गमेवाध्यवस्यति सोऽहमिति द्वाभ्याम् हेविभो बहुदुःखवासंयथाभवति तथा गर्भे विसन्नपिसोऽहं
गर्भाद्बहिः न निर्गंतुमिच्छामि तत्र हेतुः अंधकूपप्राये यत्र बहिरुपयातंगतं प्राणिनं देवस्य तव माया उपसर्पति व्याप्नोति यदनुयां मायामनुमिश्र्या
मतिर्देहोऽहंबुद्धिः संसृतिचक्रं च कलत्रपुत्रादिसंबंधानुपसर्पति २० तस्मादत्रैवास्थितोऽपि विगतविक्रवः अव्याकुलः सन् सहृदा आत्मना सारथि
रूपयाबुल्यैव आत्मानं तमसः संसारादुद्धरिष्यामि अनेकरंध्रं नानागर्भवासरूपमेतत् व्यसनंदुःखयथा मे मा भविष्यत् न भविष्यति तथा का
त्र तव साधनसामग्री तत्राह उपसादितौ हृदयं प्रापितौ विष्णोः पादौ येन मया सः २१ दशमासाः परिच्छेदकायस्येति प्रसूतिपूर्वक्षणोपलक्षणमृषि-
र्जविः सद्यः तत्क्षणमेव अवाचीनमवाप्सुरवसूतिहेतुर्मारुतः क्षिपति नुदति २२ अवसृष्टः अधः क्षिप्तः सन् २३ रोरूयति रोरूयते २४ परस्य छं

सोऽहं वसन्नपि विभो बहुदुःखवासं गर्भान्नि निर्जिगमिषे बहिरंधकूपे यत्रोपयातमुपसर्पति देवमायामिश्र्या मतिर्यदनु
संसृतिचक्रमेतत् २० तस्मादहं विगतविक्रव उद्धरिष्य आत्मानमाशतमसः सहृदात्मनैव भूयो यथा व्यसनमेतद
नेकरंध्रं मा मे भविष्यदुपसादितविष्णुपादः २१ कपिल उवाच एवं कृतमति गर्भे दशमास्यः स्तव नृषिः
सद्यः क्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यैसूतिमारुतः २२ तेनावसृष्टः सहसा कृत्वा वाक् शिर आतुरः विनिष्क्रामति कृच्छ्रेण
निरुच्छ्रासो हतस्मृतिः २३ पुतितोऽप्यसृङ्मूत्रे विष्ठाभूरिव चेष्टते रोरूयति गते ज्ञाने विपरीता गतिं गतः २४
परं छंदं न विदुषा पुष्यमाणो जननसः अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः २५ शायितोऽक्षिपयं के जतुस्वेद
जदूषिते नेशः कडूयनेऽगानामासनोत्थानचेष्टने २६ तुदंत्यामलचंदं शामशकामकुणादयः रुदंतं विगतज्ञानं क
मयैः कृमिकं यथा इत्येवं शैशवं फल्कादुःखं पौगंडमेव च २७ अलब्धाभीप्सितो ज्ञानादिद्वमन्युः शृचार्पितः सह
देहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना करोति विग्रहं कामी कामिघंता यचात्मनः २८

दमभिप्रायमविदुषा अनभिप्रेतं स्तन्यार्थं रोदने उदरव्य
थां प्रकल्प्य निंबरसपानम् उदरव्यययारोदने स्तनपानमित्यादि २५ आसनोत्थानचेष्टने चानीशः सन्नोरूयति इत्यनुषंगः २६ आमाकोमलाल
कयस्य तं विगतं गर्भं जातं ज्ञानं यस्य शैशवं पंचवर्षाणि ततः पौगंडं यौवनादवाकृतत्रचाध्ययनादिदुःखम् २७ यौवनदुःखमाह साधैस्त्रिभिः अन
लब्धाभीप्सितत्वेन शृचार्पितः व्यासः अज्ञानादिद्वो दीप्तो मन्युर्यस्य सः देहेन सहैव वर्धमानेनाभिमानेन मन्युना च विग्रहं विरोधं करोति आत्मनोऽता
यनाशाय २८

अज्ञानं प्रपंचयति भूतैरारब्धे देहे स असदाग्रहोऽहंमेति मतिं करोति २९ तदर्थं देहार्थं यत् येन कर्मणा बद्धः यो देहः अनुयाति पुनः पुनराया-
ति अनुवर्तति इति वा कुतः अविद्या कर्मणां बध्यत इति तथा ३० यद्यसद्विरास्थितः अधिष्ठितः सन्तेषां पथिरमते पथि सन्मार्गे आस्थितोऽपि य-
द्यसद्विः सहरमत इति वा तर्हि यातना देह आरब्धे त्यादि पूर्वोक्त प्रकारेण नरकं प्रविशति ३१ असत्संगं निंदति सत्यमिति त्रिभिः ३२ खंडितात्मसूदे-
हात्मबुद्धिषु योषितां क्रीडामृगवदधीनेषु ३३ यथा च योषित्संगिनां संगतो बंधः तथाऽन्यप्रसंगतो न भवेत् ३४ योषित्संगस्यानर्थहेतुतां प्रपंचय-

भूतैः पंचभिरारब्धे देहे देहाबुधोऽसकृत् अहंमेत्यसद्वाहः करोति कुमतिर्मतिम् २९ तदर्थं कुरुते कर्म यद्बुद्धो-
याति संसृतिम् योऽनुयाति ददन्केशमविद्या कर्मबंधनः ३० यद्यसद्विः पथि पुनः शिश्नोदरकृतोद्यमैः आस्थितो र-
मते जंतुस्तमो विंशति पूर्ववत् ३१ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिः श्रोत्रं दृष्टिः क्षमा शमो दमो भगव्येति यत्संगाद्याति संक्ष-
यम् ३२ तेषां शांतेषु मूढेषु खंडितात्मस्य साधुषु संगं न कुर्यान्न्येऽन्येषु योषित्क्रीडामृगेषु च ३३ न तथाऽस्य भवेन्मो-
हो बंधश्चान्यप्रसंगतः योषित्संगाद्यायापुंसो यथा तत्संगिसंगतः ३४ प्रजापतिः स्वादुहितरं दृष्ट्वा तद्रूपधर्षितः रो-
हिद्धूतांसोऽन्यथा वदृक्षरूपी हतत्रपः ३५ तत्सृष्टसृष्टसृष्टेषु को न्वखंडितधीः पुमान् ऋषिनारायणमृते योषिन्मस्ये-
हमायया ३६ बलं मे पश्य मायायाः स्त्रीमस्याजयिनो दिशाम् या करोति पदाक्रांतान् भूविजृम्भेण केवलम् ३७ संगं न-
कुर्यात्समदा सृजानुयोगस्य पारंपरमारुरुक्षुः मत्सेवया प्रतिलब्ध्वात्मलाभो वदंतिया निरयहारमस्य ३८ योपयाति श-
नैर्माया योषिद्देवविनिर्मिता तामीक्षेतात्मनो मृत्युं तृणैः कूपमिवावृतम् ३९ यामन्यते पतिमो हान्मन्माया मृषमाय-
तीम् स्त्रीत्वं स्त्रीसंगतः प्राप्तो वित्तापत्यगृहप्रदम् ४०

तिप्रजापतिरितिसप्तभिः रोहिद्धूतां मृगीरूपां सती मृक्षरूपी मृगाकारः

सत्तृहतत्रपो निर्लज्जः ३५ तेन ब्रह्मणा सृष्टामरीच्यादयः तैः सृष्टाः कश्यपादयः तैरेपि देवमनुष्यादयः तेषु को नु पुमानखंडितधीः अनाहृष्टमा-
नाः ३६ दिशां जयिनः शूरानपि ३७ प्रतिलब्धः आत्मरूपलाभो येन अस्य सुसुक्ष्मो र्याः प्रमदाः निरयहारं वदंतिया गिनः ३८ शनैः शत्रूणां दिमिषेणो-
पयातिया योषिद्रूपमायातां मृत्युं प्रतिकूलामीक्षेत् ३९ सुसुक्ष्मं स्त्रियं प्रत्येत देवाहयामन्यते इति द्वाभ्याम् ऋषिमायतीं पुरुषवदाचरंतीयां मममायां
वित्तादिप्रदं मन्यते तदातां पुरुषरूपां मायां मृत्युं विद्यादित्युक्तेरेणान्वयः यतः पूर्वजन्मनि स्वयं पुमान् स्त्रीसंगतः अंतकाले स्त्रीध्यानेन स्त्रीत्वं प्राप्तो जीव-

तां पत्यादिरूपं मूलं विजानीयात् मृगयोर्लुब्धकस्य गायनमनुकूलत्वेन प्रतीयमानमपि यथा मृगस्य मूलकः ४१ तदेवं जीवस्य संसृतिः प्रपञ्चिता
तत्र च तस्य कर्मवशेन लोकाह्लोकांतरगमनं जन्ममरणं चोक्तम् तत्रैवं शक्यते ननु व्यापकस्य कथं लोकाह्लोकांतरगमनं नित्यस्य च कथं जन्मम
रणे भोगेन कर्मक्षये च सति जन्ममरणं चेष्ट्यते तत्कृतः पुनरपि तस्य कर्मसंभव इति तत्र लोकांतरगमनं कर्मच संभवतीत्याह देहेनेति जीवस्योपा
धितया भूतेन जातेन जीवेन लिङ्गदेहेन लोकांतरमनुव्रजन् अविरतं कर्माणि करोतीति कर्मणामसमाप्तिरुक्ता ४२ जन्ममरणसंभवमाह जी
वोपाधिर्लिङ्गदेहः अस्यात्मनः अनुगतः अनुवर्ती भूतेन्द्रियमनोमयः स्थूलभूतादिविकारो देहः भोगाय तनंतयो निर्रोधः कार्यायोग्यता तदस्य
जीवस्य मरणमुच्यते आविर्भावस्तु संभवो जन्मोच्यते ४३ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति द्रव्योपलब्धिस्थानस्य नैत्रगोलकादेर्द्रव्ये द्वायां रूपादिद

तामात्मनो विजानीयात् तत्पत्यगृहात्मकम् दैवोपसादितं मूलं मृगयोर्गायनं यथा ४१ देहेन जीवभूतेन लोकाह्लो
कमनुव्रजन् भजान एव कर्माणि करोत्यविरतं पुमान् ४२ जीवोऽस्यानुगतो देहो भूतेन्द्रियमनोमयः तन्निरोधोऽस्य
मरणमाविर्भावस्तु संभवः ४३ द्रव्योपलब्धिस्थानस्य द्रव्ये द्वायायोग्यता यदा तत्तंचलमहं मानादुत्पत्तिर्द्रव्यदर्शनि
म् ४४ यथाऽक्ष्णोर्द्रव्यावयवदर्शनायोग्यता तदा तदेव चक्षुषा द्रष्टुं दृष्ट्वा योग्यतानयोः ४५ तस्मान्न कार्यः सं
त्रासो न कार्पण्यं न संभ्रमः बुध्वा जीवगतिं धीरो मुक्तसंगश्चरेदिह ४६ सम्यग्दर्शनया बुद्ध्या योगवैराग्ययुक्त्या मा
याविरचिते लोके चरेन्न्यस्य कलेवरम् ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे कापिलेष्टोपारख्यानजीवग
तिरेकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१

शनेकाचकामलादिदोषेण यदा योग्यता भवति तदैव चक्षुष इन्द्रियस्याप्ययोग्यता अनयोः स्थानचक्षुषोर्य
दा योग्यता तदैव द्रष्टुं जीवस्य दृष्ट्वा योग्यता एवं स्थूलदेहवैकल्ये लिङ्गस्य वैकल्यं तदेव जीवस्य मरणं न स्वत इत्यर्थः ४४ क्वचिदेकः श्लोकः पठ्य
ते तत्रायमर्थः द्रव्योपलब्धिस्थानस्य स्थूलशरीरस्य द्रव्ये द्वायायोग्यता तत्तंचलं मरणम् अहं मानात् इदमेवाहमित्यभिमानेन द्रव्यस्य
स्थूलशरीरस्य दर्शनमुत्पत्तिः अक्ष्णोर्गोलकयोः द्रव्यावयवस्य रूपादेर्दर्शने योग्यता शेषं समानम् ४५ यस्मान्न वस्तुतो जीवस्य जन्ममरणादितस्मा
न्मरणात्संत्रासो न कार्यः जीवनेन च कार्पण्यं नैव कार्यं संभ्रमश्च जीवनप्रफले ४६ ननु सर्वथा मुक्तसंगत्वे कथं जीवितमत आह सम्यक्पश्यति विचारय
तीति सम्यग्दर्शनात्तया बुद्ध्या मायाविरचिते लोके कलेवरं न्यस्य निक्षिप्य तस्मिन्नासक्तिं त्यक्त्वा विचरेदित्यर्थः ४७ इति तृतीयेष्टोमे कत्रिंशत्तमः ३१

द्वात्रिंशोऽसात्त्विकैर्धर्मैर्हर्षगतिरुदीर्यते तत्त्वज्ञानविहीनस्य ततश्च पुनरागतिः १ तदेवं पापकर्मणो गतिरुक्ता इदानीं काम्यकर्मणो गतिरुक्ता
 इदानीं काम्यकर्मणो गतिमाह अथेति चतुर्भिः योगैर्गृहणावसानस्वान्धर्मान्दोग्धिदोह्यमाह काममर्थं च तान्दुग्धान्धर्मान्भूयः पिपति
 पूरयति अनुतिष्ठति १ सोऽपि भगवदाराधनरूपाद्धर्मात् पराङ्मुखः सन् प्राकृतान्पि देवान्पितृन्श्च यजते २ ततः किं तत्राह तेषां श्रद्धया-
 आक्रान्ता व्याप्ता मतिर्यस्य पित्रर्थं देवार्थं च व्रतं नियमो यस्य सोमपाः तत्र सोमं पीत्येत्यर्थः ३ लोकेति श्रुत्यपि पुण्यक्षयात्पातमुत्कालो कानामपि
 लयमाह यदाचाहरहः प्रलयो ४ भगवद्धर्मनिष्ठानां तस्यातिमेव गतिमाह त्रिभिः ये तु कामार्थं प्रयोजनाय स्वधर्मान् न दुह्यन्ति न दुहन्ति निःसंगा
 अन्नासक्ताः न्यस्तानिर्द्वेषरे समर्पितानि कर्माणि यैः ५ ६ विश्वतोमुखं परिपूर्णं पुरुषं यांति तथा च श्रुतिः सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांतियत्रा

कपिल उवाच अथ योगहमेधायान्धर्मान्नेवावसन्गृहे काममर्थं च धर्मांश्च दोग्धिभूयः पिपति तान् १ सचापि
 भगवद्धर्मात् काममूढः पराङ्मुखः यजते कर्तुमिदं देवान्पितृन्श्च श्रद्धयान्वितः २ तच्छ्रद्धयाक्रान्तमतिः पितृदेवव्रतः पु-
 मान् गत्वा चांद्रमसं लोकं सोमपाः पुनरेष्यति ३ यदाचाहो द्रश्यायां शोतेनं तासूनो हरिः तदालोकालयं यांति त ए-
 ते गृहमेधिनाम् ४ ये स्वधर्मान् न दुह्यन्ति धीराः कामार्थं हेतवे निःसंगान्यस्त कर्माणः प्रशान्ताः शब्दचेतसः ५ निवृत्ति-
 धर्मनिरतानिर्ममानि रहं कृताः स्वधर्माख्येन सत्त्वेन परिशुद्धेन चेतसा ६ सूर्यद्वारेण ते यांति पुरुषं विश्वतोमुखम्
 परावरेण प्रकृतिमस्योत्पत्यन्त भावनम् ७ द्विपरार्धावसानेयः प्रलयो ब्रह्मणस्तुते तावदध्यासते लोकं परस्य पर-
 चिंतकाः ८ क्ष्माः भोजनलानिलवियन्मन इन्द्रियार्थभूतादिभिः परिवृतं प्रति सजिहीर्षुः अव्याकृतं विशतिर्यदि गुण-
 त्रयात्मा कालं परारव्यमनुभूय परःस्वयं भूः ९

मृतः पुरुषो ह्यव्ययात्मेति प्रकृतिसुपादानकारणम् उत्पत्यन्त भावनं निमित्तकारणम् ७ परमेश्वरदृष्ट्या हिरण्यगर्भोपासकानामपि क्रमे-
 ण तत्प्राप्तिमाह द्विपरार्धावसान इति त्रिभिः परस्य हिरण्यगर्भस्य परचिंतकाः परमेश्वरदृष्ट्या हिरण्यगर्भोपासकाः ८ क्ष्मादीनि पंचम-
 हाभूतानि मनश्चोन्द्रियाणि च अर्थाश्च शब्दादयः भूतादिश्चाहंकारः एवमादिभिः परिवृतं युक्तं ब्रह्मांडं प्रति हर्तुं भिक्षुः सन् अव्याकृतमी-
 श्वरं पराव्यं द्विपरार्थं लक्षणं कालम् ९

परेत्यदूरंगत्वाभगवंतंहिरण्यगर्भमनुप्रविष्टायेयोगिनः अमृतं परमानंदरूपं प्रधानमुत्कृष्टं ब्रह्म तेनैव सहोपयांति न तु पूर्वम् यतस्तदा अगता
भिमानाः तथा च स्मृतिः ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेऽप्रतिसंचरे परस्यांते कृतात्मानः प्रविशंति परंपदमिति १० भगवदुपासकास्तस्मात्साक्षादेव तं
प्राप्नुवंति न तु क्रमेण अतस्त्वं साक्षात्तमेव भजेत्याह अथ तस्माद्भावेन प्रेम्णा ११ एवता वद्भगवद्भक्तानां निरंतरमेव तत्प्राप्तिः भगवदभेदेन
हिरण्यगर्भोपासकानां तु क्रमेणोक्तम् भेदेनोपासने तु ब्रह्मादयोऽप्यावर्तते किमुतान्य इत्याह आद्य इति चतुभिः यो वेदगर्भः सोऽपि गुणव्य-
तिकरे जाते पूर्व यथा ब्रह्मपदाधिकृतः सन् प्रजायते न केवलं स एवैकः किंतु ऋषिभिर्मरीच्यादिभिः योगेश्वरादिभिश्च सह १२ जन्मनि हेतु ह्यं
भेददृष्ट्या भिमानेन कर्तृत्वादिति च यथा पूर्वस्वे हेतुः निःसंगेन निष्कामेण कर्मणेति १३ किं कृत्वाऽत्र प्रजायते प्रथमं पारमेष्ठ्यमैश्वर्यं निषेव्यप

एवं परेत्यभगवंतमनुप्रविष्टाये योगिनो जितमरुन्मनसो विरागाः तेनैव साकममृतं पुरुषं पुराणं ब्रह्म प्रधानमुपयां-
त्यगताभिमानाः १० अथ तं सर्वभूतानां हृत्पद्मेषु कृतालयम् श्रुतानुभावशरणं ब्रजभावेन भामिनि ११ आद्यः
स्थिरचराणां यो वेदगर्भः सहर्षिभिः योगेश्वरैः कुमारार्द्यैः सिद्धैर्योगप्रवर्तकैः १२ भेददृष्ट्याऽभिमानेन निःसंगे
नापि कर्मणा कर्तृत्वात्सगुणं ब्रह्म पुरुषेषु पुरुषर्षभः १३ स संसृत्य पुनः काले काले नेश्वरमूर्तिना जाते गुणव्यतिक-
रे यथा पूर्वं प्रजायते १४ ऐश्वर्यं पारमेष्ठ्यं च तंऽपि धर्मविनिर्मितम् निषेव्य पुनरायांति गुणव्यतिकरे सति १५ येल्विहा
सक्तमनसः कर्मसु च ह्यान्विताः कुर्वन्त्यप्रतिषिद्धानि नित्यान्यपि च कृत्स्नशः १६ रजसाकुठमनसः कामात्मानो जिते
द्रियाः पितृन्यजं त्यनुदिनं गृहेष्वभिरताशयाः १७ त्रैवर्गिकास्ते पुरुषा विमुखा हरिमेधसः कथायां कथनीयोरुविक्र-
मस्य मधुहिषः १८

श्चात्प्रलये सगुणं गुणाधिष्ठातारं प्रथमावताररूपं पुरुषं संसृत्य प्राप्य १४ तेऽपि ऋषिप्रसुरवाः स्वकर्मनिर्मितमैश्व-
र्यं निषेव्य पुरुषं च संसृत्य यथा पूर्वं स्वस्वाधिकारेण पुनरायांतीत्यन्वयः १५ यदा ब्रह्मोपासकानामपि भेददर्शनाभिमानाभ्यामेव मावृत्तिस्तदा
काम्यकर्मिणां किंवक्तव्यमिति तान्निन्दन्नाह षड्विः येल्विह कर्मस्वा सक्तमनसः संतः अप्रतिषिद्धानि काम्यानि नित्यानि च कर्माणि कृत्स्नानि कुर्व-
न्ति ते अर्यम्णो दक्षिणेन पथा धूममार्गेण पितृलोकं व्रजंतीति पंचमेनान्वयः मध्येतन्निंदा १६ १७ हरतिसंसारं मेधायस्य कथनीया उर-
वो विक्रमा यस्य तस्य मधुहिषः कथायां विमुखाः संतो ये त्रैवर्गिकाः १८

येचाच्युतस्य कथासुधां हित्वा असतां गाथाः शृण्वन्ति ते नूनं देवेन विहता इत्यन्वयः १९ पितृलोकात्पुनः प्रजामनुपुत्रादिषु प्रजायन्ते गर्भाधानादार
 म्यश्मशानां ताः क्रियाः कृतवन्तः यथोक्तकारिण इत्यर्थः २० कथं प्रजायन्ते तदाह ततस्ते पुनरिमं लोकं प्रतिपतन्ति विभ्रंशित उदयो भोगसाधनं येषाम्
 २१ परमेश्विनं परमेश्वरं प्रीत्या तस्य गुणानां श्रयते या भक्तिस्तया २२ भजने च ज्ञानवैराग्ये स्वतएव भवत इत्याह वासुदेव इति २३ तदेवोपपादय-
 ति यदाऽस्य भक्तस्य चित्तं भगवद्गुणानुरागेण तस्मिन्नेव निश्चलं सदिन्द्रियवृत्तिभिर्वैषम्यमर्थेषु न गृण्हाति २४ तदेवात्मनात्मानं स्वप्रकाशमीक्ष-
 ते कथं भूतं समंचत दर्शनं च तत्कुतः निःसंगं संगं द्विवैषम्यं भवति निःसंगे हेतुः हेयोपादेय रहितं तत्कुतः पदं व्यवसितमारूढं परमानंदो ह मिति नि-
 श्रयं प्राप्तमित्यर्थः २५ समं धर्मैश्चित्कृतं तदेव साम्यं दर्शयति ज्ञानमात्रमेव परब्रह्मादिशब्दैः प्रसिद्धं दृश्यादिभिः दृश्यद्रष्टृकरणरूपेण पृथक्

नूनं देवेन विहता येचाच्युत कथासुधाम् हित्वा शृण्वन्त्यसद्गाथाः पुरीषमिव विड्भुजः १९ दक्षिणेन पथार्यम्णाः पितृ
 लोकं व्रजन्ति ते प्रजामनुप्रजायन्ते श्मशानांतु क्रियाकृतः २० ततस्ते क्षीणसकृताः पुनर्लोकमिमं सति पतन्ति विचशा
 देवैः सद्यो विभ्रंशिता दयाः २१ तस्मात्त्व सर्वभावेन भजस्व परमेश्विनम् तद्गुणाश्रयया भक्त्या भजनीय पदांबुजम्
 २२ वासुदेव भगवति भक्तियोगः प्रयोजितः जनयत्याशु वैराग्यं ज्ञानं यद्ब्रह्म दर्शनम् २३ यदाऽस्य चित्तमर्थेषु समं
 चिन्द्रियवृत्तिभिः न विगृण्हाति वैषम्यं प्रियमप्रियमित्युत २४ स तदेवात्मनात्मानं निःसंगं समदर्शनम् हेयोपादेय
 रहितमारूढं पदमीक्षते २५ ज्ञानमात्रं परब्रह्म परमात्मेश्वरः पुमान् दृश्यादिभिः पृथग्भावे भगवानेक ईयते २६
 एतावानेव योगेन समग्रं णो ह योगिनः युज्यते भिमतो ह्यर्थे यदि संगस्तत्कल्लशः २७ ज्ञानमेकं पराचीनैरिन्द्रियैर्ब्रह्म
 निर्गुणम् अवभात्यर्थरूपेण भ्रांत्या शब्दादिधर्मिणा २८ यथा महानहं रूपस्त्रिचसंचविधः स्वराद् एकादशवि-
 धस्तस्य च पुरंदंजगद्यतः २९ प्रतीयते ज्ञानमात्रत्वेन समेधित्यर्थः २६ ननु ज्ञानमात्रमात्मनः स्वरूपत्वान्नित्यप्राप्तमेवेति किमनेकसाधन

साध्येन योगेन प्राप्यते तदाह एतावानिति युज्यते प्राप्यते प्रपंचसंगव्युदास एव योगफलमित्यर्थः २७ ननु कथं प्रत्यक्षादिप्रतीतः प्रपंचो व्युदसितुं श-
 क्यते प्रतीतेर्भ्रान्तित्वादित्याह ज्ञानमिति पराचीनैः पराङ्मुखैः शब्दादिधर्मैर्यस्य तेनार्थरूपेण ज्ञानरूपं निर्गुणं ब्रह्मैवावभाति न त्वर्थः पृथगस्ती-
 त्यर्थः २८ अर्थरूपत्वमेवोदाहृत्य दर्शयति यथेति अहंरूपः अहंकारः सच त्रिचसंचविधः त्रिगुणात्मकः पुनश्च भूतरूपेण पंचविधः इन्द्रियरूपेणैकाद-
 शविधश्च स्वराद्जीवरूपः तस्य जीवस्य च पुरंदंजगच्च पतो येभ्यो महदादिभ्यः तथाऽवभाति २९

ननुतर्हिजनः किमित्येवंनप्रत्येतित्राह एतद्ब्रह्म ३० उक्तमेवार्थसस्वप्रतिपत्त्यर्थसंक्षेपेणानुवदति इतीति हेगुर्विपूज्ये ३१ अनेनचज्ञानयोगे
नभगवानेवप्राप्योयथाभक्तियोगेनेत्याह नैर्गुण्योज्ञानयोगश्चमन्निष्ठोभक्तिलक्षणश्चयोयोगस्तयोर्द्वयोरप्येकएवार्थः प्रयोजनंकोऽसौभग
वच्छब्दोलक्षणंज्ञापकोयस्य तदुक्तंगीतासु तेषामुवंतिमामेवसर्वभूतहितेरताइति ३२ ननुज्ञानयोगस्य आत्मलाभः फलंशास्त्रेणावगम्यते
भक्तियोगस्यतुभजनीयेश्वरप्राप्तिः कुतस्तयोरेकार्थत्वमित्याशंक्यदृष्टान्तेनोपपादयति यथाबहूनांरूपरसादीनांगुणानामाश्रयोगुडक्षीरादिः
एकएवार्थोमार्गभेदप्रवृत्तैरिन्द्रियैर्नानाप्रतीयते चक्षुषाश्रुक्लृप्तितिरसनेनमधुरइतिस्पर्शनेनशीतइत्यादितथाभगवानेवतत्तद्भूषेणावगम्यते

एतद्वैश्वदेव्याभक्त्यायोगाभ्यासेननित्यशः समाहितात्मानिःसंगोविरक्त्यापरिपश्यति ३० इत्येतत्कथितंगुर्विज्ञा
नंतद्ब्रह्मदर्शनम् येनानुबध्यतेतत्त्वंप्रकृतेःपुरुषस्यच ३१ ज्ञानयोगश्चमन्निष्ठोभक्तिलक्षणः द्वयोरप्येकए
वार्थोभगवच्छब्दलक्षणः ३२ यथेन्द्रियैःपृथक्द्वारेरर्थोबहुगुणाश्रयः एकोनानेयतेतद्ब्रह्मगुणांश्रुतास्त्वर्त्तुभिः ३३
क्रिययाक्रतुभिर्दानैस्तपःस्वाध्यायमर्शनैः आत्मैन्द्रियजयेनापिसंन्यासेनचकर्मणाम् ३४ योगेनविविधागेनभक्ति
योगेनचैवहि धर्मेणोभयचिन्हेनयःप्रवृत्तिनिवृत्तिमान् ३५ आत्मतत्त्वावबोधेनवैराग्येणहृदेनच ईयतेभगवानेभिः
सगुणोनिर्गुणःस्वदृक् ३६ प्रावोचभक्तियोगस्यस्वरूपंतेचतुर्विधम् कालस्यचाव्यक्तगतयेतिर्धावितिजंतुषु ३७
जीवस्यसंसृताबद्धारविद्याकर्मनिर्मिताः यास्वंगप्रविशन्नात्मानवेदगतिमात्मनः ३८ नैतत्स्वलायोपदिशेन्नावि
नीतायकर्हिचित् नस्तध्यायनभिन्नायनैवधर्मध्वजायच ३९ नलोलुपायोपदिशेन्नगृहार्हदचेतसे नाभक्तायचमे
जातुनमद्भक्तद्विषामपि ४० श्रद्धधानायभक्तायविनीतायानसूयवे भूतेषुकृतमैत्रायशुश्रूषाभिरतायच ४१

३३ शास्त्रमार्गो

नेवप्रपंचयति क्रिययेतित्रिभिः क्रिययापूर्तरूपयाक्रतुभिर्यागैः मर्शनंमीमांसा आत्मैन्द्रियजयोनिषिद्धवर्जनम् ३४ उभयचिन्हेनसकामनिष्काम
लक्षणेनतमेवाह यइति सकामधर्मप्राप्यंस्वर्गाद्यपिभगवतएवसगुणंस्वरूपमितिभावः ३५ एभिर्वर्त्तुभिःस्वदृक्स्वप्रकाशः ३६ तदेवंज्ञानयो
गमुपसंहृत्यतस्यचभक्तियोगेनसमानार्थत्वमुक्त्वाभक्तियोगाद्युपसंहरति प्रावोचमितिद्वाभ्यांचतुर्विधम् त्रिगुणनिर्गुणभेदेन अंतर्धावितिउ
त्पत्तिनिधनादिकरोति ३७ अंगहेमातः ३८ उपदेशोऽधिकारिणोदर्शयतिनैतदितिद्वाभ्याम् स्वलायपरोद्देजकाय भिन्नायदुराचारायधर्मध्व
जायदांभिकाय ३९ ४० अधिकारिणआह श्रद्धधानायेतिद्वाभ्याम् ४१ ६९

४२ एतच्छ्रवणकीर्तनपरस्यापिमत्पदप्राप्तिरेवफलमित्याह यइति अप्यर्थेचकारः सोऽपिमत्पदवीमेतिहिनिश्चितम् ४३ इति श्रीभा
गवते महापुराणे तृतीयस्कंधे टीकायां द्वात्रिंशतितमोऽध्यायः ३२ त्रयस्त्रिंशोतुतस्यैव कपिलस्योपदेशतः ज्ञानभावेन तन्मातुजीवन्मुक्ति
रुदीर्यते १ विस्त्रस्तमोह रूपं पटलमावरणं यस्याः सा तत्त्वान्येव विषयस्तेनां किता सिद्धिः सांख्यं ज्ञानं तस्य भूमिं क्षेत्रं प्रवर्त्तकम् १ अथेति वा
क्यांतरे अजोऽपितववपुः केवलं दध्यौ न तु दृष्टवान् स च स्वयं साक्षाद्यस्य तव जठराञ्जातः स भवानेव विश्वस्य सर्गादिविधत्तेन तु तव सर्गादिक
र्त्ता कश्चिदस्ति एवं भूतस्त्वमेव मया कथं जठरेण धृत इति त्रयाणामन्वयः कथं भूतं वपुः सत् व्यक्तम् तत्र हेतुः अंतःसलिलेशयानं कीदृशम् भू

बहिर्जातविरागाय शांतचित्ताय दीयताम् निर्मलसराय शूचयेयस्याहं प्रेयसां प्रियः ४२ यइदं शृणुयादं बभ्रु-
या पुरुषः सकृत् यो वाऽभिधत्ते मच्चित्तः स ह्येति पदवीचमे ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे तृतीयस्कंधे
द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ मैत्रेय उवाच एवमिदं श्रुत्वा कपिलस्य वचो जनित्री सा कर्दमस्य दयिता किल देवहू-
तिः विस्त्रस्तमोहपटलात्तमभिप्रणम्य तु श्रुत्वा तत्त्वविषयां कितसिद्धिभूमिम् १ देवहूतिरुवाच अथा
प्यजोऽतः सलिलेशयानं भूतेन्द्रियार्थात्ममयं वपुस्ते गुणप्रवाहं सदशेषबीजं दध्यौ स्वयं यज्जठराञ्जातः २ स
एव विश्वस्य भवान् विधत्ते गुणप्रवाहेण विभक्तवीर्यः सर्गाद्यनीहो वितथाभिसंधिरात्मेश्वरोऽतर्क्यसहस्रशक्तिः
३ सत्वं भूतो मे जठरेण नाथ कथं नु यस्योदरे एतदासीत् विश्वं युगांते वटपत्र एकः शतैस्ममाया शिशुरधिपानः ४

तानीन्द्रियाणि च अर्थाश्च शब्दादयः आत्मा च मनः एतन्मयमेतैर्व्याप्तमित्यर्थः कुतः गुणानां प्रवाहो यस्मिन् तत् कुतः अशेषस्य कार्यकारण
स्य बीजं कारणम् २ कथं भूतो भवान् सर्गादिविधत्ते गुणप्रवाहरूपेण विभक्तवीर्यं शक्तिर्येन सः शक्तिद्वारेण विधत्तेन साक्षादित्यर्थः यतः अ-
नीहो निश्क्रियः तर्हि कथं शक्तिद्वारेणापि सर्गादिविधत्ते अवितथाभिसंधिः सत्यसंकल्पः किमर्थं विधत्ते आत्मनां जीवानां मीश्वरः जीवानां भो-
गार्थमित्यर्थः ननु कथं विचित्रान् भोगान् एक एव विदध्यात् तत्राह अतर्क्याः सहस्रमपरिमिताः शक्तयो यस्य ३ किंच प्रलये यस्योदरे एतत् वि-
श्वमासीत् सत्वं मया जठरेण कथं धृतः ननु शिशो मयि किमेतदुच्यते तत्राह वटपत्र इति अंघ्रिपादांगुष्ठं पिबतीत्यंघ्रिपानः इदमपि शिशत्वं तद्
देवमाया इति भावः ४

अथवानलंमया अपत्यांतरमिवजठरेभृतः किंतुवाराहाद्यवतारवदिच्छैर्यैवाविभूतोसीत्याह त्वंदेहतंत्रोदेहपरिकरः स्वीकृतमूर्तिरसि
पाप्मनांदुष्टानांनिदेशभाजामाज्ञाऽनुवर्तिनांविभूतयेसमृद्धयेआत्मपथोपलब्धयेज्ञानमार्गप्रदर्शनाय ५ अतस्त्वद्दर्शनादहंकृतार्थाः
स्मीतिकैमुत्यन्यायेनाह यन्नामधेयस्यश्रवणमनुकीर्तनंचतस्मात् कचिल्लदाचिदपिश्वानमन्तीतिश्वादः श्वपचः सोऽपिसवनायसोमया
गायकल्पतेयोग्योभवति अनेनपूज्यत्वंलक्ष्यते ६ तदुपपादयति अहोबतेत्याश्चर्येयस्यजिह्वाऽग्रेतवनामवर्तते सश्वपचोऽपि अतःअ

अ.
३३

त्वंदेहतंत्रःप्रशमायपाप्मनांनिदेशभाजांचविभोविभूतये यथावतारास्तवसूकरादयस्तथायमप्यात्मपथोप
लब्धये ५ यन्नामधेयश्रवणमनुकीर्तनात्तयत्यह्णाद्यस्मरणादपिक्वचित् श्वादोऽपिसद्यःसवनायकल्पते
कुतःपुनस्तेभगवन्नुदर्शनात् ६ अहोबतेश्वपचोऽतोगरीयान् यज्जिह्वाऽग्रेवर्ततेनामतुभ्यम् तेषुस्तपस्ते
जुहुवुःसस्त्रुरार्याब्रह्मानूचुर्नामिगृणंतियेते ७ तंत्वामहंब्रह्मपरंपुमांसंप्रत्यकूस्त्रोतस्यात्मनिसंविभाव्यम् स्व
तेजसाध्वस्तगुणप्रवाहवदेविष्णुकपिलवेदगर्भम् ८ मैत्रेयउवाच ईडितोभगवानेवंकपिलारव्यःप
रःपुमान् वाचाविकुवयेत्याहमातरमातृवत्सलः ९ कपिलउवाच मार्गेणानेनमातस्तेस्रसेव्येनोदि
तेनमे आस्थितेनपरांकाष्ठामचिरादवरोत्स्यसि १०

स्मादेवहेतोर्गरीयान् यद्यस्माद्वर्तते अतइतिवाक्यतइत्यतआह तए-
वतपस्तेषुः कृतवंतः जुहुवुर्होमंकृतवंतः सस्त्रुस्तार्येपुस्नाताः आर्याः तएवसदाचाराः ब्रह्मवेदमनूचुः अधीतवंतः त्वन्नामकीर्तनेतपआद्यं
तभूतमतस्तेपुण्यतमाइत्यर्थः यद्वा जन्मांतरेतैस्तपोहोमादिसर्वंकृतमितिल्वन्नामकीर्तनेनमहाभाग्यादयादवगम्यतइत्यर्थः ७ प्रत्यकूस्त्रोत
सिप्रत्याहतेआत्मनिमनसिसंविभाव्यंसंचित्यंवेदागर्भेयस्यसः ८ अविकुवयागंभीरयावाचा ९ तैतवस्रसेव्येनसरवसेव्येनमेमया
उदितेनआस्थितेनानुष्ठितेनपरांकाष्ठांजीवन्मुक्तिमवरोत्स्यसिप्राप्स्यसि १० ६२ ६३ ६४

यायाः यास्यसि अतद्विदः मन्त्रतमविद्वांसः ११ अनुमतः अनुज्ञातः १२ सरस्वत्या आपीडेषुष्यसुकुटतुल्येसरस्वत्येतिपाठेसुकुटे
नेवसंवेष्टितेविंदुसरसिसमाहिताबभूव १३ कथंभूतासतीसमाहितातदाह अभीष्टांविषवणमवगाहः स्नानंतेनकपिशान्पिशंगान्
स्वतएवकुटिलान् अलकान्केशान् तथा आत्मानं देहं चौरधारिणं कृशं च बिभ्रती सती १४ प्रजापतेः कर्दमस्य तपोयोगाभ्यां विजृम्भितम्
तिशयितं स्वगार्हस्थ्यं हित्वा पुत्रभूतेश्वरविरहातुरासती वदनं किंचिदनिर्वाच्यं शोकव्याकुलं चकारेति षष्ठेनान्वयः १५ यत्र गार्हस्थ्ये क्षी

श्रद्धस्वैतन्मत्तं मत्स्यं जुष्टं यद्ब्रह्मवादिभिः येन मामभवं याया मृत्युमृच्छं त्यतद्विदः ११ मैत्रेय उवाच
इति प्रदर्श्य भगवान्सतीतामात्मनो गतिम् स्वमात्रा ब्रह्मवादिन्या कपिलोऽनुमतो ययौ १२ सा चापित न योक्ते
न योगादेशेन योगयुक् तस्मिन्नाश्रम आपीडे सरस्वत्याः समाहिता १३ अभीष्टावगाहकपिशान् जटिला
न्कुटिलालकान् आत्मानं चोग्रतपसा बिभ्रती चौरिणं कृशम् १४ प्रजापतेः कर्दमस्य तपोयोगविजृम्भितम्
स्वगार्हस्थ्यमनोपम्यं प्रार्थय वै मानिकैरपि १५ पयः फेननिभाः शय्यादां तारुक्ष्मपरिच्छदाः आसनानि च हेमानि
स्रस्पर्शास्तरणानि च १६ स्वच्छस्फटिककुड्येषु महामारकतेषु च रत्नप्रदीपा आभांतिललनारत्नसंयुताः १७
गृहोद्यानकुसमितैरम्यं बहुमरद्भूमैः कूजद्विहंगमिभ्यः कनगायन्मत्तमधुवतम् १८ यत्र प्रविष्टमात्मानं विबुधानु
चराजगुः वाप्यामुत्पलगन्धिन्यां कर्दमेनोपलालितम् १९ हित्वा तदीप्सिततममप्यारखंडलयोषिताम् किंचि
च्चकार वदनं पुत्रविश्लेषणातुरा २०

रफेननिभाः मृदुशुभ्राः शय्याः आस्तरणानि दंतघटितामंचकाश्च स्वर्णमयाः परिकराः
आसनानि पीठादीनि स्रस्पर्शान्यास्तरणानियेषु १६ १७ बहुभिरमरद्भूमैरम्यम् १८ यत्रोद्याने प्रविष्टमात्मानं देवहूतिमिति १९
आखंडल इन्द्रस्तस्य योषितस्तासामपि दीप्सिततमं शशुमिष्टतमम् तत्र हित्वा तत्राभिमानं त्यक्त्वा २० २१ २२ २३

सहृदियोगस्य दुःसहतामाह वनमिति नष्टेवत्सेवत्सलागौरिवाभूत् २१ विरहकृतध्यानफलमाह निस्पृहानिर्वासना वत्सविदुर
 २२ ततः स्वसक्तः कपिलो यदा हतद्भगवतोरूपं ध्यायतीतदा आत्मानं च विश्वतोमुखं सर्वगतं ध्यायती ब्रह्मण्यवस्थितमतिर्बभूवेति पू
 र्वस्यैवानुषंगः केन ध्यायती विशक्त्येनात्मना मनसा २३ विशक्त्यौ कारणान्याह भक्तिप्रवाहरूपेण योगेन वैराग्येण च युक्तानुष्ठानेन जा
 तं यज्ज्ञानं तेन च युक्तानुष्ठानं च गीता सूक्तम् युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दुःखहेति ब्रह्महे
 तुना ब्रह्मत्वापादकेन २४ विश्वतोमुखत्वे हेतुः स्वानुभूत्या स्वरूपप्रकाशेन तिरोभूतं मायागुणैर्विशेषणं परिच्छेदो यस्य २५ कथं

वनं प्रव्रजिते पत्यावपत्य विरहातुरा ज्ञात तत्त्वाऽप्यभून्नष्टेवत्सेगौरिव वत्सला २१ तमेव ध्यायती देवमपत्यं
 कपिलं हरिम् बभूवा चिरतो वत्स निस्पृहा तादृशो गृहे २२ ध्यायती भगवद्रूपं यदा ह ध्यानगोचरम् सक्तः प्रस-
 न्नवदनं समस्तव्यस्तचिंतया २३ भक्तिप्रवाहयोगेन वैराग्येण बलीयसा युक्तानुष्ठानजातेन ज्ञानेन ब्रह्महे
 तुना २४ विशक्त्येन तदात्मानमात्मना विश्वतोमुखम् स्वानुभूत्या तिरोभूतं मायागुणविशेषणम् २५ ब्रह्म
 ण्यवस्थितमतिर्भगवत्यात्मसंश्रये निवृत्तजीवापत्तित्वात्क्षीणकृशेनासनिर्वृतिः २६ नित्यारूढसमाधित्वात्
 रावृत्तगुणभ्रमा न स स्मरतदात्मानं स्वमेदृष्टमिवोत्थितः २७ तद्देहः परतः पोषोऽप्यकृशश्चाध्यसंभवात् ब
 भौ मलैरवच्छन्नः सधूम इव पावकः २८ स्वांगंतपो योगमयं मुक्तकेशं गतांबरम् दैवगुप्तं न बुबुधे वासुदेव प्र
 विष्टधीः २९

भूते ब्रह्मणि आत्मनां जीवानां संश्रये भगवति तस्या जीवन्मुक्तिमाह सार्द्धं स्त्रिभिः तदा च निवृत्ता जीवापत्तिर्जि वि
 भावो यस्य सा तस्याः भावस्तत्त्वं तस्मात् विगंत कृशा प्राप्त निर्वृतिश्च सती आत्मानं देहं न स स्मरेत्कतरेणान्वयः २६ ननु तथापि गुणानां वि
 द्यमानत्वात् कथं मस्मरणं तत्राह नित्यारूढो लब्धप्रतिष्ठः समाधिर्यस्यास्तस्या भावस्तत्त्वं तस्मात् परावृत्तः शांतो गुणनिमित्तो भ्रमो यस्य
 सा २७ परतः पराभिरेव कर्दमसृष्टविद्याधरीभिः पोषः पोषणं यस्य आधिर्मनोग्लानिस्तदसंभवादकृशः मलैरवच्छन्नो बभौ २८ दैव
 गुप्तमारब्धकर्मपालितम् २९

अ.
३१

निर्गुणानित्यमुक्तम् ३० हेवीरविदुरउपेयुषीप्राप्ता ३१ हेसौम्यस्यास्तन्मर्त्यशरीरं सरिदभूत्कथंभूतंयोगेनविधूताविलीनामार्त्यादे
हिकाधातुमलायस्य ३२ कपिलोऽपिप्रयावित्कृतम् तदेवप्रपचयति कपिलोऽपीतित्रिभिः समनुज्ञाप्यअनुज्ञांसंशार्थ्य ३३ दत्तमर्हणम-

एवंसाकपिलोक्तेनमार्गेणाचिरतःपरम् आत्मानं ब्रह्मनिर्वाणंभगवंतमवापह ३० तद्दीरासीत्पुण्यतमंक्षे
त्रैत्रैलोक्यविश्रुतम् नाम्नासिद्धपदयत्रसासंसिद्धिमुपेयुषी ३१ तस्यास्तद्योगविधुतमार्त्यमर्त्यमभूत्सरित्
स्त्रोतसांप्रवरासौम्यसिद्धिदासिद्धसेविता ३२ कपिलोऽपिमहायोगीभगवान्पितुराश्रमात् मातरसमनुज्ञाप्य-
प्रागुदीचींदिशंययौ ३३ सिद्धचारणगधर्वैर्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः स्तूयमानःसमुद्रेणदत्तार्हणनिकेतनः ३४
आस्तेयोगंसमास्थायसांख्याचार्यैरभिष्टुतः त्रयाणामपिलोकानामुपशान्त्यर्थेसमाहितः ३५ एतन्निगदितंतातयस्व
ष्टौहंतवानघ कपिलस्यचसंवादोदेवहृत्याश्रपावनः ३६ यइदमनुशृणोतियोऽभिधत्तेकपिलमुनेर्मतमात्मयोग
गुह्यम् भगवतिहृतधीःसुपर्णकेतावुपलभतेभगवत्पदारविंदम् ३७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेत्तृती
यस्कंधेकापिलेयोपारव्यानेत्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३३ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६२ ६२ ६२

३५ प्रकरणार्थेयुगसंहति एतदितिनवत्यया ३६ एतच्छ्रवणकीर्तनफलमाह यइति सुपर्णकेतौगरुडध्वजेउपलभतेप्राप्नोति ३७ इ
तिश्रीभागवतेमहापुराणेत्तृतीयस्कंधेमावार्थदशपिकायाश्रीधरस्वामिविरचितायात्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ६२ ६२ ६२

इति श्रीमद्भागवतनृतीयस्कंधः समाप्तः

